KAYIT 1

Hâfız Efendi gayet güzel bir âyet-i kerime okudu…

Buraya pazarları gelip vaaz etmeye niyet eylediğim mevzuları, Hâfız Efendi Kur'ân-ı Kerim'den seçtiği veyahut kendisine ilham olunan âyeti okuduğu zaman, benim kafam dönüyor.

Döndüğü için, Kur'ân'dan güzel, Kur'ân'dan büyük bir şey olmadığı için, o âyetlere hürmeten, o âyetlerden yine bahsedeceğim.

O âyet-i kerimede Cenâb-ı Lemyezel buyuruyor ki…

Aziz cemaat!

Kur'ân-ı Kerimde Allah'ın kullara hitabı :

"Ya eyyühellezine âmenu!"

"Ya eyyuhen nâs!"

İki türlü Cenâb-ı Allah kullara hitap eder :

"Ya eyyuhen nâs : Ey Yarattıklarım!"

"Ya eyyehüllezine âmenu : Bana inananlar!"

"Sallallahu Aleyhi Vesellemle tebliğ ettiğime inanıp bana secde edenler!" demektir.

Ya eyyuhen nâs.

Ya eyyuhellezine âmenu!..

İnananlar bir tarafa, inanmayanlar da yine bir tarafa.

Bütün kâinat Nur-u Muhammedi ile yaratılmıştır.

Nur-u Muhammedi dediğimiz zaman Salllallahu Aleyhi Vessellemin mübârek cesedi hatırınıza gelmesin.

Cenâb-ı Lemyezel öyle takdir buyurmuş ve Nur-u Muhammedi adında bir nur halk etmiştir.

Bu nuru bütün kâinata göndermiştir.

Nasıl ki bir merkezde elektrik dürbünü var bundan 16 bin, 100 bin Volt ceryan çıkıyor, bu ceryan yaratılan insan vücudunun tahammül hududuna yarayacak voltajda gönderilmek arzulandı.

Ve bu nur, bütün kâinattaki canlı, imanlı imansız, münkir, kâfir, halim, velî, zalim münafık kim olursa olsun herkesin kalbine Nur-u Muhammedi mevcuttur.

Bu Nur-u Muhammediyi harekete geçirip : "Sende Allah'ın Nur-u Muhammedisi var bunun kadrini bil! Kıymetini bil!" diye Cenâb-ı Allah Resûllleri göndermiştir.

Resûlleri gönderdikten sonra Resûller bu voltajdaki cereyanı alabilmek için hususî şekilde yaratılmıştırlar.

Hususî şekilde terbiye görmüştürler.

Hususî şekilde hazırlanmıştırlar.

Biliyorsunuz Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimize Şakkü'l Sadr hadisesi olmuştur.

Elem neşrah leke sadrek…

Biz Onun sadrını yardık ve içini dışını tertemiz ettik.

Bu voltajı alabilsin diye.

Bir küçük elektrik telinde biraz oksidasyon olsa yani oksitleşse orası paslansa ceryanı geçirmez. Elini vurur.

Onun için Resûlleri gönderdikten sonra Cenâb-ı Allah Resûllerin de dayanabileceği şiddette kendinden çıkan feyz ve Kur'ân'ın kelâmları tahammül edemez diye Cebrail vasıtasıyla gönderilmiştir.

Cebrail alıyor Hazreti Resûlün, hazine-i Kalbine tahammül edeceği şiddette gelip boşaltıyor bunu.

Resûlullah Efendimiz de o voltajı indiriyor bizim anlayabileceğimiz şekle sokuyor.

Çünkü Cenâb-ı Resûlullah Efendimiz buyurmuştur:

Kur'ân'ın 7 türlü mânâsı vardır.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 herkes tahammül edemez mânâsına.

Fahreddin-i Razî Tefsir-i Kebirinde der şu âyet, bir âyetten bahsediyor.

-Şimdi oraya girmeyelim uzun olur.-

"Bu âyetin dördüncü tarafından mânâsını söylersem benim kafamı vurursunuz!" demiş.

Onun için herkes tahammül edemez.

Edemediği için Sallallahu Aleyhi Vesellem bize, bizim voltajımıza inecek derecede Kur'ânı, Allah'ın emirlerini indirmiş, bizim kabul edeceğimiz şekilde bize tebliğ etmiştir.

Onun için Kur'ân-ı Kerimde:

Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillahi…

"Eğer Biz bu elinizdeki bulunan Kur'ân'ı dağa indirseydik.

Dağ Kur'ân'ın şiddetinden, haşyetinden param parça olurdu" diyor.

O halde insanın tahammülüne bakın!

Bundan sonra biliyorsunuz Musa Kelimullah, Tûr'a çıktığı zaman kendisine vahy olunacağı sıralarda Kur'ân-ı Kerimde : Esteiuzubillah.

"Ve lemmâ câe Mûsâ li mîkâtinâ ve kellemehu Rabbuhu."

Vaktaki, vakit geldi.

Musa dağa gitti, konuşmak için, Allah'la.

Kâle Rabbi erinî enzur ileyk.

"Ya ilahî! Bana kendini göster!" diyor Hazrati Musa.

Hazreti Musa celâlli bir peygamber bir Resûldu.

Allah şefaatine nâil eylesin.

Ve mutamadiyyen sual sorardı.

Kale.. cevap geliyor.

"Len tarani."

Beni göremezsin ya Musa.

"Ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarre mekânehu fe sevfe terânî"

"Madem ki sen Benim Resûlumsün arzuladın Beni görmek.

Karşıki Cebele bak ya Musa!" dedi.

"Bak oraya Cebele büyük bir dağa bak!"

Musa mübârek gözlerini çevirdi.

Musa heybetli, iri yarı bir Resûlullahtı.

"Fe lemmâ tecellâ rabbuhu lil cebeli cealehu dekkan ve harra mûsâ saıkan"

Vaktaki Cenâb-ı Allah küçük bir nur huzmesi ile dağda tecellî ettiği zaman dağ an-ı vahidde eriyiverdi.

Eridi mi Musa da

Ve harra Musa saika

Hazreti Musa da yere yığıldı.

Yıldırım vurmuş gibi devrildi.

Âyet Kur'ân-ı Kerimde.

A'raf Sûresinde.

Devrili verdi.

"Fe lemmâ efaka kâle subhâneke tubtu ileyke ve ene evvelul mu’minîn"

"Ya İlahî ben hata ettim. Benim kusuruma bakma. Ben Seni görmek istedim. Fakat ben Sana ilk inananlardanım beni "af buyur!" diyor.

Ondan sonraki âyette.

"Sen git. Sana risâleti verdik kelâmımızı ağzına koyduk.

Git bunları tebliğ et kâfidir. Ve bize şükret!" Ayeti Kerimede Buyruluyor.

Onun için Kur'ân-ı Kerim'de derin derin mânâlar vardır.

Bu mânâlara Kur'ân dilinde tefsir dilinde i'caz derler, i'caaz.

Şimdi Hafız Efendinin okuduğu şeyde diyor ki.

"Ya Eyyehüllezine âmenu."

"Bana inananların sınıfına girenler!"

Kadın olsun erkek olsun birbirlerine uhuvvedir, uhuvvet yakarlar. Arkadaştırlar. Kardeştirler bunlar.

Kardeşlikten merhamet husule gelir.

Merhametli olan insan rızaya Allah'ın rızasına namzed olur. İmtihanını kazanmış demektir.

Cenâbı Sallallahu Aleyhi Vesellemin bir hadisi vardır :

"Merhamet, on dörtte bir peygamberliktir" buyurmuştur.

Ama merhamet zannettiğiniz : "Fakire acıdım, cebimden çıkarıyım 10 kuruş vereyim, yahut şu bu!"

Hayır hayır hayıııır!..

Merhamet taştan tutun da, çiçekten tutun da, bütün hayvanata kadar şey eder.

"Efendim, bir de var ki."

Küllün muzirun nuktelun.

Cenâb-ı Peygamber buyurmuş : "Muzırları öldürün!"

Katelede nüktelun.

Evet insanlar isyana gitmesin diye bu hadisi buyurmuştur Cenâb-ı Peygamber.

Bir şey yapıyorsun sinek gelip konuyor sana.

Yine geliyor muzır konuyor sana. Muzır.

Sana göre muzır o.

Sen orada Allah'ın sabır hasletine gir, sinek sana konmaz!

Ondörtte bir peygamberlik olan merhamet kisvesine girdiğiniz zaman sinek senden, benden, kâfirden, münafıktan daha iyi bilir Allah'ın edeben konmaz o!

"Pancar ektiriyoruz tarlaya.

Yüzbin lira alacağız efendim köstebek yiyor.

Köstebekleri vur!"

Ne yesin o hayvan.

Allah onu yer altında yaratmış.

Sana da parayı vermiş.

Pancarı ekeceksin.

Bütün tarlanı mı yedi yesin bi ton ne olacak.

Sen ona bol bol yemeğe bırakırsan der kendi kendine ki :

"Ya İlahî bu ne biçim kulun Senin. Beni öldürmedi. Ben bunun yedim şeyini, yine sesini çıkarmadı. Yemeyeceğim Ya İlahî!" der.

Hayvanlar Allah'a itiraz edebilirler, biz edemeyiz.

Cenâb-ı Allah başka taraftan rızkını verir.

Sabırda hazineler gizlidir.

Cenâb-ı Allah'a hücum etmemeleri için, insan dinden çıkmamaları için, küllün muzırun yuktelun buyurmuştur. Cenâbı Allah.

"Efendim aslan geliyor!"

Sen aslana hiç kıymet verme, aslan sana bişey yapmaz.

Sokaktan giderken tecrübesi bedava. Git!

Kendine fenâlık gelmeyecek ne köpek, ne kedi, ne güvercin ne tavuk kaçar.

Fakat içinde edepsizlik olandan, uzaktan kaçar.

Bunlar kargalara benzerler.

Leş kargalarına.

Şehir haricinde birleşir üzerine konarlar.

Uzaktan bir otomobil, bir araba bir insan göründü mü leş kargaları hemen kaçar.

Onun için merhamet kisvesine giren insandan korkma.

Hiç korkma!

Buna ne çıyan, ne yılan, ne yırtıcı hayvan hiç kimse bişey yapamaz.

Sallallahu Aleyhi Vessellem bir gün Mekke'de iken Sahabe-i kiramla Kâbe'ye teşrif ediyormuşlar.

Kâbe'ye giderken önüne bir köpek ölüsü çıkmış.

Köpek Sıcaktan şişmiş böyle dişleri böyle, fenâ kokuyor.

Hazreti Ebu Bekir Radiyallahu anh. Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellemin önüne gelmiş : "Ya Resûlullah bu taraftan teşrif edin demiş, koku var orada."

O âlemlere rahmet olan insan acıdığı zaman ne kokuyu duyar, ne ateşi duyar, ne acıyı duyar.

Merhametli olduğu zaman..

Mübârek koku vurmuyor burnuna O yanaşmış yanına asasını uzatarak Ya Osman demiş :

"Bak ne güzel dişleri var."

O koku içinde bile Cenâb-ı Allah'ın el Bediu' esmasının güzelliğini gösteriyor Cenab-ı Peygamber. Ve mübârek başlarını çevirmiş bir tarafa onun iki âlemi gören mübârek gözleri… bizde yok.

Amma var.

"Nasıl var efendim?"

Burda bir nokta koyalım.

"Beni rüyada gören muhakkak beni görmüştür şeytan bana temessül edemez" buyuruyor Cenâb-ı Peygamber.

Cenâb-ı Peygamberi rüyasında görebilecek kadar bu secdede başını çürütmüş, Resûlullah'a salavat-ı şerife getirmiş, O'nun rızasını almış insan da aynen böyledir.

Şeytan yanaşamaz ona.

Hakiki mü'mine şeytan nedir ki...

Bu şu demektir, niçin söylüyor bu hadisi Peygamber?

Beni rüyada görebilecek kadar secde-yi rahmâna kapanmış.

Benim Ravzamı salavat-ı şerife ile yıkamış.

Benim rızamı almış insan ve beni rüyasında gören adama benim gibidir.

Sahabe olur o ona katiyyen şeytan yanaşamaz.

O mübârek gözlerini çevirmiş, demiş ki :

"Kedisini, kedi, hırra (Arapçada kedi demektir) kedisini açlıktan, susuzluktan öldüren, susuzluktan öldüren kırk

sene başını yerden kaldırmayan saliha bir kadının Cehennem azabını gördüm.

Başını mübârek vech-i mübâreklerini sağ tarafa çevirmiş, onun gözleri başka gözler inşaallahu Rahman âhirette o mübârek gözleri göreceğiz.

Bu dünyayada da nasip olur!

İnşallahu Rahman.

İnsanlar hiç belli olmaz.

Döndermiş mübârek gözlerini demiş ki:

"Yaralı bir köpeğe, yaralı ve çamur yalayan bir köpeğe eliyle su içiren bir fâhişeyi Cennet-i Âlâ'da görüyorum!" demiş.

Ve dönmüş:

"Merhamet on dörtte bir peygamberliktir." demiş.

Onun için âyet-i kerimedeki merhameti deyip de cebinden 30 kuruşu çıkarıp vermeye bakma! O merhamet değil o!

O merhamet değil!

Merhametli olan insan cehennem ateşini bile söndürür.

Büyük Velîlerden Abdulkadir Geylani Hazretleri çok Rahim bir insandı.

Bir gün vaaz ederken demiş ki.

"Lev şefaetü ceddi Muhammedün letefeyta bi nari cehennemi tebdeci "demiş.

Eğer benim ceddim Muhammed'in şefaati olmasa ben bir tükürükle cehennemi söndürürüm. " demiş

Siz mü'min deyip de geçmeyin efendiler. Secdeye Hulus-i kalb ile içinizi boşatarak bırakın.

KAYIT 2

KAYIT 2

Onun için Allah'a tam kul olabilmek zordur.

Tam kul olana Allah her şey verir hem de bol bol çünkü Allah zulmetmez.

Erhamerrahimindir.

İnsana kendisinden başka hiç kimse de fenâlık edemez.

Onun için insanlar kendi kendilerine fenâlık ederler.

Nimet insanlara sevdikleri için verilmemiştir.

Âhirette nimetlere gark edecek Cenâb-ı Allah iyi kullarını.

Bu kullar bunları seviyor, bazılarının ağızları sulanır.

Hayır sevdiklerinden değil, Hakka uydukları için kendilerine ikram olarak verilmiştir.

Ters anlamayın.

O halde aziz cemaat öğrendiklerine uyan.

Öğrendiklerine uyan işi yaparsan tuttuğun zaman kendi işlerin konuşmağa başlar.

Onun için daima konuşmadan, söz söylemeden evvel söyleyeceklerini tart, ölç, sözü ondan sonra konuş!

Belki bir dostu üzersin belki bir Allah adamının kalbini kırarsın.

O anda o adam kendinde olmaz.

Sahibi işe karışır ve berbat olursun.

Abdulhamid zamanında İstanbuldaki Aksaray’da bir Eyvallah Dede denilen bir adamcağız varmış.

Abdulhamid dönemi 1326-27 senelerinde Meşrutiyet ilanı sıralarında.

Orada da Etem Pertev Bey'in eczanesi var.

Aksaray'da Valide Cami yanında.

Onun karşısında Muhsin Efendi isminde bir manifaturacı tüccar var.

Bir yaz günü Aksaray meydanına başında böyle bir tepside dut getirmişler, dut mevsimi satılıyor, herkes dut alıyor.

Bu Eyvallah Dede denilen bir keşkülü var ….

Uzun boylu sakallı, Allah adamı kendisi.

Hiç kimseyle konuşmaz.

Gelmiş. Dutçu hemen avuçlarını doldurduğu gibi dedenin o yarım kavuk şekildeki keşkül derler doldurmuş ona.

"Eyvallah!" demiş.

O Muhsin Efendi bu adama kızarmış.

Şöyle bir vuruvermiş : "Ne arıyorsun burada?" demiş.

Keşküldeki dutlar dökülmüş ve keşkülün demiri bizim Dede'nin burasını yırtmış.

"Eyvallah!" demiş gitmiş.

Ertesi günü Muhsin Efendi dükkanına geliyor.

Gece bir rüya görmüş.

Bu Eyvallah Dede bir ok atmış.

Muhsin Efendi'nin taak kalbine rüyâda.

İkinci bir ok taak kalbine.

Üçüncü ok kafasının yanından geçmiş.

Sabahtan gelmiş : "Aman ne olacak?"

Valide Caminin İmamına sormuş.

"Gel efendim müftüye gidelim!"

Falan bilmem ne derken Müftüye gitmişler.

Müftü Efendi demiş ki: "Git bu Baba'nın gönlünü al oğlum! Bu rüya iyi rüyaya benzemiyor!"

Bunları düşünürken öğleye doğru, evden bir haber : "Aman efendim doktoru alın gelin ağabeyim hasta."

O zaman Akil Muhtar Bey Allah rahmet eylesin!

Bizim Hocamızdı tıpta, o İsviçre'den yeni mezun olmuş gelmiş.

Bir faytona koyuyorlar götürüyorlar onu Aksaray'daki şeye.

Gidiyor ki büyük oğlu hiç daha bişey yokken yok "hop pat!" diye ölüyor.

İkinci günü ikinci oğlu "Güm!" diyor gidiyor.

Müftü bilmem bazı meşihattan adamlar Eyvallah Dede'ye gidiyorlar diyorlar.

"Aman!" diyorlar.

"Biz bir hata işledik yapma gitme!."

Diyor ki : "Muhsin Efendi benim elimde bişey yok!" diyor.

"Ben Allah'ın basit bir kuluyum. Siz onu ittiğiniz zaman, burama keşkül vurduğu zaman, ben kendimde değildim!" diyor.

Kendinde olmadığı zaman Sahib-i Hakiki karışır.

İnsandaki Nur-u Muhammedi'nin Sahibi karışır tepeler insanı.

Hasankale'li İbrahim Hakkı Hazretleri vardır.

Meşhur Marifetnamesi vardır.

Bu yedi yaşında iken Fakirullah Hazretlerinin yanına gidermiş ki onu terbiye etsin yetiştirsin diye.

Bir gün böyle Fakirullah Hazretleri otururken kendi sevenler, müridanı, üçyüz dörtyüz kişi etrafında Hakkı da oturuyor

yanında.

Hakkı'ya demiş ki "Oğlum al şu testiyi de karşı ki pınardan doldur getir!" demiş.

Hakkı kalkmış pınara gitmiş.

Biraz sonra ağlayarak gelmiş :

"Ne oldu Hakkı oğlum!" demiş Fakirullah Hazretleri. Büyük Veli…

Demiş amca demiş.

"Pınara gittim bir sipahi geldi atını suluyordu. Bende testiyi doldurdum. Beni itti düştüm. Şeyy kırıldı demiş testti!"

"Oğlum koş aman koş koş çabuk!" demiş.

"O süvariye bir fenâ lakırdı söyle de gel!" demiş.

İbrahim Hakkı yedi yaşında koşmuş.

Bakmış süvariye fenâ lakırdı bilmiyor ki yine ağlaya ağlaya yerine gelmiş.

"Söyledin mi oğlum?"

"Söylemedim!" demiş.

"Yav koş demiş koş oğlum hadi!"

Gitmiş biraz sonra bu sefer daha çok bağıra bağıra ağlayarak gelmiş.

"Ne oldu Hakkı" demiş.

"Amca demiş. At ürktü. Sipahinin kafasına bir tekme vurdu kafası darmadağın sipahi orda yatıyor!" demiş.

"Vah evladım vaaah!" demiş.

"Bir testiye bir adamı göçerttik!" demiş.

Yanındaki o büyük insanlar, bi şey anlayamamışlar bundan nedir bu diye.

Bir kimse, bir hayvana veyahut da bir insana.

Çok dikkat edin aziz cemaat.

Bir kimse bir hayvana veyahut da bir insana zülmederse nâ-hak yere bu adam da ona bir cevap vermezse, dövdü, vurdu,

sövdü hepisini sesini çıkarmadı.

Ama haklı değil adam haa, haksız olacak.

Edepsizliği yap. Alsınlar falakaya seni.

Sesini çıkarma ki Cenâb-ı Allah karışır.

Yağma yok öyleee!.

Nâ-hak yere bir hayvan veya bir zalim.

Fakat hayvana nâ-hakkı yok.

İnsan nâ-hak yere.

Hayvan gider biryerini karıştırırsın bir tekme vurur.

Hadi atı idam edelim yoo öyle iş yok.

Bir hayvana veya bir insana, insan nâhak yere zulmederse o adam da sesini çıkarmaz ne yapıyorsun demezse Sahib-i

Hakikisi karışır ve derhal tepeletir.

Onun için merhamet bunların hepisinin zırhıdır zırhı.

O halde aziz cemaat kadrini bilen yani içindeki Nur-u Muhammedi nin kadrini bilen, secdenin kadrini bilen, Müslümanlığın

kadrini bilen.

Haddini aşmayan,

Diline sahib olan,

Ömrünü boşa sarf etmeyen kimseye Allah rahmet eylesin!

"Allah rahmet eylesin!" birisi dedi mi, hakikaten o insana o rahmet layıksa o adam cehennemdeyse bile pırrr diye

uçuverir.

Ben söylemiyoruum!..

Resûlullah söylüyor.

İnsanın meleküt âlemine geçmesi için islamda iki defa doğması lazımdır.

İki defa.

"Nasıl doğar adam iki defa efendim?"

Kuşlar iki defa doğarlar.

Dikkat ederseniz.

Yumurtadan ve ondan sonra.

İki defa doğan da kanatlı olur.

Gökte uçarlar.

Değil mi?

Kuş iki defa doğar.

Yumurta, yumurtadan sonra kuluçka. İki defa.

İki defa doğan insan da göklerde dolaşır.

Kuşlara bakar.

Sizde iki defa doğmağa çalışın.

"Efendim iki defa nasıl doğulur?"

Doğmuşsun da senin haberin yoktur.

Anlattığım zaman anlarsın.

İslam’da mü'minin, bir dış tarafı vardır, bir iç tarafı vardır.

Dış tarafını, insanın koruyan, Şeriattır bilirsiniz..

İç tarafın imamı kalbdir, kalb.

Nasıl ki namazda cemaata uyuyoruz.

Tadil-i erkan ile kılıyoruz.

İmam Efendi mes'ûl.

Biz de ondan evvel ne ruku'ya gidiyoruz.

Ne ondan evvel bilmem ne yapmıyoruz.

Yapmadığımız gibi.

Kendi içimizin imamı da kalbdir.

Nasıl efendim bu,

Kalb, sen etsen de etmesen de daima Allah'ı zikirle meşguldür.

Tesbih çekiyorsun.

"Elhamdulillah! Elhamdulillah!"

Yoooo. Kalbin nasıl vuruyorsa, bak. Tak!.tak! tak!

"Elhamdulillah!.. Elhamdulillah!.."

Kalbinin imametine uyuyorsun.

Nur-u Muhammedi burda, edepsizlik edip de onun önüne geçme!

Secdeye gittin :

"Subhane Rabbiyel âlâ!. Suhbahen Rabbiyel âlâ…….."

Kalbinin zikirinden evvel geçme!

Kalbinin imamına uymamamış olursun.

Namazın beyhude olur.

Feveylul lil musalline ellezine hum an salatihum sahün.

Âyet-i kerime bu.

Bunlar boş lakırdı değil cemaat.

Boş lakırdı değil.

Ayda bir defa kıl böyle kıl! Her gün kılacağına.

"Ama ben her gün böyle kılacağım!"

Çok şükür. Hadi öyle kıl.

Böyle dediğim tarzda 40 gün namazına, niyazına devam eden insana bişeyler görünmeye başlar.

Amma bizim hiç bişeyimiz bi şey gördüğümüz yok.

Bunları ben uydurup söylemiyorum.

Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimiz buyuruyor.

Onun için Cenâb-ı Allah bir hadisi kudsi de diyor ki :

"Lâ İlâhe İllallah benim kalemdir" diyor.

"Kalemin ismi Lâ İlâhe ilallah dır" diyor.

Bu kaleye girenler azabımdan tamamıyle kurtulurlar.

Onun için "Lâ İlâhe illallah"ın da iki cephesi vardır haaaa.

Bunu size hiç kimse söylememiştir.

Kur'ân-ı Kerimde Lâ İlâhe illallah iki âyette geçmiştir.

Koskoca Kur'ân-ı Kerimde 6666 âyetin içinde iki sûrede Lâ İlâhe İllallah geçer.

Birisi Saffat süresi.

İnnehüm kanu iza kiyle lehüm la ilahe illellahü yestekbirun

"Onlara Lâ İlâhe İllallah söylendiği zaman kibirlenirler" diyor.

Ne demek bu?

Hepimiz müslümanız, dışarı çıktık.

Dinsiz birini gördük :

"Vaiz efendi bir şeyler söyledi, bunun sonu berbat, benimki iyi ...".

Bu Saffat süresinde geçen Lâ İlâhe İllallah insanın zâhiri için Lâ İlâhe İllallahtır.

Onun için islamiyette kalb ile tasdik, dil ile ikrar değildir dikkat ederseniz.

Dil ile ikrar, kalb ile tasdik.

İlk defa lakırdı söyleyeceksin, sonra kalb ile tasdik edeceksin. Demektir.

Kalb ile tasdik dil ile ikrar mıdır?

Hayıır.

Dil ile ikrar, kalb ile tasdik.

Evvelden biri evvel biri sonra.

Es semiü'l- Basîr. dir

El Basîrü'l- Semi'değil!

Çünkü kulağın gözden kıymeti daha yüksektir.

"Bir söyle iki dinle" lakırdısı.

Onun için buradaki Lâ İlâhe ilallah dış içindir, imana girebilmek içindir.

Lâ İlâhe İllallah.

Allahın kalesi imiş girdik içine.

Peki hemen dibe mi dalacağız dur bakalım.

Çok ağır olmak lazım ki dibe dalasın.

Lâ İlâhe ilallah sonunda biliyorsunuz Resûlullah var.

Namaz var, oruç var, zekat var, hac var, doğruluk var, yalancılık yok, bilmem ne yok, yok oğlu yok.!

Bunlar bu Lâ İlâhe İllallah'ın hepisi peşine takılmıştır.

Bunları bitir!

Temizlen!

Ondan sonra ikinci Lâ İlâhe ilallah'a geç!

O da Kur'ân-ı Kerim de Resûlullah'ın mübârek ismini taşıyan bir sûre vardır.

Orda "Fa'lem ennehu la ilâhe illellah" vardır.

"Bil ki Allah'tan başka Allah yoktur" diyor.

O da insanın batıni Lâ İlâhe İllallahıdır.

Birinci Lâ İlâhe İllallah'ı hazırlayıp da ikinci Lâ İlâhe İllallahı dedi mi insan Velîyullah olur.

Onun için daha biz birinci Lâ İlâhe İllallah.

Lâ İlâhe İllallah burda de kapıdan dışarı çık köpeğe taş at.

Ne oldu?

Yalan söyledin.

Öteki felanca şunu söyledi!

Öyle Lâ İlâhe İllallah olmaz!

Onu yaz levhaya, as evine daha iyi.

Ara sıra gider resmi geçit yaparsın.

Saygı duruşu yaparsın karşısında, bitti gitti!

Yok öyle iş.

Onun için ilk defa dış taraflarınızı düzeltin Lâ İlâhe İllallah

İçin Lâ İlahe İllallah'ına geçti mi Fa'lem ennehu!

Onun için eski büyük Velîlerde bir takım haylar, şunlar, Lâ İlâhe İllallahlar, mertebe, mertebe en son Raziye mertebesi ki

ondan sonra Ahadiyete girer, Safiyete, orada : "Fa'lem ennehu lâ ilâhe illellah!" dedi mi.

O zaman sen ortada yoksun.

KAYIT 3

Onun için aziz cemaat Lâ İlâhe İllallah'ı bilmek lazım.

Söylüyoruz "Lâ İlâhe İllallahı".

Lâ İlâhe İllallahın birisi Saffat süresinde zâhiri olan Lâ İlâhe İllallah gündüz için.

Öteki, Resûlullah'ın ismi mubarekini taşıyan sûre ki...

Ondaki falemenne hu Lâ İlâhe İllallah gece için.

Gece söylenir o.

"Efendim ben bu gece uyumayım söyleyim!"

Öyle olmaz otuz gece uykusuz kalsan da olmaz.

Alıştıracaksın kendini.

Kendini alıştıracaksın.

Midesi çok dolu olanlar.

Fazla uykulu olanlar,

Birinci Lâ İlâhe İllallah ta kalsınlar.

Ötekisini örseleme.

Örseleme, ötekini de elinden kaçırırsın sonra.

Bir koltuğa iki karpuz sığmaz gibi.

Onun için Yunus Emre biliyorsunuz, o ne demiş çok güzel bir sözü vardır :

"Cümleler doğrudur sen doğru isen.

Doğruluk bulunmaz sen eğri isen!"

Onun için kendini doğrult!

Bööööyle doğrult!

Cilala kendini hiç içine yalan, fitne, münafıklık koyma!

Ondan sonra Lâ İlâhe İllallah.

Lâ İlâhe İllallah cennetin anahtarıdır.

Yani kurtuluş anahtarıdır.

Kul Lâ İlâhe İllallah ...

Hadis : "Kim "Lâ İlâhe İllallah" der muhakkak cennete girecektir!" Amma azabını gördükten sonra.

Ama böyle ağızınan, "Lâ İlâhe İllallah" de, deftere yaz, kitaba yaz, sülüs yaz.

Bilmem efendim...

Yok öyle "Lâ İlâhe İllallah" değil.

İnançla söyleyeceksin.

Lâ İlâhe İllallah : İlah yoktur Ancak varsa Allah ismindeki ilahtır.

Falemenne hu Lâ İlâhe İllallah. dersen

Ben yokum hiçbir kimse yoktur. Allah vardır.

O mertebeye geldi mi insan...

Bir gün Abdulkadir-i Geylani Hazretlerinin önüne birisi gelmiş demiş ki.

Ya Allah'ın Velîsi : "Ya Gavs. Fa'lem ennehu lâ ilahe illellah ne demekdir?" demiş. Yani ikinci Lâ İlâhe İllallah.

"Sen bunu demiş Basra ya git. Benim orda bir kardeşim var. Seyid Ahmed erRufai ona sor!" demiş.

Gitmiş. Demiş ki : “Ya Ahmer erRifai, Abdulkadir Geylaninin sana selâmı var!"

"Aleyküme selâm!" demiş.

"Lâ İlâhe İllallah ne demektir?" demiş, Ahmedi ...,

Bunlar saçma değil.

Rüyada görülmüş de, uydurulmuş cingöz Recai hikayeleri de değil. Nasreddin Hoca hikayeleri de değil.

İslam hakiki islamın kafasına, kalbine girecek hakiki şeylerdir. Öyle gözünün önünde olan işlere inanmak gâyet

kolay .

Mü'minine bil gayb.

"Bu gaybe inananların kitabıdır."

Sıkı ister insana gayba inanmak için.

Bunun için inanılmayan kelimeleri zincirleyip ben size söylüyorum aklınıza giriyor.

Başkası : "Efendim böyle iş mi olur?"

Öyle buz gibi olur kiii, bunlar, bu dünyada buna inanlar kurtulmuşturlar.

Yarın bu toz duman kalkıp huzur-u ilahîye ye vardığımız zaman kimin atlı kimin yayan olduğu ortaya çıkacaktır.

Mü'minune bil gayb.

"Bu gayba inananların kitabıdır."

Gayba inanmak!

Her babayiğid inanamaz ona.

Efendim göster bana

sana ne göstereyim gözün sineği görmez.

İçini temizle, aç kalbini gel, seni açıyım bir civatanı ameliyat yapayım.

Burdan ister Amerikayı gör.

Var insanda o âletler var.

Hepisini Allah insanın vücudunda yaratmış onu kullanmasını bilmek lazım.

Hazreti Ahmed er Rufai yere bir şey çizmiş bir daire.

"Sen demiş oğlum! Lâ İlâhe İllallah ı mu soruyorsun?"

Ortasına girmiş "Lâ İlâhe İllallah" dediği zaman kayboluvermiş. Duman halinde.

Adam korkmuş.

O sırada Abdulkadiri Geylani'nin ruhaniyeti gelmiş.

"Oğlum ordaki ibrikteki gül suyunu dök oraya?" demiş.

dükmüşler hemen Hazreti Rufai tekrar duman haline gelmiş : "Lâ İlâhe İllallah budur!" demiş.

Lâ İlâhe İllallah!..

Çıktık açık alınla gibi lakırdı.

Yok öyle değil oğlum.

Lâ İlâhe İllallah benim kalemdir.

Lâ İlâhe İllallah,

Lâ İlâhe İllallah. Yoo.

Lâ İlâhe İllallah kalbine vuracaksın.

Yerden göğe kadar, gökten yere kadar ilah yoktur!
ancak Allah benim kalbimdedir.

Hablel verid.

Lâ İlâhe İllallah..

Öyle bir anmaya çalıştığın zaman bakarsın ki kalb Allah Allah der.

Yanına sinek değil mikrop bile yanaşamaz.

Onun için "Lâ İlâhe İllallah" deyip de geçmemek lazımdır.

O halde bir zahiri Lâ İlâhe İllallah,

bir de batını olarak Falemenne hu Lâ İlâhe İllallah.

Kur'ânı Kerimde bunlar iki yerde geçmiştir.

Onun için aziz cemaat Lâ İlâhe İllallah'ı kuru bir kelime olarak kabul etme!

"Efendim ne olurmuş ben gece otursam gece uykum kaçsa da alsam tesbihimi Lâ İlâhe İllallah! Lâ İlâhe İllallah ne

olur bundan?" demek.

Akla vurduğun zaman bunu, bir şey olmaz. Serserilik olur.

Sen onu bir devam et, aklını kaldır ortadan, bak ne olacağını gör o zaman.

Bunu milyonlarca insan söylemiş.

Milyonlarca Velîyullah söylemiş.

Milyonlarca kitaba girmiş.

"Lâ İlâhe İllallah" yav

"Lâ İlâhe İllallah" ya ne zannettin.

Ama onu söyleyebilecek vaziyete gelmek lazımdır.

Allah cümlemizi hakıkı "Lâ İlâhe İllallah" diyen zümreye idhal eyleye.

Onun için bu zümreye idhal olundu mu insan, son nefesinde efendim söyleyemezmiş!..

Yooook!

Cenâb-ı Allah öyle bir nasip eder mü'mine ki, içinde fitne yoksa.

İçinde fitne varsa iş değişir.

Onun için içinizi fırçayla, vim tozuyla yıkayın aziz cemaat, yıkayın.

Çünkü âhir zamandayız biz.

Âhir zamanda şöyle üstün körü içini temizleyen kurtulur.

Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimiz zamanında; O'nun mübârek yüzünü görmüşler, O'nun sohbetinde bulunmuşlar.

O zaman İslamlık çok zordu. Çok zordu.

Şimdi İslamlık gâyet kolay.

Fakat içini temizleyebilmede iş.

Beş vakit namaza, yalan söylememeye, doğruluktan ayrılmamaya, Yalandan şakadan bile olsun yalan söylemeyin.

Gâyet merhametli olunuz.

Sokakta giderken bile bir karıncayı bile incitmeyin.

İslamiyyette Rıza-yı İlahî Baha ile değil bahane ile kazanılır. Fahreddini Razi'nin Tefsir-i Kebir'inin 3. cildinde

yazar.

"Ben bu tefsiri bitireceğim sırada" der.

"Kendimi rüyada cennette gördüm, cennette" diyor.

"Beni buraya niçin soktular?

Bu kadar tefsir yazdım, bu kadar vaaz ettim, bu kadar talebe yetiştirdim!"

"Yoo yooo yoooo yooo Fahrettin!" demişler.

"Bunlar, sen bir gün kamış kalemi mürekebe batırıp da yazacağın sırada odanda kamış kalemin üzerine bir sinek

kondu, sinek.

İçinden şöyle geçti. Bu oda kapalı. Bu hayvancağız herhalde susamıştır. İçsin şu mürekkebin suyunu da Allah'ın

mahlukudur diye içinden geçti!" demiş.

Sineğin ne olacak bir damlacık bile su içmez.

İçmiş, o kımıldatmamış elini. Uçmuş sinek.

Allah'ın hoşuna gitti.

Çünkü Cenâb-ı Allah'ın merhameti namütnahidir.

Onunla merhamette yarışa gireceksin oğlum daha anlayabileceğin, yarış edeceksin.

"Ya Rabbi Sen Erhamerrahimin misin...

Bak ben karıncayı bile şey etmiyor...

Sen kulum benimle nasıl yarışa girersin!" der

Bir tekme atar bir makama şey edersin.

Orada da sabıra girersin.

Allah'nan yarışa çıkacaksın.

Elhamdulillahi Rabbül âlemin.

Onun için aziz cemaat merhamet hislerinizi daima bileyin kızmayın, hiddet göstermeyin, kader karşısında başınıza

bir felaket geldiği zaman kadere tekme vurmayınız.

Cenâb-ı Allah'ın emriyle olmuştur olan , sabır edin.

Allah'ın şeyinde acele yoktur.

Kuyruğa gireceksiniz.

Gir kuyruğa unut onu.

Bir gün bakarsın Cenâb-ı Allah va'dından katiyen rücu' etmez. Ve zülum etmez kuluna.

Hele secdeye kapanan kuluna...

"Nasıl nasıl olur? Efendim şey.. imkanı yok!"

Ne şeytan, ne münafik, ne yer haşeresi, ne yılan ne yırtıcı hayvan

Secdeye hakiki başını koyup içini temizleyen insana yanaşmaz.

Ona melekler bile evini ziyarete gelir.

Onun için Ramazan yanaşıyor.

İçimizi temizleyelim,

dışımızı temizleyelim,

hiddetlerimizi reddedelim.

Dargınlıklarımızı kaldıralım.

Merhametli olalım.

Ve bir de geceleri de Lâ İlâhe İllallah, Estağfirullah, bunlara da devam edin.

Ramazana hazırlık olsun.

Belki varız, belki yokuz!..

Onun için aziz cemaat, bu dediklerimizi yaparsanız yarın âhirete kollarımızı sallaya sallaya, herkes kendi geninde

haşrolacaktır. Hepimiz birden Manga Tabur gibi gül kokarak doğrudan doğruya Hazreti Resûlün yanından geçip

Huzur-u İlahîye ye gideceğiz. İnşeallahu Rahman.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vesellemin şefaat-ı uzmasıyla Cenâb-ı Allah'da bize sual sormayacaktır.

Amma dediğim yoldan gitmek şartıyla,

Secdeden başınızı kaldırmayınız,

Yalan söylemeyiniz,

Birbirlerinize karşı gâyet büyüklere hürmet, küçüklere şefkat ağaçlardan karıncalara varıncaya kadar merhamet

hislerinizi kamçılayın, dizgin halinde merhamet külçesi olun.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vessellem merhamet halinde ba'as olduğunduğu için Rahmatenlil âlemin olmuştur.

Cümlemizi Cenab-ı Resulün şefaatından Allah mahrum eylemeye.

Son nefesimizde onun mübârek ismiyle ki buyurun : Lâ İlâhe İllallah Muhammedur Resûlullah kelimeyi tayyibesini

de dudaklarımızdan firak eylemesin. Ve bu kelimeyle birlikte huzuru ilahîyeye varalım. Lillahil Fatiha.

KAYIT 4

...Camiye girip güzel alnını kalbiyle birlikte secdeye koyan insan hakiki mü'midir. Nüfus kağıdından mü'min vardır, isimden mü'min vardır bir de mübarek .... Kur'an onu, o güzel alnı tefsir ediyor:

Vucûhun yevme izin nâzıretun İlâ rabbihâ nâzıreh

Alnı temiz olanlar Allah'ın cemalini görecekler, kavuşacaklar O'na.

İnsan Allah’a ahirette kavuşmaz, dünyada da kavuşur.

Her yerde hazır ve nazır olan, Hablil Verid’den, şuradaki damardan size daha yakın olan Allah’a her zaman insan kavuşur. Fakat insan nefsaniyetine uyarsa git gide uzaklaşır.

Onun için Cenab-ı Allah, Kur’an’da ve Hadis-i Resul’de, Hadis-i Kudsilerde Arş diye bir kelime vardır, arş. Arş-ı Ala. Arş-ı Ala’yı Cenab-ı Allah, kullarını serbest bıraktığı için bu kelimeyi kullanmıştır.

Arşa hakiki mü’min, bir sivrisineğin kanadından daha yakındır. Fakat hakiki kalble, bu anlını secdeye koymayanlar ve ondan zevk almayanlar için Arş-ı Âlâ güneşten daha uzaktır.

Uzaklaşırsa insan küfre girer.

Çünkü her yerde hazır ve nazır olan Cenâb-ı Lem Yezel’e mekan verilir.

Yanaştıkça insan hakiki imana girer.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vesellem efendimiz mi’racda : “Kâbı kavseyn : bir ok kadar yanaştılar!” diyor.

O meseleyi mânevî edeb içinde mütalâa etmek için söylenmiş bir sözdür.

Bu iş 4000 senelik mesafededir.

4000 sene ışık senesi.

Işık aynen elektrik süratındadır.

Bir saniyede 300.000 kilometre kat' eder.

Yani bir saniye de dünyamızı yedi buçuk defa dolaşır.

Hem elektrik hem de ziyâ.

4000 senede geliyor bize. Güneşin ziyâsı.

Fakat güneşe baktığınız zaman güneşin gözbebeğinizin içinde, doğar doğmaz sıcaklığını elinde hissedersiniz.

Onun için Secde-yi Rahmândan zevk alıp hakiki mü'min sınıfına girmiş insan, güneşi kendi içinde, Allah'ı kendi içinde duyar.

Yok bunu yapmayan insan otuz kat pencerenin içinden uzaktan güneşin hararetini ve ziyâsını hisseder gibidir.

Onun için Evliyaullah'tan birisi daima böyle otururmuş.

Çocuklarından birisi :

"Baba niye ayağını uzatıp oturmuyorsun?"

"O'nu görürken ben ayağımı nasıl uzatırım?" demiş.

Onun için İslamda edeb, yalınız kaldığı zaman Cenâb-ı Lemyezel'in onu gördüğünü ve daima Nur-u Resûlullah'ın onu yıkadığını hissedecektir.

Bunu hisseden insan daima edeb içindedir.

Onun için muhtelif va'zlarda size söyledim daima abdestli gezin efendiler.

Abdest, Allah'a ve Rasülüne yani Nur-u Resûlullah'a edebin en büyüğüdür.

"Bundan ne çıkar efendim?" demeyiniz.

Âhir zamandır.

Yarın âhirette göreceksin.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vesellem : "İlim şuradadır, takva buradadır, ibadet şuradadır!" dememiştir.

"Şuradadır!" demiş, mübarek parmaklarıyla derken üç defa kalbini göstermiş.

Takva, Allah'a iman hepsi buradadır.

Şu et parçasının içindedir.

O et parçası bilirsiniz kalbdir.

Kalbin teknikte, anatomisinde, yani anatomisi; kalbi çıkarsak, baksak ve yarsak içinde neler var.

Dört tane gözü vardır.

Dört göz bu et parçasına hediye kalsın.

Biz mânevî gözlerini şey edeceğiz.

İslam dininde Sallallahu Aleyhi Vesellemin bildirdiğine göre, burada Sallallahu Aleyhi Vesellem ne söyledi Kur'ân'da ne var o söylüyor.

"Hasan efendi şunu söyledi.

Mehmet Bey bunu söyledi!" yok.

Dili tutulur burda insanın.

"Onlar öyle, şu kitap şöyle diyor. Bu kitap böyle diyor!" onlar geveze insanlar.

Kur'ân-ı Kerim Sallallahu Aleyhi Vesellem'in hadisi şeriflerinden, burdan söylüyorum ben.

Çünkü niyetim öyle.

Aksi söylersem burdan paldır küldür topal çıkarım dışarı.

İki yarım iki gözü vardır.

Birine gönül, "Fuad" kısmı derler Arapça da.

İkinci kısmına, yarı kısmına Sadr. Sadr.

Veyahut “Denis” veyahutta “Denes”

Esrede okunur, üstünde okunur Arapçada.

“Denis” veya “Denes”.

Kalbin kirli, paslı dünyaya, dünyanın şehvanî ve nefsanî arzularına bağlı tarafı demektir.

Bu iki kısım, Nur-u Resûlullah la yıkanır.

Bütün canlılarda; dinsiz, kafir, münafık, İslam ve Nurullah kim olursa olsun hepisinde Nur-u Resûlullah vardır.

Nur-u Resûlullah’ı az ismini bilen ismini Hasan kor, İslam cemâatında yaşar.

Daha kıymetini bilen Cuma ya gider.

Daha kıymetini bilen, beş vakite gider.

Daha kıymetini bilen geçmişlerini kılar.

Daha kıymetini bilen, daima abdestli gezer, Allah-u Lemyezel’in mübarek ismini ağzından bırakmaz.

Aşağıya doğru nakıs tarafa gidersen küfre kadar gidersin.

Onun için eşref-i mahlukat yalnız islamlan değildir.

Onunla birlikte dinsiz de imansızı da eşref-i mahlukat yaratılmıştır.

Fakat onun kıymetini bilmezse.

Bir antika yüzük tasavvur edin.

Antikacıya gidersiniz buna on bin lira der.

Fakat demircinin örsü yanında bir demir parçasından farkı yoktur.

İnsana kendisi kıymet vermelidir.

Kendi muhasebe-i ruhîyesini yapıp da kıymetini mânevî terazide ölçüp,

Puta-i Muhammedi de eriyebildiği derecesinin ayarını, denesini, derecesini bilirse o zaman kendine şey eder.

Efendim ben günahkârım, sen günahkârsın.

Mü'minin elinde mükemmel bir temizleyici âlet vardır, size söyledim.

Estağfirullah, Tevbe, Tevbe-i Nasuh.

Allah'ın ismi vardır.

Katiyyen ve katiyyen me'yus (ümitsiz) olmayınz.

Bunlar mertebe mertebe, mertebe mertebedir.

Hatta ömründe bir defa : "Lâ İlâhe İlallah" içinden söyleyen adam bir gün cennete girecektir.

Yani Allah'ın Cemâli'nin mütebessim tarafını görecektir.

Gazab tarafını değil.

Onun için Denes tarafına.

Sadır tarafına daha çok insanlar meyyal olunca mesela şairler, romancılar, hatipler, vaizler, zırıltıcılar, dedikoducular ne kadar millet varsa hepisi denes tarafından konuşur.

Onun için burada bir vaiz başka söyler,

Amerika'da konuşan vaiz başka söyler,

Ankara da konuşan başka söyler.

Endülüs'te konuşan başka söyler.

Mekke'de konuşan başka söyler.

Yemen'de konuşan başka söyler.

Hudeybe’de konuşan başka söyler.

Bunu temizlemek için biliyorsunuz Sallallahu Aleyhi Vesellem cesed itibariyle kul olması bakımından, onun bu denis tarafı da temizlensin diye :

“Elem neşrah leke sadrek.

Biz onun göğsünü de yardık.”

O tarafı da temizlenmiştir.

“Elem neşrah leke sadrek!”

Mü’minin kendi elindedir.

Mü’minin kendi Cebrail’i kendi elindedir.

Resûlullah’ı Sallallahu Aleyhi Vesselemi nasıl küçükken Halime’nin yanında aldı geldiler.

Şima ismindeki kız kardeşi, süt kardeşi gördü.

“Kardeşimin göğsünü yardılar. Yıkadılar onu!”

İster bunu mânevî yıkadı kabul et, ister bıçaknan açıp!

Nasıl kabul edersen et.

Resûlullah'ın sadrı tamamiyle Allah'ın Nur Suyuyla bütün necislerden temizlenmiştir.

Fakat bu hadiseden sonrada da Elem neşrah leke sûresini, sûre-i mübarekesini de mü'minin eline vermiştir.

Hançer'in elinde, yar göğsünü, yıka!

Elem neşrah leke sadrak. Yap!

Onun için böyle fuad tarafından konuşanlar, fuad kısmından konuşanlar.

Yani nefsi tamamiyle kaldırmış, konuştu mu insanlar.

Veliyullahlar öyle konuşur.

Allah'ın en yakın kulları öyle konuşur.

Burada bir kul söylesin.

Endülüs'te söylesin.

Amerika da söylesin.

Avusturalya'da söylesin.

Şurdaki yanımızdaki cami de söylesin.

Söylediklerinin hepisi birbirinin aynıdır.

Çünkü o ilhamı o şeyden, fuad kısmından geliyor.

O Allah'ın feyz yeridir.

Onun için Hazreti Debbağ meşhur, onun "El Ebriz" diye bir kitabı vardır.

Orda der ki :

Allahu lem yezelden bütün namütenahi kainata ışık hüzmesi şeklinde sayı hesabına girmeyecek feyz-i ilâhi iner.

Feyz!

Bu feyzin bir tanesi Sallallahu Aleyhi Veselleme inmiştir, Resûl olmuştur.

Resulullah'tan da binlerce feyz çıkar.

Peki kime?

Bir huzmesi, milyonlardan bir huzmesi, bir kula nasip olursa o Ehlullah olur, Veliyullah olur.

Ve Allah'ın kapalı örtüsü altına girer.

Evliyayi tahte ğibabi le ya'rifuhum ğayri.

"Benim bu evliyalarımı Benden başka kimse bilmez!"

Bu sınıfa girer.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vessellem üç defa :

"Buradadır iş! Buradadır iş! (Kalbi göstererek) demiş,

Kalbinizi temizleyin.

"Efendim nasıl temizleyeyim?."

Usulleri var.

Abdestli gez, abdestli gezene.... bir şey etmez.

KAYIT 5

Allah'ı inkâr kapıları tamamıyla bu son asırda kapanmıştır.

Kimse inkâr edemez.

Âyet-i kerimeye bakın.

Onun için zaten insanın ilmi biraz artarsa arştan uzaklaşmaya başlar.

Sapıtır yani Türkçesi.

Basit insanlar Allah'ı havanın oksijenin mucizesi gibi, bir çiçeğin kokusu gibi içinde hissederler.

Biraz kitap okumuş :

"Ben şurdan mezunum, sen şunu okudun, ben bunu okudum."

"Ya İlâhi!" der.

Elini kafasını yukarı kaldırır.

Birde bir gün gelir görecekmiş gibi.

Ellerimizi yukarı kaldırmamız, göğe bakmamız.

O müteâl büyük varlığa en münasib yer, içimizde o temizlikte gördüğümüz için göğe bakarız.

Kevatan merkezi buradadır.

Kalbinize bakın.

Cenâb-ı Peygamber hakiki mü'min Allah'a çevrilip dua ederse dağlar yerinden oynar diyor.

Hakiki mü'min.

Efendim gel dua edelim öyleyse.

Yooooo hakiki mü'min sabır hasletinin içindedir.

Kızmazlar.

Bunalmazlar.

Şöyle boyunlarını büktü mü :

“Yâ İlahi!” daha böyleydi demeden derhal oluverir.

Öyle :

“Vır vır vır para ver!

Vır vır vır öküz ver!

Apartuman ver!

Otomobil ver! “

Kuru zırıltı bu, dua değil bu!..

Hazret-i Davud bir defa edeben başını yukarı kaldırmamıştır. Çünkü böyle dururken kafayı yukarı kaldırmak bir şeyi arzulamak demektir, istemek demektir.

Başı daima önde imiş.

Tevekküle giriyor.

Hazreti Ebubekir Radyallahuanhın bir gün Huzur-u Risalette otururken dişi ağrıyormuş.

Artık tahammül edemiyor.

Üç gündür devam ediyormuş.

Gözünden yaş gelmeye başlamış.

Sallallahu Aleyhi Vesellem : “Yâ Eba Bekir ne oldu?” demiş.

“Bir şey yok Yâ Resûlallah!” demiş.

“Hele hele!” demiş.

“Yâ Resûlullah üç gündür dişim ağrıyor da uyuyamadım.

Şimdi de çok şiddetlendi.

Tahamülsüzlükten gözümden yaş geldi!”

Resûlullah’ın refiki Ebabekir.

“Yâ Eba Bekir bana niçin söylemedin demiş.

“Yâ Resûlullah Cenâb-ı Allah’ı sana mı şikâyet edeyim!” demiş.

Kış gelir “üşüdük”, yaz gelir “terledik”, “nezle olduk”, “aman aman başım ağrıyor öleceğim.”

Bir şeyin kaybolur “ölsem de kurtulsam!” dersin.

Bunlar İslamlık değil efendiler, bunlar İslamlık değil.

Bırak kendini.

Yüzmek öğrenmek isteyen denize bırakırsa kendisini üstünde kalır.

Batacağım derse gittikçe dibe batar.

Zaten İslam müslüm, selem, teslim olan, selamete teslim olan demek efendiler.

Resûlullah’ın bize kadar uzanan buraya kadar uzanan elleri vardır. Fakat biz bunlara yapışmak usulünü bilmiyoruz.

Cenâb-ı Peygamber’in bir Hadis-i daha var.

“Birinin çocuğu doğsa” diyor

“Çocuğu doğsa, ismini benim ismimle Mim, Mim harfi ile başlayan ismimi koysa çocuk ve kendisi cennettik olur.”

Bu Hadis peygambere sevginin sırrını beyân eder.

Çok deşmeye gelmez bunu haa.

Onun için biz “Mehmet” deriz geçeriz.

Resûlullahu Sallallahu Aleyhi Vesellem efendimizin Mim harfiyle başlayan mübarek ismini bir iki ders anlattım size.

Gelişi güzel öyle, Hasan, Hüseyin, Ömer, Tülin, bilmem efendim Haççe gibi çok konuşma.

Mi’racda iken konuş.

Namazda iken konuş.

Salâvatı Şerife mi getireceksin.

“Essalatu vesselamı aleyk Yâ Resûlullah” işte bu salâvatı şerife.

İsmi örseleme.

İçini temizle.

Ondan sonra örselemeye başla.

O salâvat kanadı gibidir.

Tutuyum derken hem onu incitirsin, hem de kendin bir hatadan dolayı kendin berbat vaziyete düşersin.

Bu lakırtılar, “Fuad” kısmından söylenen lakırtılardır.

“Denes” kısmından değil.

Bu kısma giren insanlar Velilere, Velilerden sonra Sahabelere, Sahabeden sonra Peygamberlere yanaşırlar.

Onun için peygamberler bilirsiniz ağlarlar.

Ayetler okunduğu zaman, Ayetlerin heybetinden dolayı ağlarlar.

“Efendim namazda ağlarsan, abdest namaz bozulur!” muş.

Sen o kadar geç kendinden de gözünden yaş gelsin.

Bozulursa ben abdestimi sana veriyorum.

Ama kafan mahallede geziyor.

Gözün bilmem nerede geziyor.

Aksırıp ağlıyorsun.

Ulan zaten senin abdestin yoktu…

Yine Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vesellem’in bir hadis-i mübareki :

“Bir ümmet içinde, bir ümmet içinde Allah korkusuyla ağlayan bir kişi olsa onun hürmetine bütün ümmeti Allah Rahmetle tecellî eder, karşısında..”

Bu korku cehennem korkusu değil.

Edeb dışına çıkacağım korkusudur.

Mü’min, hakiki mü’min cehennem ateşi nedir ki, hakiki mü’mini yaksın!

Abdulkadir Geylânî Hazretleri anlatırken böyle demiş buyuru vermiş fermanı.

“Lev şefaatü ceddü Muhammedün le tefeyte bi nari cehennemi tebdeci”.

“Benim ceddim Muhammed’in şefaati olmasa ben şöyle parmağımın tükürüğüynen cehennemi söndürürüm!”

Cehennemden korkan adam bu içi pis olan adamdır.

Hesabını veremeyecek oladır.

Onun için insanlara biraz ma’siyyet lâzımdır.

Biraz hata lâzımdır.

Hatanın sebebi, bir memlekette hasta olmasa eczahâneler kurur. Cenâb-ı Allah en büyük esması rahmettir.

Sen hata yapacaksın : “Aman Yâ Rabbi!” diyeceksin.

O seni güler yüzle affedecek.

Ve Rahmetini şey edecektir.

Cenâb-ı Allah rahmetini dağıtmadan duramaz.

Bir Hadis-i Kudsi de bir adamın biri âhirete intikal etmiş.

Hadis-i Kudsiler.

Sallallahu Aleyhi Vessellem’in anlattığı hadisdeki hikayeler olmuş gibi beyân edilir.

Çünkü O mübarek bütün hadiseleri ezelden bilir.

Gitmiş hasenatı ve seyyiatı yâni edebsizliği ile iyiliği tartılmış, hiçbir şey yok.

Arz edilmiş. Onların hesap memurları : “Yâ İlâhi bunda bir şey yok!”

“Yoksa neyse verin eline gideceği yere gitsin.”

Cehenneme doğru gidiyor adam.

Tabii kula anlatmak için söylüyoruz bu hadiseler böyle değil.

Dönmüş o kul böyle bakıvermiş.

Hitab-ı İlahi gelmiş :

“Kulum niye baktın?” demiş.

“Hiç Yâ İlahi!” demiş.

“Hele Hele” demiş.

“Benim hiç iyi tarafım yok. Edebsizlik tarafım çok.

Evet ben dünya da iken birşey Allah belki beni affeder rahmeti büyüktür hatırımdan geçti de ondan döndüm baktım!” demiş

Emr-i İlâhi çıkmış.

“Götürün cennete bunu. Ben kulumun zannı üzere tecellî ederim!” demiş.

Onun için “hablil verid”den daha yakın olan Cenâb-ı Allah’nan konuşun efendim.

Nasıl konuşulur.

Konuşulur işte, namaz mi’racı mü’minin…

Onun için bir ümmetin içinde edebsizlik çoğalsa bir tane ordaki sevgilinin gözünden bir yaş gelse Yâ İlahi bunlar sapıtmışlar.

Sen bunları yola getir değil haaa, yola getir duası bu çok büyük insanın duası olacak ki kabul olacak.

Yâ İlahi sen bunları rahmetinle Şefik Rahim esmanla tecelle et diye hatırından geçti mi o ümmet kurtulur.

İşte bu gibilerin rengi sararmış Hakk korkusundan yüzleri solmuştur bu insanların.

Öyle kırmızı yanaklı bulamazsın onların içinde.

Bunların gıdaları ruhanî, işleri nuranî, sözleri de semavidir.

Gıdaları ruhen beslenirler bunlar.

Fazla mide içini doldurmazlar.

İşleri nuranîdir.

Hep iyilik yaparlar.

Sözleri de semavidir.

Ya Resûl'dan ya kitaplardan konuşurlar.

Romanlardan değil.

Cingöz Recainin Romanlarından değil.

Bilmem nerden değil.

Allah'ın muhkem âyetlerinden.

Eğer bunların âlemini bilmeyen biri asıl varlıklarıyla onları görür ise hemen ölür. Hemen ölür.

Onların hakiki öyle insanların hakiki varlıklarıyla bir insana görünse öteki adam ona tahammül edemez.

Beyazidi Bestamî Hazretleri, iki tane veli konuşuyormuş.

Beyazidi Bestamî zamanında.

Birisi demiş : "Size ne oluyor ki bana günde yedi defa tecell-yi ilâhi oluyor!" demiş.

Tecellî İlahi ne?

Kaybediyor kendini, dalıyor, konuşuyor.

Demiş ki : "Niye o kadar kuruluyorsun sen?" demiş.

"Sen git de Beyazidi Bestamî'yi gör!" demiş.

Aradan bir ay geçmiş bu zat gelmiş demiş ki : "Bana günde yetmiş defa tecellî oluyor!" demiş.

"Sen gitte Beyazidi Bestamîyi gör!" demiş.

"Ulan demiş Beyazidi Bestamî nasıl bir gideyim!" demiş.

Kalkmış evine gitmiş.

Demişler ki : “Efendim ormanda.”

Kalkmış ormana gitmiş.

Beyazid-i Bestami’nin böyle bir Velinin geldiğini kendi radar aletiyle uzaktan anlamış hemen ormanın dışına çıkmış.

Veliyullah yanaşmış yanına Beyazidin mübarek yüzünü görür görmez “Küt!” diye düşmüş, ölmüş.

Çünkü Bayaziddaki tecellîye o tahammül edememiş.

Beyazidi Bestamînin karşısındaki o tecellîye Veliyullah tahammül edemiyor küt diye düşüp ölüyor.

Onun için böyle insanların karşısına biz geldiğimiz zaman bocalarız belki de nalları dikeriz.

Bir adamın mektep müdürü asabi bir adam olsun.

İkinci sınıftaki seni istiyor diye kapıda başlar titremeye.

Ne yapacak yiyecek mi, yamyam mı?

Yahut neferi paşa çağırdı.

Bu da Allah’ın paşası.

“Tuuuuuu! Tuu!” olur insan.

Bunları cahiller bilemez.

Onların işine cahilin aklı da ermez.

Onların alametleri yok değildir.

Vardır ama bilemezsin.

Bu bilgisizlik, bu bilmek bilgisi gaflettendir.

Onların daima kalbinde Allah'ın Ahad TEKlik heybeti yaşar.

Hele bir insanlar birbirine "Köpek!" der. "Köpek!" der.

Kendini köpekten üstün biliyorsan nidelim ki bu bilgi kendi köpekliğindendir insanın.

Öyle birbirine köpek söyleyen adamlar vardır.

Bu söz, yalancı, münafık, iki yüzlü, faziletsiz, merhametsiz, sadakat ve doğruluk bilmeyenlerin söylemesi gereken bir sözdür.

Sadakat gösterene Allah'ın ADL esması kanalıyla ecir verilir.

Köpek bundan dolayı Ashab-ı Kehf in içinde bulunmuştur.

Köpek diyip de geçmeyin.

Sadakat timsalidir.

Eciri de onun Ashab-ı Kehf e arkadaş olmuştur.

İnsanların sadakatını hele bu asırda değiştirmek mümkündür. Ceketin düğmesi gibidir.

Fakat köpeğin sadakatını değiştiremezsin.

Evinizdeki köpeği nereye atsanız geri gelir.

Kuyruğunu kesseniz yine gelir.

Bacağını kırsanız yine gelir.

Bir lokma ekmeğe senelerce sadakat gösterir.

Gösterin, oğullarınız bile yapmaz bunu.

Cenâb-ı Peygamberin bir hadisi vardır :

"Köpeği evin dışında saklayınız. İçinde saklamayınız. Melâike girmez" buyuruyor.

Bu bildiğimiz başka, bunun mânâsı derindir sen o kadar bil oğlum. Onun derin hadislerinde de beş altı mânâları vardır.

Onların mânâlarını söylersek insanın kafası bocalar.

Onun için o kadarı yeter.

KAYIT 6

Birgün Bağdadda bir çobanın sürüsüne kurt saldırmış.

Kurt saldırmış.

Bir koyunu param parça etmiş.

Çoban : “Eyvaaaah!”

“Ne bağırıyorsun Eyvah!” diye.

“Hazreti Ömer öldü!” diye bağırmaya başlamış.

“Nereden bildin?” demişler.

“Hazreti Ömer sağ iken kurtlar sürüye saldırmazlardı!” demiş.

Az sonra gerçek anlaşılmış ki Hazreti Ömer onun o kurtun parçaladığı zaman yarım saat evvel İbni Mülcem tarafından Medine’de katledilmiş.

Adalet öyle yaygındır ki efendiler.

Öyle yaygındır ki.

Efendim adalet.

Sen adaletin içine gir bir yayıl da bak nasıl yayıldığını görürsün.

Adalet Allah'ın Kanunudur.

"En büyük cihad zalim hükümdar karşısında hakikati söylemektir."

Geçen derslerimde Medine'de geçen bir hadiseyi size anlatmıştım biliyorsunuz.

Bazısı efendim bunların hepisini unutur.

Kürke bürünür bööööylee bir kibir içinde.

Ne oluyor böyle insana kürke girmiş.

Kürk. O kürk içindeki.

O kürk, içindeki hayvanı bir ömür boyunca muhafaza etmiş de yine hayvanlıktan kurtarmamış.

Sen hayvanı öldürdün üstüne giydin adam mı olduğunu zannediyorsun?

Hayvanın kürkünü giydin hadi. Samur.

Bir zamanlar vardı ya eskilerde samur.

Kuruluyor samurunlan, ne oluyorsun?

Bu, doğduğundan beri hayvanın üstünde idi bu. Hayvanlıktan kurtuldu mu samur kürkü?”

“Yok!”

Eee sende aynısın.

Kurtarsaydı o hayvanı kurtarırdı.

Onun için bir kelime söylenir, birşey görürsünüz, gâyet güzel gelir size.

Bu kürk hikayesini unutmayın.

Ne güzel kürk.

Hayvanı öldür de.

Güüüüm bıldırcını vurdun.

Güüüüm sülünü vurdun.

Bilmem neyi vurdun!

Vur ulan vur hadiii mideye.

Dağda bayırda gez!

Avcılık diye bir şeyler vardır, hayvan öldürmek.

Sonları yoktur.

Mideye korsun.

Dört saat sonra o mide onu tam çevirir.

Neye çevireceğini bilirsiniz.

Hazreti Adviye zamanında yaşamış bir ümmî kadın, Ukayre.

Güzel bir isim Ukayre vardı Bağdadda.

Bu o kadar ağlarmış ki gözlerinin ikisi de kör olmuş.

Yanına gitmişler : “Yâ Ukayre!” demişler. “Gözsüz kalmak çok çetin bir iş değil mi?” demişler.

Ne demiş cevap mübarek kadın :

“Allah’tan mahcup kalmak daha çetin!” demiş.

“Hele Allah’ın emirlerindeki muradı görmeyip de gönülü, gönül körlüğüne düşmek o büsbütün çetindir!” demiş.

Hızır, bir kör adama rastlamış.

Demiş ki : “Yahu ben Hızır’ım!” demiş

“Senin gözünü açıyım. Dua edeyim de!” demiş.

“Teşekkür ederiiiiiiim Hızır Efendi” demiş.

“Hadi güle güle yoluna!” demiş.

“İstemem!..”

“Niye istemiyorsun?” demiş.

“Ben Allah’ın kaderini iki gözümden daha çok severim!” demiş.

İşte dersin başında söylediğimiz hakiki mü’minlerin lakırdıları bu. Hakiki mü’minlerin lakırdıları.

Bu Ukayre’nin bir de Hacce isminde bir hizmetçisi varımış.

Hakiki Mü’min gökte ay var iken uyumaz gece.

Feiza berikal basar

Ve hasafel kamer

Cecumia eşşemsu vel kamer

Şems bu câmi kadar.

Kamer avucum kadar.

Koskoca cami avucun içine girer mi?

Koskoca Şems Kamerin içine giriyor.

“vecumiaşşemsu vel kamer.”

“velcumialkameru veş şems” değil.

Niçin?

Kamer mânevîyatın mümessilidir.

Güneş Şems maddiyatın mümessilidir.

Bu âyet bir gün kıyametin kopacağına delildir.

İkincisi mânevîyatın maddiyatı daima boğacak ve ondan üstün geleceğine delildir.

Onun için aylı gecelerde uyumayın!

Gece kervanlar geçer.

Uyuyormuş böyle bir gece.

Ayağınan Ukayre Hatice’ye dürtmüş : “Kalk!” demiş.

“Burası uyuyacak bir yer değil.

Uyku yeri mezardır mezar.

Çok uyuyacağız orda!”

Açık olun efendim açık.

Yemekleri ye. Etleri ye. Köfteleri ye. Ayranı iç.

“Horruu harrrıı, hurruuu!”

Kervanler geçer.

Senin haberin olmaz.

Bir gün de bakarsın efendim kaybı oldu.

Hasan efendinin bişey oldu bak.

“Ne oldu efendim?”

Kalbden, zırttan gitti.

Gözünüzü açın efendim.

Gözünüzü açın!.

Bize bir çok menkıbe gelmiştir bilirsiniz menkıbe.

Dilden dile, gönülden gönüle, kalbden kalbe dolaşan.

Güneşlerin yıldızların dertop olduğu bir renk âlemi vardır İslam mânevîyatında.

Buna nenkabe derler.

Nefsine, hevai arzularına yularını kaptıran insanlar bu menkıbelerden bişey anlamazlar.

Efsane safsata derler geçerler.

Halbuki safsata kendileridirler o insanların .

Onları ancak Allah aşkıyla kıvranan insanlar anlayabilir.

Ve temiz olan kalblerinin perdelerinde, sinema perdelerinde seyrederler.

Cezbe halinde bunlar ancak anlaşılır.

Cezbe ne demektir?

Cezbe. Cezbe ye geldik.

Cezbe Ruhun Hakka doğru çekilmesidir.

Gidişi değil, çekilmesidir.

Oradan çekilip.

Giderken çeken başkası, zaten çekmeseler gidemezsin.

Burada yürümek için bu âlemde Mansur gibi kellesini verenler Nesimi gibi derisini yüzdürenler ancak orda yürüyebilirler.

Hazreti Nesimi'nin bilirsiniz derisini yüzdüler.

Hallac-ı Mansur'unda kafasını kopardılar.

Onun için aziz cemaat bu anlattığımız vaazları, güzel kelimeleri insanlar hoşnut bulur.

Bir formülize edelim.

Bir talimat yapalım da onun peşinden koşalım.

Genci menci yok.

“Efendim ben yaşlandım şimdiden sonra yapamam.”

Oho ho ho!

Hazreti Ebubekir 47 yaşında İslam oldu.

Ondan evvel yoktu bişey.

Hazreti Ömer ondan evvel şâki idi.

Resûlullah Efendimizi öldürmeye gidiyordu.

Kırk küsür yaşında idi.

Puta tapıyordu.

Hatta kendisinin sözüdür der ki:

“Ben puta-yı Resûlullah’ta erimeden evvel bir şâki câni idim” dermiş.

O Araplarda ilk doğan kız çocuğunu gömerlerdi, âdetti cahiliyet devrinde.

“Küçücük kızımı götürdüm” demiş.

“Canlı canlı böyle mezara sokarken.

Sakallarımı tuttu yavrum!” demiş.

“Ben şakilerdendim Resûlullah’ın nazar-ı akdesiyle bir an geldiği zaman muhterem oldum.”

Onun için : “Efendim ben şimdiye kadar namazı kılmadım.

Bilmem efendim borçlarım var.”

Oluuuuuuur.

Lafa dalıyor musun.

Yarını düşün.

Geçmiş geçmiş.

Bir insan ne kadar namaz borcu olursa olsun gider bu akşam evine “Yâ İlâhi ben bundan sonra namazımı tamamıyla kılacağım.

Geçmiş namazlarım var ben bunları mümkün mertebe ömrüm yettiği kadar her namazdan sonra bir günlük namaz eda edeceğim.”

Yatmadan evvel on dakikada kılınır.

“Geçmiş zamandaki;

Sabah namazının iki rekat farzına.

Öğlen namazının dört rekat farzına.

İkindi namazının dört rekat farzına.

Akşam namazının üç rekat farzına.

Yatsı namazının dört rekat farzına.

3 rekat Vitir Namazı kılacağım Yâ Rabbi!."

Sen onu niyet etme.

"Felan günün, felan ayın" deme!

Onlar gider yerini tıkır tıkır tıkır doldururlar.

Bunu niyet edip de başladıktan yarım saat sonra ölse hadis vardır üzerine, Cenâb-ı Allah Namazlarınızın hepisini kılındı kabul eder.

Bu kadar kolaylık veren bir din.

Bu kadar rahmeti çok Allah'ın rahmetinin bize nasıl geleceğini bildiren Resûlullah'ın peşindeyiz.

Elhamdulillaaah.

Bir nizamname yapalım namazınızı acele kılmayınız!

Dâima abdestli geziniz!

Sabah namazını kıldınız!

Saklayabilirsen sakla, bozuldu mu al abdest!

Nerede olursa al!

Bir saniye sonra yaşayacağın meçhul.

Ceseden hiç olmazsa kadere tam iman, tadil-i erkanla inanmış olursun.

Yolda bozuldu, bitti, öldü abdest.

Yürü yürü!

Niyete bak sen!..

Abdestsiz gezmeyiniz. Abdestsiz gezmeyiniz.

Gece yatarken yetmiş defa Ya İlahi bugün ben bilmeden belki edepsizlikler yapmışımdır, "Estağfirullah".

Estağfiurllah ne demek? Ya Rabbi ben Senin kulunum. Bazen hataya düşerim, gaflete girerim, bilmeden, anlamadan Senin sevmediğin belki hadiseler olmuştur. Yahut bir yerden bir şey bulaşmıştır, ben bunlardan haberim yoktu, ben bunlara yine tevbe ediyorum demektir. Yoksa git hırsızlık yap, ötekinin ırzına geç, yalan söyle, al tesbih estagfir, estagfir...Küfüre girersin. ...

ESTAĞFİRULLAH, ESTAĞFİRULLAH... Yetmiş defa. Ölmüşlerinizin ruhuna bir Fatiha, yatağa girerken, bir Ayetel Kürsi. Tahammül edebileceğin kadar İnna Ateynakel Kevser. O Resulullah'ın, O'nun dükkanın kapısının levhasıdır o. İnna a'teynakel kevser, fesallili

Rabbike venhar, inneşanieke hüvel ebter. Oku onu. Hatta eski kitaplarda, ...'nın kitabında yazar. Bin defaa... Bunu okuyabilen insana, ölmeden, muhakkak rüyasında Resulu Kibriya görünür. Beş altı defa "La ilahe İlallah"... Bunları söyleyin.

Öyle oturup da leilahailla leilaha ilaa.. Oooo.. bin defa... Yok efendim yok. Sen üç defa "LA İLAHE İLALLAAH" kafanla, düşüncenle, benliğinle söyle, önüne üç tane sıfır koy, üçbin eder. Kendin koy sıfırları. Yahut da bin defa. "Bielfi LA İLAHE İLALLAAH" işte bin defa oldu. Yoksa öyle lailaha la ilaha la ilaha.... oooo...Kapıyı kapı lailaha, pencereyi de ört la ilaha... Yok böyle la ilahe illallah olmaz. Bu alay olur oğlum, alay olur. Etrafında görünmeyen varlıklar gülerler size, İslam dininin kanununda böyle yazılıdır.

Abdestsiz de, bütün mü'min kadın ve erkeğe üç şey haramdır; Namaz, Tevaf-ı Kâbe, Mesh-i Mushaf. Yazı olmayan kenarına bile el sürülemez. Burada abdest almak farzdır. Hatta sizi korkutmadan söyleyeyim; Halvani isminde meşhur bir Alim, diyor ki, biz bu ilme, ta'zim ile nail olduk. Allamei cihan kendisi. Abdestsiz elime bir kağıt bile almadım, diyor. Şeriata ait kitapları abdestsiz elime almadım, içinde belki bir Ayet vardır

diye. Yazı yazdığı kalem kırıntılarını bile yere atmamıştır. Bir kitap alırsınız elinize, belki Allah'ın ismi vardır. Gidin kitapçılara, hem de hafızlar satıyor, Kur'an-ı Kerimleri koymuşlar oraya, hahaha, hohoho çaytımarlıyım... Kat'iyen doğru değildir. Bunun fetvası metvası yoktur, satırdır fetvası. ... Yere bilmem efendim yeni Mushaf geldi bilmemnesi... Tercümeleri böyle değiil.

Onun için Kur'an-ı Kerim'e..,

Şu yukarıda yatan Edebali biliyorsunuz, Osmanlıların ilk padişahı Osman Bey, ona misafir geldiği zaman evinde misafir etmiş, bir oda koymuş, kapıda da oğullarını bekletmiş Şeyh Edebali, sabahtan kalkmış, kapıdan böyle bakmış ki Osman Bey'in yatağı aynen duruyor. Osman Bey de ... şöyle almış, duvara şöyle dayanmış, böyle uyumuş. Uyandırmış Osman Beyi. Ne oldu Osman Bey rahatsız mı oldunuz? Hayır Hocaefendi, demiş. Duvarda Kelam-ı Kadim asılı demiş, o asılan yerde ben ayağımı uzatıp yatamam demiş. ... Bunun şakası yoktur. Ama şakası var derse istersen hayvanlardaki hani çıngıraklar vardır, tak Ayetleri, as gez dışarıda, göbek ata ata gez.

KAYIT 7

Şeriat Peygamber vasıtasıyla gelen, Rabbın kullarına hitabı, fiillerin amellerin varlığı, bütün mükellefiyeti anlatan hükümlerdir.

Dinde ve şeriatta bir değişiklik yapılamaz, bunu düşünmek bile tazim ve edep hududundan dışarı çıkmaktır.

Tazim ve edep hududundan dışarı çıkana, din lügatında buna isim aranırsa küfre inkara girer. Habersiz olarak dini varsa elinden gider, bu kadar.

Meşhur Amerika Reisi Cumhurlarından Abraham Lincoln, Linkolen dediğimiz, o linkıln Amerikan lisanında, bu gençliğinde Cilber isminde bir arkadaşı varmış, bir akşam böyle dolaşıyormuşlar, şehirden dışarı çıkmışlar, akşam da batmış güneş... Gökte binlerce irili ufaklı yıldızlar ışıldıyormuş.

Lincoln, Cilbere demiş ki arkadaşına; bunların hareketlerini, parıltılarını, hızlarını teker teker arkadaşına anlatmış.

Bak bu yıldız şudur, şunun ismi şudur, şu şu kadar hızla döner. Şu katiyen unutulmaz sözleri söylemiş: İşte dostum demiş, onlara baktıktan sonra, o gökteki yıldızlara baktıktan sonra, Allah'ın yüzüne bakmış gibi oluyorum demiş. Bir an geçmiyor ki bu aklımdan çıksın.

Toprağa bakan insanın iman gevşekliğine aklım eriyor da demiş, göklere bakıp da Allah'ın mevcudiyetine şüphe edenleri hafsalam bir türlü almıyor demiş.

Hazreti Resulu Ekrem de "Göklere bakınız ve daima şunu söyleyiniz buyumuştur: SUBHANALLAHÜL AZİM, YA HAYY YA KAYYUM"

Bunu size geçen sene de söyledim. Sabahtan evinizden çıktı mı, göğe dikin gözünüzü, "SUBHANALLAHÜL AZİM, YA HAYY YA KAYYUM"

Ne olur?

De de olduğunu görüsün ondan sonra.

Der demez sana kese mi getirecekler? Kalbinden bir pas siliniiir. Bir gün habersiz bir pencere açılır, herkes uyuduğu zaman kulağına bir şey fısıldanır.

Siz de aziz cemaat, gece ve gündüz, hiç olmazsa bir defa gözlerinizi gökte bir noktaya dikerek bunu söyleyiniz.

Ne olur demee. Buna aklın ermez. Bakın bir Amerika Reisi Cumhuru ne demiş işte görüyorsunuz. Amerika Reisi Cumhuru Resulu Ekrem'in söylediği sözün ifade ettiği manayı kendi diliyle söylemiş. ... Bu Reisi Cumhurdan beri Amerika'nın paralarının üstünde, onun sözü yazılıdır. Hala bir Amerikan parası geçirin elinize,

üstünde “WE TRUST IN GOD” yazar. Bu demek, “ALLAH’A GÜVENİMİZ VARDIR. Amerikan paralarında. Taa Abraham Lincoln’dan beri, Amerika’nın gümüş parasında, kağıt parasının üstünde, amerikanca, “WE TRUST IN GOD” Biz Allah’a güvenimiz vardır, yazıyor. Onun için parası ne kadar pahallı dikkat buyurun.

…. kapısında yazılıdır Amerika’da. “Faziletsizler buraya girmesinler”. Ne olur, rica ederiz diyor. Amerikada kimselerin kapısında yazıyor.

Onun için her devirde, Muhiyddini Arabinin Fütuhatıl Mekkiye vardır. Bunun Elmenalikil mülkiye babı vardır. Fi esrarıl memaliketil mülkiye babı vardır. Orada, her devirde otuz bin Velî vardır. Bunlar eksilmezler. Hükümetin nasıl kadrosu varsa, onların da kadrosu vardır. Ama efendim biz eskiden bunları görürdük, bugün göremiyoruz. Onlar kaybolmamıştırlar, bizim gözlerimiz onları görmüyor.

İnsan acele acele bir yere giderken, mahalleden geçen ahbabını görmez. Bir aceledir, bir para peşine, hırs peşine, birbirimizi yeme peşine düştük.

...

Bir gün Veliyullahın birisi bir köyden geçiyormuş akşam üzeri. (Bir evin kapısını çalmış.) O gece de orada bir gelin güvey varmış , hemen güvey inmiş aşağı açmış kapıyı bakmış ihtiyar...

Buyur amca demiş bir arzun mu var?

Oğlum demiş ben bu şeyden geçiyordum, açım demiş, bana bir ...

Hay haayy, buyur amca demiş almış kapıdan içeriye.

Hemen sobalık var orada, oturtmuş.

Yukarı gitmiş 2 tane kızarmış tavuk daha yenmemiş getirmiş dedenin önüne koymuş.

Bir de, baklava onu da getirmiş, suyu da koymuş, Ye amca ! demiş. Bizim dede iri yarı da hepsini süpürmüş.

Elhamdulillah!

Oğlum bana, bak elbisem yırtık bir şey var mı demiş. Delikanlı da iri yarı, bohçasını getirmiş. Al, fesinden tuut, -eski zamanında fes giyerdiler- ayakkabısına kadar, giy baba demiş babayı bir giydirmiş bakmış ki sanki onun üzerine alınmış. Memnun olmuş ihtiyar tabi.

Baba başka bir emrin var mı ? Yok evladım demiş, Allah razı olsun, benden bir şey ister misin dua edeyim sana demiş.

Yok amca bişey istemem demiş. Çıkmış.

Bizim veliyullah köyü katetmiş tam köyden en son kısmından çıkıyor bir de bakmış ki karşıdan biri geliyor. Hemen antenlerini açmış, velilerin antenleri vardır! Cebinde radyoları vardır, televizyonları vardır. Nasıl televizyon? Var ya bir gün boş bulunalım da gösterelim. Girip filmden bulup getirip gösterelim.

Bakmış ki karşıdan Azrail(a.s.) geliyor insan kılığında. Yanaşmışlar karşı karşıya merhaba demişler merhaba. Azrail'e demiş ki nereye gidiyorsun demiş bu köyde ne işin var?.

Sen demiş demin bir eve uğradın, hani demiş, gelinlen güveyi sana yemek yedirdiler, elbise verdiler. Haa demiş… Onların canlarını kabzetmeye gidiyorum demiş.

Bunu der demez Velî Azrailin elini yakalamış. Yok demiş ağam, o kadar kolay değil, dön geri demiş.

Yahu ne yapıyorsun sen demiş, ben emr-i ilahiyi aldım, gidip alacağım.

Yok demiş. Azrail uğraşmış, Iıı.

Bir Veliyullaah... Dikkat buyurun bir Veliyullah.

Vilayet makamıyla insan şekline temessül etmiş bir meleği tutarsa melek bir daha meleklik tarafına geçemez.

Vilayet kuvvetiylen tutmuş, İsm-i Azamla tutmuş.

Azrail tepiniyor..,

Yok diyor dön geri diyor, sen alamazsın.

Yahu etme be amca diyor, gitme...

Ben gideceğim. Emri İlahi… Yok. Al aşağı ver… Veli bırakmıyor.

O sırada telsizlerini çeviriyor Azrail. Ya İlahi diyor, Emrini yerine getiremeyeceğim, ben çattım belaya diyor.

Ya Azrail dön geriye diyor sana emir verdiğim zaman, o Veliyle aramızdan su bile sızmıyordu Diyor.

Velinin kuvveti diyip de geçmeyiniz...

Mısır, Hz.Ömerin hilafeti zamanında fethedildiği zaman Mısır'a Amr ibnül as kumandasındaki ordular girmiştir.

Eylül ayında Nil feyezan eder, yani yükselir taşar, bütün nil ovasını ıslatır, ondan sonra çekildiği zaman, millet buğdaylarını yiyeceklerini oraya ekerler.

Geçmiş bir ay iki ay, nilde feyezan yok.

Mısırın büyükleri gelmişler Amr ibnül as'a, kumandana. İşgal altında ya.

Semişler efendim bizim eski kitaplarda yazıyor, 500 senede bir, 300 senede bir nil bazen böyle coşmaz akmaz, onun için Mısırın en güzel bakire kızını teller duvaklarız, biz suya atar boğarız, ondan sonra demiş bu coşar…Müsade edin de atalım.

Amr ibnül as demiş ki bizim dinde, İslam dininde böyle zırva zırıltı mırıltı yoktur, ben müsaade edemem demiş.

Beklemişler biraz daha, bakmışlar ki Mısır kıtlığa giracek.

Halk başlamışlar hicret etmeye.

O sırada Amr ibnül as Medine'de Hz.Ömer'e, Halife-i Müslimin olan Hz.Ömer'e bir mektup yazmış, vaziyeti anlatmış, böyle böyle demiş.

Hz.Ömer bir mektup yazıyor Amr ibnül as'a. Diyor ki yaptığın ordaki iş doğrudur diyor. Ve dinde böyle hurafe yoktur.

Mamafih bir küçük deri parçası gönderiyor, gönderdiği şeyin içinde zarf diyelim ona.

Araplar zarfa cümcüme derler, cümcüme. Cümcüme bir de kafatasının üstüne söylerler.

Bunu diyor git Besmeleyle Nil'e at diyor. Nil-i Mubareğe at diyor. Mübarek kelimesiyle.

Niçin Nil-i Mübarek?

“El Nilu velfirat, Ecceyhanu vesseyhan, küllün min enharül cenneh.”

Hz. Sallallahualeyhivessellemin Hadisidir.

“Nil ve Fırat, Ceyhan ve Seyhan cennet nehirleridir”

Buyurmuştur. Bu Hadise göre, mübarek nehirlerdir.

“El Nilu velfirat, Ecceyhanu vesseyhan, küllün min enharül cenneh.”

Hadis-i Peygamberi…

Amr ibnül as Bismillahirrahmanirrahim demiş. Bu deri parçasına yazılı olan yazıyı Nile atmış. Yarım saat sonra yetmişbeş "..." Nil başlamış coşmaya, yükselmeye.

Şimdi Hz.Ömer ne yazmıştı… O Arapçası da Arap edebiyatında bir harikadır. Ya eyyuhennil… diye başlar… Neyse Arapçasına lüzum yok tercümesini yapayım size.

“Medine’de bulunan Emirel Mü’minin, Hattaboğlu Ömer’den Mısır’da akan Ni’e selam ola.” diyor.

“Ey Nil! Kendin için akmıyorsan akma.

Yok, seni aktıran aktırmıyorsa, Emirel Mü’minin Hattaboğlu Ömer niyaz eder, yalvarır akasın” diyor, bunu yazıyor.

Sallallahualeyhivesellemin mübarek dediği cennet nehriyle konuşuyor Hz Ömer burada, Nil coşup...

Onun için o mübarek insanları bulmak lazım. Böyle insanlarla konuşurken insan hoş bir kolaylık içinde, mutluluk iklimine gidiverir hemen.

Gayet kolay bakarsın bir neşe içindesin zevk içindesin.

Böyle insanlar az değildir...

Kahvehanelerde, kumarhanelerde, şurada burada pis kokuları dinleyeceğine, böyle insanları bulun.

Bulamazsanız, güzel kitaplar var alın okuyun.

“…” ; namaz kılın, iyilik edin, hayvanlara fenalık etmeyin.

Onun için, ahir zamandayız aziz cemaat.

Hepimizin biraz kabahati vardır, fakat isyankar değiliz.

Allah’a isyankar değiliz. Elhamdulillaah…

Onun için hafif masiyetimiz varsa, Nur-u Resulullah hürmetine Cenab-ı Lem Yezel onları da yok Eder.

Allah cümlemizi isyandan masun Eyleye.

Şaşmışları yola Getire.

Hepimizin aile efradıyla birlikte hepinize Allah imrendirici sıhhat ihsan Buyursun.

Memleketimizi düşman istilasından, kıtlık ve beladan, her türlü harik ve zelzeleden, su afatından masun eyleye...

(Amin)

Lillahil Fatiha.

Metin bir Beyefendi tarafından hazırlanmıştır. Allah kendisinden razı Olsun. İstifade edenlerden hasıl olan ecirden kendi de nasiplensin. Amin.

KAYIT 8

Elhamdülillahi Rabbil Alemin.

Vel âhireti müttakîn

Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm.

Ve sallallahu ala seyidina Muhammedin hatemennebiyyine ve ala alihi ve sahbihi ve ala cemiil embiyai velmürselin ve ala ibadillahissalihin...

vessemavati vel ardı.

Aziz cemâat

Vaaza başlamadan evvel şimdi yolda gelirken iki tane aşağı yukarı benden yaşlı,

(yaşlı değilim o kadar)

İki adam giderken biri birinin koluna vurmuşta bastonu düşmüş diye kavga ediyordular.

Burada değil, dışarıda, hatırıma geldi size de söyleyeyim.

Dünya ne hâle geldi.

Çünkü mukadderdi. Bu olacaktı!..

İçinizde 40-50 yaşında olan 20 yaşındakine benzemiyor yüzü kırıştı saçları beyazladı, kuvveti ve eski çalakiyeti ortadan kalkmıştır.

Bu bir Kader-i İlâhidir.

Çocuklarla ihtiyarlar ikisi de zaaf itibariyle birbirine benzerler. Arada bir ortaçağ vardır.

Ortaçağ bitirip de yaşlılık devrine girme çağı ind-i ilahide büyük kıymet kazanır.

Dikkat buyurursanız Peygamberlerde nebîlik 40 yaşından sonra Cenâb-ı Allah'tan tevdi edilmiştir kendilerine.

Yalınız Hz. İsa essalâtu vesselam bundan müstesnadır.

Onun istisnası burada söylenecek bir mevzu' değildir.

Onu her adam kavrayamaz.

Onun için bu iki yaşlı adamın birbirleriyle kavga etmesi de bir tekâmül icabı dünyanın bu hale gelmesindendir.

Onun için ne olurdu bunlar birbirleriyle iyi geçinselerdi…

Bunları gördüm de Sallallahu aleyhi vesellem efendimiz bir gün sahabeleriyle konuşurken yanına bir a'mâ adam girmiş.

Çok gevezeymiş o adam.

Sallallahu aleyhi vesellem, konuşmak istemememiş onunla.

“Çık dışarı!” demiş.

Bir “çık dışarı!” demesinden dolayı “abese vetevalla” âyet-i kerimesi iniyor Cenâbı Peygambere.

“Sen diyor o adamı niçin kovuyorsun!” diyor.

Cenâb-ı Peygambere hitab-ı ilahi geliyor da Sallallahu aleyhi vessellem onu nerde görse :

“Merhaba senin yüzünden bana Allah dan tenbih gelen adam!” diye çağırırmış…

Onun için aziz cemâa!

Birbirimizle gayet iyi geçinelim.

Bütün Rasûlullah efendimizin hadisi mübareklerini bir teraziye doldurmak imkanı olsa hepisini birden milyarlarca hadisi.

Onun içinde bir hadis vardır onu alıp da bu yan ki göze koyduğumuz zaman öteki bütün hadislerden ağır gelir, milyonlarca hadislerden ağır gelir.

Bizim için söylediği :

“Din, kardeşliktir!” diyor.

En büyük hadisi budur Sallallahu aleyhi vessellemin…

“Din, kardeşliktir!”

Kardeşçe geçinenler için Cenâb-ı Allah’ın büyük nimetleri vardır.

Bilirsiniz her şey “Su” dan yaratılmıştır âyet-i kerime vardır bunun hakkında, sudan yaratılmıştır.

Her şeyin aslı o halde "Su" dur.

“Su” cennet nimetidir.

“Su” azizdir.

Dünyada cennet nimeti olarak gözümüzle gördüğümüz, elimizle tuttuğumuz, tattığımız yegane nimet “Su” dur.

Başka cennet taamı dünyada göremezsiniz.

Cennetin altından ırmaklar akar, “Su” dur.

“Su” o kadar azizdir ki aziz cemâat her şeyi temizler, kendisi pislenmez.

İşte cennet taamı olduğu bundandır…

Cennette yemek vardır, fakat pisleme yoktur.

Dünya da yegâne cennet taamı Sudur…

Ve Su o kadar azizdir ki her şeyi temizler kendisi pislenmez.

Suyu kullananın çok dikkat buyurunuz, Suyu kullananın mânevî seviyesine göre Suyu kıymetlendirmesi lazımdır.

Kullanılmış Su dinde -fıkıhta temizdir.

Fakat temizleyici değildir.

Kullanılan Su temizdir fakat temizlemek hassası yoktur.

Niçin?

“Efendim kuyu altı yandan geldi!”

Ben onları söylemiyorum ben işin esasını, Suyu tahlil ediyorum.

Kullanılmış Su temizdir.

Fakat temizleyici değildir.

Kullanılan Su pistir.

Kullanılmamış Su temizdir ve temizleyicidir.

Bunu ifade etmek için söylemiştim.

Buna göre Suya çok dikkat edin!

Bu büyük canlı hizmetine karşı kullanan kimsenin Suya göstermeğe mecbur olduğu bir hürmet meselesi ortaya çıkar.

Cennet taamı seni temizliyor senin de ona karşı hürmet etmek mecburiyetin çıkar.

O halde bi de evsaf aramak Sulara karşı herkesin hürmet göstererek temiz tutulması içindir.

Bu Su temizdir, şu şudur, bundan abdest alınır, alınmaz hikâyesi Suyun bu azizliği hizmetine karşı gösterilecek hürmetin ayarlanması içindir.

Suda israf etmemek Su nimetine karşı kanaat hasleti ile saygı göstermek teşekkür etmek demektir.

Havuzun karşısındasın efendim yine kanaat edeceksin.

Edepsizlik yapmayacaksın.

Kanaat, Suya hürmetsizlik etmesin diye.

Birisi girer Suya böyle başlar çalkalamaya.

Kimi çalkalıyorsun.

Hakiki İslam bunu yapmaz, onu hayvan kılıklılar yapar.

Girer Suya karıştırır Suyu birbirine Suyu.

Güya köpük çıkarıyormuş.

Aaaa abiii!

Suya kıymet vermek lazım.

Su da HAYY esmâsının yâni insana canlılık veren Cenâb-ı Allah'ın HAYY esmâsının temizleyici nur halkaları, suç giderici mağfiret damlaları, rahmet verici hassaları gizlidir.

Onun için abdest ve gusülde her türlü temizlikte kullanılacak Su miktarı muayyendir…

Öyle teneke teneke Su değildir.

Bunlar âyet!..

Bu söylediğim her âyet, bazı islamlara farzdır, bazılarına sünnettir, kimilerine de hiçbir şey değildir!

Çok susamış bir insan kanarak Su içer kanar.

"Doydum!" der.

Böööyle çeşmeyi ağzına akıtmaz.

HAYY esmâsının halkaları Su ile vücûduna yayılınca HAYY akseder her tarafına.

Dilde o zaman : “Elhamdulillah!”

Elhamdullillah’ı Suyun içinden tenin vücûduna giren HAYY esmâsının dağılması söyletiyor.

İnsan Allah’la konuşuyor.

Bu hamdın içinde “oh çok şükür!”

Elle de hamd vardır.

Cenâbı Peygamber : “En güzel kâse elindir” der içtikten sonra.

Bakınız cemâat!

Böyle silermiş yüzünü.

Bu hamddır işte!..

İslamiyetin sessiz işaretli hamdı budur.

Bu hamdın içinde (yâni Su içip de oh deyip hamdın içinde) rahmet mağfiret olmanın herkes tarafından anlaşılmayan müjdesi gizlidir.

O girer Suyu içersin : “Elhamdulillah!” dersin.

O Elhamdulillah içerine senin yayılan HAYY esmâsından nur halkaları söyletiyor seni.

Temizliyor içini.

Çünki hayat Sudan başladığına göre HAYY esmâsı onunlan giriyor.

Cenazenin gasl edilmesi cenazeyi yıkıyoruz.

HAYY esmâsının tecellî yeri olan vücûdda mağfiret ve rahmet damlalarını serpmek demektir.

Serpiyoruz onun üzerine.

“Su” bulunduğu kabın şeklini alır.

Avucunuza korsunuz avuca, şişeye koyuyorsunuz şişeye... Eğri bir şeye koysun aynen onun şeklini alır su.

Su bulunduğu kabın şeklini aldığına göre bu fizikî bir kanundur yâni Sünnetullahta dahildir.

Rahmet ve Mağfiret Suyun terkibinde vardır içinde.

Nasıl ki şerbette şeker erimiştir onun içinde de mağfiret ve rahmet damlaları vardır.

Temizleyici vücûdun mânevî şekline göre tecellî eder.

İçtiğin Su yıkadığın şeyi vücûdun isti'dadına göre, bazısı soğuk Suyla yıkanır bazısı sıcak Suyla yıkandığı gibi

Maddî, fizikî değişmeyen bir kanun olan bu, Suyun kabının kabda şeklini alması Sünnetullahın muhakkak mânevî bir taraftan bilmukabili mevcuttur demektir.

Suyu koyuyorsun, mağfiret damlaları içinde HAYY esmâsı var.

Cennet taamı var içinde.

Hangi kaba koyuyorsan onun şeklini alıyor demek Sudaki HAYY esmâsının mağfireti her suyu içene veriliyor demektir.

Her kalıba giriyor.

Anlıyabiliyor musunuz?

Her kalıba giriyor.

Kim içerse içsin amma onun hamdını yapmak lazım.

Onun temizliğini evvelce yapıp!

Bazı hayvanlar Su içerler, gözü de öte tarafta.

Kediye dikkat et, Suyu içerken gözünü yumar. İnek...

Hayvanlara dikkat cevaz ederken gözünü yumar, hiçbir hayvan yoktur ki böyle içerken etrafına baksın.

Yalnız insan hayvanı içerken etrafı!..

Ulan nimeti içiyorsun onu düşün!.. Yok!..

İşte böyle olmayana ne sünnettir ne farzdır.

Ondan biraz daha yukarı geldi mi sünnettir.

Daha yukarı geldi mi farzdır.

Ne farzı?..

Ne dedin de farzdır?

Suya karşı hürmet abdestle gusül...

Bu hiç inkar ve münakaşa edilemez.

Kat'î bir hakikat-i mutlakadır.

Anlamayan : "Aklıma girmiyor!" diye tepinmeye başlar.

Temizlik HAYY esmâsına hürmettir.

HAYY esmâsına hürmet etmek demek HAYY esmâsını tanımak demektir.

Bunu tanımak Allah'ı bilmek ve ona ubudiyet , kulluk etmek demektir.

Ondan dolayı temizlik imandandır buyurulmuştur.

En nazifetü minel iman.

“Temiz olanlar imanlıdır” demek değildir.

“Temiz olanlar imanlıdır” demek değildir.

“İmanlı olan muhakkak temizdir!” demektir.

Öyle yağma yok!..

Git traş ol, bilmem ne et falan, yıkan, sabunlan kolonya iletemizleniliyor.

Yooo yoooo!..

Eeee temiz olan, temiz olanlar imanlıdır, hayıııır!..

“İmanlı olan muhakkak temizdir!”

O imanlı olanın temizliği, işte farz temizliktir.

Temiz olmayan HAYY esmâsına hürmetsizdir.

Bilmeden imansızlığa girer işi.

Her tarafı hilesiz temiz olanın imanı muhakkak vardır.

İman, Allah’ı bilmek ve inanmak demektir.

O halde insan kendi vücûdunu temizlemek için, Cenâb-ı Allah peşimizden dünyaya cennet taamını gönderiyor..

Milyarlardır sene yerden Sular kaynıyor.

Bitti mi?

Senin elindeki sarnıç bitiyor.

Feseninhisarını alıyorsun da ondan.

Allah'ın Suyu bitmez!..

Bu anlattığım islamın ulvi hakikatlerini içki masaları, maddenin mülevves muhitleri, haram içinde yüzen, Allah ve Râsülünün ne demek olduğunu bilmeyen münevver diye geçinen materyalist kafalara anlatmak niyetinde değilim…

Câhil, elinde zebanî tokmağı, cenneti kimseye vermez!

Sağına döndün mü : "Kâfir!"

Soluna döndün mü : "Kâfir!"

"Şunu yapma zındık oldun!"

"Bunu bilmedin günah oldu!" diye salyaları ağzından akan bazı cins zavallı hoca kılıklara da öğretmek kaygısında değilim…

Leş böceğinin, pislik sineğinin, gül veya bal üstünde işi nedir?

Zâten oralara konmazlar, sevmezler hem de konamazlar.

Balda yapışıp kalırlar.

Arının leş üstüne konduğunu gördünüz mü?

Hiçbiri söyledi mi size.

Onun işi, hep çiçeklerdedir.

Leş yiyen böcek vücûdundan yine pislik çıkarır.

Fakat çiçek, çiçek yiyen arı karnından asel, asel-i musaffa bal çıkarır.

Arada dünyalar kadar fark, gökler kadar azamet ve heybet gizlidir.

Bizim sözlerimiz gül kokan bir cesed, semâlar kadar temiz bir ruh, büyük nehirler gibi coşkun iç âlemleri olanlar, başını secdeye koyanlar içindir, konuşuyorum ben.

Ruh cesedle birleşti mi KUL olur.

Ona abid derler Kur'ân lisanında.

Cesede ruh girdiği zaman, başlar kıpırdamağa bunun ismi abiddir.

Cesedden ruh çıkıp gitti mi onun ismine de demin namazını kıldığımız gibi ölü derler.

Cesede ruh girdimi ayağa kalkıyor abid oluyor.

Cesedden ruh çıkıp gitti mi buna da ne diyoruz.

Şimdi söyledim yahu, ölüm diyoruz.

Ruhun eli o halde cesed.

Cesede ne alıyoruz; Nimet, rızık, gıda dolduruyoruz cesedin içine. Onu sarf ediyoruz neces çıkarıyoruz, pislik çıkarıyoruz.

Cesed o halde dünyada necis, pislik yapıyor. İ'mal ediyor. …

Ruh da günah işliyor

KAYIT 9

Haydi herkesin elinde zenbiller doğru pazara, neces i'mal için erzak gidip alıyorlar!..

Çok şayânı dikkattir efendiler!

Bunlarda ibretler gizlidir.

Bu kelimelerden ahreti görürsünüz.

Bu kelimelerin yan tarafından cenneti görürsünüz.

Hepsine baktın mı Allahu Zülcelal görünür.

Rasûlullah'ı görürsünüz.

Açın gözlerinizi açın!

O halde cesedin içine giriyor, pislik imal ediyoruz.

Hepimiz bir pislik makinası.

Ruh da edepsizlik yapıyor.

O da günah işliyor.

Onun için büyük insanlar riyazâta girerler, yemeği reddederler.

Sebebi, hiç olmazsa ben senede bin kilo neces yapıyorsam üç kiloya indireyim.

Bunu, Cenâb-ı Allah secdeye başını koyanlar için Ramazanı koymuştur.

Hiç olmazsa senede bir ay şey etme!

Pislik imal etme!

Onun için Recep, Şaban Ramazan.

Birisi Allah'ın ayı, birisi Rasûlullah'ın ayı, biri de secdeye koyanların ayı.

Öküz gibi obur gibi yeme!

Üç aylar diye büyük eskiler tutarlardı.

Bunun içindir bu!..

Yoksa şişmanlamak zayıflayım, bilmem ne demek için değildir.

Ruhun Allah'a intikalı.

Cesedsiz oluşu büyük bir nimettir.

Mesela, şimdi ölen zât-ı muhterem.

Allah mağfiret eyleye!

Cesedinin içinde şeyin, tabutun yanında ruhu gitseydi bunun. Ruhsuz gitmesi yâni ruhun başka tarafa cesedin başka tarafa yâni huzur-u ilahiyeye cesedin ruhsuz gitmesi bizim için, insanlar için büyük bir nimettir.

Niçin?

Ruhun bütün günah ve cezasını cesede bırakıyor ruh, çekip gidiyor.

Cesedin toprakta yok oluşu, ruhun huzurda utanmasın diye Cenâb-ı Allah cesedi yok ediyor şeyin içinde.

Hep pisliğin bunun içinde gördü mü :

“Aman yahu ben ne yaptım deyip de utanmasın benim huzurumda diye cesedi yok ediyor Cenâb-ı Allah şeyde, kabirde.

Onun için cesede şeye giderken mezara, Setr-i avret emr olunmuştur.

Ruhun cesede işlettiği fenalıkları görmesi, gaflet nasibinden insanı mahrum eder, küfre yuvarlar.

Çok dikkat edin!

Ruhun cesede işlettiği fenalıkları görmesi gaflet nasibinden insanı mahrum eder ve küfre yuvarlar.

Arada mazeret kapıları bulunsun.

Kulu affetmek çareleri mevcut olsun diye Cenâb-ı Allah bu şeyi etmiştir.

La yesetteru abdi inni fihi dünya la seterullahi yevmü’l-kiyameh.

Bir hadiste diyor ki dünyada bir kul kendini setreder, setri avretine riâyet ederse yarın yevmi'l- kıyamette Allah onun setri avretine şey eder.

Onun için, hamamlarda erkekler, kadınlar çırçıplak!

Karanlıkta bile çırlçıplak olamaz İslam!

Bu şu demektir : "Karanlıkta, hamamda Cenâb-ı Allah hazır değil görmüyor!" demektir.

Başkası için setr-i avret değil, kendin için yapacaksın setr-i avreti. Evinde çırçıplak dolaşmak yok.

İslama yaraşır iş değildir bu.

Gusül yıkanma demektir Arapçada.

İgtisal tamam cesedi yıkanmak demektir.

Sıcak su ile yıkanmaya Araplar istigmam derler.

Soğuk su ile yıkanırsan igtırak.

Hep ayrıdır Arapçada.

Onun için yalnızken bile setr-i avret emrolan yerlerinize..

Bazısı geçer aynaya etrafını metrafını seyreder, Maazallahu Teâlâ.

Ama ona farz değil bişey olmaz.

Ben secdeye başını koyanlara diyorum.

Kılma git, yap onu!

Fakat secdeye başını koydu mu bir kontrotuya girdin.

Bir kontrat yaptın Allah la.

Ben şunu şunu yapıp bu edebsizliği yaparsan bu kontrata tükürmüş olursun.

Allah'la alay etmiş olursun.

Secdeye başını koyanlar muayyen disiplin altına muayyen kaidelerin yolunda gitmek mecburiyetindedirler.

İşte setr-i avrete riâyet edenler.

Hayâ makamında olurlar ki bunlara hem hadis vardır hem âyet vardır : sual yoktur aşağıda!

Hayâ makamında âhirete intikal edenlere sual yoktur.

Hz. Osman-ı zünnüreyn radiyallahu anh bu makamında haşr olunacaktır.

Bir defa ömründe Hz. Osman çok yakışıklı güzel bir zât-ı muhterem.

Bir defa edep yerine bakmamıştır gözleri.

Kitaplar yazıyor.

Yarın Rûz-i İlahide Mahkeme-i Kübra'da Hz. Osman'ın sırası geldiği zaman, doğru gidecek, hangi cepheye gidecek bilmiyoruz, mevki veremeyiz, gidecek emir çıkacak : "Ya Osman dön sağa!"

Hiç sualsiz doğru illiyine cennete gidecektir...

Onun için hayâ makamı böyle bildiğin gibi önünü iliklemek.

O önünü iliklemek şunu yapmak, bunu yapmak hayâyı görebilmek için lazım olan şeylerdir.

Hakiki hayâ büyük velîlerin hayâsı.

Bütün Cenâb-ı Rasûlullah'ın emirlerini bihakkın yerine getirmedikten, Allah'ın emirlerini de bihakkın yerine getirmedikten sonra Allah'a el kaldırmamaktır, hayâ diyor.

"Hangi yüzünen bir şey isteyeceğim!" diyor.

Hayâ gittikçe kıymetleniyor.

Yüzükler de öyledir.

On kuruşluk yüzük, yirmi kuruşluk yüzük, elmas yüzük, pırlanta yüzük, bir milletin alamayacağı kıymette yüzük…

Onun için aziz cemâat!

Bu otobüs değil ki birinci kaçtı ikinciye bineyim.

On dakika evveli bir daha gelmez.

İslam otobüsü çekti mi gider.

Boş lakırtılara aldırmaaaaa!

Buğdayı çorak yere de ekme!

Yanı zıvırtı mıvırtı kafana doldurma!

İyi ve fena hükümler insanların idrakine göredir.

Dikenden gül, gübreden buğday çıktığı zaman.

Dikenden gül çıkara bilirsiniz.

Buğdaydan da, gübreden de buğday çıktığı zaman güzel ve kötü hükümleri değişir.

Kötü dediğin şeyden iyi çıkar, iyi dediğin şeyden fenâ çıkar.

Size gene bir şey daha vaaz harici söyleyeceğim.

Geçen günü öteki caminin oraya gittim.

Oralarda dolaşıyordum.

Ben de pazara gittim.

Kur'ân-ı Kerim satıyorlar.

Yeşil kablı, kırmızı kablı, üstünde de yaldızlı yanlarında :

Lâ yemessuhu illelmutahherune.

"Buna temiz olmayanlar elini sürmesin!" yazdığı halde şöyle yerde, bu teyp kadar yüksek bir şiyin üstüne koymuş dolaplar molaplar yok Kur'ân-ı Kerim satıyor dükkanda, dışarıda…

Belki okumuşlar varsa içinizde Ebu Leysü'l İbrahim Semerkandî'nin Tenbihi'l- Gafilin diye bir kitabı vardır.

Büyük adam bu.

Onda Muaz İbnü Cebel radiyallahu anhdan bir hadis nakleder.

Hazel Kur'ânil metin ve nuri'l- mübin ve şifaün nafiül hikmetin limenntenbih.

Bu Kur'ân metin ve nur-i mubin havi bir Kur'ândır.

Buna ismeti olmayanlar temiz olmayanlar ellerini yanaştırmasınlar.

İkinci hadiste Selasetümül gurba fiddünya.

“Üç şeyde Kur’ân dünyada garip kalacaktır!” buyurmuş Cenâb-ı Peygamber.

El Kur’âneti cevfiz- zalim.

Cevf Arapçada boşluk demektir.

Zâlim insanın kafasında ezberde Kur’ân.

Zâlim Hâfızın.

Zâlim Hâfız demek ötekini berikini kıran değil.

Ne kırarsın seninde kafanı ezerler.

Zâlim demek Allah’ın emrettiği yolda gitmeyen, Sallallahu Aleyhi Vesellemin târif ettiği vazifeyi yapmayan, bilerek yapmayan herif demektir. Zalim budur.

El Kur’âni fi cevfi-z zalim.

“Kur’ân hangi o bilmeyen herifin kafasında ezberde ise!” diyor.

El Kur’âni fi cevfi-z zalim.

Er rucülus salihi kavmü-s suve el mushafil beytül layıkra.

“Öyle bir ev ki içinde Kur’ânı Kerim asılıyor okumuyor kimse.

Kur’ân orda gariptir.”

“Öyle bir musaf-ı Kerim ki re’sden yukarı götürülmüyor.

Kur’ân okunurken memeden yukarı!

Kur’ânı evde asacağınız zaman!

Nasıl yahu evinizi yaptırırsanız kapı şu kadar boyda olacak diyor Belediye.

Yaptıramıyorsunuz başka.

Bu da Allah’ın Belediye emridir.

Kur’ân bir evin içine asıldığı zaman o evde en yüksek boylu kim ise onun re’sinden (başından) bir karış yukarı asılacak.

O adam “Allahuekber!” dediği zaman böyle elinin üst tarafında olur.

KAYIT 10

İzku-n nase menfahu'n-n nas!

"İnsanlara hayırlı olan en hayırlısıdır."

Nabî olan Kur'ânı bu vaziyete sokup!

Öteki yaşlı bir insanı, öteki secdeye başını koyan bir insanı rencide etmeye hiç kimsenin hakkı selahiyeti yoktur.

Kur'ân-ı Kerime hürmet böyle olmaz efendiler!..

Rahmetli Aksekili Hamdi Efendi.

Eski Diyanet İşleri Reislerinden.

Bu Ankara da Cebeci de bir evcağız yaptırıyor.

Benim de bir ağabeyim vardı Allah rahmet eylesin.

Onun ile beni çok severdi gittik.

Bir Pazar günü ziyarete Cebeci'ye yanına Ankara'da.

Karşıladı bizi.

Kısa boylu, çok mübarek bir zâttı.

İlm-i kuvvetli.

Yalnız biraz asabiydi Allah rahmet eylesin.

Girdik kapıdan içeri sağda, solda bir oda, merdiven var, ordan çıkıyorsun, 4 oda da yukarda.

... salonu var oturduk.

Soldan kapıdan girdin mi büyük kütüphanesi var böyle tavanlara kadar kitap dolu.

Diğer odaları çıkardı.

“Amuca!” dedim ben

“Birde üstünü görelim yeni yaptırdığın ev!”

Çıktık üstüne oralarda döşenmiş güzel bir ev.

Bi oda var : “Burası ne?”

“Ora kapalı, boş!” dedi

Hele hele dedim aç da bakalım bir şeylerin var dedim.

Anahtarı üstünde açtık oda bomboş beyler.

“Amuca niye burası boş?”

“Oğlum dedi kütüphanenin üstüne geldi burası.

Ben kütüphaneyi yukarı yapacaktım!” dedi.

“Bir defa oldu. Aşağıda kitapların içinde Tefsirler var, şunlar var bunlar var. Yukarı çıkıp da oturmak doğru değil!” dedi.

Bunu Diyanet İşleri söylüyor.

Reisi Söylüyor.

Şimdi Diyanet İşlerinden şey geldi efendim git hafız efendi bana İstanbul'dan bilmem ne Kur'ân-ı Kerimi yolla haydi postaya.

Haydi çuvaldan çuvala.

Yok efendim!

Bunlar hususi arabaynan nakledilir.

İşte bunlardır insanı harab eden.

Harab eden bunlardır insanı!

Sizin kolunuza şöyle bir balta birden vursa kesse acısı bir saniyeliktir.

Fakat baltayı şöyle yavaş yavaş yavaş sürtseler ne olur.

Haberin olmaz amma böyledir bunlar.

Zâtın birisi bir kağıt parçası üzerinde Allah'ın ismini çamurda bulmuş "Allah! Allah!" demiş.

Temizlemiş almış yıkamış götürmüş kurutmuş Kur'ânı Kerim'in üstüne koymuş.

Gece o artık rüyalarında bilmem nelerinde felan ikinci gün adama bir Tecellî-yi Rabbani geliyor Velîyullah oluyor adam.

Bu talebelerine söylüyor diyor ki : “Ben çamurdan, bir Allah’ın ismi vardı!” diyor “Onu kaldırdım Allah bunun hürmetine bana verdi!”

Daha bir kelime.

Biz koskoca Kur’ân’ı bu hale getirdik.

Benim kafam almıyor, bilmiyorum.

Kafam almıyor.

Onun için daima Allah indinde mertebe ta’zim ile isteyelim.

Eski büyüklerden Helvanî.

“Ben kalemimle bişey yazacağım zaman kalemimin ucunu keserken abdestliyim!” diyor.

“Hiçbir yazılı şiye ister Kur’ân olsun ister ne olursa olsun abdestsiz elime almam belki o kitabın içinde bir Allah kelamından bir harf vardır!” diyor.

Hürmete bakınız.

Hürmete bakınız.

Edebî hürmete bakınız!..

“Biz ölüm halinde olan kimseye sizden daha yakiniz!” buyuruyor Cenâb-ı Allah .

Biz diyor Allah.

“Ölüm halinde olan kimseye sizden daha yakiniz.

Fakat siz bunu göremezsiniz!” âyet-i kerime bu.

Ölü görür çünkü ondan perde kalkmıştır.

Ne demek istedim hiç biriniz anlamadınız.

İki âyet-i kerime.

“Biz ölüm halinde olan kimseye sizden daha yakiniz. Fakat siz göremezsiniz” buyuruyor Cenâb-ı Allah.

İnsanın gözü ancak ölüm halinde açılır.

Bir de ölü görür diyor.

Çünkü ondan perde kalkmıştır.

“Mutu kable entemutu.”

Ölmeden evvel ölenin de gözü açıktır.

Nasıl açılır?

Bütün pislikleri yok ettin, pencere buğulu olursa elinlen silersin ondan sonra dışarı.

İşte âyeti pencerenin yanında.

Pencere buğulanırsa görmek için elini açarsın.

O görme işi de : “mutu kable ente mutu.”

“Ölmeden evvel ölünüz!”

İçinizdeki bütün pislikleri atınız.

Nur-u Muhammedi ile görünüz.

Onun için sokaktan geçiyor.

Kur’ân orda hiç göreniniz yok. Neden?

Vaiz ordan geliyor bilmem ne hamam böcekleri gibi dolaşıyorlar.

Para!...

Cemâat gözünüzü açınız.

Gözünüzü açınız.

Allah hepimize hidâyet nasip eylesin.

Allah’ın haber verdiği şeyde gizlilik yoktur.

Bunlar âyet.

“Size şah damarınızdan daha yakinim!” diyor Cenâb-ı Allah.

Kulda Allah’a yakınlık vardır.

Herhangi bir insanı diğerinden ayırmadı Cenâb-ı Allah.

“Size şah damarlarınızdan daha yakinim!” diyor.

Mü’mine, Velîye, Peygambere, kafire, Firavun’a.

Ayırmıyor.

Size diyor.

Beşere iniyor.

Beşer meşveretten gelir Arapçada.

Konuşmaya giren demek.

Allah’ın muhasibidir.

Onun için insanlara diyor.

Ben size şah damarınızdan daha yakinim.

Kim olursa olsun kafiri zındığı, hepimize şah damarımızdan daha yakin.

Hiç kimseyi ayırmıyor.

Onun için âhir zâhirin aynıdır.

Batında evvelin aynıdır derler.

Hakk'ı, Hakk'tan, Hakk gözüyle gören kimseler Hakk'ı bilenlerdir.

Nefsin gözüyle âhirette görmeyi...

Haaa ben öldükten sonra âhirette göreceğim diye uğraşanlar câhillerdir onlar.

Nefsin gözüyle âhirette görmeyi bekleyen kimse de câhildir. "Dünyada kalb gözü kör olan, âhirette de kördür" âyet-i kerime. Burada göremiyorsun orada ne göreceksin?

İşte câhil bu!

"Ben herkesin sandığı gibiyim" diyor Cenâb-ı Allah.

Bu dünyada Allah'ın bütün esmâsını göremezsen ötede arama göremezsin.

Hakk'ın nurunu taşıyan bedenin, Hakk nuru taşıyor bedenin fuhş etmesi bu nura hakaretdiiir!.

Onun için İslamiyette fuhuş, şu bu hepisi haramdır.

Taşıdığın nura.

Kur'ânı da bu vaziyete getirmek yine fuhuştur.

Fuhuş yalnız kadının erkeğin gayr-ı meşru birleşmesi değildir.

Anil fahşai vel münker.

Nuru korumak için helâl olan cima'da, karı koca cima' yapar, helal olduğu halde Cenâb-ı Allah nuru taşıdığın için : "Kalk yıkan!" der.

Emri çıkar.

Bunun için kalkar gusleder...

Kalb nuru!

Kalb, yüzük taşını taşıyan yuva vardır ya.

Elinizde yüzük vardır bakın yüzüğe.

Bir yuvası var yüzük taşı oraya giriyor.

Kalb, yüzük taşının yuvası gibidir.

Yuvarlak ise taşta yuvarlaktır.

Köşeli ise taşta köşelidir.

Kapalı ise taşta kapalıdır.

Kalbde Allah'ın tecellîsi Kalbin bu yüzük taşının yuvasına göredir.

Nasıl yuvan var ise ona göre tecellî eder.

Sıkarsın o yuvayı.

Apartımanlan, şunlan, edepsizliknen olursa kıpırda oraya taş girmez.

Onun için : “Bu dünya da kör olan âhirette de kördür!” âyeti bu demektir.

Yoksa gözünü kapa aç, gözlüklü!

Bu dünyada gözlüklü iken aşağıda da gözlüksüz gibi bir âyet olur. Yooo Allah’ın âyetlerinde hiç gizli bişiy yoktur.

O yuvayı temizle onar!

Allah, kulun isti’dadı derecesine göre tecellî eder. Âyet.

Allah’ın dünya da iki türlü tecellîsi vardır.

Tecellî ne demektir?

Görünmek demektir.

Bak ziya var burada güneş tecellî etmiş hani güneş ötede arıyorsun.

İşte birbirimizi görüyoruz yavvv!

Tecellî işte bu!

Tecellî iki türlüdür Allah’ın dünyada.

Bir gayb aleminde tecellîsi.

Bir şehadet aleminde.

Huvallahu ellezi la ilahe illahu alimul gaybu ve şehadeh. Ayeti Kerime.

Bu alemlerden gelen tecellîdir.

Gaybî Tecellî kalbin kendisine kendisinde mevcut isti'dada göre olandır.

Bu tecellî gayb alemine ait Zâtî Tecellîdir.

Senin kalbinin şiyin, yüzüğünün kalb yüzüğünün yuvarlaksa sana kuyumcu efendi yuvarlak şiy gönderir.

Yassıysa yassı gönderir.

İriyse iri gönderir.

Kapalıysa gelir şey burada adres yoktur diye gerisin geri gider.

Bu Gaybi Tecellîdir.

Kalb için istidat hasıl olunca, eğer bu gaybi tecellîden istidat hasıl olursa o zaman Şuhudi Tecellî başlar.

İnsan başkalaşmağa başlar.

Başka olur.

Öteki insanlardan başka olur.

Bambaşka olur...

Onun için Kur'ânı Kerim de bir âyette buyuruyor ki :

"Bunda yâni hazel Kur'ân bu Kur'ân'da kalb sahibi olan kimse için muhakkak öğüt vardır!" diyor.

Çok dikkat edin cemâat!

...

"Kalb sahibi olan kimse için muhakkak öğüt vardır!" diyor.

"Akıl sahibi için!" demiyor dikkat buyurun.

Kur'ân-ı Kerim âyeti : "Kalb sahibi için muhakkak öğüt vardır!" diyor.

"Akıl sahibi için!" demiyor Kur'ânı Kerim.

Kur'ân akıl sahibi olan kimse için bir öğüt değildir.

O ancak kalb sahipleri için indirilmiştir.

İşte âyet-i kerime!..

Akıllı olan, akıl için olaydı bu kadar dünya gibi akıllı insan var hepsi çifte sallıyor.

Bunlar neye benzerler bilir misin?

... şişmeyi semizlik sanan.

Şişmeyi semizlik sayanlara söylemiyorum!

Ateşsiz odunu üfülemeye kalkanlarınan da konuşan yok!

Bunlar bundan bişiy anlamazlar!..

Onun için bir âyet-i kerime de :

“Allah her an her gün şendedir”

Yâni her an tecellî etmektedir.

Her tecellî derhal zail olarak yerine yeni bir tecellî demektir.

Bu var ve yok olma arasındaki zaman o kadar kısadır ki, bir tecellî ötekine bitişik gibi görünmekte ve hissedilmekte tecellîde tekrar yoktur.

Bir tecellî bitecek tekrar edip de yoo!.

Aman aman aman haa!..

Tecellî de tekrar yoktur.

Olsa Allah’a az ile şey ider!

“Demek ki bitti bundan sonra yapamıyor!” demektir.

Tecellî de tekrar yoktur!

“Yok olup Var ol!”

İnsanlar her an-ı vahidde yok olup var oluyorlar biz farkında değiliz!..

Bakın bu elektrik saniye de 60 defa yanar söner mütenavid ceryandır.

Fakat biz onu devamlı görürüz.

Pervane dönerken onu siz dönmüyor görürsünüz.

İnsanlar an-ı vahidde yok ve var olurlar.

Onun için :

İnnehu min süleymane ve innehu bismillahirrahmanirrahiym : Belkısa gittiği zaman Belkıs geliyor şeye biliyorsunuz.

Bâhira isimli veziri : “Ben daha çabuk getiririm Belkıs’ı!” diyor.

An-i vahidde Belkıs’ın köşkü Hadremut’tan kalkıyor şeye geliyor. Kudüse.

Belkıs : “Bu benim köşkümdür!” demiyor.

Niçin demiyor bunlar Kur’ân’ın icazıdır.

“Benimkinin aynı!” diyor.

O, ordan alıp da böyle getirilmedi.

An-ı vahidde yok olup var oldu.

Bir anda yok oldu bir anda var oldu.

Bizim idrak hududumuza girmediği için bakın işte âyeti bu!

60 defa saniye bir dediğimiz zaman da 60 defa yanıp sönüyor.

Onun için bizim idrak hududumuza girmiyor.

İnsanın kendi nefsine gözcülük etmesi Hakk'ın onu gözetlemesidir.

Allah'ın gözüyle bakıyor.

Bir hadisi kudsi de ne buyuruluyor bakınız :

Hakk'ın Allah'ın kendisine dua eden kulun sesi hoşuna gidince : "Yâ Rabbi... dua ediyorsun..."

Bu ses Allah'ın hoşuna giderse diyor gecikince ondan yüz çevirdiği için değil ancak kulunu sevdiği için kabulu geçiktirir diyor Cenâb-ı Allah.

Ta ki kul tekrar duasını etsin diyor.

Yâni tecellîsi devam etsin, bitirdi mi duayı yok artık demektir. …. Kul dua eder geciktirir mahsus onun

hoşuna gider Cenâb-ı Allah’ın bir daha yapsın diye geciktirir.

KAYIT 11

İhtiyarlık yaradılışın aslına dönmeye namzedliktir. İhtiyar insanlar...

Zaaf hususunda çocuk ile ihtiyarlık durumu aynıdır.

Farkı,... onu düşünürseniz bulursunuz, onu söyleyemem.

Onun için demin de dediğim gibi Peygamberlere 40 yaşından sonra Peygamberlik Nebîlik gelmiştir.

Bu hikmet çok incedir.

Bunu da böyle söyledik!

İhtiyarlık yaşında insanlar hakiki insanlar ketum olurlar.

Gençlik yaşında gevezedirler.

Bazılarının çenesi düşer onlar insan değildir zâten.

Onun için Araplarda bir tabir vardır: Rızık.

“İlim gibi ruhanî ve gıda gibi de hissi”dir der.

Nasıl olur?

Şu Eskişehir de köpek mi çoook, koyun mu çok?

Koyun çok.

Koyun her zaman kesilir.

Köpeği kesen yok.

Koyun bir defa doğurur.

Köpek 9 tane birden doğurur, 3 defa doğurur.

Sayın bakalım koyun mu çok köpek mi çok.

Koyun çoook.

İşte bereket budur.

Rızık da bunun gibi görünmez.

Onun için Velî diye bir lakırdı vardır.

Velî, Velî.

Velî Allah'ın isimlerindendir.

Nebîlikten büyüktür Velîlik.

Allah'ın esmâlarında var mı Resul, Nebî, Peygamber diye... fakat Velî esmâsı vardır.

Mubalağa ile Arapçada mübalağa vardır. Bir şeyi... mesela asgar küçük, kasir, daha küçük.

Azim büyük, A'zam daha büyük.

Mubalağa derler buna. .

Acem düzmesi mübalağa değil, mubalağa.

Velî kelimesi mubalağa ile hamdedici demektir.

Onun için Cenâb-ı Peygambere hamdedici manası ile biliyorsunuz ismi Mim ile başlayan adı vardır. (Muhammed - s.a.v.-)

Nebîler yâni Peygamberlik gelmeden ki Nebîler kendi aile efradı, yakınları ve ümmetleri arasında karanlıkta kalanlar için bir nimettir, değil mi?

Velîler de böyledir.

Allah Peygamberlerin ümmetinden amel ve şükür ister. Kendilerinden istemez Peygamberlerin.

Zira peygamberlik verdiklerinden bilmukabele istemiyor.

"Al Peygamberliği verdim.

Bana şu kadar kurban kes!

Şu kadar namaz kıl!

Üç yüz kilo buğday gönder!" yook!

Vehhab ismi vardır El Vehhab Allah'ın.

Bol nimetle bağışlayıcı demektir.

Hangi isim Vahhab ismi hangi kula nasip olursa o Nebî olur. Allah vergisidir. Seçme.

Şükür onlarda, feyzli ışık alanlara düşen bir vazifedir.

O mübârek kandili yakan o zâtı gönderen Allah'a teşekkür etmektir.

Peygamberin yolunda yürümek!.

O geldi haber vermişti.

Geldi geçiyor atla herif. Hadii hadii diyor düşman geliyor şehri boşaltın der geçer herif, işitmişsen takılırsın peşine gidersin, Peygamberler de böyledir; gelir beşerriyete bir şimşek gibi çeker giderler bıraktığı iz üzerinden gitmek lazım.

Onun için alemde yürülükte olan her bir hüküm muhakkak Allah'ın hükmüdür.

Bunlar bize Hak'tandır.

Size hediye ettiğimi siz de bizden sizedir.

Bunları anlamak güçtür.

Benim küçüklüğümde memleketimde bir Hacı Hakkı Efendi Hazretleri vardı.

Bunun Hüsrev isminde bir oğlu vardı.

Buna biz sonra Hüsrev Abi dedik, büyük.

Biz doğmadan olmuş, 13 yaşındayken o geçiyor hadise.

Hacı Hakkı Efendi'nin de Zehra Hanım isminde bir hanımı var.

İkisi de hacı.

Kulle boyu denilen bir Mahalle vardı benim memleketimde orada evleri vardı .

Şöyle aşağı doğru inerken sol tarafta cami, Ayasofya Camisi derlerdi ona da.

Fatih zamanında işgal edilmiş, sağ tarafında da hükümet var.

Oğlu haylaz, Reşit Efendi ,daha aşağı gittiğiniz zaman iki tane fırın var orda .

Hacı Şakir'in fırınları derdiler sabahları namaz vakti Sabah namazında böyle pideli ekmekler ,sucuklu bilmem neli yaptırlar millet alır gider, sabahları gider ordan bu çocuk alırdı.

Bir gün Zehra Hanım demiş ki: "Efendi Hazretleri şu Hüsrev için" demiş, " bir gözet" demiş.

Allah'ın velisisin herkes biliyor, eskilden veliler kerametlerini gösterirlerdi.

Amma! Kuran yukarda asılırdı.

Şimdi Hafız Efendi yere gördüğü için Veli yanaşmıyor içimize çünkü veli şöyle bir tersine bir Allah'ın azamet gözüyle, nuru ile biraz da gözünden yaş gelirse Hafız Efendi yok olur ortadan.

Hani böyle sinek kaçarken anofora kapılıp da vız diye delikten girer Hafız Efendi öyle yok olur.

Onun için veliler girmez içimize oğlum.

Bir tane velinin şöyle orda gözü böyle yaşlı vah vah dedi mi, bir veli için Allah on milyon kişiyi yok eder.

Etmesin diye onlar da gizlenirler.

"Efendi Hazretleri" demiş, "Sen bir dua et" demiş.

"Peki" demiş.

"Zehra" demiş, "Sen söyle bu gece gusletsin sabahtan namaza ben giderken çıksın kapının eşiğinde beklesin" demiş.

Hüsrev'i kaldırıyor annesi Zehra Hanım, giydiriyor, "Oğlum" diyor, "Bekle" diyor "Kapıda".

Babası hazırlanmış, abdestini almış, çıkıyor dışarıya fakat biraz geç kalmış evden.

Oğlan da babam geç gelecek diye haydi gitmiş orda Hacı Şakir'in fırınından pide yemeye.

Bizim Hacı Hakkı Efendi Hazretleri dışarı çıkıyor eli böyle.

Kapıdan çıkar çıkmaz oğlunu zannediyor sağ tarafta, bahçe kapısının yani sokak tarafında...

Velilerin öyle bakması vardır, düğmeye basar, elektriği yanar, onlan bakar.

Hüsrev yok orda mahallenin Karabaş'ı geçiyor, Karabaşa'a isabet ediyor bu elektrik ceryanı.

Karabaş değişiyor efendi.

Bunu bütüün benim yaşımdaki memleketlilerin hepsi bilir Karabaş ondan sonra her namaz vakti caminin avlusuna gider orda oturur, diğer köpekler yanına yanaşmaz, "Karabaş" dediğiniz zaman şöyle gözlerini çevirir bakar, haftada bir gün de aşağıda Çifte Hamamı var oraya gider Osman Ağa alır onu yıkar bırakır.

Velinin gözü Karabaş'ı bile veli ediyor.

Olur mu? Olur ya!

Yemliha, Mislina, Mekselina, Mernuş, Tebernuş, Şazenuş, Kefeştatayyuş, Kıtmir. Lillahil Fatiha.

(Kaydın tamamlanmasına yardımcı olan Sayın Sultan Kurtuluş'a teşekkürler)

KAYIT 12

Kendi resmi işim alıkoydu ikincisinde de, validem ihtiyar benim, 84 yaşında İstanbul'da.

Akrabaları ziyarete gitti.

Beni istedi ona gittim bir haftalık.

Onun için pazar günü döndüm pazar günü de öğleden sonra döndüğüm için

aranızda bulunamadım.

Cenab-ı Allah öyle istedii, öyle oldu.

Şimdi önümüz biliyorsunuz hakiki İslam'ın Dostu yanaşıyor.

Bazılarına dostu yanaşır; bazıları da dostuna yanaşır.

Ya biz Ramazan’a yaklaşıyoruz ya Ramazan bize yaklaşıyor.

Bu kelimenin üzerinde aklı erenler, belkemiğinden düşünmeyenler için

ciltlerce kitap yazılacak mana ve sır gizlidir.

Biraz düşünürsünüz: Ya Ramazan bize yaklaşıyor ya biz ona yaklaşıyoruz.

Bazıları Ramazan’a yaklaşır bazılarına da Ramazan yaklaşır.

Kelimeler insan diline geldiği zaman her mana ifade edilmez.

Eldeki malzeme kafadaki fikirleri söylemeye kafi değildir.

Cenab-ı Allah öyle murad Etmiştir.

Kuran-ı Kerim’de bile biliyorsunuz bir Ayetin, -Hadis-i Peygamberiyle sabittir- 7 türlü manası vardır.

Bir Ayet okursunuz, “evet şöyle diyor” (dersiniz).

Bu Ayet bizim herkesin anlayabileceği manadır.

Onun biraz daha yakınına gittiğim zaman mana bambaşkalaşır.

Daha yakınine gittiğimiz zaman daha yakınine daha yakınine yedinci manayı bilen zaten söyleyemez

çünki lisana girmez o mana.

Mesela Sallallahu aleyhi vessellem Uhud’da ok atıyor biliyorsunuz.

Ayeti Kerimede diyorki: ”Onu sen atmadın biz attık” diyor.

O halde insan kukla mıdır?

Şimdi derinine gidersen daha derinine daha derinine üçüncü manayı söyledi mi o zaman şeriat

hududlarını insan geçmiş gibi olur, fakat geçmez.

Bakınız geçenlerde de size söylemiştim. Hallac-ı Mansur’u iki tane büyük Veli fetva verdiler kendisine,

kafasının vurulmasına çünkü Hallac-ı Mansur E’nel Hak dedi. ben Allahım dedi.

Subhanallah, nasıl olur!

Cüneyd-i Bağdadi’yle Şebeli, bunlar büyük Veliler.

Bunlar fetva verdiler asılmasına. Fetvayı verenler de Maliki idiler. Cüneyd-i Bağdadi ile Şebeli.

Cüneyde idamdan sonra demişler ki yahu sen Velisin nasıl olur bu?

Senin cübbenin altında ne var demişler Cüneyd-i Bağdadi'ye.

Allah'tan başka bişey yok demiş.

Peki niye bunların katline ferman verdiniz.

"Mahfazatun lişerri."

Şeriatı muhafaza için, yani anlamayanları sapıtmamak için.

Şurada bir kişi giderken sizin önünüze biri kamayla çıksa, öldürecek sizi, siz

onu öldürseniz. Öldürüyodu beni beyim. Haydiii.

Müduyun-u umumiler mahkemeler bilmem neler sizi rap diye içeri sokarlar.

Niçin yahu beni öldürüyordu bu.

Elbet amma bütün bu cemiyetin içinde bulunan insanların muhafazasını temin için bu yapılır.

Onun için Kuran-ı Kerim'de de böyle derin derin manalar vardır. Bunlara Kuran lisanında, İslam dininde İ'caz derler. En ince yerleri.

Şimdi size misal olarak iki üç tane bir şeyin iki manasını söyleyeceğim.

Bakınız açıktan anladığınız mana ile daha derindeki mana daha derindeki manalar neler olacaktır.

Buna başlamadan evvel Cenab-ı Peygamber'in attığı sen atmadın biz attık ne demektir?

O anda Cenab-ı Allah, kudretiyle Sallallahu aleyhi vesellem Efendimizin ok atmak istidadını alıverdi

elinden. Anı vahidde aldı. Ondan sonra istidadını verdi.

O halde kim attı? Cenab-ı Allah attı.

Onun için icazı söylemeden evvel, bugün son asırlarda bulunuyoruz.

Bizim asırlar yüz sene değildir din asırları.

Aklın bitim lisesini geçip de başka bir türlü akla tahavvül ettiği zamandır.

Onun için ahir zamanda yaşıyoruz ey cemaat!

Ahirete inanıyorsunuz. İster inanın ister inanmayın. İster şüphe edin ister şüphe etmeyin.

Vardı deyin, vardı demeyin. Ne derseniz deyin,

Muhakkak yed'i kudret hepimizin kafasını yere koyduracaktır.

Bir gün, bu hengamenin sonu gelecek toz duman ortadan kalkacak,

Kimin atlı kimi yaya olduğu ortaya çıkacak.

Koskoca dünyaya hakim olan İskender İznik gölünün yanında bir harabede yatıyor.

Onun için kendinizi kurtarmak isterseniz bu devirde, islamın en büyük

Tahlisiye (temizleme) motoru, tahlisiyye teyyaresi namazdır.

Namazını ama doğru kılmıyorsunuz.

Git evinde kıl. İmama uyduğun zaman imam Allah-u Ekber demeden gitmeyeceksin.

Şurada bir manga çavuşunu önüne geçsen o emir vermeden ayağını attın mı tekmeyi yersin.

Kulun tekmesinden nefer korkuyor da ayağını atmıyor, sen Allahın huzurundasın imam efendiden

nasıl evvel kafanı yere indiriyorsun? Cemaat namaz olmaz!

Vallahi de Billahi de olmaz!

Buradan aşağıya inmeyeyim ki olmaz!

Kendinizi koruyun!

Beyhude yatıyorsunuz, beyhude kalkıyorsunuz.

İmamdır burada sizin dümen başınız.

“Semi Allahu limen hamideh” diyor yavaş yavaş yavaş beller iniyor aşağıya.

Geçen de bir camiye gittim oturdukları yerde daha secdeye gidiyor Allah-u Ekber diyor.

Daha imam demeden öteki secdeye gidiyor.

Be akılsız herif niçin imamdan evvel kalkmıyorsun o halde!

Aziz cemaat bana bir şey olmaz.

Sözlerimden para almıyorum. Sizin görmedğinizi gördüğüm için söylüyorum.

Allah, lillah aşkına, İslamiyyet aşkına, Sallahu aleyhi vessellem aşkına! İmam efendi

Allahu ekber demeden kafanızı kıpırdatmayın. “Semi allahu limen hamideh” demeden,

Allah-u Ekber demeden kılınızı oynatmayın.

Oynatırsanız Vallahi de Billahi de namazınız fasiddir(bozuktur). Hayvan gibi yatarsınız hayvan gibi kalkarsınız.

Ve hiç bir Müslümanın da yanındaki huzurla kılan adamın namazını ifsad etmeye hakkı selahiyeti de İslamiyette yoktur.

Bu sözlerim belki içinizde olan bazı kitap okuyanlar vardır, bazı softa hocaları dinleyenler vardır

kafasına yerleşmiştir uymuştur fikirler.

Buradan doğrudan başka bir şey söylenmez. Söylenen de Kuran-ı Kerim ve Hazreti Resulün Hadis

süzgecinden geçtikten sonra söylenir.

Safsata mafsata yoktur.

Bir şüphen varsa yarın kimimiz vefat edecek, kimimiz ölecek, kimimiz rahmete kavuşacağız, kimimiz

geberecek…

O zaman buradaki vaizin hakikat mi söylüyor, tahrif mi ediyor o zaman belli olacaktır.

Sizin faideniz için söylüyorum, namazadan başka bu asırda insanı kurtaracak yoktur.

Daha ileri gidiyorum. Orucunu zekatını verme de namaz kıl!

Amma namaz kıl. Yatıp kalkma!

Biraz sözlerim ağırsa incinmek için dinlemeyiniz.

Gördüğüm felaket beni ızdıraba sevkettiği için öyle sert konuşuyorum.

Özür dilerim, İslamda hepinizin bildiği bir hades kelimesi vardır.

Hadesten taharet, necasetten taharet.

Hades diye bir kelime vardır bilirsiniz hepiniz.

İslam dininde bir tabirdir.

Resulluahu sallallahu aleyhi vessellem efendimiz bir Hadisi Şerifinde diyor ki:

“Beş şey vardır ki orucu ifsad eder.”

Daha Ramazan gelmedi oruçtan bahsetmiyorum.

Misal hadese misal getirmek için oruç geldi hatırıma.

“Beş şey vardır ki orucu ifsad eder.”

Nedir efendim?

Sorarsın.

Efendim diline bilmem ne sürmek koklamak, ulan onlar zaten orucu bozar.

Hakiki İslam’ın beş tane şeyi vardır ki bu bozar orucu.

Nedir onlar?

Yalan söylemek oruçlu iken.

Efendim ben ağzıma lokma koymadım.

Eşeklik yaptın!

Oruç ruhun orucudur.

Cesetlen ruhu arıyorsun.

Mide orucu değil!

Dikkat edin Ramazan'da Allah müsaade ederse ben size öyle şeyler anlatacağım ki topa beş dakka

kaldı öbür günü bile yemek yemeyeceksin.

Allah kısmet ederse.

Efendim dişime bişey kaçtı orucum bozuldu mu?

Onlar köpek lakırdıları bırak.

İslam zaten bunu bilir.

Akşam niyet eder:

Ben yemeyeceğim. Niçin?

Dünya kapılarını kapıyorum.

Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ımla Senli benli görüşeceğim demektir.

Yalan söylemek aziz cemaat, birinin peşinden gıybet etmek.

Felanca yok muydu şöyle böyleydi.

Küçük gıybet olsun büyük gıybet olsun,

Leblebi kadar olsun sinek kanadı kadar olsun. Gıybet gıybettir.

İkincisi yalan yere yemin etmek.

Yalan yere yemin etmek nedir?

Efendim şunu gördün mü?

Vallahi gördüm. O değil efendim. O değildir yemin.

Hakiki yemini zaten şimdi bütün millet unuttu.

Sokakta rastlıyosun.

Yahu şurada şey vardı, bi dükkan vardı onun yanında acaba şey var mı?

Yok kardeşim orda ben dün de, sahi mi diyorsun vallaha yok.

Allah'ı senin belkemiğinle düşündüğün basit şeyler için alet ediyosun, şahit tutuyorsun.

Hangi selahiyyet, hangi edep, hangi terbiye ile.

Vallahi kelimesini… Geçende bir kahvenin yanından geçiyorum, şarkı söylüyor.

"Vallahide Tallahi"

"Vallahide Billahi"

Şarkı bu!

Göbek atılıyor! Vay anasına…

Allah'ın ismini abdestsiz ağzınıza almayınız cemaat!

İnsan ilme, Allah'a yakınlığı tazim ile şey eder.

Hazreti Halvani buyur ki; -bu ümmi alimdir-

Buraya nasıl vardınız derler.

Ben tazim ile bu ilme kavuştum demiş.

Herhangi bir yazılı kitabı, kağıdı eline aldığı zaman abdest alırmış.

Belki içinde bir ilahi kelam vardır diye.

Onun oğlu kalemini kesip bir şey yazacağı zaman kırıntılarını bir köşeye atarmış,

Belki kalemim, yazımdan bir Allah İsmi, Kelamı geçer diye.

Şimdi gidin camilerin önüne, mushafları koymuşlar bir rahlenin üzerine satıyorlar.

Bilmem nerede kepazelik!

Geçen günü Çarşı camisinin önünden geçiyordum.

Söyle şurada Kuran-ı Kerimleri koymuş üstede dükkan oturmuş.

Hafız efendi gelsene buraya dedim.

Ne bu oğlum?

O sırada da bir adam geldi aldı bir Kuran-ı Kerim'i kaç para bu dedi?

20 lira.

Efendim 19'a olur mu 18 buçuk..?

Yok dedi sana dedi hani bir lira şey ediyim.

Al dedi işte al dedi ver dedi.

Pazarlık daha fazla edemem abdest alacağım ikindi namazı için diyor, hafız efendi diyor bunu.

Hem abdestsiz, hem "Lâ yemessuhû ille'l mutahharûn" (Ayet: temiz-abdestli- olmayan dokunmasın)

yazıyor üzerinde.

Ne yaptığımızı bilmiyoruz cemaat.

Ne yaptığımızı bilmiyoruz...

Dördüncüsü şehvet gözüyle herhangi bir şeye bakmak orucu bozar.

Üçüncüsü küfretmek.

Küfretmek ne demek?

Ana avrat birbirine… Yok efendim küfretmek bu değil.

Küfür o değil. Küfür küçük bir şüpheyle Allah'ın kudretinden şüphe etmek küfürdür.

Sen istediğin kadar bağır, küfret. Senin ne imanına ihtiyacı vardır Cenab-ı Lemyezelin,

Ne senin küfründen ona bir zarar gelir.

Allah'ın kudretini şüphe etmek küfürdür.

Bunların işte hepsi hadestir İslam dininde. Hades bu, anlattığım.

Fakat büyük hadestir.

Abdestsiz dolaşmak, ufak dedikodu yapmak küçük hadestir.

Vır vır vır vır, zır zır zır… aman aman aman… dedikodu.

Bazı erkekler çok dedikoducudur.

Umumiyetle kadınlarda da vardır.

Ama başını secdeye koyan kadınları bundan tenzih ederim. Varsa dedikodu bunlara tövbe etsinler.

Hiç kimse aleyhinde iyilik veya kötülük için dedikodu yapmasınlar.

Ağzını…Nasılsın Hatice hanım, nasılsın Rana Hanımefendi.

İyiyim teşekkür ederim. Ne var ne yok, çocuklarınız… bitti.

Efendim Mehmet Beyler şöyle oldu da böyle oldu da.

Dedikodu bu. Dedikodu bu.

Dedikodu kattiyyen doğru değildir. Zaten bu da bir murada şeydir. Havva Anamız

Şeytan'la dedikodu etmeseydi rahat rahat cennette oturuyorduk.

Bu da bir hikmete matuftur. Namaz kılmak için abdestli olmak nasıl lazımsa, oruçlu için de lazımdır

efendiler.

Oruçlu daima abdestli gezer.

Efendim falan hocaya sordum da oruçluyken abdestin bozulursa al.

Bozulursa al ama abdestsiz gezme demektir.

Aziz cemaat bunu başkasıdan bulamazsınız. Bu lakırdıyı kimseden bulamazsınız.

Kitapta var ama yeri yoktur.

Ben de bir mübarek kulağıma söyledi de, ben de size söylüyorum.

Metin Sayın Mehmet Beyefendi tarafından hazırlanmıştır. Allah kendisinden razı Olsun. İstifade edenlerden hasıl olan ecirden kendi de nasiplensin. Amin.

KAYIT 13

Bunda mahsur yok yalnız dünya kelamı etmeyin, dünya kelamı etmeyin, abdestiniz bozulduktan, abdest alıncaya kadar. Oruç sakatlanır. Yoksa "efendim dişimin arasına bilmem ne etti kustum oruç sakatlandı" Sonra da Herif, efendim neymiş "yedim ben kebabı yoğurdu da yedim su da içtim. Haa ben oruçluydum" sonra; Sonra "ağzımı yıkadım. Olur mu efendim" buz gibi olur orucunuz. Amaaa kebabı yiyip, yoğurdu yiyip, baklavayı yiyip, üzerine su içip ondan sonra oruçluydum diye aklına gelenin aklı yoktur, o hayvandır, ona zaten esasında oruç farz değildir.

Mideyi boş bırakmak yalnız bir şeye yaramaaz, mideye boş bırakımak ,sabahtan akşama kadar onun ismine pehriz derler, pehriz. Zayıflama pehrizi, şişmanlama pehrizi, bilmem ne zırıltı pehrizi derler. Oruç bu değil. Bunlar ne eder orucu bozar mı? Bozmaaz dedik ya, sakatlar, sakatlar.

Hah i’cazı diyorduk , bir misal getirecektik i’caza. Hz Musa Aleyhissalatüvesselam… Doğmadan evvel o zaman; Firavun... Firavun deyip de zannetme ki Firavun

böyle abuus, zalim bir adam. Firavun isim efendim isim. Hasan, Ömer gibi isim. Sülaleye verilen isim. O devrin padişahlarına krallarına Firavun dermişler. İran…, Keyhüsrev, dara, bilmem ne şu bu, felan yerlere imparator, felan yerlere kral, Roma'da gelenlere Sezar biliyorsunuz, Sezar derdiler krallara. Sezar ne derse odur.

(Firavun) Bir rüya görmüş. Rüyayı tabir ettirmiş, demişler o vakitki şeyle, biliyorsunuz rüya tabiri ……….. mucizesidir. Efendim ben-i İsrail'den bir çocuk doğacak, bu peygramber olacak, senin tacını, tahtını birbirine karıştıracak. Fakat firavun adil bir adam, sakin bir adam, etrafından kafasını yemeye başlamışlar. Peki demişler, doğan çocukların İsrail'de hepsini kesin demiş. O zaman Firavun'un Hz. Sara refikaları. Firavunun oğlu yoktur. Düzenbazlıklara bakmayın. Çünkü kendisi inniyeydi. Hz. Sara diyor ki etme, gitme, yazıktır. Hiç olmazsa bir sene doğanları kes bir sene doğmayanları kesme. Firavun peki diyor, bir sene doğanlar kesilsin, bir sene doğanlar kesilmesin. Gelelim bizim Kitab'-ı Mukaddesimize. Kur'an-ı Azimmüşşan'ın içindeki kısaslara, ne diyor? Hz. Musa biiznillahiteala(Yüce Allah'ın izniyle) kesilen senede doğuyor. Çocuk kesilen senede doğuyor. Bakın

şimdi, birinci manası bu. Kesilen senede doğdu Musa. Peki hikmeti ne bunun? Cenab-ı Allah niçin istedi kesilen senede arzu-yu ilahi olsaydı kesilmeyen senede bunu şey edebilirdi değil mi? Ben kudretimi göstereceğim, kesilen senede doğurtacağım onu, Nil'e attıracağım. Nil'den gidecek Firavun'un sarayında serbesti içinde büyüteceğim. Eğer kesilmeyen senede doğsaydı ben-i İsrail gibi kırbaçla onu da çalıştıracaktılar. Miskin yetişecekti Hz. Musa. Sarayda prensler gibi serbest yetişsin diye Cenab-ı Allah kesilen senede yetiştirdi onu, Benim emrimden başka kimse bir şey yapamaz dedi. Onu sarayın içinde prensler gibi büyüttü. Saraya aldılar çocuğu. Büyüyor çocuk. Musa büyüyor. Firavunu bir gün bir gün yakalamış şeyinden, sarsmaya başlamış. Firavun'a da baba diyor. Babası yok. Firavun demiş "ulan, bu kadar çocuk böyle boğaz sarmaz, bunu demiş derhal bıçaklayın demiş, bu demiş herhalde o olacak." Hz. Sara demiş "aman efendim nasıl olur bu kadar küçücük çocuk, getirin önüne bir ateş koyalım, bir de altınlardan koyalım bakalım hangisini şeyedecek?" Getirmişler çocuğun önüne çocuk elini altına uzatmış. Uzatırken görünmeyen Cebrail'in eli onu ateşe götürmüş. Kur'an-ı Kerim'den söylüyorum masal değil bu. Kur'an-ı Kerim diyor ki; "Musa ateşi yakaladı. Ateş elini yakmadı diyor. Ağzına götürdü, dilini yaktı

Musa'nın. Dili peltektir Musa'nın. Niçin eli yakmıyor da dili yakıyor? Allah'lık iddia eden bir adama, eziyet vermiştir. Allah yoluna şeyettiği için Cenab-ı Allah o eli yakmamıştır. Diliyle "baba" dediği için, ceza olarak dilini yakmıştır. Peki Cenab-ı Allah birine ceza verirse o kulu sonra neyle mükafatlandırır? Ya Hu Musa Kelimullah olmuştur. Nasıl olmuştur?

"Ve lemma cae Musa li mikatina ve kelemehu Rabbühu"

Kale Rabbi erini enzur ileyk!

Kale len terani,

ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani"

Vakta ki vakit geldi. Musa dağa çıktı.

“Ya ilahi! Bana kendini göster” dedi.

“len terani”,

Beni göremezsin. Ses geliyor. Konuşuyor Musa’yla.

Mekan ve zamandan münezzeh olarak.

Velakin madem ki benim Resulumsun, istiyorsun.

Enzur ilel cebeli,

Karşıdaki dağa bak Ya Musa. Musa dönüyor dağa doğru böyle

“Enzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani”

Eğer dağı yerinde görürsen Ya Musa Beni de görürsün.

“Felemma tecella rabbühu”: Vaktaki Cenâb-ı Allah bir nuruyla dağda tecelli etti.

“Felemma tecella rabbühu lil cebeli cealehu dekken”, anı vahitte cebel böyle yok oluverdi.

“Ve harra Musa saika”, Musa da düşüp bayıldı.

Kalktı; “Ya İlahi ben hata ettim” dedi.

Onun için dilini yakmıştır ama, Musa’da Kelimullah olmuştur. Bu ikinci İcaz. Bakınız İcaz’ı söylerken hakiki Müslümanların içinden gözüne yaş geliyor. Üçüncü icazı söylersem yerinizden oynarsınız. Dördüncüyü söyledik mi bir bağırma çıkar içimizde. Beşinci de hepimiz tımarhanelik oluruz. Böyle Kur’an deyip de geçmeyin. Efendim bir Arap uydurmuş. Hangi Arap?

10:16 – 11:17

Onun için bir Hadis-i Kudsi’de Cenab-ı Allah buyuruyor;

“İnne -buyuti fi’l- ard ..”, Benim arzdaki evlerim Diyor…

“İnne -buyuti fi’l- ard”, Arzdaki benim evlerim. El mesecidu, mescitler.

Ve inne zavvari fiha ummaruha… ve Beni mescidimde gelip ziyaret edenler. Yani namazı kılanlar ve ummaruha... ve mescitlerimi imar edenler, boyayanlar, oraya odun alanlar, şunu edenler bunu edenler. Onun için aziz cemaat, bugünkü İslam'ın mesacidi (mescitleri), senin 5 kuruşun, benim 10 kuruşum zengin Mehmet Bey'in 50 lirası ile şeydediyor. (ayakta duruyor).

Metni hazırlayan beyefendi takipçimizden Allah razı Olsun.

KAYIT 14

Bazısı da nezir yapar hani... Efendim falan olursa böyle (şey yapacağım) aman aman aman aman nezirde tersine insan kendine vuracak bir kılıçtır.

"Efendim falan işim olursa şey kesecem, kan akıtıcam." Ondan sonra kıyma- sucuk yapacağım onu.

“Bilmem efendim falan olursa falan yukarıdaki türbeye mum dikiceğim."

Bilmem… böyle nezir olmaz.

"Ya ilahi şu işim benim olursa…" yani "olmasa yapmayacağım" değil. Zaten öyle bir Allah'lan bir şey olmaz. "Ya ilahi şu işi yapı ver bir Yasini Şerif okuyacağım."

Yani "Yapmazsan okumayacağım" demek değildir. "Yed-i Kudret Senin Elindedir. İster Yaparsın, ister Yapmazsın. Ben rica ediyorum. Yaparsan teşekkür edeceğim, ama bir de Yasin'le teşekkür edeceğim" demektir.

“Falan işim olursa falan mescit veyahut falan türbe kapısında duran fukaraya yemek vereceğim para vereceğim.” Mescide değil, türbeye değil. Çok dikkat buyurun.

Yukarıya çıkıp, Şeyh Alaiddin türbesine, Edebali türbesine efendim bir şey yapacağım. Aaaaaaaaaa (hayır!)

O türbe etrafında O mübareğin ruhaniyetine sığınmış fakirlere para dağıtacağım, yemek vereceğim. Nezir ve sadaka canlıya verilir efendiler canlıya, canlıya.

Sapıtmayın. O kadar sapıtmıştırlar ki. Elinizde İlmihal denilen bir takım kitaplar var içine saçmalar da girmiştir haa. Allah kelamı değidir dikkat buyurun.

İslamiyetin o kadar güzelliği o kadar ulvi, rengarenk güzelliği vardır ki bunun ulvi hakikatlerini anlamak, başını secdede böyleee sürüm sürüm sürüm derisini yüzen insan bilir.

Gece uyumayıp da Cenab-ı Allah'a Ya İlahi, Ya İlahi diye bağıran insan bilir.

İslamiyetin ulvi hakikatları; içki masaları, maddenin mülevves muhitleri, haram içinde yüzen Allah ve Resulünün ne demek olduğunu bilmeyen kafalara anlatmıyoruz biz burada bunları.

Cehl içinde elinde zabani tokmağı, cenneti kimseye vermez, sağa dödün kafir, sola döndün kafiiir, şunu yaptın zındık, bunu yaptın günah diye ötekinden

berikinden para koparmak kaygısında salyalara akan bazı zavallı kılıklılara da öğretmek niyetinde değilim lakırdılarımı.

Leş böceğinin, pislik sineğinin gül veya bal üstünde işi nedir? Zaten oralara konmazlar, konduğunu gördünüz mü? İşittiniz mi? Yapışıp kalırlar be birader. Sinek bala kondu mu yapışıp kalır. Bala ama arı konarsa yine kalkmasını bilir.

Arı da sinek cinsinden, sinek de arı cinsinden. Arının leş üzerine konduğunu gördünüz mü? İşittiniz mi; arıcılar vardır içinizde… Onların işi hep çiçeklerdedir.

Leş yiyen böcek vücudundan pislik çıkarır. Çiçek yiyen arı ise asel (bal), aseli musaffa, bal çıkarır. Bal, bal. Arada deryalar kadar fark, gökler kadar azamet gizlidir. Anlayana ama.

Bizim sözlerimiz, buradaki lakırdılarımız gül kokan bir ceset, semalar kadar temiz bir ruh, ve büyüüük nehirler gibi coşkun iç alemleri olanlara, başını secdeye koyanlar

için lakırdı ediyorum ben. Şişmeyi semizlik sananlarla bizim işimiz yok.

Herif böbreğini bozmuş, kalbi büyümüş, şişmiş her taraf, sersem anlamıyor, diyor ki "ben temizlendim " diyor. Onlarla benim işim yok.

Boş lakırdılara da aziz cemaat aldırmayınız. Buğdayınızı çorak yere ekmeyiniz. İyi ve fena hükümler insanların idrakine göredir. Dikenden gül, gübreden buğday çıktığı zaman güzel ve kötü hükümler değişir. Gübrenin içinden bakarsın gül çıkar, bir de buğday çıkar. Vay anasına dersin. O zaman ona güzel dersin. Belli olmaz. Onun için bir Ayeti Kerimede,

“Simahüm fi vücuhihim min eseris-sücud”

“Secde edenlerin yüzlerinde nişan vardır" diyor nişan…

Ama bu nişanları hemen aynaya bakıp da halının çizdiği nişan sanma. O nişan görünmeeez. Beyhude aynaya

bakarak da nişan arama. İz arama. Alnında husule gelen halının tahriş ettiği kızarıklığı, Ayeti Kerimedeki iz zannedersen gülünç olursun, gurura girersin... Namazı gurur için değil, Cenab-ı Allah'a ubudiyet için yapıyorsun.

Bulutu güneş ışığını örter bilirsiniz. Güneş yine güneştir. Yine yerindedir. Onun için insanın ruhu çıktı diye kendini üzme. Ruhu veren Bakidir. Daimdir. O'na gideceksin. İslam ölümden korkmaaz. Yalnız şuna dua edin; Cenab-ı Allah ruhunuzu bir hastalıkla alsın. Ani ölümler İslam dininde mekruhtur. Hadis-i Peygamberide; bütün insanlar -dini mini falanı yok- hepsi mümin ölürler (Buyruluyor).

Mü'min demek İslam demek değildir. Mümin; "eveeet bu doğrudur" diyen adamdır.

Onun için son nefeste;

"Kella iza beleğatitterakiye.

Ve kiyle men rak.”

can bu…..geldiği zaman,

“Ve kiyle men rak” doktor aranır. “Rak” doktor demek Arapçada. “Ve kiyle men rak”

Hasta artık,

“Ve zanne ennehulfirak.”

Hasta artık gideceğini anlar.

“Velteffetissaki bissak”

“Bu sak (ayak) kemikleri birbirine dolaşmaya başlar.” “Velteffetissaki bissak”

“İla rabbike yevmeizinilmesak”

“O artık Allah'ına doğru gidiyor.”

O zaman hastaya aman seni kurtaralım desen, bırakın beni der. Çünkü gözünden perde açılmıştır. Hakikati… haaa böyle imiş der.

Onun için Muhiddini Arabinin, Futuhatıl Mekkiye'sinin, Fi Esrarıl memaliketül mülkiye babı vardır. Kitabı olan varsa 21. babın 193 sayfasındadır bu:

Firavun bile şeyde boğulurken, "Musa'nın Allah'ına inandım" demiştir. Korktuğundan mı, boğulacağından mı? Hayır efendiim. Gözünden perde açıldığı için, hakikati gördü; "Musa doğru söylemiş" dedi. Mü'min olür çünkü. Çünkü bütün insanlar İslam fıtratında doğarlar, ölümleri de İslam fıtratıdır. Yani inanmıştır. "Evet böyleymiş" (der)

Ama evet böyleymiş demekle postu kurtaramaz insan. Postu kurtaramaz.

Onun için secdeye başını koyan insan ölümden korkmaz. Ölüm geldiği zaman bütün ömrünü sevgilisinden kalma bir hatıra mendili gibi sallaya sallaya gömülür gider Nur'a. Ne mutlu öyle ölene.

Onun için herkes ölümün zevkini tadacaktır. Hasta yatarsın üç gün, … "Velteffetissaki bissak". (Ayak kemikleri birbirine dolaşmaya başlar) Anlar kendini insan. Gözünün bebekleri görünür, başka alemi görmeye başlar.

"Ulaan, vay anasını be, böyleymiş, ne yapacağım orda" der. O zaman Müslüman olur. İşte ölümün o … zarfında Müslüman gider o.

Bazısı da Müslümandır. Çağırır efradı, ailesini.

"Hakkınızı helal edin." "Bak benim babam öldü, dedem ödü dedemin dedesi öldü, ben de gidiyorum, sakın gürültüye kapılmayın, işte malım ortada, iyi geçinin, faziletli olun, bir gün siz de benim yanıma geleceksiniz" der, onlarla helalleşir, döner Rabbine.

"Eşhedu enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhü ve Resûluhu"

dediği zaman, Ruhaniyet-i Resulallah onu kaşılar. Size bunun hakkında da bir hikaye anlatacağım.

Onun için Allah insanı kemal, ruh, cisim, nefes bakımından Kendi suretinde Yaratmıştır. İnsandaki nizamın çözülmesi Yaradan’ın elindedir. Başka hiç kimsenin elinde değildir. Allah bunu kudret eliyle Yapar, yahut, şer’i emirlerle Yaptırır. Allah'ın emri olmadan buna teşebbüs eden kimse kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın mamur kılmaya emrettiği bir şeyi yıkmaya çalışmak Allah’ın, İlahi hududunu tecavüz etmektir. (Aşmaktır.)

Bir insanın yaşatılması yok edilmesinden hayırlıdır. Yok etmek kolaydır. Fakat bir insanı yaşatmaya uğraşmak, onu yok etmekten daha hayırlıdır.

Onun için Kur'an-ı Kerim'de tedavi olunuz emri vardır.

Birçok Allah düşmanlarını Cenab-ı Hak hayatta bırakır, onlara uzun ömür verir. Haklarında cizye kabul etmeye

müsaade ettiği için uzun ömür Verir. Paraya garkeder onları.

Onun için Cenab-ı Allah, barış yapmak için, kullarına barış yapmayı Kendisine farz Kılmıştır.

Ne kadar edepsizlik yaparsan yap, “Aman ya İlahi, ben yola geldim” dedi mi…

“La uksimu bi yevmil kıyame, ve la uksimu bi nefsin levvame”

“La uksimu bi yevmil kıyame”, burada “yevmül”, değil, “yevmil kıyame”, ruhi kıyamettir. İnsan edepsizliği yapar yapar yapar, aklı başına gelir. “Haaa ben felan yaptım” (der)

“Ve la uksimu bi nefsin levvame”

Kendi nefsini levm eden…

"Ben şöyle yaptım, ben böyle yaptım Ya İlahi, levmediyorum kendimi"

Demek ki insanda bir parça var ki Cenab-ı Allah onun üzerine toz kondurmasını istemiyor. Fenalık yaptı mı onu, "ben böyle yaptım" dedi mi, neyse o nüve, onun için affediyor insanı.

Nedir o nüve? Nur-u Muhammedidir efendiler. Hepimizin kalbinde; kafirinin, mü'mininin, müsliminin, kim olursa olsun Nur-u Muhammedi vardır. İşte bu Nur-u Muhammedi'yi bulmak için kafanı secdeye kooy.

Onun için Allah daima affeder. Ğafurur Rahimdir. Kim için? Nur-u Muhammedi için.

Ya Muhammedim sen olmasaydın kainatı halk Etmezdim, Buyuruyor.

Onun için, bunun için, kendine kıymetini biiil.

Kendinin kıymetini bil. Kendinin kıymetini bil.

Amaan, aman kendinizin kıymetini bilin.

Hadisi Kutside;

Ben insanı, (Allah), Kendi suretimde yarattım Diyor.

Bu ne demektir? İnsana duyduğu sevgi ve hürmetten dolayı Benden parçadır Diyor Cenab- Allah. Seni yaratan bunu derse, sen Yaradan'a ne demiyeceksin? Gece ve gündüz mütamadiyen ibadet etsen yerini şeyedemezsin.

Bir insan bir suçluyu veya bir katili affederse onun ecrini Cenab-ı Allah Kendi üzerine alır. Bu Hadisi Kudsi'dir.

Cenab-ı Hak Kendisi için halketti insanı. Zahir İsmi ile insanı yaratmakla tecelli Etti.

"Huvel Batın, vezZahir" Dedi, insan ortaya çıktı. İnsanın hayatına riayet eden kimse, Allah'a riayet etmiş olur. Çünkü sende Hayy esması var. O Hayy esmasını… Bir yaşlının elini öpen adam, bir alimin elini öpen adam, bir

Velinin elini öpen adam, “ondaki Hayy esması, benden daha çok tecelli etmiştir” onun için öpüyorum.

Yoksa o eli öpülen adam “öhö öhö” derse, tekmeyi yer kafasına. Veliliği varsa Veliliği gider, İlmi varsa söner, hepsi elinden aşağıya gider, o zaman cerci hoca olur, nereden para alacağım diye gazetelere bakar, hangi zengin öldü gideyim iskat yapayım diye.

İnsanlar ancak kendi fiilinden dolayı zemmolunur.

İnsanın fiilini, fiili insanın aynı değildir efendiler.

Fiil ise Allah’tandır.

Şeriatın zemm ettiği şeylerden başka zemm edilecek fiil yoktur İslam dininde.

Şeriatın zemm ettiği şeyler de bir hikmete dayanır.

Bunu ancak Allah bilir.

Yahut kime bildirmişse o bilir ki, ona da Velîyyullah denir.

Bir insanın hayatını yıkmaya çalışmak…

Gıybetle, dalavere ile, yol kesmekle, öldürmekle yıkmaya çalışmak,

Kemâl Sıfatlarını elde etmekten onu men etmek demektir.

Yani Allah için bir kemâle geldi onu men' etmek demektir.

(Kaydın metnini hazırlayan Hanımefendi'den Allah razı Olsun)

KAYIT 15

... (Resulullah Efendimiz) bir gün otururken demiş ki : "Ya Sahabem!" demiş.

"Sizin için şehid olmaktan ve düşmanları öldürmekten daha hayırlı bir iş, haber vereyim mi?" demiş.

"Aman Yâ Rasûlullah" demiş.

"Allah'ı zikret!" demiş.

İnsanın kıymetini yaradılışındaki değeri ancak Allah ı zikri ile yapılır.

"Allah, kendini zikredinen kimseyle yan yana oturur!" diyor hadiste. Allah...

"Allahümme entel Mennan

Bedüüssemavati velard.

Zelcelali velîkram.

Ya Hayyum Ya Kayyum.

Ya Allahu Celle Celaluhu!”

dedi mi Allah yanında, bizimledir oğlum.

Dizinin yanındadır Allah.

Şah damarından daha yakındır.

Ama diyebilmek.

“Elleh! Elleh!” değil.

“ALLAH!” diyeceksin.

O da yalınız söylenir.

Bir odaya gireceksin kapıları, her tarafı pamukla kapayacaksın. Ondan sonra.

Zikrederken, zikretmek öyle: “Hay huy! Hay huy!” değil.

Sokakta bile zikr olur.

Allah’ı zikretmek.

Herkesi Allah’ın mahluku görmek.

Onlara daima hürmet etmek.

Fena gözle bakmamak.

Kardeşçe geçinmek.

Allah'ın mahlukatına hürmet etmek demektir.

Bu bir nevi zikirdir.

Allah'ı zikreder de Hakk'ı yanında göremezsen o zikir değildir.

Allah zikri insanın her tarafına sirâyet eder.

Yanından geçerken, pazar yerine bile gitsen, herifin içi:

"Allah! Allah! Allah!" demeye başlar.

Allah zikri böyle olur.

Yoksa bilmem şarkıcılar gibi.

Ağzına mikrofonu alıp "heeehee hey!" demek değil.

Gafillerin zikirlerinde hangi uzuv zikir ile meşgul ise o uzuv Hakk'ın huzurundadır.

"Efendim, biz söyleyemiyoruz onu ama, Allahı zikrediyorum!"

Hangi uzuv ile yapıyorsan Allahı, zikreden o uzuvdur.

O yanındadır bütün vücudunan değil.

O uzuvnan yaptırır Allah sana zikri.

Gaflette olan uzuvların zikirle alâkası yoktur.

İnsan tek taraflı değildir insan.

Cenâb-ı Allah tektir.

Çok taraflı tecellîleriyle milyonla şekilde görülür.

Ama nasıl geçeceksin kendinden.

Bir gün Hz. Ali keremullahivech'e ok girmiş harbde.

Bu omzuna.

Burdan Ashab geçiyor.

Aks-i daris asabı.

Müthiş ağrı.

Ubeyd ibni Cerrah gelmiş.

"Yâ Ali dur!" demiş. Tutmuşlar.

"Aman!" demiş. "Dokunmayın!" demiş.

" Aman!" demiş.

"Çok canım yanıyor, bırakın!" demiş.

"Ben Ayakta bir namaza durayım!" demiş.

Ameliyat masasına yatacak.

Namaz, Ameliyat Masası derler ona.

Şöyle, öyle duruyor.

Bir elini kaldırmış: "Allahhuekber!" demiş.

Oku çekmiş, çıkarmışlar.

Orayı dağlamışlar.

Hz Ali orda değil!.

Biz şurda imamın peşinde namaz kılarken bir pire ısırsa çifte atarız be!..

Allah böyle anılır beyler böyle anılır!

“Heeeee heeey!” nen değil.

Bu da işnen olur.

Hareketlen olur.

Bir defa Allah’ı anabilmek için temiz olacaksın.

Cüneydi Bağdadî’nin bir sözü vardır.

“Velî olmak ister misin?” demiş vaazda böyle.

Birisi: “Amaaan efendim söyle de olalım!” demiş.

“Temizlik libası ile, (temizlik elbisesi ile), doğruluk ayağı ile, adalet asası ile, ilim feneriyle, Alın teri azığıyla vücud sahrasını kat’ et senin ismin Velî olur.” demiş.

Üç cümle.

Sokağa çıkınca köpeği göreceksin Allah’ın mahluku...

Taş atarız biz Allah'ın mahlukuna.

Ötede"Ehee! Öhööö!"

Nezle olursun: "Aman nezle oldum.

"Kış geldi, aman odun yok!"

Odun yoksa kışı getirene bırak sana odunu bulur.

Daha biz olduğumuz yerde sabredemiyoruz.

Onun için bu sabırsızlıkta, bu edepsizlik içinde zikir olmaz oğlum! Orada, şurada, burada Şeyh kılıklı bazı züppeler çıktı!

Al inada ver inada.

"Şeyh efendi böyle dedi efendim!"

Bunlar saçma işlerdir.

Şeyh efendi!..

Hazreti Rasûlullah'tan başka Şeyh Efendi yoktur efendiler.

Bu koskoca Kur'ân'ı binüçyüz küsür senedir Muhiddinler, Mevlanalar, Cüneydler, Şebelîler, Haldunlar bu kadar Velîyullah geçmiş, yetmiş onlara Kur'ân-ı Kerim ile Sallallahu aleyhi vesellem de, sana

onlar az geliyor da bilmem Şeyh efendi, bilmem Hasan efendi, yok bilmem ne!..

Bunları bırakın efendiler.

Bunlar hepisi dolandırıcıdan başka bir şey değildir.

Geçin Hazreti Rasûle en kolayı.

“Allahuekber!” dedin mi? Allah’nan yan yana oluyorsunuz.

Bir Salâvat-ı Şerifeynen Kâbe’ye gidiyorsun.

Şeye Ravza-ı Mutahara’ya.

Devam et Ravza-ı Mutahara’ya gitmeye.

Ravza bir gün gelir senin yanına.

Yani rüyana Rasûlullah girer.

Bırakın bu saçmaları.

En yakin olan Allahu Zülcelal.

“Allahuekber!” dedin mi huzuruna giriyorsun.

Daha ne istiyorsun.

Bırakınız bu saçmaları.

Âhir zamanda yaşıyoruz.

Âhir zamanda yaşıyoruz.

Safsatalara inanmayın!

Safsatalara inanmayın aziz cemaat!

İnsan denilen mahluku Allah'ın ölüm denilen arıza ile yıkması onun kurduğu şeyi mahvetmesi değildir.

Cenâb-ı Allah verdiği bir şeyi alıp mahvetmez.

Bir çözülmedir bu ölüm.

Ölüm insanın manevî benliğini halktan, Allah'ın kendisine doğru çekmesidir.

Çünkü her şey Hakk'a döner.

"Ve ileyhi türceun" Âyet-i Kerimesi.

Ötede ona başka bir düzen verir ki, O düzen hiç bozulmaz hiç yıkılmaz.

"Eşyayı Senin için, seni de Kendim için yarattım" diyor hadis-i kudsi de Cenâb-ı Allah.

Affetmek Allah'a yaraşan bir fazilettir.

Çünkü insanı kendisi için yaratmıştır.

Madem ki Cenâb-ı Allah'a yaraşan bir şeydir, sen de affet!

Kulun başına gelen musibetlerin kaldırılması yolunda yalvarışından dolayı onu Cenâb-ı Allah sabırsızlıkla suçlandırmaz.

Mesela: “Ya İlah! Şu musibetler geldi. Benim bunu çabucak defet başımdan!”

Bunda suç görmez Cenâb-ı Allah.

Çünkü sabır: “İnnallahu yuhibbussabirun”

Allah sabırlıları sever.

Sabır İslam dini, İslam lügatında Allah’tan başkalarına şikâyetten nefsi menetmektir.

O halde: “Ya ilahî sana şey ediyorum!” demekte suç olmaz!

Çocuk diye bir şey vardır, çocuk.

Çocuğu görmez misin?

Onun daha mükellefiyeti yoktur.

Çocuklar buluğa ermeden evvel ölürlerse.

Onlar cennet, cehennem hikayeleri, onlara sual mual yoktur.

Kim olursa olsun.

İsterse Otando’lu vahşinin çocuğu olsun.

İslam fıtratında doğar çocuk.

Büyükleri tasarrufu altına alır çocuk.

İçinizde torun sahibi, yahut küçük çocuğu olan babalar vardır burada var...

Koskoca sakallı dede, torunu gelir .

O büyük azametli şeyinden iner aşağıya iner, iner, iner, iner, iner çocukla bir olur.

Onunla oynaşır.

Onun gibi konuşmaya başlar.

Bu nedir bu?

Hokkabazlığından mı?

Hayıııııır.

Çocuk onu tasarruf ediyor.

Kendisine indiriyor.

Senin haberin yok!

Meşhur 16. Lui. Fransızların inkilapta.

Dehşetli bir adam.

Torununu almış sırtına da koskoca kral atçılık oynuyor.

O sırada İspanya sefiri girmiş içeri.

Görünce böyle çekilmiş herif: “Ne oluyor bu?” demiş.

O hiç istifini bozmamış.

Demiştir ki: “Sefir cenâbları senin torunun var mı?” demiş.

Çocuuuk insanı tasarrufuna alıyor.

Niçiiiin?

Allah’a daha yakın olduğu için alıyor.

Hiçbir çocuk oldu mu dedesiynen aynı konuşur.

Dedesi yahut babası o çocuğun mertebesine iner.

O halde demek ki çocukta tasarruf-u ilahî var demektir.

Şu halde çocuğun tesiri altındadır o ihtiyar.

Fakat farkında değildir.

Bu çocukluk makamının kuvvetinden ileri gelir.

Çünkü çocuğun Allah ile ilgisi daha yakındır.

Büyük, Rabbından uzaktır.

Çocuk bundan dolayı mükellefiyeti henüz yoktur çocuğun.

Allah’a en yakın olan kimse, ondan uzak olanı teskin eder.

Kim ki Allah’a yakin Allah tan uzak olanı kendisine cezb eder. Onun için çocuk da yaşlıları kendine cezb eder.

Hz. Rasûl Sallallahu aleyhi vesellem yağmur yağdığı zaman mübarek başlarını açar, böyleeee yağmurun altında dururmuş.

Başına yağmur damlası isabet etsin diye.

Araplar bu yazın yağan yağmura hallab derler h ile yazılır.

Hallab yahutta hallabe derler araplarda.

Böyle açar başını Sallallahu aleyhi vesellem mübarek saçlarına, nur yüzüne böyle o yağmur damlaları inermiş.

“Ya Rasûlullah bunu niçin yapıyorsun?” dedikleri zaman “Yağmurun Allah ile ilgilisi yenidir dermiş, yenidir” .

Yağmurla Allah’a daha yakin olması dolayısiyle insanların en faziletlisi olan Efendimizi yağmur teskin etmiştir demektir.

Nasıl ki çocuğu dedesi teskin ediyor.

Allah’a yakınlığı dolayısıyla yağmura Cenâb-ı Peygamber kendini vermiştir.

Bunlarda ince misaller vardır efendi!.

İnce misaller vardır.

Amma bende böyle yapacağım diye yağmur yağarken gidip it gibi ıslanmaya da lüzum yoktur haaa!

Bu başka hellabe, bu başka usul.

Bu sebeple yağmurun getirdiği feyizden faydalanmak için kendilerini ona arz ederlerdi.

Yağmurun getirdiği şeyden Peygamber için ilahî bir faide hasıl olmasa idi mübarek nefsini onun tesirine arz etmezdi.

Şimdi gözünü dört aç cemaat.

Yağmurun bu risalet ve aracılığı, suyun risaletidir.

Yağmurun bu risalet ve aracılığı, suyun risaletidir.

Onun için: “Her şey sudan halk edilmiştir” âyet-i kerimesi inmiştir.

İslamda çok güzel bir söz vardır ihtiyarlar, nineler, eski temiz insanların ellerinizi öptüğünüz zaman size hediye verirdiler ve sonunda da:

“Su kadar aziz olun!” derdiler.

Suuuuu dünyada görülen, elle tutulan cennet taamlarından bir tanesidir.

Ondan başka yoktur.

Nehirler ve ...biliyorsunuz Hazreti Peygamberin:

“Es-Seyhanu ve’c- Ceyhan El Fırati ve’n Nil küllin min enhari’l- cenneh.”

“Seyhan Nehri Ceyhan Nehri, Fırat Nehri Nil Nehri bunlar Cennet Nehirleridir” buyurmuştur.

Niçin?

Çünkü cennette de Irmaklar vardır.

Onun için “Su” deyip de geçmeyiniz.

Onun için “Su kadar aziz olun!” lafı dünyada güzel lakırdılar müsabakası olsa birinciliği kazanır.

İkinciliği de bir insana teşekkür için: “Allah senden razı olsun!” dur.

“Allah senden razı olsun!” değil.

“Allaaaaaah senden razı olsun!”

İçinden söyleyeceksin.

Dudağından, damağından, dişinden değil.

Çünkü Allah, canlı olan her şeyi sudan halk ettiği için Cenâb-ı Peygamber de başlarını böyle yağmura veriyor.

Bunu iyi anla!

“Minel mai külli şeyen Hayy!”

Hatta Musa bile suya attı dedik demin eski İbrani lisanında Kıpti dilinde yani eski mısır dilinde.

Mu : su demektir.

Sa: ağaç demektir.

“Bir ağaç kutu içinde suda bulunan” demek.

Musa’nın mânâsı budur.

KAYIT 16

Bir Hadis-i Peygamberi de diyor ki:

“İnsan ne halde ise, ve ne halde ölmüş ise o hal üzere haşr olunur” diyor.

O halde can çekişen kâfirle, ani olarak ölen kafir arasında fark vardır.

Can çekişen kafir ile ani ölen kafir arasında fark vardır.

İkisi de kafirdir amma birisi can çekişir, birisi de ani ölmüştür.

Can çekişmede ölümün zevkini tadmıştır ve gözü açılmıştır.

“Velteffetissaku bissaki” âyetine uymuştur.

“Aaaaa demekki vardı!” demiştir.

Mü’mindir o.

Fakat edepsizliğinin cezası için cehenneme gidecektir.

Onun için hangi halde ise insanlar öyle haşr olunurlar.

Ne ise bu bahsi söylemeyeceğim.

Kafanız bulanır.

Mü’minden mü’min hoşlanır.

Gübre böceğinin mizacı da gül kokusundan hoşlanmaz.

Halbuki gül kokusu, güzel kokularındandır.

Bu mizac ayırılığına göre gül kokusu gübre böceğinin nazarında güzel koku değildir.

Değil mi?

Gül kokusundan herkes hoşlanır.

Gübre böceği gül kokusunu sevmediği için gül kokusu onun nazarında iyi kokulardan

değildir.

Sûret ve mânâ da böyle aykırı bir mizaca sahip olan kimse de Hakk sözü dinlendiği

vakit tiksinir ve bâtından hoşlanmaz.

Mahiyetten sual matlubun hakikatinden sualdır.

İslamiyette fıkıhta bir kelime vardır.

Onun için Allah'ın iyi kulları anıldığı yere aziz cemaat Hadis-i Peygamberî ile sabittir,

Hadisi Kudsî ile sabittir:

"Allah'ın sevgili kulları anıldığı yere Rahmet-i İlahiye iner."

Velîlerde Nur-u Rasûlullah son derece parlak ve kalbleri daima uyanık zikrullah ile

daima meşgul oldukları için onlar:

“Yusebbihu lehumafis semavati vel ard” âyetinin ahengi içinde bulunduklarından

melekler de onları tesbih eder.

Biz burada onlardan bahsedersek o tesbihin rahmetleri buraya da şimdi Allah’ın

rahmet melekleri Vallahi de Billahi de inmiştir. Çünkü Allah’ın evinde duruyoruz.

“İnne’l -buyuti fi’l- ard el mesacid.”

Tamam mı?

“Tamam!”

O halde Allah’ın rahmetinden ne kaçıyorsun, ne korkuyorsun?

“İnnen” diyerek.

Sen çok elbise giymişsin de dışarıdan rahmet vücudunu delip.

Hele biraz soyun bakalım.

Soyun da görürsün.

Nasıl paltonu çıkarırsan titrersen.

İçini de açarsan rahmet içine iner, rahmet içine girer.

İçini kapama.

Kalb gözüne mantar tıpası sokma!..

Bundan dolayı, Allah’ın Velîleri nerede anıldığı zaman rahmet derhal oraya inmeye

başlar.

Onun için bu kabil konuşma meclislerinde târif edilemeyen bir zevk duyarlar.

Kimi ağlar, kimi dalar, kimi uruc halindedir.

Bu, rahmetin mevcudiyetini isbat eder.

Görünmez amma hissedilir madde gibi.

Kim dürttü seni de ağlıyorsun, iğne mi soktular?”

“Yoooo!.”

Demek ki bir damarın var bir bam telin var.

Oraya o rahmet indiği zaman, seni “Tııınn!” diye öttürüyor.

Bu tınıltını Allah daim, her zaman mübarek etsin .

Kendisinde ilim olan kimseye âlim denir bilirsiniz.

İlim ise hâldir hâldir.

Şu halde âlim ilmiyle vasıflandırılmış olan bir zât demektir.

Çok dikkat edin!

Âlim sıfatı aynı olmadığı gibi ilmin de aynı değildir.

Halbuki hakikatte ilimden ve ilmin kendisiyle kaim olan kimseden başka bir şey

yoktur.

Bir zâtın âlim oluşu, bu mânâ ile vasıflanmış olmasından dolayı o zât için bir hâldir.

Eser mevcud için değildir, ancak Ma’dum için olur.

Mevcud ise, olsa da ma’dumun hükmüdür aziz cemaat.

Bu garip bir ilim ve işine az rastlanan bir meseledir bu söylediğim. Ama anlayana.

Onun hakikatini ancak evham sahipleri anlar.

Çünkü bu ilim onlardan zevk ile husüle gelir.

Kendisinden vehim tesiri olmayan kimse bu meseleyi anlayamaz.

“Ne kadar var.

Namaza ne kadar var?”

“Var daha var!.”

Şimdi Allah’ın daima Allah’ı zikreden, başını secdeden kaldırmayan, mümkün olduğu

kadar:

“Yâ İlahî! Yâ Rasûlallah!” diyen adam, abdestli gezen adam ölürken muhakkak, hiç

korkmayın İslam olan “Lâ İlahe İllallah!” demeden ölmez.

Rasûlullah’ın ruhaniyeti gelmeden gözünü kapamaz.

“Efendim şöyle olur, böyle olur!” diyenler, onlar şüphede olanlar dandır.

Bana göster bir peygamber, bana göster bir Velî ki zındık ölmüştür.

İmkanı yoktur!…

Bundan 25 sene evvel ben küçük bir kasabaya gitmiştim, doktor olarak.

Kim kimi tanır, kim kimi bilir. İnsanın içini ancak Allah bilir.

Bir de insanın gözünün büyüsünden insanı anlayan Allah dostları bilir. Onların telsizleri vardır, radyoları vardır, televizyonları vardır.

Gittik. Benim odanın altında bir Müftü Efendi oturuyor. Geldi. "Hoş geldin oğlum" dedi.

“Hoş bulduk efendim". Ne var ne yok, iyi işte… Efendim dedi sizden bir rica edeceğim, buyrun efendim dedim.

Siz burda Kızılay başkanısınız da aynı zamanda, burada bir Hüsnü Dede denilen birisi var dedi, bu büyük harpte 5 çocuğunu vermiş, 55 yaşında bir kızı var, o bakıyor, 85 yaşında, sizden evvelki doktorlar buna para mara vermediler, acaba Kızılay'dan mümkün müdür dedi. Biraz yardım edelim.

Dedim Müftü edendi Kızılay kazalarda…, vilayetlere gönderiliyor para buna imkan yoktur. Mamaafih ben cebimden her gün buna 2 ekmek almaya fırıncıya tenbih edeyim alsın, haftada da 5 lira vereceğim dedim, o zamanın parası 5 lira. Benim oturduğum ev de 150 kuruş ha! Kazada. Yalnız kendisine Kızılay'dan verildi densin.

O adamcağız – neyse bunu uzun etmeyelim- almaya başladı. Biz iki üç sene bu adamı böyle şey ettik.

Beni her zaman görür gözleri böyle daima (nemli), Kulhuvallahi ahad, Kul euzu birabbil felak, Kul euzu bi rabbin nası, bir de Li illafi kureyşi bilir, bir de "Elhamı" bilir bizim Hüsnü Dede. Başka bildiği yok.

Gözleri böyle kan içinde "Doktor Bey" dedi. "Ben ölürsem şu tepe var ya mezarlığın ordaki, beni oraya göm" dedi. "Sen hiç merak etme, sen ölürsen ben oraya elimle gömerim seni. " dedim Hüsnü Ağa.

Bir gün kış geliyor böyle. Bu mevsimler. Sabah namazında Hüsnü Dedeyi göremedim. O gelir oğlum, nasıl gelir Allah bilir.

Efendim lombagom tuttu bugün namaza gitmeyeceğim. Bunlar saçma zırıltı işler bunlar. Secdeye başını koyanın lombagosu olmaz. Onun kafasında lombago var.

Noldu dedim. Müftü efendi dedi ki, "Doktor Bey" dedi, "Hüsnü Dede hasta" dedi.

"Peki" dedim.

"Yarın gideriz"

O gece bir doğuma çağırdılar, gittim geldim falan, daha sabah namazı olmadı ben bir rüya gördüm.

Rüyada bir üzüm bağının içindeymişim. Hüsnü Dede üzüm bağının dışarısında "Doktor Bey" diyor "bana bir salkım üzüm ver ne olur" diyor.

Uyandım. Ezan okunuyor, abdest aldık, namazı kıldık falan.

Döndük eve traş olduk. Aldın pelerini hadii Hükümete gidiyoruz.

Baktım ki karşıda bir vakit bir herif, bir sepet, o hani arka sepetleri var ya üzüm getirmiş, siyah üzüm saklamış.

Kalan kısım bir Hanımefendi takipçimiz tarafından hazırlanmaktadır. Tamamlanınca eklenecektir

KAYIT 17

Aziz Cemaat İslamların yüzü gülmeye başladı. Bu gece ALLAH nasip ederse Ramazanın ilk günü için Müslümanlar, Resûlullah'a bağlı olanlar, âhiret gününe inananlar, ALLAHu Lem Yezel'in kadiri mutlak

olduğuna inananlar yarın için niyet edeceklerdir.

Bu niyet ALLAH rızası için yemiyeceğim, bu yemiyeceğimin kelimesinin altında mideyi boş bırakmak,

pehriz mânâsına değildir.

İnsanlar yemekle hayatlarını devam ettirmezler, bu bir âlettir, bir vesiledir.

Cenâb-ı ALLAH, Er-Rezzak olduğunu anlatmak için yemeği vesile etmiştir.

Çünkü doğrudan doğruya ancak insanın ölümüne ferman Veren Cenâb-ı Lemyezeldir.

İnsanlar ekmekten ziyade güzel sözlerle de yaşarlar.

Onun için mide bir vesiledir.

İnsanlar mide ile dünyaya bağlı olduklarından ilk iş mide kapısını kapamaktır.

Efendim aç durmakla insan ölür.

Evet ölür.

O ölenler hayvanlar ölür açlıktan.

Sen ALLAH'a sığın, aç dur, seni hava ile bile Cenâbı ALLAH besler.

İş buna inanmadadır.

Amma şüpheli inanma olursa bu işten ne gelir…

Ramazan orucunu herkes bilir, onu Salı günü Ramazanın ikinci günü burda öğlenden akşama kadar

inşALLAHurahmân anlatacağız.

Biz daha Pazar günü öğlenden ikindiye kadar Kurşunlu Câmisinde, ikindiden akşama kadar Çarşı

Câmisinde..

Onun için biz bu Câminin birbirimizin ahbabı olduk!

Bir birimize hukukumuz geçti!

Onun için bu hukuktan istifade ederek Ramazan gününü Pazar günü burayı bırakıyoruz.

Onlara da bıraz lakırdı edelim söz söyleyelim çünkü onlar da israr ettiler.

Salı günü öğleden akşama kadar dayanabilen gelir…

Eğer dayanamaz da miden karışırsa, evdeki tavuknan böreği düşünürsün biraz daha tahammül

edersin.

Mamfih ben sizi burada lakırdılarla, Resûlullah'ın sözleriyle doyururum.

ALLAHUURAHMAAAN, inşaALLAH ALLAH müsaade ederse.

Yalınız, dabak daima kendi postunu döver, yine bazı bu câminin secdeye başını koyan

müslümanlardan, imamdan evvel secdeye gidenler var ön saflardaaa.

Aman efendim dikkat edin.

Aman efendim dikkat edin.

İmaam burdaki asakirin kumandanıdır.

ALLAH'ın huzuruna Kâbeyi o çeviriyooor.

Onuun töhmeti altındayıııız.

O ALLAHu Ekber demeden kafanı yavaş yavaş eğmeee.

Görünmeyen direğe carparsın.

Görünenden herkes korkar, kaçılır.

Asıl, görünmeyen direkten korkmaktır.

Onun için imam ALLAHUEKBER demedikten sonra başınızı kıpırdatmayın.

Secdeden de aynı öyle, rüku'dan kalktıktan sonra amaan imama uyuun.

Bütün yükü imam efendiye bırakın.

Bakınız bedava namaz kılıyorsunuz; “Rabbenalekel Hamd! Subhane Rabbiyal âlâ! Subhane Rabbiyal

Aziym! Es Selamün aleyküm ve rahmetullaah!.”

İmam bütün mesuliyeti alıyor, Kur’ân-ı Kerimi sizin için okuyor.

Buna hürmeten imama uyun efendim.

İmama uyun.

Namaz bir mekteptir, orta mektebi bitiren tekrar ilk mektepten başlamaz.

Namazda her gün bir ibret alır insan, bu namaz mektebını bitiren velî oluuur.

Ben söylemiyorum bunuu.

Resûlullah sallALLAHu aleyhi vessellem söylüyor.

Amma kırk sene gidip gelmek, haaa yok!

Çok dikkat buyurun!

Hiç olmazsa bu mübârek ayda.

Ramazanda yalnız:

“Efendim ben tuzuna baktım şeyin, abdestim namazım bozuldumu? Koku verdiler bana bozuldumu?

İşte giderken şu!”

Ulan bunlar bozmaz oğlum senin niyetine bak!

“Efendim sakız çiğni…”

Eee o kadarda edepsizlik edip de sakız çiğneme!

“Burnuma su çektim de genzime kaçtı!”

Kaçar bir şey olmaz, asıl namazı bozan orucu bozan, abdestsiz gezmeyiniz efendiiim!

Namaz abdesti ile burnun oruçtadır, yalan söylemeyiniz.

Bu söylediklerim uydurma formule edilmiş lakırdılar değil, hadisi Resûlullah’tandır.

Abdestli geziniz.

Yalan söylemeyiniz.

Giybet etmeyiniz.

Kimsenin hakkinda fena bir söz söylemeyiniz.

“Efendim, Ramazan geldi islamlar çoğaldı!”

Yok efendim böyle iş yoktur.

Bunları bel kemiğinlen düşünen ve onunlan karar veren insanlar söyler.

Secde-i Rahmân’a bir defa başını koyan, ind-i İlahîde makbuuul ve Cenâb-i Peygamberin yüzünu güldürmüştür.

Belki hasbel beşer gelmemiştir herhangi bir sebeple!

Ne gülüyorsun!

Bunların içinde ALLAH dostu vardır, bir velî vardır, onun kalbını kırarsın!

Geçende Müftü Efendi anlattı.

Siirt'te bir Sinan Câmii varmış demişti, çok eski…

"Bu Sinan Câmiinin üstünde, dedi Doktor bey, bir yerde bööyle büyük bir kan lekesi var!" dedi.

Kendisi Siirtli olduğu için bizzat görmüş.

"Hatta bıçaklan bile kazıyabilirsin!" dedi.

Hikayesını anlattı, burayı bir Sinan isminde belki ismini unuttum belki başka bir şey söylüyorum fakat

vaka'yı aynen söyluyorum, bir zat bir ağa yaptırmış bu câmiyi bundan 200 sene evvel, 150 sene evvel.

Siirt o zaman ülemâ merkezi idi.

Bu zât beş vakit namazına gelirmiş, orucunu tutarmış, hacca gitmiş gelmiş.

Cuma namazına gelmezmiş, Hocalarda bir lakırdı:

"Üç Cuma namazına gelmedin mi kâfir oldun gittiiii!".

Evet var öyle hadis ama, o kime var? Velîyullah'a var, biz daha namaz kılmasını bilmiyoruz!

Eğer o hadisleri bu gün söylersek insanın deli olması lâzım gelir.

Sahabe için bir hadis var diyor ki:

“Menterekesselaat fekad kefer” diyor: kim ki namazı terketti kâfirdir!” diyor.

Bugünkü zamana şey edersek hepimiz yandık gittik.

O sahabe-yi kirama ait, bu zamana değil.

Bu zaman içinde diyor ki:

“Kul La ilahe İllallaaah dehal cenneh: Kim ki La ilahe ilALLAH der cennete girer!”.

Hepsini uçup gidiyor, onun için bu asir için değildir bunlar.

Öyle şey yoktur!

Secde-i Rahmân’a kaybolmak!

Tokmağı eline al:

“Sen cennete, ben cehenneme!”

Öyle bir iş yok islâmiyette.

Bu zâtı toplanmışlar o zaman, demişler bu üç defa Cuma namazına gelmemişse katline ferman, herifin kafasını kesmişler.

Olmuş bu.

Gömleğini de senin câmin bilmem nedir diye şaak diye duvara vurmuşlar.

Bugünkü kan, Müftü Efendinin anlattığına göre oymuş. Aradan bir müddet geçmiş.

Hiçaz'dan 30-40 kişi Siirt'e gelmişler. Orada misafir olmuşlar.

Demişler: "Burada bir Sinan effendi vardır o neredededir?" demişler.

"Efendim o böyle böyle, böyle böyle oldu!"

Ha Sinan effendi, Cuma günleri atına biner, Siirt'ten böyle ovaya doğru dışarı çıkar gidermiş namaz

vaktinde.

"Biz onu böyle böyle yaptık!"

"Yahu demiş, o bizim Mekke'de arkadaşımız!" demiş,

"Her Cuma burda gelir namaz kılar, kaç aydır gelmiyor!" demiş.

Onun için kimseye lakırdı etmeyiiniiiiz!

Bugünde velîyullah vardır!

Belki içinizde vardır!

Belki içimizde vardır, hiç insan belli olmaz.

Adımını atarken velî olur insan, adımını atarken kâfir olur, içinden şekki şüpheyi götüüür!

Kimseye giybet etmeee!

Aza kanaat et!

Verdiği rızka "ELhamdulillah!" de, başına koy!

Onun için "Ramazan geldi islamlar coğaldı!" demee.

İçinizde ne nurlu insanlar vaaar.

Ne okumuş insanlar vaar.

Ne saaf, temiz insanlar vaar.

Onun için temizliğinizi gizleyin.

Gizleyin.

Gece vakti yapayalınız iken, Cenâb-i ALLAH'ın huzurundasınız daima.

O'nunlan senli benli konuşmağa başlayın.

Diyor ki: "İste benden kulum, gece vakti" diyor.

"Gece vakti BENİ bulabilirsin, duan kabul edilir."

Onun için gecelerde çok işler vardıır.

Gece yıldızlar görülür, acaba yıldızlar gece mi görülür, yoksa gecemi kendini gösterirler?

Bu meseledir, bunun halledilmesi için.

Onun için hiç olmazsa Ramazan'da mışıl mışıl uyumayın!

Gecenin bir saatında kalkın ALLAH'ınızla senli benli konuşun.

İçinizin muhasebesini yapın:

"Ben şöyle fenalık yaptım, böyle yaptım, Ya İlahî tartıyorum, şu iyiliği yaptım, şu elimde değildi, şunu

da hasbel beşer yaptım, sen bunları mağfiret suyunla yıka, reffi def' eyle beni temizle Ya Rabbi!" de.

Kafanı da böyle yukarı doğru kibirle kaldırma!

Daima kafan yerde olsun.

Hz.Davud, ömründe bir defa başını yukarı kaldırmamıştır.

Utanmasından.

Ama ALLAH yukarda mı?.

Hayııır, her yerde hazır ve nazır, biz göğe bakarız elimizi kaldırırız, ALLAH gökte mi?

Kalbde ALLAAAH.

Niye göğe bakarız?

Ona en temiz, en güzel, munasip yer ora bulduğumuz için o maviliğin içine bakarız.

O maviliğin içine baktıkça, içinde hissedersin, bak güneş 4000 ışık yılı uzakta olduğu halde, gözümüzün

içinde duyarsınız, sıcaklığını elinizde duyarsınız.

Cenâb-ı ALLAH ANLAYANA gore, sıcaklık gibi elindedir, Güneşe bakamayana gore, milyonlarca sene

uzaktadır.

Eski bir söz vardır.

Hakk'ı Bâtın, Hakk'ı Zâhir, Hakk'ı Dâim, Hakk'ı Kâim görmeyen,

Ol ne bilsin Hakkın Âdem, Âdemin Hakk olduğun!

İşte böyle!..

Hz.Mevlana Şemsü'l- Hakaik'inde der ki :

"Eeeey müslümanlar!

Ben ne olduğumu bilmiyorum.

Farsça...

Ben ne yahudiyim ne … ne müslümanım hiçbir şey değilim

Farsça...

Ne yerim ne göğüm, ne suyum…ne…

Farsça...

Ben hiçbir şey değilimmm diyor..

Farsça…

Ben ne ervahım ne … tuba ağacıyım

Farsça…

Benim mekanım yoktur!

Ben CÂNÂN'ın canının canının içiyim!" diyor.

Yaa…Bakın bu büyük velîler nerelere gitmişler ve herkese velî olmak vâcibtir.

ALLAH bu kudreti insana vermiştir.

Bir takım insanlarda esasî fikirler vardır ki, bunların insanın kendisiyle birlikte var, bazı fikirleri vardır

insanoğlunun ki doğduğu zaman bu da onunla beraber doğar.

Mesela tomurcuk açtığı zaman, açmadan evvel içinde koku vardıır, gülun rengi vardır, hepisi vardır ve

altında da dikeni vardır!.

Korumak için onu.

ALLAH ve din fikri de insanlan beraber doğar.

Bir insan dinsiz midir?

O sonradan dinsiz olmuştur.

İnsan ALLAH ve din fikri ile doğar, onun içun:

“İnsanlar mü’min doğarlar, mü’min ölürler!” diyor SallALLAHu Aleyhi Vessellem bir hadislerinde.

“Efendim herif kâfir, ölürken mü’min ölür, nasıl, islam mı?”

Mü’min demek inanmış.

“Kella iza beleğatitterakiye.

Ve kiyle men rakin.”

Buraya can nefes geldiği zaman “Ve kiyle men rakin” doktor aranır, doktor nerede, doktor gelir

şırıngalar mırıngalar falan.

“Ve zanne ennehulfiraku.”

Hasta anlar ki artık ben gidiyorum.

“Velteffetissaku bissaki...”

Bu ayak kemikleri birbirine dolaşmaya başlar.

“İla rabbike yevmeizinilmesak”

O artık ALLAH’ına gidiyor, onda dönüş yok!

İşte o anda, o anda gözün perdeleri açıldığı için kâfiri bile, dinsizi bile, Nemrudu bile:

“Haaaaaa demek ki hakikat buymuş! Âhiret varmış!” diye inanır.

Fakat bu inanma fayda etmez.

Onun için herkes inanarak ölür, mü’min ölür.

Firavun bile Fütuhat-ı Mekkiye’de Şeyh Muhyiddin Arabî anlatır, boğulurken:

“Musa’nın dediği doğrudur!” demiş.

O korktuğundan, boğulacağından değiil.

Gözü açıldığı için hakikati gördü, onu ikrâr ediyor.

Onun için insanlar mü’min doğarlar mü’min ölürler.

Amma aşağıda, o hesap başka, yaptığı edepsizliği, küfrü müfrü, orda artık haddeler vaar, bilmem insan dilinde anlatılmaz, kazan diyelim, bilmem makinalar, falanlar, şişler, işte fırınlar neyi varsa var artık onu bilmem!..

Onun için insanlar daima ALLAH fikri ile doğarlar, ve ölürken de. Fıtrat bozulmamış olan, ruhu hasta olmayan her insaaan bunu bulur ve hayatında anlar.

ALLAH'ın varlığını anlamak için insaan, insanın iç âleminde mükemmel bir makina bir cihaz vardır.

ALLAH onu o yolda yaratmıştır bu makineyi.

Nasıl ki bir mıknatıs, şu mıknatıs olsun.

Demirleri, demirlere, mıknatıs ile demirleri birbirine yanaştırdığınız zaman, mıknatıs demiri hemen çekiverir yanına!

Çünkü bu mıknatısın yaratılış fıtratında vardır.

Sen hakiki mıknatıslığı bulursan seni çeker, mıknatıslığı gören de,

Mıknatısa şöyle bir şey sür, o da muhakkak mıknatıs olur.

Onun için gül gibi adamları bul konuuuuş!

Kile sormuşlar: “Ne güzel kokun var?”.

“Efendim koku benden değil, üç beş gün gül ile arkadaşlık ettim de o koku ondan bana sindi.”

Onun için mıknatıslı adamları bulun da onlan konuşun.

Vakiti makiti geçin, zırıltıyı, boş lakırdıyı bırakın aziz cemaat.

O kabiliyet mıknatısta bozulmadıkça, fıtratının çekme icâplarını daima yapacaktır.

İşte insan da böyledir.

(Devamı bir sonraki kayıttadır)

KAYIT 18

O kabiliyet mıknatısta bozulmadıkça, fıtratının çekme icâplarını daima yapacaktır.

İşte insan da böyledir.

Peygamberler insandaki bu fıtratın inkişafına calışmıştırlar. Sende bu hassa vardır, onu harekete getir.

Onun için: “Efendim filan adam velîyullah!”

Nerden bildin?

“Efendim bizim evdeki pişmiş hindi, hindi dolması, pilavı bildi, sizde bu akşam pilav var!” dedi.

Eeee.

“İki de misafirim var, halbuki ben iki kilometre uzakta oturuyorum, dünde şunu yedin!” dedi.

Ulan onu sen de biliyorsun.

Bunda velîlik yok.

Asıl velîlik, sende olup da haberin olmadığını sana bildirip de seni yola getiren adamdır.

İşte peygamberler, bu fıtratı insanda meknuz olan bu fıtratı ortaya çıkarmıştırlar.

Buna da biliyorsunuz Nur-u Muhammedi derler.

Nur-u Muhammedinin, Cesed-i Resûlullah ile alâkası yoktur.

Cenâb-ı ALLAH Kur'ân'ında diyor ki:

“Kâinâtı yaratmadan evvel bir Nur yarattım, bu Nurun ismine Hamdedici Nur, Muhammed ismini verdim.”

Peygamberle alâkası yok.

Bütün Kâinât herkesteki bu Nurun içinden Hayy Esması geçti, geldi senin kalbine girdi.

Hayy işliyor.

İşte bu NUR sende vardır.

Nur-u Muhammedi, dinsizinde de imansızında da herkeste vardır.

Bunun sende olduğunu bildiren adam velîdir ve bunun bulunduğunu ilk ilan eden de SallALLAHu Aleyhi Vessellemdir ve bütün Peygamberanı izandır.

Onun için biz peygambere Salâtu Selâm getiririz bilirsiniz. “ALLAHümme Salli Alâ Muhammedin ve Alâ Âl-i Muhammed.”

Ne demek bu?

ALLAHümme : Ya İlahiii!

Salli : Mağfiret et!

Alâ Muhammed: Muhammed’e mağfiret et.

Peki Cenâbı Peygamber mağfirete muhtaçsa biz ne yapalım? Haaaa, simdi iş değişti.

“İnnALLAHu ve melaiketihu yüsallune alennebiyyi ya eyyuhellezine amenu salli aleyhi ve sellimu teslima!”

Ben Allaaah ve melaikelerim nebiyi zîşana selâvatu şerife getiriyoruz, ey inanan KULlaaaar.

Siz de selâvat-ı serife getiriniz.

Onun için Rahmet-i İlahîye, SallALLAHu Aleyhi Vessellemin kalbi mübârekine inmeden bize gelemez.

Niçiiiin?

Gelemez ya!

Biz, şuradaki 220 voltluk ampulüz.

Teeee, barajdan gelen elektrik 16000 Volt.

Transformatörde iniyor, bizim tahammül hududumuza geliyor.

Onun için bu feyz, Cenâb-ı peygamberin kalb-i mübareğine giriyor voltajı iniyor, bizim tahammül hududumuza kadar geliyor.

“Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillahi…”

“Biz eğer o Kur’ân’ı dağa indirseydik dağ onun haşyetinden param parça olurdu!” diyor.

O halde Cenâb-ı Resûlullah’ın vücûdunun yaradılış kudretine bakın.

Ona bile, insan olmayan Cebrail alıp getiriyor, o da, o da indiriyor bir derece.

Onun için insanlar melekten daha efdaldır.

Melekler insanları kıskanırlar.

En güzel mahluk insandır.

Hatta Cenâb-ı Cibril, Huzur-u Risalet penahiye geldiği zaman sahabelerin en güzeli olan Dihye Rahdiyallahuanh şeklinde gelirmiş.

Onu severmiş de bu ne güzel insan, onun şeklinde Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem'in yanına gelirmiş.

Onun için Nur-u Muhammedinizin kıymetini bilin!

O zaman Melekler size secde eder.

Sen ne kadar edebsiz de olsan.

İyi de olsan…

Burada teypler var.

Alıyor senin sesini.

“Efendim nasıl teyp ben görmem?”

Yakında bu tozun dumanın sonu gelir.

Mezara gittiğimiz zaman hakikat ortaya çıkar.

Kimin atlı kimin yaya olduğu ortaya çıkar.

Allah o tarafta alın açıklığı versin.

Onun için salâvat-ı şerife kendimizedir.

Kendi Nur-u Muhammediyenize yapılır.

Mağfiret et bize diye.

Yalınız deminki âyete göre.

“İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima”

Âyetine göre salâvat-ı şerife getirmek ömründe bir defa insana farzdır.

Farzdır.

Birisi: “Alâ Rasûlüna salâvat!” dedi.

“Allahümme salli alâ muhammedin ve alâ âli Muhammed!” dersin.

Yalınız bir ses vardır onu işitti mi o vakit salâvat-ı şerife getirmek farz olur insana.

Dikkat buyurun.

Yarın bu akşam teravihe gideceksiniz.

Müezzin efendi: “Sallu alâ Muhammed!” dedi.

Emirdir o.

Derhal içinden salâvat-ı şerife getireceksin.

Onu işiten adama farzdır.

Dikkat buyurun.

Dikkat buyurun efendim.

Bu kitapta yoktur.

Kulağa söylenir.

“Nerden biliyorsun?”

Benimde kulağıma birisi söyledi.

Yalan söylemiyorum.

Âyetnen sabittir.

“Sallu alâ Muhammed” kelimesini işittiğiniz zaman, içinden.

“Allahümme salla alâ muhammedin ve alâ âli Muhammed!”

Çünki o sana ait değildir Cenâb-ı Rasûledir o.

“İnnellahu vemelaiketi yusellune alen nebiyy” âyetinin şümuluna göre.

Ötekiler: “Alâ Rasûlune salâvat” kendine getiriyor.

Salâvat-ı Şerife getire getire getire içindeki Nur-u Muhammedi inkişaf eder.

Amma deli aklında olanlar.

“Bu saçmadır der benim mantığıma girmiyor” der.

Zaten mantığa giren işte iş yok.

İslamiyet “yü’minine bil gayb” gaybe inananların dinidir.

Anlamak istemeyene, nefsinin zincirlerine cilâ sürüp onları terbiye etmek istemeyene, bel kemiğiyle düşünüp, geçmişini unutup kendi boş kafası ile hareket

edenlere bunları izaha kalkmak gölgelerin derinliğini kulaç ile ölçmeye benzer.

Delilik olur.

Bu günkü dünya sakinleri ve medeniyet tıpkı bacaklarından biri alabildiğine otuz metre uzamış diğeri böyle kısa kalmış topal bir yolcuya benzemiştir.

Bu gün bunalan dünya hakiki saadeti maneviyat mihrabında asılı olan anahtarla açabilir.

Gerisi beyhudedir.

Kafasında Hakk bilgisi olmayan cahildir.

Velev ki dehri gibi bilgilisi olsun.

Ben yüz bin cilt kitap okudum desin.

Gönlünde Hakk aşkı olmayan da gafildir.

Velev ki dirâyeti ile karşısındakine parmak ısırtsın.

İşinde Allah rızası gözetmeyen de zalimdir.

Velev ki dünyalar kadar iyi olsun.

“İşinde Allah rızası gözetmek ne demek?”

Yalan yok.

Gıybet yok.

Birinin peşinden zınbırtı, mınbırtı yok.

Midene helal ekmek sokmak.

İşte bu Allah rızası.

Allah rızası denilen budur.

Boş kelime değildir.

Onun için dünyadaki güzel sözlerin müsabakasını yapsan bir insana söyleyeceğiniz kuru lakırdı: “Allah razı olsun!” kelimesinden güzel kelime bulamazsınız.

Türkçemizde çok güzel kelimeler vardır.

“Allah razı olsun!”

“Su kadar aziz ol!”

Bunlar ne güzel kelimeler.

Bunları, aziz cemaat kullanırsanız ağzınızın içi gül kokmağa başlar. Gül kokmağa başlar.

Onun için işinde Allah rızası gözetmeyen zalimdir.

Birini ezmek, kafasını almak.

Parasını almak bu zülüm bu başka zülümdür.

Buna “hayvanî zülum” derler.

Bu değil.

İslamiyette zülüm dediğim budur.

Onun için âyeti kerimede: “lanetulullahi alez zalimin” demiştir.

Çünki Allah rızası gözetmeyen Allah’ın El Rezzak olduğunu inkar ediyor demek, tahammül etmeyen kadere su sıçratıyor demek. Efendim kış gelir: “aman

donduk efendim!”

Yaz geldi: “yandık!”

Burnun akar: “aman ölsem de kurtulsam!”

Bu ne biçim iştir efendiler.

Geldi sabredeceksin.

“Men sabere zafere”

“Sabreden derviş muradına ermiş” demek değildir.

Sabır bir haslettir zaten.

Kim ki sabır içindedir o, sultan gibi olmuştur.

Onun için sabırlı olmak lâzımdır.

Sabrın sonunda bir şey beklememek lâzımdır.

Ben sabredeyim de sonunda bunları alt edeyim.

O sabır değildir.

O sabır değildir o başka türlü bir şeydir.

Onu herkes kendi baytarî lügatından mânâ çıkarır isim verir.

Öyle sabır yoktur.

Sabır "Kaza-Kader zincirine baş üstüne!" demektir!.

Onun için bunlara inanmayan taş kesilmiş kalbler vardır.

Bunları yumuşatmak, hava gibi yapmak.

Örümcekli kafaları ayıklamak.

Şaşkın iradeleri yola getirmek.

Gaflet içinde olanları uyandırmak.

Uyanık olanları şevki gayrete getirmek için bu, çok güç bir iştir.

Bu işe girişmek için büyük ve temiz insanları arayıp bulmak lâzımdır.

Demin de dediğim gibi kokulu insanlar.

Adi hayatın.

Hepimizin bir hayatı vardır.

Adi hayatın olurundaki olmazı sezen, “şu olur-şu olmaz!”ı sezen, olmazlardaki oluru bulan ve bilen hakikatin en mahrem tecellîsi etrafında toplamış kimselerdir.

“Bir şey olmaz!” diye dersin fakat onun bir olur ciheti vardır.

Onun olurunu sezen adamı bulmak lâzım.

Bu kimseler vardır bu dünya yüzünde.

Bu gibilerle arkadaşlık edersen, aslanla yan yana yürümek gibi insana emniyet ve hazz verir.

Bu hazzı duyan insanın yanında küçük bir inhiraf o adamı pecmürde perişan eder.

Bir insan otuz kilo taşır.

Bir insan bir kilodan rahatsız olur.

Bir insana bir iğne sokarsın sesi çıkmaz.

Ötekini sinek ısırır tahammül edemez.

Onun için herkesin kendine göre bir derdi vardır.

Bir acısı vardır.

Bir ızdırabı vardır.

Onu o tahamül hududunda o dayanabilir.

Belki sen dayanamazsın.

Belki sen dayanabilirsin, o dayanamaz.

Onun için herkesin derd ve ızdırabına da mü'min insan destek olmak mecburiyetindedir.

Onun için: "Efendim falan adam çok yüksek adam"

"Ne, yüksek? Nasıl?"

"Efendim apartumanı var!

İstanbulda yalısı var.

Sekiz tane otomobili var.

Bilmem Nis'te oturuyor.

Bilmem ne ediyor.

Paraynan!”

Şimdi paran var mı fazilet diploması alıyorsun.

Amma parası çok olup da fazilet dağıtan insanda var.

Eskiden İngilterede Cambridge şehri vardır.

Orda Üniversite kurulmuş bundan 250 sene evvel.

Üniversiteye para toplamak için işte o şovalyeler, atlar, kontlar montlar cahil adamlar geliyorlar.

Rektörün önüne, reisin önüne bir kese altın bırakıyor: “Ver bana bir diploma!” diyor alıyor.

O da bi diploma istiyor.

Biri gelmiş atından inmiş, o zaman: “Baş üstüne efendim!” demiş diplomayı yazmış vermişler.

İnmiş atına binerken: “Ulan demiş geldim ben bide atıma alayım!” demiş.

Çıkmış şeyin önüne bir kese daha şey vermiş.

“Efendim demiş bir tane daha diploma alacağım” demiş.

“Efendim demin verdik” demiş.

“Yok demiş ben bir de atıma alacağım!” demiş.

“Efendi demiş al keseni biz demiş atlara vermiyoruz” demiş “Eşeklere veriyoruz!” demiş…

Onun için efendileeeer!

Faziletli, ahlâklı, doğru dürüst insanların arkasında Allah'ın büyük kadir direği böyle durun.

Onu hiç kimse yerinden oynatamaz.

Daima ahlâklı, dürüst şakadan bile olsa yalancılık yapmayın.

Bu nurlu Allah Dostları bir bakışta, insana batkı mı küflü ve rutubetli kalb hazinelerinizi ışığa kavuştururlar.

Bu bambaşka bir yoldur.

Bu insanlar hakiki Bahar Rüzgarı gibidirler.

Bir yerde durmazlar.

Fırtına yapmazlar.

Bütün gülistanı dolaşırlar.

Bunlar beşeriyet içinde giyim-kuşam derdi de söylemezler. Haykırmazlar.

İç ve bâtın ma'murluğunu insanda meknuz kıymeti ortaya çıkarmaya çalışırlar.

Bunların görünmeyen taraflarını nasib olup da görebilen nura dalar.

Onlar Hakla olunca mahluklardan hiç birini görmezler.

Eğer mahluklar beşeriyet icabı öyle insanların önüne geçerlerse onları küçük toz zerreleri gibi görürler.

Onlara dikkatle bakarlarsa o adamlar yerlerinde hiçbir şey göremezler.

Çünkü her yerde Allah'ın hazır ve nazır olduğunu sezmiş, nurlu büyük insanlardır.

"Evliyayi tahte gubabi le ya'rifuhum Ğayri"

Bu bir sırdır, İslam Dininde o kadar.

Görüleni zaten görmede hüner yoktur.

Asıl hüner görülmeyeni görmeye çalışmadadır.

Bu gibi insanlar, Allah dostlarından, hakiki mü'minden ne balık kaçar, ne gökteki kuş kaçar, ne serçe kaçar.

Sokulur yanına, kırk yıllık dostmuş gibi.

Allah cümlemize bu kabil insan kılığına sokulmak nasib-i müyesser eyleye.

Onun için o büyükler der ki: “Dil keskin bir kılıçtır.

Nasıl keseceği bilinmez.”

Söz geri dönderilmesi mümkün olmayan bir ok gibidir.

Dil harekete geçmeden evvel, sözü söylemeden evvel dikkat edin Aziz cemaat.

Belki bir dostu üzersin.

Belki bir Allah adamının kalbini kırarsın.

Cenâb-ı Peygamber sallallahu aleyhi vesellem hadislerine böyle bir teraziye doldursanız milyarlarca hadis içinden tek bir hadisi vardır.

Alın bu tarafa koyun hepisinden ağır gelir.

Nedir o?

“Din kardeşliktir” buyuruyor.

Kardeş kardeşe bıçak çekmez.

Kardeş kardeşin altından fena lakırdı söylemez.

Kardeş kardeşe yardım eder.

(Devamı bir sonraki kayıttadır)

KAYIT 19

Kardeş kardeşe bıçak çekmez.

Kardeş kardeşin altından fena lakırdı söylemez.

Kardeş kardeşe yardım eder.

Üç sene evvel burda akademide ben hocalık yapıyorum.

Bir Fransız …. isminde bir şey geldi oraya maliye profosörü geldi.

Çağırdılar beni de gittim.

Tercüme ettim Türkçeye.

Adam dediki : “Hz. Peygamberin kurduğu sistemi İslam âlemi devam ettirseydi, zekat İslam âlemine diyor bundan biz istifade edecektik.

Çünkü bu para verilmekle sizin diyarda İslam âleminde fakir kalmayacaktı.

İllâ da vermesi için bize gönderecektiler!”

Buyurun efendim.

“Damla damla göl olur!”

Dedemizden kalma sözdür.

“Damla damla göl olur.”

Dededen niye kalıyor da bu gün yok.

Eskiden göldü bu.

Sahavet, hudutlarımızın haricine kadar giderdi.

Onu ata ata, yonta, yonta nihâyet bir kelime kaldı onu da atamadık.

O demir leblebi halinde haaaa!

Darb-ı meseller budur.

Dedelerimiz zamanında tatbik edilip, gide yontula yontula yontula bize gelip de yok edemediğimiz en son lakırdısıdır.

“Damla damla göl olur” hikaye budur.

Darb-ı meseller, atasözleri bu demektir.

Zamanında cariydi bunlar.

Sultan Mahmut zamanında.

Mısır çarşısına gelmiş Sultan Mahmut.

Tebdil-i kıyafetle uğramış sabahtan.

Eskiden zenbillerde mısır pirinçleri gelirdi.

Zenbil pirinci derdik.

“Hacı Efendi demiş. Bana beş okka ordan prinç ver!”

“Emredersiniz efendim!” demiş.

Bilmiyor ya Padişah olduğunu tebdilîdir.

Tartmış üç okka vermiş eskiden.

“Ağa demiş ben beş okka istiyorum!” demiş.

“Efendi demiş duydum!” demiş.

“Aynı pirinç karşıdaki Hacı Ömer efendi de var!” demiş.

“Ben sabahtan siftah ettim” demiş.

“Hacı Ömer efendi siftah etmedi git iki okkasını da ordan al!” demiş.

Bizde şimdiki Hacı Ömer Efendiye git.

“Efendi al iki okkyı da sen öğleden sonra gel!”

“Hacı efende işte ben bir misafir davet ettim de beş kilo prinç lâzım ver bana pişirecek miyim.”

“Efendim başka yerde yoktur.”

Halbuki karşısındakinde var.

İşte bu gıybet efendim.

Böyle yapanın orucu sahih değildir.

İstediği kadar otuz gün aç dursun.

Oruç olmaz o efendim.

O eşşek orucu olur.

Hakikaten eşşek orucu olur.

Oruçlu insan abdestlidir.

Oruçlu insan yalan söylemez.

Oruçlu insan gıybet etmez.

Oruçlu insan kimsenin peşinde lakırtı etmez.

Kimseye fena nazarla bakmaz oruçlu.

Bunları yapmadıktan sonra akşama kadar: “Ben oruçluydum!” de çık!

Böyle iş olmaz.

“Hiçbir şeyi hor görmemede şefaat gizlidir!”

Cenâb-ı Peygamber buyuruyor.

Bir gün sahabelernen Mekke'ye giderken ölü bir köpek.

Şişmiş böyle sıcaktan kokuyor.

Hazreti Ebubekir önüne geçmiş.

"Ya Rasûlullah bu taraftan gidelim!" demiş.

"Çok fena koku var!"

O mübarek kokuyu bile duymuyor kendisindeki merhametten. Yanaşmış yanına da mübarek asasıyla: "Ya Ömer demiş bak ne güzel dişleri var!"

demiş.

Orda bile Cenâb-ı Allah'ın kudretini görüyor.

Onun için hiçbir şeyi hor görmeyin.

“Üff!..” Demeyiniz.

İslam işi değildir.

Daima güler yüzlü olunuz!.

Dünya da her şeyin kendine göre bir güzelliği vardır.

Fakat her göz bu güzelliği göremez.

Bak koskoca Ebubekir Sıddık bile burnunu tutmuş.

Rasûlullahı o taraftan çevirmeye.

Fakat Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem iki âlemi gören o mübarek gözleri ile: “Bak ya Ömer demiş ne güzel dişleri var!” demiş.

Siz, insan karnını açıp görmediniz.

İnsanın karnını ameliyat yaparken bir koku gelir ordan, aman Allah.

Hani koyun kestiğiniz zaman sıcak bir bağırsak kokusu gelir tahammül edemezsiniz.

Biz ameliyat yaparken kokuyu duymayız.

İlk defalar alışamamıştık.

Şimdi çünkü kurtarmak için uğraştığımız için koku moku bize vız geliyor hiç almıyoruz bile kokuyu.

Sallallahu aleyhi vesellem de âlemlere rahmet olduğu için bütün merhamet ve şefkat halinde olduğu için koku moku bilmem ne ona gelmiyor.

Onun için aziz müslümanlar bunun mukallidi olmaya çalışmak yine bir şeydir.

Bu güzellikleri görene Rasûlullah'ın şu hadisi müjde eder.

Dinin direği biliyorsunuz namazdır.

Yine namaza geldik.

Hani evvel yatmak evvel kakmak hikayeleri.

Bir hadiste buyuruyor Cenâb-ı Peygamber ki: "Bir namazı kılıp, diğerini kılmak için vaktın duhulunu bekleyen, gelmesini bekleyen kimse daima

namaz içerisinde demektir."

Kıldı öğleyi.

Dışarda mütekaid adam, işi yok gücü yok.

Kahve köşelerinde.

İkide bir saati de yok.

“Saatt ne kadar, ezan oldu mu, olmadı mı?” peşinde.

“O daima namaz içinde” diyor.

Amma bu işi görmeyenlere ne kadar namaz kılan vardır ki yine Rasûlullah’ın hadisi namazdan elde ettiği ancak yorgunluk ve meşakatten ibarettir.

“En hayırsızlar namazdan çalanlardır!” diyor.

“Namazından çalanlardır.”

“Ya Rasûlullah namazdan nasıl çalınır?” diye Übeyde ibni Cerrah sormuş Cenâb-ı Peygambere.

“Ya Cerrah demiş. Namazdan nasıl çalınır biliyor musun?” demiş.

“Rukuyu, sücudu tamamen yapmayanlar!” demiş.

İşte Hadis-i Peygamberi.

Hadis-i Peygamberi ortada.

Belinde kuvvet varsa imamdan evvel secdeye gidin cemaat.

Buyurunn. Buyurun.

Belki bu dünyada kolun kırılmaz.

Belin kırılmaz amma öteki dünyada beline insanın payanda çakarlar.

Bu dünyada da çakarlar amma sen farkında değilsin.

Her gün bir tuğlanı alırlar.

Her gün bir tuğlanı alırlar.

Onun için ya namazı kıl adam akıllı veyahut kılma.

Eğer öyle kılarsan.

Allahu lem-yezel'in huzurundasın.

Alay etmiş oluyorsun O'nnan, alay etmiş oluyorsun.

Ya hasraten alel ibad ma yetiyhim mir rasulin illa kanu bihi yestehziun

Her gün okuduğumuz âyet-i kerime Yâsîn dedir.

Alay yok istihza yok içinde.

İşte hadis-i Peygamberi.

İşte Allah’ın evi.

İşte de siz.

Mihrab da burda!

Bir nüfus müdürünün yanına bile bir edeb ile gireriz, toplanırız.

Allah’ın huzuru bu.

En kolay giriyorsun.

Bir abdest, “Allahuekber!” dedi mi hemen giriyorsun Huzur-u İlahîye.

Girer girmez de çıkman bir oluyor.

“Allahuekber.!”

Subhanekeyi okuduktan sonra haydii Bit Pazarına gidiyor aklın.

Ulan aklını götürme arkaya.

Girmenle çıkman bir oluyor.

Gir hele bir defa adam akıllı.

Buna çalışın.

Bunun yolları.

“Efendim benim aklım gidiyor!”

Senin aklın daha kafanın içine bel kemiğinden çıkmamış.

Bunu biraz sıvazla da yukarı çıkar.

“Nasıl sıvazlanır efendim?”

“Bunu masaj eden tedavi eden doktor var mı?”

“Var yahu doğru ol, yalan söyleme, şunu et işte bunlar.”

“Nasıl?”

“Sen yap bak düzelirsin be birader.

Yap bak düzelirsin.”

Onun için Cenâb-ı Allah bir hadis-i kudsîsinde buyuruyor ki.

“Kelime-i Şehadet Benim Kal’amdır!” buyuruyor.

“Kalam. Kal’ama giren azabımdan emin olur!”

“İzzetime, Celal ve Rahmetime yemin ederim ki!” diyor Cenâb-ı Allah.

Hadis-i kudsîde.

"İzzetime, Celâlime ve Rahmetime yemin ederim ki "Lâ İlâhe İllâllah ı hakiki söyleyen hiçbir kimseyi cehennemde bırakmayacağım!" diyor.

"İşte kulum!" bakın ne Diyor.

"Gece karanlığında Beni bulabilirsin. İstediğini o anda veririm." Hadis-i Kudsîsi vardır.

Başa gelen belalara tahammül ediniz aziz cemaat.

Sabırlı olanın gönlünde felaket katiyen yara açmaz.

Sabırlı olanın gönlünde felaket katiyen yara açmaz.

Ne olursa olsun, ister kafir, ister dinsiz, ister imansız.

Ne olursa olsun, sabredenin felaket içinde yara açmaz.

Eğer bu mü’min ise o yaranın üzerinde güller biter.

Mü’minin tabiî ki, dinsizden, tabi ki münkirden İnd-i İlahide büyük bir farkı vardır.

Onun için kendi kendine geç aynanın karşısına şöyle bir bak kendine.

Bir muhasebe yap.

Kendinlen konuş.

“Allah’a, Peygamber’e, âhiret gününe ben hakiki inanıyor muyum?” de.

“İnanıyor musun?

Evet diyebiliyor musun şeksiz!"

Allah mübârek etsin.

Eğer şüpheli ise onun ismini kendin koy.

Kendiliğinden içimize sinen kokusu vardır bu "Lâ İlâhe İllâllahın, Rasûlullahın."

Her köşede, her bayırda eskiden bir yatır vardı bilirsiniz.

Türbeler vardır.

Felan Padişahın.

Felan bilmem neyin.

Efendim felan mahallede bir türbe varıdı.

Bu, bunlar Velîyullahdır derler.

Bir Velî bir mahallede varısa Velî türbesi:

O Velî o mahallenin sakinleri temiz tutardı.

Belediye çavuşu o idi.

Cömerttiler bunlar.

İyilik severdiler.

Yalan bilmezdiler.

Cesaretli idiler.

“Bu Velî burada yatıyor diye bizim mahalleyi yangın almaz!” diye emniyet içindeydiler.

Her sandukanın altında bilinmeyen bir Velînin kudreti gizlidir.

Asırlarca bu yatırlara, bu türbelere beyhude bel bağlanmamıştır.

Ecdada hürmet, ölülere hürmetle kaimdir.

Onun için Rasûlullah Efendimizin bir mevzu' hadisi vardır.

"İza tahayyertüm bil umur festeinu min ehli'l- gubur."

"Başınız sıkıldığı zaman kabirlerden yardım isteyiniz"

Ölüden ne yardım istenir.

İstenmez evet.

“Bu geçmişteki dedeleriniz ne yapmış ise onlardan ibret alarak, onlara bir nevi yardım talep etmiş olursunuz” demektir.

Bunu yanlış anlamayın.

Gidip yatıra bel bağlamak değildir.

Gidip orda kurban kesmek.

Bunlar İslam dininde yoktur.

Efendim bez bağlayacağım.

Felana kurban keseceğim.

Felana bilmem horoz keseceğim.

Yok! Yok! Yok!

Böyle İslam dininde yok.

Böyle iş yok.

İslam dininde mihrabda, Kâbeye Allah’ın huzuruna dönmek vardır.

Umumi hayatta da Rasululah’ın demesini:

Yalan söylememek, adaletten ayrılmamak, doğru olmak; hileli, desiseli olmamak vardır. Budur başka..

KAYIT 20

Bir insan, bir insana inandığı zaman, onu tartmıştır, ölçmüştür. Kokusunu almıştır.

Yalan söylemediğini, kendi sinesine yedirttikten sonra ona iltifat eder.

Ona hürmet eder ve mukabil ondan hürmet görür.

Onun için şüpheli olanlara tekme vururlar.

Bir gün meşhur Hazreti Adviyye biliyorsunuz kadın Velîlerin en büyüğü.

Hasanü’l- Basrî ile bunlar ahbab idiler.

Bir gün gidiyorlar böyle Kâbeye doğru Hasanü’l- Basrî ile hacca gidecekler.

Yürüyerek gidiyorlar.

Sanki buradan şeye Tekke Mahallesine gidiyorlar.

Hasanü’l- Basrî demiş ki Adviyye demiş.

Hazreti Adviyyenin 78 yaşına kadar yaşamıştır.

Yüzünün bu kitaplar yazıyor.

Yüzünün teni hiçbir kırışıklık olmamış.

Cenâb-ı Allah 14 yaşındaki kadın yüzünü vermiş ona.

O öyle bir kadın.

Mübarek bir kadınmış.

“Adviyye demiş. Ben diyor seni çok seviyorum demiş. Benlen evlen!” demiş.

Adviyye demiş ki:

“Ben demiş yaşlandım artık Hasan demiş yaşlandım.

Benden daha güzel.

Benden kırk yaş daha genç.

Benim bir kız kardeşim var onu sana vereyim!” demiş.

“Onu al demiş. Arkadan geliyor!” demiş.

Hasanü’l- Basrî arkaya döndüğü gibi Hasanü’l- Basrîye Adviyye bir tokat indirmiş:

“Ulan seni yalancı Velî!” demiş.

Halbuki kardeşi yok Adviyyenin.

“Hani demiş beni seviyordun. Daha gencini dedim de döndün o tarafa.”

Onun için insan:

“Ben secde ediyorum. Oruç tutuyorum. Felanca oruç tutmuyor! Secde etmiyor!” diye insan insanı kınamasın.

İslamda kınamak yoktur.

Allah’a havale etmek vardır.

Sana bir zulüm gelirse Cenâb-ı Allaha havale ediyorum Ya İlahi.

Çünkü bir insan bir insana kızar, ona mukabele gösterirse kendinde tecelli eden kadere itiraz eder Allah'a bırakırsa Allah kaderi bile değiştirir.

Sen değiştiremezsin.

Onun için İslamda daima şey vardır.

A'raf Sûresinde, Hz. Musa biliyorsunuz.

Tûra çıkardı.

Tûr da kelimullahtır.

Tûr da âyet-i kerime de şudur.

“Ve lemma cae musa li mikatina ve kelemehu rabbühu”

Vaktaki zaman geldi.

Musa Cenâb-ı Allah’la konuşmak istedi.

“Ve kellemehu Rabbühu.”

Söylüyor kale: (Musa Söylüyor) “Ya İlahi!” diyor.

“Enzir ileyk :Bana Kendini göster.” Diyor.

Cevap geliyor ki : “len terani” diyor.

Beni göremezsin Ya Musa.

“İnne hu len yerani” demiyor.

Ey Musa sen Beni göremezsin.

Niçin “len terani” demiş Cenâb-ı Allah Kur’ân da “len terani.”

“Len eraaa” demiyor.

“Len eraaa: Ben görünmem!” demiyor.

“Len eraa” dersen “Ben görünmem.”

“Len terani” dersen “Beni göremezsin.”

“Ben görülmem” demiyor Cenâb-ı Allah orda. “Len terani”

O halde görülmesi caizdir Allah’ın demektir.

Bir gün göreceğiz Allahı.

“Vucuhun yevmeizin naziretun. İla rabbiha nazire”

“Alnı temiz olanlar Cennetten göreceklerdir.”

Cennette değil. Cennetten.

“Ya Musa Beni göremezsin.

Zira Beni gören göz behemehal ölür.

Cemadat dağlar taşlar görürse çürür.

Yaş bir şey görürse kurur.

Beni ancak gözleri ölmeyecek.

Cesetleri çürümeyecek olan cennet halkı görebilir!" diyor.

Musa ısrar ediyor.

"Ya ilahi enzir ileyk!"

"len terani! Mâdem ki benim Habibimsin istiyorsun."

"ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani"

"Madem ki istiyorsun karşıki dağa bak Ya Musa!"

"ve lakin enzur ilel cebeli"

Enzur: bak!

İlel cebeli: dağa doğru bak.

Fe inistekarra mekanehu: Orada mekansız olarak bir nur-i ilahi tecelli eder.

“fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani”

felemma tecella rabbühu: Vaktaki Cenâb-ı Allah Nuruynan dağda tecelli ediyor.

Lil cebeli cealehu dekken: Cebel an-i vahitte yok oluyor.

Ve harra musa saika: Musa da aşağı devriliyor.

Onun için bu dünya gözümüzle Onu görmeye imkan yoktur.

Nasıl ki O'nun yarattığı mikrobu daha göremiyoruz.

Onun için aziz cemaat insan aklının…

Çok dikkat buyurun insan aklının âlemdeki manevî ve fizikî olayları idrak ve anlaması için muayyen bir ölçü sistemi vardır insanda.

Bütün kâinatı anlamak için insanda bir sistem vardır.

Bu ölçü hududuna giren hadiseleri biz idrak eder anlarız.

Kavrarız.

Bu ölçünün dışında kalanları, ya anlar, ya sezer veya şüphe içinde inkar eder ve yahutta tepinerek inkar ederiz.

Bundan başkası olmaz.

Mesela zamanı ele alalım.

Gözün tespit edebileceği en küçükten ve gözün tahammül edeceği en büyüğüne kadarlarını idrak ederiz diğerlerini kavrayamayız.

Dakikayı idrak ederiz.

Saniyeyi idrak ederiz.

Saniyenin atmışta biri olan saliseyi idrak ederiz.

Onun atmışta biri olan rabiayı şey ederiz.

Ondan sonra yok...

Bakın bu elektrik bir saniye de atmış defa yanıp sönüyor.

Alternatif ceryandır buna derler.

Atmış defa yanıp sönüyor.

Fakat biz onu daimi yanıyor görüyoruz.

Kavrama hududumuz dışındadır o.

Anlaşıldı mı?

Atmış defa yanıp söndüğü için bizim göz kavramımız hududu haricindedir.

Dünya da, idrak hududumuza giremeyecek derecede süratli dönüyor dünya da.

Biz onu duruyor hissediyoruz dünyayı amma dünya dönmekte devam ediyor.

Hâlâ da dönüyor.

Trende bulunun oturun trende.

Yanınıza da bir tren gelsin.

Birden kalksın öteki tren.

Siz şaşırırsınız o mu kalktı ben mi kalktım.

Baktınız bir an siz mi acaba hareket ediyorsunuz, o mu hareket ediyor?

Tespit edemezsiniz.

Dünya da döndüğü için biz güneşi yürür görürüz.

O sabittir.

Halbuki biz dönüyoruz...

Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyrul aziyzil aliym. Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym. Leşşemsü

yembeğiy leha en tüdrikel kamera velel leylü sabikun nehar …

İşte âyet-i kerimesi.

O sabittir biz dönüyoruz.

Trende sizin gittiğinizi zannedersiniz gördüğünüz halda aklınız yanılıyor.

Onun için bir âyet-i kerime vardır.

“E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedid.”

Bir şey halk olur.

Derhal yok olur ve derhal halk olur diyor âyet-i kerime.

Bu halk oluş o kadar çabuktur ki bizim göz hududumuza, idrak hududumuza girmez.

Bu halk oluş yenidir.

Evvelkinin tekrarı değildir.

Çünkü tekrarı olursa Allah'ın Kadîr Esmasında aciz ortaya çıkar.

İşte bu idrak hududunun dışındaki hadiseleri akıl alamaz.

Bu hadiseleri insanın idrak hududuna sokan ve insana anlatan büyük Velîlerin işleridir ki bu anlatma işine keramet denir.

Keramet budur.

Keramet; Allah tarafından halk edilmiş bir hadiseyi idrak hududumuza sokma işine derler.

Bu işi bilen adama da Velî derler.

Bir gün Hz. Abdulkadir Geylanî'ye zamanın emiri gelmiş.

Gusülsüz gelmiş.

Abdulkadir Geylanî'nin huzuruna gelmiş.

Demiş ki : "Bana Mi'racı, Turfetu'l- Ayn üzere oldu!" demiş.

Yani bu kadar.

"Bu nasıl olur?" demiş Geylanîye.

"Bana anlat!" demiş.

Koca Emirel Mü'minin.

Abdulkadir Geylanî demiş ki: " Sen bir git!" demiş.

“Abdest al da ondan sonra gel!” demiş.

Onun önüne girilir mi?

Emir ol,

Ne olursan ol.

O Allah’ın Velîsi.

Projöktörleri var, telsizleri var, radarları var, telsiz-telgrafları var, televizyonları var.

Anlamış.

Utanmış emir dönmüş.

Döner dönmez bir gölün kenarında bulmuş kendisini.

Bu laf çarpma marpma lakırdı değil.

Masal da değil.

Bu ancak inananın kafasına girer.

Öteki: “Haa haa haa masal!” der.

Evet masal masal nasıl kabul edersen.

Soyunmuş göle girmiş.

Gusül etmiş abdest almış.

Tam çıkmış dışarıda ki emir kendini kadın görmüş.

Kendisi kadın.

Vay anasına derken.

Ordan bir çoban gelmiş.

Bunu sevmiş mevmiş felan.

Çobannan evlenmişler.

İki tane çocuğu olmuş emirin.

Kadın, kadın olmuş.

“Efendim bu nasıl oluyor?”

Tahammül ederseniz ben şimdi burda ben de yaparım.

Ben Velî değilim.

Hokkabaz da değilim.

Allah'ın âyetlerine inanınız cemaat şüphe etmeyiniz.

Şüphe etmeyiniz.

Çocukları olmuş.

Geçinip gidiyorlar felan derken.

Yürümüş adam.

Çocuklarını bırakmış ordaki kulübesinde de yürümüş.

Kadın yani emir kadın oldu.

Derken ayağı şey etmiş.

Şöyle bir düşerken bir toplanmış bakmış ki Abdulkadir Geylanî'nin huzurunda.

Abdulkadir Geylanî bakmış demiş ki: "İnandın mı" demiş.

Bir an içinde olduğuna…

"Yanaş buraya!" demiş.

Şöyle bir cübbesini kaldırdığı gibi doğurduğu iki çocuğu da göstermiş.

Zaman içinde zaman vardır efendiler.

Zaman içinde zaman vardır!

Bunu akılla çözmek güçtür.

Israrla söylüyorum.

Benim aklıma onu kurşun eritip de kulağa döker gibi döktüler.

Ve ondan söylüyorum.

İnanın, inanın vardır böyle şeyler.

Böyle şeyler vardır…

Tevrat’ta ve Kur’ân’da: “Dünya yedi günde yaratıldı!” der.

Bu da, bizim aklımıza sokmak için genişletilmiş bir tariftir.

Yoksa “kûn!” lafzıyla hepsi yaratılmıştır.

Kafamıza girmeyeceği için yedi güne onu.

Tevrat yazar.

Yedi günde halk etmiştir.

Çünkü İslam Dininde bir kaide vardır.

“ El emru iza daykettesia vettesiadayk.

“Mesele ne kadar daralırsa o kadar genişler.

Ne kadar genişlerse o kadar daralır!”

Leblebi gibi olur.

Demir leblebi gibi.

Mesela şu ziyâ.

Güneş ziyâsı ve elektrik.

Bunlar fende sabittir.

Saniye de yani “höh!” dediğiniz zaman üç yüz bin kilometre süratle gider.

Üç yüz bin kilometre.

Buradan “tık!” dediğiniz zaman Amerika’da “tık!”.

Üç yüz bin kilometre.

Bunların hareketini biz göremeyiz.

Devamlı olduğunu zannederiz.

Böyle vır vır vır üç yüz bin kilometre süratle.

Ses öyle değildir.

Saniye de üçyüz elli iki metre gider ses.

Burdan bağırdım mı üç yüz elli iki metre.

Saniye de “höh!” dedi mi üç yüz elli iki metre gider.

Gök gürlediği zaman şimşek evvelce düşmüştür.

Şimşeği hemen görürsünüz çünkü üçyüz bin kilometre ziyâ şey ettiği için bir müddet sonra da gürültüsü kulağınıza gelir.

İnsanların en doğru idraki o halde gözle değildir.

Kulakladır.

Kulak, görmeden afdaldır.

Çünkü Kur'ân-ı Kerimde "Essemi'ü'l- Basîr" diyor.

Semi'i evvel almış Basîr'i sonradan getirmiştir.

Peygamberler arasında görmeyen âmâ olanlar var idi.

Fakat sağır olanlar yoktu.

Görmede ışığa ihtiyaç vardır.

Karanlıkta görme yoktur.

Tek taraflıdır.

Fakat işitmede ışığa ihtiyaç yoktur.

Ve her taraftan duyarsınız.

Onun için âyet-i kerimede:

“Ya Habibim Sana bakıyorlar fakat seni göremiyorlar” âyet-i kerimesi vardır.

Demin ki Musa’nın:

“Len terani: Ben göremezsin!”

“Len yeraaani: Ben görünmem!” diyor.

O halde O’nu görmek hassamız yoktur.

Ancak o hassa bize verildiği zaman görebiliriz.

Fotoğrafa film çekersiniz.

Film çekilir.

Fakat görünmez.

Karanlık odada kırmızı ziyânın altında açarsın görünmez.

Banyoya sokarsın.

Banyoda böyle sallaya sallaya sallaya bir de bakarsınız fotoğraf ortaya çıkar.

İnsanlar da ölüm hududundan geçtikten sonra cennet banyosuna girdikleri zaman bunu görebilirler.

Nedir o cennet banyosu.

“Vucuhun yevmeizin naziretun ila rabbiha naziretun.”

Alnı temiz olarak kollarını sallaya sallaya:

“Dünyada ulan ne insandı.

Ne yalan söyledi.

Aza kanat etti.

Kimsenin peşinden koşmadı.

Baklava yemedi ama peynir ekmeknen ömrünü şey etti geçti!”

Ve ahrette de bu insanlar:

“Vucuhun yevmeizin naziretun ila rabbiha naziretun.”

Onun için aziz cemaat!

“Allah izzet perdesi arkasında gizlidir!”

Âyettir bu.

Demek O’nu görmek hassamız yoktur bu dünyada demektir.

Halbuki O dünyada her an görünmektedir.

Fakat biz O’nu görme hassasına malik değiliz demektir.

Allah insandan gizlenmemiştir.

Bizde onu görme kabiliyeti yoktur.

Yanlış anlamayın.

Allah bütün şiddetiyle ortadadır.

“Ben bir gizli hazine idim.

Görünmek için kâinatı yarattım!”

Allah insandan gizlenmemiştir.

Bizde O’nu görme kabiliyeti yoktur.

(Devamı bir sonraki kayıttadır)

KAYIT 21

“Ben bir gizli hazine idim.

Görünmek için kâinatı yarattım!”

Allah insandan gizlenmemiştir.

Bizde O’nu görme kabiliyeti yoktur.

Bir çiçeğe bakan, onun renginden Allah’ın El Belî Esmasını seyreder.

Ama nerde o kafa nerde göz.

Görünmede hüner yoktur dedik.

Görünmeyeni görmede, anlamada hüner vardır.

Bu hüner gayba ihlas ile inanmada gizlidir.

İnandın mı gayba bu hüneri elde edebilirsin.

Mikrobu hiç biriniz görmemişsinizdir.

Amma biz gördük okurken mikrobu böyle.

Mikroskopta beş bin defa.

Dört bin defa (büyütülmüş) koyulan mikrobu okuduk, gördük bunu gözümüzle.

O halde siz biriniz görmediğiniz halde görenlerin sözüne inandığınız için var olduğuna inanıyorsunuz mikrobun.

Görmeyi bile ispat için söylemek lâzımdır.

Görenin ikrarında, sözündedir kıymet.

Söz söylemezsen kıymet kazanmaz.

Gözü görmeyen karşısında bir sürü kadın olsa.

Gözü yumuk.

Arasındaki annesini tanıyamaz bu adam.

Kokuynan mokuynan.

Fakat annesinin sesini işitirse hemen tanır.

O halde insanlar sesle alırlar.

Onun için iki kulak vardır.

Dikkat buyurursanız İslamiyette kulağa, göze sövmek en büyük küfürlerdendir.

Çünkü Cenâb-ı Allah diyor ki:

“Ben kulumla görürüm, Kulumla işitirim.”

Aziz cemaat bana dikkat edin ben burdayım.

Fakat beni burda görüyorsunuz o halde gören başkası, sana gösteren başkasıdır.

Hakiki O’nnan gördüğünüz zaman beni yok görürsünüz.

Benim sesimi işitiyorsunuz.

Ses dalgaları havada teee kulağınıza kadar geliyor.

Amma sesimi kulağınızda işitmiyorsunuz.

Bakın dikkat edin.

Ağzımın içinde sesi işitiyorsunuz.

O halde işiten başkası efendiler.

İş bunu anlamadadır.

Bunu anladığınız dakikada Amerika’yı da görürsünüz buradan.

Amerika’daki adamın sesini de işitirsiniz.

Bir küçücük insan yapması âlet bunu yapıyor da sen nasıl yapamayacaksın!

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem bir gün Medine'den:

" İnni liecüdü nefese'r- Rahmân min kıbeli'l- Yemen"

İnni liecüdü : Ben alıyorum demek.

Nefese'r- Rahmân : Rahmânî güzel bir nefes alıyorum.

Min kıbeli'l- Yemen : Yemen tarafından.

Dört yüz seksen kilometre Medine'ye uzak.

Veysel Karanî Hazretleri şey ediyor dua ediyor.

Cenâb-ı Peygamberi görmemiştir.

Dua ediyor:

"İlahi!

Ente'l- Halik, ene mahluk,

Ente'l- Rezzak, ene mazruk.

Ente'l- Ganiy, ene zaif!" diye meşhur duası vardır onu yapıyor.

Bu sesi, Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem alıyor Medine'den.

O halde sende onun ümmetisin sende O'nun gibi olmalısın.

"Nasıl olurum?"

"Yalan söyleme.

Helal lokma ye.

Kimsenin aleyhinde söyleme.

Yalancı olma,

Âdil ol. Doğru ol!"

İşte bu.

Başka artık kuyruk çıkarmaz insan.

Ama bu üç dört kelimeyi yapabilmek güçtür.

Öğüt dinlenir ama yapması güçtür.

Öğüt dinlenir ama yapması güçtür.

Onun için Aziz Cemaat, sabretmek lâzımdır.

Bir gün Hazreti Musa Tûr'a gidiyormuş.

Vahiy almak için.

Zengin bir adamın çiftliğine uğramış.

Milyoner herif o zamanın Kârunu.

Varmış Hz. Musa.

“Buyur Ya Rasûlallah!” demiş.

İkram etmiş o zaman sütü mü neyiyse işte.

O zamanda frukosu neyse fruko ikram etmiş………

“Ya Rasûlallah” demiş.

“Tûra çıkıyorsun. Benim için demiş dua et” demiş.

“Ben çok zenginim demiş o kadar zenginim ki dağıta, dağıta, dağıta bitiremiyorum” demiş.

“Ve şükrünü yerine getiremiyorum bunun.

Ne kadar bir gelirse yüz dağıtıyorum.

Cenâb-ı Allah’a sen peygambersin dua et demiş.

Benim zenginliğimi biraz frenlesin, kıssın!” demiş.

“Peki!”

Biraz ileride bakmış ki bir adam.

Çırçıplak yarı beline kadar toprağın içinde.

“Ya Rasûlallah demiş Tûr’a gidiyorsun.

Ben bir senedir setr-i avret yapacak bir bez bulamadım demiş.

Cenâb-ı Allah'a benim için sen dua et de sen Rasûlsun seninki kabul olur. Bana demiş bir örtülük bişey nasib-i müyesser Etsin!"

"Peki!" demiş.

Vahiy alıyor bilmem ne oluyor.

Soruyor: "O ikinci kuluma söyle ona demiş her şeyi vereceğim. Biraz daha sabretsin! " demiş.

Ötekisine gelmiş.

"Ona da söyle onun istediği ayarda zenginliğini indireceğim yalnız, Bana biraz isyan etsin!" demiş.

İnmiş Tûr'dan o toprak içinde bekleyen adama demiş ki: "Sana istediğini verecek yalnız demiş biraz daha sabrını istiyor"

"Ya Rasûlallah artık bende sabır mabır kaldı mı demiş baksana ben çırılçıplağım."

Yer yarıldığı gibi cuuup herif aşağıya.

Ötekisine gelmiş: "Senin şeyini indirecek aşağıya. Servetini. Yalnız biraz küfretmeni istiyor." demiş.

"Ya Rasûlallah demiş bu kadar nimeti vermiş ben hamdını yapamıyorum. Allah'a nasıl küfrederim!" demiş.

Adamları koşmuş demiş ki: “ Efendim koyunlar üç doğurdu. İnekler bilmem ne oldu. Kazanda kaynayanlar pirinçler altın oldu” demiş.

Onun için aziz cemaat sabrediniz!

Sabrediniz!..

İnsanlar dinî bakımdan da üç kıratta yaratılmıştır tiynet bakımından.

Hazreti Musa Tûr’a giderken gelmiş.

Birisi çıkmış: “Ya Musa demiş. Tura gidiyorsun.

Benim için dua et! demiş. Kırk senedir odunculuk yaparım” demiş.

Dağdan odun keser gelip pazarda satar bunnan şey ederim.”

“Çoluk çocuğum yok. Fakat artık yaşlandım” demiş.

“Çok yaşlandım. Taşıyamıyorum odunu” demiş.

“Allah’a dua et de demiş bana bir eşşek versin” demiş.

O zaman Rasûllerinen bir olduğu için Rasûl onun şeyine dua ederdi.

Kendisi kul yapmazdı.

Edeben yapmazdı.

Hazreti Rasûl şey o zamanın peygamberleri sağ idi.

“Peki” demiş.

Tam Tûr’a çıkıyor.

Bakmış bir mağara kovuğunun yanında dev gibi bir adam.

Bir ok çekmiş şöyle.

Hazreti Musa gelmiş, Musa da iri yarı.

“Selamün aleyküm” demiş.

O şöyle gözüynen: “Aleykümüsselam yâ Rasûlullah!” demiş.

“Ne arıyorsun burada?”

“Valla Ya Rasûlallah” demiş.

“Allah’ı bekliyorum vuracağım!” demiş.

“Sen Tûr’a çıkıyorsun” demiş.

“Ateş görünüyor ya” demiş.

“Buranın içinde görünüyor.

Sen konuşurken ben Allah’ı vuracağım!” demiş.

“Peki demiş. Sana ne yaptı Allah?” demiş.

“Yahu” demiş. O gine öyle duruyor.

“Ben Cenâb-ı Allah’tan on senedir üç tane deve istiyorum” demiş. “Üç tane deve!” .

“Vermiyor” demiş. “Artık burama geldi” demiş.

“Yerleştirip öldüreceğim” demiş.

“Hele hele sen dur” demiş. “Yapma! Ben dua edeyim” demiş.

“Yok Musa demiş sen duanı yap” demiş.

“Ben bekleyeceğim” demiş.

Hazreti Musa gitmiş.

Bunlar olur mu?

Olsun, olmasın içindeki sen tortuya bak!

Suyun içinde şeker erimiştir.

Şekeri bulamazsın.

Diline vurduğun zaman şekerli olduğunu anlarsın.

“Daha var mı vakit efendim dalıp gitmeyelim?”

“Yedi Sekiz dakika var efendim Akşam Namazına!

“İyi şimdi bitiyor!”

Gitmiş başka birini görmüş.

O da ibadet halinde.

Bir zeytin yermiş günde.

“Ya Rasûlullah” demiş. “Bana” demiş.

“Cenâb-ı Allah’a söyle” demiş.

“Acaba ben cennetlik miyim değil miyim?” demiş.

“Ezan okundu mu kılalım namazı?”

“Peki” demiş.

O üçüncü kula demiş ki.

“Ona söyle” demiş “Ben şimdi” demiş

“Başka diyarlara gidiyorum.

Dünyayı bir kıla astım.

Üç ay dünya ile meşgul değilim.

Döndüğüm zaman onun hesabını yapar ben ona şey ederim.

Öteki kula da söyle yine ben dünyayı bir kıla astım.

Başka diyarlara gidiyorum üç ay, döndüğüm zaman onun devesini vereceğim demiş.

Ötekine de söyle demiş.

Onun bir komşusunun katırı var.

Onun ölmesi için dua ediyor demiş.

Beddua etmesin vereceğim!” demiş.

Birinci adama gelmiş demiş ki.

“Allah bir kılınan dünyayı astı.

Üç ay başka diyara gidiyor geldiği zaman!”

“Ya Musa demiş hiç dünya kıla asılır mı?” demiş.

“Sen cehennemliksin!” demiş.

Asar ya asar!..

Ötekine gelmiş.

O yine duruyor.

Demiş ki: “Cenâb-ı Allah bir kıla astı dünyayı üç ay bir yere gitti” demiş.

“Döndüğünde sana verecek” demiş.

“Ya Musa Allah kıla değil, böyle havada bile durdurur.

O Allah yalan söylemez!” demiş.

“Ben üç ay daha beklerim!” demiş.

İndirmiş.

İndiği zaman dağdan otuz tane bembeyaz deve adamı bekliyormuş.

Gitmiş öteki adama.

Öteki adama demiş ki:

"Sana eşşeğini verecek" demiş.

"Yalınız komşunun şu katırı için beddua ediyormuşsun, etme!" demiş.

"Ya Musa!" demiş.

"Allah bana beş yüz tane de eşşek verse ben o katır için hep beddua edeceğim!" demiş.

Onun için böyle İslam böyle …. olur.

Lillahil Fatiha…

Münir DERMAN (ks)

KAYIT 22

Aziz cemâat!

Recep ayı gitti, Recep ayı biliyorsunuz Allah'ın ayı.

Şaban ayı Sallallahu aleyhi vessellem'in ayı, ki onun içinde bulunuyoruz.

Ondan sonra da İmam Efendi Mihrabiyye Duasında bir âyet-i kerime okudu: “yâ eyyuhâllezîne âmenû: Ey inanan kullar.”

Allah’a ve Resûlune inanan kullar, Allah’ın varlığına inananlar.

Kitabının, Kitabullah olduğuna inananlar ve Resûlune itaat edenler. Âyet-i kerimesini okudu.

İşte Resûlullah’a itaat edenlerin ayıdır bu ay.

Müslüman olmak başka, Resûlullah’a itaat etmek başka.

Bunu, bel kemiğinen düşünmeyip de aklınnan düşünen insan derhal ne demek istediğimi anlar.

Resûlullah’ın ayından sonra da O’na itaat edenlerin ayı, Secde-i Rahmâna başını koyan Müslümanların ayı gelecektir.

Niçin Resûlullah’ın ayı, Allah’ın ayı, Ümmetinin ayı? Onu anlamak biraz güç!

“Efendim sır mı?”Hayır hiç sır değil.

Bundan asırlarca evvel. Bin senenin üzerine daha asırlar koyun.

18-19 yaşlarında 20 yaşlarında yahut 22 yaşlarında nur yüzlü, siyah saçlı, zeytin gibi mübârek güzel gözleri var. Bembeyaz cildi, zayıf.

Hastalandığı için kendisini tebdil-i havaya göndermiştiler.

Tebdil-i Havadan da bir faide görmeyeceğini anladığı için: “Beni tekrar memleketime götürün!” diyen müstesna, Allah’ın yarattığı insanlar içinde müstesna ve güzel bir kadın.

Hurma dallarından yapılmış bir sedye içinde omuzda, bir diyardan kendi memleketine doğru yola çıkmış.

Birden bire: “Beni yere indirin!” diye güzel sesi etrafındakilerine yayılıyor yere indiriyorlar.

Yanında beş ila altı yaşlarında bu nur yüzlü kadının çocuğu.

O ondan daha nurlu. 6 yaşlarında bir sabi.

Kadıncağız birden bire baygınlık geçiriyor.

Hurma dallarından yapılmış hasta taşıyan sedyenin içinde kendinden geçiyor böyle.

Yanındaki biricik evladı, 6 yaşlarında, alıyor Anasının elini eline.

Gözlerinden yaşlar dökülmeğe başlıyor.

Bir müddet baygınlık geçtikten sonra annesinin eline düşen bu yaşlardan annesi gözünü açıyor ve gözü, evladının gözüne bakıyor.

Kendisi aynı zamanda çok güzel söz söyleyen insanlardan biriydi bu mübârek kadın.

“Bârek Allahu” diyerek başlıyor.

Şimdi Arapçasını okuyacak değilim, Türkçesini söyleyeyim.

“Herkes ölecek! Her yeni eskiyecek. Her var olan, yok olacaktır. İşte ben de ölüyorum! İsmim dünya durdukça bâki kalacak, çünkü pâk ve güzel bir evlâd dünyaya getirdim!” diyor.

Mübârek gözlerini kapıyor. Allah’ına kavuşuyor.

Bu mübârek kadın, Hazreti Âmine idi. Gözlerine bakıp da bunu söylediği de Hazreti Resûl-i Ekrem Sallallahu aleyhi vessellem 6 yaşında idi.

İşte bu ayda bu hadise olmuştu. Resûlullah yetim kalmıştı..

Onun için bu ay Resûlulah’ın ayıdır.

Allah şefaatine ikisinin de nâil ve müyesser eylesin!. Âmin!..

Onun için, Resûlullah'ın ayı çabuk geçiyor.

Tabii Resûlullah Sallallahu aleyhi vessellem, ondan sonra mübârek vâlidelerini İlliyyine gönderdikten sonra ağlamağa başlıyor. Yanında Ümmü Eymen, Hazreti Ümmü Eymen.

Hazreti Ümmü Eymen, Resûlullah efendimizi ondan sonra kendi ana şefkatine alıyor.

Götürüyor Mekke'ye tabi. Amcaları büyütüyorlar kendilerini.

Hazreti Ümmü Eymeni Resûlullah Sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz çok severdi.

Hatta kendisine: "Anamdan sonra ikinci anamdır" derdi.

Bu mübârek kadın bir gün kıymetini Resûlullah indinde anlatmak için bir daha tekrar edelim.

Resûlullah Sallallahu aleyhi vessellem efendimiz oturuyorlar.

Ezvacı’t- tâhirat yani Resûlullah Sallallahu aleyhi vessellem Efendimizin zevceleri bizim vâlidelerimiz Allah hepisinin şefaatine hepimizi nâil ve müyesser eyleye!.

Hazreti Ümmü Eymen de orda oturuyor.

Hazreti Ümmü Eymen, Resûlullah Efendimize muhterem pederleri tarafından kalmış, kendisi aslen Habeşli, mübârek bir kadın. Demiş ki:“Ya Resûlullah bana SU ver!” diyor,

Şeyin yanında Evzacı’t- Tâhiratın yanında Hazreti Ümmü Eymen. Derhal Ezvacıt’- Tâhirat kalkıyor.

“Resûlullah’tan SU istenir mi?

“Ben Resûlullah’tan istiyorum SU!” diyor mübârek kadın. Resûlullahü muhterem.

Tabii Resûlullah’tan çok büyük yaşta. Belki 30 yaş daha fazla. 40 yaş fazla.

Mübârek kalkıyor. O zamanın kırbasından nasıl tas ise koyuyor ona. Getiriyor Hazreti Ümmü Eymen e veriyor.

Hazreti Ümmü Eymen oturmuş, Resûlullah ikram ediyor, Hazreti Ümmü Eymen e.

Hazreti Ümmü Eymen SUyu alıyor içiyor. Ayağa kalkıyor.

Diyor ki: “Resûlullah’tan SU istemenin edeb harici bir iş olduğunu idrak eden bir kadınım ben!” diyor.

“Yani istedim de, ben edeb dışı çıktım zannetmeyin!” demiş.

“Yarın huzuru ilahîde bir hitaba maruz kalırsam: “Ya Rabbi ben Senin Resûl-ü Kibriyâ’nın elinden SU içtim!” deyip kendimi kurtarmak için yaptım!” demiş.

Hazreti Ümmü Eymen e Fahri Kâinat Efendimiz sarılıyor: “Anamdan sonra ikinci anamdır” diyor.

Mübârek gözlerinden de iki âlemi gören gözlerinden yaşlar akmaya başlıyor.

İşte bu mübârek kadın, Handek Harbından sonra.

Biliyorsunuz Resûlulah Efendimiz Medine’yi teşrif ettikten sonra bir çok harbler olmuştur diğer imana gelmeyenlerle.

Bunlara Gazve derler. Gazve, Arapçada harb demektir, gazavat cem’isi.

Harbten sonra Hazreti Ümmü Eymen o zaman 84 yaşında. Mübârek kadın 84 yaşında ve biraz iri.

Resûlullah'ın huzuruna çıkıyor: "Ya Resûlulah diyor müsaade buyurursanız Mekke'ye gideceğim ben!" diyor

O zaman kızı Mekke de, kızı Mekkede Ümmü Eymen'in birtek kızcağızı varıdı.

Müşrikten birisi ile evli kızı. "Artık çok yaşlıyım gidiyim kızımı göreyim" diyor. "İzin verirlerse."

Resûlullah Efendimiz bir deve hazırlanmasını emrediyor.

Deveyi hazırlıyorlar, bu mübârek kadın, mübârek devenin üzerine biniyor, azığını da alıyor. Medine'den Mekke yolunu tutuyorlar.

11 günde Mekke'ye varıyorlar. Bir öğle sıcağında varıyor Mekke'ye. Mekke o zaman küçük bir kasaba.

Mekke'nin kapılarında bulunan muhafızlar Ümmü Eymen'i tanıyorlar.

Devesini elinden alıyorlar, yiyeceklerini de alıyorlar, Mekke'ye sokmuyorlar.

Kızgın kırbaçlarla, demir kırbaçlarla dövüyorlar bu mübârek kadını.

84 yaşındaki kadını dövüyorlar. Ve: "Mekke ye girmeyeceksin!" diyorlar.

Çarnaçar devesi elinden alınmış, azığı kalmamış bu mübârek kadın dönüyor Medine tarafına.

Yürüyor yürüyebildiği kadar 84 yaşındaki bir insan tasavvur edin!.

Beş, altı, yedi gün yürüyor. Nihâyet vücud motoru istop ediyor. Bir öğle zamanı bir kumun üzerinde kalıyor.

Dudakları kurumuş, tâb-u tuvanı kalmamış. 84 yaşında bu. Susuz aç, yedi gün yürü. Artık öleceğini anlıyor.

Artık o hale geldikten sonra insanı baklavacı dükkanına götürmezler ölecek insan. Dondurmacıya da götürmezler. Kaldırırlar.

Yumuyor mübârek gözlerini dönüyor Rabbına: "Ya İlahî diyor. Ben şimdi artık her tarafım bitti. Herhalde artık sana kavuşuyorum" demiş.

"Şu dudaklarım Senin Resûlünün verdiği SU ile ıslanmıştı bir zaman. Bunları son nefesimde kurutma da, hem Senin ismi celîlini anayım hem de Resûlune bir salavat-ı şerife getireyim!" diyor.

Bu anda görünmeyen iki el çıkıyor ortaya. Bir kâse SU sunuyorlar Hazreti Ümmü Eymene.

Kudretten bir iki el Hazreti Ümmü Eymen'e bir kase SU sunuyorlar.

Hazreti Ümmü Eymen SUyu alıyor içiyor. El, tas mas kayboluyor.

Ve tâb-u tuvanı geliyor kalkıp Medine'ye gidiyor. Kuvveti geliyor yerine gidiyor.

Bundan sonra bu hadiseden sonra bazı kitablar Ümmü Eymen'in 8 sene, bazı kitablar 12 sene daha yaşadığını söylemektedir.

Şimdi burada duralım!.

Sizin hepinizin hiç zorlamadan "nasıl el çıkar?"

10 tâne el bile çıkar, Müslüman buna inanır.

"Müslüman demek, saçmaya inanır" demek değildir.

Projöktörü başkadır da ondan. Zâtı sungur oyunu değil bu.

Şimdi bir üniversiteli yahutta, Üniversite de var büyük insanlar.

Yani: "Ben efendim buna inanmam!"

Kabuuul inanma! "Bu hayal görmüştür" diyelim.

Olur ya insan hani SUsuzlanır, susuzluktan bunalır da çöllerde serab görünür. Deniz görür.

Gidersin yok bişey. Öyle olduğunu kabul edelim. Mesele orda değil.

Biz bi defa bu mübârek kadına birisi getirmiş sunmuştur.

Hakiki maddî olarak SUyu içmiştir. Biz öyle kabul ediyoruz.

Amma ötekisi "Efendim bu hayaldır."

Hayal olduğunu kabul et. 15.000 defa hayal olduğunu kabul et. Hayaldir. Asıl bundan sonra mesele.

Hayal mahsulü SUyu içmiş tasavvur edelim.

Bundan sonra tab-u tuvanı geliyor. Medine'ye gidiyor.

Asıl bundan daha da büyük mesele, bu 8 veya 12 sene daha yaşamıştır.

Hazreti Ümmü Eymen SUsamamıştır ve SU içmemiştir ömründe. İnsanlar susuzluğa 5 gün mütahammüldürler. Asıl mesele burada.

İster SU içsin, ister SU içmesin. İnanmanın insan uzviyetinde yaptığı büyük te'sire bakınız!.

Onun için: "yâ eyyuhâllezîne âmenû: Ey inananlar kullar."

"Resûlune ittiba ediniz Ona inanınız" hikayesi buradan gelir.

Yoksa inanmayan o çölde kaldığı zaman ağzına musluğu tak manda gibi SU içir yine yürüyemez o. İş, inanmadadır.

İşte Hazreti Ümmü Eymen böyle mübârek bir kadındı.

Alıyor, Hazreti Amine'nin vefatından sonra Resûlullah Sallallahu aleyhi vessellem Efendimizi büyütüyor. Teeeeee Resûlullah'ın peygamberliğine kadar ki, bu hadise de ondan sonra oluyor.

Şimdi Resûlullah'ın bu ayında herkeste Resûlullah'ın Nuru vardır bilirsiniz.

İster kâfir olsun, ister dinsiz olsun, imansız olsun, müslüman olsun, ne olursanız olun.

Nur-u Resûlullah kâinat yaratılmadan evvel Cenâb-ı Allah tarafından yaratılmış bir atom manzumesidir.

Hepimizin içinde Hayy Esmâsına bürünerek, O mevcuddur.

İşte, bu ayda o bööööyle olmağa başlar.

Onun projöktörünün akümülatörünü şarj etmeye bakın, doldurmağa bakın!.

“Nasıl dolar?”

Ulan İslam onu bilmezse, gidip de akümülatörcülerden soracak değilsiniz ya!.

Geceler uzun. Ayda gecenin tepesinde duruyor: “Uyuma!” diyor uyuma!. uyuma!.

(Devamı sonraki kayıttadır)

KAYIT 23

Bu gecede, bu gecelerde Resûlullah’ın gecesinde varlık bakırı,

İnsanın varlık bakırı, rahmet kimyasıyla altına çevrilir.

Bir damla olan ruh, vücud sadefinin içinde bir inci olur bu ayda.

Bir âyet-i kerime de: “fe ulâike yubeddilullâhu seyyiâtihim hasenât ve kânallâhu gafûren rahîmâ.”

Allah bir anda bütün seyiatı hasenate tebdil Eder (kötülüğü iyiliğe Çevirir) bu ayda.

Her şeyin zamanı vardır. Âyet-i kerimelerin de zamanı vardır oğlum.

Allah seyiatı hasenate tahavvül Eder. Ne zaman?

Zamanı var, bu ayda.

Bu ayda bakınız, ağaçlar dikilir. Bu ayda kiraz olmaz.

Bunlar hepisi âyettir. Yemişler, şunlar bunlar.

Bak, yapraklar dökülüyor bu ayda.

Onun için her Arabî ayın Şabanın, Ramazan'ın zamanına aid âyetleri vardır. Onun için bu ayda temizlenirsiniz.

Sobalar kış başladığı zaman şeyleri silkilmeye başlar. Kurumlar, temizler boyalarsın hazırlarsın.

Kışın ortasında zemheri de soba almaya kalkmak çıldırmak demektir.

Vücudunu da bu ayda o kadar besleme, lambur lumbur yeme!.

Çünkü vücud, ölüme kurban gider oğlum.

Gönlünü besle gönlünü! Yüce Makamlara o çıkacaktır.

İçinde bağırsak dolu vücudun bi para etmez.

Yarın Ruh Âlemi başladığı zaman, vücudunun ne pis olduğunu anlayacağı için kul utanmasın diye Cenâb-ı Allah vücudu da yer altında çürütüyor.

Yalınız kemikler kalıyor, kemik: “ve hiye remîm”

“Hazreti Havva’yı Hazreti Adem’in eğe kemiğinden yarattım.”

Niye demiyor kolunun filatosundan yarattım.

Kemik ne? Kemiğe bişey olmaz.

Şurada radyo var, hepimizde radyo var, çok dikkat ediniz.

İçinde teller, şunlar bunlar, pili de var içinde.

Ankara’dan radyodan söylüyor.

İşte “şöyle olacak böyle olacak şudur budur” anlatıyor.

Hepimiz radyodan dinliyoruz burda.

Akşam gece saat 11 olduğu zaman havâdis bitiyor.

“Akşamlar hayır olsun! Cıp!..” radyo bitti.

Radyo bitti diye yarın tekrar Ankara Radyosu konuşmayacak demek midir? Yooo konuşacak.

Güneş battı diye yarın tekrar doğmayacak mı? Doğacak.

Şimdi hepimizin içinde radyo var. Pili, Nur-u Resûlullah, kalb.

Cenâb-ı Allah, gönderiyor Hayy dalgalarını bütün herkese.

Hepimizin anteni alıyor. İşte hepimiz hayattayız. Cımbır cımbır gidiyor.

Bir gün bakacaksınız ki asıl radyoda konuşan sipiker Cenâbı Allah “rapp!.” diye radyoyu kapayacak.

Kapadı mı kâinatta canlı mahluk diye bir şey kalmayacak.

10 sene radyo çalışmadı. Ondan sonra tekrar radyo istasyonu başladı mı, senin burada nasıl radyon işlerse, yarın bütün mahlukat mahvolduktan sonra kemikleri aşşağıda.

Asıl büyük olan Cenâb-ı Allah spiker nasıl konuşuyor. Yine bir Hayy Esmâsı dalgasını gönderecek.

Gönderdi mi, mezardan böyle filizler gibi hepimiz ayağa kalkacağız.

İşte misali ortada.

Bunu saçma maçma. “Aklıma girmiyor. Ben aklıma!”

Aklın yoksa girmiyor. İşte hadise bu.

Onun için hepimiz buz gibi dirileceğiz tekrar efendiler.

Buz gibi, filiz gibi, amma filiz gibi dirilmeye bak!.

Bazı güzel ağaçlar vardır. Dümdüz çıkar.

Bazısı da böyle çıkar. Böyle çıkmağa savaş!..

Onun için, Araplar derler: “Dilin müşterisi kulaktır kulak!”

Benliğini kır! Benlik demek vücud değildir, insanın vücudu. Benlik “ben şuyum! ben buyum!” budur benlik.

Onun için dünya üzerindeki, hele şu Şaban Ayında dünya üzerindeki hayat, öteki dünyada faideli olabilecek bir tecrübe kazandırır. Bu pazarda beyhude serseri gibi dolaşma bir şeylere yap kendine!.

Onun için dünyada bu tecrübeyi elde etmek lâzımdır.

Allahın ince hikmetlerini bilemeyenler için her felâket her dert abestir.

Kış gelir nezle oluruz: “Amaan nezle oldum! Amaaaan üşüdüm!”

Kar yağacak tabi üşüyeceksin. Atları görmüyor musun çırçıplak kış-yaz geziyorlar.

Biz: “ohuuuooo!” haydiii.. irtibatın kesik de ondan oğlum!

Şunların (lambaların) gevşek olursa şeyi yanmaz. Sen Allahınan irtibatını Kesme bağla, at gibi gezersin sokakta..

Havadaki kuşu, al tüfekle “Gümm! Gümmm!” vur..

Tüfekle vuracağına fazilet ateşi açarsan ona kuş gelir gelir senin eline konar. Böyle lakırdılar vardır.

Onun için Araplarda bir tabir vardır: “Ereeyte RABBi bi ayni kalbî” derler

“Ereeyte RABBi” Allah’ını (RABBini) görmek istersen, göreceksen, “bi ayni kalbi” kalb gözüyle bak. Kalb gözü neymiş?

Ulan burdan başlar o göz! İyi şeylere bak! İyi şeyler dinle!.

Böylelikle kalb gözün açıldı mı..

Kalbindeki iman pröjöktörünü yakan adam herkesin halini şöyle bakar bakmaz anlar..

Bazı adama gidersin “sen şunu düşünüyorsun sen bunu düşünüyorsun.. sen felan akşam bunu yedin!”

O, işte o fenernen anlanır..

Amma efendim sen evvelki akşam sucuk yedin.. “sizin evinizi ben bilmiyorum.. kapıdan içeri girdinmi sol odanın üstünde bir kafes var yanında da 2 tâne kitab var!” dese.

“Ulaaan bu herif nerden biliyor bunu!!.”

Bu mu’cize değil oğlum, bunu hokkabaz da bilir sen de bilirsin!

Asıl senin içinde olup da senin bilmediğini bilip, ortaya çıkaran insan evliya olur.. “oğlum şunu şöyle yap aklın başına gelir!”

Haaa herife gittik uzaktan.. var böyle şeyler kulağıma geldi değil biliyorum.. kapıdan içeri giriyormuşsun aşağıda bir hopörlör: “nerden geldin?” “ Kütahyanın bilmem ne köyünden?” “ne oldu?” “bilmem şu, bu.. Şeyh Efendi Hazretlerini göreceğim”

Haydiii yukarı.. herif zâten korkmuş.. aşağıda tavukları bırakıyor, yağ da orda, Allah ne verdiyse ne getirdiyse..

Yukarı çıkıyor daha girerken: “Gel Hasannn!” “ulan benim ismimi nerden bilyoo?” “sen Kütahyadan geldin,

karın böyle çocuğuyun ismi Dursun şöyle bilmem şusun busun!”

“vayyy vayyy!” herif başlıyor erimeye, zâten herif erimeye meyyal, mum gibi bir şey, akıl yok şey yok..

“Şeyh Efendi.. Şeyh Efendi Efendim.. Şeyh Efendi Efendim!..”

Şeyh Efendi için adam öldürür.. bunlar serserilik oğlum..

En büyük Şeyh Efendi Hazreti Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem!..

Ahaa oraya gitmek için de şu oyuktan gidilir!..

İnsanlara tapmayın, Firavniyyet vardır bunda! Firavniyyet vardır bunda!..

Asıl sen de olup da farkına varmadığını çıkaran adam büyük insandır.

Bu pröjöktör insanda yandı mı, yanmağa başladı mı herkes başını secdeye koymağa başlar.

Bu pröjöktörün akümülatörünü doldurmağa çalış akümülatörünü..

bu akümülatör tamiyle şarj oldu mu yani doldu mu o zaman insanlarda Allahın en çok sevdiği göz yaşı

akmağa başlar. göz yaşı akmağa başlar. Bu yaşta riyâ yoktur, yani göz yaşında yalan yoktuuur.

Bu yaşta bir şey daha vardır onu söyleyemem, kafamı vursan söyleyemem!..

“BİLiyor musun?” BİLmesem ben buradan uyduramam kafam aşağı gider!

“Ebdel in aynî lâ ya’rifu ilel ârif vel üddü serüzül lezaatibil eyer.”

Kaside-yi Bürdedir bu Kaside-yi Bürdeyi bileniniz varısa.

Levlâ’l- hevâ lem turık dem'an alâ talelin

Ve lâ erikte zikri'l-bâni ve'l-âlemi

Neam serâ tayfü men ehvâ fe-errekani

Ve'l-hubbu ya'terizu'l-lezzâti bi'l-elemi

Yâ lâimî fî'l-hevâ'l-uzriyyi mâ'zireten

Minnî ileyke ve lev ensafte lem telümi..

onun için o yaşta çok şeyler var, çok şeyler var.

İşte bu gecelerde bunnan uğraşırsan o yaşı harekete geçirirsin!

Simidi vermedi diye "eeıııee" öyle yaş değil o. Onlar yalancı yaşlardır.

Birisinden de bir şeyler koparmak için riyâ yaşları "eeeeııh" o yaş değil oğlum o yaş değil.. o gözün etrafına toplanan su!..

Onun için, Cenâb-ı Allah bir Hadis-i Kudsîde buyuruyor: "Benim haşyetimden" haşyet, korku demek değildir. Edeb dışı çıkacağını "acaba edeb dışı çıkar mıyım?" diye duylan korkudur. Haşyet budur.

"Allaha karşı bir edeb dışı çıkacağım" diye korkan bir insanın gözünden gelen yaşı bir Hadis-i Kudsîde: "Ben yere dökmem!" diyor Allahulemyezel.

Hatta geçenlerde de anlatmıştık..

Ama ne zaman?

Her zaman zırıltı da değil haaa!

O yaş da, bu ayda toplanır oğlum!

Her şeyin zamanı vardır işte Şaban Ayında, Resulullahın Ayında bu göz yaşı toplanır..

Ne dedi İmam Efendi mihtap duasında; Allaha ve Resulüne inananlar..

Arapçada bir şey vardır, güzel kasideler söylenmiştir..

"Ülferice" diye bir kaside vardır, şöyle başlar:

…

…

"…. Ne kadar sıkılırsan sıkıl", bu hadistir aynı zamanda "Ne kadar sıkılırsan sıkıl bir gün selâmete çıkarsın!

…

…

Güneşi kapayacak kadar karanlık gece bile olsa, ertesi günü güneş doğacaktır.

…

…

İçi hayırlı yağmur, dolu bulut gelir” diyor.

Matar Arapçada yağmur demek, matara da ism-i âlettir içine su konulan şeydir. Hani askerlerin matarası vardır.

…

“beklerler aman geldi bulut, fakat vakti gelmediği için bulut gider.”

Her şeyin eşref saati vardır.. vaktında vaktında…

Akümülatörler de Şaban Ayında dolar. Şaban Ayının da 10 u gitti haa! 10 u gitti, 19 gün kaldı!.

Onun için, İslamlar, Müslümanlar, gece oturun, kahvede değil..

Evinde mumu yak çok da karanlık olmasın! Işık da olmasın avize “yooo yoo” bir mumu yak, küçücük, şööööyle otur, postunu da ser güzeeeel abdestini al, yanına da bir bardak SU koy!

Sıcaksa da odan “uuoooh” Allahnan konuş Resulullahnan konuş!..

Herkesinen konuşursun vallahi de billahi de..

kendinden geçmek lâzım.. kendinden geçmek..

Hazreti Ali kerremullahi veche harbde yaralandı da ok girmiş koluna, Ubeydullah bin Cerrah o zamanın operatörü gelmiş demiş ki: “Çıkaracağım Yâ Ali dişini sık!” demiş.

Hazreti Ali kerremullahi veche: “Çok güç ben dişimi sıkamayacağım beni namaz masasına yatırın!” demiş. “Orada operasyon yapın!” demiş.

Hazreti Ali bööyle mübârek yatmış bu eli böyle elini kaldırmış: “Allahuekbeer!” demiş namaza durmuş yattığı yerden.

Ubeydullah ibni Cerrah çekmiş atmış, o zamanın dikişleri, neyse dikişlerini dikmiş.

Hazreti Ali bir şey duymamış.. işte bu huzur-u İlahîde..

Şurada namaz kılarsak bir pire ısırsa bizi tekme atarız, çifte atarız. Niye atıyoruz?.

Ekzersizimiz yok.. futbolcular maça gittiler kaybettiler Avrupada, Ekzersiz yapmadılar ki çalışmak lâzım.

Bilmem efendim pehlivan güreşe gidecek yatmış aşağı hayvan gibi.. biraz çalış kollarını kaldır, gülle kaldır, kuvvet al!.

İşte bu pröjöktör de bu aylarda yakılır oğlum!

Aziz cemâat hırsızler bile gece hırsızlık ederler, gece karanlığında.. gündüz hırsız yoktur, gündüz hırsızlarına “dolandırıcı” derler. Biraz gece hırsızlığı yapın!

(Devamı bir sonraki kayıttadır)

KAYIT 24

İşte bu pröjöktörler de bu aylarda yakılır oğlum!

Aziz cemâat hırsızler bile gece hırsızlık ederler, gece karanlığında.. gündüz hırsız yoktur, gündüz hırsızlarına “dolandırıcı” derler. Biraz gece hırsızlığı yapın!

Evliyaullahtan Hazreti Dürke diye muhterem bir zât vardı. Kendisi İsfahan'lıdır. Dürke Hemâdanî ismi…

Hemâdan çok var, bu da Dürke Hemâdanî.. 670 Hicrîde yaşamış.

Bir iki tâne, Kul eûzu birabbil felak Kul eûzu rabbin nâs, Kul huvellahu, Li îlâfi kureyş, , Elhamı bilirmiş.

Onu da yanlış-yunluş bilirmiş, doğru da okuyamazmış.

Kendi konuştuğu lisanı bile düzgün yokmuş, câhilmiş.

Bir veliyullah tefsir yaparken diyor ki: "Ben Dürke'den Kur'ân-ı Kerimin Hakikatını öğrendim!" diyor.

işte pröjöktörü böyle yakmış.

Bu zât kendisini anlatırken Hocası bunu çileye sokmuş çileye.. 40 gün çileye.. bir gün çıkarmış çileden: "Git eğlen bu gece yarın gel!"demiş Hocası.

Hocasının kapısının önünde sabaha kadar beklemiş.. sabahtan Hocası kalkmış bakmış ki kapının önünde Dürke bekliyor: "Oğlum ben sana git eğlen demedim mi 40 gündür çiledeydin."

"Ben Hocamın kapısında ayazda sabaha kadar beklemekten büyük zevk duyuyorum!" demiş.

Zamanının büyük kutbu olmuş bu insan..

Çile.. eskiden çileye kordular.. erbaine kordular..

Bizim küçüklüğümüzde âdetti, anam da sokardı bizi odaya: “Çıkmayacaksın dışarı!” derdi.

“Ne ulan çile ne?”

Ulan perhiz be perhiz.. perhiz, herifin midesi şey eder, gider doktora: “efendim şunu şunu şunu yeme!”

“Oturdun, Mehmet Bey şundan ye!”

“Amaaan yemem!”

“Niye?”

“Doktor dedi!”

“Ulan 1 tâne ye!” “Yooo! Yooo!”

Çünkü o “Yooo! Yooo!”su gebereceğinden korktuğu için “Yooo! Yooo!” diyo!.

Asıl “Yooo! Yooo!” pröjöktörü yakacağım diye “Yooo! Yooo!” buna işte çile derler..

Öteki “Yooo! Yooo!” da da perhiz derler.. hayvanî perhiz..

Sen hastaysan gâyet tabi yemeyeceksin: “şunu şunu şunu yeme!”

Nefes darlığı geliyor, miden ağrıyor felan.. Arasıra aman bir tane şundan… yoo yo yooo.. aman ağzına koyma.

Ben amaliyat yaparım hastayı, bağırsağını keserim bilmem ne ederim.. ikinci günü "kaşık kaşık su içeceksin!" "Yooo! Yooo!"

"Oğlum amaliyatı yapan benim, ben takib ediyorum suyu içeceksin!"

"Yooo! Yooo!" içmez.. o beni de dinlemez.. niye?

Zıbaracağından korktuğu için!.. "Nallları dikeceğim" diye korkuyor ondan!.

Onun için, bu ayda "Yooo! Yooo!" değil, "Yooo! Yooo!" suz biraz perhize girin!

Ondan sonra bu ayda Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin yaptığı işleri çok yapmak lâzımdır.

"Ne yapmıştır?"

İşte emirleri, sünnetleri var.. onları yapıyoruz zâten.

"Gece namazı Gece namazı.." Gece namazı.. Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme farzolup da bize bir şey olmayan..

Gece namazı. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle farzdır.

“Başka farzdır?”

Abdestli gezmek.. Zâten Abdestli gezmeğe alış hiç bırakma, istediğin kadar def çal hiçbir şeyden korkma!

Zâten Abdestli gezmeğe başladın mı def bile çalamazsın oğlum, işin çoğlaır!

Gece namazı.. Abdestli gezmek.. bir de bu ayda kattiyyen beddua etmeyiniz efendiler!

Bu da hatırıma geldi Allah tarafından da, söylüyorum!

İslamda beddua denilen kelime yoktur. Dua Arapçadır.. Niyaz, bed, Farsçadır..

Arapça beddua denilen bir şey yoktur.

Beddua Allahın takdir ettiği kader zincirine bilmeden, hiddet ederek, menfeatı kırılarak, nefsinin fevaranına uyarak söylenen sözlere, menfeata bağlı dileklere “beddua” denir.. Bed, lügatta fenâ, çirkin mânâsınadır.

Beddua aslında ind-i İlahîde çirkin bir arzu sûretinde karşılanır..

Bir zâlimin nâhak bir yere zulmüne uğrayan hayvan olsun, insan olsun, kâfir olsun, mü’min olsun hiç şikâyet

etmeden sabrederse gözlerinden temiz yaşlar gelmeğe başlar..

O zaman Kadir-i Mutlak bir nevi hâşâaa sana yapılan zulüm Allaha yapılmış gibi olur ki derhal o zâlim tepelenir..

Dedelerimiz bunu değiştirmişler, güzelim sözü mahalle sözü yapmışlar: "Keskin sirkenin kabına zararı vardır!"

İşte bu bedduanın bir nevi başkasıdır biz onu sirke biliriz.

Bu sabır hali ve göz yaşı, zulme uğrayanın kendinde olmadığı bir ana tesadüf ederse maazallah o zâlim yıldırımla vurulmuş gibi gider..

Ondan sonra aziz cemâat bu ayda yetime dil uzatmaaa!

Yetimler hakkında âyet-i kerime vardır: "Fe emme'l-yetîme fe lâ takher. Ve emme's- sâile fe lâ tenher" âyet-i kerime..

Yetimlerin en büyüğü Resûlu Ekremdir. O vakıt Fahr-i Kâinata dil uzatmış olursun!

Rahmetenlilâlemin olan Resuli Kibriyâ bütün dünyadaki yetimlerin en büyüğüdür.

Burada din ayrılmaz ne dinden olursa olsun yetim yetimdir.

Aman dilini, nefsini, aklını dizginle sonunda helâk olur insan!.

Efendim, eşşeğine kızıyor pazara getirmiş eşşeğini herif: “Allah belânı versin!” diyor.

Ulan Allah’ın ismini, eşşeğin yanında anma sokakta anma gel de câmide an!

Beddua etmeyin Efendiler!

Beddua etmeyin! İslama beddua yakışmaz!

Beddua etmeyende hiddet olmaz, hiddet olmayan sabır zırhına bürünmüştür.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin: “Men sabere zafere” sabır bir zaferdir.

BU SES KAYDINA AİT METİN DÖKÜMÜNÜN BUNDAN SONRAKİ KISMI HENÜZ MEVCUT DEĞİLDİR.

EN YAKIN ZAMANDA HAZIRLANIP EKLENECEKTİR

İKİ SATIRLA DA OLSA YARDIMCI OLMA KONUSUNDA GÖNÜLLÜ OLAN DOSTLARIN KATKILARINI BEKLERİZ.

ŞİMDİDEN ALLAH RAZI OLSUN.

(İletişim için lütfen sayfaya mesaj atınız)

(Devamı bir sonraki kayıttadır.)

KAYIT 25

O gece bağdat uykuda keyif içinde... İki tane veliullah geliyor Cüneyt ile Şebelinin karşısına... Diyor ki ya Cüneyt diyor.. Senin bu cübbenin altında ne var? diyor. Cüneyt diyor ki Allah(c.c) var diyor. Şah damarından yakın değil mi? E peki diyor, bu ben enel hak diye diye bunu niçin vurdunuz diyor? Şeriatı muhafaza için yaptık bunu diyor. Kader öyle imiş. O gece Dicle yükselmeye başlıyor. Mansur'un müridine gece mansur'un ruhaniyeti KALK diyor, kalk diyor....Kalkıyor. Kalk hırkamı al git dicleye at diyor. Mürit kalkıyorki evin kapısına kadar dicle yükselmiş. Kalkıyor Mansur'un hırkasını dicleye atıyor ve dicle yavaş yavaş......Yoksa, bu olmasaydı... O ölürken hani bunların hepisini

affettim kelimesi var ya.. Onun için gece ruhaniyeti göründü hırkasını mübarek hırkasını suya attırıyor yoksa Bağdat sabaha kadar su içinde kalıp boğulacaktılar. Bunlar hepisi hikmeti ilahiye, Allah(c.c.)'ın hikmeti. Onun için hikmetler zinciri birbirine bağlıdır. Ne kadar uğraşırsan uğraş, zinciri koparamazsın. Aç kalacağım diye üzülme, Allah (c.c.) üzerine tekellüf etmiştir. Sonra efendim ben bu yükün altında, bunun altında ezileceğim diye korkmaa. La yükellifullaha illa nefsen vüsaha. Allah(c.c) ne insanın ruhunun aklının ne cesedinin tahammül edemeyeceği yükü vermeyeceğim diyor Ayeti kerimede... Onun için Allah(c.c)'la daima olan daima Hayy'dır. Cenab-ı peygamberin antenine kendini bağlayan insan hiçbirşey olmaz onların muhafızları meleklerdir. Efendim son nefeste aman şöylemi böylemi? Sen antenini kuvvetli bağla...Bağladımı bişey olmaz.

Akşam namazı kaçta okunuyor?

Çünkü dalarsak çıkamayız işin içinden…

Resulullah'a (s.a.v) ve Allah'a (c.c) bağlanmanın kıymetini, benim başımdan geçen bir hadise

anlatacağım size. Bundan 27 sene evvel ben bir yerde doktorluk yapıyorum basit bir kasaba küçük. Kasabaya gittiğim zaman kasabanın müftüsü benim dairemin altında oturuyor. Geldi ikinci gün hoş geldin doktor bey, hoş bulduk efendim o herkes gibi, hani diğer doktorlar gibi zannediyor işte hoş geldin hoş bulduk… şöyle üstün körü konuştuk. Dedi ki efendi dedi ,buyurun müftü efendi dedim. Burada fakir bir adam vardır 8-9 tane çocuğu balkan harbinde gitmiş ,kendisi 84 yaşında , bir 55 yaşında kızı var şurada bir kulübe var yamaçta, orada ona bakarlar. Biz buna kızılaydan mızılaydan yardım yaptırmadık ,buranın zenginleri de neyse kısmış herifler bir faide vermiyorlar. Şu kızılaydan bu adamcağıza günde bir ekmek temin edebilir misiniz dedi. Hay hay efendim ederim dedim. Kızılaya lüzüm yok. Kızılay o zaman vilayetlerin emrinde olduğu için ,kazadaki kızılay şuradaki fakirlere yardımcı değil. Ekmek yüz para, ben de bir evde kalıyorum yüz elli kuruş aylığı, seksen dört lira da para alıyorum ayda. Fırıncı Murat isminde biri var. Dedim ki çağırttırdım onu , sağlık memuru ile. Bu adama dedim günde iki tane ekmek vereceksiniz ve kızılaydan verildiğini bilsin. Çünkü ben kendim vereceğim parayı adamcağızın, minnet altında kalmasın. Al haftada da buna 5 lira ayda 20 lira bağla. Bu Hüsnü aga isminde birisi ,kısa boylu, kamburu çıkmış

gözleri şöyle kan çanağı içinde. Beni görür ara sıra , nasılsın iyi misin. Kul huveallahu ahad, kul euzu birabbinnasi, kul euzu birabbil felak ve elhamdülillahı, bunları biliyor,seksen senedir bir bunlarla namaz kılıyor. Başka bildiği yok, cahil bir adam. Ara sıra beni görür doktor bey benim artık der ölmem yanaştı , ama bunu basit cümlelerle söylüyor.Şurada gazhane var onun yukarısına beni gömün diyor. Sen merak etme ben senden evvel ölmezsem ,gömerim oraya dedim.

Bir gün, kış. 22 eylül. Sabah namazını kıldım , biraz daha uyuyayım dedim. Çünkü kışın havalar geç şey ediyor. Şööyle dalarken bir üzüm bağında gördüm kendimi , üzüm bağında dolaşıyorum. Çitin dışarısında da bizim Hüsnü aga .Doktor bey bana bir salkım üzüm verir misin dedi.Vereyim Hüsnü aga dedim , oradan salkımı kopardık uyandım. Baktım ki rüya. Neyse kalktık elbisemizi giydik ,çıktık .Hükümete gidiyorum baktım ki orada bir kavga. Bir kahve var onun önüne gittik baktık bir adam bi sepet üzüm getirmiş siyah üzüm oradaki manavlar bunu almak istiyor. Manavlara altmış kuruşa veririm okkasını diyor, sakallı bir herif, öteki diyor ulan biz bunu on kuruşa sattık altmış kuruş olur mu, ağa diyor on kuruşa sattın ama ben kızımı evlendireceğim diyor ,bunu çocuk gibi kışa sakladım onun için. Onlar

kavga ededursun, oradan açık bir bakkaldan bir büyük kese kağıdı aldım ,iki okka ver bana amca dedim. İki okka bu üzümden koydu yüz yirmi kuruş verdim aldım koluma. Ben doğru hükümete daha daire açılmamış. Odacım gelmiş. Dedim müftü efendiyi çağır, çağırdı. Sağlık memurunu da, Hüsnü agaya gideceğiz belki hastadır diye. Kalktık. Hafif de kar yağıyor kalktık gittik Hüsnü agaya. Kapıdan içeri girdik şu kadar bir yer Hüsnü aga böyle yanaşmış , Hüsnü aga sana üzüm getirdim dedim. Doktor bey dedi nereden bildin ben seni bu gece rüyada üzüm bağında gördüm. Neyse. Üzümden bir iki tane aldı filan ama hüsnü aganın gözleri dönmüş, hasta, 84 yaşında. Ben adamın öleceğini anlarım oğlum. Efendim Allah bilir, Allah'ın bileceği başka, kulun bileceği başka. Hangi saniye öleceğini Allah bilir, Beş saat sonra öleceksin dedin mi sen ölürsün , ama hangi saniye öleceğini onu Allah bilir. Yağmurun yağacağını insan bilir ama hangi saniye yağacağını, onu Allah bilir. İnsanın doğacağını kaç gün evvel bilir insan, fenle bilir. Ama hangi saniye doğacağını onu bilemeyiz. Sır oradadır. Sünnetullah hududuna gireceği dakika kul tarafına müsaade edilmemiştir.Hangi dakika olacağı.. Gözü dönmüş.. Dedi Doktor bey ben giderken.. , sen hiç merak etme Hüsnü ağa dedim, o gazhanenin yeri tamam. Ertesi günü biz

ilaçlarla bir daha gittik, yine kar var. Sağlık memuru, ben, Müftü Efendi. Girdik içeri ki gözleri örümceklenmiş hüsnü ağanın , oturduk yanına ilaçlarını da koydum. Şunları şöyle alırsın dedim. Bir aralık , doktor bey dedi bana hani o hüsnalı , Hüsnülü dedi ayetler var bir okur musun dedi. Hüsnülü Ayet, Hüsnalı Ayet..

Bismillâhirrahmânirrahîm

Tâ, Hâ.

Mâ enzelnâ aleykel kur'âne li teşkâ.

İllâ tezkireten li men yahşâ.

Tenzîlen mimmen halakal arda ves semâvâtil ulâ.

Er rahmânu alel arşistevâ.

Lehu mâ fis semâvâti ve mâ fîl ardı ve mâ beynehumâ ve mâ tahtes serâ.

Ve in techer bil kavli fe innehu ya'lemus sirre ve ahfâ.

Allâhu lâ ilâhe illâ huve, lehul esmâul husnâ.

Ha oraya geldik, gelir gelmez doktor bey beni ayağa kaldırın dedi. Müftü Efendi iri adam, ben de kaldırdık

ayağa. Hüsnü Ağayı. Karşıda da pencere var kıble tarafı… Kuş gibi olmuş zaten kolundan kaldır havaya. Şööyle yaptı; La ilahe ilallah… dedi, Ya Resulullah niye zahmet Ettin dedi, çöktü……

Ruhaniyeti Resulullah geliyor bir kulhuAllah la bir elhamla namaz kılan basit, cahil bir mü'mine. Amaaa. İçinde feneri yanık. Feneri açık insan. Efendiler, aha buradan yere inmeyeyim, odayı bir koku aldı. Bir koku aldı odayı. Müftü Efendi Allahuekber dedi. Yani… şaşırmadık, şamşurduk. Şaşırmak başka, şamşurmak başka.

Onun için projektörlerinizi yakın, sizden daha yakındır Resulullah'ın nuru. Onun için Resulullah'ın ayı bu ay. Ümmeti Muhammed, boş geçirmeyin. Bir dahaki seneyi belki yaşamayacağız, dünya kimseye kalmaz.

Allah cümlemizi ıslah Eyleye…

Amin…

Bismillahirrahmanirrahim.

Subhaneke ya Allem, Tealeyte ya Selam, Ecirna minennar bi afuvike ya Mücir.

Allahumme Entel Mennan

Bediussemavati Vel Ardi Zel Celali Vel İkram

Ya Hayy Ya Kayyumu Ya Allahu Celle Celelehu…

Ya İlahi, Paki zülcelalin aşkına

Nuru Zatın, Hemvucudun, Lamisalin aşkına

Mahseni esrarı Taha, Sırrı Subhanellezi

Menbai Envari Yasin

Mahkesi Rahmeti Rahman

… Esrarı Hilkat

Rahmetenlil Alemin Serveri Tahti Risalet Ahmedi Ruhul Emin

Bizleri kurtar bu benlikten, Nuru Cemalin Aşkına

… Görme Ya İlahi, Kudreti Kemalin Aşkına

Merhamet Kıl Ya İlahi Bimisalin Aşkına

Ey Cemalin Kulhuvallahu Ahad,

Sureti Nakşındır Allahussamed

Merhamet Kıl ya İlahi, Ya Erhamerrahimin,

Muhammed Mustafa'nın Aşkına…

Ya Rabbi! Bu ayımızı bize en güzel şekilde geçirmek nasibimüyesser Eyle.

Midemize evimize helal lokma nasibi müyesser Eyle ya Rabbi. Bize sıhhat dirilik ihsan Eyle ya Rabbi. Ramazanı Şerifte oruç tutmak nasibi müyesser Eyle ya Rabbi. Dertlilerimize deva, hastalarımıza şifa, perişanlarımıza Ya Rabbi kuvvet ve dirilik ihsan Eyle yaRabbi. Ahiretimizi mamur Eyle, cehennem azabından bizi koru ya Rabbi. Bize Resulullah'ın (sav) yarın ahirette elini öpmek nasibi müyesser Eyle Ya Rabbi.

Lillahil Fatiha…

KAYIT 26

Onun için aziz cemaat tekrar ediyorum bu mihraba dönenlerin alemi, secdeye kapananların duyuşları iç duyuşları, inanışları izaha girmez. Efendim bana izah et. İzaha girmez. Tarife hiç sığmaz. Mantık ağına da takılmaz. Kanunları meçhul, saikleri gizli, sebepleri gariptir. Bu cins hadiselerin kurduğu alem, içinde yaşadığımız maddi dünya ile iç içe, fakat ondan başka bir dünya değildir. Bunu görsen de görmesen de, bilsen

de, bilmesen de, bu alem vardır. Bunu biz kendimiz var edemeyiz, icat edemeyiz. İnsan eliyle, bizim elimizle yapılmış bir şey değildir. O alemi görmemezliğe gelemeyişimizin sebebi, bizim mevcudiyetimizin onun dışında olmayışıdır. İnsan kendi yüzünü göremez. Şah damarından daha yakın olanı da göremez. Dışarıda olursa sobayı görürsün. Onun için manevi hali neden görmüyorum? Senin kendini gördüğün yok. Aynaya bakarsın yüzünü görürsün. Efendim Cenabı Sallallahu aleyhi vessellem buyurmuş oruçlunun reyhi (Arapçada koku demek) ağzının kokusu misk den daha şeydir. Efendim ben huuh diyorum kerih diş kokusu geliyor burnuma. Ramazanda deneyin bakın huhh deyin, diş kokusu gelir ağzınıza. Geceden kalma yemeklerin parçaları gelir, yahu hani, ben oruç tutuyorum orucun içinde hile yoktur. Kokuyu almıyorum Cenabı salllallahu aleyhi vessellem haşa yalan mı söyledi. Haşaa sümme sümme sümme haşa. Aynasız yüzünü göremiyorsun. Sen Ramazan'da sağsak gel benim yanıma da ben sana ağzının kokusunun aynasını göstereyim de, kokla bak ne kadar güzel kokuyor. Onun için gözünüzü iyi şeylere bakmaya alıştırın. Burnunuzu güzel kokulara alıştırın. Kulağınızı iyi laflara alıştırın. İslam böyle olur. Böyle olan İslam Resulullahın çizdiği trafik yolunda giden insandır, ona sual yoktur, o hiç bir şeyden korkmaz. Aman

efendim ,aman şöyle, yo yo yo yo… İnsanoğlu dünyasının içindekini bu başka dünyalara o kadar muhtaçtır ki, yeryüzüne indiği günden beri, onu aramaktadır. Bugünkü medeni insanların çoğu, hayvanlara o kadar yakındır ki, yalnız maddi kıymet peşinde koşarlar. Bir mükellefiyet duyguları yok gibidir, bu duygularını bu güzel hassalarını, kendi kendilerine yemişlerdir. Apartman olsun, otomobil olsun, olsun otomobil. Ama iç alemin de olsun... Biz otomobilin, yahut da efendim apartmanın , kasanda paran, tarlan, bilmem neyin olmasın demiyoruz. Fakat iç alemin de olsun. Boyuna ye, boyuna şey ederse insan mükellefiyet hissi kalkar insandan. Mükellefiyet hissi kalktı mı o zaman, şeriat hükümleri de kalkar insanın. Deliye şeriat hükümleri mülgadır(geçersiz), hayvanlara mülgadır. Hayvan ortalığa abdest eder, sokakta çiftleşir, her şeyi yapar Cenabı Allah onları mükellefiyetten şey etmiştir. Ne cehennemleri vardır, ne cennetleri vardır. Yok mudur? Yoktur… Vardıııır…Onların da. Efendim hiçbir hoca söylemedi. Her insan ateşi maşasız tutamaz, fakat bir millet vardır gider ateşi de avucunla alır. Onları onlar söylerler. Yemlina, Mekselina, Meslina, Mernuş, Tebernuş, Sazenuş, Kefeştetayyuş, Kıtmir diye.. Kıtmir de cennettedir. Hani, Kıtmir denilen köpek. Hz. Süleyman ın nemeli, karıncası, Hüdhüd Kuşu, Hz. Salih

in devesi, bilmem neyin kargası… Bunlar cennette. Bunlar ne demek? Bunlara yanaşmayın efendiler, bunlar başka işler. Daha biz abdestin nasıl alındığını bilmiyoruz. Maşasız ateşe yanaşmayı bileceğiz. Onlar büyük sırlardır. Onlar büyük sırlardır. Hayvanların da var cenneti… Onun için Kuran ı Kerim, deha ve zeka eseri değildir. Efendim, Resulullah Efendimiz dahidir. Haşa sümme haşa. Resulullah Efendimiz ümmi idi ümmi. Ümmi, demek okuma yazması yok. Şu dağ başında çoban Hasan değil haaa. Ümmi demek, tertemiz anasından doğmuş, tertemiz helal süt emmiş, tertemiz melaikeler tarafından terbiye edilerek yetiştirilmiş, içi bomboş, Allahın nuruyla dolmuş insan demektir Ümmi. Allah dolduracak onu.

İkra bismiRabbikellezi Halak

Halakal İnsan e min alak

İkra, ve Rabbukelekrem

Ellezi alemle bil kalem

Allemel insane malem yalem

İşte ilk sure. Oku, yaz.

Onun için (sav)in hocası cenabı lem yezeldir. Onun için Kuran deha ve zeka eseri değildir, vahiy eseridir. Resulü Ekrem e dahi unvanı verilemez. Büyük adam denilemez. Resulullah denir. Çok büyük adam, çok akıllı adam, büyük kumandan adam, yok yok yok. İslam söylemez bunu. Deha, yani çok deha da biraz cinnet ve biraz da hile manasını gizler Arapçada. Arapça bilenleriniz varsa lügatte dahi kelimesi, deha; biraz cinnet ve biraz da hile manasıyla karışıktır. Bundan dolayı Resulu Ekrem e bu sıfat katiyen verilmez. Bu münkirlerin ispat edecek şey bulamayarak güya medhetmek sadedinde söylediği iftiradır. İslam bunu kabul etmez. Kuran zeka ve zikir mahsulü de değildir. Allah tarafından hem elfazi, ve hem de Resulü Ekrem e aynen vahyolunmuştur. Kuran da 7 dilde kelimeler vardır. Dünyadaki diller... Hintçe vardır, Süryanice vardır, Türkçe vardır, Arapça, zaten Arapça… Bütün dünyada esaslı 7 tane dilde şey vardır… İçinizde şey varsa, sundus vardır, sündüs değil, sundus dur o Arapçada ü harfi yoktur efendiler. Yüminün değildir o Yuminundur o. Biz ü ye çeviriyoruz. Araba üzüm dersen üzüm diyemez, uzum der, Arapçada ü harfi yoktur. Onun için sündüs değil o. Sundus dür. İstebrak diye bir kelime daha vardır. Bunlar Hintçedir.

Eski Hintçeden alınmış kelimedir. Bunların içinde derin manalar vardır. Ülaike değildir, Ulaikedir. Müflihüün, Ulaike humul muflihuun… Bak Arap şivesi kendiliğinden çıkıyor. Arapçada ü harfi yoktur. Efendim bilmem ne kıraati… Yo yo yo yo yo… Elhamdulillahi… Bazıları da okur ElhamdüRilllahi, “r” nerden geldi oraya? Bunlar ince işlerdir, onun için, Allah kelamıdır. Ülaike hümül müflihüün (değil)… Ulaike humul muflihuun.. U, U, U… Onun için elfazı da, sözleri de vahiydir. Cenabı sav ‘le, Cebrail as. Sidreye gidiyor. Sidre neresi? Senin benim aklımlan işi yok oranın, gidiyor, araya Cebrail as.ı Koyuyor Allah. Niçin? Beşerdir Resulullaaah…

İnen vahiy: “Lev enzelnâ hâzel kur’âne alâ cebelin le reeytehu hâşian mutesaddian min haşyetillâh…” (Biz Kuran ı dağa indirseydik, dağ Kuran ın haşyetinden paramparça olurdu.) Haşyet ne demek? Kuran ın elinde tekme mi var da kafanı kesecek? Yooooo efendim, haşyet demek, insanlara, Allah’ın Gafur ve Rahim sıfatı, bir yere tecelli ettiği zaman, onda, bir sevgiden bir korku vardır. Bu haşyeti kaybetmemek için, ben nasıl kabul ederim diyor dağ? Onun için dağ kabul etmiyor. Musa’ya bile doğrudan doğruya, dağa şey ediyor, ordan Musa’ya geliyor. İnsan tahammül edemez vahye. Onun için voltajı indirmek için Cebrail as. gidiyor, tankerinin

borusunu takıyor Allah'ın büyük hazinesine -bilmiyorum nerede-. Dolduruyor kendi tankerini, geliyor, tankerin diğer ucunu Resulullah'ın Kalbi mübarekine civatalıyor. Resulullahın alabileceği, tahammül edebileceği şiddette, vahyi ona veriyor. Yoksa, doğrudan doğruya vahiy gelse, Cebrail arada olmasa paramparça olur dünya. Bakın 220 volt burada. Git Sarıyere oradan 160bin voltu verdi mi, hepimiz beheva oluruz. Resulullah, onun için gelen vahiyi, bizim kabul edebileceğimiz şekle indiren, büyük ilahi bir transformatör haline gelir. Onun için oradan çıkan elfaz, tevil edilemez. Onun için Kuran da, yine hadisle sabittir, her ayetin 7 tane manası vardır. Her ayetin. "Vecmiaşşemsu vel Kamer" Kıyamet suresinde bir ayet. "Feiza berikal basar ve hasafal kamer Vecmiaşşemsu vel Kamer" Kamer bu kadar (küçük); güneş koskocaman. "Vecmiaşşemsu vel Kamer(Güneş aya girdiği zaman)" güneş aya giriyor, kıyameti tasvir ediyor 1.Mana…

2.Mana: Yahu! koskocaman güneş, Ayın içine girebilir mi? Yani vecmialkameru veşşems olması lazım Ayeti Kerimenin. Küçük, büyüğe giriyor. Yani bu cami, şu sobanın içine giriyor. Vecmiaşşemsu vel Kamer. Kamer

(Ay) manevi alemin Remzidir (İşaretidir). Güneş de maddi alemin Remzidir.

2.Mana: Maneviyat alemine daima maddi alem mağlup olacaktır. Manevi alem daima büyüktür.

3.Mana: “Vecmiaşşemsu vel Kamer” Bir gün kıyamet kopacaktır muhakkak. Dünyanın sonu vardır.

(4.Mana): “Vecmiaşşemsu vel Kamer” Ne kadar zengin olursan ool, ne kadar dağ gibi büyük olursan ol, ne olursan ol manevi alemin esirisin. O aleme gitmek için hoca efendi seni yıkayacak, omuzda gideceksin. Bundan hiç kimse kurtulamaz demek.

5.,6. Manaları da artık söyleyemem. İşte bu manalara Kuran da, i’caz denilen bir kısım vardır. İ’caz; aciz bırakmak demektir. Edebi, fesahat ve belagat meziyetlerinin üstünde bir lügattır i’caz. Kuran Fasihtir, Kuran belagatlidir denmez. Fesahat manasına gelmez icaz. Katiyen. Kuran’daki icaz, kutsi ruhun, ayet ve surelerde, tecelli eden, ruhaniyetindendir. Hiç manayı

bilme, güzel sesli bir adam başladı mı okumaya, bööööyle,… benim bir kedim vardı öldü! Sokakta bulmuştum onu sakattı. Altı yedi sene evvel oldu, baytara götürdüler hastalandı falan… iğne yaptılar öldü. Ağladık peşinden. Kedinin ağlanır mı? Ağlanır ya, serserinin peşinden ağlanıyor da, kedinin peşinden niçin ağlanmasın? Radyoda bazı Kuran okunurdu, bazen de ben sabahleyin kalkınca kalkardı gelirdi, Kuran okunurken şöyle durur gözlerini dikerdi… Getir burnuna ciğer tut (rağbet etmezdi). Onun için Kuran ne zaman okunursa herkese tesir eder. Bu elfazın içindeki ruhaniyettendir. Onun için sav Buyurmuştur; Kuran okunan yere, Velilerin ve Peygamberlerin kısaslarının anıldığı yere, vallahi de billahi rahmet melekleri inmeye başlar. Fakat biz bunu gözlerimizle göremeyiz. Gözlerini açmak, kulaklarını yıkamak, burnundaki manevi nezleyi tedavi ettirmek lazımdır. Daha burnunda sümük olduğu zaman, gül kokusuyla, pislik kokusunu şey edemiyorsun. Manevi nezleni kaldır da ondan sonra güzel kokuları şey etmeye bak. Onun için eskilerde bir lakırdı vardır, yemek yerken oruç bozulur, bu şeriatın kanunudur. Hakiki yola girmiş olanlarda, ister yememek yoo yemiyor (yemese bile), dilinle gıybet ederse orucu bozulur efendim. Hakiki mertebeye ermiş olanda, Allah tan gayrisini hatırından çıkarır çıkarmasıyla orucu

bozulur. O halde mütemadiyen Allah'la irtibatını kesmeyeceksin. Onun için biz sabahtan akşama kadar, börek yemiyoruz işte oruç oldu diyoruz. Heheyyy…

Metin bir Hanımefendi takipçimiz tarafından hazırlanmıştır. Allah kendisinden razi Olsun. İstifade edenlerden hasıl olan ecirden kendi de nasiplensin. Amin.

(Devamı bir sonraki kayıttadır)

KAYIT 27

O halde …. mütemadiyen Allah ile irtibatını kesmeyeceksin. Onun için biz sabahtan akşama kadar börek yemiyoruz; işte oruç diye!!!... Heheyyy…

Meşhur İbni Sırriyn vardır. Kendinin rüya tabirnamesi de vardır. Otuz bir yaşında ölmüştür kendisi. İbni Sırriyn… Bağdatlı… Dünyada onun kadar tabir eden insan yoktur. Resulullah müstesna tabi! Kendi kitabında -bir gün ablası varmış, ablası da gözleri ama

derecesinde görmüyor- yemek yiyorlar, Bağdat'ta… Gelmiş birisi İbni Sırriyn'e demiş ki; "Ben bir rüya gördüm ya Sırriyn bunun tabiri nedir?" On beşlik ay yere düştü parçalandı, bir ihtiyar çıktı oradan ve dedi ki git bu rüyayı İbni Sırriyn'e sor ben de geldim sana soruyorum." Bembeyaz olmuş İbni Sırriyn'in yüzü "git" demiş "sana ait bir rüya değil bu" ablası demiş "Ya Sırriyn ne oluyorsun?" "Abla ben yarın ölüyorum" demiş. En son tabiri budur kitabında ve ertesi gün İbni Sırriyn vefat etmiştir. Bu zatı muhterem der ki "Beni cennete girmekle iki rekat namaz kılmak arasında seçici koysalar; hakem koysalar şurası cennete girmek bileti, şurası iki rekat namaz kılmak deseler… Hangisini seçersin? Ben iki rekat namazı alırım" diyor. Çükü namazda Allah'ın rızası ve yakınlığı vardır. Cennette ise nefsin sevdiği ve insanların hoşlandığı şeyler mevcuttur. Büyük insana bak…

Resulullah'ın açtığı edep ve terbiye yoluna girmeden kimse bir şey ummasın namaz kılmaktan! Ne kadar namaz kılarsan kıl, ne kadar hac yaparsan yap, ne yaparsan yap, Resulullah'ın açtığı edep ve terbiye yoluna girmeden kimse bir şey ummasın. Bu kat'i! İslam'da bir hükümdür. Allah'ın bütün ihsan ve

keremini, kudret ve kuvvetini her zaman her hareketinizde göstermeye çalışın. Allah'ı daima anın. Zikret. Başka başvuracak kapı yoktur Müslümanlar; "Efendim biz bunu biliyoruz". Gayet tabi biliyorsun ama hani insan bir yerde asılı durur elbisesi de alıp giyecek silkeler onu, ben de sizi silkiyorum. Elbiseniz var, heyecana getirmek için. Yoksa dinsiz dediğimiz yok haşa sümme haşa. Bu güzel secdeye başını koyan cennetliktir cennetlik ama o kadar da gururlanma haaa… İslam bir şeyle tefahur eder; Resulullah'ı ve peygamber olduğunu, Allah'a inandığı için iftihahar eder Anca bundan kibir edebilir insan, başka kibir yoktur İslam'da. Elhamdülillah.

Allah'ı anmak isteyenlerde bir çok şeylerin bulunması lazımdır. Tazim ve hürmet yolunu bırakmamak! Adet yerine gelsin diye ibadet ve zikir bir şey ifade etmez. Allah Allah Allah…. Allahümme salli ala …. La havle vela kuvvete… işte şu dua bu dua… bu akşam otuz tane kulhu… Yok bunlar yok, bunlar bir şey ifade etmez. Zikre karşı duyulacak hürmet, onu yapmaktan daha ehemmiyetlidir. Çok dikkat buyurun, tam manası ile yapılan zikrin karşılığı Allah'tır oğlum. Bir şey bekleme. Tam zikrettiğin zaman içinde sana şah damarından

yakın olan Allahu lemyezel tecelli eder. Hakiki irfan sahibi zikre başladığı zaman iç alemi taşmağa, tazim ve heybet dalgaları coşmaya başlar. Allah'ın hiçbir işini kimse teftiş edemez haa, denetleyemez. Allah'ın işini kimse teftiş edemez. Cenabı Allah bir hadisi kutside buyuruyor ki "beni unutmadan ananın kalbi sevgimle dolar. Öyle bir hale geliriz ki konuşması benim için, susması benim için olur" diyor bu hadisi kutsi de. Bir de ayeti kerime var onda da diyor ki "O kimseler ki iman sahibi olmuşlardır, onların kalbi Allah zikri ile aradığını bulur." Yani Allah'ı zikrettiğin dakikada telefonunu, radyonu bağlarsın; istediğini söyle ondan sonra. Allah'ı anmakta olan için cennet yoktur. Dikkat edin efendim, bu adam ne diyor diyeceksiniz. Allah'ı anmakta olan için cennet yoktur. Çünkü zikir bizzat Allah'tan gelir. Allah istemese olmaz. Cennet ise kula bir nasiptir aziz cemaat. Zikirde Allah'ın sevdiği hal vardır. Cenneti ise kul sever. Allah zikredildiği yerde Kur'an okunduğu zaman ilahi tecelli olur fakat bu görünmez. Görünmekten münezzehtir. Dünyada da bir cennet vardır; cennet yalnız ahirette değil. Nedir o cennet? En büyük cennet! Allah'ı anarak hoş huzur içinde olmak! Gece bütün Eskişehir uyurken sen kalkmışsın abdestini almışsın, pencereni de açmışsın aralık Ay da koskocaman, küçülüyor ulan ramazan geliyor diyor.

Yüzüne soğuk suyu ver, Allah Allah… Hakiki anabilirsen içine bir hoşluk girer. Öyle bir hoşluk girer ki, işte uçar insan o zaman, uçar insan… İşte bu cennettir; cennet! İnsanın korkacağı zaman Allah'tan korkması; zikrederse yalnız Allah'ı zikretmesi böyle yapabilene mübarek olsun. Cenab-ı Resulün böyle yapabilene selamı vardır hadiste.

Hazreti Yakup Yusuf'u daima andı. Oğlu güzel Yusuf'u biliyorsunuz. Kaçırdılar gözleri kapandı. Hiç unutmadı, bir vahiy geldi hazreti Yakup'a "Ne zamana kadar Yusuf'u hatırlayacaksın ya Yakup? Seni Yusuf mu yarattı? Rızkını o mu verdi? Peygamberliği ondan mı aldın?" diye vahiy geldi Hazreti Yakup'a. Hazreti Yakup hatasını anladı; Yusuf'una kavuşuverdi.

Hazreti Ali (r.a.) (k.a.v.) Esedullah'ın çok güzel bir sözü vardır şimdi hatırıma geldi. "Allah'ı anmak ruhun gıdasıdır" diyor. Allah'ı anmak ruhun gıdasıdır. Onu övmek, Sübhanallahul Aziym ya Hayy ya Kayyum O'nu övmek işte! O'nu övmek de ruhun içkisidir diyor, içkisi. Ondan utanmak ruhun örtüsüdür diyor, Settaruluyub…güzel söze bakın.

İnsanlar bilirsiniz şeytandan kaçarlar. Her insan “ulan şeytana uydum”… Şeytandan kaçar. Allah’ı anandan kaçar şeytan! Kim ki Allah’ı mütemadiyen anıyor, şeytan ondan kaçar. İnsanlar şeytandan kaçacağına şeytan senden kaçsın. Usulü de kolay; “Allah” diyeceksin. Bademciklerin bu tarafından değil, ciğerden de değil, kalbin içinden. Allah! Şükretmeye karşı, aczini anlayan çok şükretmiştir diye bir lakırdı vardır. Ben şükredeceğim ama nasıl edeceğim? Çok şükretmiştir. Allah’ın zikretmesi daha büyüktür. Velezikrullahu ekber. Sen Allah’ı zikrediyorsun, O seni daha evvel zikretmiştir. Etmemiş olsaydı, sen zikredemezdin. Çok dikkat edin lakırdıya velezikrullahı ekber. Ayeti kerimesi Allah’ın zikretmesi daha büyüktür. Sen Allah’ı zikrediyorsun, O seni daha evvel zikretmiştir. Etmemiş olsa sen zikredemezdin. Allah’ı zikretmek diye de tefsir edenler vardır bu ayeti kerimeyi. Velezikrullahı ekber Allah’ı zikretmek büyük bir zikirdir diye tefsir edenler vardır. Hazreti Ahmed er Rıfai’nin bu ayeti kerime üzerine bir risalesi vardır; orda der ki “velezikrullahı ekber – Allah’ın zikretmesi daha büyüktür” Allah’ı zikretmek büyük bir zikirdir diye de tefsir edenler vardır ama hakiki icazî manası Allah’ın zikretmesi daha büyüktür. Çünkü Allah seni zikretmese sen O’nu zikredemezsin. Allah’ın emri olmadan dilini oynatamazsın.

Yahu Müslümanlar! Bugün bu devirde namaz kılan şükür makamındadır. Şükür makamında olabilmek için, Allah'ın izni olmadan yapamazsın bunu. Sabah namazını kaçıracağım, bilmem ne edeceğim, ulen aman abdestimi alayım, Allah iğnelemese seni yapamazsınız. Bunu yapan şükür makamındadır. Şükür makamında olanın midesine helal girer. Yalan söylemesine, vallahi de billahi de ona, bu devirdeki insan için sual yoktur; arkasında Resulullah vardır. Resulullah devrinde yaşayan ona iman edenler Resulullah'ın mübarek yüzünden kendilerine intikal eden nurun, nuru gördün mü cehennem söner. O hadisler hep bu devirde şükür makamında şu mihraba dönenler, bizler içindir. Son hutbei Şerifelerinde buyurmuştur ki; "Benim size aşıladığım dini sizden sonra gelecek kardeşlerime tamamiyle tebliğ edin. Hazreti Selmani Farisi kalktı "Ya Resulullah biz senin kardeşlerin değil miyiz?" demiş. "Hayır" demiş, siz benim eshab ve ensarımsınız. Asıl benim kardeşlerim benim yüzümü görmeden bana iman edeceklerdir. Ne mutlu beni görene, ne mutlu beni göreni görene diyor Cenabı Peygamber. Bin üç yüz seksen küsür sene sonra hala Resulullahın mübarek

hatıraları anıldığı zaman kalbinizden yaş geliyor. İşte Müslüman. Müslümanlığınızı hor görmeyiniz.

Allah'a itaat edene Allah'ın yardımı yetişir. Asi durursa O'nun kudretini görmediğindendir haa… Asiye de Allah gafurur rahimdir. Onun için Cenab-ı Allah bir insana tevhid için bir bela verirse katiyen ahseni takvim yarattığı insanı tahkir etmez Cenab-ı Allah. Müslüman'ını da müminini de kim olursa olsun, münkirini de öldüğü zaman kabrinde bütün cesedini toprağa yemek emredilmiştir. Bazı insanlar müstesna, onlar başka kadroda olan insanlar! Hepsi erir. Cenab-ı Allah o kadar büyük edeptir ki yarın kulum o cesetle benim huzuruma çıktığı zaman "yahu ben şu edepsizlikleri yaptım. Allah'ı inkar ettim; şunu yaptım, bunu yaptım diyerek vücuduna bakıp da benden utanmasın diye Cenab-ı Allah cesedi yok ediyor mezarda. Edebe bakınız! Onun için Allah gafurur rahimdir. Vallahu Hayrun Hafizan, Ve Huve Erhamurrahimin. Onun için Allah'a itaat edene Allah'ın yardımı yetişir. Asi durursa O'nun kudretini görmediğindendir. Ona gine rahmet sıfatı gelir. Hangi asi vardır ki aç kalmıştır? Hangi münkir vardır ki güneş kapanmış ona; güneşini vermemiştir? Hangi münkir vardır ki dereden su içeceği zaman eline aldığı zaman su

elinden uçmuştur. Vallahu Hayrun Hafizan, Ve Huve Erhamurrahimin. Allah rahim ve hafız esmasıyla herkesi korur yarattığı… itaat edene Allah'ın ihsanı o taata başlamadan gelmiştir, başlamadan. Asi ise Allah'ın adalet sıfatıyla karşı karşıyadır. Bir kimse iyiliği unutur nimete küfrederse, nimet onun başına bela olur. Hem de maddi hem de manevi. Midesini oburlukla bozan adam yarın ramazanda efendim canım turşu istedi deyip yedi mi midesi patlar; gece yarısı bana getirirler de bıçak atarım adama. O halde demek ki nimet bela olur insana. Onun için İslam kanaat zırhı içindedir. Midelerinizi kanaatle şeydin, üç dilim börek yiyeceğine bir dilim börek yiyin. Ramazanda konuşurum börek yiyenler hepsi belli olur. Tabi Müslüman'ın Müslüman'la da şakalaşması hoş bir iştir; latifedir bu. Oburlardan bahsetmiyorum. Onun için Allah'ı zikretmek iki türlüdür. Allah demek iki türlüdür. Nasıl o? Bir Allah der insan korku ve heyecan getirir insana. Geçen sene Hacı Bayram-ı Veli'de vaaz ediyordum önde bir ihtiyar oturuyor, güzel bir şey anlattım Allaaaaah diye bağırdı. "Amca" dedim, "Çok bağırma uçacağız" dedim. Başka bir şey demeğe kalmadı Allah dedi bayıldı adam. Korku ve heyecan getirir bazen Allah demek. Başka türlü bir Allah demek vardır ki aşk ve sevgi doğurur insanın içinde. Bir kimse vardır nefsinde Allah'ı zikreder. Çok

dikkat edin cemaat hatırıma geldi de söylüyorum. Bunlar gizli gizli inci taneleridir. Her zaman müsaade etmezler söylemeye. Bir kimse vardır nefsinde Allah'ı zikreder. Şunu görür; Allah onu anıyor. Bu sebeple o da Allah'ı anmak yoluna girmiştir. Allah bana rızık verdi, Allah bana sıhhat verdi. ….aldı ben de Allah'ı anayım. Dikkat buyurun bir kimse vardır ki nefsinde Allah'ı zikreder. Şunu görür; Allah onu anıyor. Ferahım ben be birader, ölümden de korkmuyorum. Bu sebepten ben Allah'ı anacağım; Allah bana şunu verdi, ben namaz kılacağım, oruç tutacağım, hacca gideceğim. O kimse bilir ki Allah'ın kulu hatırlaması ve anması olmasa kul Allah'ı anamaz ve zikredemez.

Metin Sayın Zeynep Hanımefendi tarafından hazırlanmıştır. Allah kendisinden razi Olsun. İstifade edenlerden hasıl olan ecirden kendi de nasiplensin. Amin.

(Devamı bir sonraki kayıttadır...)

KAYIT 28

Bir kimse vardır nefsinde Allah'ı zikreder. Çok dikkat edin cemaat, hatırıma geldi de söylüyorum, bunlar gizli gizli inci taneleridir her zaman müsaade etmezler söylemeye. Bir kimse vardır nefsinde Allah'ı zikreder. Şunu görür; Allah onu anıyor! Bu sebepten o da Allah'ı anmak yoluna girmiştir. Allah bana rızk verdi, Allah bana sıhhat verdi rızkımı … ben de Allah'ı anayım. Dikkat buyurun bir kimse vardır ki nefsinde Allah'ı zikreder. Şunu görür o; Allah onu anıyor. Ferahım ben be birader, ölümden de korkmuyorum. Bu sebepten ben Allah'ı anacağım; Allah bana şunu verdi, ben namaz kılacağım, oruç tutacağım, hacca gideceğim. O kimse bilir ki Allah'ın kulu hatırlaması ve anması olmasa kul O'nu anamaz ve zikredemez. Bir insan kendi varlığını düşünür; bir zamanlar ben mevcut değildim, sonradan dünyaya getirildim. Daha sonra sonsuz aleme gideceğim. Böylece Allah'ı zikreder. Bu zavallıdır, gaflettedir. Biri bizzat varlığı bilerek zikreder. Diğeri sadece varlığın iyiliği, fazlı için zikreder. Allah beni yarattı, rızkımı verdi, şunu verdi, bunu verdi, bilmem ne etmek için… Demek ki vermeseydi yapmayacaktın. Öküz! Yapmayacaktın demek ki! Onun için Allah'ın

varlığını bilerek zikrediyoruz. Diğeri sadece varlığın iyiliği… Herkes böyle, yalandan Allah'ı zikrediyorlar.

"Efendim bu sene ben otuz dönüm pancar ektim" Eeee? "Yağmur yağarsa, sularsak, bilmem ne ederse çok şükür ya rabbi" Yağmur yağmadı, tarlada köstebekler yedi, bilmem ne etti, şu etti, e ne oldu? "Yağmur yağmadı da olmadı" Ulan Allah vermedi desene! Bir edepsizlik yaptın da ondan dolayı vermedi. Bu zikir değil bu! "Köstebekleri öldüreceğim tarlada." Niye öldürüyorsun efendim? "Efendim şeyleri yiyor, tarlayı yiyor." Ulan hepsini mi yiyor? "Yoo bir tonunu yiyor ." Ne yesin o Allah'ın yaratıkları? Onu senin tarlana mahsus musibet olarak gönderiyor. Yaptığın bir edepsizlik vardır, o edepsizliğinin öşrünü alıyor Cenab-ı Allah. Dikkat edin Müslümanlar, işte zikir bundan başlar. Öldür hayvanı ondan sonra al kırk beş bin lirayı, tamam helaldir. Zor helaldir! Git bir mahalle hocasına sor, "Hocaefendi ben bir kırk beş bin lira aldım bunun helal tarafı nasıl?" İşte şunu şuraya vereceksin, bunu buraya vereceksin, aldı verdi, verdik aldık para temizlendi… Yok oğlum yok! Yok oğlum!

Kulun Allah'ı hatırlaması, Allah'ın kulu hakkında düşünmesi önünde çok zavallı kalır. Yağmur altında

kaybolan toz gibidir. Bulutlar birbirine benzeseler de her birinin ismi bulut da olsa, her birinin şekillenişi başkadır. Ama yeryüzüne yolladıkları suyun ismi tekdir; yağmur! Yağmur! Matar. (Arapçada yağmur demek)

Ve sahabun hayru lehu matarun

Faksit mahya zatil araci

...

...

(Arapça bir dörtlük)

Yağmura kimimiz rahmet deriz, tarlasını sular; kiminin de tarlasını alır gider, felakete uğradık diye darılır. Kimden darılıyorsun ulan? O rahmet diye rahmet dağıtır, rahmet diyene. Kötü diyene de merhamet etmez. Onun için İslam'ın diyeceği "felaket de gelse baş üstüne, gelmese de baş üstüne"

Tilki gidiyormuş, acıkmış. Bakmış ki üzümler… Sıçramış almağa sıçramış... Demiş ki bu üzümler daha olmadı, mideme dokunur diye yürümüş. Onun için tarlana iyi geldi diye rahmet; damından içeri damladı, sel götürdü diye felaket. Yoooo! Onun için yağmur yağdığı zaman Sallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz… Siz de bunu yapınız, mübarek başını açar, ellerini kaldırır böyle yağmuru vücuduna elbisesine başına değdirirdi. Ya Resulallah… Rahmet! Ve ellerini kaldırdığı zaman "Subhanallahul Azim ya Hayy ya Kayyum" dermiş. Siz de rahmet yağdığı zaman başınızı kaldırın, bir iki damla vursun yüzünüze. Resulullah'ı taklit etme de bile şefaat gizlidir. O'nun her hareketini taklit etmede bir kıymet gizlidir. Onun için aziz cemaat Kur'an'ın sinesine ihlas ile kulağını koyanlar Kur'an'ı kerim'den çok güzel sesler işitir. Gözüne aşk ile nur basireti sürersen neler görmezsin? Akıl buna isyan etse de gönlün gözü daima açıktır, unutma. El Emin diye hitap ettikleri Resulullah'a kavmi birden bire en amansız düşmanı oldu. El Emin diye… Kabe'deki Hacer-ül Esved'i yerine koyamadılar birbirine kılıç çekti dört kabile. El Eminsin sen gel dediler, mübarek hırkasını çıkarttı… Daha peygamber değil, yirmi üç-yirmi dört yaşında… Koydular, dört kabile

reisi aldı geldi mübarek eliylen de Hacer'ül Esved'i yerine indirmiştir. El Emin dedikleri, peygamberliğini ilan ettiği zaman, ben peygamberim dediği zaman kendisine el emin diyen kavmi en büyük düşmanı kesildi. Resuli Ekrem gönül pencerelerini açtı ve onlara hakikati söyledi, onlar inanmadılar. Aklın isyanı işte. Aklın isyanı Ebu Cehil ve avenesidir. Ebu Cehil bir şahıslıktan çıksın, bütün… Akıl bir şeye itiraz etti mi Ebu Cehil lügatına girer. Onun için Hazreti Nuh… Nuh; Süryani lisanında sudan çıkan demek. Kavmine aman etmeyin, aman gitmeyin… Nuh'u taşladılar. "Ya Rabbi sen bunları mahveyle" dedi. İnsanlar… Hazreti Lut; kavmi böyle… Ya Rabbi Sen bunları mahveyle… Hazreti Hud; "Ya Rabbi Sen bunları mahveyle" Hazreti Musa; Ya Rabbi bunları mahveyle" Peygamber bedduası! Hepsi helak olmuşlardır. Yalnız Sallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz beddua buyurmamıştır. Uhud Harbinde mübarek dişleri kanıyor, ordu Resulullah yüz elli-iki yüz kişi paramparça olmuş, Hazreti Hamza'yı yetmiş parçaya ayırmışlar. Sahabeler orada şehit olmuş yatıyor, mübarek ağzından kan akıyor… Ellerini kaldırmış "Ya Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar, Sen bunları affeyle" diyor. Mahvet dese derhal mahvolacaklar!!! Onun içi ayeti kerime iniyor Resulullah'a "Sen en güzel ahlak ile gönderildin".

“Vema erselnake illa rahmeten lil alemin (Enbiya, 107)” Bütün alemlere bunun yüzünden sen rahmet için gönderildin diyor. Onun için Resulullah’ın edebine girmek… “Ve ma erselnake illa rahmeten lil alemin” kazanına girmek demektir; kazanında aşure olursan, aşurenin içindeki her şey güzeldir. Onun için Nuh çıktı şeye… Gemiye… Nuh’un ne dediğini millet aramıyor da gemisi nerdedir diye arıyor şimdikiler, ulan ne dedi bu onunla uğraş. Geminin direklerini bulacakmış. Cudi Dağı’nda Ağrı Dağı’nda… Fransızlar, Almanlar… Ne yapacaksın Nuh’un gemisini? Gel ben sana içinin kamaralarının kaç tane olduğunu söyleyeyim. Ne yapacaksın? Çıkıyor… Ya Rabbi artık inelim diyor. Ayeti Kerime; Allah Emrediyor: “Ve kile ya ard eblai mâek” Ey ard (yer) suyunu yut! Eblai, bel’â yutmak demek Arapçada… “Ve kile ya ard eblai mâek” “Suyunu yut ya ard!” “Ve Ya Semai aklai ğayzil ma” “Ey Sema! Sen de suyunu tut” emri çıkıyor. Arzdan sular çekiliyor Ötekisi de duruyor… (Hud,44)

Bugün Kur’an’ın icazına layıkıyla dalacak adam yok. Ne yapalım, susalım mı? Bir kurşunun ciğeri delip geçmesi ve hemen çıkıp gitmesi gibi sürer bu hal insanda… İlahi zevk, bir kurşunu attığı zaman vıjjjj diye delip geçmesi

kadar sürer insanda bu hal. Birdenbire bütün perdeler açılır ve derhal kapanabilir. Anlayabilirsen anlarsın o anda. Her yerde arkasında gizli, her perdenin önünde aşikar olan o. İşte o kadar kısanın kısası bir zaman. Siz buna ister rüya deyin ister hayal deyin ne derseniz deyin, benim diyeceğim şudur; buna zaman içinde zaman, mekan içinde mekan derler. Hepimiz yaşıyoruz fakat hiç birimiz farkında değiliz. Bugün böyle hadiseler çoktur haaaa… Ama göremiyorsunuz. Bugün görünürse bütün insanlar çıldırır oğlum. Velilerin yaptığı… Resulullah'ın ve Allah'ın izni ile yaptığı o kerametler bugün görülürse insanlar çıldırır. Şuraya bir şey geliyor, Zati Sungur alıyor bir çocuğu kıtır kıtır ikiye kesiyor, bayılanlar oluyor. Alıyor şu cebinden tavukları mavukları… Herkes böyle aval aval bakıyor. İskambil kağıdını bardağın içine koyuyor, ne istiyorsunuz? Karo papazı. Cırt diyor papaz! Vay anasına diyor. Sekiz on yaptı mı millet çıldırıyor. Bazı hokkabazlar da var şimdi "Ben efendim şuyum" Nesin? İşte ben şunu gördüm… Tamam gidelim şu efendiyi görelim; gidiyorsunuz "Nerden geldin? "Efendim Kütahya'dan geldim." "Hangi köyden?" "Kütahya'nın Armutlu köyünden". Armutlu köyü yok da ben atıyorum. "Eeee nesin sen?" "Altmış yaşlarında varım, üç tane oğlum var biri evli biri şey… "İşte geldim Efendi hazretlerini görmeğe" "Haa dur

bakalım Efendi hazretleri ne yapıyor?" Biraz oturuyorsun orada… Bir bakraç yoğurt yanında tavuk getiriyor herif bilmem ne… Biraz sonra Efendi hazretleri… İşte koridorlardan git ulan git, katlara çık bilmemnelere git git git… Kapı önüne geldiğin zaman içerden "Kütahya'dan Armutlu Köyünden Hasan efendi buyurun" İçerden ses geliyor, Kütahyalı Hasan efendi, "Vay anasına!" Aptallaşıyor. Buyurun Hasan efendi oturun diyor. "Senin üç çocuğun var" "Vay anasına bu nereden biliyor?" Aşağıda bundan var (ses kayıt cihazı) oğlum. Bunun için de şeyh efendiye gidiyor. Hokkabazlık bu! Zati Sungur'un yanına git, yapmış bunu hep. İstanbul'da ilk geldiği zaman Avrupa'dan, bundan yirmi-yirmi beş sene evvel… Beyazıtta bir Yahudi şey satıyormuş, yumurta. Eskiden Abdülhamit cennet mekan zamanında da ….. isminde bir herif gelmişti.- "Kaç para bunlar" diyor işte "beş para" "ver bana iki tane" diyor alıyor Yahudi'den çat çat kırıyor, bir çift para çıkarıyor. On tane yumurtadan çıkarıyor. Bu adam hep sepeti alıyor, kırıp çıkarıyor, kırıp çıkarıyor… Herhalde üç yüz yumurta… Yahudi diyor ki, "Benim işim var ben bekleyemem sepetimi ben satmıyorum." "Peki diyor satmıyorsan tamam" bırakıyor. Bakıyor Yahudi böyle dönüyor köşeden, hepsini kırıyor…. Kırdıkça bir şey yok, kırdıkça bir şey yok … İşte bu yalancı şeyhler de

böyle, bunlara inanmayın efendim. “Evliyai tahte Gibabi la yarifuhum Gayri” “(Benim evliyalarım gizlidirler, onları benden başkası bilemez)” Bunlarla temas etmek istersen efendi aha… aha… secde. Şu oyuğa dön (Mihrap) Falanca dedi ki yetmiş bin defa bilmem ne çek… Yetmiş bini bırak, üç yüz bini bırak bir defa ALLAAH de yeter. Böyle sapık işlere uymayınız efendim. … İslam dini mantık dinidir, İslam dini temizlik dinidir, İslam dini ahlak dinidir. Resulullah bunu bildiriyor. Bilmem şuna buna gideceğine (Sonraki cümlenin Arapçası) : İste kulum iste, gece karanlığında beni bulabilirsin. İstediğini o anda veririm diyor Cenab-ı Allah, gece karanlığında… Resulullah bile gece karanlığında hicret etti, Ebu Bekir’le… Hicret Resuli Ekrem’in düşmanlarından kaçması değildir haaa! Korktu da kaçtı değil. Yo yo yo yo hayır bir daha hayır haa sakın öyle bir şey düşünme. Hicretin manası gizlidir. Hiç kimse hicretin manasını bilmez. Bilir de söylenemez, söylenemez. Biz basiret gözüne marifet sürmesi çekiyoruz, gözlük vermiyoruz.

(Metin dökümü bir sayfa takipçimiz tarafından hazırlanmıştır. Allah kendisinden razı Olsun. İstifade

edenlerden hasıl olan ecirden kendi de nasiplensin. Amin.)

KAYIT 29

Resulullah bile gece karanlığında hicret etti, Ebu Bekir'le…

Hicret Resuli Ekrem'in düşmanlarından kaçması değildir haaa! Korktu da kaçtı değil. Yo yo yo yo hayır bir daha hayır haa sakın öyle bir şey düşünme. Hicretin manası gizlidir. Hiç kimse hicretin manasını bilmez. Bilir de söylenemez, söylenemez. Biz basiret gözüne marifet sürmesi çekiyoruz, gözlük vermiyoruz.

Yalnız, biraz bu hicreti açıklayalım. Güneş başını alıp her gün gidiyor… Güneş gitmiyor, güneş yerinde, biz dönüyoruz. Hadi güneşin gittiğini kabul edelim, sabahtan doğuyor, akşam gidiyor. Güneş başını alıp her gün buradan doğup bu tarafa gidiyor, doğar batar… Bir şey söylüyor insanlara; bu alıp gitmede muayyen mesafelerdeyken namaz vakitleri oluyor. Doğmadan

sabah namazı, tepeye çıktıktan sonra öğle namazı, ikisinin arasında ikindi namazı, akşam namazı, yatsı namazı… Bu güneşin oynamasıyla oluyor.

Bu nedir? Sabah, öğle ikindi, akşam, yatsı ne demek? Nedir bunlar? Efendim beş vakit namaz. Ben de biliyorum onu; bu kapıdaki çocuk da bilir onu. Eeee nerden?... Miraçta Resulullah'a elli vakit namaz şey olmuş da, elli vakit emrolunmuş da… Evet kabul, kimde yazıyor bu? Gelen kitapta, kabul. Kur'an'da var mı? Yok efendim. Peki söyle dinliyorum, inandım, elli vakit, eeee? Gelmiş Hazreti Musa yahut Hazreti Yakup çıkmış önüne, "Ya Resulallah elli vakte ümmet tahammül edemez, git bunu indir. Peki. Gitmiş, on indirmişler, hadi bir daha söyle hadi bir daha… Ulan pazarlık mı ediyorsunuz? Ne pazarlığı bu?

La yukellifullahe illa nefsen vusaha ayeti nedir? (Allah kimseyi gücünün fazlasıyla mükellef kılmaz) Elli vakit namaz kılabilir mi insan? Kılamaz, kılamaz. Elli vakit Allah'la bir ol. Müminin miracıdır demek o, miracıdır demek o. Safsatalara kapıldığımız için böyle hödük

kaldık hepimiz. Safsatalara takılan hödük insanların dersinde bulunduğumuz için böyle kaldık...

Bize hakikati öğretecek adamlar lazım. Müslüman bahar rüzgarı gibidir demek bu aziz cemaat, bir yerde durmaz, fırtına da yapmaz, bütün gülistanı dolaşır. İslam daima seferdedir, bütün gülistanı dolaşır. Lakin arkadaşlık bakidir, işte o kadar. Daha açıklayamayız. Niçin diye de sormayın aziz cemaat. Biliyorsun da mı söylemiyorsun deme, bilmesem yatıp kalkmam. Bunları da mırıl mırıl işkembeden atmam, işte o kadar. Ye de bağını sorma.

On üç asırdır, bütün ibadet mekanı camilerin demin dedik ya, duvarı içinde mihrap isimli bir oyukla, yüzlerini kendisine bağladıı. Milyonlarca müminin şimal, cenup, şark, garp her taraftan ona göre ayarlanarak istikametinde divan durduğu bir esrarlı nokta. Nedir orası? Bütün melek, cin ve mahlukatın secde noktası. Nur-u ilahi'nin esrar adesesi bütün ilahi feyiz ve ışıkları bir noktada toplayıp ve yeryüzü perdesine aksettiren yerdir Kâbe.

Onun için bir Arap şairi Kabe'ye gidiyor, Kabe'yi tavaf ediyor, Yemen'den gelmiş, oğullarıyla beraber. Son olarak Kabe'yi tavaf ediyor, seksene yakın… Kabe'den sonra diyor ki "Oğlum beni diyor bir de Resulullah'ın Ravza'sına tekrar götürün". Gitmiş gelmiş adam oralı, bir göreyim diyor. Mekke'den kalkıyolar Medine'ye doğru. 2. günü adam hastalanıyor. Artık gidemeyecek, son nefesini daha vermeden evvel, işte o yazdığı meşhur şiirin son mısraıdır o, bazı resimler görürsünüz. Kabe resmi bilmem ne, orada (yazar) iki satır size ben aslını okuyacağım.

İnnilte yarihessabeh,

Yevmen ilel erdil harami

Belliğ selamî,

Ravdatel fiha Nebiyyi Muhteremeti

İnnilte yarihessabeh,

Yevmen ilel erdil harami

Demin yüzümü okşayarak geçen, ve her gün Ravza-i Mutahhara'ya giden sabah rüzgarı diyor.

Belliğ selamî,

Selamımı götür tebliğ et.

Belliğ selamî,

Ravdatel fiha Nebiyyi Muhteremeti

Muhterem Nebi'nin Ravza'sına götür bunu, selamımı götür diyor, ruhunu teslim ediyor. Bu Mekke'deyken, Mekke için söylediği şiir. Onun Türkçe'sine ben çevirdim söylüyorum.

Kabe'ye ; "Bu divanda açılır perdeler ötenin ötesinde" diyor.

"Suret-i rahman görünür, o yerin perdesinde" diyor,

bu deminki şiirini okuduğumuz mübarek zat. Onun için divana durduğunuz zaman ötelerin ötesinden perdeler açılır kalbine oğlum.

O suret-i Rahman görünür orada.

Meşhur Nesimi demiş ki;

Kâh çıkarım gökyüzüne seyreylerim alemi,
Kâh inerim yeryüzüne alem seyreyler beni,
Suret-i Rahman'ı buldum, Suret-i Rahman benem,
Ben bir delü divaneyem, gör kim ne mamur olmuşem

Herif, çıldırdı bu derler amma, sen gel onu ne mamur…

Ben bir delü divaneyem, gör kim ne mamur olmuşem

İşte o mamur, buradan (Kâbeye yönelerek) oluruz oğlum

Onun için Kabe'ye döööön. Dedelerimiz asırlardır bu divana durduklarından Dünya'yı fethetmişlerdir. Bereket içinde ömürlerini geçirmişlerdir. Dedelerimizin evlerindeki hela'ların yapılışı Kabe'ye arkaları gelmesin diye çok dikkat ederlerdi. Ben çocukluğumdan hatırlarım bunu. Hürmetsizlik olur diye.

Şimdi bunları düşünen olmadığı gibi, Kabe'ye insani yüzünü çevirenler bile sayıyla.

Bereket, sıhhat, dirilik, ilim, derece, makam ancak aziz cemaat Kabe'ye ve Resuluna tazim ile elde edilir.

Tazim hududu olan hududuna evvela cesed-i tazim ile girilir.

Cesedini temiz tut.

Tazim hududu bura olduğu için… Cesed-i tazim nedir? Yıkanmak, temiz olmak, abdestli olmak.

Daha öteki, midesine haram sokamamak. Helal yönünde yürümek. Bu edepleri aldıktan sonra buraya

gelirsen, Allah-u Ekber dersen, o zaman Suret-i Rahman görünür. Kabe'nin perdesinde.

Yok midende haram, vücudunda pislik, ayağının arasında kir, kafanda mülevves fikirler, Allah-u Ekber , ulan boyasının altındaki taşı göremezsin.

Ben boyacılıktan sıvacılıktan bahsetmiyorum. Her an abdestli bulunun aziz cemaat. Daima abdestli olana şeytan yanaşamaaaz.

Abdestli olan daima Allah'ı andığı için şeytan kaçar ondan. Çok uyuma, bir gün çok uyuyacağız.

Mideni çok doldurma, dilinden şükrü bırakma, belalara sonsuz bir sabır gösterin aziz cemaat.

Tövbe ve istiğfar fırçası ile durmadan fırçalan.

Estagfirullaah!

Resulullah (SAV) günde 70 defa "Estağfirullah" derdi. Estağfirullah edepsizliği götürmez efendim!

Hani Cuma geceleri imam efendi akşam yatsıdan sonra, cemi günahlarlarımıza estagfirullah, estagfirullah, estagfirullah el azim ,el kerim, ellezi la ilahe illa Hu el hayyel kayyumu ve etub-u…. İşte gidiyor.

Bunlarla günah affolmaz oğlum. Bu dilden. Bu şeriatın emri, söylüyoruz.

Onun için her Müslüman günde 70 defa estagfirullah desin.

Bu estagfirullah… Bak bu siyah tozları atar, insanın, Müslümanın sokakta gezdiği zaman başkası tarafından üzerine düşen tozları, günahları götürür estağfirullah.

Yap edepsizliği, estağfirullah, estağfirullah…

Ulan fırçayla buraya anca silersin, gömleğinin altını, bunu tersine çevirmek lazım.

Estagfirullah onun için söylenir (küçük toz gibi bulaşan günahlar için).

Ama leke oldu. Sabun lazım.

Bir edepsizlik yaptın, birinin hakkını yedin. Sonra aklın başına geldi. Kardeşim ben senin hakkını yedim ama al şunu helalleşelim, helal olsun.

Yarabbi ben bir hata ettim. Sen bilirsin Ya Rabbi! Sen bilirsin Ya Rabbi. Gözünden yaşlar gelmeye başlar. Bir de ensene bir işaret gelir. (Var vakit değil mi) Ensene bir işaret gelir içini ferahlatmaya başlar. İşte sabunla lekeyi yıkamak da odur. Günah da o…

Bir de büyük yağ döküldü koluna. Evde benzinle çıkmaz bu, jet şeyine (kuru temizleme gibi) gönderirsin şurada 6 liraya temizliyorlar. Verirsin oraya. 6 lira ver cumartesi günü gel al der. O islime girer bilmem ne eder tertemiz olur. Öyle günahlar da vardır insanlarda. Bu günahları da tövbe-i Nasuh paklar. Tövbe-i Nasuh nedir? Bir edepsizlik yaptın, rızkın kesildi bilmem ne.

Alırsın bir şahit, bir Müslüman nur yüzlü. Amca ben şöyle şöyle şöyle şöyle edepsizlik yaptım. Sen şahit ol; ben şimdi bundan tövbe ediyorum. Bir daha bunu ağzıma bile almayacağım. Yahut yapmayacağım bu işi. Ya Rabbi sen bilirsin. Tövbe-i Nasuh bu. Tertemiz oldun.

Boyacıdan gitti temizlendi di mi?

Bir de hani Kovboy pantolları giyiyor boyacılar. Mavi boya, kırmızı boya, yağ içinde herif. Oturuyor kalkıyor iş zamanında giyiyor tulum gibi.

O yıkanmaz oğlum, o yıkanmaz. Onun yenisini almak lazım, kaynatsan da olmaz, ateşe atıp yakacaksın. Öyle edepesiz insanları da cehennem paklar. Onun için cehennem icad edildi.

Onun için tövbe ve istiğfar fırçası ile durmadan fırçalan… Güleryüzlü olun cemaat. Büyüklere hürmet edin gençler. İtimat edin. Küçüklere şefkatli olalım. Hayvanlara nebatlara karşı sonsuz bir merhamet gösterelim. Resul-u Ekrem efendimize inen şu Ayeti daima hatırınızdan çıkarmayın aziz cemaat. Resulullah

efendimize indi: “Sen de öleceksin onlar da ölecekler”. Ayeti Kerime. Hiçbirimiz dünyada kalmayacağız. Onun için Allah güler yüzle bizi dünyadan uğurlama nasib-i müyesser eylesin. (Amin) .

Amin.

Allahumme Salli Âla Muhammedin ve Âla Ehlibeyti Muhammed.

Subhaneke ya Allem, Tealeyte ya Selam, Ecirna minennar bi afuvike ya Mücir.

Allahumme Entel Mennan

Bediussemavati Vel Ardi Zel Celali Vel İkram

Ya Hayy Ya Kayyumu Ya Allahu Celle Celelehu…

Ya Er hamer Rahimin bizi yolumuzdan Şaşırtma (Amin)

Bize sabır ihsan Eyle (Amin)

Kanaat hasletlerimiz takviye Eyle (Amin)

A’malımızı kabul Eyle (Amin) ,

Her şeyi hakkıyla Duyan, kemaliyle Bilen Sensin,

Bizi cehennemden Koru (Amin),

Hatalarımızı Bağışla (Amin),

Rızıklarımızı helal yoldan nasib-i müyesser Eyle (Amin),

Bize sıhhat afiyet ve dirlik Ver (Amin),

Ramazan-ı Şerif’e hepimizin yetişmesini nasib-i müyesser Eyle (Amin).

Rahmetini ülkemizden Esirgeme (Amin),

Sen her şeye Kadirsin ya İlahi,

Memleketimizi her türlü afetten masun Kıl. (Amin)

Ya İlahi kudret-i kemalin aşkına, bize Nur-u Muhammedi havzında yıkanmak nasip Eyle.

Bize kadar uzanan Resulullah'ın nurunu kalp penceremizi açarak bize göstermeye izin Ver ya ilahi.

Son nefesimizde ki buyurun: "Eşhedü en la İlahe İllallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu" kelimesiyle bizi sana kavuşmak nasib-i müyesser Eyle Ya Rabbi.

Lillahil Fatiha.

Not: Kaydı hazırlayan beyefendi takipçimizden Allah razı Olsun.

KAYIT 30

Aziz cemaat bu ay da bitiyor. Artık Müslümanların Ağası diyelim, ay yanışıyor. İnşAllahurrahman, Allah'ın izniyle hepimiz Ramazan'a yetişir alın teriyle kazandığımız veya kazanmak nasibini Allah nasip ederse, helal lokmayla Ramazanı şerifi tutmak nasibi müyesser eyleye. Şimdi Hocaefendinin mihrabiyede okuduğu Kuran-ı Kerimde Ya eyyuhellezine amenu (ey iman edenler) diye başlayan şeyde hakiki manasını bilenler için… tabi Arapça bilen olmadığı için de titrer insan. Allahu lemyezel Kuranı Kerimde iki türlü hitap eder yarattıklarına. Birisi, Ya eyyuhellezine amenu, (diğeri) Ya eyyuhennas (ey insanlar) Ey insanlar, aklı başında olanlar, yürüyüp, gezip, yemek yiyip, konuşanlar demektir. Bunun içinde bütün inanan, inanmayan vardır. Ya eyyuhennas… Ey insanlar ey efendiler demektir.

Ya Eyyuhellezine amenu, Ey inananlar demektir. Resulüme inananlar, Allah'a inananlar, Kitaba inananlar, ahiret gününe inananlar demektir. Mallarınıza, evlatlarınıza o kadar sarılmayın Allah'ın zikrini unutursunuz sonra sonunuz… hasirun…helak olursunuz. Onun için Cenab-ı (s.a.v.) Efendimiz bir Hadisinde buyuruyorlar ki, benim korkum ahir zaman

ümmetim içindir diyor. Ahir zaman ümmeti biziz işte biz, biz. Amma şu, basit bir ustanın yaptığı şu çamurdan mihrap yok mu?. Oraya dönüp başını yere koyuyor musun, korkma! Korkma. Korkacak hiçbir şey yok, arkada Hazreti Resulü sav var. Allah'ın Habibi, O var. Onun için Ramazan aha geliyor. Ramazanda efendim orucu şu bozardı koklarsan bozulurdu bilmem ben onlardan bahsedecek değilim size. İçerden doğru kalpten doğru orucun manasını onun, güzel İslam'ın duyacağı zevklerden bahsedeceğiz fakat Allah nasip ederse belki Ankara'ya gitmek var… O secdeye başını koyan adam iyi insan namzet'idir. İyi insan namzedi(adayı). Dünyada iyi insanlar tükenmez efendiler. Her zaman vardır. Evliyayi tahte gıbabi la ya'rifuhum Gayri. Bir hadis i kutsi. Hadisi kutsi demek sözler Resulullah'ın mübarek ağzından dökülen sesler, fikir cenabı Allah tarafından Hz. Resul'ün kalbi mübarek'ine ilham edilen fikir. Ev yapacaksın mesela, emir. Nasıl istersem yaparım demek. Bunlara hadisi kutsi derler. Fikir Cenabı Allah'ın, söz Resulullah'ın. Hadis; fikir ve söz Resulullah'ın olursa Hadisi Şerif. Söz ve lafız fikir Allah'ın olursa o da Kuranı Kerim. Allah'ın Kelamı. Onun için dünyada iyi insan tükenmez, her zaman vardır dedik. Bu hadisi kutside Evliyayi tahte gıbabi la ya'rifuhum Gayri: Benim evliyalarım, Benim iyi

insanlarım Benim örtümün altında gizlidirler, onları bir ben bilirim. Esen rüzgârın sesinden böyle insanlar binlerce mana duyarak bu gibi insanlar bunları duyar ve bizlere anlatırlar. Sohbetlerinde birçok ölü gönüller dirilmeğe başlar. Uyuşmuş canlara kuvvet gelir. Hatta ve hatta bir evliyanın menkıbesini, iyi huylarını, başından geçen hadiseleri bir mecliste anlatılsa -Cenabı Peygamberin Hadisi vardır- o meclise Rahmet iner. Rahmet yağmur değildir. Allah'ın meleklerinin getirdiği rahmettir. Bizim gözümüz onu görmez. Efendim melek şeytan nedir? Bunları sakın demeyiiiin. Bunlar her baba yiğidin anlayacağı işler değildir. Efendim şeytan melek, var mıydı yok muydu? Bunu bel kemiğinden düşünenler söyler. Hele hele o hududa geçmeyin. Melek de vardır şeytan da vardır cin de vardır peri de vardır daha bilmediğin milyonlarca şey vardır. Futuhatı Mekkiye, Fi Esrarı memaliketül mülkiye, Muhyiddin Arabî'nin, bulursanız okuyun. Hz. Adem'den bile evvel hin min sin tin cin diye mahluklar vardı. Efendim ben cini göremiyorum. Sen daha önünü göremiyorsun. Dünya yaratıldığı zaman cinler Kuran a nazaran ateşten halkedildiler, dumansız ateşten. Bak; nefesimi görüyor musunuz? Görmüyorsunuz bura sıcak. Ama soğuğa çıktığımız zaman hoh derseniz nefesinizi görürsünüz. Dünya yaratılışında bir narı beyza bir alev kütlesi

halindeydi. Daha insandan cinden haber yok. O … Cenabı Allah bir mahluk elde etti işte cin budur. Vaktaki dünya soğudu soğudu soğudu insanların yaşamasına müsait olduğu halde nasıl ki dışarıda hoh diyorsun nefesin görünüyor, sıcakta söylüyorsun olmuyor. Hava soğuduğu için gözden gayrimer'i oldu cinler. Cin vardıııır. Kuranda var olan hepsi var. Efendim ben görmedim. Sen kendini görmüyorsun. Bunlarla bizim işimiz yok. Hayvanat bile cinin farkındadır. Onun için böyle şeyler anlatıldığı yere Allah'ın Rahmeti iner. Gözün görmediği bir çok hadiseler ve yaratıklar vardır dünyada. Burnun alamayacağı kokular vardır efendiler. Kulağın işitemeyeceği sesler vardır. Onları görmeye, onları koklamaya, onları işitmeye çareler aramak lazımdır. Şöyle bir demir parçası vardır fizikte buna diyapazon derler. Şöyle vurduğunuz zaman vırrrrr ihtizaz eder. Saniyede 14 defa ihtizaz (titreşim) yapanı insan kulağı alır ondan aşağısını alamaz. Onlara eskiler tahtessavt, yani sesin altında ki sesler. Bu gün onları yer bölükleri vardır askeriyede dinleme aletleriyle bu sesleri alırlar. 14 den yüksek olan savtlara (seslere) da tiz savtlar yüksek ses... Bizim kulağımız onu alır. Koku da böyledir. Köpek 2-3 km den koku alır. O halde koku almada köpekleşmek lazımdır. Köpek deyip de geçmeyin dünyanın en sadık hayvanıdır. Bir parça

ekmeğe kulunuz köleniz olur. Efendim köpek… Hayvanat zaten dünyada bittimi hayvanat öbür âlemde yok. Yook evet. Pekiii Yemlina, Mekselina, Meslina, Mernuş, Tebernuş, Sazenuş, Kefeştetayyuş, Kıtmir. Kıtmir köpeği ne oluyor cennete girecek. Hz. Salih'in devesi, Hz. Süleyman'ın nemeli, karıncası Hüt Hüt kuşu bilmem neyin kargası bunlar ne oluyor? Bunlara konuşma yok. O kadar yok oralara giremeyiz biz paşanın yanın a giremeyiz. Yaveriyle ancak konuşabiliriz. Öyle gözü, öyle burnu, öyle kulağı olan insanları ara bul. Cenabı sav buyuruyor ki oruçlunun ağzı reyhandan daha güzel kokar, Allah'ın güzel hoşuna gider o koku diyor. Koku koku böyle uydurmasyon mecazi koku değil. Amma bir hafta sonra ikindi vakti ağzını şöyle yap; kokuyu sen de beğenmezsin. Sen de beğenmezsin kokuyu. Çünkü dişinin etlerinde kalmıştır nefesin kokar, mideden akşamki yediğin böreğin kokusu gelir, pis koku gel… bana birisi sormuştu bunu çok seneler evvel

Efendim daktor bey He ne var? Aha bu hadis böyle söylüyor. Hem söyleyen de meslektaşım. Ha öyle söylüyor nasıl gel bakalım. Hakikaten fena kokuyor. Resulullah yalan mı söyledi.. haşa sümme haşa sümme haşa sümme haşa. Eee ulan kendi burnunda kabahat

bul. Resulullah’ın Hadisi Şerifini yalan çıkarmaya savaşma da burnunda şey bul. Aynasız gözünü gör al buna bak ayna diye, göremezsin yüzünü. Ayna lazım. O kokuyu almak için de bir yere süreceksin onu oradan koklayacaksın. Nereye süreceksin? Hakiki bir insanın eline yüzüne süreceksin o da orada görünür. Hakiki bir insanın…

Arzı Vasi İsterisen Gir Velî’nin Kabzına,

Arş-ı Kürsiden Geniştir Bir Velî’nin Ayesi

Onları da Allah’ın sevgili kullarından bulacaksın. Sen burnuna kabahat bulma. Burnun senin iyi amma içi pis, içini temizle. Burnu mendile silmeklen temizlenmez. Onun için öyle insanları aramak lazım. Efendim zenginin yükünü herkes taşır. … Bey ben tutayım çantanızı hadi, efendim aman zahmet etme yahu yorulursun ben götüreyim. Ağanın paltosunu tutan çoktur. Ağam paltonu tutayım. Estağfurullah. Aman efendim tutayım. Zatı âlileri yere düşmüş düşmesin diye herkes kol tutar.

Aman beyefendi yere düşme. Arabaya binerken kolunu tutar. Amma aziz cemaat asıl hüner bir zavallıya yardım etmektir. Yollarda sürünen bir biçareyi elinden tutup kaldırmak herkesin karı değildir. Çünkü orada gururunu yenmek vardır. İslam'da gurur yoktur. Kibir yoktur İslam'da. İslam'da yalnız Ayetle ve Resulullah ın Hadisiyle sabittir. İki şeyde İslam gurur edebilir, böbürlenebilir. Biri, İslam olduğuna gurur edebilir elhamdülillaah. Buna gurur edebilir. İkincisini de siz arayın bulun. Hele düşünün bakalım. Biraz kafanızı yollayın bakalım. Boşaltında başka şey arada sokacağım ondan sonra söyleyeceğim. İslam olduğuna gurur eder insan elhamdülillaah. Buna müsaade vardır. Guru etmeye. Onun için konuşmak öyle kolay iş değildir. Söz söylemeyi öğrenmek kılıç kullanmaktan daha zordur. Mahkemeye gider hâkim sorar; efendim bu iş ne? Böyle yaparsın hâlbuki orada söz söylemek lazımdır. Bir kelime söylemezsen sükut ikrardan gelir diye davayı kaybedersin o avukatlara sor da bak. Her mesleğin bir sırrı vardır gizliliği vardır bunu yalnız ustasının bilmesi iktiza eder. Başkası bildiği zaman düzen bozulur. Herkes malumat huruçluk eder efendim şöyle olacaktı da böyle olacaktı da. Düzen bozulur. Bir kişi bilse kâfidir. Ama böyle olmasına rağmen her zaman sözün tesiri de olmaz. Nasihatın fayda vermesi için dinleyenin

anlayışına bağlıdır. Anlayışına bağlıdır. Anlayışı olmayana, kalbi körleşmişe, duygusu sönmüşe söz kâr etmez. Diken tohumu gül vermez. Gül tohumu diken verir amma dikeni vardır herkes yanaşmasın diye. Gül deyip de geçmeyin. Bir parçacık tohum. Al dünyanın bütün laboratuarlarına götür bütün kimyacılarını topla şunun içinde ne var? Tahliller mahliller falan onu toz haline getirirler içinde amidon vardır. Amidon fenni isimdir. Nişasta, fosfatlar vardır fasulyenin içinde olan fosfat... Ondan sonra yağlar vardır, peptitler vardır, şunlar vardır bunlar vardır. Aaa başka başka koku var mı bunda? Yok ulan delirdin mi koku yok. Renk var mı asla yok. Peki yere dikiyonuz gül tohumunu gül ne oluyor toprakta? Her şeyi topraktan gelmiştir. Topraktan yaratılmıştır. Toprağa Er Rezzak esması geliyor Allah'ın. El Hay esması geliyor. Kimden geliyor bunlar? Yukarıdan direklen mı iniyor? "Minel mai külli şeyin Hayy" Her şey sudan halk edilmiştir. Suyun içinde geliyor. Hararet geliyor, ziya geliyor, rızık geliyor gül tohumu başlıyor büyümeye. Bir de bakıyorsun ki yeşil bir şey çıktı. Yeşil nerden çıktı. İçindekine havanın güneşin ultraviyolesi tesir ediyor fosfatlar şöyle oluyor fotosentez oluyor orada gül olgunlaşıyor. Ne yapıyor? Kaç ay toprak altında kanaat çilesi çekiyor. Kanaat çilesi çekiyor. Sıcaklık alıyor, su alıyor, şunu alıyor, bunu alıyor nihayet

o sabırdan sonra yukarı yemyeşil geliyor kırmızılaşmaya başlıyor. Olgunlaşıyor. Ben varım diyor. O zaman bu güzel olgunlaşmasına cenabı Allah ona kokuyu veriyor.

(Devamı bir sonraki kayıttadır...)

KAYIT 31

O zaman bu güzel olgunlaşmasına Cenab-ı Allah ona kokuyu veriyor. Koku dışarıdan geliyor. İçinde olsaydı, gül dışarı koku vermezdi. Çünkü her şey hasistir kıskançtır. Nasıl ki bir ayna parçası ayna oldu mu güneş vuruyor buraya, aksediyor Allah'ın EL BEDÎ esmasından ona koku geliyor ve aksediyor. Sen de oruçluyum diye ağzından çıkardığın diye, ağzının tükürükleri lavanta oluyor diye düşünme. Ağzın güzel, Allah'ı anıyor, miden boş, Allah'ın emriyle, gözün mözün daima ötede beride değil, abdestlisin Cenabı Allah El Bedî esmasıyla ağzında tecelli ediyor senin. Koku Allah'ın oğlum Allah'ın. Senin değil, senin değil.

Onun için gül olgunluğa geldiği için Cenabı Allah ona kokuyu nasip ediyor. Gül de aynaya nasıl güneş vurduğu gibi aksettiriyor etrafa. Bütün gülistanı gezersen gül kokmaya başlar. Onun için nasıl aynaya vurduğu gibi senin ağzının kokusunu da Allah'ın sevgililerinin birisinin suratına vur o zaman kokuyu alırsın. Çünkü o kokuya emir yoktur daha sana edebe girmedin o edebe. O edebe gir ondan sonra. Bakınız ben burada oturuyorum hepiniz beni görüyorsunuz. Fakat ben buradayım. İçinde değilim senin. Ziya dalgaları gözüne kadar gidiyor dimağına gidiyor ben görüyorum vaiz efendi şeyde oturuyor diyorsun tamam. İmam efendi de orada oturuyor. Sesimi işitiyorsunuz. Söz söylüyorum. Sesimi kulağınla duyuyorsun değil mi. Amma kulağında duymuyorsun sesimi. Dikkat edin ağzıma, ağzımın içinde benim sesim. Kulağınız sanki uzamış görünmeyen bir mikrofonla ağzımın içine girmiş. Ses ağzımın içinde. Ben koku olsam koku dalgaları gitse kokuyu burnunuzda hissedersiniz. Cenabı Allah bir hadisi Kutsi de diyor ki "Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim" Sen senlen görüyorsun, sen senlen işitiyorsun. Hakiki O'nlan gördüğün zaman beni içinde görürsünüz. Ne biçim bir adam olduğumu, pis mi kötü mü o zaman anlarsınız.

Sesimi de ona göre anlarsın. Onun için şurada bak bu sesleri alıyor. Hiç kimse kendi sesini tanıyamaz. Aldır şuna çaldır ulan bu benim sesim değil dersin. Niçin Cenabı Allah böyle yarattı? Yarın ahrette de bunların hepsi alınıyor yaptığın edepsizlikler. Çıkaracak karşına rır rır rır rır rır dinleyeceksin. Bu senin. Yoo bu benim sesim değil. Rahat olasın orada da Ya Rabbi ben edepsizlik yaptım bilmem ne yaptım? Af dileyesin diye sesini sana benzetmiyor Cenabı Allah. Sana mühlet veriyor. Toprakta da vücudun yok olması yarın dirildiğimiz zaman cesedinleyken yaptığın edepsizliklerden utanmasın diye Cenabı Allah cesedi toprakta yok ediyor. Bu kadar nezaket gösteriyor bize. Allah'ın nezaketi. Cenabı Sav'e ilk Sure indiği zaman "İkra bismirabbikellezi Halak" "Oku seni yaratan Allah'ının ismiyle oku" diye Cebrail as. Gelmiş. İkra-oku , Biismi Rabbikellezi halak - Seni yaratan Allah'ın ismiyle. "Halakal insane min alak" o anda seni yaratan Allah, insanı pıhtıdan yarattı. Seni yarattı pıhtıdan demiyor Resulullah'a karşı gösterdiği nezakete bak. O halde Resulullah'ın ümmetine de aynı nezaketi şeyediyor. Onun için o kokuları o şeyleri bulmak için burnunu temizleyecek bir adam aramak lazım. Zaten uyurken her işini tamamlayın ha efendiler uyanacağını tam bilemezsin. Aç gözlü olma, insanın şerefi söner. Geçen

gün bir daha geri gelmez. Bulunduğun gün de devam etmez durduramazsın gelecek gün onu geçirir. Her saadetin sonu sevinçtir derler dedelerimiz fakat her sevincin sonu saadet değildir. Doğrunun eğrisi eğri, eğrini doğrusu da yine eğridir. Öyle insanlar vardır ki bütün dünyada, Eskişehir'de de, her yerde, geceleri sabahlara kadar ibadet ederler. Gündüzleri oruçla geçirirler. Günaha girmezler, her an gözlerinde yaş bulunur bunların. Buna rağmen öyle insanlar da vardır ki, gece sabahlara kadar uyur, güneşi her zaman üstüne doğurur. Gündüzü oyuncakla geçirir kahve köşelerinde. Her çeşit hataları yapar. Daima da güler yüzlüdür. Biri bir parça ekmek rızkıdır birinin, birinin koskoca evinde koyun yemiştir. Ötekisi sabaha kadar uyumaz öteki üstüne güneşi… O koyun yer o bir parça ekmek... İlahi kudrete karşı geliyor mu gelmiyor mu diye tecrübededir o adam. …Uyuyan muyuyan güler yüzlü olan maddi ölümden korkar. Aman ölecem işte şu olacam amma kalbinin ölmüş olması aklına gelmez. Dünya elimden gidecek diye sızlar aman şuram kalbimin bilmem zırıltısına bilmem….bilmem ne geldi aman kıpırdama aman şu damlayı al aaal tedavi ol ama korkma. Korkan adam geberecem diye korkar. Korkmayan bu hastalıktan öleceğim diye düşünür. Ölmekle gebermek arasında dağlar kadar fark vardır. Dünya elimden

gidecek diye, ahretin elinden çıkacağını hiç düşünmez. Bir kimse aziz cemaat Allah ile olmazsa gözlerini hırs perdesi kaplar. Gözleri kararır dünyayı emri altına almaya savaşır. Yalnız dünyayı görür, dünya malını bilir insanlıktan haberi olmadan manen çıkar. Vahşi olur bu adam. Ne yapacağını bilmez. Allah yolunu seçen de şu küçücük halıcığın üstünde başını secdeye koyan, kimisi evinin tahtasında seccadesi bile yoktur. Kimisi bir post bulmuştur, kimisi mendiline. Bu yolu seçen de önce kalbinde Allah sevgisi peyda olur. Kanaatkar olur, anlayışlı olur, gönlü gözü tok olur, irfan sahibi olur, bilginin çözemediği hikmetleri çözer.

Vaktiyle Ümmül Hasan diye bir zatı muhterem varmış Bir Kulhuvallah ile Elhamı bilirmiş. Eski devirde hicret devirlerinde, İmamı Azam Hz. zamanında. Kulhuvallah ile Elhamı da yanlış okurmuş. Arap olduğu için tabi Arapça Kuranı Kerim, bir şey sordukları zaman o zamanın müfessirlerinin tefsir edemediği surette manalar verirmiş. Resululla'ı sav. Ümmi idi. Ümmi cahil değildir efendiler. Ümmi, hocası Allah olana derler. Boşalmış, tertemiz hocası Cenab-ı Allah. Ümmi. ….. böyle insan, aza yetinir çünkü iffet sahibidir secdeye

başını koyar. Namus perdesine bürünmüştür. Dini dünyaya değişmeeez. Dünyalık bulmak için dinini de kaybetmez. Ahiret için çalışınız. İbadet edin, hayır yapın cemaat. Bir taraftan da dünyaya çalış para kazan, mal mülk sahibi ol, yalnız dikkat et imanını elden götürme. Dünyalığa karışmasın imanın sonra dünyayı da ahreti de batırırsın. Konuşmana dikkat et. Arkadaşınla şununla bununla konuşurken. İnsan faziletini konuşmasıyla gösterir. Cepten saat benim saatim zenit tir senin saatin bilmem nedir diye değil. İnsan konuşmasıyla faziletli olup olmadığını gösterir. Akıl kendini konuşmayla meydana atar. Sıhhıye müfettişi bir tımarhaneyi ziyarete gitmiş. Geziyor. Bir odaya girmiş bir iki kişi orada oturmuşlar tavuk gibi gıt gıt gıt gıt diyor bu ne işte bu delinin bir cinsi. Ötekisi düşünüyor, ötekisi horoz gibi ötüyor, ötekisi işte envai çeşit hayvanat gibi şey. Bir yere gitmişler böyle büyük bir yer tavanda iki tane halka iri yarı bir herif kollarını geçirmiş oradan elleri de böyle asılıyor orada. Bu nedir demiş? Bu efendim 3 aydır oraya çıktı demiş Doktor diyor baş doktor. Çıktı oraya demiş ben Rambo yum diyor inmiyor aşağı. Rambo yum. Merdiven koyuyoruz, yemeğini veriyoruz, abdestini aşağı bırakıyor. İndiremiyoruz herifi aşağı diyor tekmeliyor orada e düşmüyor mu valla düşmüyor 3 aydır orada uyur elleri böyle tutuk kolları şeylerde.

Şimdi müfettiş demiş ki doktor bey bunu buradan indirin herif düşerde bir yerini koparır. Efendim indirelim ama demiş lambasız kalırız demiş. Doktor da deliymiş. Doktor da deliymiş.

Ha onun için konuşmana dikkat et konuşmasından insanın aklı belli olur. Konuşmasından belli olur. Efendim unuttum munuttum yo yo yo yo .Konuşamayacağın işi sukut et. Hani taşı atarlar şeye ocağa, taşı ateş yakar bilirsin değil mi. Taşı ateş yakar. Ateşe taşı attınmı yanar kireç olur. Taşı ateşe atarsan yakar. Taş serttir. Ateş de yumuşaktır elinle bile tutamazsın. Su taşı deler. Taş katı su mülayimdir dikkat ederseniz. Kireç taştır, su da su dur fakat su onu eritir kirecin içini, kireci suya atarsan. Sen de yumuşak ol oğlum yumuşak. Sertler geç de olsa önünde diz çöker işte bu Ayettir sünnetullah tır. Sen iyilik yap zaman geçse bile kötü düşünenler sana karşı bir bir mahcup olurlar. Hz. Halit Bin Velid Meşhur kumandan. İçine bir ateş düşüyor nihayet Cenab-ı peygambere gidiyor İslam olacak. Geliyor, Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü Enneke Resulullah diyor. Ennek… Çünkü Resulullah'ın huzurunda. Ennek, görerek söylenir. Biz görmediğimiz

için Eşhedü enne Muhammeden Resulullah. Eşhedü enneke, ennek. Medine'ye gidenleriniz varsa Resulullah'ın Ravzasının etrafında küçük çocuklar bilye oynarlar. Şöyle zıp zıp seyrederdim onları şöyle zıp zıp oynuyorlar. Şimdi ötekisi vurdu yoo vuramadın dedi ona hani çocuklar birbirine karşı şey ederler vurdundu vurmadındı. Ötekisi yemin etmez. Elini böyle Ravza'nın dışarıdaki duvarına kor Nisa kapısının orada kumluk vardır. O tarafta da Eba Eyub-i Ensari'nin evi vardır arkasında da kütüphane. Enneke Resulullah der elini kor küçücük çocuk. Ennek. Yani aha Resulullah'ı görüyorum diye. Ennek görerek söylemek. Hz.Halit İslam oluyor ordularlan mordularlan gidiyor. Bunu İran tarafına gönderiyorlar. Kendisi sekiz bin kişi, düşman ordusu yetmiş bin kişi. Oradan geliyor ordan geliyor kumandan onlar diyor ki ; Yahu diyor siz gelip de beyhude harp etmeyin hem siz bir defa gidersiniz gürültüye diyor. Bizim askerlerimizden de biraz gider. Öyle de yenileceksiniz biz başka sefere gideceğiz, gel yapmayalım bunu diyor. Hz. Halit'e söylüyor. Hz. Halit düşman kumandanına ne diyor biliyor musunuz? Size öyle bir orduyla geldim ki diyor siz dünyada kalmak istediğiniz kadar. Onlar şehit olmayı isterler diyor. İman herkes de bulunması kolay olmayan bir asalettir. Bunu iman söyletir. Siz dünyada kalmak için harbediyorsunuz,

bizimkiler de ölmek için harbediyorlar şehit olmak için harbediyorlar diyor. İşte bunu iman söyletir insana. İman başkadır. Resulullah'ı sav Allah şefaatine nail eyleye muhakkak edecektir. Son Ahir zamanda başka Müslüman yok yahu. İşte bizler başka Müslüman yok. Kime şey edecek ilk defa bize. Ondan sonra ilk defa can sonra canan. İlk defa bize sonra başkasına. Korkacak bir şey yok. Her gün Resulullah'ı andın mı korkacak bir şey yok. Bakmayın bazı vaizler aman aman aman cehennem de böyle, yok efendim yok İslam'a yoktur böyle şey. Bu kadar dünyada Allah'ı inkâr edenler var onlar düşünsünler. Ne düşünüyorsun sen? Rızkını al Elhamdülillah ye, namazını kıl, devlete itaat et, komşuna yardım et, devletin emirlerine yardım et bitti işte bundan sonra korkacak bir şey yok.

(Devamı bir sonraki kayıttadır...)

KAYTI 32

Resulullah'ı sav Allah şefaatine nail eyleye muhakkak edecektir. Ahir zamanda başka Müslüman yok yahu. İşte bizler, başka Müslüman yok. Kime şey edecek ilk defa bize. Ondan sonra ilk defa can sonra canan. İlk

defa bize sonra başkasına. Korkacak bir şey yok. Her gün Resulullah'ı andın mı korkacak bir şey yok. Bakmayın bazı vaizler aman aman aman cehennem de böyle, yok efendim yok İslam'a yoktur böyle şey. Bu kadar dünyada Allah'ı inkâr edenler var onlar düşünsünler. Ne düşünüyorsun sen? Rızkını al Elhamdülillah ye, namazını kıl, devlete itaat et, komşuna yardım et, devletin emirlerine yardım et bitti işte bundan sonra korkacak bir şey yok.

Tebuk gazvesi, Hayber'e gitmişler. Hayberde o zaman Anter ile Merhep isminde cesur iki tane kapı gibi 1.90 boyu, kolları böyle benim baldırlarım gibi herifler. Eskiden harpler bir kişi çıkıyor hadi gel bakalım diyor. Anter ismindeki biri çıkıyor diğer arkadaşı da Merhep. Anter diyor ki bir adam gönderin bana diyor. Herkes bizim Müslümancıklar bakıyorlar birbirine sen çık sen çık… Resulullahı sav o zaman Hz. Ali 22 yaşlarında. Ya Ali hadi bakalım diyor. Hz. Ali onun nazarında orta boylu bir zatı muhterem. Hz. Ali efendimiz çıkıyor. Merhep dağ gibi Hz. Ali de şey…. Merhep bakıyor ona 60 yaşında Merhep ama öyle delikanlı melikanlı demez herif. Diyor ki Ali diyor. Ben senin babanı tanırım diyor o aralar küçük memleketler tanırlar, cahiliyet devrinde.

Oğlum sen git de diyor başkası gelsin diyor sen paramparça olursun. Hz. Ali diyor ki İyi ama kader böyle ne yapalım, ve ilk defa yaşlı olan hücum ediyor. Anter bir kılıcını koskocaman kılıcı 30 hokka mı ne Hz. Ali efendimizin üzerine hücum ederek saldırıyor. Hz. Ali Keremullahu Veche kalkanını tutuyor. Kalkan ikiye ayrıldığı gibi Hz. Ali'nin mübarek başları yarılıyor kan başlıyor akmaya. Şimdi Hz. Ali'de şey hücum (sırası) bir o atacak bir o. Hz. Ali kılıcınlan Anterin üzerine bir hücum ediyor Anter geri çekilirken ayağı kayıyor düşüyor aşağı Hz. Ali ayağını Anterin göğsüne koyuyor miğferini yakalıyor kılıcı vuracak kafasına. Bu sırada Anter Hz. Ali'nin mübarek yüzüne tükürüyor. Pu diye tükürüyor. Hz. Ali kafayı bırakıyor, ayağı orada Anter diyor o da cesur adam haa o da cesur adam. Ali diyor fırsatı buldun diyor vur kafama diyor kopar gövdemden diyor. Kalkacağım 3. Hamle bende yaralısın diyor paramparça ederim seni diyor. Hz. Ali diyor ki, Ben Allah için harp ediyorum diyor. Yüzüme tükürdün beşeri hiddettim galebeye geldi ben hiddetlendim diyor. Öldürürsem kendi hiddetim için seni öldürürüm cinayet işlerim yapamam diyor bunu. Onun üzerine Anter aşağıda yattığı yerde "Eşhedu en lâ ilâhe illallâh… Müslüman oluyor. Müslüman ruhu Allah'ın kalpte makarrını bulduğu dakikada tecelli eder. Sen Allah de,

yerleştir, gir fırından içeri hiç bir şey yapmaz. Amma acaba dersen sen çoktan yandın zaten. Çoktan. Acabayla işimiz yok İslam'ın acabası yoktur. Acaba serseri işidir. İmanını kuvvetli yapabilmek için de insan, merhamet haline kavuşmak lazımdır. Merhamet haline kavuşmak demek Rahim sıfatıyla çarpan kalbe sahip olmak demektir. Bir Hadisi Peygamberi de babanın yavrusuna bakması ibadettir diyor. Çünkü merhametle bakar. Sevginin büyüklüğünü anlatıyor. Şaşarım onlara ki evladını reddeder. Şaşarım o öküzlere ki babasına ihanet eder çocuklar isyan eder bunların ikisi de cehennemliktir haa. Babaya itaatsizlik evlada karşı lanettir. Aman aman aman İslam dininde beddua yasaktır efendiler. Beddua yasaktır İslam dininde. Hz.Nuh, Nuh Süryani lisanında Nuuhe kelimesinden gelir sudan çıkma demek. Ümmetine o kadar söyledi o kadar söyledi ümmeti isyan ettiler. Kaldırdı ellerini Ya Rabbi sen bunları helak et dedi. Peygamber bedduası bu hepsi biliyorsunuz kıssası suda boğuldu gittiler. Hz.Lut'a öyle yaptılar. Bahri Lut bir su kapladı orayı, ümmetini tamamıyla berbat etti bıraktı. Hz. Hud O'da dua etti, Hz. Salih O'da beddua etti , Hz. Musa hepsi beddua ettiler ve Peygamber duası olduğu için hepsi kabul edildi. Hepsi Hak ile yeksan oldular. Yalnız Peygamber Efendimiz beddua etmemiştir. O'nun

beddua etmediğinden dolayı “Vema Erselnake İlla Rahmeten Lil Alemin” Sen alemlere Rahmet olarak gönderildin. Sen en güzel ahlak üzeresin Ayeti Resulullah’ın beddua etmemesindendir. Yalnız iki yerde ömrü saadetlerinde Resulullah Efendimiz beddua etmiştir. Birisini derhal beşeri şeyden yaptığı için hatırına gelmiş ve hayra tebdil ettirmiştir. İkincisi de hakikaten beddua etmiştir. O beddua değil o. Beddua değil o. O da beddua değil. Bir gün Hz. Ayşe validemiz hamur yoğuruyormuş mübarek kadın. Hz. Resul içeri girmiş. O da ev halkı, Peygamber ama evi. Küçücük bir odası, yamasını yapar, ortalığı süpürür, nalinlerini (ayakkabılarını) temizler küçük toprak bir kapta yemek yerdi Resulullah. Fakat icabettiği zaman da semavatı dolaşırdı. Her baba yiğidin karı değildir, yaaa. Bir Lıs getirmiş. Lıs Arapçada Lam, Sad, hırsız demek hafif hırsızlık yapan, sarik değil. Ya Ayşe bu burada dursun demiş. 15-16 yaşındaki bir çocuk. Peki Ya Resulullah demiş. Hz. Ayşe validemiz dalgınmış mübarek. Biraz sonra Resulullah gelmiş demiş ki Ayşe çocuk nerede? Ne çocuğu Ya Resulullah demiş. Hani demin bıraktım demiş. Unutmuş Hz. Ayşe. Elin kırılsın be Ya Ayşe demiş çıkmış gitmiş Resulullah(sav). Biraz sonra yolda aklına geliyor dönüyor geliyor ki Ayşe validemiz hamurları hep koluna bulamış. Ya Ayşe ne oldu sana? Demiş. Ya

Resulullah beddua ettiniz hangi kolumun kırılacağına bekliyorum demiş. Resulullah Efendimiz derhal secdeye kapanmış. Ya Rabbi ben de kulum demiş. Bazen beşeri hiddetime kapılıp beddua edersem ümmetim için onu hayra tebdil Eyle ya Rabbi demiş. İkincisi de Resulullah efendimizin Hz. Hatice den 4 çocuğu vardı bilirsiniz. Birisi de UmmuGulsum Gülsüm yani Gülsüm. Arapça da Gulsum derler Ummu Gulsum. Bu Uteybe isminde biriyle evliydi. Sav daha hicretten evvel olmuş bu. Kâbe'ye giderken işte İslam dinini yeni ilan etmeye başladı vahiyler yeni geliyor. Kızı olmuş İslam tabi, Ummu Gulsum. Uteybe geçiyor Resulullah'ın (sav) yakasını tutuyor Sen diyor yalancılık ediyorsun güya kayın babamsın diyor ve Resulullah'ın mübarek yüzüne tükürüyor. Resulullah o âlemlere Rahmet olan sesini çıkarmıyor yalnız mübarek gözlerinden yaşlar dökülmeye başlıyor. Burada durun biraz. Uhud harbinde mübarek dişleri kırılıyor, ordu paramparça, Hz. Hamza'yı parçalamışlar O ellerini kaldırmış "Ya Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar sen bunları affeyle" diyor düşmana. Beddua etmiyor bakın. Meşhur İngilizlerin Karl Li… vardır dinsiz bir herif . Hiç peygamber meygamber dinlemez. Diyor ki İslam Peygamberi Ekselans Muhammed diyor. Ekselans hazret demek. Bu kelimeyi kullanıyor kitabında. Eğer

diyor peygamber diye bir şey varsa bundan başka yoktur diyor. Çünkü diyor bir hengâmede onlara beddua etmiyor ve Ya Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar Sen bunları affet ancak insanüstü bir insan söyler bunu diyor. Haa. Mübarek gözlerinden yaşlar geliyor ve tutamıyor kendini “Ya Rabbi Uteybeyi diyor vahşi hayvanlara parçalattır” diyor yürüyor. Uteybe 3. Günü Şam’a gidiyor ticaretle meşgul yolda bir arslan tarafından paramparça ediliyor. Peygamber duası bu. Onun için hakiki Müslümana bir eziyet gelirse hiç sesini çıkarmayacak, hiddet göstermeyecek, gözünden o anda gelen yaş Cenabı Allah’ın en sevdiği yaş, gözyaşıdır. Allah’a dokunur derhal kendisi tepeler insanı derhal kendisi tepeler.

Hasan Kaleli İbrahim Hakkı Hz. leri 7 yaşında çocukmuş. Fakirullah HZ. lerinin yanında talebeymiş. Oturuyor büyükleriyle, Fakirullah ders anlatıyor. Veliyullah Fakirullah. Bir aralık testiyi demiş Hakkı demiş git şu çeşmeden doldur da getir demiş. İbrahim Hakkı Hz. leri almış 7 yaşında çocuk gitmiş şeye, çeşmeye biraz sonra ağlayarak gelmiş. Ne oldun Hakkı? demiş. Demiş ki orada dolduruyorken demiş bir sipahi geldi atlı bir adam beni itti demiş testi düştü kırıldı demiş. Aman

demiş Hakkı koş demiş o adama fena bir söz söyle de gel demiş. Hakkı hemen koşmuş gitmiş korkmuş söyleyememiş bir şey alışmamış fena söylemeye gelmiş ağlayarak. Söyledin mi Hakkı? Demiş. Yok demiş söyleyemedim. Aman oğlum çabuk koş demiş. Hakkı gitmiş bu sefer tamamıyla ağlayarak gelmiş bağıra bağıra. Ne oldu Hakkı? Demiş. Amca demiş orada ki at ürktü demiş. Sipahiye bir tekme vurdu demiş kafası mafası dağıldı herif yatıyor orada demiş. Fakirullah demiş ki oğlum bak bir testiye bir adamı mahvettin demiş. Kimse bir şey anlamamış. Ve Fakirullah şunu söylemiştir; Bir insan, bir insana veya bir hayvana, hayvan da var içinde, bir insana veya bir hayvana, birisi na hak yere eziyet yapar, o hayvan veya o insan Yahu niye yapıyorsun, ne yaptım sana gibi bir kelime sarf etmeyip de, müteessir olup başını öne eğer de gözünden yaş gelirse, derhal hakiki Sahibi karışır (işe), derhal tepeler insanı. Onun için, “Feemmel yetime fela tekhar, Feemmesaile fela tenhar.” Kapına gelen saili (isteyeni) boş çevirme, şimdi ki dilenciler değil haa. Sail dilenci değildir, bunlar(dilenciler) Allah’ı unutmuş heriflerdir. Düşkün bir hale geldiğin zaman Allah’tan başkasına el uzatırsan Allah’ı unutmuş olursun. Sen bir imtihandasın. Cenabı Allah’ın kader zincirine dokunmayın. Bunlar bu dışarıdakiler bunlara bakmayın

bunlar fakir değildir. Onlar edepsizdirler. Hakiki fakir Allah'tan başka kimseye elini açmaz. Amma İslam hakiki fakiri bilir. Efendim hoca efendi kime vereyim? Efendim, zekat verecem bilmem fitre verecem. Arama mahallende arama getir burada ki hocalara ver. Bunlar da aldığı 200 lira maaştır gece herkes otururken sinemadayken, gel git gel git, bakın ahirete yanaştı iki büklüm oldu. Sen zannediyorsun ki ekmeği bulamayan bilmem ne fakir. Öyle ekmeği bulamayanlar var ki ispirto içiyorlar. Şimdi ki hakiki fakiri anlamak için Veliyullah olmak lazım oğlum çok güçtür. Vaktimizi bitirelim de, ahirete gidelim biran evvel. Bu gidişle öyle bir gün gelecek ki, bazılarının beğenmediği bu hoca efendileri de bulamayacağız haaa. Yıkayamayacaklar cenazenizi. Dünya öyle gidiyor. Ayın etrafında dön babam dön. Hala uğraşıyorlar. Çık, efendim … ne var oğlum ayı buldun da ne oldu? Herkesin bir deliliği var işte. Böyle insanları bulmağa bakmak lazım böyle insanları. Davutu Aceli isminde, Aceli isminde bir Veliyullah Bağdat'ta vefat ediyor. Öldüğü zaman Bağdatlılar bunu çok severmişler kabrine götürülmüş. Kabre yanaştıkça bir Reyhan kokusu yayılmış etrafa reyhan kokusu. Cemaat şaşırmışlar ne oluyor diye. Bir güzel bir koku. Efendim nasıl olur, ulan bir leşin yanından geçemiyorsun pis kokudan. Ee pis koku

olduğu gibi iyi koku da olur, niye şaşacaksın? Bir reyhan kokusu şaşırmış cemaat. Bu hal 70 gün o kabirde devam etmiş. O kabrin yanında bu reyhan kokusu gece gündüz... Devrin sultanına haber vermişler. Abbasiler devrinde böyle biri vefat etti demişler. Sultan gitmiş hakikaten öyle (reyhan kokuyor) o sırada başka birisi ölmüş saraydan o reyhandan istifade etsin diye onun yanına gömmüşler. Koku derhal kaybolmuş. Nasıl kaybolduğunu kimse çözememiş.

Metin bir Hanımefendi takipçimiz tarafından hazırlanmıştır. Allah kendisinden razi Olsun. İstifade edenlerden hasıl olan ecirden kendi de nasiplensin. Amin.

(Devamı bir sonraki kayıttadır...)

KAYIT 33

O kabrin yanında bu reyhan kokusu gece gündüz... Devrin sultanına haber vermişler. Abbasiler devrinde böyle biri vefat etti demişler. Sultan gitmiş hakikaten öyle (reyhan kokuyor) o sırada başka birisi ölmüş saraydan o reyhandan istifade etsin diye onun yanına

gömmüşler. Koku derhal kaybolmuş. Nasıl kaybolduğunu kimse sezememiş.

Aziz cemaat size bir şey söyleyeyim mi? Allah adı anılmayan bir yuvada hayır yoktur. Allah adı anılmayan bir vücutta da hayır yoktur. Zahiri bilgi ile efendim falan kitabı okudum, şunu okudum, bunu okudum, ben profesörüm, sen bilmem nesin, zahiri bilgiyle kutsi hareme girmeye müsaade katiyen yoktur. Yakınlık âlemine eremez insan. Kıldığımız bu namaz şeriat namazıdır. Şeriat namazı. Kalp namazıyla birleşmezse, noksan olur bu namaz. Ama biz kılıyoruz efendim, kalp namazı nasıl? Huzur, huzur…

Allahu Ekber, bedava… Sübhânekellâhümme ve bi hamdik ve tebârekesmük ve teâlâ ceddük ve lâ ilâhe ğayrük. Bitti bizim işimiz, imam efendi okuyor hesabımıza. Okudu, okudu, okudu Allahu Ekber bir de bakıyorsun kafa teyyy seylak mahallesine gitmiş. Yahut Odun pazarında iniyorsun Bit pazarında geziyorsun, bazısı trene biner Ankara'ya gider. Bu kıldığınız şeriat namazıdır. Bunu böyle hale soktuğun zaman hakiki namaz olur. E Peki biz beyhude mi kılıyoruz? Ecri sadece

derece getirir insana. İlahi varlık âleminde yakınlık bulamaz insan. Vergisini vermiş olur çetelesine işaret olur o kadar. Cenabı Peygamber buyuruyor ki Allah'ın bir cenneti vardır hadistir. Orada köşkler yoktur diyor. Bal (asel) bal lafı edilmez, süt de bulunmaz diyor. Orada yalnız ilahi yüze nazar vardır diyor. Bakılır. Yüzler vardır, tazedir, parlar o günde.

Vücuhun yevmeizin naziratun ila Rabbihe nazira.

Kıyamet suresinde. İşte bu yüz İslam'da vardır ha. Bunları ortaya çıkaranlara biz evliya zümresi diyoruz, evliya zümresi. Evliya zümresi Allah'ın gelinleridir, gelin, gelin. Gelinin insan ancak güzel duvağını görür oğlum ancak dış süsünü seyredebilirsiniz, dış süsünü. Belki yüzünde ki nuru, belki hususi kokusunu, işte o kadar. Onlar Allah'ın Reyhanıdırlar buyuruyor Beyazıd ı Bestami Hz. ancak Sıddıklar onları koklayabilirler, kokularını alabilirler diyor. Onlar kendilerini göstermezler çünkü rububiyet sırrının ifşası küfürdür, o kadar. Onun için namaz, niyaz, oruç, şu, bu insanın varlığı vardır, bakırı, bakırı, vücudu. Bakırı Rahmet kimyasıyla karıştı mı altına çevrilir. Bir damla olan ruh

insanda ki ruh, vücut sedefinin içinde bir inci olmaya başlar. Onun için bir Ayeti Kerime de;

Fe ulaike Yubeddilullahu seyyiatihim hasenat. VekenAllahu Ğafurerrahime.

Hakiki müminin seyyiati (kötülüğü) de olsa Allah Gafur, Rahim Esmasıyla onu derhal hasenata (iyiliğe) tebdil eder. Vücudu o kadar besleme, vücudunu o kadar besleme ölüme kurban olur ha. Hani, 40 dan sonra bilmem ne yeme, kalbinin etrafı yağ bağlar der doktorlarımız. Tansiyonun yükselir, ulan şunu yeme be. E dayanamıyorum. Ulan yeme, ölüme kurban olur vücudun. Gönlü besle, gönlü, gönlü. Yüce âlemlere gider gönül. Dilin müşterisi kulaktır. Kulağını güzel sözlere alıştır. Dünya üzerinde yaşıyoruz, bu hayat öteki dünyada faydalı olabilecek bir tecrübe kazandırır. Kazan kazan. Onun için dünyada bu tecrübeyi elde etmek lazımdır. Allah'ın ince hikmetlerini bilmeyenler için her felaket, her dert abestir. Aman şöyle oldu, aman böyle oldu. Arapça da güzel bir söz vardır; Havada ki kuşu tüfekle, okla vuracağına, ona fazilet ateşi aç da avucunun içine gelsin konsun.

Eraeyte Rabbi bi ayni Kalbi. Allah'ı görmek kalp gözüyle olur. Kalbindeki nuru imanın projektörünü yakan adam, herkesin halini derhal sezer , bu bunun için geldi, şu şunu düşünüyor. Bu projektör herkeste vardır ha. Kâfirinde, Mümininde, dinsizinde hepsinde vardır. Farkına varanlar bu projektörü, secdeye başını koymaya başlarlar. Akümülatörü doldurayım diye. Bu projektörün akümülatörünü doldurmaya çalışır. Bu akümülatör tamamıyla şarj oldu mu, yani doldu mu, o zaman insanlarda Allah'ın en çok sevdiği gözyaşı belirmeye başlar. Her şey dokunur ona. Bir şey anlatırken bir vaiz hemen ağlamaya başlar. Bir kedi bağırır ağlamaya başlar. İncelir, yufka yürekli olur derler ona hani. Yufka yürekli diye kalın yufka yürekli kalın ince yürekli öyle bir şeyler yoktur. … Akümülatör doldu mu insanda Allah'ın sevdiği en güzel yaşlar çıkar. Bu yaşta katiyen riya yoktur, yalan yoktur. Bu yaşta, bu yaşın içinde bir şey daha vardır cemaat ama kafamı vursanız söyleyemem onu.

Eddemmil ayni la ya'rifuhu ilelarif

Vel hükmü ya'terizul lezzati bil elemi

bu kasideyi bürde de geçer. O yaş, onlan şaka olmaz. Onu da çok karıştırmaya gelmez. Onun için insanın başına bir dert gelince, kendi kendini kurtarmaya çabalar. Muvaffak olamazsa etrafındakilerden yardım ister. Hacı efendi benim şöyle bir işim var işte yapamadım da bilmem ne edemedim. Orada olmaz, etrafa gider. Dert başında. Rütbe sahiplerine efendim falan beyi tanıyor musun, filan paşayı tanıyor musun, rütbe sahiplerine, zenginlere, hal sahiplerine gider. Bunlardan da fayda göremedi mi, anlayınca adaklar adar. Şu olursa bir koyun keseceğim, şu olursa hindi keseceğim, yok şuraya bilmem ne götüreceğim diye adaklara başlar. Ocaklara gider, falan yerde Hacı Bektaşi, işte bu var bilmem Muttalip de şu var, bilmem Bozdağı'nda bu var haydi dolaşmaya başlar herif. Katip Çelebi gibi dolaşmaya başlar. Hocaların peşinde dolaşır. Dolandırıcılara uğrar. Efendim şu yufkayı şöyle yap da şunu şöyle tütsü et, bunu indir aşağı bilmem uuu kıyamet soyulur herif, dolandırıcılara uğrar soyulur. Gider, gelir, dolaşır nihayet bakar ki iş yok. Ondan sonra Allah'a döner. Buyur! Eğer kendi işini yapabilseydi Hakka da dönmeyecekti o ha. Hakka da dönmeyecekti. Halk işini yapsaydı hiç Allah'ı düşünmeyecekti. Nihayet dua eder, yalvarır , fakat beklemeye çar naçar başlar. Kader tecelli eder olacaksa olur, olmayacaksa olmaz.

İyiliğin gelmesini, kötülüğün gitmesini isteme. Kötülük gitsin de iyilik gelsin. Kısmetinde sana gelecek bir nimet varsa aziz cemaat istesen de gelir, istemesen de gelir. Gelecek bela varsa kaçsan da gelir, dursan da. Belanın kalkması için istersen dua et. İstersen sabret hepsini Hak'ka teslim etmek en birincisidir. Nimet gelirse, şükretmeye başla Elhamdülillah. Bela gelirse sabretmeye bak. İtiraz yoktur İslam dininde. Belayı bir nevi nimet bilmeli insan. Gizlemeye çalış belayı . Hele her yerde anlatmaktan sakın. Gidermeye çalış belayı. Efendim benim başımda bir bela var da şöyle… Aman aman aman aman aman... Allah'la aranda kalsın. Cenabı Allah bak bu belaya sabrediyor, yani kimseye ifşa etmiyor. Benden biliyor, kimseye benim sırrımı söylemiyor. Benlen arası var, ben bunu hallederim der habersiz. Sabır bu demek. Allah'ın sırrını ifşa etmemek demektir. Belayı bırak gelsin. Bela başına gelsin, seni ziyaret etsin. Yolunu aç, kapama belaya, önünde durma sana gelmesinden, yaklaşmasından korkma. Nasıl olsa onun ateşi cehennem ateşinden daha şiddetli değildir. Kıyamet günü cehennemin üzerinden geçildiği zaman hakiki mümin, herkes evliya bile geçecek cehennemin üzerinden. İster evliya olsun ister hiç hatası olmasın cehennemin üzerinden geçeceğiz. Dabbe denilen küçücük bir yer var oradan geçeceğiz. Oradan geçerken

cehennem bağıracak, çabuk geç mümin, nurun alevimi söndürüyor diyecek. Geçeceğiz oradan. Bu hadistir. Bu söndürücü nur nedir? O cehennemin ateşini söndüren nur ancak dünyada kazanılır efendiler. O nuru iman nurudur. Bu nerede bulunur bu nur? O nur hem isyan edende de hem itaat edende de bulunur. Amma isyan eden ondan fayda bulamaz. Dünyadaki bela ateşini söndüren de bu nurdur. Varsa sende belaya göğüs gerersin, hiç sesini çıkarmazsın kurşun gibi gelsin dersin … bela insanı öldürmek için gelmez efendiler. Bir dert bir bela insanı öldürmek için gelmez, tecrübe için gelir. İmanın sıhhatini ölçmek için. Hani ölçü memurları vardır senede bir defa milletin terazilerini ölçerler. Arşınlarını bakarlar yanlış yapıyor mu diye. Onun için bela ve hastalık, Allah kulundaki imanının sıhhatini ölçmek için. Belediyenin sıhhat muayenesi gibidir bu. Kaderi ilahinin çizgisinin içindeyiz hepimiz. Kader ise karanlıktır. Karanlığa lamba ile gir. Bu Lamba da Allah'ın Kitabı ve Peygamberin sünnetidir. Bu ikisinden ayrılmayınız cemaat. Nasibinde varsa ister istemez olur. Olunca yaptığın sabır, şükre çevrilir. Sabredersen. Yeryüzünü Veliler bezemiştir, deminki anlattığımız güzel insanlar. Kadife gibi süslemiştir dünyanın üstünü. Onlar hep bizden dağlar gibidirler. Hakka giden yollar, dağların arasında vadiler vardır. İşte bu Velilerin arasından

gidilir. Hakka giden yollar. Cenabı Allah Kitabı Celilinde diyor ki, bazı yarattıkları üzerine yemin eder. Yarattığı bazı, Yıldızlara yemin ederim der. Mevakiunnucuma yemin ederim Der. Yıldızların yerlerine yemin ederim Der. Bu Allah'a mahsus bir sırdır. Bu sırdan mana çıkaran Allah dostlarının heybelerinde mahrem hikmet sırlar sızmaya başlar. İşte o insanlarla sohbet ettiğin zaman o sırlardan damla damla damla senin haberin olmadan kalbine verir. Bu sırları bilenler vardır. Sessiz ve gürültüsüzdürler bunlar. Bunları görmek, sohbetlerinde bulunmak gerek. Allah hepimize nasip Eyleye.

(Devamı bir sonraki kayıttadır...)

KAYIT 34

Bir sırdan mana çıkaran Allah Dostlarının heybelerinde mahrem, hikmet, sırlar sızmaya başlar. İşte o insanlarla sohbet ettiğin zaman o sırlardan damla damla damla senin haberin olmadan kalbine verir. Bu sırları bilenler

vardır. Sessiz ve gürültüsüzdürler bunlar. Bunları görmek, sohbetlerinde bulunmak gerek. Allah hepimize nasip eyleye… Hepimizin konuşuşunda hazine diye bir şey vardır. Devlet hazinesi, bilmem efendim hacı Hasan efendinin hazinesi, bilmem efendim felan yerde hazine gizlidir. Bir çok lakırdılar vardır. İçinde insanların gözünü kamaştıran kıymetli birçok cevher, altın, elmas ve para bulunan yere hazine derler bilirsiniz. Bir de manevi hazine vardır. Nehir yataklarında altın tozları vardır. Yer altında kömür tabakaları, elmasları içinde saklar. Deniz diplerinde sedef ve inciler vardır. Tırtıl böceği, ipeği; arı balı kendine hazine yapmıştır. İnsanda da bir hazine vardıır. İnsan ruhu, Allah çeşmesinden bir damladır. Allah çeşmesinden. Bu damlayı deryaya ulaştırmaya bakın. Dünyada evvela bu damlayı Resulu Ekrem'in filtre kağıdından geçireceksiniz, süzeceksiniz. Allah'ın ismiyle daima arkadaş yap dilini. Dost olursun, dost olana da vallahi de billahi hesap yoktur. Kollarını sallaya sallaya Huzura gitmek nasip olur. Allah de. Kalbin durmadan Allah diyor. Onu işitemiyorsun dimi? Eveet. Yazık olur dediklerime sarıl. Resulu Kibriya hakkı için, bir gün işitirsin. Hepsi işitilir onun hepsi işitilir. Abdestli geziniz aziz cemaat. Her işinizi besmeleyle yapın. Biraz uykusuz kalın, uykusuzluk bir şey yapmaz öldürmez insanı. Uykusuzluktan şikayet edenlere bakma zaten

onlar uyanık değildirler. Gündüz uyu gece bekçisi ol gece bekçisi. Müslüman'ın nöbet bekleyeceği gün geliyor. Ramazan Ayı. Allah'ın Ayını, Peygamberin Ayını geçirdik. Demek ki ömrümüz varmış. Yarın Ramazanda helal lokma midemize Allah nasibi müyesser Eyleye... Onun için Ramazan,… eskiden Ramazanlar başka türlüydü, şimdiki Ramazanlarda başka türlü. Ama başka türlü olursa olsun, kader bizi ahir zaman Ramazanlarına götürdü. İnşallah Recep, Şaban ayında. Allah'ın ve Resulunun Ayında yaptığımız salavatı şerifeler getirdiğimiz tehliller, bizi Ramazana tertemiz sokar da Ramazan ayında bütün bizim üzerimize haberimiz olmadan konan seyyiat ve hasenat tamamıyla Allah'ın Gafurer Rahima, VekenAllahu Gafurrer Rahime Ayeti Kerimesiyle pırıl pırıl olur kalp gözlerimiz açılmaya başlar. Biraz da dua edelim vakit zaten şey ediyor…

Amin….

Esselatü Vesselamü Aleyk Ya Seyyidi, Ya Resulullaah.

Huz bi yedihi kallet hilleti edrikni.

Subhaneke ya Allem, Tealeyte ya Selam, Ecirna minennar bi afuvike ya Mücir.

Allahumme Entel Mennan

Bediussemavati Vel Ardi Zel Celali Vel İkram

Ya Hayy Ya Kayyum Ya Allahu Celle Celelehu…

Ya İlahi Resulu Kibriya Muhammed Mustafa aşkına, ibadetlerimizi kabul Eyle. Midemize helal lokma nasibi müyesser Eyle. Sıhhat ve afiyet dirilik Ver. Ramazanını istediğin Sana, Senin beğendiğin şekilde bize tutmak ve ibadetlerimizi nasibi müyesser Eyle. Memleketimizi her türlü afatı belaiye afatı semaviye afatı araziyeden, sel, yangın, zelzeleden Sen masun Kıl yarabbi. Hükümetimizi muhafaza Buyur, askerlerimize kuvvet, afiyet ihsan Eyle Ya Rabbi. Dertlilerimize deva, hastalarımıza şifa ihsan Eyle yaRabbi. Evimizin düzenini Bozma Ya Rabbi. Rızkımızı Eksiltme Ya Rabbi. Midemize ve evimize helal lokma nasibi müyesser Eyle Ya Rabbi. Yarın ahirete intikal ettiğimiz zaman Resulullah'ın mübarek yüzünü görerek, mübarek ellerinden bize öpmek nasibi müyesser Eyle Ya Rabbi. Son nefesimizde ki buyurun Eşhedüen la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve Rasuluhu kelimeyi tayyibesiyle çene kapamak nasibi müyesser Eyle Ya Rabbi.

Lillahil Fatiha….

KAYIT 35

Aziz cemaat birbirlerimizin, hata değil de mesela efendim yakanı, kravatını düzeltirsin de biraz eğri olur. Bu bir ne edepsizliktir, ne bir hatadır, ne bir suiniyettir ne bir hatadır, ne mekruhtur, ne bir şeydir. Ama düz durursa insanın hoşuna gider değil mi? Evinize girdiğiniz zaman ayakkabılarınızı düz koysanız, eğri olmasa daha iyi, insan titiz olur. Böyle bazı hallerimiz var, namaz kılarken Müslümanların. Bunlar ne günah ne bir şey hiçbir şey değil ama, daha güzel olur insan huzuru ilahide. Kuran ı Kerimde Es Semi ül Basir buyuruyor Cenabı Allah. Ben evvela Semi'im diyor, duyarım Diyor, sonra da görürüm Diyor. O halde Semi, duymak, görmekten daha afdaldır indi ilahide. Bütün Esmaül Hüsna, Cenabı sav in kendi tertibi değildir. Cenabı Allah'ın Cebrail'le Resulü Ekrem'in Kalbi mübareklerine, sıra suretiyle inmiştir. Es Semi ül Basir. Onun için peygamberler arasında görmeyenler vardı fakat sağır yoktu. Sağır olan insan ne konuşur ne bir şey anlar. Onun için Es Semi ül Basir, burada durun İslam'da bir

edep vardır. “El edebi hayrun minezzehebi” Edep altından hayırlıdır. Edep demek önünü iliklemek, efendim işte dalkavukluk yapmak bunlar edep değildir. Bunlar insanlara lazım olan şeylerdir. Edep; Resulullah’a çevrildiğiniz zaman, Allah’ın huzuruna çevrildiğiniz zaman en mükemmel vaziyeti almak demektir. “Ud’u tadarruan al huvfyi” Dua edeceğniz zaman bir tedarrua girin. Yani korkun. Korkmak cehennemden değil. Cehennemden İslam korkmaz. Cennet için de burada secde etmez insan. Allah’ın rızası içindir. Cennet ve cehennem insanlara bir nasiptir. Sarayı İlahiyeye gittiğin zaman Allah sana ne vereceksin diye Sormaz. Ne istiyorsun diye Sorar. Rıza budur. Cehennemi istemezsin, etin yanacak. Nefsin için, cennette şunlar bunlar var, nefsin için böyle ibadet olmaz. Onun için hakiki Müslüman cehennemden korkmaz.

Abdülkadir Geylani Hz. leri,

Lev şefaatü Ceddü Muhammedün, letefeyte binari cehennemi tefleti…

demiş.

Resulu sav olan ceddimin şefaati olmasa, ben şöyle letefeyte binari cehennemi tefleti… şöyle tükürüğümle cehennemi söndürürüm demiş. Şefaati Resulullah bu secdede kazanılır, edeple, onun için İslam cehennemden korkmaz. Hakiki İslam ahirete güle güle neşe ile gider. Onun için bir Hadisi Şerifte,

İnnallahe Yuhibbul rakikussavt.

Cenabı Allah yavaş konuşanları sever diyor Cenabı Peygamber. İnnallahe Yuhibbul rakikussavt.

Yavaş konuşacaksın, yavaş. Niçin efendim? Allah Semi'dir, Duyar. Allah'ın her an insana benzemeyen, o duyma hassasına hürmettir. Bir insan uyurken, parmağının ucunda gittiği gibi. Sem'i esmasına dünyada riayet edenin, cehennem korkar o Müslümandan. Onun için namazda Allahu Ekber diyor İmam Efendi hepimiz gidiyoruz; Sübhanerabbiyelazim duydurma kendine dudakların işlesin. Ettehiyyatü, yok efendim, efendim dudağımı oynatmayayım. Yooo, dudağını oynatacaksın, dil ile ikrar, kalp ile tasdiktir İslamiyet. Kalp ile tasdik, dil ile ikrar değildir. Evvela gösteriş sonra içine gidersin. Allah Duyuyor. Sübhanerabbiyelazim ha duymuyor da ben duyuracağım gibi edepsizlik olur, işte bu edep bu. Onun için aziz cemaat bu şu camideki imam, müezzin bütün devamlı cemaatler, güzel namaz kılıyorsunuz

haaa. Ama modurlana modurlana kıldık bunu, ara sıra gene sapıtıyoruz. Allahu Ekber, Semiallahülimen hamideh bekle oğlum acelen yok. İmam efendi Allahu Ekber demedi yavaş yavaş belimi kırayım. Kırma belini kırılır belin dimdik dur böyle. Allahu Ekber dedikten sonra eğilin Müslümanlar. Yoksa bu edepsizliktir. İşte edep bu. Bu İslami edebinizi kaybetmeyiniz aziz cemaat bu iş bu kadar.

KAYIT 36

Dinin gayesi insanın kalbini ruhanîleştirmektir.

İnsanın ruhuna nüfuz etmek icâb eder.

Bütün kâinat, bu namütenahi kâinat, ruhun kendini idrak etmesi için bir sahadır, bütün kâinat.

O halde kâinatın her yeri kudsîdir, mukaddestir biz İslam için.

“Efendim felan yer uğursuzdur. Felan yer gavur yeridir!”

Yoo yooo yooo! Hadis-i Peygamberi var.: “Bütün zemin mesciddir.” buyuruyor Cenâb-ı Peygamber!..

Onun için İslam dağ başında da, kiremit üstünde de, damda da, tayyare de de her yerde namaz kılabilir.

“Bütün zemin mesciddir.”

Mescid oldu mu, mescide mukaddes abdestli girilir.

O halde aziz cemâat!

Ben sizi zorluyorum, mütemâdiyyen abdestli gezin, kâinatın her yeri mesciddir.

Anladınız mı şimdi. Herşey zamanında geldiği zaman sorulur.

Abdestsiz gezme, abdestsiz gezme!.

Bozuldu, al!. Gece yattın, kalktın gece gittin helâya al!.

Su yok. Bir damla suynan da alır insan. Avucuna dökersin, şöyle bitti.

Abdestli yat, kalkacağın belli olmaz!.

Abdestli yatarken, gece uykuda ruhun kabz olursa şeytan yanına yanaşamaz senin.

Zâten abdest aldın mı şeytan gider oğlum.

Zâten bu âhir zamanda müslümanlarınan şeytanlar uğraşmaz oğlum.

O kadar uğraşacak mevzu’ var ki onlarınan uğraşsın.

Ama dediğim Müslüman.

Müslüman yalan söylemez.

Müslüman gıybet etmez.

Müslüman dedikodu etmez.

Şakadan bile olsun yalan söylemez.

Midesine haram sokmaz. Aç durur geberir, midesine haram sokmaz.

Çünkü haram girdi mi, nasıl ki evvelden size çok anlattım. İş berbattır.

Hakiki insanlık, müsibetle güçlükler tekamülündeki sabırdan ibarettir.

Bu dünya dayanma pazarıdır. Sabredeceksin!.

Şükür insanın nefsini korur. “Elhamdulillah!”

Sabır kalbini Allah ile doldurur. “Men sabere zafere.”

Her şeyin sonunda Esmâü-l Hüsnâ yı ezbere bilen varsa, “Es Sabûr” diye biter.

Her şeyin altında “Es Sabûr olan Allah” gizlidir.

Onun için, kalbini Allah ile doldurur sabreden insan.

Şükr ise nefsini korursun. Nefsini korumadan sabredemezsin.

Onun için aziz cemâat.

Zâten hakikatte “dindar insan” veya “dinsiz insan” diye bir şey yoktur. Dinsiz insan.

Düşünebilen veya düşünemeyen, ihtiraslarına hakim veya onlara zebun olan insan vardır.

Her insan dinsiz bile, bir şeye inanmıştır. İnanmayan insan yoktur. Hayvan bile inanır.

Sürüynen gider akşam köye girdiği zaman kendi evini bulur.

“Nereden buldu?”

“Efendim buldu!”

Bulur işte, öyle bulur…

Onun için aziz cemâat;

Allah’a tâzim hududuna evvela cesedle tâzim ile girilir.

Bu edebe cesedi tâzim ile girilir.

“Nasıl o cesedi tâzim?”

Cesedini temiz tutmak. Midesine haram sokmamak. O da cesedî.

Zehir yediğin zaman cesedin niçin çürüyor. Helâl yoldan yürümek.

Cesedini temiz tutmak. Mideye haram sokmamak. Helâl yoldan yürümek.

Her an abdestli bulunmak. Dâima abdestli olana şeytan yanaşamaz.

Ben söylemiyorum.

Allah'ın büyük incisi Sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz söylüyor bunu.

Çok uyuma!. Mideni çok doldurma!. Dilinden şükrü bırakma! Belâlara sonsuz bir sabır göster!.

"Peki yahu helâl kazanıyorum ben, obur gibi yiyeceğim!"

Oğlum yeme!.

Cenâb-ı Allah insanı yarattığı zaman;

Kaç okka peynir, ne kadar helva,

Ne kadar tavuk, ne kadar yağ, ne kadar ceviz, ne kadar pasta,

Ne varsa yiyeceğini hesap etmiş hazine-yi humayununa, hazine-yi İlahîyyesine koymuştur.

Bu kulumun giyeceği bütün, eş, yemek, şu, bu, su, mu hepisi nedir. 3 tondur dedi.

Sizin üç ton, ötekinin 5 ton. Öteki daha obur olacak 8 ton. Neyse…

Çok dikkat edin buraya aziz cemâat!.

Bunlar kitablarda yoktur.

“Es Semi” Esmâsına riâyet edersen kulağın almadığı bazı sesler vardır.

İnsana fısıldarlar, o fısıltılardan söylüyorum.

Radyonuz yok sizde. Benim aha burada küçük bir radyom var ordan geliyor sesler.

Anlaşıldı mı? Erzakım da orada!.

Bir âyet-i kerime de diyor ki “Ben” diyor. Kaç ton? Hasan efendiye. Bunun beş ton rızkı var.

Beş tonu yemedikten sonra Ben bunun ruhunu kabzetmem” diyor Cenâb-ı Allah kontratı veriyor, imzalıyor.

Sen dersin ki: “Efendim ben bunu on senede yerim ama on beş senede yiyeceğim!”

Ömrün uzar. Ömrün uzar.

“Ben efendim ben hepsine dayanamıyorum, börekleri yiyeceğim!”

Geberirsin.

Ama bir şartla diyor bunu: “Ben koydum oraya ama. Hasta olursa âyet-i kerime de diyor ki: “Tedavi olunuz!” Emrediyor, tedavi olacaksın.“Niye?”

Nur-u Resûlullah var onun için tedavi olacaksın.

Ben seni boş bırakmadım. Başını boş, serseri değilsin.

“E yahsebul’insânu en yutreke sudâ”

“Biz insanı başı boş yularsız mı bıraktık zannediyorsunuz” diyor. “Nedir o?”

Hasta olursan tedavi olacaksın. O halde bir insan hasta olursa tedavi Allah’ın yarattığı cesede edeb icâbı tedavi olmak mecburiyetindedir.

Tedavi, farzdır insana. “Ben efendim olmayacağım tedavi.”

Küfre girer, farzı terk eder, kendine göre kâfir olur.

Kâfirlik şimdi kolay oğlum, eskiden zordu kâfirlik.

Şimdi kolay bir saniye de kâfir olursun. Bir saniye de Müslüman olursun.

“Şimdi hasta oldu mu” diyor. “Ben o hazinemdeki hani yiyecekleri var ya onu bir naylon torbaya doldurur sararım gelir başucuna korum hastanın” diyor. “Kimse görmez onu” diyor. “Tedavi olmaz, bilmem ne etmezse” diyor. “Rızkını mızkını ben evvelce kontratımı fes eder, Azrâile: “al bunun canını derim!” diyor.

Öyle kolay değil. “Ben rızkımı geç yiyim de, az yiyim de.”

Aha öyle değil iş. Şimdi durum bakın neler çıkacak altından.

“Hasta oldu mu” diyor. “Ben kuluma acırım” diyor. “Er Rahîm Esmâm her şeyi kavrar!”

Onun için: “El emrazu hedayayi min azze ve celle li’l-abid” “Hastalıklar kul için Allah tarafından insana verilmiş bir hediyedir” buyuruyor.

“Ne hediyesi bu. Böyle hediye olur mu? Kıvranıyorum sabah böyle bu ne biçim hediye.?”

Hediye yahu oğlum!

Şimdi hastalıklar iki türlüdür.

Biri mânevî hastalıklar. Biri maddî hastalıklar.

İnsanlar, şimdi şu elinizi sürseniz şuraya. Biraz çizilse.

Başlasanız kaşımağa, kaşı kaşı kaşı.

“Yahu dur kaşıma!.”

“Çok kaşınıyor efendim sabredemiyorum!”

Sabrı da bırak kaşı, kaşı, kaşı deriler soyuldu. Hazırladın mı sen hastalığa yer.

“Giderken toprak da girdi mi?” Girdi!

“Mikroplar girdi mi?”Girdi!

Mikroplar var dışarıda amma sen burayı hazırladın.

Hazırlamasaydın girmeyecekti.

Mesela giderken. Şöyle yaparsın, duymazsın bile.

Buradaki kaşıntı birikir, birikir, birikir bir küçük sivilce olur orada.

Bazı insanlar da yapar, edebsizlik yapar.

“Nasıl efendim ben edebsiz değilim. Beş vakit namazımı kılıyorum. Hatta hacıyım!” Ne olursan ol oğlum!. Aklınnan edebsizlik yaparsan onun tevbesi kolay.

Bir de haberin olmadan edebsizlik yaparsan.

“Nasıl?”

Sokakta giderken bastın bir karıncaya.

“Efendim karınca, nasıl var?”

Açacaksın gözünü. Ne zannettin ya Müslümanlık kolay mıydı?

Giderken birinin kalbini kırdın.

İslamiyette giderken: “Efendim fena şeylere bakmamak, Efendim günahdır!” der hoca efendi.

Ulan günahdır değil istediğine bak mesele o değil. Sana fenâdır sana fenâ.

O damla damla damla birikir. Bu kaşıntı gibi.

Orası açıldı mı şeytanın mikrobu, şeytanın bilmem nesi sana girer.

Anlaşıldı mı?

O halde hediyedir insana.

Toplarsın edebsizlikleri toplarsın, toplarsın, toplarsın.

Hani cingâneler vardır, sokaktan akşamüzeri iftar zamanı gider bir dilim ekmek ordan bir dilim ekmek ordan, bir dilim ekmek ordan bir torba ekmek yapar.

Onu ne yapar, yer mi?

Yooo.

Doğru o tükürük köftesi yapan heriflere götürür.

O da tenekeye basar birer de et vurur, ötekine berikine sağlar bunu.

Onun için bu bilmediğimiz edebsizlikler!.

Sokakta giderken birine çarptın, herifin ayağı..

“Efendim affedersiniz kusura bakmayın!

“Ziyanı yok oğlum! Ziyanı yok”

Ama affedersinnen, ziyanı yokunan, herifin parmağı acır ama.

Onun için böyle fenâlıkları.

İşteee bu gibi fenâlıklardan, haberi olmayan fenâlıklardan insan, kendini korumak için dâima abdestli gezecek!.

Bu birikir. Bu fenâlıklar birikir birikir birikir.

Allah onu bir hastalık sûretinde tecellî ettirir, çıkar. O zaman duyarsın.

İşte bu hediyedir.

Senin edebsizliklerini topladı topladı. Aha edebsizliğin önünde kulum.

“Ya tedavi ol. Ya af dile demektir. Tövbe” demektir.

Mânevî edebsizliğin varısa “aman Ya Rabbi sen beni kurtar” dersin.

Maddî edebsizlikse tedavi olacaksın. Onu da mecbur tutuyor.

O halde tedavi olmak maddî bir nevi tövbe demektir.

Allah’ın malzemesiyle. İlacı da Allah yarattı.

Haaa şimdi “kulumun ekmeğini koydum oraya.

Torbası, naylonuna koydum getirdik.

Bakalım ne yapacaktır.” “Amma” der.

“Ben kulumu, şimdi bu bunu yerse ağrısı var, şu var.”

Hanı mesela bağırsağa tıkanır herifin öküz gibi su içmeye başlar.

Ooooo “vır vır vır” aman dereleri içecek. Patlar gider.

Hastâneye de vermeyen.

“Su vermeyin aman buna aman geberirsin. Oğlum ölürsün.”

“Peki beyim!.” Korkuttu mu, içmez suyu.

Şimdi yemeğe önüne kor amma. O görünmeyen yemeği.

Acır Cenâb-ı Allah. Er Rahmân er Rahîm Esmâsıyla tecellî eder.

“Bu kulumu ben yarattım. Bana secde ediyor.”

Ama kâfir olsun. Dinsiz olsun hepsinde aynıdır bu. Musavat-ı İlahîyye.

Kul yemeğini yemesin diye iştahasını kesiverir Cenâb-ı Allah.

Onun için bütün bazı hastalıklarda insanın iştahı kesilir bilirsiniz.

Bunu tıp halledememiştir. Tıpta halledilememiştir.

“Felan hastalıkta iştahı kesilir.” Ama niye kesilir kimse bilmez.

İşte Allah kulunu korumak için iştahını çekiyor.

“Niye?”

Tövbesini yapsın bilmem ne. Rızkını sarf etmesin. Ben çünkü kontrat ettim. Rızık biterse gider gürültüye!.

Onun için az ye diyorum az ye.

Oburluk yapma. Oranın rızkını kaybetme. Oranın rızkını kaybetmezsen dünyada kalma müddetin fazla olur. Şükür ve rıza yoluna dövüzün fazla olur.

Üç günde hazırlanmakla, otuz günde hazırlanmak arasında büyük fark vardır.

“Ama efendim felanca yirmi yaşında öldü. Felanca da üç yaşında?”

Onların sebebleri başka oğlum. Onların sebebleri başka.

“Onları biliyor musun?”

Biliyorum yaaaa!. Ama anlatırsam hepimiz çıldırırız.

“Aman Allah!” der hepiniz kaçarsınız. Ben de cübbeyi bırakır evime giderim. Her şeyi söylenmez!.

Siz bunlarnan uğraşın yeter o kadar.

O halde ne diyoruz;

Cesedini temiz tut! Midene haram sokma! Helâl yolda yürü!

Her an abdesti bulun! Dâima abdesti olana şeytan yanaşmaz!

Çok uyuma! Mideni çok doldurma!

“Eee niye uyumayım yahu Allah verdi!”

İstersen öküz gibi uyu!

Efendim bazısı uyamaz da gelir: “Doktor Bey reçete yaz!”

“Aha yazıyım. Al oğlum!” gider. “24 saat uyu!”

Onlar zâten uyanık insanlar değildir. Uykudan uyandıkları için sıkıntı duyarlar.

Tekrar uyumak için, onun için ilaç alırlar. Uyumadıklarından değil.

Onun için aziz cemâat,

Gece kervanlar geçer haaa! Ay bak yeni görüldü.

On beşine kadar dünya bildiğin dünya değildir haaa!.

Gece kalk bir buçukta bir namaz kıl!.

“Ben illa gebersem de, kalksam da gece namazımı kılacağım!” diye şey et, ahd et. Kendine söz ver!

Bir şey olmazsın korkma, zinde olursun, zinde olursun.

“Efendim ben bir şey!”

Oğlum bir şey görme. Elektriklerin sönük de onun için geçen sinemâyı göremiyorsun.

Bir gün elektriklerin yandı mı çooook şeyler görürsün. Devam et!

Acele yok İslamiyette. Es Sabûr Esmâsına bürünmek vardır.

Dilinden şükrü bırakma!. Belâlara sonsuz bir sabır göster. Sabrında: “Öff!..”

Yoooo!.. Kış gelir “Aman dondum Beyim!” Yaz gelir nezle oldum, amann başım! Aman dişim!”

Yooo, bu sabır değildir. Bu sabır değildir.

Hazreti Ebu Bekir radiyallahunun dişi ağrımış da..

Huzur-u Risâlette imiş. O kadar ağrımağa başlamış ki tahammül edemiyor.

Gözlerinden yaşlar gelmiş. Resûlullah demiş: “Ya Ebâ Bekir ne oldu sana?”

“Hiç ya Resûlullah!” demiş.

“Hele hele” demiş.

“Ya Resûlullah üç gündür dişim ağrıyor. Tahammül edemiyorum. Şimdi huzur-u saadetinizde ağrıdı. Tahammülsüzlükten gözümden yaş geldi!” demiş.

Resûlmübârek elini uzattığı gibi duruvermiş.

“Ya Ebâ Bekir bana üç gündür niçin söylemedin?” demiş.

“Ya Resûlullah Allah’ı sana mı şikâyet edeyim?” demiş.

“Aman şuram ağrıdı, ölsemde kurtulsam amaaann, amaaannn!”

Yoooo bu Müslümanlık değil. Bu kâfirlik de değil. Bu hiçbir şeyliktir.

Halinden şikâyet bir nevi kaderi tenkid etmektir.

Kaderi tenkid edenin muhakkak başı kırılır. Bakın tarihe.

Onun için İslamda dünyadan şikâyet katiyyen yasaktır.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 37

Hazreti Ebu Bekir radiyallahunun dişi ağrımış da..

Huzur-u Risâlette imiş. O kadar ağrımağa başlamış ki tahammül edemiyor.

Gözlerinden yaşlar gelmiş. Resûlullah demiş: “Ya Ebâ Bekir ne oldu sana?”

“Hiç ya Resûlullah!” demiş.

“Hele hele” demiş.

“Ya Resûlullah üç gündür dişim ağrıyor. Tahammül edemiyorum. Şimdi huzur-u saadetinizde de ağrıdı. Tahammülsüzlükten gözümden yaş geldi!” demiş.

Resûlmübârek elini uzattığı gibi duruvermiş.

“Ya Ebâ Bekir bana üç gündür niçin söylemedin?” demiş.

“Ya Resûlullah Allah’ı sana mı şikâyet edeyim?” demiş.

“Aman şuram ağrıdı, ölsemde kurtulsaaaam amaaannn!”

Yoooo bu Müslümanlık değil. Bu kâfirlik de değil. Bu hiçbir şeyliktir.

Halinden şikâyet bir nevi kaderi tenkid etmektir.

Kaderi tenkid edenin muhakkak başı kırılır. Bakın tarihe.

Onun için İslamda dünyadan şikâyet katiyyen yasaktır.

Tövbe ve istiğfar fırçasıyla durmadan fırçalanmak lâzım.

“Ama ben edebsizlik yapmadım!”

Yahu demin dedim ya haberin olmadan edebsizlik yaparsın.

Şuranda bak, tozları silkelemek daha iyi değil mi?

Bu da bir istiğfardır. Cesedî istiğfardır. Güzellik istiğfarı saçların büyümüş düzelt!.

Buralarında kıllar büyümüş. Cımbıznan al güzel görün!.

Senin sûretin, Allah'ın bütün nuru yüzündedir senin. İçinde Allah dolu insanın.

Hakiki müslümanın başı da sonu da Allahu Zülcelâl ile doludur.

Yıkayın Allah'ın Kevser Suyuyla insanı; İçine de tıka basa Resûlullah nuru doldur, Kalbine de sok Allah'ı. İşte müslüman budur!.

Kalbi vurduğu zaman: "Allah! Allah!" diye vurur. Hepiniz vuruyorsunuz.

Amma sen daha dağdaasııın!. Gürültüdesiiin!.

Kavgadayken insanın bir yeri bir yere vurulursa kesilir farkına varmaz.

Harbte kurşun girer "cıvvv!" diye gelir geçer. Sen korkundan kurşunun bile farkında değilsin.

Onun için Müslümanlar gözünüzü açın! Gözünüzü açın.

Güler yüzlü olun! Büyüklere hürmet edin! İtimat edin! Küçüklere dâima şefkatli olun!

Bak şu câminin gelirken gördüm, duvarında yazılar yazılmış.

Bir tâneniz elinize bir ıslak sünger alıp da onu silmiyorsunuz!.

Burada biz kılıyoruz. Çocuklar yapıyor.

Müezzin efendiye söyledim: "Onları sildirin oğlum, sildirin sildirin!"

Hayvanlara nebatlara karşı sonsuz bir merhamet gösterin!.

Birinnen konuşuyorken dalı çekiyor herif, koparıyor yaprağı.

Hayvan sürüsü bunlar!

Üniversite talebesi de gördüm. Şurda, şurda.

Dalın yanında yazın duruyor. Arkadaşınnan konuşurken.

Dalı koparıyor. Alıyor hemide dişinen yiyor.

Hayvan, hayvanlık taklid ediyor.

Dedesi hayvan da şimdi hayvanlığı unutmuş hatırasını şey ediyor!

Nebatlara dokunmayın! Olduğu yerde seyredin onu, onlar dâima Allah'ı zikrederler.

Resul-i Ekrem Efendimize inen şu âyeti de katiyen unutmayın: “Sende öleceksin Ya Resûl, onlar da ölecekler”

Hepimiz öleceğiz! O halde, kinin kime? Gürültün kime. Hırsın kime?..

Bu dünyada Resûlullah’ın açtığı edeb ve terbiye yoluna girmeden ebedi saadet için kimse bir şey ummasın!.

Hakiki Mü’min, yanında Allah’ın Resûli anıldığı zaman iç âlemi taşmaya, tâzim ve heybet dalgaları coşmaya başlar.

Resûl ve Allah’a asî olan, O’nun kudretini görmediğindendir.

Asî Allah’ın adâlet sıfatıyla dâima karşı karşıyadır.

İman gözüyle her şeyin taksiminin Allah tarafından olduğunu görüp anlayan, bir şey istemek için utanç duyar.

Hakiki Müslüman, Allah’ın şeyiyle her şeyin taksim edildiği için bir şey isteyemez.

Ellerini kaldırdığı zaman “bana şunu ver. Bunu ver!” demeye utanç duyar.

Hiç biriniz diyor musunuz ki: “Benim aldığım nefes havasını fazlalaştır ya Rabbi!Hiç haberin yoktan.

İşte böyle şükredeceksin Allah’a hiç haberin olmadan.

“Şunu, bunu çoğalt. Bana şunu ver. Bunu ver!”

Yok yok oğlum. Edeb haricine çıkar. Edeb haricine çıkan adam da Müslüman değildir.

Dolsun küpler dolsun bilmem ne!. Yo yo yo oğlum.

Ama bunu bazı serseriler anlamamıştırlar. “İslam dini bir hırkaynan, bir çömleknen otur!”

Yok efendim bu değildir. “Aza kanaat edip iç âlemi geniiiş İnsan” demektir.

Bir kurşunun ciğeri delip geçmesi ve hemen çıkıp gitmesi kadar bir zamanda, birdenbire bakarsın perdeler açılıverir gözünün önünde.

Ve hemen kapanır. O anda anlayabilirsen anlarsın.

Bu herkeste vaki’dir. Her an vaki’dir. Fakat farkına varan milyonda bir kişidir.

Farkına vardığın zaman parmağını sokarsın perdenin arasına daha kapanmaz. O zaman ismine “Velî” derler.

Sokakta giderken, namaz kılarken, şunu ederken, bunu ederken bazen insan dalıverir birden. “Bir gürültü..”

İşte o an gaflet anıdır. Allah gaflet halinda iken bulunur. Akılnan bulunmaz.

Boşanacaksın için. Boşanacaksın.Yolunu şaşıracaksın!.

Yolunu şaşırdığın zamanda sana dümen olacak abdestli bulunmaktır.

Bunları bulmak için ölümün gelmesini beklemeyin Mü'minler.

Ölüm anında bütün kapılar insanın yüzüne kapanır.

"Velteffetis sâku bis sâk. İlâ rabbike yevme izinil mesâk. Fe lâ saddeka ve lâ sallâ. Ve lâkin kezzebe ve tevellâ. Summe zehebe ilâ ehlihî yetemettâ"

Hani sen edebsizliknen, bilmem neynen yükseleceğini zannettin,ne oldu? Sonun ne oldu?

"Evlâ leke fe evlâ. Summe evlâ leke fe evlâ"

Yazıklar olsun kulum sana. Bir daha yazıklar olsun âyet-i kerime bu!.

Onun için o günü beklemeyin! Tövbe etmeye gücün yetmez olur o anda.

İhsan kapısı kapanmadan acele et!.

Ölüm iman sahibini sevindirir. Küfür ehlini de ürkütür. Münafıkları da korkutur oğlum!.

Verilen şeye rağbet edenin nasibi yoktur. Rağbet verilen şeye değil onu verene rağbet etmek lâzım.

“Oooo baklava geldi!" Verene bak sen!.

Velîler Eczânesinden bir iki ilaç reçetesi ismi biliyorum ben.

Eczânelerde çok iyi eczacılar var değil mi. “Efendim baş ağrısı için nedir?”

“Optalidon al. Aspirin al. Panaljin al. Şunu al. Primadion al!” derim.

Birde Velîler Eczânesini de ben biliyorum. Orayı da gezdim. Ordan da bir iki reçete ismi söyleyeyim size.

Her derdin bir devası vardır Velîler şeyinde.

İsyan hastalığı vardır insanda. “Nasıl isyan?”

“Yavv şu olmadı. Yapamadık bu işi ne olacak? Geçinemiyorum bir!”

İsyan bu işte. İsyan bayrağı çekip de hükümete karşı ihtilal yapmak değildir.

Mânevî Âlemde isyan “kader zincirine tekme atmak” demektir.

“Yav ne yapacağım, ben bu gün şöyle ettim. Böyle ettim! Hırsızlık mırsıszlıkk?

Yoo yoo yooo isyan! İsyan bu işte! İsyan hastalığı vardır.

Buna çare itaattır. Kafanı önüne eğmek, Allaha tevekkül etmektir.

“Zülüm gördüm!.”

Zülüm hastalığının şeyini de adâlet yıkar onu, yok eder.

Hata bir hastalıktır, bir insan bir yanlışlıkla bir hata edebilir.

İlacı, gâyet tabi hata yapmamak için doğru olmak lâzımdır.

“Afdalu’l- cihadi kelimetun adlin inde sultanin câir!”

“En büyük cihad hiç korkmadan hakikati söylemektir.”

Yalandan kaçmaktan ayrılmayacaksın!

Yalandan kaçmaktan ayrıldın mı, Allah'ın es Semi' Esmâsını inkar edersin: "Allah duymuyor ben bu yalanı yapacağım!" diye.

İslamiyyet de en büyük fenâ şey, yalandır. Allah'ın her yerde hazır ve nazır olduğunu duyduğunu, gördüğünü inkar ediyorsun demektir.

İşte şirk. Şirk-i celîi! Bu götürür insanı!.

Bunu haberin olmadan yaparsan son nefesinde sana kelime-yi şahadet söyletmezler, gümbürtüye gidersin!. Agop efendi gibi!.

Onun için aziz Müslümanlar yalan hep!

Size bir şey söyleyeyim mi? Yalan söyleme de, kılma namazı!.

Yani namaz kılma demiyorum. Kıymetini anlatmak istiyorum.

Onun için, Sallallahu aleyhi vessellem Efendimize hicret emr olunduğu zaman kendisine.

Hicret müşriklerden korktuğu için değil, Emr-i İlahîyle… hicret de bir sırrdır…

Güneş doğduğu gibi batmağa gidiyor. Resûlullah da öyle.

Toplanmışlar müşrikler demişler ki: “Biz bunu öldürelim” demişler. “Peki. Kim?”

Ukage isminde bir adam: “Ben öldürürüm” demiş. Kabadayı, kılıcını hazırlamış.

“Akşam gece yarısına doğru gideceğim! Ben öldürürüm, siz hiç şey etmeyin! ” demiş. Herif sekiz on kişiyi biçecek kuvvette.

Birisi ordan demiş ki: “Canım ne öldürelim. Bırakın!” demiş “Öldürmeyelim! Biz onu ilan edelim yalan söylüyor” diye!

Resûlullah’ı öldürmeye giden adam, kılıcını çektiği gibi herifin kafasına indiriyor: “Peygamber, bizim dinimize buğuz edebilir fakat (Sallallahu aleyhi vesellemin) MuhaMMed (Allahümme salla alâ MuhaMMed) Yalan söylemez!” diyor. Öldürmeye bile giden adam.

Onun için Resûlullah’ın kıymetine bakınız, “Yalan söylemez!” diyor.

Yalan söylemediği için “Rahmatenlilâlemin” bahsedilmiştir efendiler.

Resûlullah'ın şefaatine en kolay vusül, katiyyen şakadan bile olsun yalan söylememektir.

Yalan söyleyen adam şirktedir. Bunu böyle bilin.

Bir insan yalan söyledi mi aha beyim!

İsterse her sene hacca gitsin, sabahlara kadar 1000 rekat namaz kılsın! Sus, tamam! Yalan yok!..

Hased vardır bir de hased.

"Efendim felancanın var da benim yok!"

Hasedin ilacı yoktur haaa. Velîler eczânesinde karıştırdım karıştırdım. Kitabları bilmem neleri.

Bir iki tânesine sordum: "Oğlum yok ne zorluyorsun yok!" dediler.

Bu hastalıkta kendi kendini yemek vardır, yer kendini bu!.

Bunun ilacı bu dünyada yok, cehennemde var.

Hased eden adam, hiç sual sormadan hatta Münkir ve Nekir bile sual sormaz ona. Onun yüzünden bellidir alır götürürler onu cehenneme!.

Çöp tenekesini kapıya koydun, gelir Belediye alır doğru çöplüğüne. Arar mı onun içinde bir şey yok.

Her günah içinde küfre gidecek bir yol vardır aziz cemâat.

O günah istiğfar ile çabuk imha edilmezse, gözyaşı ile yıkanıp temizlenmezse, canlanır vücud bulur, harekete geçer ve kalbini ısırmağa başlar senin...

Vaktiyle ben güzel yüzlü bir Allah Dostu gördüm, simsiyah yüzü vardı.

“Allah!” dediği zaman simsiyah yüzü “Allah!” kelimesi ağzından çıktığı zaman bembeyaz oluyordu.

Tekrar ses kesildi mi eski yüzünü alıyordu.

Onun için hepimiz de “Allah!” diyoruz.

“Allah!” dediği zaman insan, hani şöyle fenerler vardır altından çektiğin zaman “gıııııı!” diye “gııı!” dediği zaman yanar.

Hakiki İslam “Allah!” dediği zaman yüzünden böyle nur fışkırır hemen dışarı.

Ama o nuru görecek bizde ne göz var. Ne de o nuru çıkaracak akümülatörümüz var!.

Bu asırdaki insanlar yüzlerimiz karalaşır, zevkten servetten ayrılırız diye “Allah!” demekten utanıyorlar!.

Allah’ın darılması, aziz cemâat cehennemde yanmaktan daha beterdir.

Onun rızası cennete girmekten de daha tatlıdır.

Bir ümmet içinde Allah Korkusu ile ağlayan bir kişi olsa onun hürmetine ümmete Allah rahmetiyle tecellî eder.

Onun için “kuliyet, gulibet.” Galub insanlar olmasa idi gök kubbesi devrilirdi.

“Evliyâi tahte kubâbi lâ ya’rifuhum ğayri”

“Benim sevdiklerim çoktur!” diyor Cenâb-ı Allah. Onların hürmetine yaşıyoruz. Hürmetine yaşıyorsak bir teşükkür etmemiz lâzımdır onlara.

“Teşekkür nasıl olur?” “Efendim bulup da gitsem elini öpsem!”

Bulmaya lüzum yok! Yalan söyleme! Kimseye hased etme! Hükümete itaat et!

Ötekine berikine fenâ nazarla bakma! İşte bakmadın mı bitti!..

Kazmaların parçalayamamayacağı kayaların arasından sigara kağıdı gibi ince nazik bir filiz çıkar.

Allah'ın emri ile çıkar o, kayaların arasından.

Bu hadise, kudretin parmağını inanmayanın gözüne sokmak içindir.

Bakarsınız koskoca kaya bir incir ağacı çıkmıştır ondan.

Sen evinde incir dikersin, baktığın halde bitmez.

Bilmek başkadır aziz cemâat, düşünmek başka.

Hepiniz bir gün öleceğini bilirsiniz, fakat ölümü düşünemezsiniz. Düşünmezsiniz. Niçin?

Cevabını kendiniz verin, ben vermeyeceğim.

"Efendim Nasıl?"

Haaaaaa, hepiniz bir gün öleceğinizi bilirsiniz, hep öleceğiz.

Ama niye ölümü düşünmezsiniz. Niçin?Cevabını verin!.

"Efendim biz!.."

Ara cevabını ara!. Ben söylersem çıldırırsın.

Yavaş yavaş bunun cevabını düşüün düşüün düşüün!

Bulduğun dakikada bambaşka adam olursun.

“Efendim öleceğiz beee!”

“Sen de öleceksin. Onların hepisi de ölecek!”

Allah’ın âyetleri duvara yazılıp, bilmem Hattat Hasan efendinin yazısıyla süs için değildir. Onların içini sokacaksın içine!

Hep öleceğiz evet: “Âmenne va saddekna!”

Bir de: “Âmenna ve saddekna!” diyorsun. Peki niye düşünmezsin ölümü?

Ölümü düşünmeye yavaş yavaş alışın!

Onun için Cenâb-ı Peygamber buyurmuştur: “Kabirleri ziyaret ediniz, âkibetiniz hakkında size çok şeyler söyler!”

Kabirleri ziyarette, “Esselâmü aleyküm. Yâ ehlel gubur! Oku! Oku işte Yâ-Sîn!..

Yok o değil ulannn içeriye gir de neler var bir gör!. Yâ-Sîn’i burdan da okursun.

Hiç kimsenin kitabı radyolarda okunmadığı halde.

İncil okunuyor mu yok. Tevrat okunuyor mu?

Bütün dünya Kur’ân-ı dinliyor!.

(Devamı bir sonraki kayıttadır)

KAYIT 38

Hiç kimsenin kitabı radyolarda okunmadığı halde.

İncil okunuyor mu yok. Tevrat okunuyor mu?

Bütün dünya Kur’ân-ı dinliyor!. Her işe başlarken Allah ismi ile başla!.

Besmele ile İsa ölüleri diriltti.

İbrahîm nara atıldığı zaman gül bahçesi oldu.

Resûli Ekrem parmağı ile “İkterebetis sâatu ve şakkal kamer”Ayı ikiye ayırdı.

Musa taşa besmele ile vurdu, Su fışkırmaya başladı. Asasıyla koskacaman Bahrü Ahmer’e vurduğu zaman ikiye ayırdı.

Bunlar palavra değil. Masal da değil.

“Masal diyenler var!” Onların kafaları zâten masaldır.

O halde cemâat,

Dâima “Allah!” de! O’nun namıyla al! O’nun namıyla ver! O’nun namıyla yap! Allahsız bir saniyen olmasın!

Firavun ebediyyete gitti, sesi gelmiyor. Musa'nın İsa'nın hâlâ sesi geliyor.

Onun dinine mensup olanlar var. Milyonlarca insan peşinden gidiyor.

Resûlullah Sallallahu aleyhi ve sellemin Ruhaniyeti hâlâ devam ediyooor.

Her tarafımızı kaplamıştır, aha şimdi bile içimizdedir.

O halde "Allah!" de. "Allah!" de.

Arapçada bir tâbir vardır.

"MuhaMMedün beşerün li küllî beşeri.

Bel huve yakutin beyne'l- haceri." derler.

Hazreti Resûl bir beşerdir insandır. Fakat beşer gibi değildir. İnsan gibi değildir.

Belki o taşlar arasında yakut gibi bir taştır.

Gerçi yakut da taştır. Fakat diğer taşlar gibi değildir.

Hakiki İslam da, bütün insanlar gibi bir insandır, fakat onlar gibi insan değildir.

Taşlar arasında yakut gibidir.

Yakut; dünyada da yakuttur, âhirette de yakuttur, toprak üstünde de yakuttur, toprak altında da yakuttur, hava da da yakuttur, her yerde yakuttur.

Yakutu üstünde taşıyan su da boğulmaz.

Bir Hadisi Peygamberi:

“Yakut, hakiki yakut bulur da üzerinde boynuna asarsan su da boğulmaz” diyor Cenâb-ı Peygamber.

Sonra yakutu, hakiki yakutu dilinin altına koysan susuzluğu gideriyor.

Çölde gidenler çok susadı mı dilinin altına yakutu koyar.

Bu hadis-i peygamberi.

Kur’ân okunduğu zaman ilahî tecellî oluuur. Fakat bu görünmez.

Görünmekten münezzehtir.

Onun için aziz cemâat, bu işleri.

“Efendim felan kişi böyle dedi de. Felan kişi böyle dedi. Hoca Efendi böyle söyledi. Bilmem ne böyle” dedi!

Onların lakırdılarına bakmayın!. Size ne söylüyorsam ona bakın.

Karga, bülbülün sırrını bilemez.

Allah'ın dostlarını câhiller bilemezler.

Câhil hasedde olandır, hasedde olan.

Bilgisi olmayan değil. Resûlullah Sallallahu aleyhi vessellem ümmî idi.

Ümmî câhil değildir. Hocası Allah olana ümmî derler.

Allah'ın dostları ile konuşanlar onlara bazen hürmet ederler.

Bazen şüpheye düşerler, bocalarlar, karşısındakilerini dâima onlarla gaflet içine sokarlar. Böylelikle kendilerini saklarlar.

Onların alâmeti yok değildir. Amma bilen azdır oğlum bilen azdır.

Aha şurada bak şurada bir zımbırtı var, sesimi alıyor benim hepimiz işletemeyiz bunu.

Onları da herkes tanıyamaz.

"Efendim felan adam böyle miydi?"

"Ulan öyledir bee!"

“Yok yok canım böyledir!”

İşte o seni “öyledir” veya “böyledir” diye şüpheye düşürür.

Peşine takıl da herifin etini ye değil mi?..

Nasreddin Hoca gitmiş şeye. Sabahtan yüklemiş eşeği değirmene gitmiş. Öğütmüş şeyi.

Öğlen üzeri hastalanmış, kalkmış yürüye yürüye gelmiş eve, ikindi vakti kapıyı çalmış.

Kızı açmış: “Anan evde mi?” demiş kıza.

“Evde”

“Çağır bana!” demiş.

Gelmiş: “Herif girsene içeri!”

“Yooo!” demiş.

“Ben bu gün öğlende değirmende hastalandım!” demiş.

“Gelin beni alın!” demiş. Gine gitmiş değirmene.

Onun için Hoca Nasreddin gibi olmayın aziz cemâat!.

Biraz aklınızı başınıza alın!.

Bazıları onları hakikaten sezerler. Hürmet ederler.

Onların zamanı geldi mi feyiz ve sevgilerine mazhar olurlar.

Kimisi hoş bir koku duyar.

Kimisi hallerinden bir hisse alır.

Kimisi onların yanında bir ferahlık duyar, içinde bir böyle bir ferahlık duyar.

Bir çokları da hased zincirinden, kibir elbisesinden, kuğuzdan kurtulamayıp büyük bir şüphe içinde yarı uydurma bir hürmet ederler.

"İyi Efendim nasılsın?

Bunlar nasibsizdirler.

En büyük belâ da İslam dininde nasibi, nasibde olmayanı aramaktır.

Bu hadis-i peygamberidir.

En büyük bela Mü'min için "nasibde olmayanı aramaktır!"

"Efendim felan yerde bir şeyh var, gideyim elini öpeyim, feyzini alayım!"

O oraya gider, o oraya gider.

“Felancayı söylediler. Aman herif allameymiş!” O araya.

Ulann nasibin yok arama arama arama!

Sen kendini hazırla onlar sana telefonnan çağırırlar.

Öyle serseriler var. Haydi felan bilmem tekke. Haydi felan yerde.

Diyarbakırda bilmem ne var. Edirne de bilmem ne var. Bunlar serseri kervanlardır.

Allah’ı, Peygamberi unutup yol arayıp bulamayan insanlardır.

Aha aha Şuraya “Allahuekber!” de Kâbe önünde.

“Allahümme Salli Alâ MuhaMMedin ve Ali MuhaMMed!” de Resûlullah işitiyor.

Ulan sesin ne çabuk gidiyor. Daha ne istiyorsun.

Başka yerlere sapıtmayın aziz cemâat!

Şüphede olana bir şey vermezler…

Şüphe, inanmanın zelzelesidir. Hepsini yıkar yer ile bir eder.

“Ya halli kaddel beled bil bali bali bali bal

bil nevni zelzeleti fil akli zalizal."

Şüphe etti mi zelzeleyle uğraşır insan, hepisi yıkılır gider.

Onun için öteye beriye daldırmayın.

Secde, Allah, Resûl-i Ekrem yeter hepimize.

Hasır kamışından şeker olmaz!.

Ab-ı hayat ırmağı yanında bile olsa, söğüt ağacı meyva vermez.

Donmuş sudan bir desti tasavvur edin, donmuş su destisi.

İçini su ile dondur, desti buz, içindeki su ma'yi.

İkisi ayrı zannedersin. Şöyle güneşe tuttuğun zaman hepisi bir olur.

Onun için içinde, Allah ile Resûlü, desti ile bu anlattığım su gibi sakla!

Bir gün hakiki içinde yanan iman ateşini birisi bir üfleyiverir. "Püf!" der.

Bu güneşin bir bahtiyarın kalbine değdi mi hepisi aynı olur su ile buz gibi. Yüzü nur ile dolar.

Hepinizde bu nurdan var. Bu nuru göreni gör, ara bul!

Yüzünü anca ayna ile görürsün. Sende daha başka şeyler var.

Onu sen ayna ile göremezsin. Başkasından ya iyâreten bir iki günlüğüne, yahut onun aynasından göreceksin.

Bu sözleri anlamak için yorganın altından çıkmak lâzım.

Yatağında çok oturma, kilitli kapılarını aç, düşün!

"Ama efendim, bana bir şey olmuyor!"

Sabır edeceksin, sana bulunduğun halde kalmak emri verilmiştir.

Bu emri veren bir gün onu düzeltir.

Hiç nevmidi yoktur, İslamda hüzün yoktur.

"Lâ tahzen."Yasaktır İslamda. Üzüntü yoktur İslamda.

Üzüntülü olan insanı hiçbir şey kabul etmez.

Suda boğulan gördünüz değil mi? Su ölüyü kabul etmez sahile çıkarır.

Bu gün Müslümanlar dinlerinin safiyetinden o kadar uzaklaşmışlardır ki, Delâletten yürüyenler bile onlarla eğlenmek cüretini gösteriyorlar.

Onun için böylelerinen karşılaştığınız zaman sükut ediiin, sükut.

İşi karıştırırsınız. O, adamına çatarsa ters takla gider, gelsin bana sorsun.

Onun için efendim öyle emr olunmuştur gidersin işte.

Bereket versin ki, İslamın şevketini gösteren tarihler henüz kaybolmamıştır.

Müslümanlar uyanırlarsa “Lâ İlâhe İllallah” mânâsı altında toplanamamayan gönül, hiçbir mefhum altında toplanamaz, toplansa da kökü yoktur.

Allah Dostlarını bulun aziz cemâat!

Allah’ın mihenginde ayarlarınızı, kıymetli olanları bulun.

Gıybet etmeyin. Yalan söylemeyin.

“Nereden bulalım” da demeyin!.

Ne eşşekler vardır ki at üzerindedir. Ne büyükler de vardır ki binecek eşşekleri yok.

Onun için aziz cemâat kıymetinizi bilin!

Âhir zaman yakındır. Mezarları ziyaret edin. Mezarları ziyaret edin. Ölülerine ta’zim..

Kurban bayramı geliyor. Kurban bayramında ölülerinizi ziyaret edin. Kabirlerinizi düzeltin. Eski dedelerinizin, şunun bunun, yetimlerin.

Beşer tarihi, ölülerine hürmet maksadıyla büyük abideler kurmuşturlar.

Firavunlara, mezarlar, ihramlar, bilmem neler, şunlar, büyük türbeler. Padişahlara, şunlara bunlara kurmuşlar.

Bu ölülerine ta'zim hürmetinden çıkmıştır.

Ölülerine ta'zim eden milletler dâima yükselmişlerdir ve içlerinde büyük insanlar yetiştirmişler.

Ölülerine ta'zim ve hürmet etmeyen milletler de perişan olmuşlardır.

Görülmeyen bir diyara hürmetsizliğin görünür bir perişanlık ortaya çıkarıp getirmesi, çok büyük bir ibret verici hakikatin bağırışıdır, bunu anlamak lâzım.

Gidin hırıstiyan mezarlıklarına ne kadar güzeldir.

Gidin bizim mezarlıklara bakın perişan, eşşekler otlamaktadır. Ölülerine ta'zim etmeyen milletlere Allah'ın nusreti gelmez oğlum!.

Ben gezdiğim yerlerde öyle mezarlar gördüm ki gül kokuyor.

Öyle mezarlar gördüm ki dikenle dolu.

Öyle mezarlar gördüm ki hayvan sürüleri otluyor.

Öyle mezarlar gördüm ki yer ile bir olmuş.

Öyle milletler gördüm ki fazilet, doğruluk, iyilik diyarı.

Öyle milletler gördüm ki pis, rezâlet, pis kokularla dolu.

Öyle milletler gördüm hepimiz biliyoruz ki can çekişiyor.

Öyle milletler biliyorum ki hâk ile yeksan olmuşlardır.

Öyle milletler görüyorum ki mahvolacaklardır.

Ben bir mezar biliyorum.

Aziz cemâat hepiniz de biliyorsunuz ki cennetten bir bahçe.

“Er ravzatin min riyâzih cenneh.”

Resûli Sallallahu aleyhi ve sellem kabr-i mübâreki.

Bu söylediklerimi anlamak, akla sokmak, gönle sindirmek için bir şart vardır aziz cemâat, gönülden kibri söküp atmaktır.

Bunu yapmak dağları iğne ile kazıp silmekten daha zordur.

“Efendim bu adam ne anlatıyor?”

Biz bunları anlatmakla, şu kadar aziz bir avuç cemâata, yakınlarımıza giyim kuşam mezâhir alayişi öğretmiyoruz.

Yalınız iç ve bâtın mâmurluğunu dilimize müsaade ettiği derecede söylüyoruz.

Onun için yüzünüzü, gözünüzü açın aziz cemâat.

Âhiret zamanı yakındır, gurur etmeyin, İslam yalınız bir şeyle gurur eder.

İslam olduğu için gurur eder. “Elhamdulilllah Müslümanım!”der.

"Ben şuyum, ben buyum!"

Tevazu içinde bulunun!.

Âmiiin!.

Euzu billahihimineşşeytanirracim.

Bismillâhirrahmanirrahîm...

Subhâneke Yâ Allam!

Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine’n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme ente’l- Mennân!

Bediü’s- semâvati ve’l-ardı zü’l- Celâli ve’l- İkram!

Yâ Hayy Yâ Kayyûm! Yâ Allahu Celle Celâlihu!

Ya İlahî Biz asi kullar değiliz!.

Bizden sadır olacak bilerek ve bilmeyerek kusurlarımızı,

Rahman Esmâsının mağfiret suyuyla yıka bizi temize çıkar Yâ Rabbî!

Midemize helâl lokma nasib eyle Yâ Rabbî!

Memleketimizi, evimizi, çoluğumuzu, çocuğumuzu,

Her türlü afat-ı maraziyye, afat-ı belaiyye, afat-ı semâvaiyye, afat-ı araziyyeden masun kıl Yâ Rabbî!

Ordumuzu her işinde Mansur u muzaffer ver Yâ Rabbî!

Hükümet büyüklerimize zihin ve sıhhat afiyet bahşeyle Yâ Rabbî!

Memleketimizi her türlü afetten koru Yâ Rabbî!

Yarın huzuruna geleceğimiz zaman mezarda bize meleklerinle iltifat nasib eyle Yâ Rabbî!

Âhirette Resul-i Ekremin mübârek yüzünü görüp, eliniden öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbî!

Son nefesimizde ki buyurun: “Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne muhaMMeden Abduhu ve Resulühü!”

Kelime-yi tayyibesiynen çene kapamak nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbî!

Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbî!

Allahümme salli alâ MuhaMMedin ve alâ ali MuhaMMed!

Subhâneke Yâ Allam!

Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine’n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Esselatü vesselâmü aleyke Ya Seyidî Ya Resûlullah!

Huzbiyedîhi kallet hilleti edrikni.

Lillahi’l- Fatiha!.

KAYIT 39

Bir merhamet hissi vardır. Acımak değildir. Şefkat da değildir. Merhamet başka, şefkat başka, acımak başkadır. Hilmiyyet de başka, bambaşka bir şeydir. Zalim de acır. Zalim, en gaddar insanın çocuğuna bir şey olsa acımaya başlar. Acının tezahüratı ağlamak, tepinmek, edepsizlik derecesine kadar gitmektir.

Edepsizlik derecesini nasıl? Evden cenaze çıkar kadınlar " uuuu gidiyor." Bu edepsizliktiiir. Bu İslamda yoktur. Küfürdür. Din gider elden. Namaz kılma, oruç tutma, bişey yapma, Allah'a Resul'e inan, fakat ölünün peşinden bağırma oğlum. Bu kadar fenadır. "Anaaaaam öldü amcam" Öleceğiz. Kimse kalmamıştır. İslam da değildir. Onun için herkes acır. Merhamet müstasna insanlarda vardır. Her insanda vardır merhamet. O müstesnalığı ortaya çıkarmak lazımdır. Evinizde Şeftali tohumunu sakla senelerce, şeftali vermez, dikmek lazım.

Her insanda, Allah'ın yarattığı her insanda merhamet vardır. Bu merhameti... "Efendim falan efendiye acıdım." Bu merhamet değil, hayvanlık oğlum.

"Falancağız adamcağız zavallı." Hayvanlık. Merhamet Allah'ın… Ne diyor Ayet-i Kerimede "Resulullah Allah'ın hilmiyle Hilim havuzunda yıkanarak gönderilmiştir." Merhameti gösterir hale sokmak lazımdır. Nasıl Merhamet? Merhametine kıymet vereceksin. Onu icabında nasıl kullanılır… Bir felakat karşısında ne yapacağını şaşırırsın. Hani Hükümet biliyorsunuz; ilkyardım dersi verdiriyor, sivil savunma şeyleri yapıyor. İnsanda bulunan kudretleri disiplin altına alıyor demektir. Bir makineli tüfeğin nasıl çalışacağını bilmeyen adam, kullanacağı zaman ne halt edeceğini bilmez. Onun için, merhametini şefkat halinde kullanabilecek hale getirmek egzersizi-talimi yapan adamda hilmiyet husule gelir. Hilim çıkmaya başlar. Nasıl efendim? Şurda birisi düştü eskiden bizim köylerimizde o kadar yerler vardı kiiii, o kadar güzel şeyler... Şimdi hiç bir şey yok. Hiç bir şey yok. Şöyle toz alınacak kadar ne hilmiyet, ne şefkat, ne merhamet. Şehirlerde var mı? Yok. Gizlenmiş insanlarda var. Birisi düşer diye herkes gelirdi. Geçenlerde suya birisi düştü. Herkes böyle bakıyor. Hayvan gibi bakıyor. Ne merhamet var, ne şefkat var ne insanlık var, ne bir şey var. Hiç bir şey yok.

Hakiki hilmiyyet olursa insanda, sinek düşse suya kendine atar. Nasıl? Bizde yok.

Resulullah(sav) Uhud harbinde dişleri kırıldı mübareğin. Bir avuç askerlen kaldı. Zelzele oldu. Hz. Hamzayı radıyallahu anhı paramparça ettirdiler. Ellerini kaldırdı "Ya Rabbi, bunlar ne yaptığını bilmiyorlar. Sen bunları affet." Dedi. Müşriklere söylüyor.

İşte hilmiyyet budur. Herif gelir senin menfaatine dokunur. "uuuuu huuuuu" da. Ondan sonra ezan okunuyor ben camiye… Yok efendim. O islam değil o. O soytarıdır. Merzifon vardır Merzifon. Biz muhacırlıkta Merzifona geldik Rustan kaçtık da. Ankara da böyledir haaa. Hasan Efendi Mehmet Efendi'ye kızar, gider onun eşeğinin kulağını keser. Hayvan herif. Kızıyor hayvan! Bunlar İslam işi değil oğlum. Bunlar İslam kılığına girmiş münkir, tamamiyle zındık işidir. İşte Ayeti Kerimede; hilmiyyete bürünenler hilmiyyete bürünenler demek istiyor. Bu hilmiyyete bürünenler yavaş yavaş yükselirler. İlk mektebi bitirirler.

Orta mektebi, lise, üniversite bilirler…

Bunlar doğrudan doğruya bu yola girerlerse Salihin Mertebesine kadar yükselirler.

Onlara aşağıda sual yoktur.

Pasoları vardır….

”Buyurun!” derler.

Bu buyurun paso da burada alınır oğlum, burada!.

Namaz kılmaklan da değil haa….

Namaz kılmak oruç tutmak Allah’a inandığını ispat için şükr için kılıyorsun…

İş bundan sana ne geliyor…

Şeftaliyi şeyden aldın odanın köşesinden aldın mı?

işte bu namazda ekilir oğlum...

Şimdi de var yok değil haaa!..

Boş değilsinizzz!...

Eskiden ihtiyarlar vardı.

Yaşlandıkça nurlaşırlardı yüzleri…

İhtiyar kadınlar, ihtiyar dedeler, hepisi….

Ben o kadar Avrupa memleketlerinde gezdim, ihtiyarlaşıp da güzelleşen bir gavur karısı görmedim.

Hepsi böööyle bişeye benziyorlar...

Bizde en pis kadın bile….

En pis dediğimiz İslam karısı, bir defa secdeye başını koymuş….

yaşlandıkça güzelleşir…..

yaşlandıkça güzelleşir…..

yaşlandıkça güzelleşir…..

Sonunda da temiz giderse aşağıda da melekleşir oğlum!

Onun için İslam deyip de böyle geçmemek lazımdır.

”Ve bunlar diyor, aşağıda Allah'ın büyük nimetleriyle karşılaşırlar''

Bunlar masal değil!

Bunlar Allah'ın kelâmında Hazreti Resûlu Ekrem'in bize Allah tarafından kendisine Cebrail'le getiren Kur'an-ı Kerîm'in içinde ki âyetler…

Saçma maçma… falan Hasan Efendinin , Mehmet Beyin romanı değil!

Onun içün Cenâb-ı Peygamber Efendimizin bir Hadisi vardır:

”Salihler sözü anıldığı yerde”

Salihler kim?

İşte deminden beri anlatıyoruz...

“Bunların sözleri, menkabeleri anıldığı yere rahmet iner… Feyz-i mağfiret yağar!” diyor, Cenâb-ı Peygamber…

Sizler evinizde oturun …

Hacı amcanın gelmiş Ömer Efendi evine, akşam aile efradıyla birlikte çocuklar mocukları…

Soba yanıyor falan…

Hanımı fındık çıkarmış, çay koymuş bilmem ne etmiş falan…

Onlar da oturuyorlar…

Açmışlar mesela bir Velîyullah’ın sözlerinden bahsediyorlar…

Diyor ki…

“Sahabeler şöyleydi…

Beyazıd-ı Bestami böyleydi…

Hazreti Mevlânâ böyleydi…

Abdülkadiri Geylanî böyleydi…

Hacı Bayramı velî böyleydi…

Ak Şemseddin-i Hazretleri böyleydi…

Beyazid-ı Velî şöyleydi…

Şu böyleydi "

O Hadis-i Resûlullah'a göre, O yere mağfiret ve rahmet dökülmeye başlar…

Görünmez bu!….

Görünmez bu!….

"Efendim ben bu rahmeti görmek istiyorum?…"

Görürsen ayarını yapmak lazım…

Başından gaflet şemsiyeni açtaaaa!

Yağmur dökülsün kafana!…

Böyleeee duyarsın!…

Bazen azıcık bişeyler anlatırız…

Gözlerin niye yaşlanır oğlum?…

Kim dürttü seni!…

İşte o rahmet girer!…

İçini senin böyleee… kurcalamaya başlar…

Onun için Resûlü sav kat'iyyennn ömründe yalan söylememiştir…

Hâşâ sümme haşa Hadisi Resûlullahtır : "Salihler sözü anıldığı yere rahmet iner, feyz-i mağfiret yağar.''

Onun için hakiki insanlar Velîlerin sözlerinden koku almaya başlarlar…

Velîlerin sözleri derunî, ilmi ve ledünidir…

İnsana te'sir izhar ederler…

Bazıları : "Efendim ben namaz kılacağım, oruç tutacağım ama…."

Hıııı…

"Allah'ı bir türlü kavrayamıyorum?"

Allah'ı insan idraki kavrayamaz…

Efendim bu kâinat durup duruyorken nasıl oldu?

Allah yarattı.

Şimdi o adam da, duyan pekiiii…

Bu durup duruyorken oldu ama o nereden oldu?!

İnsanın aklı sorar bunu….

Hepiniz sorarsınız….

Allah ebedîdir oooo bitti. Üzerine lakırdı yok…

Anladık efendim Allah ebedî.

Bütün kâinatı Allah yarattı.

Ama benim aklıma bişey sokuyor birisi..

“Bu nerden oldu?”

Gelir akla ya…

Ulan durup dururken bu nâmütanahi kainat ol dedi oldu.

Peki ama

O nerden?

O’nu kim yarattı?…

Nasıl oldu?

Hatıra gelir bu? Haa…

Allah onu insanın kafasının fikrine hücre koymamıştır ki anlamasın diye!

Niye anlamasın diye?

Ulan anlamasın diye;

İyi ile kötüyü seçmek için,

Gördükten sonra inanmak kolay

Görmeden inanmayı ölçüyor!

Yalnız Allah'ın sıfatını sezer insan o kadar.

Sıfatı nedir?

Görür, kulağı işitir

Bütün herşeye kadirdir.

Şöyle bir kâinata bakarsanız böyleee nâmütanahi öyle yıldızlar var ki, bize 500 senede ışık senesinde ziyası gelir.

Bir ışık senesi nedir?

Bir ışık senesi

Işık elektiriklen aynı süratte gider.

Saniyede yani "hııh!" dediğin zaman 300 bin km lik mesafe kat eder.

500 ışık senesinde 300 bin km süratle geliyor.

Hesaplar, makinalar işlemez bunu

bu kadar uzak yıldızlar var.

Bu kadar nâmütanahi kâinatı yaratan için Cenâb-ı Allah'ın işte bunlar hep sıfatlarıdır.

Biz O'nu kavrayamayız.

Aklımızda o hücre yoktur.

Onun içün Cenâb-ı Allah -bu çok mühimdir bu nokta; islamlar biliriz diye zırıltı etme, insanı yuvarlayıverir bu .

Velîyyi bile tepe taklak aşağı götürür.

İbadetten evvel Cenâb-ı Allah tövbe ister, tövbeyi ister.

İbadetten evvel tövbe lazımdır…

Yâni ne demektir tövbe; intizama girmek lazım: abdest alacaksın bilmem ne edeceksin, şu edeceksin, etrafını yoklayacaksın..

"Ben Huzura geldim acaba bir yerimde çamur var mı?"

Bu Bir nevi cesedi tövbedir.

Tövbe : "Estafirullah, estahfirullah estahfürüllah!"

Yooook o tövbe değil o tövbe değil…

Tövbe edebe geliyor, edepsizlik hududundan dışarı çıkıyor.

İbadetten evvel tövbe ister Cenâb-ı Allah.

Onun için kalabalık yerde olduğu zaman insan, tövbe hududuna girmeyecek veya ona yakın olacak, bazı hatalar yapabilir.

Bu hatalarından dolayı Cenâb-ı Peygamber bir hadiste kapalı olarak bunu şöyle haber veriyor :

“Allah’ın en sevgili dostları” diyor Resûlullah Efendimiz diyor “Allah’ın en sevgili dostları cemi günahlardan sakınarak gizli ibâdet edenlerdir’’ diyor.

“Cemii günahlardan sakınarak gizli ibâdet edenlerdir.”

Bu edenlere Üveysî ismi verirler dinde.. Üveysî.

Üveysîlerin en büyüğü tabiinin en büyüğü Veysel Karanî hazretleridir bilirsiniz.

Veysel Karanî hazretleri Cenâb-ı Peygamber devrinde yaşadığı halde Resûlullah’ın mübarek yüzünü görmemiştir.

Anası vardı.

Anasından izin aldı.

Resûlullah Efendimizi görmek için Medine’ye teşrif ettiler.

Anası dedi ki : “Oğlum gideceksin bir gün gitme bir gün gelme, ikinci günü güneş batarken yanımda olacaksın!” dedi.

”Pekiii anne!” dedi

Kalktı geldi.

Medine’ye geldiği zaman sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz Tebük’e teşrif etmiştiler.

Geliyor Resûlullah’ın evini soruyor giriyor.

Kızı Fatıma’ya diyor ki : “Resûlullah burada mıdır?” diyor Veysel. Hazreti Veysel.

“Yok!” diyor

“Nerdedir?” diyor

“Tebüğe gitti!”

“Ne zaman gelecek?” diyor

“Yarın gelecek!”

“Vayyyy!...”

“Ne oldu ya Veysel?” diyor

“Anam bana diyor yarına kadar izin verdi ben dönmek mecburiyetindeyim, göremiyeceğim Resûlullah’ı!” diyor

Anasının , anasına itaat etsin diye Resûlullah'ın mübarek yüzünü bak görmeden dönüyor anaya hürmete bakınız!..

"Sen diyor Resûlullah'ı gördün mü?" diyor Hazreti Fatıma'ya diyor. "Gördüm ya diyor" "Baksana bana!" diyor.

Bakıyor.

"Yok diyor, görmedin sen Resûlullah'ı!" diyor. Kızına söylüyor.

Dönüyor Hazret-i Veysel.

Ertesi günü Resûlullah teşrif ettikleri zaman hazreti Fatıma anlatıyor, diyor ki :

"Böyle böyle birisi geldi böyle böyle söyledi!"

"Kızım, o Veyseldi!" diyor

"Evet sen beni görmedin diyor, o başka gözle gördü beni!" diyor.

Karran 470 kmdir Medine'ye. Dağda gezermiş Veysel Karanî hazretleri,

bir gün Medine'de otururken Resûlullah sahabesiyle böyle ikindi vakti namazdan sonra birden ayağa kalkmış sallallahu alayhi vesellem :

"İnni li ecidü nefese'r- Rahmani min kıbeli'l- Yemen!"

"Yemen tarafından kokulu bir Rahmanî nefes geliyor bana!" demiş.

O sırada da Veysel:

"Yâ ilahî ente'l- Halik, ene mahlûk!

Ente'r- Rezzak ene mezruk!

Ente'l- Kaviyy ene zaif!...

Diye meşhur bir duası vardır onu okuyormuş.

Resûlullah, o mübareğin ciğerinden çıkan ilahî sözleri teeey…470 kmden almış nefesi!..

Veysel bu "Üveysî" derler buna işte..

O halde üveysîler, Allah'ın en sevdiği kulları bütün günahlardan sakınarak gizli ibâdet eden insanlardır.

"Efendim ben de üveysîyim"

Bırak öyleyse ol üveysî oğlum!. İslamlara bu.

Türkiyede paşa olabilmek için Harbiye'yi bitireceksin kurmay okulunu bitireceksin efendi adam olacaksın

çalışacaksın olacaksın. Yunanistan’dan Agop Efendiyi getirir, Türk ordusuna şey yaparlar mı? Nedir, paşa olmaz!

Sen de İslamsın, üveysî de olursun velîde olursun yalnız peygamber olamazsın!.

Aha burada başını sürt! (Secdeye)

Del bu şeyi nedir, Halıyı, demiri memiri del oğlum.

Ver Allah yoluna kendini ne olacakmış!

Allah yolunda çıldırmak lazım oğlum!..

Deli olacaksın… Yaa.

Aziz cemaat imanınızı kabre kadar devam ettirmeye çalışınız…

Allah’tan gayrısını bilmeyiniz.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 40

Sen de İslamsın, üveysî de olursun velîde olursun yalnız peygamber olamazsın!.

Aha burada başını sürt! (Secdeye)

Del bu şeyi nedir, Halıyı, demiri memiri del oğlum.

Ver Allah yoluna kendini ne olacakmış!

Allah yolunda çıldırmak lazım oğlum!..

Deli olacaksın… Yaa.

Aziz cemaat imanınızı kabre kadar devam ettirmeye çalışınız…

Allah'tan gayrısını bilmeyiniz.

Haa bu üveysî!...

Veysel Karanî hazretleri…

Resûlullahu sallallahü alayhi vessellem, vefatlarından evvel Hz. Ömer ve Hz. Ali radiyallahumları çağırdı dedi ki : "Karran'a gideceksiniz Karran'a yemen tarafında orda bir Veysel vardır saçlı, vucudu kıllı. elinin içinde bir siyah nur vardır dedi BEN nuru.

O ben Veysel'in televizyon aleti!..

Gideceksiniz kendisini göreceksiniz benim bu hırkamı kendisine hediye edeceksiniz selâmımı söyleyeceksiniz!" diyor.

Resûlullahu sallallahu aleyhi vesellem

"Hırkayı giydikten sonra ümmetim için dua edecek!" diyor.

O hırka şimdi İstanbul'da emânet-i mubarekede bulunan hırka odur işte .

Büyük bir rivâyete göre Hz. Veysel'in giydiği hırka.

Bu hırka aynen duruyor.

Öyle güve müve falan yok!

Güve müve öyle bit mit yok anlamaz, sinek bile konmaz.

Niye konmuyor korkuyor mu?

Ulen edeben konmuyor Resûllullah'ın şeyidir diye!

"Konmuyorum!" diyor!

"Ben buraya giremem!" diyor

Resûlullah'a edeben konmuyor sinek ondan korktuğu için değil Resûlullah'a şeytan yanaşamazdı.

Resûllullah'tan korktuğundan mı?

Hayır edebinden.

Meleklerin de peygamberi.

O halim insandan nasıl korkar insan!

Bayılır, canını verir!

Korkma değil!

Hz Ömer'le Hz. Ali Efendimiz gitmişler Yemen'e, sormuşlar

Demişler : "Dağda bir çobandır o, dolaşır!"

Gitmişler ki deve çobanı

Ooo Veysel kumlarınan zikir halinde.

Gitmiş selâm vermişler.

Hz Ömer : "Gel buraya!" demiş, gelmiş.

"Selâmün alayküm!"

"Alaykümüsselâm!"

Ömer (as) bakmış ki, Resûlullah görmeden târif ettiği adam bu, fakat Resûllullah irtihal-i dâr-i cennet etmiş.

Vefat-ı Nebi'den sonra gidiyorlar, 40. gününde..

Bakmış ki elinde bişey var burda bişey.

Resûlullah'ın aynen târif ettiği,

Hz. Veysel'e diyor ki Hz. Ömer : "Bu hırkayı Resûlullah sav vasiyet etti sana gönderdi. Selâmı var, bu hırkayı giyinip ümmeti için dua edeceksin!"

"Yâ Ömer dedi bi yanlışlık olmasın işin içinde, ben neyim ki Resûllullah'ın selâmı bana gelecek hem de hırkasını verecek giyeceğim, ümmeti için ben neyim bir kum parçasıyım!" demiş.

"Yooo demiş vasiyet-i Resûllullah, göreceğim!" demiş

"Ben Ömer'im demiş adamın kafasını uçururum!…"

Hz. Ömer bu şakası yok..

Allah'ın zabtiye nazırı Radıyallahu Teâlâ Anhum.

O Teâlâ kur'an-ı Kerîm'de Allah tarafından konulmuştur.

Alıyor hırkayı ayrılıyor onlardan

Kokluyor, kokluyor ağlıyor mağlıyor ondan sonra giyiniyor başlıyor dua etmeye

Hz. Veysel bu!..

Hz. Veysel son devirlerinde yaşlandığı zaman Bağdad'a gelmiştir.

Bağdad vâlisi Caferi Zübeyir isminde bir zâttı.

Dicle kenarında gezermiş Veysel.

Gelmiş : “Ya Veysel demiş bana bir nasihat et!” demiş.

“Kur’ân oku!.. Kur’ân oku!.. Kur’ân oku!..” demiş

Asabi de ha!... Şakası da yok Hz Veysel’in..

“Bişey daha söyle!” demiş.

“Kur’ân oku!.. demiş Kur’ân oku.. Kur’ân oku..

Bak Resûlullah öldü demiş!”

Hz. Ömer devri o zaman..

”Şimdi de Hz Ömer öldü!” demiş

O anda Hz Ömer’i Medine’de şehid ediyorlar.

Televizyonuyla görüyor Üveysî

Yaaa

Bunlar şaka değil..

Uydurma lakırdı da değil!..

Aha şunu gördüğün gibi hakikattir.

Bunu ancak islam kafası anlar, öyle zıbırtı kafayla anlaşılmaz. Ünüversite…

Ben de bitirdim!.. 3 tane üniversite bitirdim!

O kafayla anlaşılmaz..

Biliyorsunuz Resûlullah Efendimiz de, üveysîde nur var bakın bir beni var.

Ha şu suratınızdaki benleri ondan zannetmeyin ha!..

Hz. Resûlü Ekrem sallallahu aleyhi vesellem'de de biliyorsunuz Mühr-ü Nübüvvet vardı.

Bu tam iki küreğinin arasında bir güvercin yumurtası kadar gözünüzü kapalı şöyle sırtına sürdüğünüz zaman elinize çarpacak derecede bir tümsek halinde Mühr-ü Nübüvveti vardı.

Bu Mühr-ü Nübüvvet, Resûlullah ruhu muallalarını Cenâb-ı Allah'a teslim ettiği dakikada kaybolmuştur.

Bu Mühr-ü Nübüvvet bir sırdır!.

Bilen de kimseye söylemez!..

Mühr-ü Nübüvvet'in üzerinde şöyle daire şeklinde eski küfî yazıyla,

“Tebahbah ya Muhammed ente hayserun tevekke şite la enneke munsarun!”

“Tebahbah ya Muhammed! Sen öyle bir halk edildin öyle bir şey getirdin ki mühründe sırtında, bütün

insanları halasa nusrete götürmek istedin. Kim ki sana teveccüh eder -gözünlen, kalbinlen- o kurtulmuştur." Demektir.

Bu Resûlullah Efendimizin mubarek sırtlarından kaybolan bu!

Niçin kayboldu?

İslamın bütünnnnn Cenâb-ı Resûlullah'ın söylediği işler mezar kapısında biter demektir

Onun için : "Mezara kadar bu işleri devam ettirin, ondan sonra karışmayın!" demektir.

"Efendim ben ihtiyarladıktan sonra namaz kılacağım!"

Hiç kılma! Hiç kılma!

Ona namaz demezler, ona korku namazı derler.

Allah seni bilirse oğlum, Allah'tan gayrı kişi de seni bilmez.

Allah'a kendini tanıttığın dakikada, Allah'tan gayrı seni kimse bilmez.

İşte yine yukarıdaki hadiste "Allah'ın en sevgili dostları cemi günahlarından sakınarak gizli ibâdet edenlerdir''

Allah ile işi olan Allah ile meşgul olur.

Gece yastığının altına aziz cemaat, gündüz gözünün önüne ölümü koy!..

Fenalık yapmazsın, zâten yapamazsın…

Mutlaka öleceğiz…

Ölüm sonuna kadar bunu devam ettirmek lazımdır.

Bir Âyet-i Kerîm'de, demin ki Âyet-i Kerîm'den daha aşağıki sayfalarda mahşer günü âyet, Allah'ın sözü bu!

"Mahşer günü Arş gölgesinde gölgelenecekler!" diyor.

Mahşer günü arşın gölgesi varmış orada gölgelenecekler!

Kimler?

Arşın gölgesi ne demek?

Bildiğimiz gölge değil!

Öyle sapık düşünme!…

İnsanda bulunan ilahî sıfatlar hikmet ve kudret dalgaları ile yıkanacak ve Cenâb-ı Hakk'ın en büyük lütfuna uğrayacak demektir ordaki gölge!..

Sesiz sözsüz Allah'ın kulunu bir sabah meltemi gibi okşamasıdır.

Arş gölgesi bu demektir.

Bir şemsiye var, üstü Arş, altı Kürsü…

Yok öyle şey!

Mahşer günü Arş gölgesinde gölgeleneceklerdir.

Kimler bunlar?

Cenâb-ı peygamber 8 şey sayıyor :

1- Adaletli amirler! Ama yalnız adalet kâfi değildir ha oğul!.. İslam olacaksın hiç olmazsa namazını her zaman kılacaksın.

Adaletli amirler.

2- İbadet eden gençler, ibâdet eden gençler Resûlullah'ın hadisinde var, ben uydurmuyorum bunu! Adaletli amirler, ibâdet eden gençler.

3- Kalbleri mescitlerde camilerde olan mü'minler : "Aman vakit gelsin de bi gideyim namaza!" diyenler.

4- “Allah rızası için birbirini seven mü’minler : “Yaa Ahmed Efendi nerde gelse de biraz konuşsak be!” hoşuna gidiyor, seviyor birbirini.

5- Güzel bir kadının davetini Allahtan korkarak kabul etmeyen Salihler. Kadın da öyle, bunlar en salih insanlardır.

6- Sağ elinin verdiğini sol eline göstermeyen cömert insanlar.

7- Tenhada göz yaşı dökerek ibâdet edenler.

8- 8.incisi sabah namazını vaktinde kılıp güneşi üzerine hiç doğdurmayan, doğdurmayan ve gece namazına daima devam edip ayda üç gün oruçlu geçiren gençler!..

İhtiyarlar değil dikkat edin!...

Gençlere diyor ihtiyarlar zâten o devirden geçtiler.

Onun için oğlum!

“Gece namazı kıl!

Ayda üç gün oruç tut!

Sabahı üzerine doğurma!”

Diye dilim yettiği kadar Türkiye’nin her yerinde söyledim. Aha hadis bu!...

Sabah namazını vaktinde kılıp güneşi üzerine hiç doğurmayan ve gece namazına devam eden, ayda üç gün oruçlu geçiren gençler!

İhtiyarlar değil!

İhtiyarlar zâten onlar kaçırdılar kaçırdıkları yok yarın gideceğiz ne olacağı belli değil!

Burda hiçbir ihtiyar yoktur ki güneşi üzerine doğdursun!

Resmini getirseniz ahaaa uyuyor deseniz inanmam.

Ben insanın suratından anlarım ne olduğunu.

Secdeye başını koyan nasıl uyur ulen?!

Ya böyle devam edip de şu dedenin sakalı yaşına gelen gençler ne olur?

Uçar o yahu!

İşte Üveysî o!

“Efendim ben 60 şımdan sonra başlıycam… bazı arkadaşlarım var benim ben tekavüt olduktan sonra namaza başlıycam!”

“Hiç başlama!” dedim.

Hem de kendi arkadaşım.

“Başlıyacağım o vakit işte kitap alacağım!”

“Hiç başlama oğlum! çünki tekavüte olur olmaz gebereceksin!” dedim

Bunlan alay olurmu?

Ya kılma ya kıl!

Cenâb-ı Sav’in Ezvac-ı Mutahharası’ndan yâni hanımlarından Ümmü Seleme radiyallahu anha vardı.

Çok güzel bir kadındı vâlidemiz.

Sahabeden Zeyd bin Sabitü’l- Ensarî’nin kölesi bir zât, Ümmü Seleme’nin cariyelerinden bir kızla evleniyorlar.

Bunlardan bir çocuk doğuyor, Ebu Said-i Bin Cafer, Hasanü’l- Basrî isminde.

O halde,

Ezvac-ı Mutahhara'dan Ümmü Seleme vâlidemizin cariyesi bir kadınla Zeyd bin Sabitü'l- Ensarî isminde sahabeden birinin kölesi evleniyor, bundan Hasanü'l-Basrî Hazretleri doğuyor.

Hasanü'l- Basrî 20. hicri senesinde doğmuştur.

Ümmü Seleme radiyallahu anha vâlidemiz Hasanü'l-Basrî'yi emzirmiştir.

Resûlu sallallahu aleyhi ve sellem de, Hasanü'l- Basrî'yi sever de arasıra kucağına oturtururmuş, kendi bardağından da su içirirmiş ve dua-yı Resûl'ü almıştır tabii…

Bu muhterem zât, Basra'da 80 küsur yaşında vefat etiği zaman o kadar kalabalıktı cemaati ki o gün hiçbir camide ikindi namazı kılamadılar.

Meşhurdur bu!..

Bu zât 70 yıl gece gündüz abdestli gezmiştir.

Bu edebi 70 yıl terk etmemiştir, Hasan'ül Basri hazretleri…

İşte misaller...

Haftada bir defa da Bağdad'da Basra'da vaaz edermiş. Kürsüye çıkarmış karşısındaki cemaat binlerce kişiden mânâdan anlayan gönül ehli oldukça şevke gelirmiş.

Mânâdan anlayan gönül ehli olmadı mı sükût edermiş, hiç konuşmazmış.

Bir gün memleketin bütün büyükleri beyleri vaaza gelmişler Basra'da.

Dolmuş cemaat. Hasanü'l- Basrî Hazretleri kürsüye çıkmış bir türlü konuşmamış. Cemaattan biri : "Efendi hazretleri buyursanıza!" demiş.

"Kabilenin beyleri geldiler hep sizi dinlemeye geldiler!" diyor "Binlerce kişi var hepsi sizi dinlemeye geldiler!"

Hasanü'l- Basrî demiş ki : "Şurda ki direğin arkasındaki ihtiyar hanım geldi mi?" diye sormuş.

"Gelmedi!" demişler

"Ders yapmıyacağız!" demiş

"Zira ben bir fil için hatırladığım lokmayı karıncanın ağzına nasıl sığdırabilirim?" demiş,

Kürsüden indiği gibi gitmiş Hasanü'l- Basrî Hazretleri.

Direğin arkasına her zaman vaaza gelen Hazreti Rabia Hazretleriymiş.

Hazreti Rabiatü’l- Adviyye.

Onun için Allah konuşturmuyor.

İçinde bir kişi, bir kişi için söylüyor.

Onun için efendim vaaz doldu binlerce kişi varıdı hayvan gibi oturmuşlar.

İçinde iki üç tanesi kâfi…

Üç tanesinin kafasına sok, içindekini harekete geçir, yeter!.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 41

Onun için efendim vaaz doldu binlerce kişi varıdı hayvan gibi oturmuşlar.

İçinde iki üç tanesi kâfi…

Üç tanesinin kafasına sok, içindekini harekete geçir, yeter!.

Hasanü’l- Basrî’ye sormuşlar: “Müslümanlık nerededir?” demiş.

“Toprak altında!” demiş

Yâni müslümanlığı insanın öldükten sonra belli olur demek.

“Müslümanlığın şartı nedir diye?” sormuşlar Hasanü’l-Basrî’ye.

“Şartı da kitap içindedir!” demiş

Şartı insan koyar, kitabı elinden bırakmayacaksın.

“Dinin aslı nedir?” demişler, sormuşlar.

“Ben söyleyemem! Hazreti Rabia’ya sorun!” demiş.

Hazreti Rabia’ya sormuşlar demişler,

“Dinin aslı nedir?”

“Haramdan ve şüpheli nesnelerden kattiyyen sakınmaktır!” demiş Hazreti Rabia da..

Bazen vaizler böyle korkutucu lakırdılar söyler.

Cehennemin kapısını açar, sokar insanı içerisine,

“Vay anasına ne yapacağız?” der.

Bâzende : “Ooo! Çok güzel!” der.

Hakikat kelâmlarıyla ben kaç senedir sizi çoktan beri sarsıyorum!

Fakat hiç biriniz oralı değilsiniz ağalar!

Hiç biriniz oralı değilsiniz!

“Efendim bizi korkutuyorsunuz bari!” diyecek

Bugün korkarsanız yarın emin olursunuz ağam!..

Tedbir alırsınız!..

O zaman bana da dua edersiniz.

Allah’ın sayısız nimetlerine, azametine itiraz ediyorsunuz da bir zerreden ibaret olan bana niye itiraz ediyorsunuz.

Allah’ın nimetini şunu bunu falan yiyor, yiyor yiyor herif Allah’a itiraz ediyor da efendim felan vaiz şöyle söyledi gelip bana… ben bir zerreden ibaretim.

Sarsıyorum sizi ama hiç biriniz yerinde değilsiniz, bir gün bir zelzeleye binersiniz oğlum!

Aklınızı başınıza alın!

Kabir yarın gideceğimiz kabir, dünya menzilinin sonuuu..

Âhiret menzilinin başıdır.

Mutlaka yakında kabire gideceğiz oğlum!

Birbirimize şimdiden yardım edelim!

Günah işlediğin zaman Hakk'ın nimetlerini kattiyyen yemeyin!

Nimeti yemek sonra ona asî olmak insanlık sıfatı değildir.

Köpeğe bile bir parça ekmek versen köpek senin kulun kölen olur.

Onun için kim ki "Allah!" der o ağıza hürmet eder insan!

İsterse yalandan desin…

Hasanü'l- Basrî bir gün sokakta gidiyormuş bir sarhoş bir adam çamurlarda yatıyor almış adamı ağzını gözünü mözünü yıkamış, ulan bu çıldırdı mı demişler, Hasanü'l-Basrî için… temizlemiş ağzını..

"Sen kulumuzun ağzını temizledin ya Basrî!" diye içine bir şey gelmiş.

"Ben de o kulun gönlünü temizledim!" demiş.

Sarhoş, velîyullah olmuş oğlum!

Nasıl oldu böyle bu, nasıl? Haaa…

Demin ki Kur'ân-ı Kerîm'de ki Âyet-i Kerîmedeki hilim var ya..

Hah, herif o sarhoşu ulan bu adamcağızı yıkayayım ağzını demiş, işte o yardımla rahmet inmiş üstüne Hilmiyyet Rahmeti. Allah'ın rahmeti onu deldiği geçtiği gibi herifin de gönlüne girmiş herif velîyullah olmuş senin küçücük bişeyinlen…

"Lev enzelna hazel Kur'âna ala cebelin lerayetehu haşiyen mutasattian min haşyetillah."

Biz Kur'ân'ı dağa indirseydik dağ paramparça olurdu.

O Hilmiyyet Allah'tan geliyor.

Güneşten alıyorsun ziyayı aksetti mi karşındakini yakıyorsun.

O hilmiyyetlen herife bi çullanmış yıkamış şeyi o Hilmiyyet yalnız ağzını temizlememiş bi de göğsüne girmiş mi herifin, herif velîyullah olmuş.

Çünki Allah'ın herkesin göremiyeceği celâl sıfatı tecellî eder orada.

"Ama efendim ben Allah'tan korkuyorum namazı!…"

Öyle Allah’tan korkmak değil.

Kulun Allahtan korktuğu, Allah’ı bildiği kadardır.

İnsan ne kadar Allah’ın sıfatlarını bilirse o kadar korkmaya başlar.

Her kim halk görsün diye bir amel işlerse, şirktir.

Her kim halk görmesin diye ameli terk ederse, riyâdır.

Bunlar gizli kapaklı lakırdılardır.

“Riyâ ve şirki terk etmek ihlastır…”

Hazreti Adviyye’nin sözü.

Yahu Hazreti Fahri Kâinat’ın eteğine yapışanı ateş yakmaz oğlum!

Eteğine yapıştı mı Resûlullah’ın..

“Ulan nerde eteği?”

Hırkay-ı Şerif, etek, her tarafta görünmez yakala!…

Çok yemek…..

Çokk uyumak….

Çok zırzır etmek, yâni söylemek gönlü öldürür insanın gönlünü öldürür.

Dertlerdeki, belâlarda ki hikmetlerin sırrına ererek sefâya varmak ve gülmekte hüner vardır!

“Öldü! Gidiyor!” Kardeşim öldü.

Emir vaki oldu, yaş iniyor, öyle hayvan gibi de durmak doğru değil, ağlıyacaksın tabi…

Gözünden bi yaş gelecek.

Yaş, Cenâb-ı Allah’a yanaşmanın şiddetinden gelir.

Fakat kafanı yıkmıyacaksın mezarına kadar gideceksin

Onun için dertler karşısında gülmek, cefâlara tahammül etmek ne demektir?

Allah’ın es SABÛR esmasına bürünmek demektir.

Size bir hadis daha söyleyeyim mi?

Kıldığınız namazda huzur bulamıyorsunuz!

“Allahu Ekber!” deyip de huzura giremiyorsanız aziz cemaat!

“Efendim aklıma şu geliyor bu gelemiyor!” ise bunda haram lokmanın payı çok olduğunu kattiyyen unutmayınız!

“Efendim ben çalışıyorum!” ekmeği alıyorsun ama teyyy… topraktan un fabrikasından fırına gelip pişinceye kadar hangi edepsizlerin elinden geçti!

Kara Deniz’de balık tutulur gelir buraya alırsın konserveyi paranı ödersin.

Helâl paranı..

Balık zehirlidir küt diye ötekisi günü gidersin.

Hani paran şey idi!..

Kıldığınız namazda huzur bulamıyorsanız bunda haram lokmanın payı çok olduğunu katiyyen unutmayınız!

Hasanü’l- Basrî 60 yaşlarındayken bir dört sene sonra bir gün huzursuzluk başlamış kendisinde.

“Allahu Ekber!” diyor namaza giriyor bir sıkıntı, yatıp yatıp yâni yatıp kalktı çeteleye “yattı kalktı” yazılıyor.

“Namaz kıldı” yazılmıyor.

Bize de öyle yazılıyor “yattı kalktı!”

İkindiyi yattı kalktı, akşamı yattı kalktı yattı kalktı oğlu yattı kalktı! Gidiyo…

Çeteleye yazılıyor : “Yarabbi ben kıldım işte hesaplar tamam!”

İyiii… yattı kalktı.

İki sene böyle devam ediyor.

Bütün 70 sene ömrü abdestli gezmiş adam, bakın tasavvur edin bu edebi bırakmamış.

Bir gece rüyasında görüyor, kimi görüyor anlıyorsunuz!

“Ya Hasan! diyor sen iki sene evvel bir yerden hurma satın aldın diyor bir okka, sana verdiler diyor hurmacının önünden bir hurma yere düştü diyor.

Hurmacı tarttığı hurmalar senindir diye o tek hurmayı da sana koydu!” diyor.

Bu şaka değil!

“Bir hurmayı koydu diyor meğer o hurma satıcınınmış diyor. senin para verdiğin para hududuna dahil değil, o haramı yedin de huzursuzluk oradan geliyor!” demiş…

Koskoca bir kazanın içine bir damla siyanür atarsınız bütün memleket ölür.

İşte o lokma bu!

Bunun üzerine doğru gidiyor o hurmacıya arayıp buluyor.

Diyor ki : “Ağa diyor ben senden iki sene evvel hurma alırken bir tek senin hurman bana geçmiş diyor.

Bunu Allah aşkına helâl et!” diyor.

Hurmacı bir nara atıyor : “Aman Ya Rabbi! Bu ne biçim iş helâl olsun!” diyor.

Fakat hurmacı da eriyor oğlum!

Niye?

Bir hurma için bir sene sonra gelip de benden helâl diye : “Aman Allah rızası için helâl!” diyen adamın üstünden projöktör gibi bi şeyler demin ki yine Hilmiyyet çıkıyor!

Ağız yıkama hikayesi..

Bundan sonra o hurmacı da Salih oluyor ötekisi namazında huzur bulmaya başlıyor…

Onun için kıldığınız namazda aziz cemaat huzur bulamazsanız, mideye inen, helâl lokma yok demektir.

Bir tane helâl bir tane haram zâten şimdi helâl lokma yemek, şuradan Çukurhisar’a kadar yer altından tünel açmaktan daha güçtür.

Aziz cemaat!

Günah işle, yine işle, kadınları yoldan çıkar, adam öldür, yol kes, Allah yine sana yanaşır.

Fakat serinkanlılıkla Allah'tan uzak durup da varlığını ispata çalışana, Allah katiyen ulaşmaz. Yap edebsizliğini,

fakat Allah'ı bırakma içinde!..

"Efendim ahret var mıdır? Allah var mıdır?" diye…

Öööyle olma.

Basarsın tövbeyi…

Sarılırsın Resûlullah'ın şefaatına.

Lev şefaatü ceddün muhammedun le tefeyte bi narı cehennemi tefleti hüvel habibüllezi turca şefaatühü li küllü havli minel ahvali muhtein.

Öyle bir şefaati vardır ki bütün yükleri şey eder.

Abdülkadiri Geylanî şöyle demiş:

"Lev şefaatü ceddün muhammedun le tefeyte bi narı cehennemi tefleti: Benim ceddim Resûlullah'ın şefaatı olmasa ben de onun velîlerinden biriyim şöyle yapmamla diyor, cehennemi söndürürdüm!" diyor.

Ya Resûlullah ne yapmaz: “Lev şefaatü ceddün muhammedun le tefeyte bi narı cehennemi tebleti” Kaside-yi Hamriyesi vardır, Abdülkadiri Geylanî’nin ondadır bu!

Münkirler korkaklıklarını örtmeye çalışan hakiki korkaklardır.

Günah da insanı Allah’tan tutan güvensizlik ve korkudur.

Allah’a güvendikten sonra EDEBine girersin.

Edebine girenden günah sadır olmaz.

Bu gün hududsuz meçhuller karşısında inkar yoluna sapmak cidden câhillik ve cüretkârlıktır.

Nâmütanahi yıldızlar, astoronotlar bu kâinatın bu kadar şeyliği karşısında efendim şudur budur demek cahillik ve cüratkârlıktan başka bişey değildir.

Allah teleskopla veya labrotuvar âletleriyle değil, sırf iman nurunun aydınlığı altında Kalb gözüyle seyredene görünür. Teleskopla Allah bulunmaz.

Teleskoplan Allah’ın sıfatları, büyüklüğü, azameti, yaratıkları keşfedilir.

Gayba inanan ruhunun derinliğinde yanan kudsî ateşi yakabilirse, herkesin harukulâde nazariyle baktığı hadiselerin altında velîlerin gösterdiği kerametlerin altında bir sebebler zinciri olduğunu anlar.

Büyük yangınlar ve infilaklar olur bilirsiniz, bir kıvılcım yapar bunları…

Koskoca barut mahzenine bir kıvılcım geldi mi orayı allak bullak eder.

Bir saniyede ve bir anda. Zâten onun tutuşturduğu saha alev almaya hazırlanmıştır.

Barut olmasa orda kıvılcım bişey yapmaz.

İşte sen kendini hazırlarsan, Mürşid bir kıvılcımdır.

Bir gün sana bir lakırdı söyler, içinde bir infilak seni tutuşturur.

Ama sen kendini o tutuşturacak a’zayı hazırlamak lâzım.

Bunlar izâh edilemez!.

İşte bu kadar anlatılır!

İzâha kalk!

Henüz görülmeyen bir rüyayı tâbire kalkmak gibidir bunlar oğlum!

Anlatılmaz öyle!

Mutlak olarak gayba inananın gönlünde, fikrinde bir çok hazine kapıları bir çok teleskoplar, bir çok dürbünler husule gelir.

Gayb âleminin suları burdaki benzettiğimiz sulara benzemez, o zaman başka tarafı başka dürbün görmeğe çalışırsınız.

Onun için hikaye bildiğiniz gibi değildir.

Cenab-ı Resûlullahın bize giydirmeye, bütün beşeriyyete giydirmeye çalıştığı Atlas elbiseyi kirletmeyiniz oğlum!

Bu sözleri bir yerde bulamazsınız.

Cenâb-ı Allah rahmetinin azizliğine hepimizi eriştirsin.

Onun için secdeden başınızı eksik etmeyin.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 42

Mutlak olarak gayba inananın gönlünde, fikrinde bir çok hazine kapıları bir çok teleskoplar, bir çok dürbünler husule gelir.

Gayb âleminin suları burdaki benzettiğimiz sulara benzemez, o zaman başka tarafı başka dürbün görmeğe çalışırsınız.

Onun için hikaye bildiğiniz gibi değildir.

Cenab-ı Resûlullahın bize giydirmeye, bütün beşeriyyete giydirmeye çalıştığı Atlas elbiseyi kirletmeyiniz oğlum!

Bu sözleri bir yerde bulamazsınız.

Cenâb-ı Allah rahmetinin azizliğine hepimizi eriştirsin.

Onun için secdeden başınızı eksik etmeyin.

Bak yarın bir iki gün sonra bayram geliyor.

Bu sefer ki kurban bayramı da haaa…

Bildiğin kurban bayramlarından değil!

Ne olmuş?

Cuma'ya tesadüf ediyor, Cuma'ya tesadüf ediyor!..

Haccü'l- Ekber!

Haccü'l- Ekber ne?

Büyük hacc!

Ya ötekiler küçük hacc mı?

Yooo...

Ne olur bu hacda?

Olanlar olur oğlum!

Dil yetmez ki söylensin….

Oğlum! Hacc günü Cuma'ya tesadüf ederse Haccü'l-Ekber ismini alır.

O gün cami önünden namazda Kâbe'ye teveccüh eden insan, nasıl ki Resûlu sav Efendimizi rüyasında gören sahabe olur,

mantiki sahabe olur.

Hacı olursun hacı hacı….

Bu sefer hacca gidenler zındıklı hacı da olsa günahları af edilir. İşte tesadüf ettiler oraya.

İçimizde hacılar var, Allah hacılığını devam ettirsin.

Bu kurban bayramının birinci günü akşamı bilhassa dönsün Kâbe'ye sabaha kadar oraya Rahmet-i İlahîye iniyor!

Haşır haşır haşır iniyor senin ruhuna da iner.

Gözünde hatırla Arafatı, hatırla Kâbe-yi Muazzama'yı… basit basit iki üç taş parçası, ona kıymet verme!

Oralarda Cebrail Âyet-i Kerîmeleri indirdi,

Resûlullah o havadan nefes aldı.

Mubarek ayaklarını oraya bastı.

Dünyaya oraya teşrif etti.

Bu Resûlullah hürmetine Allah'ın Kâbe'si hürmetine!

Yoksa taşında toprağında değiliz biz.

Resûlullah oraya bastığı için hürmet ediyoruz biz.

Onun için dönüyoruz oraya.

Onun için bayram yanaşıyor…

Tövbe… Allah-ü Ekber çekin!

Allah'ı tesbih edin!

Gece namazı kılın, çok değil iki dakikacık bitti ondan sonra yat gene!

Abdestli gezin!.

Bu günler mubarek günlerdir.

Elimizden tutup birbirimize maddî yardım yapamıyorsak, hepimiz aynı tarafa dönersek ruhen yine birbirimize… :

“Allah ümmet-i Muhammedi doğru yoldan ayırmasın!” desen bile kâfidir.

Onun için dünya, güneşin etrafında dönüyor.

Bi de kendi etrafında dönüyor her an, her saniye dünyada Kâbe-yi Muazzama’ya dönüp başını secdeye koyan muhakkak bir kul vardır, her an namazdadır.

Tasavvur edin ki biz de dünyalan beraber dönüyoruz.

Bir yerde dursaydık, başımızı secdeden kaldıramıyacaktık.

Beş vakit namaza şükret oğlum!

Beş yüz vakit oldu mu yandık!

Sonra kaçırdığınız zaman şey de var “kaza da yap!” diyor bu ne kolaylık.

Allah cümlemizi islah eyleye!

Amin!.

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ehli beyti Muhammed. Subhaneke ya allam tealeyte ya selâm ecirna min nari bi affuke ya mücib. Allahümme entel mennan bediüs semavati vel ard zel celali ve ikram ya hayy ya kayyumu ya Allahü celle celaluhu.

Yâ ilahî!

Bize giydirdiğin Muhammedi kumaşı, kıymetini bize takdir eyle Yâ Rabbiii!…

Bizi azizliğine eriştir Yâ Rabbi!…

Âhirete intikalimizde Resûl-u Kibriyâ'nın yüzünü görmek, elinden öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbiii!…

Bütün ev halkımıza, bütün ümmeti Muhammedin midesine girecek lokmaları helâl tarafından nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbiii!…

Memleketimize her türlü afat-ı semayi afat-ı araziye afatı belaiyeden, zelzele, sel, su, yangın afetlerinden sen masun kıl Yâ Rabbiii!…

Ordumuzu icabet ettiği zamanlarda Mansur ü muzaffer eyle Yâ Rabbiii!…

Sırat-ı mustakimden bizi ayırma Yâ Rabbiii!…

Evimize helâl lokma sok Yâ Rabbiii!…

Sıhhat afiyet dirilik ver Yâ Rabbiii!…

Kabre intikal ettiğimizde kabir Meleklerinlen bize iltifat nasib eyle Yâ Rabbiii!…

Son nefesimizdeki buyrun : Eşhedü enla ilahe illalah ve eşşedü enne Muhammeden Abduhu ve Resûluhu kelimeyi tayyibesinnen ruhumuzu Azraile (as.) vermek nasib müyesser eyle Yâ Rabbiii!…

Lillahil Fatiha!..

KAYIT 43

Aziz cemaat hepinizle beraber namaz kıldık.

Herkesin kendine göre bir tertibi, bir namaz usulü vardır.

Evinde herkes kimisi ayakta yer, kimisi yerde yer, kimisi yan yatar, kimisi kuş tüyü şeyde yatar.

Kimisi ellen yemek yer herkesin bir huyu vardır.

Namazda da herkesin bir huyu vardır.

Sizin içinizde en yaşlınız ne kadarsa ben de o vakitten, yedi yaşından beri namaz kılarım ben de oğlum.

Hiç kimse namaz kıldığınnan iftihar etmesin.

Hepimiz müslümanız.

Yarın Huzur-u İlahîyeye çıkacağız ben namazı iade ettim.

Huzur duyamadım namazda.

Namaz arkadan seyrettiğiniz zaman doğrudan doğruya soytarı oyununa benziyor.

Vallahi ve Billahi Ayeti Kerime okurum hepiniz cehennemden çıkmazsınız.

Allahın Huzurunda alay olmaz efendiler!

İmam "Allahuekber!" demeden ön sırada hep secdeye başlar…

Daha "selâmün aleyküm" demeden herif kafasını çeviriyor.

Allah rızası için yapmayın bunu.

Benden daha lakırdı istemeyin ve buraya da artık gelmeyeceğim.

Ben size yanlışlarınızı Allah rızası için öğretmeye çalışıyorum.

Siz hokkabazlık yapıyorsunuz.

Yapmayın bunu rica ederim.

Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem aşkına yapmayınız.

Vallahi yanarsınız hepiniz yahu!.

Böyle şey olmaz yahuu.

Allahnan alay olmaz aziz cemaat Allah ile alay olmaz.

Başkası olsa dinsiz, vallahi gebertirim ben adamı sokakta.

Ama siz, hepimiz müslümanız.

Birbirimize söylemek mecburiyetindeyiz yapmayın bunu Allah rızası için.

Allahın huzurundasın yahuu..

İmam "semi' allahu limen hamideh!" diyor daha içinden herif başlıyor inmeye.

Nereye gidiyorsun Efendi nereye gidiyorsun?

Vallahi de ve billahi de Rasûlullah'ın şefaatından mahrum kalayım ki bu namaz olmaz efendiler.

Olmaz bu namaz.

İslamda bir tek namaz kaldı, bari Allah rızası için onu kirletmeyin.

İstersen kılma daha iyi olur, böyle edepsizlikle kılacaksın!.

Secdeye gidiyor herif, sünneti kılıyor: “sebbi semi semi semiallahu limen hamideh Allahu ekber subhâne rabbiyel azim!” olmaz efendim olmaz.

Allah Semi’ ve Basîrdir.

Böyle soytarılık olmaz aziz cemaat, böyle soytarılık olmaz.

Yapmayın Allah rızası için.

Kılma vallahi daha iyidir. Kılma daha iyidir.

Hepiniz yaşını başını almış herifler.

Sonra öne geçiyorsun, imamın arkasındasın Sahabe-yi Kirâmin yerinde duruyorsun bir de orada bu edepsizliği yapıyorsun çık da dışarıda yap bari.

Yapmayın Allah rızası için.

Sonra ben de sizin gibi bir mü’minim, hepimizin bir Hukuk-i İlahîyemiz var birbirimize karşı.

Benim namazımı önümdekinin bozma hakkı selâhiyeti yoktur dinde.

Benim namazımı bozma hakkı selâhiyeti yoktur.

Bana huzur, ben huzur bulmağa geldim burda imam efendinin arkasında.

Rasûlullah'ı taklid eden İmam Efendinin arkasında uydum Allahıma ibadet ediyorum.

Benim önümdekinin böyle deyip kafasını eğip benim namazımı bozma hakkı yoktur.

Ve hakkımı da helâl etmiyorum.

Vee benim hakkım da bu dünyada burnundan fitir fitil fitil insanın gelir.

Yapmayın bunu Allah rızası için.

Öyle namaz kılınmaz.

Bir yobazın birisi de gelmiş bir yerde söylemiş.

Onu da aha size söyleyim.

Çarşı Câmisine gelmiş Konyadan bir yobaz kimise.

Yobaz doludur Konya zâten.

“Kadukameti’s- selah kadekameti’s- selah. Allahuekber Allahuekber!”

Müezzin okumuş peşine İmam Efendi bakmış “Allahuekber!”

Namazdan sonra çıkmış: “Sen demiş gadıgametiselatü gadıgametiselah namaz başladı (demek), niye bekledin?” demiş.

Ulan haydut herif. “Kadukameti’s- selah kadekameti’s- selah, namaz başladı!” değil, namaz başladı değil!

“Hazırsan kalk ayağa kalk!” demektir. “Ayağa kalk!”

“Kadukameti’s- selah, artık ayağa kalk!” demektir.

Bunlar yobaz işi zâten bu memleketi yobazlar yıktı, anladınız mı?

O yarı yarı yarı yarı soytarı herifler.

Bunu söylemek mecburiyetindeyim.

Böyle olduğu için bize herkes hakir görüyor, başını namazı koyanlar.

Bu yobazlara uymayınız efendim!

Ben size Kur'ân-ı Kerimin aklımın erdiği bilgim hududu dahilinde Rasûlullah'ın söylediği emirleri söylüyorum.

İçine cehennem zebanisi, tokmaklar, katran kazanları sokmuyorum!

Kur'ân-ı Kerimde böyle bir şey yok!

Böyle yapa yapa yapa bu milleti bu hale getirdiler.

Birisi namaz kıldı mı, başka birisi böyle bakıyor "Ne yobaz adamdır!" diye. Yobazlık hiç birimizde yok bu yarı câhil insanlar bu hale soktular dinimizi.

Çarşı Câmisi önünden dün geçiyordum orda bir tesbihçi vardı orda bir hoş bir adamcağız.

Bir iki de hacı oturuyor orada.

Ne yazıyor amuca burada dedim, baksana şurada Arapça bir şey yazıyor..

Kâl Allahu Teâlâ diye başlıyor.

"Vallahi bilmiyorum Efendi" dedi.

Peki.

Ordan birisi atıldı dedi ki: "Efendim bunu dedi felan Hoca Efendi söyledi" dedi.

"Mescidleri temiz tutunuz" diye.

“Hangi hoca efendi söyledi?” dedim.

“Felan Hoca Efendi!”

“O Hoca Efendi öyle söylemez!” dedim.

Mescidleri temiz tutun nerden çıktı.

Bakın bir adam bir şey söylüyor yarım kafalının aklına giriyor.

O gidiyor orda başka söylüyor, o gidiyor orda başka.

Bunlar asırlarca böyle gele gele bizi soytarı haline sokmuştur.

Bir yobazlıktır bir gericiliktir bir ilericiliktir gidiyor.

Onun için hakiki namaz kılana oğlum hiçbir şey yanaşmaz.

Hiç bir şey yanaşmaz.

Ama böyle namaz olmaz!

Vallahi de olmaz Billahi de olmaz.

Bu İsveç jimnastiği bile olmaz.

Allah’ın huzurunda alay olmaz hepiniz alay ediyorsunuz öye kılanlar.

“Feveylün lilmüsallîn. Ellezîne hüm an salâtihim sâhûn.”

“Vay haline öyle edepsizce namaz kılanların vay haline vay haline!”

İşte Âyet-i Kerime.

Yapmayın bunu yapmayın Allah rızası için.

Bak çoğumuz bu kadar daha yaşayacak değiliz mezara yanaştık, mezara yanaştık.

Orda yazıyor ki kapının üzerinde: “Mescidler Allahın Evidir”, burada ancak Allah’ın BİRliğine ve TEKliğine dua ve ibadet edilir.

Câmide kavga olmaz.

Câmide parti işi olmaz.

Câmi de dedi kodu olmaz.

Kapıdan içeri girdin mi ahiret âleminin namzetisin burada Allah ile Rasûlu ile meşgul olunur demek ki.

“Câmileri temiz tutunuz!” dedin de tuttu! Git bak!

Gir içeri beyaz pantolunan veyahut mendilini sür şeye simsiyah çıkarsın.

Hani Âyet-i Kerime idi?

Öyle Müslümanlık olmaz aziz cemaat öyle Müslümanlık olmaz!

Olmaz, olmaz, olmaz!

Yularını nefsine kaptıran insanlar bu lakırdıdan da bir şey anlamaz.

Sizin çoğunuz yularını nefsinize kaptırmışsınız.

Git, Gel, Kıldık, Yattık "Allahuekber!" kendinizi kandırıyorsunuz.

Yularlarınız nefsinizde, nefsinizde!

Bu dediklerimi içinizde ancak AŞKı İlahi ile yanan kıvranan insanlar bunları kalblerinde seyredip anlarlar o zaman hasret içine girerler.

Bunları seyredip anlayabilmek için ilk defa Allah'ı memnun etmek lâzımdır.

Allah'ı memnun etmek istersen samimi ol.

Yalandan uydurmasyondan şey yapma.

Allah'ı memnun etmek mi istiyorsun ağam?

"Evet!."

Doğruluktan ayrılma, katiyen yalan söyleme.

Allah doğrularla beraberdir.

Servet içinde olup da onu kalbine sokmamak en büyük iştir.

Paran olabilir onu kalbine sokma.

Ye, iç, sarf et!

Yani şudur Allah'ta kendini yok et, O'nun aşkıyla doğmuş büyük insan olmağa gayret et!

Bu gayrete girebilmek için de doğru namaz kılmak lâzım ağalar.

Böyle namaz olmaz. Vallahi de olmaz Billahi de olmaz!

Sonra Hacı Efendinin, öteki Hacı Efendinin namazını bozdurmağa hakkı yoktur.

Sen gelmişsin burda Huzur-u Kalb ile namaz kılıyorsun.

"Allahuekber!" dedin.

"Semiallahulimen hamideh!" dedin.

Mübârek Nur-u İlahî ile dolu Müslüman Kalbini Kâbe'ye çevirdin.

Öndeki aşağıya giderse sende gayri ihtiyarî öyle yaparsın!

Bilirsiniz koyunların bir tanesini suya atmışlar da hepisi gitmiş, onun gibi.

Namazda herkes dalmıştır ağam dalmıştır.

Dalmıştır, daldığı için insanın hareketine bakar.

Şuuru Allaha doğru yükseliyor.

Gidiyor böyle onunan hembezm oluyor.

Senin onun namazını bozmağa hakkın yoktur.

Ama hiç, burdan giriyor burdan çıkıyor.

Yarın belli olur bunlar.

Bu lakırdıları söyleyip söylese hakiki Müslüman kafasının derisini yonmağa başlar.

Ne yapıyorum ben.

Yonamıyorsunuz değil mi?

Kendi inanışınızdan şüphe edin.

Şüphe içindesiniz hepiniz.

“Acaba ahiret var mı yok mu?”

Hala şüphede. Ben insanın suratından anlarım işi.

Gençliğinde Allah ile irtibatını kesmeyen ihtiyarlığında da Allah ondan irtibatını kesmez.

Böyle yapıyorsan kendini geç bir aynanın karşısında Muhasebe-yi Ruhuye yap!

Küçükten ananın kucağından ve babanın okşamasından kurtulup da mektebe gitmeye başladığın zaman aklın ermeğe başladığın zaman bu güne kadar ne haltlar işledin.

Onların bir hesabını ver!

O haltardan muhakkak bir şeyler vardır insanda ki namazını kılamıyor.

Hasan-ı Basrî Hazretleri, 54 yaşında iken iki sene namazdan huzur duyamamış.

Duyamamış huzur.

“Allahuekber!” diyor kafası başka yerde kılıyor ama.

Bir gece Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz rüyasına giriyor.

Biliyorsunuz Hasanü’l- Basrî Ezvacu’t- Tahirattan.

… Ümmü Seleme Rasûllahın zevce-yi muhteremelerinden Hanım.

Bizim validelerimizden.

Allah şefaatına nail eyleye.

Bunun cariyesi Cafer binti Ensarî'nin kölesiyle evlenmiş bundan Hasanü'l- Basrî doğmuştur 22 hicri senesinde.

Rasûlullah'ın kucağında oturmuş küçükken Hasanü'l-Basrî.

Rasulullah kendi bardağınnan su içirmiş bu mübarek adama.

Bu zat-ı muhterem 58 yaşında iken iki sene devam etmiş, namazda huzur bulamıyor.

Ağlamağa başlamış.

Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem ruhaniyetiyle görünmüş: "Yâ Basrî!" demiş "Sen bundan iki sene evvel birinden hurma satın aldın" demiş. "Mendiline doldururken yere bir hurma düştü" demiş. "Hurma düştü yere. Hurmacı senin sanarak senin mendiline attı" demiş. "Halbuki o tartıda yoktu, hurmacınındı" dedi. "Bu haram içine girdi senin" dedi. "Git onu helalaş!"

Ertesi günü sabahtan Hasanü'l- Basrî yollara düşüyor.

Gidip buluyor herifi. Şeyi hurmacıyı.

Diyor ki “Ağam diyor ben iki sene evvel senden hurma aldım.”

Diyor ki “Vallaa Ağam hatırlamıyorum ben, on senedir hurma satarım!.”

“Neyse diyor ben senden hurma aldım! Hurmandan bir tane yere düştü onu sen benim mendilime koymuşsun!” diyor. “Yanlışlıknan seninmiş. Onu helal et!” diyor.

Hurmacı bir nara atıyor: “Bu ne biçim iştir bu ne. Ne büyük fazilettir!” Hurmacı da ERiyor Beyim Veliyullah oluyor.

Ondan sonra helal ettikten sonra, Hasanü’l- Basrî namazını düzgün kılmaya başlıyor.

Onun için çocukluğundan beri bu yaşına gelinceye kadar o yanlış kılanlar, “Allahuekber!” deyip de kendinden geçemeyenler hesap etsin!

Çetele tutsun bir bokluk vardır içinde.

Bir şey vardır.

Ya hayvan öldürmüştür.

Ya hırsızlık yapmıştır.

Ya bilmem midesine haram sokmuştur.

Bir zina yapmıştır.

Yetim hakkı yemiştir

Bilmem eşkiyalık yapmıştır bir şey vardır.

Onu tövbeynen yıkatmağa çalış yıkatmağa çalış.

Jet Fabrikasında git de yıkat elbiseni.

Geceleyin geçer o Jet Fabrikasının islimcileri, İslami İslimcileri.

Yoksa: "Allahuekber!" dedi mi Allahın Yed-i Kudretinin Denizinin içine girdin seni kimse sarsamaz.

Ama imamı dinlediğin yok senin.

Sen, Bit Pazarında geziyorsun!.

Bunlar maalesef hakikat ağam bunlar maalesef hakikat söylediklerim.

Doğruluktan ayrılmaz, yalan söylemez, midene haram sokmazsan, gençliğinde de başlarsan Allah seni ihtiyarlığında bırakmaz bu hal sıhatte kalmanın, dinç ve faziletli olmanın sırrı budur ağam.

Öyle hakiki Müslümanlar vardır ki seksen sene yaşamış adam seksen sene başı ağrımamıştır.

Allah'a takmış kancasını be birader!

Biz Allahı gökte arıyoruz.

Şah damarımızdan daha yakın.

Çünkü kendimizi göremiyoruz, kendimizi göremiyoruz!.

Muhtemelen bir takim mırıltılar ediyor bu adam diyeceksiniz.

Bu sözleri herkes söyler.

Söylenmeyenlerin veya söylenemeyenlerin esrarı bu söylediklerimde gizlidir arar bulursan.

Onlarda çok iş vardır.

Sözlerimiz teleskopla laboratuar âletiyle değil.

Başka bir şeyle anlaşılır.

Çünkü öyle sesler vardır ki kulağımız alamaz.

Bu güzel sesleri duyuracak Aks-i Seda yaptıracak adam aramak lazım.

Hani dağa gidersin: "Mehmet!" diye bağırırsın "Mehmet!" diye sesin gelir.

Öyle adam ara.

Sende koku var koku koku !

Vücunda koku var!..

Bu kokuyu alman için aksettirecek nurlu bir ayna ara!.

Kendini görmek için nasıl aynaya bakıyorsan onun gibi bu da.

Ayna olmadan kendini göremezsin.

Sende gizli güzel esmaları sana gösterecek birini bul.

Allah'ın El Bedi' esması var.

Er Rahmân esması var.

Es Sabur esması var.

Eş Şekur var.

Eş Şifâ her esma sende var.

Onların menevişlerini çıkar yukarı.

Buğdayı ekersin bilirsin ondan sonra çıkmaya başlar.

Diyeceksiniz ki : "bul ara!" diyorsun.

Bul ara diyorsun.

Evet "Bul ara!" O kadar işte.

Uzakta değil yakında.

Kıldığın şeriat namazını kalb namazıyla birleştirdiğin dakikada bunlar çıkar.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 44

Kendini görmek için nasıl aynaya bakıyorsan onun gibi bu da.

Ayna olmadan kendini göremezsin.

Sende gizli güzel esmaları sana gösterecek birini bul.

Allah’ın El Bedi’ esması var.

Er Rahmân esması var.

Es Sabur esması var.

Eş Şekur var.

Eş Şifâ her esma sende var.

Onların menevişlerini çıkar yukarı.

Buğdayı ekersin bilirsin ondan sonra çıkmaya başlar.

Diyeceksiniz ki : “bul ara!” diyorsun.

Bul ara diyorsun.

Evet “Bul ara!” O kadar işte.

Uzakta değil yakında.

Kıldığın şeriat namazını kalb namazıyla birleştirdiğin dakikada bunlar çıkar.

Daha şeriat namazını kılamıyorsun.

Kılamıyoruz işte aha diminden beri mırıldanıp duruyoruz.

Neyse aziz cemaat böyle birbirimizi biraz hırpaladık bitti bu!..

Şimdi vaaza başlarız.

Bunlar maalesef bize lâzım.

Yarın hepimiz aynı zaman haşr olacağız.

Olduk. Geldiler hesap.

Senlen oturduk hesap görüyoruz.

Yan yana düşeriz ya Allah düşürür ya.

“Amca ne yapacağız!” diyeceğiz.

Baktık, “Huuu!” kıyamet gidiyor ortada.

Hatırlayacağız bugünü.

“Yahu şu şöyleydi. Sen niye söylemedin bana!” diyeceksin.

“Yav bunu söyleseydin de böyle!...”

Ulan ben söyledim ama sen yapmadın.

Şimdi anlaşılmaz ağam şimdi anlaşılmaz!..

Yarın toz duman kalktığı zaman bu namazlar, bu bilgilerin hepisi mezar kapısında kalır.

Tiğ-i teber gideceğiz o tarafa.

O tiğ-i teber üzerinde ne kalırsa.

Mezarda silkineceğiz böyle.

Hani köpekler suya atlarda daha sahibine gelmeden şöyle bir silkinir.

Üzerinden o yaşları maşları alır.

Bir iki adım gider bir daha silkinir.

Bir daha silkinir.

Mezarda hep silkineceğiz.

Bu namazlar niyazlar falan hepsi ortadan kalacak.

Hiçbir şey kalmayacak.

Senin içinde ne kaldı bakalım.

Bu seni temizledi mi.

Esmâları temizledi mi.

Onu ararlar onu.

Onu ararlar.

Onun için birbirimizi ikaz etmek mecburiyetindeyiz.

Dua ediyoruz.

İmam efendi okudu, şeyi.

Çok dikkat edin!

Bakıp da görmüyorsunuz siz.

Ne diyecek bu herif görürsünüz.

En aşağıya içimizde en genci 10 senedir namaz kılıyor.

Yaşlısı da 50 senedir namaz kılan var içimizde.

Müezzin efendi namaz başlamadan evvel “Kulhü Vallahu” okur.

Ondan sonra en sonunda da “lillahil fâtiha” der.

Hepimiz bir salâvât getiririz Elham okuruz.

Kime okuyorsun bu Elhamı, cenaze mi var?

İmam efendi okudu mihrabiye duasını :

“Subhaneke Rabbike Rabbil izzeti ammayesifun vesalamün alel mürselin velhamdulillahi rabbilâlemin el fâtiha!” dedi.

Bir Fâtiha okuyorsun.

Kime okuyorsun bunu.

Farkında mısın 50 sene ıı!

Kime okuyorsunuz soruyorum size.

Sor istediğin hocaya sor.

Git sor, En âlim dediğine sor.

Bu, kitapta yoktur!

Bu, kitapta yoktur!..

İçini temizlediğin zaman içinde yazılıdır bu insanın.

“Ya Rabbi!

Ben bu Kur’ân’ı duydum,

Namazı kıldım,

Şunu yaptım, bunu yaptım.

Anlamıyorum ama.

Şu dilden anlamıyorum ama.

Bunda ne varsa ben bunları kabul ettim Ya Rabbi!

Kabul ettim Ya Rabbi!

Onun için bunun hürmetine Senin bana hediye ettiğin bir dua var ya.

Haa nedir?

Elhamdulillahi Rabbülâlemin.

Âlemlerin Rabbına hamd olsun.

Âhiret gününün sahibidir.

Ona kulluk ederim ben!

Ya Rabbi!

Beni doğru yoldan bilmem neden ayırma!"

Kendin için o fâtiha kendin için!..

O Fâtiha kendin içindir!

Havaya gitmez onlar.

Ama bir cenaze için "lillahil fâtiha" o öbür tarafa gider.

Onu kendimiz için okuyoruz.

Ama kendimiz için okuyorsak o Fâtiha'nın gireceği yeri…

Evde güzel İslami levhalar var.

“Bismillâhirrahmanirrahim.

Lâ ilâhe İllallah.

El Rızkı alAllah.

El Kâsib Habibulullah.”

“İnna fetahna leke ve fethan mübina”

Evlerimizde vardır bir çok âyetler değil mi bazılarının var.

“İnnehu min Süleymane ve innehu Bismillâhirrahmânirahîm”

Güzel levhalar vardır.

Bunları en güzel odaya asarsın.

Mutfaktla afedersiniz, Haşa sümme haşa,

helânın kapısına niye asmazsınız. Asamazsın.

O halde o Fâtihayı kendine okumak için kendi içini temizliyeceksin!

Namazı kılamıyoruz.

Ondan sonra kendimize Fâtiha okuyoruz.

İşte o okuduğun hakiki Fâtiha yerine şey ederse âhirete kolunu sallaya sallaya gidersiniz aziz cemaat.

Sallaya sallaya gidersiniz. Sual bile sormazlar.

Müslümanlık bu.

Onun için Kur'ân-ı Kerimde Resûl-i Sallallahu Aleyhi Vessellem efendimizin kendine hitap ederken Allahu Lemyezel:

"TâHâ", Rasûlullah Efendimize!

"TâHâ :Yâ Rasûl!" demek.

El Müdessir. Üstünü örtmüş.

El Müzemmil.

YâSîn…

Hep Cenâb-ı Peygamberin Ahmed, Mahmud, muhtelif yerlerde Rasûlü Sallallahu Aleyhi Vesselem'in isminden ona öyle hitap ediyor.

Yalnız bir yerde Rasûlü Sallallahu Aleyhi Vesellem efendimizin ismi mübârekini söyler Cenâb-ı Allah.

"Muhammed Rasûlullah" diye.

"İnna fetahna leke ve fetem mübina" âyetinin, Fetih sûresinin en son uzun âyetinin başında başlar.

Yalınız bir yerde Cenâb-ı Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vesellem'in ismi mübârekiyle Cenâb-ı Allah şey ediyor.

Hitap ediyor Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vesellem'e.

Onun için Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vesellemi memnun etmemiz gerekir.

İki de bir abdestli olmadan mübârek ismini ağzına alma oğlum!

Ağzına alma!

Ağzına almak lazımsa "Rasûlullahu Sallallahu aleyhi vesellem"

Ancak abdestliyken "Mim" ile başlayan ismini ağzına al!

Bu çok ince bir iştir.

Söylenemez. İçinde yazılıdır.

Sokakta, At Pazarı'nda bilmem nerde, Hacı Efendi tutuyorlar el ele "Allahümme salli ala Muhammedin ve ala âl-i Muhammed!" diyor. Eşşeğin yanında.

Eşek de afedersiniz abdestini ediyor.

Söylemeyin Allah rızası için bunu.

Abdestliyken içinden söyle içinden söyle.

Gösterişe lüzum yok. "Ud'u tadarruan al huvfyi"

Her şeyin gizlisinin kıymeti vardır.

Onun için içinden abdestli gez ağam da Cenâb-ı Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Veselleme salâvât-ı şerife getir.

Efendim hangisi salâvât-ı Şerifelerin en güzeli.

Salâvât-ı şerifenin güzeli, kötüsü yoktur.

Efendim Salât-ı Nâriyye, Salât-ı Fethiyye 80 türlü bu çok kuvvetliymiş.

Efendim bunun on bin tane salâvât-ı şerifeye kıymeti varımış.

Bir çok yazar öyle kitablar dolu.

Felan efendim işte şu Salât-ı Fethiyye yi okursan otuz bin salâvât-ı şerife yerine geçer.

“Peki otuz bin salâvât-ı şerife geçiyorsa efendi hazretleri ben ötekini niye söyleyeyim, onu söyleyim çıkıyım!”

Aklınıza hangisi geliyorsa efendim.

“Allahümme salla alâ Muhammedin ve alâ ehli beyti Muhammed!” bitti bu kadar.

İçinden temiz yerde.

Onun için Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vessellem diyor ki.

“Dua eden kimse.”

Rasûlullah’ın hadisleridir bu söyleyeceğim.

İbni Tabarânî ve İbni Mesud dan en kuvvetli hadislerden.

“Dua eden kimse Allah’a ellerini kaldıran insan Peygamberine salât etmedikçe dua perdeli kalır!” diyor.

Dergâh-ı İlahiye’ye icâbet vaki’ olmaz.

O halde Fâtiha okuyacaksın dua edeceksin.

“Vema erselnake illa rahmetenlil âlemin” dedi müezzin efendi kaldırdık ellerimizi.

“Allahümme salli ala Muhammedi ve alâ âli seydinâ Muhammed” oraya bir defa kapıyı açacaksın bunu diyeceksin.

Her dua semâya çıkmaktan men’ edilmiştir diyor Cenâb-ı Peygamber.

“Ancak bana salât-ü selâm olursa duanız yükselmeye başlar!”

Onun için bunda soytarılık yoktur.

Hemen duaya başlayacağın zaman Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vesellem’e bir salâvât-ı şerife getireceksin.

Yani ilk defa gelir gelmez manipüleyi açacaksın.

Çekeceksin telsizi oraya.

“Yâ Rasûlullah ben Allah’a dua edeceğim aman sen bilin!”

O demektir.

Manüple kapalı.

Bursa hattı kesik sen Bursa’yı arıyorsun.

Ara işin yoksa!

Namazda da mi’rac-ı müminindir namaz.

Namazda da çıkmak için imam efendidir manüple.

Ondan evvel secdeye gidersen.

Yatar kalkarsın hayvan gibi.

Olmaz o!

Manüple onda onunla gideceğiz efendiler.

Rasûli Sallallahu aleyhi vesellem’in yine bir hadisi Taberânî, İbni Mesud’dandır.

“Yanında diyor bir adamın yanında Ben anıldığım zaman Benim ismim geçtiği zaman Bana salât-ü selâm getirmeyen kişinin burnu yere sürünsün!” diyor Cenâb-ı Rasûlullah Sallallahu aleyhi vesellem.

Bu, şu demektir :

“Benim nurumdan var sizde. Benim ismim anıldığı yerde sizin içinizde Benden olan nur var ya ona selâm verin!” demektir o.

Temiz tut kendini : “Burnu yere sürünsün!” diyor.

“Kim Bana salâvâtı unutursa, salât-ü selâm getirmeyi unutursa ona cennetin yolu da unutturulur!” diyor Cenâb-ı Peygamber hadis bunlar.

İnsan lakırdısı değil.

Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vessellem’in hadisi şerifleri.

Kim kabrim yanında bana selatü selam ederse diyor,

Hacılar mesela gidiyor Kabr-i Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem Ravza-yı Mutahhara orada Allahümme salli alâ Muhammedün ve alâ ali Muhammed derse “Ben onu işitirim!” diyor, Rasûlullah diyor.

“Ben kabirden onu işitirim, kim uzakta bulunursa!” diyor.

“Bana salât ü selâm getirirse o Bana muhakkak ulaştırılır!” diyor.

Rasûlü Sallallahu Aleyhi Vessellem.

“Allah’ın yer yüzünde seyahat eden melekleri vardır” diyor.

Cenâbı Rasûl söylüyor.

“Salât-ü Bana onlar iletirler!” diyor.

“Bilhassa Cuma günü bana çok selat-ü selâm getirin!” diyor.

“O gün salât-ü selâmlar Bana arz olunur” diyor.

Her Müslüman bulunan yerden melek jetleri kalkar Aziz Müslümanlar.

İstersen bir vilâyette üç yüz bin kişi içinde bir tek İslam olsun.

Oraya görünmeyen melek jetleri tayyareleri gelirler.

O salâvat-ı Şerifeleri aldığı gibi doğru Ravza’da Rasûli Sallallahu Aleyhi Veselleme arz ederler onlar.

Rasûlullah söylüyor, şaka maka yok!

İster inan ister, ister inanma!

O halde her islama salâvat-ı şerife farz!

“İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima”

İşte âyet-i kerime.

Yalnız, ömründe bir defa getiren bu farzdan kurtulur.

Ömründe bir defa "Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âl-i Muhammed!" dedi mi bu âyet-i kerimeye göre salâvât-ı şerife farzından kurtulursun.

Kurtuldu!

Yalınız müslümsen eğer salâvât-ı şerife getirmek sana vâcibtir. Müslüm ne demek?

İslam ne demek?

İslam, ben İslam oldum demek.

Müslüm, kafasını secdeye koyan demek.

Teslim olmuş o da İslamdır.

"İslamım Elhamdulillah" tamam oldu.

Nüfus kağıdında Hanefi, Hanbeli, Şâfi' ne yazarsa.

"Efendim ben İslamım Elhamdulillah!"

İyi oldu iyi hayırlı olsun!

O bir defa ömründe salâvât-ı şerife getirmek farzdır insana. Müslüme salâvât-ı şerife vâcibtir oğlum!

Onun için namaz kılanlara Cenâb-ı Peygamber bunlara haber vermeden yaptırıyor bu vâcibi.

Ettehiyati biter :

“Allahümme salli alâ seydina muhammedin ve alâ âl-i seydina Muhammed kemâ salleyte alâ İbrahim ve alâ âl-i ibrahime inneke hamidün mecid!

Allahümme bârik alâ seydina muhammedin ve alâ âl-i Muhammed kemâ bârekte alâ ibrahime inneke hamidün mecid!”

İşte bunlar salâvât-ı şerife bu vâcibler de böyle yapılır.

“Ama ben daha başka yapacağım!”

Abdest al sokakta giderken; söyle dur, söyle dur!

Söyle içinden ama başkası duymasın.

Gösteriş olur!.

Gösteriş olmasın!

Salâvât-ı şerife diyip de geçmeyin haaa!

Öyle telsiz vasıtasıdır bu kiiii!...

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 45

Salâvât-ı şerife diyip de geçmeyin haaa!

Öyle telsiz vasıtasıdır bu kiiii!...

Bir gün Ahmedi Rufaî Hazretleri ile Abdulkadir Geylanî Hazretleri oturuyormuşlar.

Bir duvarın dibinde çölde.

Genç bir çocuk gelmişi yanlarına 18 yaşlarında felan.

Demiş "amuca" demiş "siz şeyh misiniz?" demiş.

Abdulkadir Geylanî celâlli.

Allah şefaatini nâil eylesin!

Hazreti Rufaî de mülâyim böyle.

"Şeyhiz ya!" demiş.

"Siz demiş hani böyle, bazı şeyler yaparsınız!"

İşte kerameti anlatacak :

"Hani şöyle hiç kimsenin yapamadığını yapabilir misiniz?"

"Ohoooo ben neler yaparım!" demiş Abdulkadir Geylanî,

"Neler yaparım ben!" demiş.

“Peki demiş madem yaparsın demiş ben birşey yapıyım ondan sonra da sen yap!” demiş.

“Peki ne yapacaksın?”

“Ben demiş bi gizleniyim beni bul!” demiş.

Çocuktur.

“Peki gizlen oğlum!” demiş.

Şöyle duvarın arkasına geçmiş çocuk oradan: “Amuca oldu!” demiş.

“Ara beni!”

Abdulkadir Geylanî kalkmış duvarın arkasında yok.

Bir yıkık duvar. .. gibi bir şey.

Ordan bak, buradan bak.

Hazreti Rufaî bakmış.

Eee ortada kuyu yok!

Kaçsa görünecek!

Vay anasına yokkk!

Abdulkadiri Geylanî Gavsiyyet kuvvetiyle bütün dünyayı dönmüş.

Bir aramış dünyayı.

Yok efendim yok!

Bir daha bir saat aramış yok.

Hazreti Rifaî Hazretleri de yıldızlarda mutasarrıftı.

“Kardeşim demiş sen bir yıldızları bak!” demiş.

Bunlar deli sözleri gibi oğlum.

Başkası dinlese bizi : “Bunlar deli lakırdıları mı anlatıyor!” der.

Asıl delilik bunları anlamamaktadır.

Hazreti Rıfaî, bütün yıldızları dolaşmış.

Yok çocuk yokkk!

İkisi birden üç saat, yok çocuk!

Nihâyet gelmiş oturmuşlar bulamamışlar.

İş başkaaa!..

Abdulkadir Geylanî demiş ki : “Oğlum seni bulamadık çık bakalım nerdesin?”

Çocuk duvarın arkasından çıkmış gelmiş.

Demiş : “Nerdeydin oğlum?”

“Ben Ravzadaydım!” demiş.

Ravza-yı mutahharada!

Tâa Bağdattan bir salâvât-ı şerife çekiyor,

Çeker çekmez salâvât-ı şerifeyi Ravza hüüp çocuğu emiyor.

Çünkü Ravza'ya İzn-i İlahî olmadan ne bir melek-i mukarrib hiç bir şey yanaşamaz.

"Sakın terk-i edebden, kuy-u Mahbubu Hüdâ'dır bu!

Nazargâh-ı ilahî'dir Makam-ı Mustafa'dır bu!"

Nazar-ı Akdesi İlahiyye her gün Rasûlullah'ın Ravzasına inmektedir.

Kimse giremez oraya.

Hangi Abdulkadir, Hangi Rufaî hazretleri oraya edeben giremezler.

O halde bir salâvât-ı şerife çeker çekmez "huuub!" çektiği gibi alıyor.

O çocuk anasından mı öğrendi.

Hepimiz İslamız "Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âl-i Muhammed!"

Çek dur mırıldanacağına.

Çek dur mırıldanacağına.

Gece horul horuuul hayvan gibi uyuyacağına kalk bir de abdest al!

Aç pencereni bak ne temiz hava.

Yıldızlar pırıl pırıl.

Yakında ay çıkacak. Dal!..

Kıl iki rekat namaz!

“Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âl-i Muhammed.

Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âl-i Muhammed!...

gidiyor oraya!..

Medine’de Ruhu Mübâreki Rasûlullah :

“Benim ümmetimden birisi gece yarısı kalkmış yahu!

Herkes uyurken nedir bu!”

Mübârek ruhaniyyeti gülmeye başlar.

Sen devam et!

Devam et! Devam et! Devam et!

Bir gün seni de çekerler oraya…

Hüsnü Ağanın şeyini biliyorsun değil mi anlatmıştım?

Böyle Hüsnü Ağalar çok vardır.

İçimizde de vardır.

Müslüman cevâhir gibidir hiç belli olmaz.

Hırpanî görünür.

Bakarsın içinde deryalar gizlidir.

Hiç belli olmaz…

Salâvât-ı şerife getirdiğin gibi,

Kur'ân'da o demin söylediğim :

"İnnâ fetehna leke fethen mübina!" Sûresinin sonundadır.

"Muhammedü'r- Rasûlullah" diye başlayan bir âyet.

Son âyet.

Tercüme ederim şimdi :

"Muhammedü'r- Rasûlullah!"

"Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem Allah'ın Peygamberidir!"

Kur’ân-ı Kerim âyetidir bu.

“Onunla beraber bulunanlar, kâfirlere karşı metiiin, birbirlerine karşı merhametlidir” diyor Allah-ü Zülcelâl.

“O insanların secdeye kapandıklarını görürsünüz” diyor Ayet-i Kerimede.

“Çehreleri yüzlerindeki secde izinden bellidir.”

“simahüm fi vücuhihim min eseris sücud” Ayet-i Kerimede.

O, Rasûlullah’ın ümmetini methediyor.

Allah da orada Rasûlullah’ın ümmetini…

Bu Ayet, beş tane satırdır.

Ömründe bir defa oku ağamm oku!

Oku bu âyeti!

Hem gece yarısı bağırarak oku!

Mahalle : “Deli!..” desin sana.

Bunu okuduktan sonra bir Hafız Efendi bul, ama Efendi Hafız bul!.

Hafızlar da seksen türlüdür.

Hakiki Hafız olan yalan söylemeyen, haram yemeyen!

“Hafız haram yer mi?”

“Aha ha haa hangisi yiyor be birader ne diyorsun sen?”

Yemeyenin dimağı çürümez azizim mezarda.

Onun içine Allah’ın kelâmını sokmuş dünyada.

Kafatasının içinde onun beynine kurtlar çıyanlar hürmeten konmazlar.

Hafızasında Kur’ân âyetlerini hakiki hıfzetmiş de onu hiç zedelememiş insana sual de yoktur.

Ama nerde bizim?

Siz benden daha iyi biliyorsunuz.

Yukarıda Hacı Kadir Efendi vardı bilirsiniz.

Buralı olanlar bilir.

Hacı Kadir Efendi.

Hamamı da vardır burda.

Evvelki sene onun hanımı hastalanmış beni çağırdılar gittim.

Oraya hizmet eden bir kadıncağız da var.

Hanımcağız kadın.

“Doktor bey bir şey soracağım size!” dedi.

“Buyur teyze sor!” dedim. O ihtiyar biraz.

“Benim dedi kocam geçen sene öldü!” dedi.

“Bu Hacı Kadir Beylerin yanında çalışıyorum, ayda 50 lira veriyorlar bana” dedi.

“Burayı silip süpürüyorum.

Burada dedi felan Caminin hafızına, imamına söyledim ki benim kocam ben câhilim bir şeyi okuyuver!” demiş.

“Hatim getir, demiş Ramazan boyunca!”

“Peki teyze getiririm” demiş.

“Getirdi diyor doktor bey!”

-Ben bayramdan sonra gittim oraya.-

“Getirdi” diyor.

“Ben diyor her ay 25 lira yığdım” diyor.

“Buna, tam 175 lira para götürdüm!” diyor

“Hafız efendi şunu da al. Zahmet ettin. Helal olsun!” demiş.

“Yooo, demiş, ben bunu almam!” demiş.

“Tam 300 kağıt vereceksin!” demiş

“Okuduğum Kur’ân-ı geri aldım!” demiş.

Aha burdan yalan söylemiyorum efendim ben!

Ne olacak dedi?

Hacı Kadir Efendinin hanımı dedi ki :

“Zeynep Nene “ dedi “ Bana niye söylemedin?” dedi.

“175 mi götürdün? Al dedi üzerini 125 lira daha götür ver!”

Zeynep Nine götürdü verdi.

Biz bekliyoruz orda.

Bekledim akşama kadar.

“Verdin mi verdim? Hangi Hafız?”

Bir gece yakaladım ben onu sokakta.

“Oğlum dedim sen utanmıyor musun?”

“Yav ne niye utanıyım ne oldu da?” dedi.

İnkar etti!

Bu da hafız!!..

Bunlar cennete gidecek!

Yok efendim hangi cennete!..

Hangi cennete? Hangi cennet?

Hangi cennetten bahsediyorsun?..

Onun için aziz cemaat Kur’ân-ı Kerimde hakiki bir hafız efendi bulun.

Bizim hafız bilir, İmam efendi bilir.

Kur’ân-ı Kerimde on dört yerde “Elhamdulillahi Rabbilâlemin!” le başlayan süre var. On dört yerde.

Bu on dört yerdeki Elhamdulillahi Rabbilin yedisi dünya hamdıdır.

Dünyada bulunduğumuz zaman hamd edeceğiz.

Yedi tanesi de ahiret içindir.

Yani şudur: Yedi tanesi cesedin için, yedi tanesi ruhun içindir.

Bunlar:

“Elhamdulillahi rabbil âlemin. Errahmanirrahim.”

İşte…

“Elhamdü lillahillezi halakes semavatı vel erda”

Bütün semavat ve yerin Allahına hamd olsun!

“Elhamdü lillahillezi lehu ma fis semavati ve ma fil erdi…”

“El hamdü lillahillezi enzelel kitabe ala abdihil..” başlayan var âyeti kerime.

“Fe kutia dabirul kavmillezine zalemu …” diye başlayan bir âyeti kerime.

“Fe lillahil hamdü rabbis semavati ve rabbil erdi rabbil alemin”

Bunlar cesedimiz için yaptığımız hamdlerdir.

Bunları ömründe bir defa oku.

Elhamı okuyoruz.

Âhiret ehli için yani ruhaniyetimizi

“Elhamdulillahi Rabbil âlemin. Errahmanirrahim.

Malikiyevmiddin. İyyakenâbudu ve iyyakenestaine” kadar.

Tekrar “Elhamdulillahi Rabbil âlemin.”

“Fe kudiye dabirul kavmillezine zalemu …” diye başlayan bir âyeti kerime var.

“… hamdü lillahillezi neccana …” var.

Elhamdulillahi ellezi hedaya var.

Elhamdulillahi ziye seba var.

Ve âhiri davaihum elhamdulillahirabbilalemin..

Bunlar var!

Bu âyetleri ömrünüzde bir defa okuyun, okuyun onları.

Birer tek âyet.

Haa; yüzünden oku, birini cesedinin üzerine üfle, birini de yut, Ruhuna oku!

“Bunlarda ne faide vardır?”

Vardır işte demin ki Abdulkadir Geylanî ile konuşan herif böyle hazırlamış kendini, küçücük çocuk!

Bu hassaların hepisi hepimizde var.

Ama biz kullanmasını bilmiyoruz.

Onun için bunları başkasına anlatırsan: “Efendim menkıbe bunlar!”

Kabul eder şeyi de.

E be oğlum böyle şeyler fevkattabie işler olur.

“Hintliler de yapıyor bu işi!” der bazısı. Okumuş.

Bazısı “masal!” der. Bazısı “zırıltı!” der geçer.

Fakat aziz cemaat bu memlekette dilden dile, gönülden gönüle, kalbden kalbe dolaşıp gelen akılları şaşırtan, ruha hoşluk veren bir çok vaka’lar vardır. Menkıbe bunlardır.

Bu menkıbe vadisinde dolaşmak çok güçtür, her babayiğidin kârı değildir.

“Herif su üstünde yürümüştür. Yaaa nasıl yürümüştür?”

Güçtür yaa onu anlamak güçtür oğlum!

Yürür yaa. Saman çöpü yürüyor da ona şaşmıyorsun.

Senin sen Allah sana muhatap.

Kur’ân-ı Peygamberi senin için göndermiş.

Senin su üstünde yürümene niye şaşacaksın.

Bu yolda neler olmuş oğlum neler!

Mansur kellesini vermiş!

Nesimi derisini yüzdürmüş!

Bu; renklerin, kokuların, güneşlerin, yıldızların dertop olduğu bir âlemdir. Toplandığı bir âlemdir.

Demin de dediğim gibi yularını nefsine kaptıranlar bundan bir şey anlayamazlar.

Herif safsata söylüyor der.

Büyükler hepisi toprakta.

Onun için bir mevsuf hadis vardır.

“İza tehayyertüm bil umur festeinu min ehlil kubur.”

Çok başınız sıkıldığı zaman, bunaltıda kaldığınız zaman kabirlerden yardım isteyiniz. Hadis-i Rasûlullah.

Mevsuf hadis: Yani Resûlun böyle bir hadisi var da ona benzeyen başka kelimelerle ifadesi mevsuf hadis.

Çok bunaldığınız zaman kabirlerden istiane ediniz, yardım isteyiniz.

Gidip de türbeye mum adamak, yahut efendim iplik bağlamak değil bu.

Bu şu demek azizim bu şu demek: “Dedelerimiz, babalarımız şimdi kabirde yatanlar öyle müşkil hal olduğu zaman ne yaptılar onları yapınız!” demektir.

Dedemiz demiş ki: “Ak akçe kara gün içindir!” demiş.

Yani helal kazanılmış, alın teriyle kazanılmış parayı bir yere korsan onun bereketi artar, kara günde sana yardımcı olur.

İşte tasarrufu koymuşlar ortaya.

Damla damla su olur, göl olur.

Her gün beş kuruş koy bir yere, paran varsa her gün bir lira koy, otuz lira ayda eder. Senede üçyüz atmış lira eder.

On lira koy. Alır efendim aylığını alır herif, ayda efendim ben haftada yüz lira alıyorum. Çalışıyorum.

Hemen şunu al bunu al, ye git. Bir yere unut, bir yere koy, helalsa koyarsın, helal değilse kalmaz o.

Onun için: “Dedelerimiz babalarımız bu müşkil vaziyette ne yapmıştı onu yapın!” demektir.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 46

Onun için: “Dedelerimiz babalarımız bu müşkil vaziyette ne yapmıştı, onu yapın!” demektir.

Nasrettin Hoca merhum bir gün ölmüş güya.

O bunları, bu hikayeleri halka anlatabilmek için böyle latife şekline sokmuştur.

Cenazesini almışlar tabutnan götürüyorlar Hocayı.

Bir yola gelmişler çamurlu iki yol.

Biri cemaat demiş ki: “Buradan gidelim!”

“Yok ordan gitmeyelim!” demiş. “Şurda bataklığa saparız buradan gidelim!”

Ötekisi: “Yok buradan yok şurdan!” münakaşa başlamışlar.

Hoca açmış şeyi, tabutun kapağını: “Münakaşe etmeyin oğlum demiş. Ben sağken buradan giderdim, ordan batağa batarız!” demiş.

Onun için dedelerimizin büyüklerimizin eskiden yaptığı işlere uymak mecburiyetindeyiz.

Harama “haram!” demiş bitti.

Zinaya “sil!” demiş.

“Yetim hakkı yeme!” demiş. Tamam.

“Hükümetin kanunlarına boyun eğ!” “âmennâ!”

“Komşuna yardım et!” “Eveet!”

“Hırsızlık etme!” “Eveet!”

Bunları sormağa lüzum yok.

Çok müşkül vaziyette kaldın, boynunu kimseye kırma oğlum!

Başkasından bir şey almak hediye bile olsun imanın safiyetini zedeler. “Nasıl zedeler efendim?”

Yahu Allah yetmiyor mu sana, bilmiyor mu seni?

Hele bazıları unutur Cenâb-ı Allah'ı başkasının kulu…

"Efendim benim velinimetim!"

Aha ne oldu velinimetin.

Hee işte rızık ondan bana geliyor.

Nereden geliyor. Hangi çeşmeden?

Karapınar çeşmesinden.

"Peki çeşmenin menbağından suyu kessek Karapınar çeşmesi ne olur?"

Kupkuru bir çeşme olur, kurbağa yatağı olur.

Allah'tan, her şey Allah'tan.

Hatta öyle makamlar vardır ki aziz cemaat.

Hepimizi Allah o makama irsal eyleye. (Âmin.)

Adam elini kaldırır:

Evinde çocukları açtır.

Belki pantolonunun altında donu yoktur, üşüyorlar çocuklar.

Komşusu da var, ondan istese yardım edecek herif.

Elini kaldırır, düşünün!

“Yâ Rabbi, sen bir kapı aç!” demeye utanır, utanır demeye.

Şöyle düşünür o: “Yav benim hâlimi Allah bilmiyor mu? Ben O’na nasıl utanır da hatırlatırım. Demek Allah beni unuttu!” gibi bir his gelir.

Elini kaldırır: “Elhamdulillahi Rabbilâlemin!” der. Söyleyemez derdini.

“Cenâb-ı Allah çünkü o bilmiyor mu da ben ona hatırlatıyorum!” diye.

Bu bir makam. Ama biz aç gözlüyüz.

“Yâ Rabbi şunu ver! Yâ Rabbi bunu ver!” biz mırıldanıp dururuz.

Kabul eder, etmez başka.

Öyle makamlar var ki Allah’a teslim olmuşlar.

Yani her şeyin, Allah’tan geldiğine katiyetle inanmıştır.

İhlas bu demektir.

Abdestli gezin diyorum size.

Abdestli gezmek vücudun daima:

“Yâ Rabbi benim vücudum her an Senin yed-i kudretindedir. Belki bir saniye sonra ölürüm. Huzuruna

edebsizlik olmasın abdestli gelirim!" demektir. Bir nevi ikrardır bu!

Abdulkadir Geylanî Hazretleri yirmi beş sene riyazat yapmış, bir hücreye kapanmış.

Hücreden çıkacağına kırk gün kalmış.

Demiş ki: " Ben Yâ Rabbi!" demiş "içime konuşamıyorum!" ben demiş.

"Bana lakırdı vermezsen" demiş "yemeyeceğim, içmeyeceğim" demiş.

Kırk gün yiyip içmemiş.

Sonra Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vessellemin ruhaniyeti gelmiş:

"Aç ağzını Abdulkadir oğlum!" demiş.

Mübarek dudaklarına böyle kendisi sürmüş, Abdulkadir'in dudaklarına sürmüş: "Git!" demiş. "Konuş artık!".

Gelmiş Bağdat'ta Ebul Kasım Camisine çıkmış kürsiye, emir Rasûlullah'tan.

Bir şey gelmiyor ki dolu, câmi dolu. Yok!

O sıra da Hz. Ali Keremullahiveche'nin ruhaniyeti gelmiş:

"Yâ Abdulkadir!" o böyle sıvazlamış konuş demiş.

Abdulkadir Geylanî Şevval ayının on ikisinde bir Salı günü başlıyor konuşmaya.

Tam kırk sene konuşmuştur efendim.

Her Allah'ın günü muayyen vakitte.

Fettü'r- Rabbani diye böyle o zaman bunları cilt cilt şey etmiştir.

Atmış ciltir Fettü'r- Rabbani.

Bir vaazında söylediği bir kelimeyi bir daha tekrar etmemiştir Abdulkadiri Geylanî.

Bütün kâinâta dağılıyor.

Herkes geliyor onun huzuruna, dinlemeye onu.

Şam'dan da âlimler geliyor.

Diyorlar: "Böyle bir zatı muhterem var buna sual soralım" diye.

Geliyorlar şeye, Bağdat'a huzuruna girdikleri zaman o sekiz tane âlim unutuyorlar soracağı sualleri.

Oturuyorlar: "Hoş geldiniz!" felan.

Abdulkadir Geylanî diyor ki.

Ona aklında olan sualin cevabini söylüyor.

Ona, ona ona hepsine söylüyor.

Almış o, telsizi var oğlum!

Onlarda ondan sonra “Pes!” diyorlar.

Ve Abdulkadir Geylanî çıkıyor kürsüye.

“Allah’ın emri olmadan” diyor.

O mübareğin sözüdür bu.

“Allah’ın emri olmadan bir toz bile yerinden kımıldamaz!”

Ordaki âlimler böyle: “İrade-yi cüziye ne oluyor?” gibi akıllarından geçiriyor.

Bağdat’a giden varısa Ebul Kasım Câmisi vardır orada.

On bin kişi alır. Tahtadır şeyleri, şimdi belki yapılmıştır.

Böyle bu kalınlıkta gacur gucur bir yılan, kürsünün burasına geliyor.

Bu olmuş bu, bu olmuş, hayal değil, Zâti Sungur usulu da değil.

Ama dışarıdaki inanmıyor.

İsterse inansın, isterse inanmasın!

“Olur mu böyle şey?”

Olur yaaa!

Teşrif etsinler buraya: “Öyle Zâti Sungur’luk biz de yaparız!” diyeceğiz.

Hepimiz toplanırız, bir çadır açarız: “Bak yılanlar sokmuyor insanı!” deriz. Gösteririz Müslümanlar.

Aç kalırsak bir çadır da biz açarız hepimiz.

Büyük bir çadır yaparız, şu bayram yerinde, kimimiz biletçi olur, kimimiz içerde.

Ben içinizden bir iki kişiyle otururum.

Gösteririz para kazanırız.

Olur bu yaaa! İnanmayan olursa.

Öyle gelmiş yılan!!!

Bütün millet “pırrr!” dışarı.

Hani iradeyi cüziye bilmem ne (diyen) o âlimler var.

Abdulkadiri Geylanî demiş ki: “Sizin ne biçim Müslümanlığınız var?” demiş.

“Kaçıyorsunuz!” demiş.

Yılana bakmış gülmüş Abdulkadir Geylanî.

Yılan dile gelmiş!

“Nasıl dile gelmiş?”

Gelir oğlum işte geliyor yaa! Gelir buz gibi gelir ya.

Eşek bile konuşur ama eşekçe bilmek lâzım!.

Her dil vardır, kuş dili muş dili hepsi vardır.

Yılan demiş ki: “Ya Abdulkadir bak dilimi görüyorsun değil mi şöyle bir yaptım mı canını alırım senin!” demiş.

Hz. Abdulkadiri Geylanî gülmüş: “Evet demiş sen çok kuvvetlisin. Zehirin var. Şunun var!”

Hep millet dinliyor bunu.

Fettü’r- Rabbaniye yazıyor bu oğlum.

Bu böyle meclis zaptı, bilmem efendim felân profosörün konferansı değil bu!

“Eğer Cenâb-ı Allah benim ecelimi sana teslim etmişse, seni vesile etmişse (canımı) alabilirsin!” demiş. “Fakat Ben şimdi Allah’a sığınıyorum!” demiş.

“Yaaaa! Allah!” der demez yılan su gibi erimiş karşısında.

Allah içinde, şah damarından daha yakın.

Onu biçimine gelip de zoruna geldiğin zaman düğmesine basıp da: “Ya Allah! Allah!” ınan söylediğin zaman dünya birbirine geçer oğlum!

Hani tayyareye biniyor adam da düşeceği zaman düğmeye bastı mı altındaki sandalyeynen beraber fırlatıyor.

Zora geldiğin zaman Allah’ınan irtibatını kesmemişsen, o sözü söyleyebilecek kabiliyette abdestliysen, midende haram yoksa, kafandan yalan çıkmamışsa, kimseye gıybet etmemişsen, hased yapmamışsan bir: “Ya Allah!” dedi mi dünya birbirine karışır.

Biz: “Allah! Allah! Allah! Allah!”

Bi de: “Allah! Allah!” etrafı da seyrederiz.

Yok böyle “Allah!” denmez oğlum!

İçindeki Allahınan “Allah!” demeye bakın.

Yılan an-ı vahitte eriyivermiş.

İşte içindeki Nur-u Rasûlullahnan birlikte salavatı şerife getirirsen “viziiiiit!” diye gidersin.

Şeye, Ravza-i Mutahara’da erirsin.

BİZe dirilik nasib eyle Yâ Rabbi!

Cehennem azabından masum kıl bizi Ya Rabbi!

Âhirettin ilk kapısı olan mezara girdiğimiz zaman bize Rasûl-i Kibriyânın hürmetine iltifat melekleriynen karşılamak nasibi müyesser eyle Ya Rabbi!

Âhirete intikal ettiğimiz zaman Resûlün mübarek yüzünü güler sürette bize göstermek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbi!

Ümmet-i Muhammedi her türlü afatı semaviye, afat-ı belaiyye, afat-i araziyyeden mahsun kıl Yâ Rabbi!

Memleketimizi düşman işgalinden koru Yâ Rabbi!

Ordumuza, devletimize zeval verme Yâ Rabbi!

Hastalarımıza şifa ihsan eyle Yâ Rabbi!

Son nefesimizde buyurun: "Eşhedu enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhü ve Resûluhu kelime-yi tayyibesiynen ruhumuzu Azraile teslimi müyesser Eyle Yâ Rabbi!

Lillahi'l- Fâtiha!

KAYIT 47

AziZ Cemaat vaaza başlamadan evvel, Kur'ân-ın her yeri güzeldir.

Bazen insan boş bulunur.

Bir yeri insanı titretir, bir yeri yüzüne bir halâvet, bir sevinç verir.

İmam Efendi şimdi Mihrabiyye Duası okudu.

O âyet indiği zaman, o âyet-i kerime o kısmı indiği zaman orada zeheb kelimesiyle fıdda kelimesi var.

Zeheb Arapçada altın demek,

Fıdda gümüş demektir.

Hz. Osman r.a. Zinnur, Zinnureyn biliyorsunuz.

Ağlayarak Resûl-i Ekremin huzuruna geliyor: "Yâ Rasûlullah bende mi cehennemlikteyim?" diyor.

Hz Osman'ın ön diş, kendi sakalları sarı idi hafif, gâyet yakışıklı.

Bu öndeki dişleri de altın kaplamaydı...

O zaman altın kaplama varıdı, teeee Süleyman devrinde,

Hazreti Süleyman devrinden..

Hatta içinizde kitap meraklısı varısa Şiratü'l- İslam diye iki ciltlik bir kitap varıdır. Hocalar bilir bunu.

Onun ikinci cildindedir derki: "Hz. Osman'ın dişleri, sakalının renginnen birbirine benzerdi parlardı." Der.

Altın yaptırmıştı iki dişi çürümüş de mübareğin. Üzerini kaplatmıştı…

Diyor ki Kur'ân-ı Kerimde "Fıddaya ve altına tapanlar" diyor.

Febeşşiruha. Tebşir edilmiştirler onlar. Min azabın elim.

Cehennemin en kuvvetli azabıyla tebşir edilmiştir onlar diyor.

Yani altına, fıddaya tapan adamlar demektir.

Bunu tercüme ederken Türkçeye bu gün, para peşinde koşan budalalar demektir. Aha Ayet-i Kerime.

"Benim dişlerim altın demiş. Acaba ben?"

"Yok demiş Yaa Osman, yok evladım!" Demiş.

Para peşinde koşan, altın peşinde koşan!

Allah'ın her insan Cenâb-ı Allah bedenine ruhu koyduktan sonra ne kadar rızkı var kendi Hazine-yi Humayun'ununda ayırmıştır.

Efendim, Hasan Efendi; otuz tane deve, on beş koyun, seksen tane inek, üç yüz kilo süt, beş yüz kilo yağ, şu kadar reçel bunları yemedikten sonra ölmeyecektir.

Onun için Allah herkese nefes verdi mi rızkını vermekle mükelleftir.

El rızkı alAllah: Rızık dağıtıcı Allahtır.

Allah'ın kefâleti altındasınız.

Onun garantisi, Onun sigortası altındasınız, yaşayan adam.

Onun için rızık.

Ama efendim öteki börek yer, öteki tavuk yer.

Öteki piliç yer, öteki de zeytinnen ekmek yer.

Ama şimdi zeytinnen ekmek de pahalı.

Aç bırakmaz insanı.

Onun için efendim altın al yığ!. Bilmem ne yığ!. Küp derinlere...

Aha şu Muttalib var ya! Muttalib Köyü!

Türkiyedeki bütün altınları vagonlara doldursanız, otuz vagon etse, yirmi sekiz vagonu oradadır.

Gömülüdür hep orada! Muttalib Köyü!

Kim ne derse desin oğlum.

Kim ne derse desin altına tapanlar bir gün hak ile yeksan olur.

Âyet-i kerime ile sabittir.

İçinizde gençler göreceksiniz biz ihtiyarlar çekip gideceğiz.

Muttalib köyünün altı üstüne gelecektir, bu altın gömülü olduğu için.

“Onun için efendim ben ölürsem çocuklarıma bi şiy!”

Sen nesin ki?

Öyle düşünen adam ölmez geberir.

Gebermeyle ölme arasında çok büyük fark vardır.

“Efendim apartuman yapayım. İşte çocuklarım var!”

Sen mi yarattın onları.

Ona bir ahlâk ver. Terbiye ver. Fazilet ver. Yalan söyleme. Midesine haram sokma. Bırak yetti. o kadar.

Allah onun rızkını her şeyini verir.

Onun için islamiyette birinin peşinden söylemek,

Ondan sonra hased etmek,

Mideye haram sokmak, İslam değildir efendiler.

Hased etmek; onun çok da benim az.

Allahın takdirine isyan, şirk. Gitti İslamiyet.

Onuna Hasan efendi felana şöyle söyledi.

Allah Settarıl Uyubdur, kabahatları bile kapatır.

Sen onun ayıbını geldin buraya söyledin mi, orada onun yanında?

Buraya geldin, onun yanında yüzüne söyleyemedin, çünkü Allah ordaydı.

Buraya geldin Allah orda kaldı değil mi?

Her yerde hazır ve nazır değil mi?

Allah'ın her yerde hazır ve nazır olduğunu inkar ettin, ikinci küfür.

Midene haram soktun. Şah damarından daha yakin olan Makarr-ı İlahî olan kalbine haram Allah'ın sevmediği şeyleri soktun.

İşte şirk bu, küfür bu.

Onun için altına, bilmem fıddaya bilmem şuna.

Şimdi gümüş, altın yok ya, paraya tapmayalım, tapmayalım!

İşte o kadar onu daha deşersek hepimiz ağlayarak çıkarız buradan dışarı! Çünkü herkesin kendi hayatında, bu güne kadar geçmiş hayatında küçük de olsa bazı edepsizlikleri vardır oğlum.

Vardır, bi biçimsizlikleri vardır.

O biçimsizlikleri yok etmeğe savaşın, yok etmeğe.

Fırça var, Jet fabrikası var, benzin var, her şey var!

Şuraya bir leke olsa insanın, onu sabunlan yıkar, kurutur çıkarır.

Bu islamın elinde Cenâb-ı Peygamberin verdiği güzel bir fırçadır: “Estağfirullah! Estağfirullah!”

Resûl-i Ekrem bile günde yetmiş defa “Estağfirullah!” çekermiş.

Üzerine konan tozlar yani.

Yap edepsizliği, hırsızlığı “Estağfirullah! Estağfirullah!” yok öyle kurnazlık.

Otobüste birinin ayağına basarsınız.

“Kusura bakmayın görmedim!”

“Estağfirullah!” der.

O “Estağfirullah!” cinsindendir.

“Estağfirullah!” demek: “Yâ Rabbi ben hata yaptım, farkına vardım, Sen bunu yok ediver! Ne olur, benim kudretim yok!” demektir.

Onun için bunlar: “Estağfiruullaaah! Estağfiruullaaah! Estağfirullah! Estağfirullah!”

Yok yok “Estağfirullah!” da değil. “Estağfirillah!” da değil.

“Estağfurullah!” Allah mağfiretini benim üzerime getirsin.

Müstağfir addetsin, beni istiğfar etmiş, tövbe etmiş addetsin demektir.

Yetmiş defa çekiver ne olur: “Estağfiruullaaah! Estağfiruullaaah!”

Estafi Estafi…

yooo o, köpekler çeker onu.

Estağfuruullaaah, çek… Bu bunu fırçalar.

Bir edepsizlik yaptın, leke, suyunan çıkmaz sabunnan, benzinlen çıkaracaksın.

Öyle edepsizlikler de tövbe ile tövbe edersin.

“Yâ Rabbi ben bir biçimsizlik yaptım aman!”

Bir de iyice leş gibi iş yapmışsın!

O sabunnan çıkmaz, fırçaynan çıkmaz, benzinnen çıkmaz.

Şurada jet fabrikaları var, islimilen yapıyor.

Altı lira verirsin, gider onu ter temiz yapar gelir. Bi de böyle var!

Bunda da Tövbe-yi Nasuh derler.

Yanına şâhid alırsın, aha buradaki adam: “Amuca ben bir edepsizlik yaptım. Aha sen şahit ol! Ben kendi kendime şahit oluyorum ama sonra da kıvırıyorum kendime!” der. “Ben bu gün tövbe edeceğim. Yapmayacağım!”

İşte jet fabrikasında temizlendi.

Birde o boyacıların yağlı pantolonları var, kovboy pantolonları gibi, yağlı, boyalı!

Onu jet fabrikası temizler. Bi de öyle edepsizlik vardır.

O cehennemde temizlenir!

Cehennemde pırıl pırıl olur!

Onun için hepimizin hatası vardır.

Zâten insanlarda mâsiyet olması lâzım.

Mâsiyet mim ayn sad de.

Arapçada bir nevi hata demektir.

Hatasız kul olmaz.

Hatasız kul oldu mu, Kur'ân-ı Kerimde âyet var;

"Eğer herkes doğru olaydı,

Ben edepsizlik yapacak bir cemaat halk ederdim!" Cenâb-ı Allah Diyor.

Çünkü hasta olmazsa eczânedeki ilaçlar sarf edilmez.

İnsanda hafif mâsiyet olacak ki yalvaracaksın.

Cenâb-ı Allah'ın mağfireti, Er Rahmân sıfatı bütün hepimizi gelsin yıkasın. Onun için insanlarda biraz mâsiyet bulunur.

Şimdi vaaza başlıyoruz.

Bu bitti, bu kadar, bu nasihattır!

Hani takvimlerin altında bir şeyler yazıyor bazen güzel sözler onun gibi bir lakırdı.

Bütün âlemleri yoktan var edip, sonsuz semâları masmavi nur ile dolduran Allah'a hamd ederim!

Ruhu Nur Âleminin ebediliği içinde aziz olan Allah'ın muhterem Rasûluna ve O'na inananlara salat ü selâm ederim.

İnnallahu lehu mülkü semavati vel ardı.

Ve maleküm mindunillahin min veliyyun velanasir.

Felillahil Hamdi rabbis semavati ve rabbilardı rabbilâlemin.

Felehul Kibriyâ semavatı vel ardı ve hüvel azizülhakim.

Allahümme entel Mennan Bediüssemavati velardı zelcelali vel ikram.

Yâ Hayyu Yâ Kayyum Yâ Allahu celle celalehu.

Yâ İlahî bizler âsi değiliz!

Hatalarımız vardır!

Bunları mağfiret hazinelerini senin emrini yerine getirmek zevk-i şevkiyle aşkıyla toplanan bu kullarına saç Yâ İlahî!

Bizi yolumuzdan şaşırtma!

Bize sabır ihsan eyle, kuvvet ver!

Kanaat hasletlerimizi takviye eyle!

Bizi cehennem ateşinden koru!

Subhaneke ya allam!

Taaleyte Yâ selâm! Ecirna minnari biafuvike Yâ Mücir. Bu okuduğum son şeyde büyük bir duadır haaa!

Abdulkadir Geylanînin bu!

Subhaneke Yâ Âllam!

Taaleyte Yâ Selâm.

Ecirna minnari biafuvike Yâ Mücir.

Bütün ümmet-i Muhammed yerine Abdulkadir Geylanînin bu duasıdır.

Aziz cemaat hepimizin gözü var, burnu var, kulağı var, şunu var bunu var.

Bu gün gözden bahsedelim göz.

Gözümüzle gördüğümüz bütün eşya, ne şey varsa burada.

Beni görüyorsun, yanımdakini görüyorsun, ağacı görüyorsun, câmiyi görüyorsun!

Göğü, Yıldızı ne kadar gözünüzle gördüğünüz eşya,

Gördüğünüz eşyalardan bu eşyalardan zuhur eden fiiller vardır.

Mesela çiçekte koku vardır.

Güneşte sıcaklık, renk vardır.

Su da tad vardır.

Şu vardır, bütün gördüğünüz eşyadan çıkan fiilere Allah'ın sanatı derler.

Su'n-i İlahi derler, El Bedi Esmâsıyla yapılmış Su'n-i İlahî derler.

Bakarsın ne güzel yaprak, Allah'ın sanatı.

Bir kuş görürsünüz. Güzel renkleri vardır. Allah'ın sanatı.

Bütün eşya insandan başka ne kadar şey varısa bundan zuhur eden fiillere Allah'ın sanatı derler.

Yalınız insandan zuhura gelen fiillere de İlahî Kudret derler.

Onun için bütün, Cenâb-ı Allah kendi kudretini insanda tecellî ettirmiştir.

Bütün esmâ-i İlahî insanda vardır.

Ben burada elime bir odun alsam.

Şurdakinin kafasına bir tane vurdum mu, El Kahhar Esmâmı kullanırım. Bayılan bir adamı alırım, şurasını sıkarım, damarını bilmem ne ilaç veririm Eş Şâfi Esmâmı kullanırım.

Yaralı bir adam olur, acırım onu tutarım kolundan Er Rahmân Esmâmı kullanırım.

Onun için bütün eşyadan görülen şeye Allah'ın sanatı, insandan tecellî eden fiillere de İlahî Kudret derler.

Onun için bu kudreti insan, elini kaldırdığı zaman Allah namına kaldırıyorsun, bu eli edepsizliğe nasıl götürürsün.

Onun için Cenâb-ı Allah kendi yerine bu işi yaptırdığı için seni bazı takayyudata koymuştur.

"Şunu yapmayacaksın. Bunu yapmayacaksın. Çünkü ben bunları beğenmem!" diyor.

Bir ev kiraladığın zaman: “Efendim bu evin şunu şöyle olacak, burası böyle olacak. Şu şöyle. Ben böyle isterim!” Kontrat yapıyorsun.

Onun için içki içme diyor sana. Haram yeme diyor. Bilmem şunu yapma. Bunu yapma. Yapma oğlu yapma!

Bir de diyor ki bana: “Ben sana görünmem !”diyor.

Benim yerlerim gaybtır diyor.

Gayba inanacaksın.

“Yü''minune bil ğayb” Gayba inanacaksın.

Peki gabya inandık.

Bu kitap zaten öyle başlıyor Kur’ân-ı Kerim.

“Elif lam mim. Zalikel kitabü la raybe fih, hüden lil müttekiyn. Ellezine yü''minune bil ğaybi”

Bu kitap gayba inananların kitabıdır.

Gayba inanıyor musun ağam?

“Gayb ne?”

Âhirette kalkacağız en basiti bu, inanıyor musun?”

“Doğru ya. İnanıyorum ya!” öyle diyor.

"Ben kalkacağım oğlum inanıyorum!"

"Hah!" dedin mi, gel gir Kitabın içine.

"Yü''minune bil ğayb". Gayba inananların kitabıdır.

Gayba inandı mı, işte namaz kılıyor, oruç tutuyor, şunu yapıyor, bunu yapıyor. Bunları yapacaksın.

Çünkü ben bunun,

Güreşe gidecek adamı kampa sokarlar. Şunu yapmayacaksın. Bunu yiyeceksin. Sabah vaktinde kalkacaksın. İdman yapacaksın. İşte takla yapacaksın. Bilmem koşacaksın. Vücudunu hazır.

Gayb âlemine huzuru İlahîyeye gitmek için de şunları, şunları şunları, şunları, şunları yapacaksın. Mükellifiyettir.

Şu, şu, şu yapılacak.

Şimdi Cenâb-ı Allah bi de acaba bu namazını kılıyor. Orucunu tutuyor. Namaz, şu bu hepsini yapıyor.

İslam. Ona da anlattılar ki gayba inanacaksın.

Öldükten sonra dirilme var.

Acaba bu, şöyle mi, şüpheli mi inanıyor, şüphesiz mi inanıyor diye seni tecrübe edecek.

Ne diyecek. Bir haram koyar ortaya.

Şunu yapmayacaksın. Mesela ne?

Domuz eti yemeyeceksin. Besmelesiz kesilmiş hayvan yemeyeceksin diyor.

Şimdi sen kendi kendinle değiştir bunu.

Besmelesiz hayvanı kestik. Hayvan hastalıklı değil. Niye bu haram oluyor bana. Hayvan mı pisleniyor.

Yooo. Hâşâ. Hayvana bi şey olmaz.

Hayvan bütün temizliğini muhafaza olur.

Sen edep dışı çıktığın için sana ceza, yemeyeceksin onu emridir!

Hayvana bir şey olmaz.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 48

Besmelesiz hayvanı kestik. Hayvan hastalıklı değil. Niye bu haram oluyor bana. Hayvan mı pisleniyor.

Yooo. Hâşâ. Hayvana bi şey olmaz.

Hayvan bütün temizliğini muhafaza olur.

Sen edep dışı çıktığın için sana ceza, yemeyeceksin onu emridir!

Hayvana bir şey olmaz.

Domuz eti yemeyeceksin.

Öleceğini bilsen domuz eti helal olur. Helal olur sana.

Bir yerde mahpus kaldın, öleceksin kes ye domuzu.

Allah'ın mahluku.

Yoo gine yemeyeceksin.

Yarım midesine tapanlar içindir ye de kurtul!

Madem ki senin ruhun Ye'd-i İlahîdedir.

Ben domuz eti yemeden de yaşarım.

Domuzun efendim domuzda trajin varımış, yok bilmem efendim dişisini kıskanırmış.

Bunlar safsata lakırdı.

Cenâb-ı Allah emre itaat ediyor mu bakıyor senin.

Başüstüne diyebiliyor musun: "Yemeyeceğim efendim!"

Senin samimiyetini, inanma kudretini ölçmek için.

Haramlar bunlardır.

Bunları da yaptı mı mesele yok.

Onun için insandan zuhur eden şeylere İlahî Kudret diyoruz.

Biliyorsunuz Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz mu'cize göstermek için Âyet-i Kerime var biliyorsunuz: "İkterabessaatu veşşakkal kamer"

Vaktaki vakit geldi, Kamer ikiye bölündü.

Cebrail (as.) geldi: "Yâ Rasûlallah parmağınızı kamera doğru uzatın!" dedi.

Rasûlullah bu iki parmağını uzattı böyle.

Kudret-i İlahîyye Rasûlullah'ın parmağında tecellî etti.

Ve Kamer ikiye ayrıldı.

Ayrıldı, buz gibi ayrıldı.

"Nasıl ayrıldı, böyle mi?

Yok efendim aha bak böyle aha ayrıldı böyle.

Böyle göründü yok, böyle ayrıldı sonra yine birleşti.

Kudret-i İlahîyye Rasûlullah'ın parmaklarında.

Başka yerden gelebilirdi.

Hayır, Rasûlullah'ın parmaklarında.

Bütün kudret, Kudre-ti İlahîye Allah'ın mahluku olan en afdal mahluku olan insanda tecellî eder.

Onun için İlahî Kudret insandaki esmâların menevişlerinde görülür.

Sen kendi içini temizler, her işini Allah'ın istediği tarzda, Rasûlün bildirdiği tarzda yaparsan sendeki esmâlar bütün menevişleriyle yüzünde görünmeye başlar.

Er Rahmân esmâsı zuhur eden insan bütün beşeriyetin ızdırabı karşısında acı duyar, göz yaşı dökmeye başlar.

Sallallahu Aleyhi Vessellem Uhud Harbinde mübârek sahabelerinin bir çoğu şehid olmuş.

Sad İbnu Ebu Vakkas arkadan şeyi bırakmış.

Oradan okçulara: "Durun burada!" demiş.

Dinlememişler, birbirine girmiş, mübârek dişleri kırılmış, ağzından kan geliyor.

Hz. Hamza şehid olmuş.

Bir avuç Müslüman, yetmiş kişi.

Ellerini kaldırmış: “Yâ Rabbi sen bunları affet! Bunlar ne yaptığını bilmiyorlar!” diyor.

Er Rahmân Esmâsıyla tecellî ediyor Cenâb-ı Rasûlulahta!

Biz olsak: “Allah belâsını versin!”

İslamda lânet, beddua yoktur, beddua yoktur, İslamda beddua yasaktır.

Niçin yasak?

Allah’ın esmâlarını tecellî ettirmeye, onların menevişlerini ortaya çıkarmağa me’mursun sen.

Meşhur İtalyan tarihçisi Bellini vardır.

Birde musiki şinas Bellini vardır.

Sonra İngiliz Karrai vardır. Tarihçi, dinsiz bir herif.

Bu der ki: “Ekselans Rasûl!” der.

Peygamber efendimize, Ekselans Hazret demek, Fıransızcası ekselans. “Hazreti Rasülun der. Ne getirdiği Kur’ân-ı Kerim, ne Şakkul mu’cizesi, ne şu, ne bu. Bunlara lüzum yok der. Peygamber olduğunu ispata şu kâfidir der. Bu harb esnasında her şeyi mahvolmuş gidiyor. O ellerini kaldırmış: “Ya Rabbi bunlar ne

yaptığını bilmiyorlar. Sen bunları affet" bunu insan söyleyemez diyor. İşte peygamber adam budur!" diyor.

Onun için Er Rahmân Esması zuhur eden insan bütün beşeriyetin ızdırabı karşısında acı duyar, göz yaşı döker.

Onun için bir hadis-i kudsî de diyor ki: "Bir memlekette ne kadar edepsizlik artarsa artsın, orada Allah için bir göz yaşı döken birisi bulunursa Cenâb-ı Allah o yaşın hürmetine bütün o memleketi mağfiret, El Hafîz Esmasıyla muhafaza eder!" diyor.

Onun için "Guliyet, Gulibet" buyurmuştur.

Hâluk insanlar olmasaydı, gök kubbesi devrilirdi demiş.

"Evliyayı tahte gibabi la ya'rifuhu Ğayri..."

Allah'ın sevgili kulları olmasaydı, hepimiz perişan olurduk.

Onun için Allah indinde kıymet kazanabilmek, yani sana senden yakîn olan Allah'ın esmalarını, vücudundaki esmalarını ortaya çıkarmak için puta-i Muhammedi de sallallahu aleyhi vesellem de erimek lazım.

Bir putadır bu!

Hani kuyumcular içinde altın eritirler pota, bakır eritirler.

Bu da Rasûlullah'ın bir putası vardır.

Bu Puta-i Muhammedide erimek lazımdır.

Puta-i Muhammediyye'de erimek demek, Nur-u Muhammedi'ni bulup, kendi kalbindekini, kalbindeki ampülü yakabilmek demektir.

Hepinizde Nur-u Rasûlullah vardır.

Bu putaya girebilmek için iman ile süslenmek lazımdır.

Nasıl ki bir tuz memlahası tasavvur edin.

Tuz gölü içine bir hayvan düşse her zerresi tuza inkılab eder.

Koku yapmaz. Tuz hiçbir şeyi kokutmaz ve bozmaz da.

Memlaha-yı Muhammediyye Rasûlullah'ın potasına düşen kimsenin bütün şekaveti, kesafeti derhal letâfete çevrilir.

Hazreti Ömer radyallahu teala anhu der ki: " Ben Resûl-i Ekremin nazar-ı akdesi ile" nazar-i akdes demek Rasûlullah'ın mübarek iki âlemi gören gözü ile bir saniye göz göze gelmek demektir.

“Nazar-ı akdesi ile karşı karşıya geldiğim zaman bütün şekavetim letâfete çevrildi!” der.

“Ben ağlarım ara sıra der. Çünkü cahiliyet devrinde bir kızımı, küçük kızımı canlı canlı gömerlerdi. Götürdüm, mezara sokuyorum canlı canlı.

O sakallarımı yakalıyor diyor. Çamurlu elleriynen.

Ben depe depe soktum canlı canlı, kızımı öldürdüm!” diyor şeyde.

“Ben eşkiyâydım diyor. Vaktaki Rasülün mübarek nazar-ı akdesi ile şey ettim Letâfete çevrildim!” diyor.

Hazreti Radiyallahu Teâlâ anhu dur.

Ötekiler Radiallahu anh tır.

Radiyallahu Teâlâ anhu âyet-i kerime ile “Allah ondan çok razıdır” demektir.

Eşkıyâ bir anda şey oluyor. Putada erimek lazım.

Hepimize nasip bu. Hepimiz mümkün. Vâcib.

“Lâ İlahe İllallah” diyen herkese vâcib bu.

Herkese mümkün! Kendini bul da ara!

Kendinde bunlar kendinde, başka yerde değil.

“Felan yerde hoca efendi var. Gideyim onun etrafında döneyim.

Bana bir şey verir!”

Yok yok onlara gidersin.

Açar şey kolanyasını, çoban kolanyasını: “Bu bilmem, bilmem nere kokuyor!” diye sana sunarlar.

Böyle yobazlarınan uğraşma oğlum.

İçinde, içinde!

Kur’ân-ı Kerim aha bak buradan Kâbe görünür.

Bu âleme Âlemi İmkan denir.

Hazreti Rasûlün nazar-ı akdesi ile dedim iltifata nail olan mücrim hemen muhterem olur.

Hudeybiye müsalahası yapıldığı zaman:”Sizden bize İslam olur müşrik gelirse biz size göndereceğiz. Sizden bize gelirse biz göndermeyeceğiz!” diye bi şey yaptılar orda.

Bir Ebu Cendel isminde birisi çıktı ortaya, yolu kesmeye başladı. Müşriklerin gelmiyor şiye Şam’a gitsinler.

Ebu Cendel. Nihâyet kırk kişi oluyorlar.

Hüdeybiye müsalahası gereğince İslamlar, müşriklerden İslam olursa kabul etmiyor.

Rasûlullah kabul ediyor. Yol kesiyorlar.

Bunlar geldiler kendileri bu işi düzelttiler sonra.

Bu arada Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem in mübarek kızlarından birisi Ümmü Gülsüm.

Evli. Torun-u Rasül. Rasûlullah'ın kızının yani karnında gebe çocuğuna. Hicretten üç dört ay evvel.

Hicret başlamadan aşağı yukarı bir buçuk ay evvel.

Rasûlullah Ümmügülsüm'ü evlendirmiştir.

Rasûlullah'ın önüne çıkıyor kocası: "Bu kızı götürmeyeceksin!" diyor.

"Ben bir yere gitmiyorum!" diyor.

Nihâyet Rasûlullah hicretten sonra Ümmü Gülsüm, kaçıyor kızcağız Medine'ye.

Yolda müşrikler yakalıyorlar bunu.

Ümmü Gülsüm'ü katlediyorlar, karnını yarıyorlar.

Torunu Rasûlullah'ı da param parça ediyorlar.

Nakebe isminde bir herif!

Rasûlullah'a gidiyor haber.

Mübarek gözlerinden yaşlar gelmeye başlıyor.

Sahabe-yi Kirama diyor ki: “O Nakebe’yi bulduğunuz yerde katledin!” diyor.

Aradan üç dört sene geçiyor, Nakebe dağlarda.

Bir gün Medine’ye geliyor, çarşaf giymiş.

Doğru Hazreti Ebu Bekir’e gidiyor, tanıyorlar.

Ya Eba Bekir! Ben İslam olacağım. Beni Huzur-u Risâlet penahiye götür!” diyor.

Ebu Bekir halim bir zât-ı muhterem. Allah şefaatine nail eyleye.

“Ben yapamam diyor. Git emr-i Rasûl vardır. Şimdi kılıcımı alır kafanı keserim senin!” diyor. Kalkıp gidiyor.

Hazreti Ali Efendimize gidiyor.

Hazreti Ali diyor ki: “Buradan kuyruğunu kır, yoksa katlederim seni!” diyor.

Hazreti Osman’a gidiyor, o da: “Aman git!” diyor.

Hazreti Ömer’e zâten gidemez, görür görmez katledecek Ömer çünkü.

Onun şakası makası yok, Allah’ın zaptiye nazırı.

Hiç, derhal kılıç şeyinde “hıpp!” dedimi kafayı vurur, hiç şakası yok. Hz.Ömer’in.

Bir arasını buluyor, Rasûlullah’ın sahabeler otururken huzura giriveriyor.

Bu Nakâbe, hemen yüzünü açıyor.

Herkes Emr-i Rasûl var ya.

Rasûlullah: “Yoooook! diyor.

Bu adamcağız orada: “Eşhedu Enla İlahe İllallah ve Eşhedu enne Muhammeden Abduhu Rasûlullahu!” diyor.

“Ya Rasûlullah İslam oldum!” diyor.

“Beni affeyle!” diyor.

Ağlamaya başlıyor.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem gözlerinden yaşlar akıyor.

“Ben affettim, Allahım da affetsin!” diyor.

Kızını param parça etmiş adamı!.

Bu Er Rahmân Esması peygamberlik derecesine gelen insanda olur.

Sende Rasülün ümmetisin ,sen de bunu böyle yapacaksın.

Bu hale getireceksin.

Âlem-i imkan. O halde bunları elde olabilmek için dine girmek lazım.

Şimdi piyasada bir lakırdı var.

“Din ne demektir efendim?”

Bu suale ehemmiyet verin aziz cemaat.!

Birisi sorar: “Din ne demektir?”

Hep cevap şudur. O salak cevabıdır haaa.

Din efendim namaz kılmak, oruç tutmak diye cevap verirsiniz.

Ulan halbuki namaz kılmak, oruç tutmak dinin umdeleridir, din değildir.

“Ben biliyorum!” diye de bir çok zırıltılar ederler.

Namaz kılmaz, oruç tutmak din değildir, dinin umdeleridir.

Din, bizim bu âleme nereden geldiğimizi, ne gibi vazifelerle mükellef bulunduğumuzu, ve bu âlemden nereye gideceğimizi bildiren bir İlm-i Celildir.

Bunların muallimleri vardır, dinin muallimleri hocaları.

Nasıl efendim coğrafya muallimi vardır. Bilmem efendim.

Tabii ilimler muallimi, matematik muallimi olduğu gibi bu İlm-i Celilin muallimlerine de Enbiyâ ismi verilir.

Peygamberler. Peygamberler Allah'ı ıspata değil, beyana, kelimat-i ilahiyeyi ilana gelmiştir.

Birisi efendim bana Allah'ı ispat et.

Ne münasebet. Allah muhtac-ı ispat değildir.

Sen ne oluyorsun ki: "Aklına sokacağım da Allah'ı ispat edeceğim!"

Kepazeye bakın cemaat.

Allah muhtac-ı ispat değildir.

Peygamberler de Allah'ı ispat için gelmemiştirler.

Allah'ın vahyini bize bildirmek için gelmiştir.

Çünkü biz ona mütehammil değiliz.

Vahy-i ilahiyi alabilmek için tamamıyla temizlenmek lazımdır.

Onu da Cenâb-ı Peygamber Efendimizi Allahu Zülcelâl muayyen bir terbiye, muayyen bir vücut, muayyen bir tolerans içinde yaratmıştır.

O kıvama geldikten sonra Cebrail kendisine görünüyor ve vahiy getiriyor.

Niçin Cenâb-ı Allah'tan doğrudan doğruya vahiy gelmiyor.

Çünkü Vücud-u Rasûl da cesettir, insan vücududur, tahammül edemez ona.

Onun için araya Melek, Cebrail isminde bir tanker koyuyor Cenâb-ı Allah.

O tanker gidiyor, Sıdretü'l- Münteha'ya, hortumuyla içini vahi-yi ilahiyi dolduruyor.

Geliyor görünmeyen hortumunu Rasûlullah'ın mübarek kalbine takıyor.

Ve Rasûlullah'ın tahammül edeceği şekilde vahyi indiriyor.

Rasûlullah da bizim tahammül edeceğimiz şekle indiriyor onu, bize getiriyor.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 49

Onun için araya Melek, Cebrail isminde bir tanker koyuyor Cenâb-ı Allah.

O tanker gidiyor, Sıdretü'l- Münteha'ya, hortumuyla içini vahi-yi ilahiyi dolduruyor.

Geliyor görünmeyen hortumunu Rasûlullah'ın mübarek kalbine takıyor.

Ve Rasûlullah'ın tahammül edeceği şekilde vahyi indiriyor.

Rasûlullah da bizim tahammül edeceğimiz şekle indiriyor onu, bize getiriyor.

Onun için bu gün elimizde olan aziz cemaat Kur'ân-ı Kerim inme tarzındaki Kur'ân-ı Kerim değildir.

Mesela birinci âyetten başlar: "Bu gün bu indi, yarın o indi!"

Yooooo! Bakarsınız birinci sayfada yirmi sene evvelin, sonra inmiş âyet gelir, bir sene inmiş âyet biraz sonra gelir.

Cenâb-ı Peygyamber …bizim tahammül edeceğimiz hudud dahilinde tensib etmiştir.

Elimizdeki Kur'ân-ı Kerim budur.

Yoksa o âyetleri indiği tarzda şey etse kimse okuyamaz, tahammül edemez, dünya mahvolur.

İşte bu Ayet-i Kerimelerin nereden nesinin geldiğini bazı insanlar bilirler. Bunlar Sırr-ı Kur'ân derler.

Sırr-ı Kur'ân buradadır.

Bu işler çok karışık işlerdir.

Biz Elhamı okuyalım kâfiii.

O halde Rasûl-i Ekrem Efendimiz yani Peygamberler, Enbiyâların bilhassa bizim Peygamber efendimizin iki cephesi vardır.

"Nasıl cephe?"

Bi evin bir sağ cephesi bir sol cephesi olduğu gibi Rasûlullah'ın da iki cephesi vardır.

Birisi Cephe-i Vilâyettir.

İkincisi Cephe-i Nübüvvettir.

Cephe-i Vilâyet Hakka nazır olan cephesidir.

Yani Cenâb-ı Allah'a nazır olan cephesidir.

İkinci Cephe-i Nübevvet ise halka, bize kullara nazır olan kısmıdır.

Rasülun Hakk ile olan muamelesi gecedir.

Gece, Rasûlullah halk ile meşgül değildir, Hakk ile meşgüldür.

Onun için Teheccüd namazı Efendimize farz emr olunmuştur.

Nebiye göre gece muamelesi, Hakktır.

Nebiye göre gündüz muamelesi, Halktır.

Yani gündüz Halkla, biznen uğraşır.

Gece Hakk'nan uğraşır.

Gece Hal-i münacaattır.

Münacatın mahalli de, kürsüsü de salattır biliyorsunuz, namazdır, Miracü'l mü'minindir.

Gündüz hali, davet ve tebliğdir.

Tebliğin mahalli de neresi olursa, Allah'ın kullarıdır.

"Sen şunu şöyle yapacaksın, Ben Allah'ın Rasülüyüm, şu emri, şu emri şu emri!" halka getirmiştir.

Hakiki insanda olan bu esmaların menevişleri ortaya çıkarsa melekten büyük olur insan.

Melekler insanlara bile gıpta ederler.

Cebrail (a.s.) bazen Meclis-i Rasûlullah'a geldiği zaman, Cebrail'in de bir güzelliği vardır.

Biz görmedik bilmiyoruz, Rasûlullah'ın târif ettiği.

Cebrail'inde bir kendine güzelliği vardır.

Cebrail Araplar nezdinde o zamanın en güzel, gâyet yakışıklı ve güzel bir erkeği vardı.

Dihye r.a. Sahabe-i kiramdan gâyet yakışıklıymış.

Cebrail onun suretine girip ekseriya Meclis-i Rasûle öyle gelirmiş.

Sahabe kiram bunu bilirmiş.

Dihye radyallahu anhı kıskanıyor bakınız melek.

İnsandaki melâhata bakınız.

İnsandaki letâfete bakınız!

Melek bile kendi suretiynen Dihye radyallahu anhunun şekline giriyor, Rasûlullahın huzuruna öyle geliyor.

Ashab-ı Kiram onu bilirmiş.

Onun için insan insanlığının kıymetini bilin aziz cemaat!

Rasûl-i Ekremi anlamağa çalışın!

Bu güzellik sizde de var.

Peygamber Cephe-i Vilâyet-i ile bütün hakikatları bilir, görürdü. Cephe-i Vilâyet-iyle.

Mesela; Beni otuz sene evvel birisi görse idi beni, siyah saçlı, eee bunun otuz sene sonra saçları beyazlaşacak bilirsin değil mi? Bilirsin.

Şimdi bak yapraklar açıyor değil mi açıyor.

Bunlar bir gün birisi sorsa: "Bunların sonları ne olur?"

Bunlar sapsarı olur be birader dersin?

Nerden biliyorsun? Haaaa.

Bunun sarı olacağını biliyorsun değil mi? Değil mi?

Siyah saçın beyaz olacağını ama, bak daha bunlar yeşil iken sarı olacağını biliyorsun evvel.

Çok iyi dikkat edin cemaat.

Bu yeşil yaprakların bir gün sararacağını biliyorsun. Daha sararmamıştır.

Siyah bir saçın sonradan beyazlaşacağını, saçın siyah iken bildiğin gibi mi'raçta da da Allahu lem yezel sessiz, sözsüz, sizsiz, bizsiz doksan bin kelimat konuşmuştur Rasûlullahu Sallalahu Aleyhi Vessellemle.

Onun için nasıl ki yaprakların bir gün daha sararmadan bunun sararacağını bildiğin gibi Ebu Cehil avânesinin de iman etmeyeceğini Rasûlullah böyle biliyordu.

Yani bu ağacın yaprakları şimdi yeşil, sararacağını nasıl daha sararmadan bildiğin gibi Rasûlullah da Ebu Cehilin İslam olmayacağını bu yapraklar gibi biliyordu.

Cephe-i Vilâyet-i ile biliyordu.

Nübüvvetin, nübüvvet tarafının da imanı kabul etmeyeceklerini, haaa Cehpe-i Vilâyetle Ebu Cehil'in İslamiyeti kabul etmeyeceğini bildiği halde nübüvvetin de imanı tebliğe memur olduğunu bildiği için burada durakladı: "Eee Yalınız tebliğ edeceğim bunu değil mi?

Ama bu herif kabul etmeyeceğini ben biliyorum bunun!"

Durakladı burda: "Ben ne diye beyhude buna şey edeyim.!"

O zaman bir âyet-i kerime indi.

"Festekim kema ümirte"

O zaman bir âyet-i kerime indi.

“Habibim sen nübivvet vazifene istikrar et! Onlar kabul etseler de etmeseler de imanı tebliğe devam et!” çıkıyor.

Onun için diğer bir âyette de onun altında.

“Yapılacak işlerde eshabınla müşavere et!”

Eshabınlan konuş harba mı gideceksin eshabınla konuş, Şunlan mı yap...

Ama bakın Cenâb-ı Peygamber Cephe-i Vileyatte her şeyin aslını biliyor. Biliyor ama bu Peygamberin bilmemezliği değildir.

Bir nevi tenezzülüdür.

Sahabe de müşavere etmekle tenezzül etsinler diyedir.

Yoksa Peygamberin başkalarının reyine ihtiyacı var demek değildir.

Bu bir nevi ümmete, sahabesine Rasûlullahın iltifatıdır.

Büyüğün küçüğe tenezzül ve merhameti gibi bir şeydir.

Kur’ân-ı Kerim de yok mu?

Cenâb-ı Allah meleklerle müşavere ederek: “Ben insan yaratacağım” demiştir.

Meleklernen konuşmaya ihtiyacı mı var Cenâb-ı Allahın?

Hayır bunlar saltanat-ı ilahiyyedir.

Hâşâ Allah'ın meleklerle müşaveresi bir ihtiyaç değildir.

Onun için İslam, Hazreti Rasûle anlamağa savaş.

"Efendim biliyorum Peygamber!"

Eeeee biliyorsun. Niye yaptın, onun hangisine benzettin.

Efendim saç bırakacağım.

Saç bırakacaksan Rasûlullah'ın bu memelerine, bu kulak memelerine kadardı mübarek saçları.

Bırak öyle saçı.

Şimdi bir nevi saç çıktı bitıls saçı. Bitıls. Haydut saçı.

Bitıls hâşâ sümme hâşâ pislik böceği var ya pisliklerde gezer.

Bitıls İngilizce o demektir. Pislik. Affedersiniz pislik böceği demektir.

Çünkü başka kendine lakırdı bulamamış da onu koymuştur.

Bitıls pislik böceği demek İngilizce Türkçe manası.

Ne bu haydut gibisin.

Bırakacaksın güzel saç bırak omuzlarına kadar.

Tara oğlum!

Rasûlullah'ın yaptığını, yalan söyleme her gün yıkan!

"Suyun kasesi bin altın olsa her gün yıkanınız!" diyor Cenâb-ı Peygamber. Bunu çölde söylüyor.

Şurada üç metre kazsan su çıkıyor.

Evinizde her gün hamam günü vardır.

Efendim Salı günleri hamama gideriz.

Perşembe günü de çamaşır yıkarız.

Öteki günler ne oluyor? Dedi kodu oluyor.

Her gün yıkan, her gün yıkan.

Su, yağmur göl gibi akıyor.

Her gün yıkanır tepeden tırnağa tertemiz olursan yarın öldüğün zaman mahallenin hocası yakarken melekler de yıkar seni.

"Efendim ben Salı günü hamama giderim!"

Eeee!..

"Hafta da bir defa da üstümü değiştiririm!"

O arada ne oluyor?

Her gün yıkan oğlum, her gün yıkan!

Mümkünse her günde çamaşırını da değiştir.

“Efendim benim çamaşırım!”

Derini değiştir derini, fırçala derini!

“Efendim her gün yıkanmada ne var?”

Her gün abdestli gezmede, ayak basmada ne varsa onda da o vardır.

Bunlarda başka başka zevk vardır.

Yav torununu alırsın öpersin, çocuğunu alır öpersin, başka tad bulursun.

Annenin elini alır öpersin, başka koku alırsın.

Sevdiğin bir büyüğün elini öpersin, başka koku alırsın.

Sevgilini öpersin, bambaşka.

Cihaz aynı, makine aynı, dudak aynı.

Zevkler değişiyor oğlum. Zevkler değişiyor!

Bunlar hepisi sende. Hepisi sende!

Temizlen temizlen!

Yarın ahirete intikal ettiğin zaman demir kaşağı ile bile temizlenemezsin. Burda temizlenmeye bak!

Allah cümlemize sevdiği ve razı olduğu yolları göstersin!

Ama göstermiş Cenâb-ı Peygamber.

Onun için siz de aziz cemaat bir işin bir manevî tarafı vardır.

Bir de zâhirî tarafı vardır. Zâhirî tarafı vardır.

Namaz mesela namaz. Ta'dili ile yat kalk! Bu şeriat namazı.

Birde kalb namazı var. Onlarınan birbirini birleştirdi mi tamaaaaam. Mi'raç başlar o zaman.

Manevî tarafı vardır dedik bir de zâhirî tarafı vardır.

Zâhiri tarafı dar kafalılar için.

Nasihat lakırdı dinlemeyenler için.

Manevî tarafı ise anlayanlar için.

Cenâb-ı Peygamber diyor ki: "Ba'de suhufun suhufu beyne suhufu suhufun."

Namazda, namazda saflarını,

Burda saf, bildiğimiz dizi.

Ama saf-dizi, rükuya gittin zamanda dizidir oğlum!

Secdeye gittiğin zamanda dizidir oğlum!

Değil mi aynı dizi, iniyor kalkıyor.

Beyne suhufun: Bu safların arasını bozanlar, açlık duranlar, imamdan evvel gidip kalkanlar, bunlar nasıl safların aralarını bozarsa, Allah'a kasem ederim ki Cenâb-ı Allah da onların kalblerinden kendisinin münasebetini aynı suretle şey eder, kırar atar!" diyor.

Bu namaz olmaz!

Bu gün ama iyi kıldınız namazı haaa.

Ama ben bakmadım.

Caminin içinde insanın yüzüne sürülecek bir rahmet indi de ondan.

Aman cemaat aman cemaat!

Gel sizinen bir mukavele yapalım, noter mukavelesi.

Ne nasıl?

İslami noter, var mısınız?

Girebilir misiniz hesaba?

Var mı, kendine güvenen var mı?..

Bundan sonra her gün abdestli gezeceğiz.

İnşallahısı yok!

Gece namazı kılacaksınız iki rekat, fazla değil.

Ayda üç gün oruç tutacaksınız.

Girebiliyor musunuz hesaba?

İnşallahısı yok!

Burada Allah'ın, mescididir burası. Burada tasarruf Allah'ındır.

Var mı? Sıkı mı?..

Gel bi kırk gün benlen böyle bir bir şeye gir ondan sonra bak ben seni nereye götüreceğim!

Bu şaka maka değil, para da alacak değilim.

Ondan sonra kırk günden sonra yarışa gireceğiz, at yarışına!

"Nasıl at yarışı?"

Uyumamak at yarışı!

Ondan sonra bıkana kadar oruç tutacağız, beş ay, altı ay, yedi ay.

Yorulanlar başlayacak kıvrılmaya.

Ondan sonra geride kalanlarla gel bak neler yapacağız.

Var mı?

Yooook! Kolay değil bu işler oğlum!

Onun için halka minnet kapını kapayınız, minnet etmeyiniz kimseye!

O zaman Hakk'ın iyilik kapısı açılır, minnet kapını örtersen!

Kader dalgalarına teslim olun aziz cemâat!

İnsanların durumunu ölçecek mânevî âletler vardır.

Nasıl ki voltmetreyi ölçüyor.

Bilmem efendim şunun gaz adedini ölçüyor.

Termometre sıcaklığı ölçüyor.

Voltmetre cereyanı ölçüyor.

Bilmem efendim manometre gazın kuvvetini ölçtüğü gibi insanlara da mâneviî âletler vardır.

Bu kanunları bulmak lâzım.

"İnküntüm tühübbuna rahmeti ferhamu halkiii!"

Bir hadis-i kudsîde: “Rahmetime mazhar olmak istersеniz yarattıklarıma şefkat ve merhametle muamele ediniz!” diyor.

Efendim faredir, ezme bırak, başkası ezsin!

Sinek öldürme, başkası öldürsün.

Sokma işine. Sokma işini!

Bunu böyle yaparsan ulan bu benlen ahbaptır diye senin evine de girmez fare.

Efendim: “Küllüm muzırrın yüktelun!” buyurmuş Cenâb-ı Peygamber.

Haaaaa!

“Bütün mızırları öldürün!”

İçindeki muzırı öldür içindeki muzırı!

Karıncanın sana bir zararı yok.

Dar kafalılar işi biliyorsun.

“Eeeeh! güp güp güp!..”

İçindeki muzırları öldür, içindeki mızırları!

Onun için müşfik olmak lazımdır.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 50

Efendim: “Küllüm muzırrın yüktelun!” buyurmuş Cenâb-ı Peygamber.

Haaaaa!

“Bütün mızırları öldürün!”

İçindeki muzırı öldür içindeki muzırı!

Karıncanın sana bir zararı yok.

Dar kafalılar işi biliyorsun.

“Eeeeh! güp güp güp!..”

İçindeki muzırları öldür, içindeki mızırları!

Onun için müşfik olmak lazımdır.

Çok fakir ve topal, yaşlı atmış yedi atmış sekiz yaşında bir çobancağız.

Şehrin koyunlarını, Koyun sahipleri de çok hiddetli herifler.

“Koyunum kaybolur baba, bacağını kırarım!” diyor zâlim herifler.

Götürmüş koyunları.

Belâlı bir herifin de bir koyunu varımış.

Üstüne de böyle bir boya vurmuş ki: “Aman bunu kaybetmeyin!”

Herif: “Keserim adamı!” diyor.

Koyun sürüden kaçmış.

Bizim topal Ahmet peşine haydi .

Koş babam. Bir saat koşmuş. Koyun koşuyor.

Gelmiş koyun da yorulmuş.

Koyun orda bu Ahmed burada.

“Haaa Haaa Haaa!..”

Biraz kendine gelmiş, ayağa kalkıyor koyun da kalkıyor.

Üç saat koyunun peşinde!

Artık o Ahmet ağa şeyi unutmuş o derebeyini merebeyini.

“Ne olursa olsun!” demiş. Şimdi bir daha gitmiş.

Artık adım atamıyor Ahmet ağa, koyun da öyle: “Haaa Haaa Haaa!..”

Biraz sonra yine kalkmış derken bir çukurun içinde yuvarlanmış.

Sarmaş dolaş olduğu derken yakalayıvermiş koyunu.

Bak siz bile kızdınız!

Koyuna ne yapmış, bizde olsa keserdik.

Yahutta bir iki tane yumruk vururduk.

Ahmet ağa öyle yapmamış, basmış bağrına: “A mübarek demiş. Hem kendini yordun hem ben yoruldum!” demiş, öpmeğe başlamış.

Gördün mü Allahın Es Sabûr Esmasını.

Aha bu hepimizde var!..

Giderken efendim kızıyor Muttalib, şuradan pazara geliyorlar.

Ben Pazar günleri boş bulunursam giderim pazarlarda neler oluyor oğlum.

Ohooo. Bi gidin de!

Siz yalnız gidip tavuk, yumurtaya bakıyorsunuz.

Orda gelen heriflerin tiplerine bakın neler konuşuyorlar.

Allah'ı unutmuşlar, Peygamber'i unutmuşlar.

Dünyada var mıymış yoğumuş!

Ölecek miyiz ölmeyecek mi?

Hiç onları düşünen yok. Al ver. Bir hırstır gidiyor.

Oradan ahiret görünüyor, cehennem görünüyor.

Gidin de seyredin bakın, gidin de seyredin!

Pazar yerlerini ara sıra gezin, neler var orada.

Eşşeğe kızıyor, eşşek pislemiş orda.

"Allah belânı versin!"

Ulan abdestin yok. Güsulün yok!

Hayvanın yanında o pislik içinde Allah'ın ismi ağza alınır mı yavvv.

Sonra Hacı efendi!

Biraz sonra nasılsın diyorsun ona cebinden çıkarıyor.

Kutusunu ahh iki parfüm sıkıyor!..

Başkalarının kokularına bakma, kendindeki kokuyu çıkar ortaya!

Cenâb-ı Allah bir Hadis-i Kudsî de diyor ki:

"Oruçlunun ağzının kokusu reyhandan daha güzel kokar!" diyor.

Ağzını şöyle yap, amaaa diş kokusunda!

O Nasıl ki yüzünü aynada görürsün, aynada.

O kokunu alacak bir ayna bulursan sendeki kokuyu da bulursun.

"Ama efendim bize öğret bu kokuyu!"

Öğretiyim oğlum, ama tımarhânenin yoluna gitmek ister misin?

Kendinde bu kadar güzel koku olduğunu şey etti mi çıldırırsın oğlum!

Öküzler kendi etinin güzel olduğunu bilseydi, kendi kendini yerdiler.

Bunlar hep sende var, temizlen temizlen!

Kur'ân-ı Kerimde bir Âyet-i Kerime vardır.

"Ulaike hümul müflufun" Bu var değil mi?

"Ulaike hümul müflufun" bunu hepiniz biliyorsunuz.

Bunun mânâsının içine bir dalın da bakın neler var.

“Onlar felah bulacaktırlar!” diyor.

Ne felah bulacaklardır taayyün etmiyor Cenâb-ı Allah.

Neden felah bulacaklar? Ulaike…

Neden bulacakları gizlidir bu Âyet-i Kerimede.

Bu Âyet-i Kerime çok mühimdir haaa!

“Ulaike hümul müflufun” kelimesini Nahcivanî Nimetullah Hz. hiçbir tefsire şey etmeden meâlen Kur’ân-ı Kerimi yazmıştır.

Buna altmış sayfa ayırmıştır.

İbnü’l- Nakkaş atmış ciltlik Kur’ân tefsiri yapmıştır.

Şu “Ulaike hümul müflufun” a üç cilt ayırmıştır. Ulaike!

Meşhur İbnü’l- Nakkaş 701 de yaşamıştır. Hicri 701. İbnü’l- Nakkaş.

Niye “Ulaike hümul müfluhun” da, ne felah bulacaklarını Allah söylemiyor.

Elbette herkesin istediğini bulsun diye, Allah adildir.

“Ulaike hümul müfluhun” neyimiş bu?

Bir kısmı saadet-i ebediyyeyi arzu etti: “Allah benden bir şey sormasın!”

Bir kısmı: “Ateşten beni Allah korusun!” der

Bir kısmı Rıza-yi İlahîyyenin peşine koşar.

Bir kısmı “ruyeti il vücuhun yevmeizin naziretin ila rabbiha nazira”

Alnım temizlensin de Cemâl-i İlahîyyeye mazhar olayım göreyim. der.

El müfluhun. “Ulaike hümul müfluhun.”

Neye felah bulacaklar, acaba. Neden kurtulacaklar, neden felah bulacaklar?

Bu da taayyün edilmemiş!. Yine cevabı şu;

“Ey menfi ruhlu, muhteris, paraya tapan, her şeyi inkar eden dinsiz!

Sen cehennemde felah bulacaksın! Muflihun!

Ey Sâlih Kul, sen de cennette felah bulacaksın!

Ey Ârif Kul, sen de Rıza-i İlahîde felah bulacaksın!

Ey Âşık, sen de Ru’yet-i İlahî de felah bulacaksın!” demektir.

“Ulaike hümul müflufun!”

Hem o tarafa neye felah bulacakları, ney edecekleri meçhul bu âyette. Onun için Allah adil olduğu için dinsiiz, sen…

Cehenneme girmek de bi hüner haa ağam! Cehenneme girmekte bir hüner!

Herkesi de cehenneme sokmazlar, insanı sokarlar, insanı!

Makarr-ı İlahî olan, sana şah damarından daha yakîn olan, bu vücudda iken Cenab-ı Allah'ın makarrını dediği sûrette şey etmedin!

Onun için kıymet veriyor Cenâb-ı Allah sana.

Onun için kıymet veriyor, cehenneme sokuyor,

Cenâb-ı Allah yine her yerde hazır ve nazır olduğu için O'nun Hayy Esmasının kuvveti ile cehennem ateşine tahammül ediyorsun.

Yana yana temizleniyorsun!

Onun için nasıl ki altının içine bakır karışır.

Bakırı ayırmak için nuhası, yakarsın onu bakır ayrılır.

Bu edepsizlik de ayırmak için senden cehenneme gideceksin.

O halde cehenneme gitmek demek Cenâb-ı Allah senden bir şey bekliyor, sende biraz altın var.

“Şunun nuhasını, bakırını ayırıyım da altın geri kalsın!”

Yoksa saf bakırı kuyumcu sokmaz şeye potaya!

Beyhude ateşini sarf etmez.

Cehenneme girmek de hünerdir ağalar!

Cehenneme girmek de hüner yaa!..

Onun için Allah bir edepsizliğin neticesi seni cehenneme sokarsa, tahammülü de O verecektir.

Demek ki sana kıymet vermiş:

“Bu benim kulumdur ama edepsiz kulum, bi temizlensin hele!”

Kulluktan çıktı mı!”,,

Onlara hayvanlara niye yok, cennet-cehennem.

Sokakta yemediği haltlar yok hayvanların.

Aslan adamı parçalar, o ötekinnen zina eder!

Hiç kimse bakmaz hiç kimse bi şey söylemez.

Sokakta at, bi tekme atar herifi öldürür.

Ata mahkeme? At mahkemesi yoktur!

Hayvanlar birbirlerini ısırırlar, boğarlar, ne polis tutar onları, zabıt tutar.

Ne götürürler mahkemeye, hapishâneleri yoktur.

O halde kıymet vermiyor Allah onlara insana veriyor.

Ama efendim onların da ince tarafları var oğlum!

Çok derinde, dedim ya size çıldırırız hepimiz.

Salih(as.)'in buzağısı, Süleyman asleyhisselamın Hüthütü.

Yemliha, Mekselina, Mislina, Mernuş, Tebernuş, Şazenuş, Kefeştatayuş, Kıtmir

Ashabil Kehf'in kıtmiri, köpeği.

Bunlar cennetliktir!

"Hani dirilme yoktu?"

Onları karıştırma, tımarhanelik olursun! Onlar başka işler, kafalı işi değil o!

Onun için bu hakiki yoldan yürüyenlerde bir Ayet-i Kerime:

"…İnnehu lâ ye'su min revhillâhi illel kavmul kâfirûn"

"Bana inananlar için ye's yoktur!" diyor Cenâb-ı Allah.

Haramdır yeis onlara.

Hakiki Allaha inananlar içinde ye’s(ümitsizlik) yoktur, keder yoktur.

“Niye yok?”

Allahın rızasında!

“Allahın dediği olur!” diyor herif.

“Efendim felanca öldü, kolum koptu!”

… herif! Verdi-aldı!

“Benim nem var. Haramdır!” diyor.

Bir Hıristiyan papazı Afrika çöllerine gidiyor.

Kulağında burnunda halkası olan, insan eti yiyen yamyamları, Mesih’in Hz. İsa’nın muhabbetini aşılamak için bir papaz kafilesi gidiyor. Herifi şiş yapıyorlar yamyamlar.

On sene sonra ikinci kafile gidiyor onu döner kebap yapıyorlar.

En nihâyet gidiyor bu yamyamlara, Hıristiyan yapıyor bunları.

Uğraşıyor adam. Mesih’in Dinini aşılamak için.

Bizde ulemâ senelerce enfiye çekmiştir.

Yardakçılık etmiştir, bunlar hakikat maalesef! Ulemâ dediğimiz herifler.

Bir İngiliz büyük ictimayatçısı var, beş altı sene evvel öldü, Bernard Shaw diye bir adam.

Müthiş bir zekâsı var kafasında.

Çok, şey bu ahlâksızlığa düşman bir adamdır.

Dünyadaki rezâleti ahlaksızlığı önleyebilmek için yegâne çare -kendimizin kitabı bu!-

“Hz. Muhammed’in getirdiği dindir!” diye bağırıyor İngiltere’de.

“Dünyayı saran bu rezâlet ancak bununla önlenebilir!” diyor Bernard Shaw!

Asırlardır bizim ulemâmız yardakçılık etmiştir.

Bazıları söylemek istemişler, sözleriyle amelleri olmadığı için bir iş yapamamışlar.

İstisnâlar var efendim, istisnâ kaideye girmez efendim, istisnâ kaideye girmez!

Nâfiz bir nazarla bakacak olursak, kabahat yarım midesine düşkün, para peşinde koşan, hoca kılıklı, ne olduğu meçhul zavallı cerciler yapmıştır bunu.

Bu hakikattir efendiler.

Almış eline koskoca: “Aman amuca şunu yapma cehenneme girdin. Aman şunu yapma cehenneme girdin!”

Ağzını açamaz oldun!

Cennetin anahtarı herifin cebinde, bilet kesiyor!

Ulemâmızdadır kabahat efendim, bu hale bizi sokan bunlardır!

Vel para, al para. Gitti geldi. Gitti geldi!..

Size bir hakiki bir hekaye anlatayım.

Yalınız, benim bir doktor arkadaşım, sınıf arkadaşım Allah rahmet Eylesin iki sene evvel vefât etti.

Bunlar aslen Gürcistan’dan gelmedirler, Eskişehir’de otururlar.

Bundan elli sene evvel babası bu da küçük çocuk Eskişehir’e gelmişler.

Eskişehir o zaman küçük on bin nüfuslu bir yer.

Etrafı hep orman, Ramazan ayı gelmiş.

Gelen zât da hoca efendi haaa!

Kısa boylu, fevkelâde zeki bir adam, oranın müftüsüne gitmiş.

Kendi mübarek ağzından dinledim. Allah rahmet Eylesin.

Babası da bundan on altı sene evvel vefât etti.

“Gittim müftü efendiye diye Doktor oğlum!” dedi

“İşte biz Hocayız, bir cerr yapayım, fakir muhacir geldik!” dedim.

Müftü efendi bana bir kağıt verdi, bir iki da jandarma kattı.

Şu yukarı ki köylerden birine gönderdi, diyor. Kalktık gittik.

Bana yolda dediler ki: “Bu köyde namaz kılmazlar ağam!” dediler.

“Sen beyhude gidiyorsun, para da vermezler!”

“Eeee gidelim bakalım!” gittik diyor. Akşam üzeri vardık oraya.

Yarın da Ramazan, bu gece teravih başlıyor.

Jandarmanın tesiriyle abdestli, abdestsiz camiye millet doldu diyor.

Bu olmuş hakikat.

“Giydik sarığı cübbeyi diyor. Geçtik. Yatsıyı kıldık!” diyor.

“Ondan sonra teravih namazına, jandarmalar da bekliyor dışarıda” diyor.

O zaman odun var.

“Allahu ekber!” dedik. Kıl babam ulan. Kıl babam. Kıl babam!..

Oldu diyor saat on bir buçuk. Gece, on bir buçuk.

Ben de yoruldum diyor. Ondan sonra Esselamün aleyküm! Dua ettik.

Millet dağılacak.

“Aziz cemâat dedim” diyor.

Ben bu gün yorgunum dedim”

Atmış rekat namaz kıldırmış onlara. Atmış rekat”

Yani üç günlük teravih kıldırmış, bu olmuş bir hakikat .

Demiş: “Aziz cemâat ben bu gün yorgunum demiş. Anca atmış rekat namaz kıldırabildim. Yarın inşallah yüz yirmi rekat kıldırmağa başlarım!” demiş Dağılmışlar. Bu olmuş. Bu.

Gittim diyor. Bana bir oda şey ettiler diyor. Oğlum diyor saat üçte diyor.

Daha sahura var diyor.

Tak tak tak fenerinen geldiler. Muhtar heyet ricaya geldiler.

"Hoca efendi demişler. Biz senden memnunuz demişler. Çok teşekkür ederiz ama demişler Müftü efendinin haberi yoktu. Siz gelmeden biz bir ay evvel biz İzmirden bir hocayı pehlemiştik demiş.

Şimdi gece yarısı da o geldi ayıp olacak!"

Yoksa hoca moca yok haaa!..

Herifler namaz kılmamak için yapıyorlar bu işi.

"Hoca efendi geldi. Sen yabancı değilsin. Burda kalsan sana iki mecidiye veririz biz!"

Mecidiye o zaman iyi para haaaa! Mecidiye para.

"Biz demiş yirmi altın topladık. Şunu ald a sen başka köye git!"

"Aldım cebime koydum yirmi altını!" diyor.

"Ertesi gün geldim aşağıya!" diyor.

Eskiden cer böyle idi, şimdi cerr tuhaf bişey.

Başkasından midene bi şey sokarken islami, islami ve ruhun safiyetini zedeler oğlum.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 51

Başkasından midene bi şey sokarken islami, islami ve ruhun safiyetini zedeler oğlum, safiyetini zedeler!

Cenâb-ı Peygamber buyuruyor bir hadiste ki: “En hayırsızlar namazdan çalanlardır!” diyor. En hayırsız insan namazdan…

Namazdan nasıl çalınır?

Gittin secdeye: “Subhâneee rabbiyel alâaaa, Subhâneee rabbiyel alâaa, Subhâneee rabbiyel alâaa.

Allahuekber!”

Çalıyorum şimdi: “Subhâne rabbiyel alâ, Subhâne rabbiyel alâ, Subhâne rabbiyel alâ. Subhâne rabbiyel alâaaaa, Subhâne rabbiyel alâaaaa, Subhâne rabbiyel alâaaaa bitti. Allahuekber!”

Rükuya gittin: “Subhâne rabbiyel aziiiiim, Subhâne rabbiyel aziiiiim, Subhâne rabbiyel aziiiiim!” Bitti.

“Semiallahu limen hamide. Rabbene lekel hamd. Allahuekber!”

Subahallahî rabbiyel azim, subhânallahî rabbi, Subhânallahî. Semiallahulimen. Allahu ekber!”

Bu namazdan çalma değil aşırma derler buna, gangasterlik derler.

Çalmanın da bir usülü var!…

Şimdi çocuk doğar, yürümeğe başlar, işte evde yürüyo, daha mektep çağı.

O kendi kendine: “Ulan bir büyüsem de adam olsam!”

Daha büyürse: “Hele bir evlensem, yuva kursam!” der.

Meslek edinir, bilmem ne olur, me’mur olur felan, subay olur, Emekli olur.

“Acaba ne zaman rahat edeceğim?” der kendi kendine.

Bu zincirleme düşüncelerin, geçmiş günlere dalar bu.

Ben şunu yaptım, şunu yaptım, şunu yaptım.

Üzerinden soğuk bir rüzgar esmeğe başlar.

Her bi şeyin elden nasıl kaçtığını o zaman anlar insan!

İşte en geç insanın anladığı hayat denilen muamma budur oğlum!

Onun için gününüzü geçirmeyin!

“Efendim şunu yapayım da bunun üzerine şunu koyayım da ondan sonra bi!”

Yok yok yok oğlum!

Yarın yaşayacağın nereden mâlum, kim garanti etti seni, kim garanti etti?

Onun için biran evvel aklımızı başımıza.

Şimdiye kadar da zaten aklımızı başımıza almadıysak şimdiden sonra bir şey olmaz!

“Nasıl olmaz?”

Efendim ben şimdiye kadar dalâlette gezdim.

Oğlum dalâlette nerde gezersen gez!

Hz. Ömer nerdeydi ki, kırk küsur yaşındayken eşkiyâydı.

Rasûlullahın nazar-ı akdesi ile karşı karşıya geldi, muhterem oldu.

Her gün bakın haa! Nazar-ı akdesi ilahî Rasûlullah.

"Sakın terki edepten küyu mahbubu Hudadır bu,

Nazargâh-ı ilahîdir Makam-ı Mustafadır bu!"

Her gün Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellemin mukaddes ravzasına ilahî nazar iniyor.

Sen salavat-ı şerife getirirsen sana da o nazarı intikal eder.

Ahaa secde!

Ama; namazdan çalma, hırsızlık etme, aşırma, adam akıllı namaz kıl!

Buna devam eder, abdestli gezer, gece namazı kılar, geceler, ayın üç günü oruç tutarsan, Allah bir sıfır kor onun önüne! Koydu mu otuz günün oruçlu geçer oğlum, otuz günün oruçlu.

Her gece teheccüd namazına kalkarsan kadir gecesini sen bulamazsın o seni bulur!

Kadir gecesini aramışlar bulamamışlar. Kadir gecesi seni bulsun baaari!

Üçyüz atmış beş gün teheccüd namazına kalktı mı kadir gecesi seni bulur.

Artık o hesabına girer senin haberin olmaz.

Sen illâ onu bulacaksın! Gece bulunmaz, gece seni bulur.

İçinizi temizle, yalan söyleme, haram yeme!

Ondan sonra bu kırk güne devam ettikten sonra gel, sana bir şey söyleyeceğim kulağına onu oku sahabe olursun, Sahabe, Sahabe!

“Ulan bu devirde sahabe olur mu?”

Olur yaaa!.. Sahabe de var bu devirde, tabiin de var!

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellemin rüyana girdi mi sahabe olursun.

Çünkü O rüyaya girdi mi, hakiki Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellemin’in yüzünü görmüşsündür.

Görmüş birisi mesela kimseye söylemecek!.

Seni de birisi görürse o sahabe.

Sen sahabesin o da habersiz tabiin olur.

Zaten tabiinnen sahabeler dünyada eksik olduğu zaman, kıyamet kopar.

Kadr ü kıymetinizi aziz müslümanlar bilin!

Kadr ü kıymetinizi bilin! Kadr ü kıymetinizi bilin!

İçinizde olan, size şah damarınızdan daha yakin olan Cenâb-ı Allah.

“Velezikrullahu ekber” diyor Ayet-i Kerimede.

En büyük zikir Allahın zikridir.

Onu bazıları “Velezikrullahu ekber” en büyük zikir, Allahın zikridir.

E Gâyet tabi Allahtan başka kimi zikredeceksin.

“Velezikrullahu ekber”

Sana şah damarından daha yakîn olan, seninle gören, seninle işiten, kalbinin çarpması esnasında kendi ismi şey eden Allah’la beraber zikretmeye başlarsın o zaman.

Temizlersen kendini, temizlersen kendini!

Bak şu boş şerit doldurdu içini, şimdi lakırdı ediyor orda.

Sen de içindeki şeridi doldur oğlum, şeriti doldur!..

Allah cümlemizi tuttuğumuz yoldan ayırmasın. (Amin)

Amin…

Esselatü Vesselamü Aleyk Ya Seyyidi, Ya Resulullaah.

Huz bi yedihi kallet hilleti edrikni.

Subhaneke ya Allem, Tealeyte ya Selam, Ecirna minennar bi afuvike ya Mücir.

Allahumme Entel Mennan

Bediussemavati Vel Ardi Zel Celali Vel İkram

Ya Hayy Ya Kayyum Ya Allahu Celle Celelehu…

Ya Rabbi biz asi değiliz.

Hatalarımız vardır, mağfiret hazinelerini açarak bu hatalarımızı yok Eyle ya Rabbi…

Kusurlarımızı affeyle ya Rabbi…

Bizi cehennem azabından koru ya Rabbi…

Memleketimizi her türlü afatı belaiye afatı semaviye afatı maraziyeden masun Kıl ya Rabbi.

Ordumuzu tutacağı işlerde mansuru muzaffer Eyle ya Rabbi…

Hükümet büyüklerimize kuvvet ihsan Eyle ya Rabbi…

Memleketimizi her türlü beladan masun kıl ya Rabbi.

Midemize, evimize helal lokma nasibi müyesser Eyle ya Rabbi…

Son nefesimizde ki buyurun Eşhedüen la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve Rasuluhu kelimesiyle … nasibi müyesser Eyle Ya Rabbi.

Yarın ahirete intikal ettiğimiz zaman, mezarda iltifat meleklerinle bize iltifat nasibi müyesser Eyle ya Rabbi…

Huzuruna geldiğimiz zaman Resulü Ekrem'in mübarek yüzünü görmek ve mübarek elinden öpmek nasibi müyesser Eyle ya Rabbi.

Bizi Affeyle, cehennem azabından masun Kıl ya Rabbi…

Lillahil Fatiha…

KAYIT 52

Aziz cemaat hepiniz Müslümansınız.

Fakat içinizde münafıklar var, münafıklar var!

“Nerden biliyorsun?”

Ben doktorum, hem insanın iç doktoruyum, hem de manevîyat doktoruyum!

Allah bu hassayı verdi bana.

Aha buradan aşağıya inemeyim!..

Cenâb-ı Peygamberin elimizdeki hadisler, hadis-i şerifleri insanlara birer manevî âlettir, insanları ölçer.

Âyet-i Kerimenin birinde diyor ki:

“Fe veylün lil müsallin Ellezine hüm an salatihim sahun Ellezine hüm yüraun Ve yemneunel maun.”

Vay haline o namaz kılan münafıkların!

Hâlâ namazda imamdan evvel secdeye gidenler var bunlar münafıktır oğlum.

Namaz kılmasınlar. Namaz kılmasınlar. Namaz kılmasınlar!..

Aha ikinci bir hadis: “Bir insanın ki bir uzvunda Cenâb-ı Allah bir sakatlık vermiştir. Yarısı münafıktır onun!”

Aha demin çıkan Hacı Efendi!

Bülbülnen, bülbülnen karga yan yana gelmişler.

Gelmiş Hazret-i Halvaniye demişler: “Bülbülnen karga yan yana!” “Yok oğlum! Yok!” demiş yok!

“Efendim aha gel gidelim bakalım.”

Gitmiş Bakmışlar ki bülbül de topal karga da topal.

Muhakkak bir taraflarından benzerleri vardır.

Vallahi ve billahi, Rasûlullah’ın şefaatından mahrum kalmayım ki münafıktır o!

O halde sizin bilmediğiniz bir şey biliyorum.

Git evinde kıl, git evinde kıl!

Senin arkandaki genç kılan adamın namazını bozma!

İşte ikisi de kaçtı, ikisi de kaçtı o münafıkların!

İsterse mahkemeye gitsin söylesin!

Buradaki benim kanunum, ben insanların yaptığı kanunlara cevap veremem, Allah’ın yaptığı kanunlara cevap veririm.

İmamdan evvel kafasını kıran münafıktır, bitti bu kadar.

Fetvâsı bu, istediğine sor!

Bu lakırdıyı da dünyada bir yerde bulamazsın.

Bakın nasıl kaçar o münafık!

Etmeyin Müslümanlar etmeyin, âhiret yakın.

Hiç biriniz yaşadığınız sene kadar daha yaşayamayacaksınız.

Bir insanın uzvunda bir noksanlık var mıdır, münafıktır.

Topallıyor mu münafık!

“Neresi münafık, herif evliya!”

Cesedi münafık!

Allah’ın lakırdısı bu, benim lakırdım değil.

Muhakkak bir edepsizliği vardır.

Cenâb-ı Allah o sakatlığı vermiştir ona.

Ondan intiba edip de kendi edepsizliğini düzeltmesi için.

Gözü mü kör oldu, muhakkak bir edepsizliği vardır.

Âyet-i Kerimeynen Rasûlullah’ın Hadisi ile bilmem efendime söyleyim Hadis-i Kudsîyle sabittir.

Bir yerine sakatlık verdi mi muhakkak o uzvunun bir edepsizliği vardır. Bütün hastalıklar bir İhtar-ı Rahmanîdir.

“El emrazı hedayayı min azzi ve celle lilabidin.”

Bütün hastalıklar, maddî-manevî hastalıklar, Allah’ın bir hediyesidir.

Hediye demek al şunu da ağzını ..., edep edepli ol demektir.

Edepli ol demek kuluna acıdığı için yaptığı edepsizlikten kurtulsun diye....

Onun için bir insan hasta mıdır, edepsizdir.

Bütün şeker hastalıkları oburlarda olur oğlum, hayvan gibi yiyenlerde olur.

Ben otuz senelik hekimim, sizin hiç hekimlinken alâkanız yok.

Bilmem efendim felan yerinden olan, felan yerinden olan.

Her hastalığın bir manevî sebebi vardır.

Onun için aziz müslümanlar şurda bir avuç yoğuz.

Kıldığımız namazı Huzur-u Rabbânide kabul edilecek, onun hoşuna gidecek şekilde şey etmek lâzım.

Allah'ın hoşuna gitmezse bir iş olmaz, olmaz!

Bari bilmiyorsun namazı kapının eşiğinin orada kıl, öne kılanlar geçsin.

Sonra bunları gençler yapmıyor haaa!

Gençler yapmıyor, mezara ayağı yanaşanlar yapıyor, mezara ayağı…

"Ama bunu efendim ne söylüyorsunuz?"

Söyleyeceğim efendim!

İsterseniz üzerime hücum edin, ne yaparsanız yapın söyleyeceğim!

Çünkü âhiret yakındır!

Şurada ben üç dört kişiye lakırdı söylüyorum!

Bunlar zannetmeyiniz böyle haa haa lakırtı bel kemiğinden söylüyorum. Bunların mesûliyet-i manevîyesi vardır.

Söyledin de niye yapmadın.

Söyledin de onları niye kamçılamadın.

İster gücenin Müslümanlar, ister gücenmeyin!

Ya efendice namaz kılın, yahut camiyi terk edin!

Bura Allah'ın Camisi, Allah'ın huzuru.

Kepazelik, hokkabazlık, mukallitlik, tiyatro meydanı değildir.

Ya kıl, ya kılma!

Kılmamak daha iyi böyle kılacağına.

Yanında kılacak halis bir Müslümanın da namazını bozma!

"Mesellül ümmeti kemesellül matar. La yüzri evvelel hayrül ümmil hayr."

Cenâb-ı Peygamber diyor ki: "Benim ümmetim yağmur gibidir" diyor.

Ama hangi ümmet?

"Fe veylün lil müsallin Ellezine hüm an salatihim sahun"

Peygamberin getirdiği Kur'ân-ı Kerimdeki namazı kılanlar.

Böyle soytarı ümmet olmaz!

Hokkabaz ümmet olmaz!

Öyle: "Lâ ilâhe İllallah!" diyen kurtuldu, kurtuldu.

"Hıııı!."

Lâ İlâhe İllallah nasıl denir onu sor.

Herif yetmiş sene: "Lâ İlâhe İlâhe İllallah!" için nasıl diyeceğim diye uğraşıyor.

"Lâ İlâhe İllallah. Kul Lâ İlâhe İllallah!"

"Tamam cennete... Hacca gitti tertemiz oldu herifi çamaşır makinesinden çıkardı geldiler!"

Geldi temizlendi, böyle namaz kıldı.

Pisliği gene kendi üstüne.

Yok efendim yok öyle kolay iş değil bunlar.

Öyle kolay iş olsaydı hepimiz evliya olurduk.

"Benim ümmetim yağmur gibidir. Önü mü sonu mu hayırlıdır bilinmez!" diyor.

Yağmur bekleriz nimet diye, bir sel gelir berbat eder ortalığı.

Önü mü, sonu mu belli değil!

Burada bütün ümmeti musavî tutuyor Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Onun için aziz cemaat, ben namaz kılıyorum, postu kurtardım!"

Yooo yoooo yooo!

Post kurtulmaz güvelenir post!

Böyle namaz kılınmaz efendiler!

Aziz cemaat kılınmaz böyle namaz!

Efendim: "Semiallahulimenhamideh!"

Yavv şu kırılası belini niye indiriyorsun be birader!

İmam Efendi güzel durmuş şeye Huzur-u İlâhiye.

"Allahuekber!" desin bekle!

Yoooo! İniyor, iniyor, iniyor, iniyor, tam belini büküyor, ayaklarını, ondan sonra imam efendi: "Allahuekber!"

Bu, öküz nasıl akşam geldi mi şehrin haricinden, evini beller gider.

Bu da öküz gibi namaz kılıyor, kendinde değil!

"Alışmışım efendim!"

Maşaallahu Tealâ!"

"Alışmış!"

Bunların namazları olmaz! Vallahi de olmaz. Billahi de olmaz!

Kırk senelik kıldığım gece namazları, oruçlar, sabah namazları hebâen mensura gitsin ki vallahi de olmaz, billahi de olmaz!

Eşşşek gibi kılıyor, eşşşek gibi çıkıyor aziz cemaat!

Niye, üzüntü ile söylüyorum?

O halde bir şey biliyorum oğlum, bir şey biliyorum.

Bir adama: “Aman yeme şunu kardaşım yeme!”

Zehir olduğunu biliyorsun da onun için!

İçimize girmesin böyle münafıklar, girmesin!

Bunların topunu atarız dışarı!

“Ama efendim ben vatandaştır karışmam!”

Ama, benim de başka türlü usulüm var oğlum!

Onun öteki ayağını da kırarım herifin ben!

“Nasıl kırarsın?”

İki gün sonra gör bakın nasıl kırılıyor efendim, iki gün say bu günden başka, bir, iki nasıl kırılıyor, herif camiye nasıl gelmiyor gör!

Valz efendi söylemedi mi söyledi mi duy bak.

Yapmadığım işi yaparım!

Ben burada babamın sevabına yahut öteden beri para dilenerek, dilenmek için yapmıyorum!

Ümmet-i Muhammedi, din kardeşim bir şey öğrensin diye yapıyorum.

İster ister, ister istemez.

Ben böyle yobaz bilmem,

“Ver gelsin bilmem ne olsun. Apartuman yapacağım, hanımlara bez şeye para toplayıcısından!” değilim oğlum!

İstersem otuz beş gün yemek yemem Allah doyurur!

Midesine düşkün bir adam değilim.

Sizin hayrınız için söylüyorum efendiler, hayırınız için.

Hepiniz doğrusunuz biliyorum ama, üzerinize konan o sinekler için söylüyorum.

Allah belâlarını versin!

Bitti bu kadar. Buradan söylenen …

Benim namazımı, şu adamcağızın namazını, şu sarı sakallı beyaz adamın namazını bozmaya kimsenin hakkı selâhiyeti yoktur.

Bak nasıl kaçtılar zibidi herifler!

Bir tanesi de o arkasında gizliydi, ya kaçtı ya orda oturuyor!

Soytarı kılıklı herifler.

Vallahi billahi Hz.Ömer zamanında olaydı, katlederlerdi Ömer onu caminin içinde!

Ama Ömerler eskidi!

Eskimemiştir oğlum, her devirde Hz. Ömer vardır, ama kılıcı yoktur ama lakırdısı vardır.

Aziz cemaat, Allah'ın zikredildiği yerde, Kur'ân okunduğu zaman ilahî tecellî vaki' olur.

Fakat bu görünmez. Görünmekten münezzehtir.

Yani görünmekten münezzehtir demek: "Ben görünmek istemiyorum!" değiiiiiil.

İslam Dininde görünmekten münezzehtir.

Cenâb-ı Allah görünmekten münezzehtir.

Cenâb-ı Allah uykudan münezzehtir.

Cenâb-ı Allah yemekten münezzeh, yani yemez, içmez, uyumaz münezzehtir.

Tenzih etmiştir Kendini, kurtarmıştır.

Yani onun üzerine toz konduramayız demek.

Kur'ân okunduğu zaman İlahi tecellî vaki' olur, İlahi tecellî iner.

Görünmeyen rahmet yağmuru iner demektir.

Ve sahabun hayru lehu matarun

Faksit mahya zatil araci

İner.

Fakat bu görünmez, görünmekten münezzehtir.

Yani "Ben görünmeyeceğim!"

Hayıııır!..

"Bizim onu görecek kudretimiz yoktur!" demektir.

Sizin Onu görecek kudretiniz yoktur…

Gayb, görülmeyen demek değildir.

"Yü'minune bilgayb" Gayba inanıyoruz hepimiz.

Görünmeyen değildir, görülemeyendir, görülemeyen.

Görülmeyen oldu mu demek ki yok demektir.

Ben görmüyorum yok.

Görülemeyen demek bizim Onu görmeye kudretimiz yok demektir.

Kur'ân okundu şimdi.

İçinizden Salavat-ı Şerife çekenler var şimdi.

İçinizde güzel Müslümanlar var.

Rahmet iniyor bu camiye, görünmekten münezzehtir.

"Peki bunu görecek âlet yok mudur?"

Vardır. Nasıl yoktur öyle âlet?.

Bunu görmek için, kendin âlet(sin).

Miknatıs, şurada da demir parçaları, nohut, bulgur şu bu vardır.

Pirinç de var, bildiğimiz yemek pirinci değil.

O pirinç denilen hani şu şeylerin bir kuru o değil o.

Şamdanlar felan...

Miknatisi getirdiğin zaman yalınız oradan demiri çeker, ötekilere dokunmaz.

İnsanda da böyle bir miknatisî hassa vardır.

Cenâb-ı Allah vermiş insana, onunlan bu görünür.

Televizyonun makinası olmasa havadan resim geliyor ama görmüyorsun, burdan geçti mi görüyorsun değil mi?

Televizyon var radyo gibi, Ankara'dan adam konuşuyor Reisi Cumhur, onun elektriği, sesi, gücü alınıyor, havaya çıkıyor, gidiyor.

Havada dağılıyor görünmeyen dalgalar.

"Hani görmüyoruz beyim!"

Geliyoor makinanın anteninden içeri girip perdesine aksetti mi görünmeye başlıyor.

O halde "görünmekten münezzehtir" denileni görecek âlet var.

Televizyon var, o televizyonu işletmek için pil lâzım pil!

"Nerde satılır o pil?"

O pili alabilmek için oğlum haramı bırakmak lâzım, midene haram sokmayacaksın, haramı bırakmak farzdır.

Şirk yolunu bırakmak da farzdır.

Çok dikkat buyurun, haramı bırakmak farzdır.

Şunu yapma diyor değil mi?

Hınzır eti yeme. Zina yapma. Yalan söyleme. Haram mı bunlar?

Riba yapma. Haram mı?

O halde haramı yapmamak farzdır.

Çünkü emrolunuyor, yapmayacaksın haaaa!

Şirkin yolunu bırakmak da farzdır.

Farz denilen şeye çok dikkat edin Müslümanlar, çok dikkat edin lakırdılara! Farz yapılması mecburi değildir, farzın yapılması mecburi değildir, Allah rızasına kavuşmak isteyenlere mecburidir.

Çünkü insan inkara kadar serbest bırakılmıştır.

Nefes almak mecburidir, tut burnunu bakıyım, mecburidir.

Dindâr olacaksın mecburi değildir, ister ol, ister olma!

İnkar da edebilirsin Allah serbest bırakmış.

O halde haramı bırakmak farzdır, şirki bırakmak da farzdır.

O halde görünmeyeni görmeye şey etmek için bu farzın bir tanesini mecburi değil, televizyondaki şeyi görebilmek için midene haram sokmayacaksın.

Haram nasıl ki, haramı bırakmak farzsa, farzsa.

“Niye farz?”

Allah’ın rızasına kavuşmak için haram diyor Cenâb-ı Peygamber.

“Bunu yapın/yapmayın Diyor. Allahın rızasına kavuşmak için.”

O halde sendeki televizyona kavuşmak için mecburiyet yok.

Rıza, O’nun rızasına O’nun Miknatisiyetini elde etmek için ne yapacaksın?

Midene haram sokmayacaksın!

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 53

“Niye farz?”

Allah’ın rızasına kavuşmak için haram diyor Cenâb-ı Peygamber.

“Bunu yapın/yapmayın Diyor. Allahın rızasına kavuşmak için.”

O halde sendeki televizyona kavuşmak için mecburiyet yok.

Rıza, O’nun rızasına O’nun Miknatisiyetini elde etmek için ne yapacaksın?

Midene haram sokmayacaksın!

“Efendim helâl yiyiyorum!”

Hangi helâl yiyiyorsun?

Helâl yiyen öyle namaz kılmaz oğlum!

Kokmuş et yemeyenin, kokmuş et yemeyenin hela ile alakası yoktur. Kokmuş et yiyen uçkuru elinde helâdan çıkmaz ….

Haram giriyor içine, haram haram haram!

Haramı çektiğin zaman imam “Allahuekber!” de dese, “Semiallahu!” dese de dese üç gün böyle kıyamda kalırız.

Haram, haramı boşalt!

Manevî rahmetin indiğini o zaman televizyonunnan görürsün.

Arapçada bir söz vardır: “Batıl hazinelerinin anahtarı boş midelilere verilmiştir!”

Boş midelilere, mideni çok doldurma!

Aziz cemaat mideyi boş bırakmak için, cünüp kalmayınız!

Abdestli geziniz!

Bu lakırdıların mânâsı çok incedir.

İnce olmasına rağmen büyük kurtuluş caddelerinin sebebleridir.

Bunlar insanları kurtarır, işte asıl İhlas bunda gizlidir.

“Efendim nasıl gizlidir. Her zaman abdestli gezmede ihlas gizliymiş?

Herife bak ne lakırdı ediyor!”

“İhlas gizliymiş. Nasıl gizli?”

Suuuus, sus dinle beni!

Her an abdestli gezen adam, her an ye’d-i kudretinde olduğunuzu, Allah’ın ye’d-i kudrette olduğunu ceseden ikrar ediyorsun.

“Ya Rabbi belki bir saniye sonra ben ölürüm!” demektir.

Cesedini temiz tutuyorsun gelecek Azrail’e:

“Ben hazırım!” demek her an.

İşte ihlas bu.

“Efendim ben rapor aldım. Felan günü felan saatte beraber buluşalım da Emirdağı’na gidelim!”

Kimden aldın bunu, bunda ihlas yok!

İhlas, yarım saat sonrasını düşünmez! Ne olacağımız meçhuldur.

Şurdan hepimiz evimize gidebilecek miyiz bakalım akşam üzeri.

Bir zelzele olur hepisi çöktüğü gibi hepimiz altında kalırız.

Onun için denize kendini bırak.

“Efendim burası çökse, Maazallah!”

Niye Maazallah diyorsun, ölümden korkuyorsun.

Bu da şirke gider oğlum!

Biz söyleriz ama, korkumuz olduğu için.

Hakiki …, maraşallık mertebesine çıkmış adam Maazallah felan yok! Bırakmış kendini, Hz. İbrahim’i nâr’a atacakları zaman Cebrail(a.s.) gelmiş:

“Ya İbrahim!”

"Neee. O istedi atıyorlar bana ne?" demiş.

Mancılıknan attıkları zaman, naaaar gül bahçesi oluverdi.

"Aman şurda şu var!" dedin mi gittin.

Zaten onu der demez gittin.

Allah'a sığınmak kolay iş değildir.

"Başkalarının daima kusurunu dile dolayan, onlara çok lânet eden, fena söz söyleyen mü'min değildir!" diyor Cenâb-ı Peygamber.

"Başkalarının da efendim bizim komşu Emine hanım var ya!"

Heee. Neymiş: "Efendim, felanca adanman gezdi. Mehmet efendi de felancaya şöyle baktı. Şu hanım şunun için lakırdı söyledi. Felan bey felan için söyledi!"

Daima kusurunu dile dolayan.

"Efendim kusur değil bu!"

Oğlum şimdi kusursuz adam yok, hep yaptığımız işler kusur, hep kusur!

Onun için bu hadis bugün içindir.

Onlara çok lânet eden, fena söz söyleyen mü'min değildir.

Herif eşşeğine kızıyor pazar yerine giderken.

O gün otomobil çıktı önüne, öküzlerinen gidiyor herif: "Allah belânı versin!" dedi.

Afedersiniz öküz de pislik ediyor. Buyur, kelâma bak!

Biz abdestsiz almağa ağzımıza almayalım diye cehdediyoruz.

Herif hayvan abdest ederken: "Allah belanı versin!" diyor.

Sanki ahbab olmuş O'nunan.

İkinci bir Hadiste diyor ki: "Kim ki benim sünnetimden uzak durursa Benden, Benim ümmetimden değildir! Kim ki benim sünnetimden uzak durursa; Benden, benim ümmetimden değildir!".

Aziz cemaat buradaki sünnet namazın abdestin sünnetleri değil haaa! Dikkat ediniz, cehâlet içinde kalmayınız!

Bu namazın sünnetleri değil, abdesttin sünnetleri değiiiil!

“Neymiş Cenâb-ı Peygamberin sünnetleri?”

Erken kalkar erken yatarmış.

Helâl rızık yermiş.

Yerde otururmuş.

Ağzını yıkarmış.

Yalan söylemezmiş.

Hased etmezmiş.

Dedikodu yapmazmış.

Hergün yıkanırmış.

Fakirlere yardım edermiş.

Kahkaha ile gülmezmiş, tebessüm edermiş.

Yalanı yok, dolanı yok.

Faziletli, herkese elini uzatırmış!

İşte sünnet bu! Sünnet bu!

Rahmetenlil âlemin kadrosuna, torbasına giren neyi varsa sünnet o! “Efendim namaz? Abdest alırken efendim Aldım!”

Yıkadı.

“Heaaaa. Yıkadı, şöyle şöyle şöyle üç defa yapmamış!”

Yapmamış ne olmuş. Ne olmuş. Abdest aldı mı bu herif, aldı.

“Niçin?”

Allah’ın huzuruna gitmek için. Oldu.

“Yok efendim şurası şöyle oldu da şurası şöyle oldu!”

İmam efendi fırçalanıncaya kadar abdest alıyor.

O abdesti mükemmel aldı mı sen korkma peşinde, hep mesûliyet onun üzerinde.

Baksana kırk senedir ne hale gelmiş zavallı adam, bembeyaz olmuş.

Bi de utanmadan onun arkasında ondan evvel secdeye gidiyor herif.

Sen abdestini yarım bile alsan imam efendi merak etme.

Orada öyle bir insan korkar ki.

Öyle bir korkar ki fırçayınan yıkar üstünü.

Onun abdesti kuvvetli oldu mu arkasına sığınıyorsun hiç sesini çıkarma onunan kıl!

Zaten o senin yerine.

Bedava namaz kılmak oğlum, bedava namaz kılmak!

Bedava namaz kıldığın halde bir de ondan evvel taklak çevirmek...

Bütün bıraktı Melâike-yi kiram geldi seni aldı, götürdü.

Ondan evvel secdeye gittin.

Bırakın bunu yav!

Bırakın bunu aziz cemaat, bırakın bunu!..

Onun için aziz cemaat manevî âlemde seyre çıkmak isteyenler, fazilete kavuşmak arzusunda olanlar, Resul-i Ekreme yanaşmak kaygusunun çilesinde olanlar; koku, renk, temizlik, billurlaşmak, nurlaşmak isteyenler, hangi yolu ararlarsa arasınlar.

Hangi kitabı okurlarsa okusunlar.

Hangi büyüğe, yaşlıya sorarsa sorsunlar.

Hangi Hocaya sorarsa sorsunlar.

Evvela onlara: “Nefsini kır, nefsini terbiye et, riyazat yap, çileye gir,

Mürşid bul!”

gibi bir çok nasihat ve tavsiyelerde bulunurlar.

“Efendim mürşid ara kendine!”

“Eee nerde bu be ya, bulalım!”

Bu iş ilim ile gaflet arasında dolaştığından halledilememiş görülür.

İnsanın ilmi ile gafleti arasında dolaştığından halledilememiş.

Halbuki bu evvelden halledilmiiiiş yolları bulunmuştur.

Nefsini kırmak için.

Bir Hadis-i Peygamberi de diyor ki: “Cennet nefsin sevmediği şeylerle çevrilmiştir.”

Cennet demek, huri, gılman, bilmem kaymaklı baklava, kızarmış tavuklar bunlar değil oğlum, bunlar değil!

Allah’ın rızasına kavuşmak.

Sen saraya girdikten sonra ne yiyeceğiz diye kapıcıya söylenmez. Padişahın evinde herhalde senin eline kuru ekmek vermezler.

Edepli ol!

Cennet, manevî olgunluğun, rızaya kavuşmuşun huzur ve makamıdır.

Saray-ı İlahîyeye gittiğin zaman yatacağın odadır senin cennet.

Koskaca Allah'ın Sarayı sen boş, bizim evlerimiz gibi bir kenevirinen bir tane kilimli mi zannediyorsun?

Hapishânesine bile, cehennemine bile gitsen orda da güzel halılar vardır.

Halı ama kızgın halı.

Çatal, yemek verecekse çatalı kızgın çatal.

Bu yanki soğuk çatal.

Suyu buzlu, öteki biri … bu taraftaki sıcak su.

Allah'ın ikramı her yerde ikramdır.

Manevî tekâmül pek az kimsede son noktasına ulaşır.

Dokuların muayyen bir duruma gelmesi lâzımdır.

Ne demek bu?

Mürşid bulabilmek için, insan kendini temizleyebilmesi için insanların etinin dokuları.

Nasıl ki bu elbisenin dokuları, lifleri vardır.

İnsanların da etlerini, kemiklerini işleyen:

“ Hakemen nuzicet biyedihi hakemet sümmen tenzilet bin müntezidiyn. Febidat fesidat ve bumin aracat febuk tesidil ve gumun aracat”

Hakemen nuzicet; o ne… Hakemen nuzicet biyedihi hakemet:

O ne büyük nefistir ki, biyedihi hakemet: kudretli bir el tarafından dokunmuş, örgüdür diyor.

“Hakemen nuzicet biyedihi hakemet sümmen tenzilet bin müntezidiyn. Febidat fesidat ve bumin aracat febuk tesidil ve bumin aracat”

Bunun sonuna baktığınız zamaaaan başını görürsünüz.

Başını baktığınız zaman sonunu görürsünüz.

Bu insandır işte, bu insandır.

Onun için Allah'ın dokuduğu şu kemik, hücre, kan ne varsa hepisi doku.

Bu dokuların muayyen bir duruma gelmesi lâzımdır ki olgunluğa vasıl olabile insan.

Nasıl ki çocuk tekâmüle geliyor.

Tam büyüdüğü zaman bulüğa, ondan sonra her şey farz oluyor insana.

Muayyen bir hadde geldikten sonra çocuğa yemek verebiliyorsunuz. Ondan evvel midesi almaz.

Dişleri olacak, şu olacak.

O halde dokuların muayyen bir olgunluğa gelmesi lâzım.

Hastalandın, midesinde yara var adamın.

“Şunu, şunu, şunu, şunu yemeyeceksin, iyi olabilmen için!”

Hakiki manevî olgunluğa mazhar olabilmek için de dokuların muayyen bir raddeye gelmesi lâzımdır.

Bunun için de muayyen gıdaları almayacaksın.

Nefsi kırmak hikayesini anlatıyoruz haaa!.

Muayyen gıdaları almayacaksın!

Bütün duyguların ve zekânın pürüzlerden kurtulacak berrak bir hale gelmesi lâzımdır.

Nasıl ki alkol alanın kafası bulaşmağa başlar.

Fasulye yiyenin midesinde şişler gazlar olur.

Biber yiyenin midesi, basur memeleri fışkırır.

Fazla biberli, şunlu bunlu yiyenin böbrekleri bozulursa;

Dumanlı yerde bulunanın gözleri nasıl kan çanağına gelirse, biber yiyenin nasıl ağzı yanarsa.

Ateşe sokanın eli nasıl yanarsa, soğukta kalan nasıl titrerse, insanın vücudundaki de bunları yapmadıktan sonra manevî olgunluğa vasıl olamaz.

Onun için Cenâb-ı Peygamber: "Cennet nefsin sevdiği şeylerle çevrilmiştir"

Nefsin sevdiği şeyi istemeyeceksin!

Nedir efendim nefs?

Şimdii.

Efendim benim beş yüz bin lira param olsa, büyük bir apartumanım olsa, yatım olsa, otomobilim olsa, uşaklarım olsa, çiftliğim olsa, güzel cariyeler bilmem efendim hanımlarım manımlarım, başıboş olsam.

Namaz nedir?

Yalancılık, fazilet nedir?

Onu ona soksam onu ona ahaaaa ne güzel işte!

Sevmeyen var mı parayı?

Sevmeyen var mı şunu, bunu?

Zaten bunları sevmiş olmasa insan dünyada mânâ kalmaz.

Onun için nefsin sevdiği şeylerle çevrilmiştir cennet.

O halkayı kır içeriye gir.

Daha pek iyi bilemediğimiz bir çok şartların sağlanması sayesinde mümkün olur.

İlahî Lütuf dediğimiz, -Allah'ın bir lütfudur, bir hediyesidir dediğimiz- "cemiyet kanunlarında psikolojik şartın mühim rolü vardır" derler.

Nedir?

Ameliyat yapacaksın herifi.

"Ne oluyor amuca?"

"Midende kanser var kesip alacağız"

"Aman Yâ Rabbî!"

Sen duymayacaksın … amca.

Ya ölürsem onun yüzünden.

Hacı Efendi, geçen de bir tane yaptık.

Aldık midesini kurtuldu yatıyor daha.

Şey yapalım diyor Hacı Amca.

Eee dedi “doktor bey ya” dedi.

Yası-ması yok ya sen duymayacaksın bayıltacağız seni.

Eee niye korkuyorsun. Neden korkuyorsun. Ölümden mi?

Yooo dedi. Ölürsek ölürüz.

Hele hele eee işte oradan korkuyorsun.

Onu niye doğru söylemiyorsun.

Hee heee heee.

Hele hele yatırdım masaya.

Bayıltmadan evvel ayakları-mayakları bağladım.

Hacı amca ne haber.

Başladı okuyama.

Sen okumayı bırak ben okuyacağım, diyeceğim şimdi. Sen değil.

Kaldıracağım seni. Ama belli olmaz belki de ölürsün dedim.

“Ama etme yahu.”

Öyle düşünürsen geberirsin.

İnsan kritik devre geldi mi: “Hocam ölür müyüm”.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 54

Kaldıracağım seni. Ama belli olmaz belki de ölürsün dedim.

“Ama etme yahu.”

Öyle düşünürsen geberirsin.

İnsan kritik devre geldi mi: “Hocam ölür müyüm”.

Ölümden korkmak, hemen kafasının içindeki hazineden bir hesabı vardır açılır onun.

Ulan bu hesabı daha ben edepsizlikleri kapayamadım. Ne olacağım!” demektir.

Ölümden bundan korkar insan.

Hesabı temiz olan.

Ölüm zaten oğlum kalıp değiştirmektir.

Şudur; cesedin ve ruhun diyecek ki: “Ben bu cesette artık oturamam.

Ben bu evden çıkacağım.

Çünkü mahalle doldu edepsizlerinen eeee bide şurda bir umumi hela açtılar.

Pencereyi açamıyorum. Pis koku geliyor!”

Ev değiştirmektir ölüm.

“Evet öyle!” diyorsunuz ama ha biraz sonra öleceğiz desek: “Aman ulan dur ben bir eve haber vereyim!” dersiniz.

Psikolojik şartın mühim rolü vardır.

İşte hanı deriz ya: “Allah şifâ versin hastalara. Allah şifâ!..”

İşte ihsan eder lafzı Allah şifa...

İhsan eder lafzı psikolojik şarttır.

“Korkma amca sen, şey olacak…” .

“Hiç bir şey duymayacaksın.”

Halbuki herif bağıracak odada.

Hiç … işte onun ruhiyatını kandıracaksın.

Bu psikolojik şarta girdi mi insan.

İhsanı İlahîdir işte o.

İşte dokularını bu hale getirmek lâzım.

Ameliyat olacağın bir iki gün evvelden midesini yıkarsın, müsil verirsin, temiz olur mide.

Mideyi açtığın zaman yemeklerle karşılaşmayasın diye.

Onun için madde ruhtan dolayı âşikâr, ruh madde yüzünden zâhir olmuştur.

Ne demek bu?

Madde şu et, et ruhdan dolayı âşikârdır, canlı olduğumuzdan için âşikârdır.

Yoksa canlı olmazsak toprak olurduk.

Ruh, madde yüzünden zâhir olmuştur.

Cesedimiz olmayaydı ruhumuz buraya girmezdi.

Ruhsuz madde olmaz.

Maddesiz de ruh bilinmez, görünmez, tanınmaz.

O halde madde elimiznen tuttuğumuz madde, vahdetin bu kesret âleminde başı, sonu olmayan yüzüne karşı tutulmuş bir ayna gibidir.

Onun için büyüğün biri demiş: “Ben bir katrayım fakat bende umman gizlidir!” demiş.

İşte hikaye bu.

Kâmil insan işte bu raddeye gelmiştir.

Nefsini bilmek kâmil insana mahsusdur.

“Aradığın kendindedir” sırrına varmıştır.

Onun için: “Nefsini bilen Allah’ını bilmiştir!” diyor Cenâb-ı Peygamber Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz Hazretleri.

Allah sana senden daha yakındır. Şah damarından daha yakîn.

Bunu Kendi bildiriyor, ben söylemiyorum.

“Ben Diyor şah damarınızdan daha yakinim size!” Cenâb-ı Allah Söylüyor.

O halde “Allah neredededir?” diye ondan nişan aramaktan utanç duymak lâzımdır.

Utanmak lâzımdır.

Utanç duyduğun dakikada Allah’ı bulursun işte.

Her gözü olan bunu görür ama neyi görmekte olduklarını bilmediğimizden göremeyiz.

Görülen her şeyi Allahın tekliğinden başka bir şey değildir.

Ama neyi gördüklerini bilemediklerinden zevk alamıyoruz.

Yakın, yakın, yakın. Kim?

Yakın denilen şey Hakke'l Yakîn Allahtır, Allah, Allah!

Sen de sana yakin gelinceye kadar…

Sen de, hepimiz de, Allah bize yakîn gelinceye kadar Rabbına ibadet et. (Ayetten)

Yani ne demek bu?

Kendi kendimize yaklaşalım ağam, kendi kendimize.

Şah damarımızdan daha yakîn.

Şah damarından daha yakin olana yanaşabilmek için onun için Cenâb-ı

Peygamber diyor: " Benim sünnetimi bırakan Benim ümmetimden değildir."

"Sünneti neyimiş?"

Yalan söylememek, faziletli olmak, hased etmemek.

Mideye haram sokmamak.

Kimsenin aleyhinde, peşinden konuşmamak.

Ulu'l- Emre (Yönetici) itaat etmek.

Herkesi sevebilmek, asıl mesele bu.

Her insanın en çirkin, en edepsiz insanın bile sevilecek başka tadı vardır. Onu bulmağa çalışın!

İnsanlar; paşa, vali, mebus, senatör, doktor, avukat, zengin, şu bu, paspasçı, yahut efendim çöpçü doğmazlar.

Hepisi aynı doğarlar.

Dünyada onlara verilen rütbelerdir bunlar..

Bu iş, içten içe bir sonsuzlukla saklıdır.

İçinden çıkmak çok güç bir iştir.

Onun için insanı mütâlâ etmek için iki yönden mütâlâ edilebilir insan.

Biri cesedi; okkaya gelen, tartıma gelen, aynada görülen, tutulan, cismanî, dış görünüşü, maddî hali. Bu hususta herkes eşittir.

Senin de iki kulağın var, benim de onun da.

Bizim de, hepimiz aynı.

Kalbimiz sol tarafımızda. İki tane böbreğimiz var. İşte ilki.

Efendim bazen de şimdi biri itiraz eder.

Felanca gazetede gördüm, birinin dört taneymiş.

Eeee insanlar içinde de hayvaniyet timsali olarak misaller vardır.

İnsanların da hayvanat bahçesi vardır, orada o da bulunsun diye.

Onlarla uğraşmayın.

Bir de ruhanî tarafı vardır insanın.

Dış kalıbın ötekisindeki hâli.

Oradaki hususî bir hal başlar orada.

Orası senlen benim gözüm bir, kulağımız bir, sen paşasın tüm general, ben de teğmenim. Arada fark var.

Sen hacısın, ben değilim.

Şimdi sen oruçlusun, ben oruçlu değilim.

Sen altmış senedir namaz kılıyorsunuz, ben on senedir kılıyorum.

O her gün gün aşırı bir gün oruç tutuyor, bir gün oruç tutmuyor, ben Ramazandan ramazana tutuyorum.

Mertebe değişiyor.

“Âlimin uykusu, cahilin ettiği ibadetten hayırlıdır” diyor.

“Âlimin uykusu cahilin ettiği ibadetten hayırlıdır.”

Ne demek yav?

Ben şimdi mesela âlim değilim ya, size nazaran bir iki kitap okumuşum.

Koyunun bulunmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi derler.

Biz Abdurrahman Çelebi olalım.

Ben uyacağım, eee “hırrr, hurru, harı hurru” ee, bunu hesap edecekler.

Benim uyumam, şurdaki bilmem ne efendimin namazından hayırlıymış böyle saçma iş olur mu yav?

Gece yemek yiyeceğim ben midem dolacak hırrı harı, hırı.

Neyimiş âlim efendi uyuyor, hırıltısı ibadet oluyor.

Öteki adam, çöpçü Mehmet Efendi kalkmış namaz kılıyor, onunki değil.

Yok öyle iş yok!

E Peki bu hadis nedir?

Hadis bu: “Âlimin uykusu cahilin ettiği ibadetinden hayırlıdır.”

O halde deminki o namaz kılan herif, kıldı gitti. Onun ibadeti.

Demek ki ben uyusam, yahut İmam Efendi uyusa bizim uykumuz ondan daha iyi.

Bizim hesabımıza geçiyor onun nakıs nakıs çetelesine berbat geçiyor, bu Hadise göre.

Buradaki âlim ağam: “Tevhid nuru ile içini nur eden, sonra da harfsiz, sözsüz sır diliyile tevhid esmasına devam eden zât” demektir.

Asıl insan budur.

Burdaki âlim o ilmihali bilip, bilmem efendim, geldi Tekke Câmisi’nde vaaz etti.

Bilmem efendim Kurşunlu da şurada burada .

Yooo yooo yooo!

Bu âlim değil oğlum!

Onun için Cenâb-ı Allah Hadis-i Kudsîde Buyuruyor ki:

“El insane sırrî ve ene sırra”

“Ben insanın sırrıyım, İnsan da Benim sırrım!” Diyor bir Hadis-i Kudsîde.

El insane sırri.

İnsan öyle bir sırlı bir şey yarattım ki Ben sırdır bunu kimse anlayamaz, bir âlet.

El insane sırrî; insan Benim sırrımdır.

Sırrî: Benim sırrım.

Ve Ene sırra: Ben de onun sırrıyım.

İnsanı kimse anlayamadığı gibi, Beni de kimse anlayamaz.

İnsan da Beni anlayamaz. İçimiz sır yaratıldık.

Ne o Beni anlıyor. Beni bilemez. Fakat Benim sırrımdır o.

Sırrı olduğu için yan yana şah damarından daha yakın sana.

“Bâtın ilmi sırlarımdan bir sırdır”. Yine Hadis-i Kudsî

“Onu kullarımın kalbine koydum. Benden gayrı o hali bilen olmaz!” diyor Cenâb-ı Allah.

Bir Hadiste de diyor ki: “Kulumun zannına göreyim, Beni aradığı an onunlayım. İçinden anarsa Zât’ımda anarım onu!” Diyor. “Bir topluluk içinde anarsa daha hayırlı bir cemaat içinde anarım!” Diyor kulumu.

Bunların hepisi tefekkürî ilmidir.

Onun için bir Hadisi Kudsî de diyor ki: “Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır!”

Ne demek burdaki tefekkür? Bir anlık.

Semâya bak: “Subhanallah. Bu ne yav. Milyonlarca sene gidiyor. Işık senesi de sonu gelmiyor!”

Tefekkür Allah’ı şeydir (düşünmek).

İşte bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır Diyor Cenâb-ı Peygamber.

İkinci Hadiste: Hadisi unutmayın; “Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten!”

Bir an için: “Aman Ya Rabbî Subhanallah!”

Onun için Cenâb-ı Peygamber her gün göğe bakarmış: “Subhanallahulâzim Ya Hayy Ya Kayyum!” Dermiş.

İŞTE BU AN.-

Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten ibarettir.

Şu lakırdıyı söylemek.

“Subhanallahulazim Ya Hayy! Ya Kayyum!”

Göğe, bir yere, maviliğe dik gözünü söyle bu lakırdıyı.

“Bir anlık bunu söylemek, bir yıllık ibadet hayırlıdır” diyor Cenâb-ı Peygamber Söylüyor!

Ben söylemiyorum, Victor Hugo söylemiyor, Goethenin sözü değil, Bismarc’ın sözü değil bu.

Rasulullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin Hadisi.

İkinci hadis: “Bir anlık tefekkür yetmiş yıllık ibadetten hayırlıdır!” Diyor. Birincisi: “Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır!” Diyor.

Yani semâya bakıp: “Subhanallahulâzim Ya Hayyum Ya Kayyum!”

“Bu nedir Ya Rabbî aklım almıyor?”

Acz içinde olmak.

Şunu abdestli iken şöyle bir an işte bir an hııh deyinceye kadar.

Bir yıllık ibadetten hayırlıdır diyor Cenâb-ı Peygamber.

İkinci hadiste: “Bir anlık tefekkür yetmiş yıl ibadetten hayırlıdır” Diyor.

Yine bir anlık.

Üçünçü bir Hadiste: “Bir anlık bir tefekkür bin yıllık ibadetten hayırlıdır!” diyor.

“Lâ havle velâ kuvvete illa billahîl aliyyülâzım!”

Bir anlık tefekkür aziz cemaat iyi hıfzediniz lütfen,

“Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır.”

“Bir anlık tefekkür yetmiş yıllık ibadeten hayırlıdır.”

“Bir anlık tefekkür bin yıllık ibadetten hayırlıdır”

Buyurur Cenâb-ı Allah (Peygamber) üç Hadiste.

Hepisi bir AN'lık.

Biri bir yıllık, biri yetmiş yıllık, biri bin yıllık ibadet...

Ulan bu ne güzel iş.

Haaaaa şimdi bunları izâh edelim.

Bir kimse bazı hikmet taşıyan işleri düşünür, onun bir parçasından bir çok parçalar olduğunu onlardan da dahi ince şeyler hüsule geldiğini düşünürse, buna tefekkür derler.

Şöyle bir bakıp cık cık.

Giderken şöyle baktın ki bir küçücük bir kurtcuknan.

“Allah Allah toz kadar yav! … Yemyeşil bir şey, parlak!

Sekiz tane bir tarafta ayağı var, sekiz tane bir tarafta.

Allah Allaaah! Bunun ayakları var, mafsalları var, gözü var, burnu var, kulağı var, gidiyor. Şöyle tükürüknen tutmağa gelmez ölecek!..”

İşte bu bir nevi tefekkürdür.

“Ya Rabbî bunun mafsalı var, ayağı var, parmağı var. Sinir gidiyor oraya kan gidiyor. Ayaklarını yürütüyor. Gözü var. Kulağı var. Onun kalbi var beeee. İşliyor.

Kulağının içindeki bütün teferruat var, akıl almıyor!”

İşte buna tefekkür derler.

İşte bu tefekkür bir yıllık ibadete bedeldir anlaşıldı mı?

Bir yıllık ibadete bedeldir.

Anlıyoruz değil mi anlamamak.

Anlayın ki ikincisinde daha berbat olacağız.

Üçüncüsünde aklımız kaçacak!

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 55

"Ya Rabbî bunun mafsalı var, ayağı var, parmağı var. Sinir gidiyor oraya kan gidiyor. Ayaklarını yürütüyor. Gözü var. Kulağı var. Onun kalbi var beeee. İşliyor.

Kulağının içindeki bütün teferruat var, akıl almıyor!"

İşte buna tefekkür derler.

İşte bu tefekkür bir yıllık ibadete bedeldir anlaşıldı mı?

Bir yıllık ibadete bedeldir.

Anlıyoruz değil mi anlamamak.

Anlayın ki ikincisinde daha berbat olacağız.

Üçüncüsünde aklımız kaçacak!

İşte bu bir nevi tefekkürdür.

Bi daha anlatayım!..

“Nedir bu amuca bu şeyler, şu darı tanesi gibi?”

“Oğlum bunlar şey böceği. İpek böceği.”

“Nedir bu yav bu?”

“Senin nene gerek.”

Amuca almış dut yapraklarını koymuş, bunları koymuş üzerine her gün gidiyor.

Ben de gelip bakıyorum. Ne olacak hani amuca?

Yok canım bunlar darı. Oğlum bekle.

Üçüncü günü baktık ki darılar açılmağa başladı.

Vay anasına! İçinden bir şey çıktı birden.

Beyazım tırak, git gide ikinci gün yeşillendi, uzadı uzadı.

Üçüncü gün dedi ki: “Amuca bunlar nerden?”

“Oğlum deminkiler.”

“Yok canım sen!”

“Yok Vallahî deminkiler. O iki gün evvel gördüğün.”

Baktık ki dutun üzerinde yürüyor hem de delerek yürüyor.

Bir de dallar mallar baktık ki bu böcekler hepisi şöyle tırtıllı şeyler oldu.

Nah bu kadar, yem yeşil.

Bir gün de gittik baktık. Cıııık.

“Ne yapıyor bunlar?”

“Zikrediyorlar!”

Ağzından bir iplik: “Allah! Allah! Allah! Allah!” derken derken derken, derken bembeyaz kozalar oldu…

Ne oldu? Vay anasına yav.

“Darı tanesinden çıktı bunlar bilmem ne! Yavv Allah’ın hikmetine bak!”

İşte bu düşünce var ya bu düşünce bir yıllık ibadetten hayırlıdır. Kim ne derse desin.

Aha deminki herifin kılan, kıldığı namaz var ya onun on beş bin yıllık öğle namazından böyle bir karıncayı düşünmek daha iyi.

Aha hadis işte.

Bu müjde Franklin yahut Churchill’in sözü değil. Hz. Rasûlü Ekrem’in Hadisi.

İşte bu tefekkür aziz cemaat bir YILlık ibadetten hayırlıdır.

Şimdi ikincisinde bir ANlık tefekkür yine.

Yine şöyle tefekkür yetmiş yıllık ibadetten hayırlıymış.

“Nasıl olur?”

Her kim. Hepimiz ibadet ediyoruz. Ceman namız kılıyoruz yavv.

Kimisi maçta, kimisi sinemada, kimisi tavla atıyor.

Kimisi: “Yarın ulan felan evi nasıl soyalım!” diyor.

Ötekisi senedi kırarsak felancadan aşıramayız. Bono bilmem ne.

Kıyamet dünya birbirine karışıyor.

Siz de şurada câminin içinde.

Her kim yaptığı ibadetini düşünür, onların hikmetlerine karşı irfan duygusu taşırsa.

“Ne demek bu?”

Ben Allah’ın rızası için namaz kılıyorum. Cennet cehennem için değil.

Faziletli olacağım, doğru olacağım.

Yarın Huzur-u İlahiyeye gittiğim zaman Rasûlullah'ın elini öpeceğim.

Bana: “Hayy mübarek ümmetimden Mehmet Bey yahut Hasan Bey!” diyecek. “Beni memnun ettin Allah'ın huzurunda gel kollarımın altına!”

Bunu tefekkür etmek. Allah'ın rızasını şey etti.

Yaptığın ibadetin neticesinde Allah rızasına, Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemin yüzünü güldüreceğini düşünürsen bu tefekkür diyor Cenâb-ı Peygamber yetmiş yıllık ibadete bedeldir.

Gece herkes uyuyor. Kalktın 1'de.

Açtın pencereyi hava da serin.

Postunu da koydun: “Allah rızası için iki rekat teheccüd namazı kılmaya niyet eyledim.

Döndüm Kâbe'ye durdum Huzur-u İlahiyeye: Allahuekber!"

Daha namaza başlamadan evvel, gece uyandım ben bu gece teheccüd namazı kılacağım.

Bitti! İki rekat bitti oğlum.

"Elhamdulillahi Rabbil âlemin! Çok şükür Ya Rabbî, Elhamdulillah, Sen kabul Eyle! Sen beni cehenneminde çok Yakma!"

Bu da şeydir haaaaa! Bu lakırdı da Arapçadır.

"Yâ Rabbî Sen beni. Yani ben cehennemlik miyim değil miyim bilmiyorum ama Yâ Rabbî eğer girersem çok Yakma!" gibi.

"Ulan bişeyin yok senin girecek değilsin!" der O, anladın mı?

Biraz dua edip de gözünden yaş geldi mi, bi de semâya bak: “Aman Yâ Rabbî!

Herkes uyuyor beni kaldırdın Yâ Rabbî!”

İşte bu tefekkür yok mu yetmiş yıl oğlum, YETMİŞ YIL.

Hele bir gece de devam ettiğin zaman böyle her gece kalkabilirsen Kadir Gecesini bulursun.

Kadir Gecesini bulmazsın, Kadir Gecesi seni bulur.

“İnna enzelnahü fiy leyletilkadr. Ve ma edrake ma leyletülkadr. Leyletülkadri hayrün men elfi şehru.”

“Bin geceden, yıldan hayırlıdır” diyor işte.

Kadir Gecesi seni bulur haberin olmadan.

İşte bu da yetmiş yıllık ibadete bedel olan düşüncedir.

Üçüncüsünde bir ANlık tefekkür BİN yıllık ibadetten hayırlıdır buyrulması.

Her kim ilahî marifeti düşünür, Allah’a karşı tam irfan duygusuna sahip olmayı dileyerek, bunun yaptığı tefekkür de bin yıllık ibadete bedeldir.

Asıl irfan işte ilim budur.

Yoksa: “Vır vır vır vır. Şu şöyleydi, bu böyleydi!”

Orucun farzları şudur. Namazın farzları budur. Bizim konuştuğumuz gibi.

İşte öyle âlim olursa insan onun uykusu, hırıltısı ötekisinin ibadetinden hayırlıdır.

Yani tevhid hâli demektir.

Sana senden yakîn olan Cenâb-ı Allah’la birlikte.

Bu hale gelen, Allah’ın, bu hale gelende Allah’ın sevdiği kokulardan reyhan kokusu belli olmağa başlar insanda.

Ki bunlar Sıddıkiyn Zümresinde vardır.

Allah cümlemize böyle insanlara sürünmek nasib-i müyesser Eyleye.

Gine bir Hadis-i Peygamberide diyor ki: “İbadet gösterişsiz olmalı!”

Yapılan ibadetten dünyada kâr beklememek lâzımdır.

Bunlara çok dikkat eden insan şirkten kurtulur.

Yine Peygamber Efendimiz: “Her kim ki, kırk gününü ihlâs ile sabahlarsa hikmet kaynakları kalbinden akmağa başlar” diyor.

Eğer akmazsa diyor, benim canımı ye'di kudretinde tutan Allah'a yemin ederim ki ruhaniyetimle onun yanına gelirim diyor Cenâb-ı Peygamber.

Ben söylemiyorum.

"Her kim ki kırk gününü ihlas ile sabahlarsa hikmet kaynakları kalbinden diline akar!" diyor o kulun diyor.

"Eğer bu akmazsa diyor, benim cesedimi, ruhumu Ye'd-i Kudretinde tutan Allah'a yemin ederim ki o ümmetimin hangi zaman ve mekanda olursa yanına gelirim!.." diyor.

Mü'minün Muheymin vardır.

"Mü'minü'l Muheyminü'l Azizü'l Cebbaru'l Mütekebbir" Ayet-i Kerime. "Mü'min ve Müheymin."

"Mü'min mü'minin aynasıdır" Hadisi vardır.

"Mü'min mü'minin aynasıdır."

“Ben Hacı Efendinin bakacağım nuranî yüzüne onun gibi olmağa çalışacağım!

O da bana bakacak benim gibi olmağa çalışacak!”

“Mü’min mü’minin aynası.”

Birincisi Mü’min yani mü’min ve müheymin var ya kelimesi mü’min.

Birinci mü’min kulun kalbidir.

İkinci Mü’min ise ALLAH’tır.

“Mü’minü’l Muheyminü’l Azizü’l Cebbaru’l Mütekebbir.”

Onun için insanın yüzünde Allah tecellî eder görebilirsen.

“Ben kulumla Görürüm, kulumla İşitirim!” Allah Görüyor.

Onun için “Mü’min mü’minin aynasıdır” demek, mü’min, mü’minin gözünde Allah’ı görür, demektir.

Onun için aziz cemaat!

Vakit var mı daha.

Geliyor mu vakit?

İnsan vücudunun en ince mimarisi, hücrelerin dizilişinde gizlidir.

Yani mikroskopla insanın vücudunu tetkik etseniz o kadar güzel bir diziliş vardır ki; mühendisler, ressamlar…

Bir kar tanesini mikroskobun altında tetkik edin, muntazam müseddesler, muhammesler, tirigonal şeyler vardır.

Müseddes, muhammes bunlar dörtlü, beşli, sekizli şeylerdir.

İç içe fevkalade güzel şekiller halinde kar bile düşer.

Hatta on dördüncü asırda Abehuy isminde bir papaz kristalografi diye, kristalografiyi kurmuştur.

İlk kitabı o yazmıştır.

Yani bir cisim donduğu zaman, yahut incimad ettiği zaman muayyen kristaller şeklinde teşekkül eder.

Mesela insan kanına en çok benzeyen köpek kanıdır.

Bir yerde kan lekesinin köpek kanı mıdır, insan kanı mıdır anlaması için onu mikroskop altına getirdiğiniz zaman, köpeğin kanının içinde hemin, hemin, Emin efendi değil hemin billurları vardır. Profosör Hemin'in bulduğu billurlar vardır, şöyle muayyen şekilde.

O ancak köpek kanında olur.

Onun için her şeyin bir kristalografisi, bir toplanma dizisi vardır.

Bu dizilişlerin en güzeli, en gizlisi insan vücudundadır.

Hayat, maddenin anasırından ziyade diziliş ahengindendir.

Bu dağılış Allah'ın tecellî titreşiminden ibarettir.

Onun için bakın bir yeriniz kesiliyor derhal dokuyor orayı.

Kalbiniz işliyor.

Kulaklarınıza şeyler geliyor.

Soğuk dalgalarını hissediyorsunuz, sıcak dalgalarını hissediyorsunuz.

Bunlar Allah'ın tecellîyatının insan vücudundaki titreşiminden ibarettir.

O halde bir kemik parçası, ahengi bozulmuş bir molekül yığınından başka bir şey değildir. Kemik parçası. Bu

sistemden ayrılmış, titreşimi kaybolmuş bir kemikten ibarettir.

Bu ahenk tekrar bir tecellîye bağlıdır.

Mezardan çıkardın kemiği: ”Yahu bu adam Hasan efendinin bacağı ben biliyorum bunu.

Ne güzel bacağı vardı. Ne güzel. Şimdi bak kemik oldu!”

Değiiiiiil. Cenâb-ı Allah’ın Hayy Esmasının titreşimi kalmadı o kemikte.

Kalmadığı için toprağa gitti.

Bunun tekrar eski hale gelmesi için, onun bir titreşime, içine bir Tecellî-i İlahinin, bir kuvvetin girmesine lâzımdır ki şey etsin.

Akümülatör bitti, tekrar dolduracaksın.

Götüreceksin cereyana takacaksın. “Cırrrrrrr” dolacak.

Allah istediği zaman bu ahengi var ve yok Edebilir.

Senin vücudundaki bu ahengi, güzel çalışmayı istediği dakikada yok Eder, istediği dakika da var Eder.

İşte mahşer dediğimiz şey.

Allah'ın arz enerjisinden, arzın üstünden vasıtasız olarak yenileme emri vermesinden ibarettir.

Arza yenileme emri Verecek.

İnsan vücudunda beyin ve hücreden maada bir mânâ cevheri de vardır.

Bu anlattığım hikayenin tahlil raporunu okumak ister misiniz?

Er Rahmân Suresi vardır Kur'ân-ı Kerimde. Onu okuyun. Onu tefsirini okuyun, tercümesini okuyun.

İnsan vücudunun analizi, raporu Er Rahmân Sûresi'ndedir.

İnsan bedeni ve maddesi, çok dikkat edin aziz cemaat, insanın maddesi ve bedeni bir radyo cihazı gibidir. Radyo, evimizdeki radyo…

İster cereyanlı radyo olsun. İster transistörlü radyo, ister pilli radyo olsun. İnsan beyni de bu cihazın elektrik tesisatıdır. Çok dikkat edin.

Asıl radyoya verici cihazda konuşan spiker nasıl hassasını veriyorsa…

Şimdi efendim bak şu radyo, insan. Bak! Sesim oraya kadar gidiyor. Oradaki seste benim sesimin hassası var mı?

Benim sesimi tanıyan bunu Vaiz Efendi konuşuyou der mi?

Der değil mi?

Nasıl ki hassa buradan oraya gidiyor.

Çok dikkat edin aziz cemaat!

Bak işte Allah bunu icad etti ki bunu anlatmak için.

Nasıl gidiyorsa insanın bu asıl radyoya verici cihazda konuşan spiker, nasıl ki ben verici cihazdan konuşuyorum oradan söylüyor.

Nasıl hassamı veriyorsam o sese büyük yaratıcı Allahu Celle Celâlehu verici radyo ile âleme hitap ediyor.

Âleme hitap ediyor. Hepimizin içinde.

İnsan alıcı radyo cihazı, insanın alıcı radyo.

Sinir sistemi, beyin, alıcı radyoyu işleten elektrik radyo dalgaları nedir bu ruh işte aha bak!

Bu radyonun transistör cereyanı ruh, içimizde.

İnsana insan vasfını veren ruh olduğu gibi, radyoya radyo vasfını veren de bu elektrik dalgalarıdır.

Zahiren radyo maddi, madde cihazı ile elektrik cereyanından ibarettir.

Aha bu demir gibi aynı, elektrik.

Halbuki Mütekellim-i Ahad konuşmadığı müddetçe radyo camiddir(pasiftir).

Şimdi ben konuşmasam burada radyo duruyor orda.

(Devamı bir sonraki kayıttadır

KAYIT 56

İnsana insan vasfını veren ruh olduğu gibi, radyoya radyo vasfını veren de bu elektrik dalgalarıdır.

Zahiren radyo maddi, madde cihazı ile elektrik cereyanından ibarettir.

Aha bu demir gibi aynı, elektrik.

Halbuki Mütekellim-i Ahad konuşmadığı müddetçe radyo camiddir(pasiftir).

Şimdi ben konuşmasam burada radyo duruyor orda.

Hepimizin evinde radyosu var.

Ankara radyosu konuşmasa, başka dalgayı da alamasa radyonuz, ne olacak…

Radyonuz artık istediği kadar içinde pili olsun.

O halde essen büyük İslam Velileri Ruhun ebediliğini ancak Allah'a izafette bulmuşturlar.

“Ruh Allah’tandır” demiştirler.

Onun için bundan bin üç yüz seksen küsur sene evvel.

“El ruhi min emri Rabbî”

“Yeseluneke anil ruhi.”

Sana Ya Rasûlum! “Yeseluneke anil ruh”

Ruhtan, ruhu değil.

Ordaki “an”, ruhtan sorarlarsa, “an”il ruhi.

“Yeseluneke anil ruhi” Ayet-i Kerime.

Senden ruhtan sorarlarsa: “Kul, el ruhil min emri Rabbî” Allah’ımın Emrindendir buyurur. Şey (Ruh).

Pırlanta sözünü bin üç yüz seksen küsür sene evvel Cenâb-ı Peygamber söylemiş.

Bu pırlanta söz bu güne kadar madde göz ve kulağı idrak edemiyordu.

Şu radyo misali bize gösteriyor ki, spikeri konuşan emre taalluk eden radyo radyodur.

Elest Meclisinde âleme hitaba başlayan kâinâtın benzere olmayan Spikerin KÜN emri ile bütün alıcı radyolara yolladığı, Rahmân Esmasından titreşiminden ibaret olan bütün ruh halindeki dalgaları bu alıcı olan vücudumuza ulaşınca diğer varlıklara bu radyo sesinin önünde secde emri çıktı. Hep böyle!

Ankara'dan emir veriliyor ışıklarınızı söndürün, ışıklarınızı söndürün!

Radyo akımı var dendi mi hep ışıkları söndürüyoruz.

Cenâb-ı Allah radyo Spiker-i Azam, ruhlar vücuda girdi mi meleklere emir veriyor.

“Secde ediniz, secde ediniz, secde ediniz!”

Hepinizin kulağına söylüyor.

Haydiiiii melekler hepisi secde etmeğe başladı.

Mantıklı şeytan, bir demir parçası gibi radyonun konuştuğunu görünce, şimdi insanı Âdem orda.

Meleklere ses geliyor: “Secde edin, secde edin!”

Ses, ulan nerden geliyor.

Mantıklı şeytan dedi ki: “Ulan dedi, bu karşındaki radyo bu konuşuyor!”

Mesela şimdi radyodan konuşsa Reis-i Cumhur dese ki: “Şöyle şöyle yapın!”

Ulan bu bir ses bunun Reis-i Cumhur olduğunu nerden biliyor.

O sesi: “Ne biçim bu. Kim söylüyor bunu?” dedi.

“Ben buna secde etmem!” diye çıktı mantık.

Spikeri görmüyor. “O da kimmiş dedi. Ben buna secde edeceğim!”

Spikeri gören ve bütün radyolardan çıkan seslerin tek ses olduğunu sezen Muhiddin-i Arabi Hazretleri.

Spikeri gören ve bütün radyolardan seslerin tek ses olduğunu anlayan Muhiddin-i Arabi Hazretleri Fususunda (Füsusul Hikem kitabı) müessir ile müessirin fih kelimesini kullanır, bahsederek vahdet-i vücudu ifade etmiştir.

İşte radyo onu ifade ediyor.

Bu ikinci radyo cihazının yani kırılırsa bu radyolar, radyolar vaiz olur. Hepimiz radyolarımızı kırarsak ses gelmez Ankara Radyosu kalır.

İşte şu radyosuz, radyosuz spikeri dinlersen: “Benim radyom yoktur. Yalınız spiker vardır!” dersen.

İşte o zaman bunu birisi duymuş: “Ben yoğum!” demiş.

“Ene’l- Hakk!” demiş Hallac-ı Mansur kafasını vurmuşlar bunun üzerine.

Bu radyo yoktur demiş, asıl Spiker vardır demiş.

Enel Hakk demiş. Onun için akrebü verid(şah damarından daha yakın). Veridden daha yakındır Cenâb-ı Allah.

İşte onu bulmağa savaşmak lâzım.

İşte mahşer dediğimiz de, ruhun bedene ba'asın Kur'ândan başka hiçbir retuş fikrine kapılmadan, dikkat buyurun mahşerde ruhun bedene ba'sını Kur'ânda başka hiçbir retuş fikrine kapılmadan İslam şöyle kabul eder:

Mukarrar olan gün gelince aziz Müslümanlar kâinâtın tek Spikeri olan ALLAH tekrar hitap edecek, yıllarca camid kalmış, toprak altında kalmış radyo cihazı da tekrar ses verecektir.

Neşriyat bitti diye radyo yarın bir daha konuşmayacak demek ne ise; Emir Âleminin ihtizazı olan ruh vücuttan ayrıldı diye bu beden dirilmeyecek demek aynı cehlin aynı yükseklik derecesidir.

Âlemlerin Fahri Ebedisi, Elest Meclisinde Allah'ın ilan ettiği aşk namelerinin on dört asır evvel Cebel-i Hira da başlayan plaktaki aksinden ibaret bu plak milyonlarca nusha olarak tab'edilmiş ve Kur'ân halinde bizlere kadar gelmiştir.

“İkra' bismi Rabbikelleziy halak” Allah’ın söylediği plak işte.

Aha bunu alınmış Hıra Dağında Kur’ân diye bize gelmiştir.

Ne büyük müjde!

O büyük meclisin tazeleneceğini bize müjdeliyor.

Mü’minlere mahşer eski Aşk Sohbetlerinin tekrar başlamasıdır.

Onun için öldüğümüz zaman hiçbir şeyden mü’min korkmaz.

Tekrar o mahşerde toplanacağız.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellemin mübarek yüzünü görerek, bunlar tekrar sohbet edilecektir.

Onun için Müslüman ölümden korkmaz.

Ölümden korkmamak için, aziz müslümanlar abdestli geziniz!

Cünüb iken ne tırnağınızı, ne saçınızı, ne bir kılınızı (kesmeyinizi), ne dişinizi ve ne de laf konuşunuz!

Bunlar çok incedir!

Cünüb iken dünya kelâmı konuşmayınız! Çünkü Allah hesabına konuşuyorsun. Utanır insan!

Abdestli geziniz!

Hased etmeyiniz kimseye!

Yalan söylemeyiniz!

Açlıktan öleceğinizi bilsen bile şu bir avuçluk kursağa haram yemek sokmayınız!

Birbirlerinizi sevmeye çalışınız!

Kimseye töhmet yapmayınız!

Hased etmeyiniz! Kimsenin peşinden konuşmayınız.

Fena lakırdı... Herkese güzel yüz, hayvana, çocuğa, ihtiyara itaat ve şefkatle bakınız!

Hepimiz bir gün öleceğiz, dünyada hiç kimse baki kalmayacaktır.

Onun için Cenâb-ı Peygambere inen en son Ayetlerden birisiydi:

“Herkes ölecek! Yâ Muhammed Sende öleceksin.”

Hiç birimiz baki kalmayacağız.

Onun için birbirimize girmeyelim! İyi geçinelim!

Şu toprak olacak midenin içine haram sokmayalım aziz cemaat!

Abdestli gezin!

Yalan söylemeyin!
Hased etmeyin!

Gece namazı kılın!

Ayda iki üç gün oruç tutun!

Bunlar vücudu terbiye için büyük şeylerdir.

Büyüklerimize itaat edelim!

Allah cümlemizi islah etsin!

Amiin!

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ali Muhammed!

Subhaneke Yâ Allam, Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine’n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennânü Bediü’s- semâvati velard zel celâli vel ikram! Yâ Hayy Yâ Kayyumu! Yâ Allahu celle celâlehu.

Yâ Rabbî asi değiliz!

Günahlarımız var!

Sen bunları mağfiret suyunla Yıka Yâ Rabbî!

Midemize haram lokma Sokturma Yâ Rabbî!

Sıhati afiyet ihsan Eyle Yâ Rabbî!

Memleketimizi her türlü afattan masun Kıl Yâ Rabbî!

Yarın ahirete intikal ettiğimiz zaman bize mezarda kabir melekleriyle iltifat nasip Eyle Yâ Rabbî!

Mahşerde Rasûlullah'ın mübarek yüzünü güler yüzle bize Göster, elini öpmek de nasibi müyesser Eyle Yâ Rabbî!

Bizi cehennem azabından Koru Yâ Rabbî!

Her türlü afat-ı semâviye, afat-ı araziye afat-ı belaiyeden Sen Koru Yâ Rabbî!

Hastalarımıza devâ, dertlilerimize devâ ihsan Eyle Yâ Rabbî!

Evimizi her türlü belâdan mahsun Kıl! Memleketimizi düşman istilasından mahsun Kıl Yâ Rabbî!

Ordumuza icab ettiği zaman zafer nasibi müyesser Eyle Yâ Rabbî!

Son nefesimizde ki buyurun: “Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve Rasûlühü” kelimesi ile son nefesimizi vermek nasib-i müyesser Eyle Yâ Rabbî!

Bizi cehennem azabından Koru!

Lillahi’l- Fâtiha!

KAYIT 57

Aziz Cemaat!

Bütün âlemleri yoktan var edip ucu bucağı bulanmaz semâları masmavi bir nur ile dolduran Allah’a hamd ederim!

Mübârek ruhu nur âleminin ebediliği içinde aziz olan Allah'ın Muhterem Resûlüne ve ona inananlara salât ü selâm ederim!

"İnnallâhe lehu mülküs semavati vel ard, (yuhyî ve yumît) ve ma leküm min dunillahi min veliyyin ve la nasîr"

Allahümme ente'l- Mennânü Bediü's- semâvati ve'l- ard!

Zel celali vel ikram.

Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!

Yâ Allahu celle celâlihu el hamdülillah!.

Yâ İlahî bizler asi değiliz, hatalarımız vardır.

Mağfiret hazinelerini, Senin emrini yerine getirmek zevkü aşk ile toplanan bu kullarına saç Yâ Rabbî!

Bizi yolumuzdan şaşırtma.

Bize sabır ihsan eyle, kuvvet ver, kanaat hasletlerimizi takviye eyle!

Bizi cehennem ateşinden koru Yâ Rabbî!

Subhaneke Yâ Allam!

Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine'n- nâr ve bi affike Yâ Mücir!

Aziz cemaat!

Kur'ân Âyetlerine yani Allah sözlerine ve Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin vilâyet cephesinden bize bildirdiği ki hadislerdir onlar, vilâyet cephesi demek peygamberlerin bir Cephe-yi Vilâyet bir de Cephe-i Nübüvveti vardır.

Cephe-i Nübüvvet, tebliğ cihetidir ki bunun yeri halktır bize bildirir.

Cephe-i vilâyet ise doğrudan doğruya Allah ile olan muamelesidir.

Gündüz Rasûlullah, Rasûlullahı Sallallahu Aleyhi Vessellem, Cenâb-ı Allah'ın radyo hoparlörüdür.

Anladın mı şimdi?

Cenâb-ı Allah bütün kâinatla Rasûlullah'ın kalbi mübârekinden konuşur.

Onun için Muhammedsiz (Sallallahu Aleyhi Vessellem) Allah bilinmez.

Allah'a Rasûlullah Efendimiz çekip götürür bütün mahlukatı.

Aha burayı kapadı mı ses yok. (Radyo cihazını göstererek)

Onun için Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin, bütün kâinat yaratılmadan evvel Nur-u Rasûlullah yaratılmıştır.

Cephe-i Vilâyet ile söylediği sözler hadisleridir.

"Felân şu olacak!" dedi mi olur.

Nasıl ki şu küçük çocuğun bak saçları simsiyah, bunun bir gün beyaz olacağını biliyoruz biz.

Ama tecrübemiz var.

İşte biz bir saçın siyah olmadan beyaz olacağımızı evvelden bildiğimiz gibi Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz de kendi Cephe-i Vilâyet bakımından geleceklerin hepsini bilir.

Onun için Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin bütün Hadisleri bir mübârek kendi devr-i saadetlerine aittir.

Yani devr-i saadet cesed-i mübâreklerinde ruh-u muallâları bulunduğu zaman, bir de işte bizim insan

lakırdımızla hayatta olduğu zamanda devr-i saadetlerine aittir.

Ondan sonra devr-i sadetlerinde kendi mübârek yüzünü görmüş olan tabiinin yüzünü görmüş olan tabiin devrine aittir.

Ondan sonra da gelecek devirlere aittir.

Öyle hadisler vardır ki bugün hadisler vazifelerini bitirmiştir.

Öyle hadisler vardır ki bugün daha mânâsını anlayamıyoruz, gelecek devreler içindir.

İşte bu hadisler ve Kur'ân âyetlerinde bildirildiğine göre her millet kendi nasîbini çeker.

Her millette, her ümmette, millet, ümmet, illet ne dersen de hepisi aynıdır bunların.

İllet de vardır. Bazen ümmet illet olur. Birbirimize illet olduk işte.

Her milletin ve her insanın bir sa'dı vardır buyurur. Saat değil sa'd. El el.

Bu elindeki kepçe dolmadan hasenatını ve belânı görmezsin.

"Efendim felân herif edebsizlik yaptı yaptı, yaptı, yaptı.

Allah da para verdi, verdi, verdi. Öteki adam gâyet iyi adam, ekmek bulup yiyemiyor bu ne biçim iş!”

Hemen insan aklı bel kemiğinden Allah adâletsiz hâşâ sümme hâşâ.

Sonra Efendim Allah seriü’l- hisaptır.

“Ne hesabı?”

Ateşe elini sokar sokmaz elin yanar, sok elini, çıkar. Yarım saat sonra mı yanar elin yok.

Allah’ın kanunda bir hadise oldu mu derhal cezasını, fenâlığını görürsün. Seriü’l hisap!

“Efendim bu herif bu kadar edebsizlik etti, etti, etti de dua ettik, beddua ettik. Bilmem ne ettik. Falân ettik. Herife bir şey olmadı yav!”

Sa’dı daha dolmamıştır, sa’d.

Avucunun içi tamamıyle döndü mü herif böyle, böyle hale gelir “höööt!” derken gümler!

Nereye gidiyorsun?

Ölmek yav bişey değil. Ölümden korkmayınız!

Öyle adam var sürünür. Nerde sürünür, âhirette sürünür.

Âhirette sürünmek, sokakta tarlada şöyle dört ayak gitmekten daha beterdir.

Âhiret sürünmesi berbattır.

“Efendim felan adam böyle yaptı yaptı yaptı. Canım böyle iş mi olur zengin herif, bilmem nerde. Ben açlıktan ölüyorum o namaz kılmıyor, ben namaz kılıyorum!”

Namazı zenginlik için kılmıyorsun.

“Efendim herif öldü!”

Ölmek demek, ölüm, vücudun yıkılması değildir efendim.

Allah bir şeyi yıkmaz.

Mahvetmesi demek değildir. Hâşâ sümme hâşâ.

Allah bir şeyi yarattı mı daha tekâmülünü yaratır.

“Ne?”

Buğday, küçücük buğday, büyüdü, büyüdü büyüdü git gide tekâmül etti.

“Ne oldu?”

Buğday oldu, harman oldu. Eee harman bitti. Mahvolmadı.

Harmanda kendinin, yabancıları çıktı içinden.

Geldi değirmene. Un oldu, hamur oldu. Ateşe girdi. Aziz nimet oldu.

"Eeee sonra yok!"

Yedi kul onu!

"Elhamdulillahi Rabbilâlemin. Çok şükür Yâ Rabbî!"

Vücudunuzdaki Hayy Esmâsının devamı için yemek yenir.

Her şey tekâmül eder, düşmez.

O halde ölüm mahvolmak demek değildir.

Bir çözülmedir oğlum, çözülme, çözülme.

Ölüm insanın Mânevî Benliğini halktan, Allah kendisine çekmesidir.

"Mânevî ben verdim alacağım. Gel oğlum Bana" dedi aldı. Ölüm bu!

Çünkü âyet-i kerimede: "Her şey Hakk'a döner!"

Külli şey'in ve İleyhi turceun. Her şey Allah'a döner.

Allah'tandır zâten, Allah'a döner.

Denizden buhar olur havaya çıkar.

Bulut olur ve bize dökülür. Nehir olur.

Damla olur yine gider derya olur. Bir devirdir.

Onun için ölüm bir çözülme, bir mahvolma değildir.

Bir tekâmüldür, tekâmül.

İşte böyle ümmetlerin içinde yine Sallallahu Aleyhi Vessellemin Hadis-i şerifinde ve âyet-i kerimede Buyruluyor ki:

"Ümmetler her an mahvolmağa meyyaldirler!" Diyor.

Her an, an, an! An demek bitti işte.

Turfatu'l- ayn, göz kırpması. Her an mahvolmağa şeydir.

Yani barut fıçısı, yanında da böyle bir ateş yeri var ama arkada düğmeye basmak lâzım.

"Booooom!" diye berhava olması...

Heran insanlar mahvolmağa, perişan olmağa hazır vaziyettedirler. İçlerinden on milyon kişinin içinden bir tek kişi, o ANda Huzur-u Rabbanî de ise şu güzel yüzünüzdeki alnınızı süsleyen İslâmi Nur ile secdeye kapatmış ise içinden "Allah!" diyorsa, ara sıra Rasûl-i Ekreme salâvat-ı şerife getiriyorsa.

"Rasûl-i Ekreme salâvat-ı şerife getirmek ne demektir?"

…

Rasûl-i Ekreme salâvat-ı şerife getirmek demek insanda bulunan Nur-u Rasûlullah'ın farkına varıp: "Hu hu hu!" demektir.

"Bende de var demektir Rasûlullah'ın Nuru. Bağırıyorum aha var!" demektir.

Düğmeyi Rasûlullah'a eklemek demektir.

"Allahümme Salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed. Bende de Muhammed Nuru var. Müslümanım, Allah'ı biliyorum!" demektir.

Onun için "Allahümme salli alâ muhammedin ve alâ ali Muhammed aha ben geliyorum."

Yook öyle olmaz öyle. Çeneden olmaz, boğazdan olmaz. Mideden bağırsaktan olmaz.

"Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed!"

Onun için Rasûlu Sallallahu Aleyhi Vesellemimizin "Mim" ile başlayan mübârek ismi, aha orda var.

Kur'ân-ı Kerim de bile bir yerde geçer. Kendi mübârek ismi.

Cenâb-ı Allah bile Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellemin “Mim” harfi ile başlayan ismini böyle nazla söylüyor.

Diğer isimleri; Tâ-Hâ, Yâ-Sîn, El Müddesir, El Müzemmil. Seksen türlü isimnen Ahmed, Mahmud bir çok isimlerdir.

Demek ki o “Mim” ile başlayan isimde bir SIRR var, bir sır.

Onun için aziz cemaat, abdestli olmadığınız zamanda Rasûlullah’ın mübârek ismini ağzınıza almayın!

“Rasûli Ekrem Efendimiz efendim, Peygamber Efendimiz, Efendimiz” böyle deyin.

Sokakta da bir birine bazı Müslümanlar hemen yapışır eline: “Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed!”

Yanından bir iki ayaklı eşek geçer duyar onu.

Ulan söyleme. Söyleme!

“Merhaba amuca!” de. “Nasılsın ağam!” de.

İçinden elinin tuttuğu zaman, kanından Rasûlullahlar birbirine yapışsın!

Eczâneye gider “Selâmu aleyküm!”

Helâya gider: “Selâmü aleyküm!”

Demeyin Efendim!

Şimdi hep gusülsüzlerle dolu dünya.

“Selâmün aleyküm!” kime dersin; abdestli Müslüman, secdeyi bilir.

Giderken sokakta gördüm ama ben diyeceğim Efendim “Selâmün aleyküm!”

Geçerken: “Selâmün aleyküm!”(içinden) de geç.

Kahveye girer selâmün aleyküm.

Hana girer selâmün aleyküm.

Otele girer. Aha bugün efendim bu yalan.

Gelin gidelim, aha oturalım bakalım.

“Merhaba!” de yavv. “Günaydın!” de. “Nasılsın” de.

Bunları rezil etmeyin efendim.

Ama bu şu demek değil: “Efendim, biz salâvat-ı şerife getirmeyelim mi?”

Ulan gündüz getireceğine gece herkes uyurken getir, kıymeti orda bunu. Gece!..

Onun için İslâmi tâbirleri şunları bunları tezelzüle uğratmayın aziz cemaat!

Abdestli bak burada ölüm, dilimi dibinden koparsan Rasûlullah'ın mübârek "Mim" ile başlayan ismini câmiden başka bir yerde söylemem.

Resûl-i Ekrem Efendimiz, Peygamber Efendimiz, Hz. Ekrem Efendimiz böyle söylerim.

Dilimi dibinden koparsanız söylemem.

Yağma mı var, ben sokakta bilmem gusülsüz herifin yahut şunun bunun herifin yanında Rasûlullah'ın mübârek ismini konuşacağım.

Eşşeknen Muttalib denen herif geliyor.

Aha şu tahıl pazarında geçen günü.

Eşek gitmiyor. Kuyruğuna bişey mi kondu ne.

"Allah belâsını versin!" diye küt diye eşeğe şeyi vuruyor.

Ulan orasında bak hayvan pislikleri var.

Bura tahıl pazarı ve herif yaşlı idi herif dövecektim herifi.

"Amuca dedim yahu şurada Allah'ın ismi anılır mı? Hem siz diyorsunuz ki biz Şeyhiz! Hep bizden çıkar velîler."

Aha şuradaki Muttalib. Git Muttalibin içine giremezsin pislikten.

Oğlum İslâmiyet içte de vardır ama dıştan görünecek.

Ben anlamam bitli velî olmaz! Üstü başında pireli Velî olmaz!

“Efendim felanca adam Velîymiş!”

Ne, sümükleri akıyor bilmem ne, tebdili kıyâfet.

Ne tebdili, Allah o vaziyete mi tebdil eder onu.

Yırtık olabilir insanın üstü, ama gül kokar oğlum.

Sümüğü akıyor.

Bilmem efendim kıçından solucanlar çıkmış, efendim zamanın kutbu. Allah, Velîsini öyle rezil etmez! Bunlara inanmayın!

Dil ile ikrar kalb ile tasdik.

Kalb ile tasdik dil ile ikrar değil dikkat edelim.

Dil ile ikrar kalb ile tasdik.

İlk defa ağıznan söyleyeceksin.

Yani görüşünden belli olacak, ondan sonra içini temizleyeceksin.

Onun için temizle!…

Haa işte bu vaziyette olan ümmetten biri hadiste, gece vakti şöyle:

Yâ Rabbî Subhan!”

Bütün Eskişehir uyuyor.

“Senin sel âfetinden, zelzeleden Sen masun kıl Yâ Rabbî!” dese bi toz şey etti mi, Eskişehir hududuna değil Bulgar hududuna kadar onun duası kabul olur.

Onun için aha şu bir avuç müslümanlar yok mu şehrin sigortasıdır oğlum. Ötekiler kılmasın, cümbüş etsinler. Biz rahat sigorta biz.

Namazda da öyle. Namazda da hepimizin namazının İnd-i ilâhide sicile geçmesi için sigorta, doğrudan doğruya İmam Efendidir.

İmam Efendiye de aynen uyacaksın.

İmam Efendiden evvel belini kırmayacaksın.

İmam Efendiden evvel aşağıda yer yok!

Aşağıda İmamla birlikte secdeye gidersen aşağıda mis kokusu var! İmamdan evvel gidersen aşağıda başka koku var.

Onu burada söylemem, hayvanca olur o iş!

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 58

Namazda da öyle. Namazda da hepimizin namazının İnd-i ilâhide sicile geçmesi için sigorta, doğrudan doğruya İmam Efendidir.

İmam Efendiye de aynen uyacaksın.

İmam Efendiden evvel belini kırmayacaksın.

İmam Efendiden evvel aşağıda yer yok!

Aşağıda İmamla birlikte secdeye gidersen aşağıda mis kokusu var! İmamdan evvel gidersen aşağıda başka koku var.

Onu burada söylemem, hayvanca olur o iş!

Onun için kıymetlerinizi, içinizdeki Nur-u Rasûlullah'ın kıymetini bilin aziz cemaat!

"Simahüm fi vücuhihim min eseris sücud…"

"Secde yapanların alnında bir iz vardır" diyor, iz.

Bu aynada görünmez.

Secdeye sürünüp de bazı pis halılardan geçen toprak şeyine de benzemez.

Bu gözle görülmez oğlum! Onu gören görür!

Hepinizde var bu. Vallahi de var Billahi de var. Ama kıymetini bilirsen!

İşte, böyle yapan bir ümmet hangi devirde yaşıyorsa, orayı…

Eskişehiri bitek kişi olsa içimizde kâfidir.

Her vilâyette bi tane olsa…

“Yahu bu kadar edebsizi de Allah mahvetmiyor!”

Yağma mı var ya bi tanesinin gözünden yaş gelir.

Senin sözünü mü dinleyecek Allah.

Binlerce ampul yanıyor.

Merkezdeki şey, dürbün dönerek, üç beş tane ampul parçalanmış bir şey olmaz, merkeze bak sen!

Onun için kıymet-i islâmiyelerinizi bilin aziz cemaat.

Onu, bir pırlanta gibi mübârek kalbinizde saklayın!

O mübârek kalbte, aklınız ve kabiliyetiniz birleştiği zaman Rasûlün Nuru başlar çarpmaya!

Çarptı mı, o zaman fitili aldım, fitili aldım! …

Bu Nurun rengi yoktur.

Vurduğu yerde muhtelif renklerde görülebilir.

Nasıl ki bir billur alın elinize, billura güneş ziyası vurduğu zaman bu taraftan yedi tane rengi görürsünüz.

Hani çocuklar oynar onlarınan, bazen de ebe kuşakları olur yağmurlu havalarda, işte güneş ziyası oraya vurdu mu renkler görülmeğe başlar.

Yahut da renk billurda görülüyor.

Ya billur onu gösteriyor yahut da billurda görülüyor.

İnsanoğlu Ahsen-i takvim yaratılmıştır.

Bütün melekler emrine verilmiştir.

Cenâb-ı Allah insanı muhatap etmiştir. Kur’ân ona iniyor!

Hiç develere Kur’ân inmiş midir oğlum, deve peygamberi var mıdır?

Fillerin, öküzlerin var mıdır?

İnsan, insan, oğlum!

Allah seninle konuşmak istemiş, o konuşmak için telefon ahizesi de Sallalahu Aleyhi Vessellem Efendimizdir.

“Efendim bizlen de konuşsun!”

Sen ilk defa Rasûlullahın santraline bağlan.

Voltaj çok büyük, biz onun şeyinden konuşamayız.

Bak bize 220 volta inerse bizim ampuller yanar.

Merkezde yirmibin volt darmadağın olursun.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vesselleme vahiy gelirken bile araya kul olmayan bir tanker-i mânevî koymuştur Cenâb-ı Allah.

Cebraili koymuştur.

Cebrail bir tanker, yani hani gazyağı götürüyorlar tankerler var ya onun gibi bir tanker.

Gitmiş hortumunu, Sıdretü’l- Münteha’da Cenâb-ı Allah’ın bilmediğimiz bir mekanında takmış hortumu vahiy dolmuş içine.

Gelmiş, Rasûlulah’ın kalbi mübârekine hortumu gine görünmeyen hortumu takmış, onun manometresinden

bakmış ne kadara tahammül eder diye o kadar vahiy vermiştir.

Yoksa hepisini birden indirirdi bir günde Kur'ân-ı Kerimi ceste ceste..

“Lev enzelna hazelkur'ane 'alâ cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillahi.”

Biz Kur'ân-ı dağa indirseydik, dağ Kur'ânın ağırlık haşyetinden paramparça olurdu.

Bir Âyet-i kerimeyi getirdiği zaman Rasûlullah'a, Rasûlullah başlarmış titremeye, devede iken deve çökermiş ağırlığından.

Bunlar saçma yalan değil!

Zâtı Sungur lakırdıları değil oğlum bunlar!

Bu lakırdıları kafaya sokup kabul etmek en büyük hünerdir.

“Efendim benim aklım almıyor……Nasıl oldu da parmağını uzattı kamer ikiye ayrıldı. Ellerini uzatmış da parmaklarından su düşmüş, bu imkan haricinde!”

Sen zâten imkan haricindesin, hayvan sınıfından.

Buna inanabilmektir hüner.

Yü’minune bil gayb.

Gayba inanmakta hüner vardır.

Gayb, görülmeyen değildir, görülemeyendir.

Bizim gözümüzle görülemeyendir.

Gayb, muhakkak vardır.

İnanmayan inanmasın, bir gün geberecek o da görür aşağıda.

Heee heee aşağıda ne fazla … var oğlum.

Hep aynı devirnen haşrolacağız.

Bundan yüz seneki evvelkiynen senin işin yok.

Geleceknen de yok.

Eskişehirdekiler Eskişehirde.

Komşun bak sen câmiye geliyorsun o “hale leleli!” ediyor.

“Herife bak, yobaz gidip-geliyor!”

Yarın yan yana kaldığın zaman: “Mehmed Efendi nasıldı oğlum?” diyeceksin. Keyif orada oğlum.

Keyfi bunun orada. İster cennete koysun.

“Nasıldı ağam?”

Şöyle bir durmadı mı işte keyf orada.

Keyif o zaman başlar.

…

Onun için aziz cemaat, bundan ötesi sırdır.

Rububiyet Sırrıdır.

İslâmiyette bir kâide vardır. Rububiyet Sırrının ifşâsı küfürdür.

Herkes tahammül edemez.

Yalınız bir şey söyleyeyim size aklınızı mantığınızı böyle satranç oyunu gibi düşündürün. Neticede bir şey çıkar.

“Neyimiş bu?”

Ağlamak! İnsan ağlar! İnsan güler değil mi?

İkisi zıt değil mi birbirine değil mi?

Ağlamak başka, gülmek başka.

Size bir şey söyleyeyim mi hiç biriniz farkında değilsiniz.

Ağlamakla gülmek ikisi de muhabbetten ileri gelir. Aynı çeşmeden gelir.

“Nasıl efendim?”

Ağlayan kimse sevdiğinden ayrıldığı için ağlar.

Sevdiği bir şey ortadan kalkar, istediği bir şey olmaz değil mi?

İşi olmaz, şunu olmaz ağlamağa başlar.

O halde sevdiği bir şeyin kaybından dolayı ağlıyor.

“Değil mi? Öyle değil mi?”

“Ehh öyle.”

Gülen bir kimse dahi sevdiğine kavuştuğu için gülüyor.

İşi olmuştur. Yahut hoşuna gitmiştir. Onun için.

O halde ikisi de muhabbettendir ağlamak da şey de.

O halde ağlamakla gülmek arasında bir şey gizli aziz cemaat, bir şey gizli… Ömründe ağlamalarını tartsan sekiz basman etse, gülmelerini tartsan sekiz basman; on altı basman, on altı bin ton gülme ile ağlaman hebaen mensura gitmiştir. He hey. He he hee gitmiştir.

O halde ağlamakla gülmek arasında bir şey gizli aziz cemaat, onu ara bul. Bu lakırdı Müslümanlar, çok büyük

bir sırrın anahtarıdır bu lakırdı. Aha şöyle diyeyim, lakırdı, çoook büyük bir sır küpünün anahtarıdır.

Ne anahtarıymış?

O küpün içinde oğlum karşınızdaki bir insanın durumunu ölçecek mânevî âletler gizlidir oğlum.

“El kahkahatü’n mineşşeytan el tebessüm min Allah.”

“Kah kah kah gülmek şeytandandır!” demiş Cenâb-ı Peygamber.

“Tebessüm Allah’tandır!”

O halde gülmek ile ağlamak arasında da bir şey var.

Bu âletler orada bulunur.

Hepimiz güleriz, hepimiz ağlarız.

Ama niye güleriz niye ağlarız. İkisi de muhabbetten.

Ağlayan adam da bir şeyini kaybetmiştir, gülen adam da bir şey hoşuna gitmiştir.

O da muhabbettendir.

Hoşa gitmek muhabbetten gider.

Ağlamakta muhabbetin kırılmasından husule gelir.

Mevzu aynı, birisi ön çifte birisi arka çifte. Çifte atmak demektir bu.

Bak neler var insanlarda.

Ama siz hiç farkında değilsiniz hiçbirinin.

Aha ben söylüyorum. Daha neler var bunların içinde.

Onun içi aziz cemaat birbirinizi seviniz.

İnsanlar birbirini sevmek kadar güç iş yoktur.

“Efendim felan insan fenâdır.”

Fenânın bile güzel tarafı vardır o tadı bulmağa savaş.

Dedelerimiz demiştir: “İyilikle yılan bile kovuğundan çıkar.”

İnsanları, hayvanları, nebatatları seven insan Er Rahmân Esmâsının tecellîsi kendisinde şey eder.

Rahmetenlil Âlemin gurubuna girer.

Onun için bunların mümessilleri, dünya yüzündeki repirezatanları, acentaları, daha yeni birçok lakırdılar çıktı o daha yenilerini bilmiyorum.

Benzin deposu işte acenta, macenta.

Bunların acentaları da, şu secdeye veya kimsenin beğenmediği şu secdeye baş koyanlarındır.

Hepimiz Rasûlullah'ın getirdiği Dinin acentalarısınız, mümessillerisiniz.

En büyük tanker Cebrail a.s., Rasûllah'ın deposuna, o depodan da bize, biz de müşterilere satıyoruz.

Depodan benzin satın alamazsınız, Bayilerden alırsınız.

İşte İslamlarda secdeye başını koyanlar, Rasûlullah'ın büyüüük kendisini Allah tarafından gönderilen o büyük ne ise işte O, Onun mümessillerisinizdir.

Ara sıra tankerin boşandığı zaman, doldur onu.

"Efendim namaz kılıyorum!"

Namaz kılıyorsun ben de biliyorum. Zâten burada işin yok.

Namaz kılıyorsan, tankerin içinin pis tutmamasını, pas tutmamasıdır bu.

Tanker bitmez suyu ama, bir gün biter.

Doldurmak için herkes uyurken gece kalk gece.

Gecede çok iş vardır.

"Gecede ne var?"

Uyku. Uyku da var yaaa.

Bazısı uyuyamaz: “Doktor bey ben uyuyamıyorum?”

“Eeeeee ne oldu?”

“Uyku ilacı alacağım!”

Hay hay. Gelir bu kuvvetli. Daha kuvvetlisini vereyim.

“Nasıl?”

Çok iyi uyuyor.

“Tamam tamam uyu!”

O zâten uyanıklığa tahammül edemiyorum.

Gaflet içinde. Gafletten biraz uyandı mı sıkılıyor oradan tekrar gaflet uykusuna gitmek için uyku ilacı alıyor.

Gözünü güneşe bakarsan kamaşır, etrafını gözemezsin.

Hemen siyah gözlük takmak lâzım.

Bakma sen o uyku ilacı alanlara.

“Siniri var bilmem ne!”

Yok efendim böyle bir iş yoktur. İslamda böyle şey olmaz.

Sinir! Gelirler. “oooooo ellerim tutuldu!” diyor.

“Ne oldu?”

Kalbine bakarsın bir şey yok. Bir şey yok.

“Efendim ölüyor. Kuş gibi bağırdı sabaha kadar!”

Ulan bu kuş mu, hayvan mı. Kuş gibi ise git baytara söyle.

De ki: “Efendim bu kuş ölüyor!” de.

Bunların hepisi saçma lakırdılar. Öyle şey olmaz.

İnsan hasta olur. Tansiyonu çıkar, kalbi bozulur. Bilmem ne olmuş. Bilmem ne olur. Olur anladım.

“Efendim sinir geldi!”

Gözlerini açarsın, yok!

En çok hanımlarda olur haaaa.

Bazı hanımlaşmış erkeklerde de vardır.

Ben otuz senedir seyrediyorum.

Sinir hastalığı, yok sinir hastalığı diye bir şey yoktur.

Hatta bu edebsizlik, dünya tarihinde ilerliye ilerliye bir de Sinir Hastalıklara Mutahassıslığı icat edilmiştir.

Ama sapıtmak başka oğlum. O başka.

“Yok efendim, sinirlendim. Fâreyi gördüm sinirlendim. Felancayı gördüm! Evde…”

Yok böyle şey. İslamda böyle şey olmaz.

İçi Allah diyene hiçbir şey yanaşmaz…

Onun için aziz cemaat!

İnsanın kıymetini, yaratışındaki değeri ancak Allah’ı zikreden bilir.

Allah kendini zikreden kimseyle yan yana oturur. Yan yana oturur!

Hakk’ı yanında göremezsen, Allah’ı yanında göremezsen oğlum, boşa ibadet ediyorsun.

“Ne demek?”

Allah zikri insanın her tarafına sirâyet eder!

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 59

Onun için aziz cemaat!

İnsanın kıymetini, yaratışındaki değeri ancak Allah’ı zikreden bilir.

Allah kendini zikreden kimseyle yan yana oturur. Yan yana oturur!

Hakk'ı yanında göremezsen, Allah'ı yanında göremezsen oğlum, boşa ibadet ediyorsun.

"Ne demek?"

Allah zikri insanın her tarafına sirâyet eder!

Aziz cemaat!

Şu yemek yiyorsunuz biliyorsunuz.

O yemek esnasında yaptığınız gürültüyü işitseniz, yemek yemezsiniz.

"Ne demek bu efendim?"

Aha müsaade edin, şu parmaklarınızı kulağınıza tıkayın.

Aha şimdi yapın. Yapın tıkayın.

Çenenizi hareket ettirin. Bakın gürültüye. Aha yapın, yapın! Şey ediyorum.

Gürültüyü görüyorsun değil mi?

Hele tavuk yerkeen, böyle hayvan gibi yemek yersen o gürültü böyle "gümbür gümbür gümbür!" olur.

Ulan! Yemek gürültüsünü çene şeyinde duyuyorsun da içindeki "Allah!" gürültüsünü nasıl duymuyorsun?

Gürültüyü duydun mu görmüşsün demektir.

Tayyare “gürrrrr gürrr!” geçiyor.

“Tayyare!..”

“Nerden gördün ağam?”

Gürültüsünden.

Eeee işte o da gürültüsünden, yanındadır senin be.

Bir Hadis-i Kudsî de diyor ki: “İnsan tek taraflıdır” bir taraflıdır insan.

Cenâb-ı Allah, insan tek taraflı değildir. Tek taraflı değildir.

Allah, Cenâb-ı Allah tektir.

Yalınız milyonlarca şekilde tecellî eder Cenâb-ı Allah.

Milyonlarca şekilde tecellî eder.

Hangi uzvu insanın zikr ile meşgulse, Allah oradadır.

Yani uzvu, o uzvu Allah’ın huzurundadır demek ki.

Daha başka mânâsı Allah o uzuvla beraberdir demektir.

Al şunu eline, … öldürme.

Bütün kuvvetinnen herifin kafasına çekti mi, Allah senin o elinde Kahhar Esmâsıyla tecellî eder.

Vurdun herifi geberttin.

“Eeee Kahhar Esmâsı ile tecellî edeceğine de be it!” diyeceksin o adama “Rahmân Esmâsıyla tecellî etsen ne olur!”

Bir odunnan bir kişiyi öldürürsün.

İki kişi, üç kişi. Beşincisi seni ezer.

Fakat Rahmân Esmâsıyla on milyon kişiyi mest edersin.

Onun için gece kalkıp da ağam namazını kılar da bir dua etti mi on bin kişi kurtulur.

Sirgortasın kıymetini bil.

O halde islamnan bir çok devirde kendisi için değildir.

Başkasını da kurtarmak içindir.

Allah hepisine şefaat ve rahmet verebilmek için sizleri pınar yapmıştır. Belediyeden bir lakırdı söylüyorlar her mahalleye gidebilmesi için hoparlörler koymuştur.

Milletler azıttı mı, milletlerin içindeki onların nizamını, ruhanî düzenini, Allah’ın âfetini, bir Müslüman bir mahalleyi kurtarır.

Bir Müslüman bir mahalleyi kurtarır.

Ama edebsiz bir Müslüman da bir mahalleyi mahveder.

“Nasıl edebsiz Müslüman?”

Namazını, orucunu morucunu kılar, fakat hased içindedir, hased içindedir.

Bir gün Rasûlu Salllahu Aleyhi Vessellem Efendimiz mübârek sahabelerine vaaz ederken Hücre-i Saadetin yanında da Hz. Aişe validemiz. Allah şefaatine nail eylesin. Âmin.

Hz. Aişe’nin bir şeyi hatırıma geldi ama onu sonra...

Demiş ki zamanı evâhilde, Rasûlullahu Salllallahu Aleyhi Vessellem anlatıyor: “ İkiyüzbün kişilik bir memlekette yetmiş bin kişi birbirinden habersiz gece evlerinde teheccüd namazınâ kalkmışlar.

İki yüz bin kişilik bir şehirde, mesela şu evdeki kalkmış.

Öteki evdeki kalkmış. Birbirlerinden haberleri yok. Teheccüd namazınâ kalkmışlar. Abdestlerini almışlar.

Peygamberden, ulan Peygamber devri, Peygamberden çok evvel ki devirlerde namaz var mıydı?

Namaz teeee Hz. Âdem’den beri başlamıştır.

Secde etmek ne demektir.

Meleklerden bize intikal etti namaz.

Teheccüd namazınâ kalkmışlar.

Mahallenin birisinde de yine bu inananlardan ikisi gayru-ı meşru’ zinâ yapıyormuş.

Erkek erkekken zinâ yapıyormuş.

Cenâb-ı Allah o yetmiş bin kişi namazda olanlar da dahil olduğu halde şehrin birden altını üstüne getirmiş. Mahvolmuş.

Ordan mübârek Aişe validemiz: “Yâ Rasûlallah demiş birden bire.

Yani bu nasıl iş!” demiş.

Yetmiş bin kişi teheccüd namazında olsun.

İki tane edebsiz bilmem ne yapsın.

Bunların altını üstüne çıkar.

“Taalukum Yâ Aişe. Gel buraya yâ Aişe!” demiş.

Çıkmışlar şeye. Mescidin dışarısına. Medine’de oluyor bu. Kumluk orası.

Geç yalın ayak, o zaman nerde böyle ayakkabılar, naylonlar, falanlar.

Naylon içteydi o zaman, şimdi dışa vurdu.

Anlatmağa başlamış.

Böööööyle o mübârek ağzı ile İlahî hoparlörden mübârek dudaklarından çıkan o güzel sözleri hep mübârek yüzüne bakarak.

Rasûlullah Efendimizin böyle omzlarına kadar saçları var.

Ela gözleri var. Nur-u Rasûlu. Onun gibi güzel yoktu.

Hz. Ebu Bekir bakarmış: "Yâ Rasûlullah sen ne güzelsin!"dermiş.

Ebu Cehil bakarmış: "Senin gibi çirkin adam yok!"

İkisine de gülermiş Rasûlullah.

"Yâ Rasûlullah niye atayım şunu" Ömer demiş "atayım şunu."

"Yok demiş yâ Ömer demiş. Ben bir aynayım" demiş. "Kim bakarsa bana kendi yüzünü görür" demiş.

Onun için hepiniz aynasınız oğlum!

Herif bilmem ne etti diye kızma!

İslamı kimse tahkir edemez.

Efendim, geliyor yüzü, mezbahadan et yemiş köpekler gibi gece gelirler, kavga etmişler.

“Ne oldu?”

“Efendim mahalleye gidiyordum da hiç tanımadığım bana vurdu.”

“Ulan bana niye vurmuyor? İmam Hasan Efendiye niye vurmuyor? Durup dururken niye .”

“Efendim benim bilmiyorum kabahatim yok!”

Bir var, elbet kabahatı var.

Onun için Rasûlullah’ın Nurunu yüzünde tecellî ettirirsen kızmazsın.

Zâten kızmak İslam işi değildir.

Birine kızmanın peşinde sabırla, sabır

Min cimile min cumuhu min câmihi kudretihi.

Gemleriyle tutarsan hiddetini, hiddetini o sabır değildir.

Sabır, karşındakini hiddet ettin aman sabır et.

O sabır değildir. O frene basmak demektir oğlum.

Şey gidiyor, baktı ki yuvarlanacak, frene basmak demektir. O kendin için.

Sabır, karşındakinin bütün edebsizliğine karşı hilmi şefkatle bakabilmektir. Sabır bu.

Mübârek Rasûlulah'ın Uhud Harbinde dişleri kırıldı da ellerine kaldırmış: "Yâ Rabbî sen bunları affeyle, ne yaptıklarını bilmiyor!" diyor.

Bunu ancak işte Allah'ın Rasûlü söylüyor.

Anlatırken bir aralık yerde karıncalar vardır, büyükçe.

Hz. Aişe validemizin bacaklarından yukarı dizlerine kadar karıncalar toplanıvermiş.

Farkında değil mübârek kadın. Çünkü nasıl farkında olur yav Rasûlullah konuşuyor yav. Dalmış tabi.

Derken o karıncalardan bir tanesi ısırıvermiş.

Dinlerken Hz. Aişe Validemiz şöyle bir yapmış. Yine dinliyor.

Rasûlullah demiş: "Yâ Aişe ne oldu?" demiş.

"Yâ Rasûlullah nemeli" demiş "Karıncalar ayağıma çıktı" demiş.

"Eeee hepisi mi ısırdı yâ Aişe? " demiş.

"Yok Yâ Rasûlullah, bir tanesi".

“Sen kaç tanesini öldürdün!” demiş.

Yaaaaa bunda Ders-i İbret var.

Bunun aksi de câri’.

“Nasıl aksi de câri’?”

Bakarsın Celâli İlahî tecellî edecek, zelzele olacak.

Bir müslümanın birisi kendi,

Demin dedim yâ hani bir şeyi var, küp var içinde mânevî ölçüler, âletler var.

Haaaa oradan bir sismoğrafı vardır herifin.

Zelzeleyi evvelden haber verir bu şeyi sismoğraf, olduğu zaman. Üniversite sismoğrafı değil bu.

Yaaa bir sıkıntı gelir.

Secdeye kapanır: “Yâ Rabbî burada ümmeti Muhammed var.

Sen bilirsin Yâ Rabbî Sen bilirsin!”

Zelzele olur, hiçbir burun kanamaz.

İşte orada o âletlerden çok var oğlum.

Ne âletleri? Ne âletleri?

O âletler bul o âletler bul.

“Nasıl?”

Gülmeyle ağlamak arasındaki Sır Köprüsünü bul.

“Efendim sen biliyor musun?”

O sana ne? Bilirim bilmem. Ya bilirim ya bilmem.

“Eeeee bana da ver!”

Yağma yok. Öyle yağma da yok.

Bilsem zâten yazar satarım şimdi para kazanmak çok.

Bilmem akrep muskası, bilmem ne muskası kıyamet gidiyor sokakta. Ama akrep muskasını da satan herifi akrep ısırıyor.

Dünyada iyi insan tükenmez aziz cemaat, her zaman vardır.

Bu gibiler gönülden konuşurlar.

Doğruluk onların şiârıdır. Zâten doğruluk gönlün konuşmasıdır.

“Gönlün konuşması nedir?”

Nur-u Muhammedinin olduğu yerden geçti mi lakırdı süzülür.

Puta-yı Rasûlullahta erir. Bakırla altını putaya koyduğun zaman, bakırla maden birbirinden ayrıldığı gibi.

Onun için gözün göremediği, kulağın işitemediği, burnun alamadığı kokular, hadiseler, sesler vardır.

Bunları kalb gözü taşıyan insanlar görürler, duyarlar ve koklarlar.

Bu gibiler gizli değildir.

“Nerede gizlidir acaba, mağara da mı?”

Yok yok yok!

Ayna olmadan insan kendini göremez . Elinle bak göremezsin.

Kendini görmen için aynaya lüzum vardır.

Kendindeki kokuyu almak için sana senin kokunu aksettirecek aynalar vardır.

Kulağa vuracak güzel sesler duyuracak, aks-i sedâ yaptıracak insana.

Bak sesini duyamıyorsun kulağını koyduğun zaman bu zaman gürültüyü hissediyorsun.

Bu da bir ayna.

Gülmekle ağlamak arasında da bir ayna gizlidir. Orda kendini görürsün.

Bu lakırdıların mânâsı çok incedir aziz cemaat!

Bu söz, herkesin söylediği sözlerdir.

Söylenmeyen veya söylenemeyenlerin esrârı bu söylediklerimde gizlidir. Anladınız mı?

Söylenmeyenlerin veya söylenemeyenlerin, dili yetmeyip de söylenemeyenlerin esrârı şimdi söylediklerimde gizlidir.

Bu sözler kalb gözü olanlara Sırr-ı Mârifet sürmesi çekmek istiyoruz, gözlük veriyoruz demektir.

Bunu anlayan anlar.

İçinizde boş adam yok yavv. Hepiniz dolusunuz.

Dolu amma iyice konserve kutusu gibi kapalısınız.

Açacağınız yok elinizde.

Konserve kutuları…

Yok keserinen vursa ulan bu getirdi kara çiviynen vuruyum derse çivi o tarafa fışkırır, olmaz.

Onun güzel açacağını bulacaksın.

Taş yanmaz bilirsiniz aziz cemaat. Taş, taş.

Taşı amma ateş yakar.

Taş çok serttir. Ateş amma çok yumuşaktır. …

Taşı su deler. Taş katıdır. Su ise mulayim.

Kireç de taştır. Su da sudur. Fakat su kireci eritir.

Bak neler gizli dünyada.

Her an Allah’ın ye’d-i kudretinde olduğunu idrak edebilmek için bunu düşünmek lâzımdır.

İhlas işte budur.

Bunlar bir nevi târif. İşte şu şöyledir, bu böyledir.

Açıklanamaz çünkü Rububiyet Sırrının demin dedim ifşâsı küfürdür. Şimdi şuradan öyle şeyler var ki bunları söylese, söylense bilsem de söylesem ya Kanun beni tevkif eder.

Yahut bu herif … oldu dersiniz.

Anlaşılmaz, güçdür oğlum.

(Devamı bir sonraki kayıttadır..)

KAYIT 60

Bunlar bir nevi târif. İşte şu şöyledir, bu böyledir.

Açıklanamaz çünkü Rububiyet Sırrının demin dedim, ifşâsı küfürdür. Şimdi şuradan öyle şeyler var ki bunları söylese, söylense bilsem de söylesem ya Kanun beni tevkif eder.

Yahut bu herif … oldu dersiniz.

Anlaşılmaz, güçdür oğlum.

Onun için aziz cemaat bu açılmayan konserve kutusunu, kulağındaki elini koyduğun zaman duyduğun ses, zâten sen kendi sesini de duymuyorsun.

Bak ben buradan konuşuyorum aziz cemaat,

Hepiniz uzaktasınız.

Ama kulağınızdan duymuyorsunuz.

Sanki kulaklarınızdan uzuuun bur hortum, görünmeyen benim buraya gelmiş ağzımda hissediyorsunuz sesi, kulağınızda değil!

Dikkat edin bana, sesi benim ağzımda duyuyorsunuz kulağınızla değil.

Değil mi?

Bak ağzımın içinde sesi hissediyorsunuz.

Ama beni de yine burada görüyorsunuz.

O halde kim görüyor oğlum. Kim işitiyor.

“Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim” diyor Cenâb-ı Allah.

İçinizde sizin yerinize Allah görüyor.

Sizin yerinize Allah işitiyor.

“Ben size sizden daha yakınım.”

Aç konserve kutunu da beraber hembezm olun beee!

Anlayamadı? Kabahat bende değil.

Onun için bu kutuları, o küpleri bunlar ne kutu var ne küp var.

Var ama anlatmak için küpler var, anlatmak için.

Gidip de konservecide konserve arama oğlum.

Konserve sensin zâten. O konserveyi ya aç, adam akıllı ol.

Yahut da onu daima kokutmamak için kendi kendini tuzla!

Bunların hikmetleri vardır dünyada Âyettir bunlar.

Koskoca denizde balık vardır, zehir gibi tuzlu suda yaşar.

O mübârek balığı alırsın, bir damla tuz koymadan yiyemezsin onu, hikmete bak.

Bunlarda Allah bir şeyler (gizler).

İşte kapılar bunlar anahtarlar bunlar.

Biz öküz gibi bakarız!

Parıl parıl kokmuş mu, kokmamış mı?

Kaç para kilosu sekiz lira, aha olur aha.

“Paramız yok. Yok efendim bir lira!”

Ulan onlar denizden çıktı deeeey Karadeniz’den çıkıyor Eskişehire bu nasıl geldi biraz hele düşün. Biraz fikri imal et.

O halde böyle fikri imal edersen bir saatlik, bir anlık tefekkür bin yıllık ibadete bedeldir.

Allah’ın hikmetine bakın!

Karadeniz’den çıkan balık geliyor, Kaymazdaki, Kaymazlı Hasan Efendi geliyor.

“Ulan balık alalım!” diyor alıp götürüyor eve veriyor.

Aldığı balık da tabi kokmuş. Herif farkında değil götürüyor eve.

Evde bir zehirlenme, bir ishal haydiii.

Karadeniz’deki balığa verilen emre bakın.

“Ağa tutulacaksın. İstanbul Boğazından gireceksin.

Kayıkçı Hasan tutacak seni.

Yemiş İskelesine getirecek, ordan kontroldan çıkacaksın, satılacaksın.

Sen yalınız sepete konacaksın.

Kamyonnan Eskişehir balıkçısı bilmem balıkçı Hüseyin'e gideceksin. Kaymazlı Hasan Efendi geçerken seni görecek, alacak!

Sen o sırada kokacaksın.

Gideceksin evde yiyecekler seni.

Hepisi ishal olacak.

Bir tanesini ishalden öldüreceğim!" demiş Cenâb-ı Allah.

Bak bak, bak neler oluyor.

Bunlar uzak tecellîler olduğu için hafızamıza, göz projeksiyonumuza girmediği için idrak edemiyoruz.

Bunların ifşâsı güçtür. İnsan çıldırır. İnsan…

Öleceğin vakti de bilirsin ya. Felan gün, felan saatte sen öleceksin.

Ama hangi saniye öleceğini, onu Cenâb-ı Allah bilir.

Ne insanlar var ki altı ay evvelden diyor: “Ben felan gün öleceğim!” diyor, ölüyor.

Ama bunlar sivrilmiş insanlar, sivrilmiş. Allah her şeyi beyan etmiştir.

Beyânı da gelip ağzına koymaz. Sen kendin bulacaksın.

Bunları bulmak için daima söylediğimiz gibi aziz cemaat.

Daima abdestli bulununuz, gezmede, ayakta, yatakta velhasıl her yerde.

Aha şimdi çıktık câmiden.

Kimisinin abdesti gelmiştir, helâya gider.

Şadırvan orda alıver abdesti ondan sonra git.

Bir şey olmaz korkma.

“Efendin ben evde alırım!”

Al he he… Eve kadar gideceğine rapor mu var elinde.

Alırsan abdest Yâ Rabbî, şu demektir ağzınnan da, ben belki eve kadar, (ulaşamam)..

“Ama ben hazırım Yâ Rabbî!” demek.

İşte ihlâs bu. İhlas denilen bu. İhlaslı ol, ihlâslı.

Takvâ, takvâ, takvâ!..

“Efendim takvâ iyidir, ihlâs iyidir!”

Hep Hacılar konuşurlar birbirleriyle arada ne ihlâs var ne takvâ var.

İşte daha yeni Yeni câminin orda Büyük Câminin orda namaz vaktından evvel efendim takvâ ,hoca efendi söyledi, takvâ.

“Ne ağam takvâ?”

“İşte takvâ efendim ne, takvâ takvâdır.”

Eeee şöyledir, böyledir felan.

Eeee sonra eeee yarın gideriz köye koyun almağa der.

Ulan yarını nerden karar verdin.

Takvâ, makva ihlâs hepisi, hebaen mensure oldu.

Bunlar yalancı insanlar.

İhlas demek, her an-ı vahidde Allah’ın ye’d-i kudretinde olduğunu düşünebilmektir oğlum. İhlas bu.

Düşünemediği için hiç kimse ihlâsa varamıyor.

Daima abdestli bulununuz aziz cemaat.

Gezmede ayakta, yatakta velhasıl her yerde.

Bu işte ihlâs demektir.

Her an Allah'ın ye'd-i kudretinde hazır olduğunu ceseden ikrar demektir abdestli gezmek.

Zâhir bilgi ile Kudsî Âleme, kendini kalb gözüne malum olup hareme girmeye müsaade yoktur.

Bunlar olursa kıldığımız şeriat namazı, kalb namazımızla birleşir.

Birleşmezse noksan olur.

"Eeee efendim bizim birleşmiyor da!" Bi hoşluk duyarsın o kadar.

Sabaha kalkarsın oh namazımı kılacağım oooohhhh bi kılar güzel.

Bi hoşluk duyar. Gözü yaşla dolar.

Bi de yaş dolar gözü işte o kadar fazla yok!.

Ama bunların o kadar olmadığı âşikârdır aziz cemaat.

Namazdan zevk duyun.

Sabah namazında güzel ezanlar okunuyor.

Yahut çok evvel gece kalktın açtın ki ay ışığı var.

Pencerede ohhhh.

Herkes uyuyor çıt yok.

“Ohhhhh Yâ Rabbî!” bekliyorsun böyle. İçine bir hoşluk gelir.

Namazını kılarsın işte iki rekât.

“Yâ Rabbî Sen bilirsin.

Sen Ümmet-i Muhammede mağfiret eyle!

Sen benim içimi de biliyorsun ne lâzımsa bana Sen bilirsin!”

Bazen ağlama gelir.

Gözünden yaşlar, Allah’ın hoşuna gider o halin.

Bir hoşluk içindesin.

İşte o kadar, fazla yok.

Ama bu o kadar değildir aziz cemaat bunun daha ilerisi vardır.

“Nesi vardır?”

İstediğin ANda istediğin şey olur.

“Allahuekber!” dersin Kâbe’yi görürsün.

“Olur mu?”

Olur ya! Televizyonu çeviriyorsun da Eisenhower’in, konuşmasını nasıl görüyorsun. Onu adam yaptı.

“Efendim böyle?”

Olur ulan olur olur, olur!

Sen bakma o olmaz diyenlere. Onlar ne yaptıklarını bildikleri yok.

Irmak kenarında ayaklarını yıkayan suyun kıymetini bilmez.

Çölde olan suyun kıymetini bilir.

Kıymet bilmek için insanda, kıymet benim kıymetimi mi senin kıymetini mi?

Yok efendim kendin kıymetini.

İnsanlık kıymetini bilmek için insan…

İnsanlık kıymetini bilirse insan kıymet bir cevherin ortaya, iki tane taş götürsen bunları ben buldum efendim.

Bu elmastır, bu da yalancıdır.

İşte kıymet bu.

Elması hemen alırsın, ötekini atarsın.

İşte senin içindeki elması, asıl Nur-u Rasûlullahı, meleklerin secde ettiği nüveyi bulduğun dakikada ötekilerin hepsini atarsın.

Perdeler açıldı.

İşte bu kıymeti bulabilmek için: “Ruhundan; hasediii, yalanııı, aldığın gıdadan haramııı çıkarmak lâzımdır!” diyor Cenâb-ı Peygamber.

Bunların olmasa insan bomboş olur oğlum. Bomboş olur…

Âmin.

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ehli beyti Muhammed.

Subhaneke Yâ Allam, Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine’n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennân Bediü’s- semâvati velard!

Zel celâli vel ikram!

Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!

Yâ Allahu celle celâlihu!.

Yâ Rabbi!

Sen ibadetlerimizi kabul ve İndi- İlahînde makbul eyle Yâ Rabbi!

Bize Sabır ihsan eyle! Midemize haram lokma nasip eyleme Yâ Rabbi!

Daima helâl yoldan bize mazruk eyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi her türlü âfat-ı belaiye, âfat-ı semâiye, âfat-ı araziyeden, sel, su, zelzele, âfatından sen masun kıl Yâ Rabbi!

İcab ettiği zaman ordumuzu düşmanlara karşı Mansur u muzaffer eyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi her türlü düşman istilasından muhafaza buyur. Beti bereketi artır Yâ Rabbi!

Hastalarımıza, dertlilerimize deva ve sıhhat ihsan eyle Yâ Rabbi!

Yarın âhirete teşrif ettiğimizde bize kabirde sual meleklerinle iltifat nasip eyle Yâ Rabbi!

Âhirete intikalimizde Rasûl-i Muhteremin mübârek Yüzünü görüp, ellerinden öpmek nasîb-i müyesser eyle Yâ Rabbi!

Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbi!

Her işimizde Muvaffak kıl Yâ Rabbi!

Dirilik sağlık ver Yâ Rabbî.

Lillahil Fatiha…

KAYIT 61

Namazdan sonra Hafız Efendi bir Âyet-i kerime okudu.

O Âyet-i kerimenin bir Arabça iskelet mânâsı var.

Bir Arapça bir Âyete kerime okunduğu zaman bir hamal arabın, basit bir arabın anlayacağı mânâ vardır.

Biraz okumuşunun anlayacağı vardır.

Bir daha, bir daha, bir daha.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin Hadisine göre Kur'ân Âyetlerinin yedi mânâsı vardır.

Ve her Âyet-i kerimenin yedi mânâsı vardır.

Bunlara Kur’ânda icaz derler, icaaaaz.

Bu okunan Âyet-i kerimenin sonunda da bilirsiniz Sadakallahül Azim diyeceği zaman İlla rahmetenlil âlemin.

Vema erselnake illa rahmetenlil âlemin.

Cenâb-ı Allah Kur’ân-ı Keriminde:

“Biz seni âlemlere rahmet için gönderdik.” buyuruyor.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemin kendi şahsına ait bir Âyet-i kerime bu.

Kur’ân-ı Azimuşanda Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin şurada Mim harfi ile başlayan ismi bir yerde geçer.

Bir âyette geçer. Her yerde geçmez.

Cenâb-ı Allah bile mübârek ismiynen bir yerde kendisine hitap ediyor. Diğerinde El Müddesir, Tâ-Hâ, Yâ-Sîn, Rasûlüm, Habibim, Ahmed, Mahmud diye hitap ediyor.

Onun için Cenâb-ı Allah bile Rasûlullah’ın mübârek ismine hürmet gösteriyor.

Onun için onun mübârek Mim ile başlayan harfli ismini sokakta ağzınıza almayın.

Bazı serseriler, câhiller vardır.

Sokakta hemen eline sarılır.

Salavat-ı şerife getirmeğe başlar.

İçinden getir oğlummm!

Bunlar çok ince işlerdir.

Abdestsiz iken Rasûlullah Efendimizin mübârek ismini ağzınıza almayınız efendim!

Allah indinde rıza, Rasûlullah'ın şefaatine nail olmak ta'zim ile olur.

Ta'zim demek, bunlara dikkatle olur.

Onun için abdestsiz gezmeyin diyorum size.

Câminin içinde Rasûlullah Efendimizin ismi mübârekini alırsınız.

Bir yerde Rasûlulah Efendimizden bahsedilirken, Rasûlullah Efendimiz, Rasûli Ekrem Efendimiz, Peygamber Efendimiz.

O ismi almayın!

Çünkü insan dünya soytarılarla dolu.

"Yalın ayak Arap!" diyen bazı soytarılar da var dünyada onun için.

Onun için çok dikkat edin.

Kur'ân-ı Kerimde bile Rasûlullah Efendimize âyet-i kerimede bile Resulullah Efendimize, Ayeti Kerimede, ilk inende : “İkre' bismi rabbikelleziy halak” seni halk eden Allah'ının ismiyle oku diyor, Yâ Habib diyor.

“Halekal'insane min 'alak”

İnsanı alakadan halk eden, “Seni alakadan halk ettik” demiyor edebe bakınız Kur'ân-ı Kerimde.

Seni halk eden “İkre' bismi rabbikelleziy halak” Seni halk eden Allah'ı'nın ismiyle oku.

“Halekal'insane min 'alak” ki o Allah insanı da bir pıhtıdan yarattı. Rasûlullah Efendimize onu bile kondurmuyor dikkat edin Allah'ın ta'zimine.

Allah ta'zim ederse Rasûlullaha biz ne oluyoruz.

Onun için ordaki Nur-u Rasûlullahdır, Nur-u Rasûlullah.

Nur-u Rasûlullah, her mü'minde, her kâfirde kim olursa olsun düşünen, bilen her insanın kalbinde mevcuttur Nur-u Rasûlullah.

Namaz, niyaz, ibadet, taat bu nuru ortaya çıkarmaya yarar.

Namaz kılmakla, oruç tutmakla, zekât vermekle, hacca gitmekle insanın şekli değişmez.

Şeftali ağacının dibini kazarsan, bakarsan ona su dökürsen şeftali verir.

Ne kadar bakarsan bak şeftali ağacında üzüm olmaz.

Onun için ibadet, taat insanda gizli olan bir şeyi ortaya çıkarır, bir şeyi.

Cenâb-ı Allah insana beş hassa vermiştir.

Bakınız parmaklarımız bir, iki, üç, dört, beş.

Bunların bütün oynayışları, hareketleri Cenâb-ı Allah'ın izniyle olur.

Yalınız Cenâb-ı Allah bu parmakları O'nun izniyle oynatırsın.

Yalınız irade-i cüzziye vermiştir hangisini oynatacağını sana bırakmıştır. "Ben bunu oynattım." Allah buna karışmıyor, buna da karışmıyor.

Hangisini oynatırsan oynat!

İrade-i Cüz'iye verdiği için parmağını biçimsiz oynatırsan kafanı kırar. Onun için haram, cehennem, cennet bunun için yaratılmıştır.

İrade vermiştir ben bunların hepisini ben oynatırım.

Amma arzuladığını sen oynatırsın demiş irade vermiş sana, bir mükellefiyet vermiştir.

O halde bu parmağını biçimsiz oynatırsan kafanı kırarlar.

İşte bu parmağını nasıl oynatacağın, rızaya nasıl gideceğin,

Sallallahu Aleyhi Vessellemi göndermiştir kâinata.

Onun için ibadet insanın içinde meknuz olan Nur-u Rasûlullahı ortaya çıkarır.

Kur'ân-ı Kerimde zâten: "ve lakinne ekserahüm la ya'lemun" âyet-i kerimenin birisi bu.

"ve lakinne ekserahüm la ya'lemun"

Fakat onların çoğu bilmezler.

"Kimler onlar?"

Hepimiz. "ve lakinne ekserahüm cahilun"

Bir kısmı da câhildirler, onların ekserisi câhildir. Bir kısmı da gafildir.

"La ya'lemun" olanlar.

“Ekserihum la ya’lemun” fakat onların çoğu bilmezler, bilmemezlikleri doğrudan doğruya kendi kibirlerindendir.

Bilmeyen insan kibir içindedir.

“Ekserihum câhilun.” Fakat onların ekserisi de câhildir.

Onlarda şirktedirler, câhil adam da şirktetir.

“Ve ekserihum gafilun.” Gafil olan da bir elini o tarafa atmış, bi elini bu tarafa çekip duruyor.

Şu Hoca böyle dedi. Bu Hoca böyle dedi.

Acaba şurada secde lâzım mıdır?

Yok efendim gül kokladım orucum bozuldu mu?

Efendim şuramı kaşıdım.

Bunlar serseri sınıfıdırlar.

Bunlara ahrette hiçbir şey yoktur.

Süpürgeci bile olamazlar.

Hiçbir şey olamazlar.

Süpürgeci bile olamazlar.

İbni Nakkâş vardır. Müfessir. 763 Hicri tarihinde vefat etmiştir.

İbni Nakkâş… cilt cilt kitapları vardır.

Hiçbir yere müracat etmeden Kur'ânı tefsir etmiştir.

Bir, tane daha vardır Niğmetullah Nahcivanî denir.

İki ciltlik onunda vardır.

O da hiçbir yere şey etmeden, müracat etmeden Kur'ânın icaz mânâlarını şey etmiştir.

İbni Nakkâş kitabında der ki:

"Kur'ân-ı Kerimde bir, iki, üç, dört kelimelik bir âyet vardır.

Bu Âyetin içinde beş tane "Mim" vardır, "Mim".

Birbirini takip eder. Bunları keşfeden adam bu nura kavuşur!" der.

Mânâsı ama onun o nurlan alakası yok. Derinliğinde var.

"Ala ümemi mimmen meak"

Bir iki, bir iki de onda beş tane "Mim".

Bu "Mim" leri birbirine eklersen oğlum varyoz olur.

Şöyle bir buzdan yapılmış bir sürahi farzedin.

Su donmuş buz olmuş.

Güneşe arz ettiğin zaman eriyiverir.

O buz sürahi su oluverir.

İşte "Ala ümemi mimen meak" âyeti senin içine girdiği zaman, o zaman o nur parlarsın.

Kafan bambaşka olur.

Yok olur insan.

Suyu sıcağa tuttuğun zaman bir saat sonra çaydanlığın dibinde su kalmıyor. Hepisi buhar olup gidiyor.

Onun için aziz cemaat bu lakırdıları bir yerde bulamazsınız.

Kitap sayfalarında da yoktur.

Âhir zamandayız.

Hepimizin çoğu da kırkı aşmıştır.

Kırk sene daha yaşayacak değiliz.

Âhirette kahveler kurulmuş. Lokantalar, sinemalar, balolalar, câmiler, mescidler hepisi vardır. Hangisini istersen.

"Efendim nasıl varımış?"

Âhiret âlemi bu vücud nesnesi ile görülmez fakat secdeye başını koyanlar buna adam akıllı inanmıştırlar.

Yarın bu toz duman dağılacak kimin atlı, kimin yayan olduğu ortaya çıkacaktır.

Görüşürüz aşağıda. İstediği kadar “vır vır!..” etsinler.

Şurda bir adam vardı geçerken, otomobiller, binalar, elbiseler, mağazada şunlar bunlar.

Geçerken kimi idi bu?

Efendim vefat etti dediler.

Vefat eder, ölür, geberir, çatlar insan. Zıbarır.

Seksen türlü ölüm vardır.

Vefat etmeye çalışalım.

Vefat da etmeyelim, kalıp değiştirelim.

Onun için âlemlere rahmet gelen Rasûlullah Efendimiz şu girdiğimiz Recep Ayını çok methederdi.

Bilirsiniz biz İslâmların bir çok geceleri vardır. Gece, gece!..

Bu geceler; Regaib Gecesi, Mevlüd Gecesi, Ber’at Gecesi, Mi’rac Gecesi, Kadir Gecesi.

Bu geceleri her İslâm bilir bilirsiniz.

Regaib bu içini geçtiğimiz için söylüyorum mevzumuzda değil.

Regaib Arabçada regibe kelimesi vardır regibe.

Bu cem'idir, çoğuludur. Gözlük, gözlükler gibi .

Regibe, regibeler regaib. Rağbet olunan şey demektir regaib.

Recebin ilk cuması perşembeyi Cuma'ya bağlayan gecedir, değişmez bu.

Şimdi büyük insanlar, mukaddes insanlar…

Allah insanları…, onların kendi hususî kanunlarıyla ifade edilir.

Bazı hocalar çıkar vaaza:

"İşte efendim bilmem ne ettikleri gece, aman aman aman aman maazuallahu Teala!"

Böyle edebsizce lakırdı edilmez.

Regaib kelimesinin Arabçada bir de kevnî mânâsı vardır.

Ben iyi bilirim Arabça haaaa.

Öyle bennen fındık atılmaz.

Öyle gaveleynen güveleynen iş yok.

Regaibin iki mânâsı vardır.

Birisi regibe den gelir; rağbet etmek, kıymet etmek.

İkincisi de gayb mânâsına gelir bir mânâsı da, gayb mânâsına. “Nerdeymiş bu?”

Ben Ahteri de bulamadım.

Bazısı söyler. Ulan Ahteri şu kadar kitap.

Firuz Abadî’ nin altmış ciltlik okyanus diye bir luğatı vardır.

Yedi yüz elli bin kelime vardır içinde.

İlk Arap lüğatını yazan insandır. Altmış cilt.

Onu tevhis etmiştir Türkçeye mürkçeye.

Aç onları da bak. Ama nasıl açacaksın.

Nur-u Rasûlullah’ın Nur-u Muhammedinin (Sallallahu Aleyhi Vessellem) Levh-i Mahfuzdan ayrılıp dünyaya indiği gecedir Regaib Gecesi.

Gök ehli bizden aşağıya gitti diye üzüldüler, onlar için gayb.

Arz için şevk-i şadumanî Ragbet Gecesidir.

Rasûlullah Efendimizin valide-i muhteremeleri, Allah şefaatine nail Eyleye. Hz. Âmine, mübârek babaları Abdullah bunların evlendikleri gece değildir Regaib Gecesi.

Yanlış anlamayın! Hz. Amine'nin kendisinin hâmile olduğunu hissettiği zamandır. Anlaşıldı mı?

O gece ben hâmile oldum diye hissetti.

Aş görmeye başladı, işte bilmem şunu kesildi, bunu kesildi.

Kendisinin hâmile olduğunu anladığı gecedir Regaib gecesi.

Yoksa Hz. Abdullah ve Hz. Aminenin evlendikleri gece değildir.

Onun için bunu karıştırmayın.

Büyük insanların, Allah'ı bütün beşeriyete bildirdiği insanların, hayat-ı hususuyilerine parmak atmak, biçimsiz anlamak, şirke sokar insanı şefaatından tekme yemeğe başlar insan.

İkincisi Regaib Gecesinden sonra Mevlüt Gecesi.

Mevlüt Gecesi kâinata nurun indiği gece. Rebuevvelin 12. gecesi.

Hep gece oğlum!

Gündüz değil baksana. Hep gece!

O halde gece namazinâ kalk.

Hep geceden bahsediyor, Perşembe gününden bahsetmiyor.

Başka bir gece daha var.

Berat Gecesi Şaban'ın 15. gecesi.

Bunun da kâinata rahmetin indiğini biliyoruz.

Cebrail(a.s.)'in Hz. Rasûle görülüp Sen Peygambersin tebliğ ettiği gece.

Berat Gecesi.

Bir de Mirac gecesi vaar.

Ramazanın 27. gecesi.

Hergün Mi'rac Gecesi oğlum bakma.

İşi gizlemek için yirmi yediye getirmişler onu.

Ötekiler gaflet içinde...

Gaflet içinde şey eder yirmi yedinci gece sabaha kadar oturur oturur, bir yer de açılmaz!

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 62

Bir de Mirac gecesi vaar.

Ramazanın 27. gecesi.

Hergün Mi’rac Gecesi oğlum bakma.

İşi gizlemek için yirmi yediye getirmişler onu.

Ötekiler gaflet içinde...

Gaflet içinde şey eder yirmi yedinci gece sabaha kadar oturur oturur, bir yer de açılmaz!

Ötekisi Kadir Gecesi, Kur’ânın Cebrailin tankerine konarak Hz. Rasûlün kalbi mübârekine böyle civatayıp indirildiği gece, Kadir gecesi.

O halde mi’rac Rasûl-i Ekrem için efdaldır.

Kadir gecesi ümmetine efdaldir.

Kadir gecesi bizim, Mi'rac gecesi Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vesselemindir.

"Efendim Miraca Rasûlullah Efendimiz nasıl gitti?"

Hala münakaşadadırlar. Hala hocalar, alimler münakaşa ediyor.

" Efendim acaba uykuda yakaza halinde mi gitti, rüya mıydı, nüma mıydı?"

Böyle birbirine Hacivat gibi: "Yok rüyaydı yok buydu!"

Ben size açıkcasını söyleyim.

Kur'ân-ı Kerimi açıp bakın oğlum.

Bunları mırıldanan herifler Arap da bazen Arapça bilmez.

"Sübhanellezi esra bi abdihi leylen minel mescidil haram ilel mescidil aksallezi."

"Subhanellezi!"

Aman Yâ Rabbî.!

Aman Yâ Rabbî bu ne büyüklük. Nasıl benim aklım ermiyor demek.

Subhanellezi esra; kulunu böööööyle götürdü.

Esra, götürmek. Bi abdihi, kul olarak kul, kul!

Kul demek, cesedin içinde ruhu olup konuşan adam demektir.

Ölürse insan ruh gider ona ya leş derler, ya cesed derler.

“Bi abdihi leylen” diyor.

Kul olarak, kul olarak demek yiyen, konuşan.

Rasûlullahı demek şöyle almış Cebrail Aleyhisselâm buradan:

“Bi abdihi leylen minel mescidil haram ilel mescidil aksallezi”

Götürmüş Kudüse bırakmış. Bir an-ı vahidde.

“Nasıl olur?”

Ulan olur be!

Şimdi şimdi bakıyorlar, diyorlar ki: “Efendim işte bu güneş dönüyor. Güneşin etrafında arz dönüyor. Gece gündüz oluyor. Nebatlar şey ediyor. Güneşden uzaklaşıyoruz, üşüyoruz kış oluyor. Yaklaşıyoruz şey?” “Bunları kim yapıyor diyorsun …,

“Allah yapıyor yavv!”

Eeee Allah yapıyor. Eee?

Ulan hayvan, bunu yaptıktan sonra bir adamcağızı alıp şuradan alıp şuraya götüremez mi?

“Efendim değişmez, kâinattaki hadise değişmez!”

Sen mi imzaladın yapılırken bunun şeyini?

Allah istediğini yapar yavvvv!

Ondan sonra: “Efendim ben hristiyanım, ben nasraniyim, ben bilmem neyim!”

Dinlerini şey eder herifler.

Ulan onlar kendi peygamberlerine de inanmıyorlar.

İncilde yazıyor, Tevratta yazıyor diyor ki: “Bir âhir zaman Peygamberi gelecektir!”

İncil’de yazıyor Hz. İsa söylemiş, Hz. Musa söylemiş. Eeeee kitaplarınızda yazıyor. Son peygambere inanın.

“Yo biz ona inanmayız!”

O halde sen peygamberinin dediğine de inanmıyorsun.

Onlar Hristiyan da değildir.

Kendi dinine inansa Son Peygambere de inanacak.

Bunlar bir nev'i serseri oğlum!

Anladın mı? Senin bileceğin bu!

Cebrail (a.s.) geliyor, Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimize. Biliyorsunuz Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin mübârek vücudunu onun için hazırladılaaar.

Herkes ona tahammül edemez. Kırkpınar Güreşine gidiyorlar.

Hadi gitsin Mahalleden Hasan Efendi! Kemiklerini kırarlar adamın.

Yağlanıyorlar adamlar orada. Yahut bir ay evvel bir öküz yiyor herif.

Eski pehlivanlar vardı, bir öküzü keser yermiş. Ondan sonra… Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizi de böyle büyüttüler.

"Elem neşrah leke sadrek."

"Elem neşrah lek" Biz onu neşrettik, yardık.

Neşrah Leke, biz yardık. Sadrak, onun göğsünü. Göğsünü yardık.

"Ve vada'na 'anke vizreke. Elleziy enkada zahreke."

Onu ona göre... Efendim artık sen getir oraya Cebrail(a.s.)’i getir.

Başkalarını getir. Bıçak getir. Leğen getir. İstediğin yerden aç-yıka! Hikaye o değil. Nasıl dersen de.

Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellemin kalb-i mübâreki ona tahammül edecek vaziyete getirilmiştir.

Sebebi; kalbin Kur’ân Diline göre, Kur’ân anatomisine göre, biyolojisine göre kalbin iki tarafı vardır.

Birisi, Fuaddır.

Diğeri de denes veyahut denis. Dal, Nun, Sin. Denes denis de okunur Arabçada. Kalbin kirli tarafı demektir. Kirli tarafı.

Ötekisi Fuad tarafı.

İşte kul olduğu için denes tarafı da Cenâb-ı Peygamberin Elem neşrah leke Sûresi ile tamamıyla yıkanmıştır.

Şimdi şairler, romancılar, büyük hatipler, vaizler hepisi dahildir bunun içine. Hep denes tarafından konuşurlar.

Kafiye vezninde, o borudan konuşurlar.

Ben burada başka söylerim. Öteki câmide ulan o öyle olmaz böyle der.

Ankara’da başka der. Şurada başka der.

Hepisi denes tarafından konuşurlar.

Hakiki fuad tarafından konuştu mu insan, o taraftan konuş tu mu? Buradaki ne derse aynıdır.

Endülüste dese, Amerika’da dese, nerde dese aynıdır.

Onun için bir Velîyullah Odun Pazarında konuşsa, Amerika’da bir Velîyullah konuşsa hepsinin sözleri aynıdır.

Fuaddan geçmiştir. Süzülmüştür.

Onun için Cenâb-ı Peygamberin vücud-u mübârekleri buna göre hazırlanmış,

Daima Hıra Dağına çıkar gider.

Bir gece orada bütün haşmetiyle bir nur göründü.

Cebrail Aleyhisselâm göründü kendisine kanatlı.

“Nasıl kanatlı? Leyleğe mi benziyor?”

Ehh hadi ona benzetin!

Senin aklın ona benzetirse o başka.

Rasûlullah Sallahu aleyhi Vessellem kırk yaşlarında. Kırkiki yaşlarında…

Korktu tabi. Kendisine “Ikra-oku!”

“Lâ yârif!” diyor. Ben bilmem okuma.

“Ikra!”

“Lâ yârif!”

“Ikra! Okuyacaksın!” diyor.

Korktu: “Peki okuyum. İkre' bismi rabbikelleziy halak!” okuyor Âyet-i kerimeyi.

“Halekal'insane min 'alak İkre' ve rabbükel'ekrem Elleziy 'alleme bilkalem Allemel'insane ma lem ya'lem” bunu okuyor.

Bu beş âyet Hira’da okunuyor.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem titriyor mübârek vücudu.

Sıcak mevsim, Arabistana giden varsa öyle derini yüzsen yine şey edersin, sıcaktan bunalırsın.

Geliyor Hira’dan aşağıya.

“Yesterunî!” diyor “örtün beni!”

Tesettürden, örtüyor.

Bazı serseriler der ki: “Üşümesinden ediyor bunu!”

Bazı Avrupalılar da güya âlimler, eskiden söylemişler:

“Sara nöbeti varımış Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem de!” de.

“Hububu hububu huu!”

Ulan o değil. O değil, o değil. Vahyin verdiği şiddet.

Hürmet ediyor ona kimseye göstermemesi için ihtizazı örttürüyor Cenâb-ı Peygamber.

Vahyin şiddetinden, Allah’ın hikmetini ihtizazı görmesinler diye.

Onun için bu işler gece oluyor.

Beş âyet orda iniyor.

Dokuz âyet de Mekke-i Mükerreme de iniyor.

İlk inen âyet-i kerimelerdir.

O halde Hıra Dağından “Lâ İlâhe İllallah” Bayrağını eline almış beşeriyet kurumuş odun yığınları gibi bekliyordu.

Bir Şems-i Rahmânî bir alev gibi indi beşeriyetin üzerine Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Beşeriyet birden alev aldı. Hala alev gidiyor.

Dünyadaki Müslümanları hesap edersen beş yüz milyon.

Bunlar beş vakit günde hiçbir… Burada beş dakika evvel, burada üç dakika evvel, burada… heran Ezan-ı Rasûlullah okunuyor.

Dünyada, her tarafta: “Allahuekber! Allahuekber!”

Radyon varısa oğlum dinle!

Radyo o küçücük âlet değil sende radyo var sende, sende. Ayarını yap.

Televizyon da var insanda, bilmem ne de var, hepisi var insanda.

Ayarını yap yalınız.

Onun için hepimiz Rasûlullah’ın rızasına koşuyoruz.

Rasûlullah Efendimizi anlamak kolay bir iş değildir. Kolay bir iş değildir.

Bir gün Veysel Karanî Hazretleri anasından izin almış.

Demş ki: “Ben demiş Peygamber var onu göreceğim!” demiş.

Anası demiş ki: “Oğlum ben hastayım!” demiş.

“Yooo ana gideceğim!” demiş.

“Peki demiş sana bir gün izin!” demiş.

“Peki!” demiş. Gelmiş Medine’ye Veysel Karanî Hazretleri.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem o gün Tebük’e gitmiş yok.

Çalmış kapıyı, apartumanı çalmış sekiz katlı apartuman.

Zile basmış, çünkü başka türlü anlaşılmaz şimdiki insanlar.

Hz. Fatıma çıkmış dışarı, ki aynen Rasûlullah’ın kalıbıydı Hz. Fatıma.

Yürürken Rasûlullah Efendimiz gibi yürürmüş.

Rasûlullah Efendimiz yalınız Hz. Fatıma içeri girdiği zaman kıyam edermiş.

Ölmesine yakın guslediyor, temiz elbiselerini giyiniyor.

Namazını kılıyor. Sağ taraflarına yatırılıyor.

“Beni gusletmeyin. Ben gusl yapıldım. Beni aynen gömün!” diye vefat etmiştir Hz. Fatıma. Radiyallah.

Bu, bu, bu bu akıl almaz. Patlar akıl. Akıla sokmağa savaşma.

Dürbünün ters tarafından bak. Hani uzak gösterir öyle bak.

Demiş ki: “Rasûlullah burada mı?” demiş Veysel Karanî. Aslan yelesi, kıl içinde böyle.

“Yok demiş burada!” demiş. “Yarın gelecek!” demiş.

“Ben anamdan izin aldım, gelemem demiş. Gideceğim!” demiş.

Rasûlullah’ın mübârek yüzünü görmeğe, annesinin izninden çıkmamağa tercih etmiştir.

“Annemden söz aldım ben fazla duramam!” diye Rasûlullah’ın mübârek yüzünü görmeden dönmüştür geriye.

Ta’zime bakınız.

Çünkü görseydiler birbirlerini Hz. Veysel berhava olurdu.

Barutnan ateş karşı karşıya gelmiş gibi, Allah’ın şeyi bu. Bununla şey edilmiş.

Hz. Fatıma’ya demiş ki: “Sen demiş gördün mü Rasûlullah’ı?” demiş.

“Ben gördüm demiş Babamdır!” demiş.

“Bak bakayım gözlerime!” demiş.

Bakmış. “Yoo demiş sen görmedin!” demiş.

Onun için Âyet-i kerime var: “Yâ Habibim sana bakıyorlar ama göremiyorlar!”

Onu görmek yok olmak demektir.

Cenâb-ı Resûl gine Hafız Efendinin okuduğu gibi “rahmetenlilâlemin”.., diğer peygamberler “rahmetenlilâlemin” değildirler.

Hz. Nûh, Hz. Hûd, Hz. Lût, Hz. Sâlih.

Peygamberler kavimleri için beddua etmiştirler hepisi.

Kavimleri dinlemedi diye beddua etmiş, Cenâb-ı Allah hepisini hâk ile yeksan etmiştir.

Rasûl-i Ekreme çok eziyet ettikleri halde katiyen beddua etmemiştir.

Burası çok mühimdir Müslümanlar.

Ne demiştir: “Yâ Rabbi onlar yaptıklarını bilmiyorlar sen onları affeyle onları!”

Uhud Gazvesinde harbında Hz. Hamza şehid oluyor, sahabeler kırılıyor, az kalıyor.

Mübârek dişleri de kılıyor Rasûlullah Efendimizin, yüzünden kanlar akmağa başlıyor.

O anda bile harpte nerdeyse mağlub olacak: “Yâ Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar, sen affeyle onları!” diyor.

Bunu ancak peygamber söyler başka kimse söylemez.

Meşhur Bellini diye bir İtalyan müverrihi vardır.

Der ki: “İslâm Peygamberinin peygamber olduğuna mucizelerine lüzum yok!” der.

“Harpte: “Yâ Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyor, bunları affet!” bunu ancak peygamber söyler. Başka insanlar söyleyemez!” demiş.

Ötekiler hepisi beddua etmişler.

Onun için Rasûlullah Efendimiz için “Sen en yüksek ahlâk üzeresin” Âyet-i kerimesi inmiştir.

Biz seni ancak âlemlere rahmet için

“Ve ma erselnake illa rahmeten lil âlemin.”

Onun için Rasûlullahı görmek çok güçtür.

Bir gün Hz. Mevlânâ’ya, birisi gelmiş karşısına demiş ki : “Yâ Mevlânâ demiş ben Şems-i Tebriziyi gördüm !”demiş.

Mevlânâ üzerinde nesi varısa hepisini çıkarmış o adama vermiş. Mevlânâ'ya demişler: "Yavv bu adam yalan söylüyor görmedi!" diyor. "Görmedi Şems-i Tebriziyi. Niçin verdin bu elbiseni, işte bu mücevherini ona!"

Cevab: "Bunların yalan söylediği için verdim, ben biliyorum yalan söylediğini demiş onlara. Yalan söylediği için verdim demiş. Eğer hakikat söyleseydi canımı verirdim!" demiştir.

İşte aziz cemaat saygı, ta'zim budur.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 63

Bir gün Hz. Mevlânâ'ya, birisi gelmiş karşısına demiş ki : "Yâ Mevlânâ demiş ben Şems-i Tebriziyi gördüm !"demiş.

Mevlânâ üzerinde nesi varısa hepisini çıkarmış o adama vermiş. Mevlânâ'ya demişler: "Yavv bu adam yalan

söylüyor görmedi!” diyor. “Görmedi Şems-i Tebriziyi. Niçin verdin bu elbiseni, işte bu mücevherini ona!”

Cevab: “Bunların yalan söylediği için verdim, ben biliyorum yalan söylediğini demiş onlara. Yalan söylediği için verdim demiş. Eğer hakikat söyleseydi canımı verirdim!” demiştir.

İşte aziz cemaat saygı, ta’zim budur.

Bir gün Rasûlullahı Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz Rahmetenlilâlemin bakın.

Hz. Aişe validemiz hamur yoğuruyor.

Haşır yapacak onu. Dalgındı mübârek.

Rasûlullah girmiş odaya: “Yâ Aişe demiş şurda bir liss getirdim demiş. Liss Arabçada hırsız demek. Lıs, lıs, Lâm, Sin. Lıs. Bunu kolla kaçmasın bir yere!” demiş.

“Peki yâ Rasûlullah!” demiş.

Aişe hamuru yine yoğuruyor.

Şey hırsız arka kapıdan kıvırmış.

Rasûlullah gelmiş demiş: “Yâ Aişe demiş nerde?”

"Dikkat etmedim. Ne Rasûlulah?" demiş.

"Hırsız koyduydum buraya da bekle!" dedim.

Şaşırmış Aişe unutmuş mübârek kadın.

Rasûlullah Efendimiz ellerini böyle hamurlu görünce Aişenin:

"Ellerin kırılsın!" demiş. Çıkmış gitmiş.

İlk bedduasını orada yapmıştır Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Biraz sonra gelmiş.

Hz. Aişe böyle yapıyor, odanın içinde dolaşıyor ellerini böyle yapıyor. (Ellerini yoklayıp duruyor)

"Yâ Aişe ne oldu sana?" demiş.

"Yâ Rasûlullah beddua ettiniz ya hangi kolum kırılacak diye ona bakıyorum!" demiş.

Rasûlullah Efendimiz secdeye kapanmış:

"Yâ Rabbi bende insanım demiş. Ara sıra hiddet geldiği zaman beddua ediyorum, Sen bunu ümmetim için hayra tebdil eyle Yâ Rabbî!" demiş.

Bunu insan söylemez oğlum, peygamber söyler ancak.

Müşriklerden kaçıp hicret ettikleri zaman Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Medine'ye...

Bir muahede yaptılar Peygamberinen.

Hudeybiye musalahası derler buna Hudeybiye.

Tarihi okuyanı varısa bilirsiniz.

Şimdi İslâmlardan müşrik olan olursa, Mekke'ye giderse onlar kabul edecekler.

Müşriklerden İslâm olursa, İslâmlar onu kabul etmeyecekler.

Böyle bir. Hz. Ömer demiş ki: "Yâ Rasûlullah ne yapıyorsun?"

"Duuur Ömer demiş sesini çıkarma. (Bunun için Âyet indi!)" demiş.

Şimdi İslâm olan almıyor Medine. Başlâmışlar.

Ebu Cendel isminde birde genç birisi.

Bunların başlarına geçmişler. Kırk kişi olmuşlar bunlar.

Şam'a giden müşriklerin kervanlarını soymağa başlamışlar.

Bunun üzerine gelmişler, Hudeybiye Musalahasını müşrikler kaldırmışlar.

İşte bu sıralarda Hz. Rasûl-i Ekrem'in bir mübârek kızı Ümmügülsüm. Müşrik biriynen evli Mekke'de.

Kocası da İslâm oluyor. Şey ediyorlar çıkıp geliyorlar Medine'ye gelecekler.

Medine'de müşriklerin Medine'ye gelirken ooo Hüdeybiye sıralarında müşrikler hücum ediyorlar.

Ümmügülsüm'ün kocasını katlediyorlar.

Ümmügülsüm'ün.. Rasûlullah Sallallahu Aleyi Vesselemin kızı.

Karnını yarıyorlar, daha dört beş aylık Hz. Rasûl-i Erkemin torunu mübareği çıkarıyorlar kadının karnından onu da parçalıyorlar.

Kaab isminde bir adam yapıyor bunu.

Kaab Arabçada şu topuk demek topuk.

Kef, Ayn, Be. Şu ayağın topuğu var ya kaab derler onlar.

Rasûlullah Efendimize haber gidiyor ki kızınızı böyle yaptılar, felan işte. Parçaladılar, karnındaki çocuğu aldılar.

Mübârek iki âlemi gören gözlerinden yaşlar başlıyor gelmeye.

Ağlıyor ağlıyor, emrediyor: "Katledin o adamı!" diyor.

Bir bedduası da budur: “Katledin!” diyor.

Herifi arıyorlar nerde bulsunlar.

Aradan bir buçuk sene geçiyor adam Medine’ye geliyor Medine’ye.

Bir örtü örtünmüş doğru Hz. Ebubekir’e gidiyor diyor ki:

“Yâ Ebabekir diyor beni Rasûlullah’ın huzuruna çıkar. Ben İslam oldum. Ben böyle böyle böyle bir câhiliyette böyle bir halt işlemiştim!”

Hz. Ebubekir diyor ki: “Ben götüremem seni!” diyor.

Hz. Ali Efendimize gidiyor, Hz. Ali halîm, aslan ama: “Git!” diyor.

Hz. Ömer’e gidemiyor çünkü Hz. Ömer “Nerde görsen katl et!”

Derhal kesecek kafasını.

Bir şey ediyor, bir biçimnen huzur-u peygamberiye giriyor. Sahabeleriynen oturduğu zaman.

Kapıdan içeriye girdiği zaman Rasûlullah tanıyor zâten Kabı Mekke’den biliyor, tanıyor.

Oturuyor Kaab oraya: “Eşhedu enlâ İlâhe illallah ve Eşhedu enne Muhammeden Abduhu ve Rasûluhu!” diyor.

Rasûlullah başlıyor ağlamağa.

Bütün dünyadaki kalbleri, dünya yaradılışından, dünyanın sonuna kadar bütün kalbleri toplasan bunların merhametlerini hepisini bir araya getirsen kızını parça parça eden adama hiç kimse affedemez!

Ağlıyor Rasûlullah: “Ben seni affettim!” diyor. “Allah’ım da affetsin!” diyor. İşte.

“Ve ma erselnake illa rahmeten lil âlemin.”

İşte onun ümmetiyiz, kıymetini bilin, kıymetini bilinn!

Bunun üzerine, diyorlar: “Yâ Rasûlullah bu senin şeyini öldürdü yav. Bu nasıl olur sen affedersin?”

Şu hadisi buyuruyor: “Günahlarından tövbe eden kimse, hiç günah işlememiş gibi olur!” diyor Rasûlullahın hadis-i peygamberî.

Onun için: “Efendim ben namaza yeni başladım. Şunu yapıyorum. Eskiden edebsizliklerim varıdı!”

Halishane bir fırçala içini. Tövbe et!

“Yâ Rabbi benim aklım başıma geldi, Yaptığım seksen türlü edebsizlik var. Sen beni bir yıka jet fırınına sok!”

Ama kati bir daha: “Ulan eee temizlendik de bir daha yapalım!” diye haaa o zaman tokmağı yersin. Yap temizlendin gitti.

Rasûlullah yalan söyler mi hâşâ.

“Allah bütün kusurları bağışlar!” Âyet-i kerime bu da…

Onun için aziz cemaat!

“Ve ma erselnake illa rahmeten lil âlemin”

Hz. Resülun peşinden koşan daima gönlünden konuşur.

Gönül konuşması doğruluktur.

Doğruluğun târifi gönlün konuşmasıdır.

Bu bir YOLdur bu yol kâh açılır, kâh gizlenir.

Onun Dostlarının gözlerinde ancak görülür.

Onun için o Dostlar herkesçe aranır, sorulur, ziyaret edilir.

Dostlarının Dostlarına el atmağa bakın Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemin.

“Nerede bu Dost?”

Dolu yahu ortalık dolu.

Bunlar içinde Kutublar Dairesinin dışında bir topluluk vardır.

Kutub, kutub derler. Hızır bunlardandır.

Rasûl-i Ekrem'e Nübüvvet gelmeden evvel, Rasûl-i Ekrem de bunlardandı.

Bunlara Arabça da müfredler derler.

Müfred, tek demek. Bunlar bir zümredir.

Bu müfredlerinin, Dostlarının Dostlarını ara bul!

"Nerde bulacağım?"

Nerede istersen bul.

Efendim Arabça da bir tabir vardır:

"Eşikte olan, Hazrette olanı göremez, yukarda olanı! Hazrette olan da sırda olanı göremez!"

Sır kapısından girip çıkanı görmek ve onu keşfetmek çok güçtür!

İşte demin Ebu Nakkâş'ın dedim ya:

"ala ümemi mimmem meak"

Onu halletmeğe savaşın!

Bir Hadis-i Peygamberi de buyuruyor ki:

Nefsin gözü ile yani buyur, efendim bende mikroskop var, dürbün var, teleskop var, şu var, akıl var, makıl var, evet. Ben âhireti göremiyorum!"

Ulan hayvan, nefsin gözüyle âhireti görmeyi bekleyen kimse câhildir, câhildir.

"Dünyada kalb gözü kör olan âhirette de kördür" Âyet-i Kerime.

"Ben her kimin sandığı gibiyim" diyor Cenâb-ı Peygamber.

"Beni nasıl tasavvur ederseniz öyleyim."

İsterseniz Put yapın, ellerini böyle yapın.

İsterseniz kuş yapın. Ne yaparsanız.

Ben herkesin aklının derecesine göreyim demek istiyor.

Onun için İslâmiyette Nur-u Rasûlullah Hakk'ın Nuru, kâfirinin de, dinsizinin de, imansızının da kalbindedir.

Kalbinin içinde. Onu işletin!

Onun için fuhuş yapan insan gitmiş ötekiynen, berikiynen kalan insan bu NURa haraket etmiş olur.

Haraket ettiği için İslâm dininde fuhuş yasaktıııır.

Evliler de fuhuş yapıyor!

Kalk vücudunu yıka serseri! Onnan kurtulursun.

Vücudunun şeyini gusullen temizlemiş olursun!

Kayıt 64

00:00 – 01:40

Onun için bir Ayeti Kerimede, bu işlerde kalp sahibi olan için muhakkak öğüt vardır diyor…Kur'an-ı Kerim'de. Kur'an-ı Kerim kalp sahibi olanlar için öğütle doludur. Akıl sahibi demiyor dikkat buyurun. Akılla gaybe inanamazsın. Tavuk kafası kadar… "Efendim ben bilmem neyi görmüyorum." Ulan sende görme yok ki göresin be! "Ben görmediğime inanmam." İnanma! Yarın senin kafanı eze eze gözlerini faltaşı gibi açа aça öğretirler. Onun için Kur'an-ı Kerim Resul-u Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimiz kalbinde…, kalp sahipleri içindir. İçindeki o nuru yıkayıp ortaya çıkarmak…

“Efendim ben işte Kur’anın tercümesini okudum, haa iyi bir kitapmış. Peygamberin hayatını da okudum işte şöyle böyle falan.” Hee Tamam. Cennete seni şeyle götürecekler; kızakla… Bunlar zevzeklik oğlum. Bunlarla ne münakaşa edin, ne beddua edin, onların aşağıda seyiri var. Onları ip cambazı gibi oynatacaklar… O zaman… Seyri orda onun.

01.40 – 02:55

Benim bu lakırdılarım… Şişer hani bazı insan albuminden. Gebereceği zaman şişer insan. Bazen siroz olur bilirsin, karnı şişer. Şişmeyi semizlik sayanlara söylemiyorum sözümü. Ateşsiz odunu üfleyenler benim sözlerimden bir şey anlayamazlar. Ateş yok, odunu üflüyor ki, yakacak. Onlar benim lakırdılarımdan bir şey anlamazlar…Zaten o hayvanca bilmem ben. Onun için bir hadisi kudsi de diyor ki Allah: “Hakkın kendisine dua eden kulunun sesi, Allah’ın hoşuna gidinceye kadar duasını kabul etmez. Bu duanın kabul edilmediği değil, sendeki kalbindeki o nur için, kulum bana yalvarsın diye Allah’ın hoşuna gider biraz daha yalvarsın diye.

02:55 – 03:57

Bu insana da intikal etmiştir. Küçüklüğünüzü hatırlayın. Evde şey yapmışlar mesela ….. bir yemek…Sen de kapıda oynuyorsun. Anan, “Oğlum gel baban gelecek…” “ıı gitmem ıı gitmem”. Gelirsin yemek yenir “Oğlum gel” “Ana ben yemeyeceğim”. Bir daha çağırsalar gideceğim dersin. Bir daha çağırırlar yine inadın gitmez. Bir daha, yemek biter, ha bir daha çağırsınlar… O gece aç kalırsın. Bunun gibidir. Bu his insanda da vardır. Onun için içimizdeki Nur-u Resullulah’ın kıymetini bilelim aziz cemaat. Yavaş yavaş parlamaya başladı. Ampüllerimiz silinmiş güzel öyle görüyorum. Ramazan geliyor çünkü.

03:57 – 05:40

Şimdi… Cenab-ı Allah’ın bir usûlü daha vardır. Kanununda bir madde bu. Belediye kanunundaki madde gibi. Neymiş o? Bir onsan 5 okka edepsizlik yaparsa, 5 okkalık ceza görür. 30 okka yaparsa 30 okka…Üstünü vermez. 30 okka edepsizlik yaptı diye, 31 okka, 60 okka vermez. Yalnız iyi bir şey yaparsan onun önüne bir sıfır koyarlar. O da, kendisinin “Gani” oluşundandır. Hep Recep (ayı gelince) “Efendim ben 3 ayları tutacağım.” O kadar yorma kendini oğlum uçacak değiliz. “E ben 3 ayı tutacağım…” E tut, uçarsın sonunda. Recep ayından bir gün, Şaban ayından bir

gün, Cenab-ı Allah… 3’er gün. 3 gün yaptı mı? Bir sıfır önüne attı mı? Etti 30. Bir de Şaban’da tutarsın 3 gün. Onun önüne de Allah bir sıfır kor. Etti 30. Recep, Şaban, Ramazanı zaten sıkı mı tutacaktın? Tokmak yersin! Orayı 3 ay tuttun işte. Ondan sonra gelen aylardan 3’er gün tutarsın. Onun önüne de 0 kor. 365 günün hepsi oruçlu geçti. Bitti, tamaam. Kurtuldun.

05:40 – 06:30

… Kolay. Bunlar hilesi işin… Onun için bir iki gün oruç… E aman efendim tutacağım, yok efendim cumartesi tutulurmuş da, Cuma günü tutulmazmış… böyle saçma iş yoktur! Efendim tutar da Cuma günü niye tutmayacak mışım? “Efendim felan kitapta…” Öyle kitap yok. Getir göster bana. Getir o kitabı. Ben de biliyorum onu yazan kitabı. O kitabı getirdiğin zaman benim de göstereceğim kitabın içine soktu mu, şöyle Zati Sungur gibi hüüp dedi mi o kitap kaybolur ortadan.

06:30 – 08:05

Abdestli gezin, gece namazını kılın, güneş doğarken, batarken abdestli bulunun. Cünüp olduğunuz zaman yıkanmadan kelam, Allah kelamı etmeyin. Cünüpken tırnaklarınızı, sakalınızı, bilmem neyinizi kesmeyin, ayakta su içmeyin, içmek mecburiyeti hasıl olursa, baş parmağınızı yukarı kaldırın, sağ ayağınızın. "Allahümme salli ala men şerebe kaimen ve kuuden…" söyleyin. Cenab-ı Peygamber bir zaman ayakta içmiş bir defa. Onun için ayakta İslam su içmez. Oturur bir yerde içer. Eğer içmek icab ederse sağ ayağınızın ayakkabının içinden parmağını yukarı kaldırırsınız. Baş parmağınızı sağ ayağınızın… "Allahümme salli ala men şerrebe kaime ve kuuden" Allah cümlemizi Resulullah'ın koyduğu trafik yolundan ayırmasın. (Amin). "Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ehl-i Beyti Muhammed" (Amin). …

Subhaneke Yâ Allam, Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine'n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennân Bediü's- semâvati velard!

Zel celâli vel ikram!

Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!

Yâ Allahu celle celâlihu!.

08:05 – 09:15

Ya İlahi! Giren bu mübarek aylar hürmetine Ya Rabbi, Resulullah'ın şefaatine bizi nail eyle ya Rabbi. (Amin). Ramazana sıhhat afiyet ve helal lokma ile kavuşmak, nasib-i müesser eyle Ya Rabbi, sıhhat afiyet ihsan eyle Ya Rabbi, (Amin). Memleketimizi her türlü afat-i belaiye, afat-ı semaviye, afat-ı maraziyeden, sel, su, yangın afetinden, düşman istilasından sen koru Ya Rabbi. Dertlilere deva, hastalara şifa ihsan eyle Ya Rabbi(Amin). Memleketimizin büyüklerine, zihin açıklığı, kuvvet ve dinçlik nasib-i müyesser eyle Ya Rabbi. Ordumuza kuvvet, memleketimizi … her türlü bela ve afetten koru Ya Rabbi. (Amin). Kursağımıza evimize helal lokma nasip eyle Ya Rabbi.(Amin). Cehennem azabından bizi koru Ya Rabbi. (Amin).

Lillahil Fatiha.

KAYIT 65

00:00 – 05:00

Aziz cemaat , Kur'an-ı Kerim, Resul'u Ekrem Sallallah-ü Aleyhi Vesellem Efendimizin mübarek dudaklarından dökülen ilahi kelamlardır bilirsiniz. Buna Resulullah'ın kelamı demediler. Allah'ın kelamı dediler biliyorsunuz. Mübarek ağzından çıkan, Kalb-i mübarekine Cebrail (A.S) tarafından vahyedilen manalı Allah kelamı, kendi mübarek ağzından ses haline gelerek taa bize kadar intikal etmiş ve dünya devam ettikçe edecektir.

Buna Allah kelamı diyoruz. Resulullah'ın kelamı demiyoruz dikkat ederseniz. O halde başka birinin olsa, efendim bazı sapıklar vardı, işte bir kitap yazdı Arabistan'da birisi, çıkardı ortaya, bilmem İsa kitap yazdı, Musa kitap yazdı, bunlar tamamiyle küfrün kendisidir.

Küfrün de dereceleri, kıymetleri vardır. Bir küfür vardır kırbaç yersin, bir küfür vardır kulağın çekilir, bir küfür vardır kolunu keserler, bir küfür vardır kaynatırlar insanı, bir küfür vardır ki erimeden kaynatırlar insanı, o küfürlerden birisidir.

Zaten Kur'an-ı Kerim Allah'ın kendi hıfzındadır.

..

Lâ tuharrik bihî lisâneke li ta’cele bihî. (Kıyamet Suresinden: Onu hemen okumak için dilini depretme.)

İnne aleynâ cem’ahu ve kur’ânehu.. (Kıyamet Suresinden: Kuşkusuz onu toplamak ve okumak bize aittir.)

Fe izâ kara’nâhu fettebi’kur’ânehu. (Kıyamet Suresinden: O halde biz onu okuduğumuz zaman sen onun okunuşunu takip et.)

Summe inne aleynâ beyânehu. (Kıyamet Suresinden: Sonra onu açıklamak da bize aittir.)

Kıyamet Suresinde Cenab-ı Allah Resul-u Ekrem efendimize Buyuruyor ki, “Ben ne Söylersem hoparlör gibi söylediğimi söyle, karışma, biz bunu cem edeceğiz, kıyamete kadar biz devam ettireceğiz. O halde Kur’an-ı Kerim’in Muhafızı,

“Fallahu Hayrun Hafizan, Ve Huve Erhamurrahimin” (Yusuf Suresinden: Allah Koruyanların en hayırlısıdır, ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.)

her şeyi rahmetiyle hıfzeden Cenab-ı Allah’a aittir. Onun üzerine sinek bile konmaz.

Kur’an-ı Kerim’in üzerine sinek konmaz efendiler. Onun kıymetini bilip evinde sakladığın zaman sinek üzerine girmez. Zaten sinek öyle eve girmez. Sinek pis insanların evine girer. Tahta kurusu, pire aynıdır… İnsanda o kadar temizlik o kadar güzellik vardır ki, farkında değildir bunlar. Çünkü herkesin kalbinde kainat yaratıldığı zaman Nur-u Resullullah mevcuttur.

Nur-u Resulullah insanın kalbinde mevcutken Cenab-ı Allah onu envai çeşit güzelliklerle muhafaza etmiştir. Fakat insanlar bunun farkında değillerdir.

Bazı insanlar efendim bilmem, hadi yaa, bilmem ne, sür üstüne dur bilmem ne… Yahu sende o kadar güzel kokular, o kadar güzel hasletler vardır ki, çünkü Nur-u Resulullah-ı muhafaza için, Cenab-ı Allah onu sana vermiştir. Sen o kokuları bulmaya çalışmak için kendini

temizle. İnsan aynaya bakar yüzünü görür, kokusunu göremez, kokunun da aynası vardır. Gül? Gül'ü terk ettiği zaman koku etrafa yayılır, sen kendini temizle o kokular kendiliğinden ortaya çıkar. Saim(oruçlu) insanın, oruçlu insanın ağzı miskten daha güzel kokar diyor Cenab-ı Sallalahü Aleyhi Vesellem. Oruçluyken hoh edin koklayın, kerih(kötü) bir koku gelir burnunuza, daha temizlenmemişsiniz. Koku bile size tenezzül edip de göstermiyor kendini.

05:00 – 07:53

Dışını süslemeye bakma, içini süsle dışın kendiliğinden süslenir. İşte Ayet-i kerimede diyor ki;

"…sîmâhum fî vucûhihim min eseris sucûd…(Fetih Suresinden: Yüzlerinde secde eserini gösteren bir hal vardır)"

İçini temizleyenlerin, kalbiyle secde edenlerin, alnında bir eser belirir diyor, halının üzerindeki tozdan eser değil haaa. O nur kendiliğinden belli olmaya başlar. İşte

Ayet-i Kerime odur. Bu Ayet-i kerime için 5 tane hadis vardır. Ömründe bu Ayet-i kerimeyi bir defa okuyan, bu Resulullah-ı Salllalahü Aleyi Vesellem'in mübarek İsmi geçen, ki sekiz satırlık bir şeydir başlayıp sonuna kadar (Fetih Suresi Son Ayet), bir defa ömründe okuyana ben şefaat yapmamazlık edemem diyor Resul-u Ekrem. Bunu her gece teheccüd namazından sonra okuyana ben ahirette çatık kaşla bakmaktan teessüf ederim diyor Resulullah-ı Sallallahü Aleyhi Vesellem. İşte elimizde seksen türlü hazine, bin türlü hazine.

Amma, bunun bir şartı var. Abdestli gezeceksin. Su bol, her şey bol. Su da yoksa toprak duvar dolu Eskişehir. Bozuldu abdestin, üç metre ileride var, üç metre ileriye kadar belki ölürsün. Teyemmüm et. Gece kalktın uyandın, sıkıntı geldi, efendim sigara içeceğim, iç sigaranı, helaya gideceğim, git. Al abdestini yine yat. Belki ölürsün. İşte bu vaziyette olan bir defa okursa kurtulur. Yoksa ee yağma yok! Onun için gece namazını terk etmeyin Müslümanlar ahiret yakındır. Ahiret bir sineğin ince kanadından daha yakındır bize. Kıyamet de sinek boyu kadar kaldı zaten.

07:53 – 09:46

Her işi yapan Allah’tır. Mucizeleri de… Hani Cenab-ı Peygamber mucize gösterdi.

Mübarek parmaklarından su akmaya başladı. Bundan bir müddet evvel Ankara’daydım ordan bir mühendis, “Efendim bu parmaklardan su nasıl akar?” dedi.

Peki dedim ben sana öğreteyim şimdi. Bak nasıl akar. Bugün naylon hani borular var ya dedim. O zaman hurmanın kökleri vardır ince incedir böyle uçları yuvarlaktır.

Araplar ona “kalensiveh” derler Kaf, Lam, Nun, Sin, Vav, He. Onlardan almış dedim böyle 5-10 tane. Gece kimse görmeden içlerini delmiş, ondan sonra onları eklemiş birbirine bir de uzun kalensiveh almış, böyle koltuğunun altından getirmiş, burada bir kırbaya dikmiş onu, küçücük bir tuluma, iki koltuğunun altında, ötekilerini de Hz. Ayşe yahut Fatıma validemize demiş ki, kızım, hanım şunu şuraya sakızlan yapıştır. Yapıştırmış onu, hazır böyle gelmiş. Gelin ben size su akıtacağım demiş. Sahabeler de edepten yüzüne bakmamışlar uzatmış parmağını, yavaş yavaş kollarını sıkmış dedim, su ordan başlamış damlamaya. “Haaa

böyle olur” dedi, yaaa öküzoğlu öküz işte senin kafana böyle girer dedim.

09:50 – 15:55

Her şeyde bir şey arıyor. Senin kafana böyle girer dedim ama benim kafama başka türlü. İlla boru sokacak oraya hayvanoğlu hayvan! Çekildi gitti tabi daha fazla duramaz, döverim manen adamı! Mucizeler de peygamberlerin, Allah’ın aletleridir haaa Peygamberler. O aletlerle mucizleri gösterir. Onlar, yani Peygamberler Allah’ın Yed’i Kudretinde katibin elindeki kalem gibidir. Kalemin çizdiği her şeyi hakikatte katip çizmiştir, kalem değil. Yazı yazacak, katipin kafasındaki…. Peygamberler de Allah’ın elinde kalem gibidir.

..

Ikra’bismi rabbikellezî halak (Alak Suresinden: Yaratan Rabbinin adıyla oku!)

Halakal insâne min alak (Alak Suresinden: O, insanı bir alekadan (embriyodan) yarattı.)

Ikra’ ve rabbukel Ekrem (Alak Suresinden: Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir.)

Ellezî alleme bil kalem (Alak Suresinden: O Rab ki kalemle yazmayı öğretti.)

Allemel insâne mâ lem ya’lem. (Alak Suresinden: İnsana bilmediği şeyleri öğretti.)

Allah bilmediğini insana kalemle öğretir. Eline kalemi alırsın, seni dürter içinden elinde oynar. Zannedersin ki sen aptal sen yazıyorsun. Allah Yazıyor… Allemel insâne mâ lem ya’lem. (Alak Suresinden: İnsana bilmediği şeyleri öğretti.)

İşte öyle…

Namaz, oruç, zekat, tesbih çekmek, bunlar amel değildir efendiler. Amelin sebepleridir. Bunlar sende bir tesir bırakır da sende bir başkalık olursa, amel olmuş olur.

Namaz insanı fenalıktan kurtarmıştır buyuruyor Cenab-ı Peygamber. Namazı kıl, hiçbir şey değişmez, o amel değildir. Sabunu al cebine koy ben temizlendim de… Olmaz! Sabunu kullanacaksın ondan sonra ne diyeceksin? Bak ne kadar temizlendim.

Namaz, oruç, bütün dini erkânda sende bir başkalık olursa o başkalıktır amel. Yatıp kalkmak değildir. Ama değişmezsen beyhude yatmış kalkmış olursun. İşte bu temizlik amel olur oğlum. Temizlenebilirsen... Eger bunlardan kendini kurtaramazsan namaz kılmamış olursun. Hakiki amel, Sallallahü Aleyhi Vesellem buyuruyor, “iç değiştirmektir”. İçini değiştirebiliyor mu? Efendim şeytan aklıma geliyor. Ulan şeytandan kurtulmak kadar kolay bir şey yok. Efendim işte nefsimi kıramıyorum nefs, nefs, nefistir, haaa yaa nefistir, nefsi kırmak gayet kolay, yolları bulunmuş, tespit edilmiş, her yere hak gelmiş. Efendim nefsimi... sende nefis denen bir şey yok ki nefsini... Şeytan abdestlinin yanına sokulamaz. Şeytan abdestlinin yanına sokulamaz. Şeytan Allah’tan uzak kalmışların sırrıdır. Bahane arıyor.

Amelin hakikati senin bulunduğun halden her an başka bir hale geçmen ve manen ilerlersen, senin amelin (yerindedir). Bakırı dövmekle altın yapamazsın, amma, iksiri bakırın üstüne döküp altın olursa bu altına

dönmek ameldir. Yani amel içindeki Nur-u Resulullah'la konuşmak, ondan haberi olmak demektir. Onun için kıldığımız namazda bir manevi cephesi var, bir erkan cephesi var. Namazdaki erkân, tadil-i erkan farzdır.

Namazda konuşanın namazı bozulur. O halde manen de bir şarta bağlanmak lazım. Eğer manen kul bağlanamazsa, hiç olmazsa tadil-i erkan olarak namazı kabul edilsin ki, bilirsiniz melekler daima tesbih, taattadır. Siz de (cepheden) meleklere uymuş olursunuz, meleklere uymuş olursunuz. Ruhen başka, ikisini birden karıştırdığın(birleştirdiğin) zaman, o zaman,

"…sîmâhum fî vucûhihim min eseris sucûd…" (Fetih Suresinden: Yüzlerinde secde eserini gösteren bir hal vardır)

Belirir yüzünde ki…

Vucûhun yevme izin nâziratun ilâ Rabbiha nazira. (Yüzler var ki o gün ışıl ışıl parlar.Rabbine bakar.)

Ayeti kerimesine kavuşur, Ahirette onların alnından Nur çıkacak ve Cenab-ı Allah'ın cemalini göreceklerlerdir. Böyle insan kolunu sallaya sallaya ahiretre gider, hiçbirşeyden korkusu yoktur. Çünkü kalbindeki Nur-u Resulullah feneri başlamıştır. Arkasında, önünde, yanında, sağında, solunda Resulullah Salllallahü Aleyhi Vesellem vadır. Resulullah Salllallahü Aleyhi Vesellem'le bir olduktan sonra daha neden korkulur? Allah cümlemizi şefaatine nail eylesin.

15:57 – 19:38

Dağ, taş, yer, gök, yıldızlar, toprak, teneffüs ettiğimiz hava, rüzgar, ateş hepsi Allah'a tapar. Bizim bilmediğimiz, görmediğimiz, anlayamadığımız bir dil ile onu daima anarlar. Allah'ı övmeyen tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur.

Ven necmu veş şeceru yescudân (Rahman Suresinden: Bitkiler ve ağaçlar secde etmektedirler.)

Necm Arapça'da konuşuk lisanında, sokak konuşmasında yıldız demektir. Kur'an lisanında yıldız

“cem’i(çoğul)” olarak kullanılır. Nücumm… Kur’an lisanında “nücum” olarak kullanılır. Necm Kur’an lisanında bildiğimiz yeşil çemen demektir Arapçada. “Ven necmu veş şeceru yescudân “ görmüyor musun ya Resulüm, çemen ve ağaç secde ediyor. Binlerce kuşlar, her şey secde ediyor görmüyor musun? Nasıl secde ediyor? Yahu secde yatıp kalkmak değildir. Emre inkiyattır. Bahar geldiği zaman hepsi yeşillenmeye başlıyor, çiçek açıyor, meyvesini veriyor. Evvelden yaratılışlarından kendilerine verilen emri yerine getiriyorlar. Leyleklar zamanında geliyor, leyleklar zamanında gidiyor. Güneş doğmadan kalkanlarınız çoktur. Ortalık ağarmaya başladığı zaman, bir de akşam güneş gitmeye başladığı zaman, ağaçların üstüne hep kuşlar toplanırlar dikkat ederseniz; civ civ civ civ civ civ civ civ e bu akşam güneş batmaya yakın bak hepsi öterler. Ööyle 5-10 dakika öterler civ civ civ civ civ civ civ böyle öterken bir an gelir ki sanki bir yerden merkezden Eskişehir’in elektriklerini söndürdüğün gibi Birisi rap! Hepsi birden susar. Bir de sabahtan civ civ civ civ civ civ güneş çıkmaya başladı mı hepsi birden susar. Bunlar kerahat vaktidir bilirsiniz. Güneş doğarken, batarken namaz kılınmaz. Niye kılınmaz efendi? Cenab-ı Allah o zaman bir şeyle mi meşgul? Haşa, sümme haşa! Yüsebbihi lehü ma fissemavati vel ardı ve Hüvel Azizül

Hakim. (Haşr Suresinden: Göklerde ve yerde ne varsa onu tesbih eder, O Aziz ve Hakim'dir) Bütün diğer mevcudatının ibadatını kabul ediyor. Onların namaz vakti o zaman. Onun için o kuşlar civ civ civ civ civ civ güneş battı mı taatleri bitiyor onların. Bunu anlayan, 30 milyon kişide bir kişi anlar bunu.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 66

".. …Yusebbihu lehu mâ fîs semâvâti vel ardi ve huvel azîzul hakîm."

Bütün diğer mevcudatının ibadatını kabul ediyor, onların namaz vakti o zaman. Onun için o kuşlar vıj vıj vıj vıj vıj vıj vıj vıj, güneş battı mı saatleri bitiyor onların.

Bunu anlayan otuz milyon kişide bir kişi anlar bunu.

Sen dediğime inan.

Kuşça biliyorsan git kuşlarla konuş, sana söylerler.

"…Fakat siz onların bunu nasıl yaptıklarını anlayamazsınız" diyor Âyet-i Kerime.

Sen Cenâb-ı Allah'la görmeye, Cenâb-ı Allah'la işitmeğe alışırsan onların seslerini de işitirsin.

Zikirlerini de işitirsin. Hepisini görmeğe başlarsın.

“Nasıl Cenâb-ı Allah’la görülürmüş?”

“Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim!” diyor Cenâb-ı Allah bir Hadis-i Kudsîde.

Sen hakiki şah damarından daha yakin olan Cenâb-ı Allah’la hembezm olup O’nunla karışırsan o zaman işitirsin onların zikirlerini.

Onun için onların zikirlerini işiten insan ot koparamaz, çiçek koparamaz hiçbir şey yapamaz bir üzüntü içindedir onlar.

Onlar büyük insanlardır.

Onlar: “Evliyai tahte kubabi la ya’rifühüm ğayri”

Benim Velîlerimdir ki onlar Benim sitremin altında gizlidirler.

Onları kimse belli etmez. Belli etmez onları.

Yağma mı var. Bulalım onları da heriflerin iliğini çıkarırız be.

“Beni kurtar, seni kurtar, şunu yap, bunu yap!”

Onlar gizlidirler.

Bütün bu varlıklar Allah’ın Sır Perdesi altındadır.

Tatlı yemekler, güzel elbiseler, güzeller. Allah'a yanaşmaya insanları alıkor.

Allah'ın Velîsini tanımazlar. Dil uzatırlar, dururlar. Hatta düşmanlık ederler.

Karaya mensup olan insanlar, denizde olup… denize mensup olan seçkin insanların hallerini anlayamazlar.

Onlara kendi kuvvetleri, vus'atları taakatları nispetinde bir ibadet tahsis edilmiştir. Yatar kalkar işte o.

"Oruç geldi, ramazan geldi haaaa ben rakıyı bıraktım Ramazan geldi. Haaa Ramazan geldi ben artık namaz kılayım! bu, bu, bu!" başka bir şey yok.

Balıkların suda bulunmaları gibi daima şeriatın içinde bulunmak ve dışına çıkmamak onları ancak kurtarır.

Testideki suyu Fırattan, gülü gül bağından ayrı zannederler.

Balıkların rızıkları, uykuları, uyanıkları hep denizdendir.

Testiye koymuş suyu getirmiş Fırattan: "Ben Fırattan getirdim!"

Fırat da aynı, hepisi de aynıdır.

Onun için bir Âyet-i kerime de:

“Allah’ı ayakta iken, uyurken, yatarken, otururken hülasa her yerde her zaman ve her yerde zikrederler!”

Dikenle gül yan yana omuz omuzadır oğlum.

Bu sana bir şey söylemiyor mu?

Gül ağacında dikennen şey bir birine yakındır.

Niye bu arkadaşlık? Neden?

Heee işte gül dikenlidir, diken de güllüdür falan... Ara onda çok hikmet gizlidir.

Niçin Rasûlulahın Vücud-u Mübâreki menekşe kokmadı da gül koktu?

Gülde bir şey var o halde.

Menekşe de diken yok.

Yalınız çiçeklerde gülde tiken varıdır.

Bir git de gül ağacının yanına komşuda varsa bir bak hele, bir konuş onnan.

“Nasıl konuş?”

Konuşulur.

“Nasıl konuşacağım?”

Konuşulur dedik.

Allah'ı ancak Allah Adamı gösterir insana.

Rasûlün yaptığı işte itiraz etme, Ona itiraz eden kimse: "Onu topraktan, seni de ateşten yarattık!" diyor. Âyet-i kerime.

"Onu topraktan, seni ateşten!" yarattık diyor.

"Âdem'i topraktan yarattım. Seni de ateşten daha iyiden yarattım. Gine inat ettin secde etmedin!" diyor ona.

Bunlarda dersi ibret, ibret dersi vardır.

Biraz zihninizi açın, bunu ben açıklayamam açılırsa kaybolur gider.

Gül ile diken omuz omuzadır aziz muvahhidler.

Secdeye başını koyanlar.

Diye Allah'a itiraz eden sınıfından olur insan haaa?

Âyet-i kerimede diyor ki: "onu topraktan, seni ateşten yarattık!"

Onun için Rasûlullah'ın sözlerine, Rasûlullah'ın şeriatına, Rasûlulah'ın hadislerine hele Allah'ın kelâmına aksi gidenler bu Âyetin sınıfından olurlar.

"Senin attığın, bizim attığımızdır. Senin sözün bizim sözümüzdür"

Bunlar hep Âyet-i kerime.

"Onu sen atmadın biz attık!" diyor.

O halde insan hakiki temizlikle yaptığı işi muhakkak Cenâb-ı Allah yapar.

"Amma efendim Cenâb-ı Allah beni, götürdü felan yere!"

Ulan o senin eşekliğin götürdü.

İrade-yi cüzziyeni eşşekçe kullandın. Allah'ın orda dahli yok.

Allah daima: "Ve hüve hayrün hafizan ve hüve erhamer rahimin"

Bu hudud içinde insanlar şeydir.

Herkesin içinde Allah şah damarından daha yakin olduğu halde bu kadar küffara ne dersin?

Farkında değiller. İçki almış sarhoş.

Kendinden geçmiş bir takım sözler söyler, mırıldanır durur.

Kendisi ayıldığı zaman ulan sen bunları söyledin dersen yok efendim ben bunları söylemedim.

Hatırlayamaz.

Söyleyen kendisi değildir o anda içkidir.

Bazısını cin çarpar. Başlar hezeyan etmeye.

Kendi söylemiyor onu; cin, peri söyletiyor.

Allah'ın Nuru bir insanda parlarsa, o da farkında değildir.

Söyleyen Allah'tır.

Eğer ona tahammül ederse Velî olur.

Eğer tahammül edemezse kendinden geçer.

Beyazidi Bestamî Hazretleri bir gün: "Ben kendimi tesbih ederim. Allahu lem yezel cübbemin altındadır!" demiş.

Dünyanın en büyük Velîsi.

Kendine geldiği zaman, etrafındakiler demiş ki: "Efendi hazretleri sen böyle söyledin!" demiş.

“Ben böyle bir şey söylemedim” demiş. Bir daha böyle yapar da söylersem demiş. “Beni kılıçlarla vurun parçalayın!” demiş.

Bir gün yine kendinden geçmiş, müridleri kılıçlarınan vurmağa başlamışlar.

Kılıç mılıç tesir etmemiş buna.

Bakmışlar ki kendi ellerini kesmişler.

Onlar İsmail Neslindedir oğlum.

O anda İsmail neslinden olur bıçak kesmez onları.

Allah adamı ne yaparsa doğrudur câhiller eğri görür bunu. Eğri görür.

Kâbenin…, gidiyorsun bir yerde hava bulutlu.

İkindi namazı kılacaksın güneşe baktın oraya baktın, ne taraf kıble bilmiyorsun. Soran da yok.

Ulan şu taraftır kıble.

“Allahuekber İkindi namazının dört rekât farzına.”

“Esselâmü aleyküm ve rahmetullah.” “Esselâmü aleyküm ve rahmetullah.”

Birisi ordan: “Yav sen ne yapıyorsun?”

“İkindi namazı kıldım ağam!”

“Ulan kıble bu taraf değil arka taraf!”

Senin namazın olmuştur oğlum. Yenilemeye lüzum yoktur.

Amma güneş varıken: “Ben bu tarafa kılacağım!” dersen o namaz olmaz.

Kâbenin içinde olan adam yüzünü ne tarafa çevirirse kıbledir.

Kâbede uzak olan kıbleye dönmekle namazı olmaz.

Sen Allahnan bir olduğunu zaman Kâbe’yi ne arıyorsun.

Mâdem ki o hengamede sen Cenâb-ı Allah’a secdeyi aradın.

Çölün ortasında döndüğün taraf kıbledir.

Allah kalbinde tecellî etmiştir.

Allah’ın yarattıkları dünyada üç cinstir üç.

Bir, iki, üç:

Birisi her iki âlemden habersizdir bunlar:

Ne dünyadan haberi var ne âhiretten.

Bunlar hayvan zümresidir, hayvanlardır.

Hayvanlarda ahval ve harekât kaleme almaz.

Yani makinada yazılmaz bunların sevabı bilmem nesi.

Hiç kimse karışmaz onlara.

Tamamiyle cismanîdirler vücudnan.

Onun için öküz kiloyla satılır. Kiloyla tabi.

“Bu öküz deliydi. Bu öküz haşarıydı. Bu öküz çok hâlimdi?” diye kasap sorar mı. Kilosuna bakar.

“Bu hırçındır tekme atar, bu bilmem?” ona hiç bakmaz. Ağır mı kilosu?

O halde hayvan sınıfında olan kiloyla tartılır.

Bunun işi uyku yemekten başka bir şey olmaz.

İkinci, Allah’ın yarattıkları meleklerdir:

Suda yaşayan balık gibidirler bunlar.

Daima taat ve tesbihle meşguldurler.

Onlarda günah, sevab yoktur. Onların tabiatları böyledir.

Üçüncüsü insanlar: Yarısı melek, yarısı hayvan, yarısı suflî, yarısı ulvî, yarısı toprak, yarısı temiz olan cihandan bir parça Nur-u Rasûlullah.

Hülasa hayvanlar yerde yaşayan yılanlar gibidir.

Melekler suda yaşayan balıklar gibidir.

İnsanlar da yılan ve balık gibidir.

Ya sokar, yahutta kendinden geçer secdeden başını kaldırmaz.

“Kur’ân-ı Kerim, Rasülün dudaklarından, ağzından, dilinden harf ve söz olarak çıktığı halde ona Hakk’ın Kelâmı diyoruz!” dedim vaazın başlangıcında.

Resülün Sözü demezler.

Hem kim böyle söylerse küfür içindedir, bunu söyledi diye.

Allah’ın kelâmıdır.

Bu arada bocalayanlar şirke girerler.

Şirk iki türlüdür.

Şirk: “Allah beştir. Allah ondur. Allah yirmidir!”

Bu şirk değil, bu eşşek şirki bu! Buna eşşek şirki derler!

Allah'ın üç, beş olan denmez bu bunu hiç kimse, deli bile söylemez.

Şirk iki türlüdür.

Bir söz ile. Misal: "Allah'ın oğlu var!" demek, şirk.

Hâl ile. İkinci şirk.

İçinde Allah'tan başka şeylere yer verdi mi şirk içindesin oğlum. Yaaaa.

"Apartumanım olsun!"

Ulan var kuluben otur aşağıya.

Paran da var akşama çorbanı yiyorsun.

"Aman efendim, şu da olsun, bu da olsun!"

Olsun oğlu olsun. Şirk içindesin haaa.

İstediğin kadar Hacca git.

Sabahtan akşama kadar namaz kıl.

Eşşeklikten başka bir şey değildir.

Böyle insanların, Hakkın Celâlı, güneşin yüzüne tahammülleri yoktur.

Hep sinsi, karanlık yerde yaşarlar.

Onun için Cenâb-ı Allah'ın hakiki cemalini, kudretini görmek bu âlemde kimseye nasip değildir.

Ancak âhirette bize Cenâb-ı Allah başka bir bünye başka bir künye verecek o zaman görebileceğiz.

Bilirsiniz Hz. Musa bir gün Tûr'a gidiyor. Tûr'a iniyor vahiy oradan aksediyor Ona.

Musa'nın vücudu bile mütahammil değil o şeye.

Vahyi İlahîyi Cebrail Aleyhisselâm gidiyor tankerine dolduruyor,

Geliyor Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellemin tahammül edeceği sûrette veriyor.

Yoksa esas menbağından almak kimin haddine.

Onun için bizde de Rasûlullah onun kuvvetini indiriyor.

Bize kadar.

Bizim tahammül hududumuza getiriyor.

Artık Rasûlulah'ın vücudunun yaradılışının kuvvetini tasavvur edin.

Onun için peygamberler tahammül edemiyor.

Bazı serseriler var: "Ben Rüyada Allah'ı gördüm!" diyor.

Tövbe, tövbe… Serseriler çoktur dünyada.

Üç bin çeşit serseri vardır.

Hadi Ulan Rasûlullah'ı gördün amenna ve saddekna.

Allah'ı nasıl görürüsün sen. Var böyle deliler.

Ben bilakis bana gelip söyleyenleri biliyorum.

İyi oğlum. Allah mübârek etsin diyeyim.

Ne deyim ona. Öyle diyen adama...

Deveye dersin ki yav şu bacaklarını kestir de, boynunu kestir ikimiz bir adam olalım demeğe benzer.

"Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin, lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillah."

Biz eğer Kur'ân-ı dağa indirseydik dağ haşyetinden, -korkusundan değil edebinden, buradaki haşyet edebdir. Allah'a bir kusur mu, ben bunu nasıl tahammül edip de taşıyabilirim.

Bir edebsizlik mi yaparım diye param parça oluyor dağ.-

Ordaki min haşyetillah, Allah’a karşı acaba bir, ben neyim ki bir taş parçası. Bana Âyet iniyor.

Ben aman, aman, aman, aman eriyip gidiyor herif.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 67

“Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin, lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillah.”

Biz eğer Kur’ân-ı dağa indirseydik dağ haşyetinden, - korkusundan değil edebinden, buradaki haşyet edebdir. Allah’a bir kusur mu, ben bunu nasıl tahammül edip de taşıyabilirim.

Bir edebsizlik mi yaparım diye param parça oluyor dağ.-

Ordaki min haşyetillah, Allah’a karşı acaba bir, ben neyim ki bir taş parçası. Bana Âyet iniyor.

Ben aman, aman, aman, aman eriyip gidiyor herif.

Şimdi bazı şeyler var. İnsanlar var. Oturuyorlar.

Euzu Billahimineşşeytanirracim.

BismillâhirRahmânîrrahim.

Tâ Hâ ma enzelna aleykel Kur'ân'e li teşka.

İkide bir de gözüyle etrafa bakıyor ki para verecekler.

Ulan Allah'ın kelâmıyla para toplamak küfrün kendisidir. Küfrün kendisidir.

Allah'ın verdiği rızka şükretmeyen insanda iman yoktur oğlum.

Bir gün Medine'de bir Ebul Hasan isminde birisi...

Çocuklarını altı ay terk etmiş gitmiş.

Çalışmış çabalamış gelmiş.

Üç yüz altmış dört günlük nafakasını çıkarmış.

Gelmiş ama adamda İstis kail batın olmuş.

İstiskai'l- batn Arabçada bu günkü siroz hastalığı var ya.

Hani karaciğer büyüyor. Karnın içeri su… Ölecek artık.

Çocuklarına demiş ki: “Beni koltuklayın Rasûlullah’ın huzuruna götürün!” demiş.

Götürmüşler Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem’e.

“Yâ Rasûlullah demiş. Ben altı ay dışarılarda çalıştım. Üç çocuğum var. Karım var demiş. Bunların demiş üçyüz altmış dört günlük nafakasını şey ettim demiş. Temin ettim demiş. Yalınız ben bak istiskailbatn a uğradım demiş. Herhalde ecelim yakındır öleceğim. Emir buyurun da beytil maldan bana bir günlük yevmiye versinler de şunu üç yüz atmış beş yapayım da demiş vereyim aileme demiş içim rahat öleyim!” demiş.

Peki demiş Rasûlallah: “Şu ekmeği al. Bu çocukların seni Nakiyye Mahallesinde bir kadıncağız var. Benden selâm söyle. Ona götür. Git ver gel. Bende paranı getirttireyim!” demiş.

Koluna girmişler. Gitmişler Nakiyye mahallesine. Çalmışlar kapıyı.

Kırk kırk beş yaşlarında bir kadıncağız çıkmış. Dul bir kadın.

İki tane küçük çocuğu var. Bu adam demiş ki:

“Ebul Hasan Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemin selâmı vardı!” demiş. Ve Aleykümesselâm Yâ Rasûlullah. Demiş kadın. “Bu ekmeği sana gönderdi” demiş.

Kadın başlamış ağlamağa.

Demiş ki: “Rasûlullah’ın ellerini öperim demiş. Ben bu gün demiş çocuklarıma ekmek buldum demiş. Onu götür de başka bir fakire versin. Kusura bakmasın ellerinden öperim. Bu günkü rızkımız çıktı!” demiş. Adamcağız ekmek elinde dönmüş.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemin huzurunda verdiği ekmeği bırakmış.

Geri geri çekilmiş. Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem:

“Yâ Ebul Hasan taal demiş. Gel bakâlim demiş senin demiş de mi akçen burada! demiş.

"Yok Yâ Rasûlullah demiş ben üç yüz atmış dört günlük kazandığımı da tasadduk ettim!" demiş.

Çarşıya gidiyorsun lahana alacaksın.

Sakallı herif. Namaza gidiyor: "Kaç para bu amuca?"

"Altmış beş kuruş!"

"Yav altmış kuruşum… olmaz!"

Tartarken buraya parmağını takıyor.

Ben pazarda ne soytarılıklar seyrediyorum.

Bir şey almak için değil gidip milletin soytarılığını görmek için.

Sakalı da burasında. Beş kuruş fazla alıyor.

Bunlar insanı cehenneme götürür oğlum. Cehenneme götürür.

Cehennem size lakırdı haline geliyor.

Yarın hepimiz geçeceğiz oradan.

Velîyullah da geçecek, dinsizi de geçecek. Hepisi geçecek.

Bir cadde vardır ki onun üzerinde atlayacağız hepimiz. Kurtuluş yoktur.

Amma edebsizliğin olursa kancayı takarlar insana.

Orada, ulan iki dakikada yanar kül olurum.

Yok. Ölmeyeceksin, cayır cayır yanacaksın.

Bir şey edebsizlik olur, bir şey yapar da yarın mahkemeye çıkacağım diye uyuyamazsın uykun kaçar. İşte o üzüntüyü dünya kadar büyüt. Allah muhafaza Buyursun.

Hakkın Nuru ile incelenmiştir Rasûlullah, Peygamberler. Ve evliyaların canları kendi nuruyla doldurmuştur Cenâb-ı Allah.

İnsanlar o kalıplarla o nuru ancak alırlar ve tahammül edebilirler.

Yıldızlar ezeli bir güneş olan peygamberin ve evliyanın hizmetinde müridler gibidir.

Güneş nasıl bütün yıldızlar ondan ziyâyı alıyorsa peygamberin etrafında da bütün Ümmet-i Muhammed yıldız parçaları gibidir.

Onun için Cenâb-ı Peygamber bir hadiste Benim ashabım yıldız gibidir. Hangisine uyarsanız hidâyete erersiniz buyurmuştur.

Sahabeler bir yıldız gibidir.

Allah Hüviyet-i Asliyesi itibariyle tamamıyla gizlidir.

Sanat ve sıfatı bakımından gözükebilir.

Ben bir gizli hazineydim kendimi göstermek için kâinatı yarattım Demiş. Bir aynayı kırın.

Duz, buz parça ayırın.

Ayna yoktur ortada fakat her yerde pırıltısı vardır.

Ağaca bakarsın Allah'ın El Rezzâk, El Hayy, El Bedi' Esmâsını görürsün. Onun için Cenâb-ı Allah her yerde hazır ve nazırdır.

Her yerde hazır ve nazır olan bir kâinatın Hâlıkı önünde edebsizlik nasıl edebilir insan.

Onun için İslâmda yalınızken bile çıplak edeb yerini gösterme yasaktır.

Çünkü Allah her şeyi görür şey eder.

Gusul ederken bile peştamal sarılırlar bilirsiniz.

İslâm hakiki İslâm.

Ama zımbırtı İslâm çır çıplak ortasında aynaya geçer.

Kıçına bakar, şu tarafa bakar. Maazallahu teala bunlar berbat işlerdir.

Hz. Osman Radiyallahuanh bir defa ömründe edeb yerine bakmamıştır kendisi.

Yarın Ruz-u mahşerde haya makamında haşrolunacaktır.

Hz. Osmana sual yoktur.

Cenâb-ı Peygamberin hadisi vardır. Huzur-u İlahîye gidecek.

Döndürülecek doğru makama gidecektir. Söz yok.

Bir de Ebu Zerr hakkında hadisi peygamberi vardır.

Ebu Zerr zamanın milyarderiydi. Rockefelleriydi. Bütün şeyini, servetini tasadduk etti.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemden sonra Beytu'l- Maldan kendisine Hz. Ebubekir, Ömer zamanına kadar yaşamıştır. Çil verirlerdi.

Ay başında otuz günlük parasını verirlerdi. Yirmi dokuzunu tasadduk eder, birinle dururdu.

Onun hakkında hadis şudur: “Ebu Zerr yalınız doğdu, yalınız ölecek, ve yalınız haşrolacaktır!” diyor.

Allah’ın huzurunda haşır meydanı yalınız Ebu Zerr içindir.

Büyüklüğe bakınız!

Can insanın vücudunda hem âşikâr, hem gizlidir.

Herif kollarını sallıyor canlı dersin, göster canını bulamazsınız.

Cenâb-ı Allah da kâinatta böyledir. Hem zâhirdir, hem batındır.

Canı vücudsuz olarak görmek mümkün değildir.

Vücuda gerecek ki can canlılığı belli olsun.

Çıktı mı vücudtan artık can yoktur.

“Ben bir gizli hazine idim, bilinmek istedim bunun için halkı yarattım” diyor bir Hadis-i Kudsî de Allahu Lem-yezel.

Onun için şah damarınızdan daha yakin olan Allah’la hembezm olun. Kâbenin içinde namazı ne tarafa kılarsa kıl doğrudur.

İçi Allah ile dolu olanın her işi de doğrudur.

Ondan yanlışlık südur etmez.

Şekeri bilmiş tadını tatmış olanlar şekerler arasında fark görmez.

Yediği zaman hepsinden aynı tadı alır.

Akide şekerinden de, baklavasından da, şundan da bundan da.

Eğer şu şeker bundan daha tatlıdır derse şekeri hâlâ olduğu gibi bilmediğinden onda hamlık damarı mevcut demektir.

Daha şüphede demektir. İslâmda şüphe yoktur.

Meşhur Kaside-i Kantaranîye diye bir kaside vardır:

"Ya halli kaddel beled bil bali bali bali bal.

Bin nevmi izel zeletti fil akdi zali zal."

Sana söylenen güzel bir sözle kafanı karıştırıp da:

"Ulan bu böyle midir, şöyle midir, böylemidir?" deme onun kokusunu, o ne demek istiyor onu anlamağa savaş.

Eğer mantığınla aklınla onu örselemeye karışırsan, karıştırırsan aklının zelzelesi başlar.

Akıl zelzelesi olan insan da şüphe içindedir.

Şüphe içinde olan insan küfürdedir.

Küfürde olan ister insan ne Allah'ın yüzünü, ne Rasûlün şefaatini..., tam cehennemin içine düşer Maazallahu Teala.

Onun için aziz cemaat şüphede olmayın!

Ben senelerdir öyle ağızlar gördüm ki.

Sarımsak ile içki arasında bütün pislik kokuları orda.

Ben gine öyle ağızlar gördüm ki gül ve reyhan kokuyor!..

Öyle dudaklar gördüm ki küfür içinde.

Öyle dudaklar gördüm ki hikmet, güzel sözlerle, doğruluk akıyor dudaklarından..

Öyle mideler biliyorum ki içi haram ile tıklım tıklım dolu.

Öyle mideler biliyorum ki haram sokmamak için aç kalıyor adam!..

Öyle vücudlar gördüm ki elbisesi ile cildi arasında pireler, bitler, ter kokusu içinde.

Yine öyle vücudlar gördüm ki gül bahçesi kokuyor...

Sûreti güzel olanın içi her zaman güzel değildiiiiir.

Fakat içi güzel olanın yüzü daima nur ile tecellî eder ve güzeldir?

Dışı süslemek, koku sürünmek gösteriştir.

Sen içini süsle, sende gizli olan güzel kokular güzellikler kendiliğinden ortaya çıkar.

Bu böyledir fazla düşünmeyin!.

Ama efendim felan Hoca böyle söyledi…

Bu böyledir!

Kalbinde Nur-u Rasûlullah vardır.

Canlıların onu muhafazasında ne güzellikler yaratmıştır Cenâb-ı Allah.

Sen göremiyorsun, bilmiyorsun diye akıl mantıkla boşuna çifte atma.

Sonra görünmeyen Birinin tokadını yer insan!

Onun için aziz cemaat.

Daima söylediğim gibi abdestli geziiin!

Gece namazinâ kalkıııın!

Gece namazında hiç olmazsa ömrünüzde bir defa, Hafız Efendinin mihrabda okuduğu âyet-i kerimeyi yüzünden hiç olmazsa bir defa ömrünüzde okuyun!

Allah cümlemizi islah eyleye!

Âmiiin!

Es selâtü vesselâmu aleyk Yâ Seyyidî Yâ Rasûlullah!

Huzbiye'dîhi kallet hilleti edrikni.

Yâ İlahî biz asi değiliz.

Kabahatimiz vardır. Onu Nur-u Rasûlullah hürmetine reffii deff eyle Yâ Rabbî..

Midemize haramı, haramı nasîbi müyesser eyleme Yâ Rabbî.

Evimize, çoluğumuza çocuğumuza helâl lokma nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî.

Hastalarımıza şifâ, dertlilerimize devâ, sıkılmış olanlara ferahlık ihsan eyle Yâ Rabbî!

Hükümetimizi koru Yâ Rabbî!

Memleketimizi her türlü düşman istilasından, âfat-ı belâiye, âfat-ı maraziye, âfat-ı semâviyeden muhafaza buyur Yâ Rabbî!

Son nefesimizdeki buyurun: "Eşhedu enlâ İlâhe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve rasûlühu kelimeyi tayibesiynen can vermek nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbi!

Kalbimizdeki Nur-u Rasûlullahın penceresini açmada bize yardım eyle Yâ Rabbî!

Yarın âhirette huzurunda Rasûl-i Kibriyanın elini öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbî!

Bizi namazlarımızda, oruçlarımızda her türlü ibadetimizde İndi- İlahîde kabul u makbul eyle Yâ Rabbî!

Bize dirilik, sıfat, afiyet ihsan eyle Yâ Rabbî!

Lillahi'l- Fatiha!

KAYIT 68

Muhteremler!

Sayınlar demedim, muhteremler dedim.

Sayın kelimesi de muhteremin mukabilidir.

Muhterem, kerem sahibi demektir.

Sayın insan kendi say'ı ile rütbesi ile kazanabilir.

Zengin olur, büyük bir meslek sahibi olur sayın ismini alabilir.

Fakat muhterem kelimesi Allah tarafından verilir.

Kerem sahibi demek.

Kerem, İlimle, fenle, parayla ele geçmez.

Allah'ın keremine sahip olmak demektir.

Sizde Allah'ın keremi şu kadarcık olmazsa başınızı secdeye koyamazsınız. Onun için size muhteremler dedim.

Hepinizin yüzünde Nur-u Rasûlullah Allah'ın korkusu var.

Onun için Allah Dostları Rasûlullah'a mukarreb yakin (yakınlığı) olanların bir sözü vardır.

"Men lem yekün insanen la ya'rufu kadere'l insan."

"İNSAN olmayan insanın kadrini bilmez."

İki ayaklı, gözlü, burunlu değil.

Buradaki insan İnsan-ı Kâmil demektir.

Rasûlullah'ı memnun etmiş Allah'ın rızası yolunda gitmiş ve mertebe kazınmış insan demektir İnsan-ı kâmil.

İnsanın kıymetini insan bilir demektir.

İnsan-ı Kâmil her insana, her şeye iyi, merhamet gözüyle bakar demektir. Böyle insan insandaki kıymeti derhal yüzüne söylemez.

Onun için tekrar gine bir büyüğün sözü vardır.

"El ârif la yetekellem."

Bilen adam -la yetekellem- söylemez.

Vel mütekellim la yârif.

Çok zırzır eden, konuşan da bir şey bilmez demektir.

Bu şu demektir "Edebli olmak lâzım."

Ney çalarlar bilirsiniz. Güzel sesler çıkar ondan.

Fakat ney bir kamış parçasıdır, farkında değildir.

Âlemde her secdeye başını koyan şöyle düşünecek, âlemde kendinizden fazla nimet verilmiş hiçbir kul bulunmadığını düşüneceksiniz daima.

"Efendim bize ne nimet Verdi?"

Nimet verilmemiş olsaydı Rasûlullah'a inanıp secdeyi Rahmâna başınızı koymazdınız.

Bundan daha büyük nimet mi olur.

Onun için bize en büyük nimet verilmiştir Allah tarafından diyeceksiniz. Ne cehennemler var.

Ne azaplar var, bu dünyada başlıyor.

Onun için en büyük nimet Secde-yi Rahmâna başını koyana verilmiştir.

Onun için küfranı nimet etmeyin.

Kış gelir başım ağrıdı. Aman üşüdüm.

Bilmem bu akşam yemek bulamadım diye katiyen Secde-yi Rahmâna başını koyan Allah'tan şikâyet etmez.

Kader zincirini tırnaklamaz.

Tırnaklarınızı içine çekin kedi gibi!

Bir belâ geldiği zaman kat'iyen onun için üzülmeyiniz.

Çünkü Allah'ın takdirine isyan etmiş olursunuz.

İşte şirk, hakiki gizli şirk budur.

Herif senelerce namaz kılar, hacca gider, para sarf eder.

Şunu eder, bunu eder. Öküz gibi durur.

Onun için küçük bir şikâyet ettiğimiz zaman…, çünkü Cenâb-ı Allah'ın izni olmadan hiçbir yaprak bile kımıldamaz.

O halde bunu anlamak da güçtür.

Kaza kader hikayesi o, çok ince, uzun bir iştir.

Onun için bir belâ başınıza geldi mi yüzünüzü ekşitmeyiniz.

Çünkü Allah'ın kaderine isyan etmiş olursunuz.

Allah'ın kaderine isyan ettiniz mi şikâyet edecek bir makam aramış demektir insan.

Değil mi bir şeye kızdı mı bir yere şikâyet.

O halde Allah'a ikilik verirsiniz. Şirk buradadır.

Allah birdir, ikidir, üçtür demenken insan kâfir olmaz.

Asıl kâfir olacak buradadır.

Onun için sırat kıldan incedir bilirsiniz, kıl.

Öyle kıl işte buradan başlar kılıç.

Edebsiz adam sokaktan geçerken korkar: "Beni tutacaklar mı?" diye.

Alnı açık adam dümdüz yürür. İşte sırat budur.

Böyle kıllar, mıllar, inceler minceler.

Bunlara bakmayın!

Bunlar insanların aklına sokabilmek için söylenmiş.

Sırat köprüsü var ama öyle bilmem efendim kıl kuyruğundan yapılmış şeyler değil onlar.

İşte sırat burada başlar.

O halde en büyük nimet şu câmide, şu bir avuç müslümana verilmiş ki secdeye başınızı koyabiliyorsunuz.

Bunun için sabaha kadar ağlasanız, günlerce ibadet etseniz bu nimetini yerini veremeyiz.

Yarın âhirete hepimiz gideceğiz.

Âyet-i kerime de diyor ki “Yâ Rasûlüm herkes ölecek, Sen de öleceksin.” Rasûlullah’a Söylüyor Cenab-ı Allah. Hepimiz bir gün gelecek hiç birimiz kalmayacağız.

Başka bir nesil gelecektir.

Onun için aşağıda bu adam doğru mu söylüyor, yoksa düzme mi söylüyor belli olur.

Onun için aşağıda oğlum buz gibi hesap var. Aklına istersen sok.

İstersen sokma. İstersen sok ama, istersen imkanı var.

Vallahi de billahi de aşağıda hesap var.

Onun için Allah indinde kıymet kazanmak lâzımdır.

Allah indinde kıymet kazanmak ta’zim ile olur.

Ta’zim nedir? Hürmet demektir.

Onun için Kur’ân-ı Kerimde buyuruluyor anaya babaya hürmet Hz. Rasûle hurmettir.

Hz. Rasûle hurmet, Cenâb-ı Allah’a hürmettir. Ta’zim budur.

Anaya babaya isyan, Rasûle isyandır.

Rasûle isyan Allah’a isyandır.

Bu şu demektir. Kendi ana baban değil. Kendi ana baban.

Zâten kendi ana babana isyan eden insan değildir.

Onu zâten düşünemez hiç.

Burdaki ana baba bütün insan nesli demektir.

Herkese hürmet edeceksin.

“Efendim hürmet edersem ne olur?”

Benim anam babam yok. Oğlum, Anaya, babaya hürmet Rasûle, Rasûle hürmet Allah’a. Diyor.

O halde silsile-i meratib (kademe kademe bir düzen içinde) ile gidiyor Cenâb-ı Allah’a. “Rapp” diye gitmiyor.

Cenâb-ı Allah yalınız kulunnan bir namazda karşı karşıya gâyet kolay gelir.

Allahuekber dersin huzura çıkarsın.

Öteki işlerde mertebe lâzım.

Ölüne bir Fatiha göndermek için bile Rasûlullah’a gönderiyorsun o kanaldan gidiyor.

Mü’mine yalınız Cenâb-ı Allah’la karşı karşıya gelmek bir namazda müsaade edilmiştir.

“Allahuekber!” dedi mi Allah karşında.

Giriyorsunuz birbirinize hemhâl oluyorsunuz.

Öteki işlerde mertebe lâzım.

Cenâb-ı Peygambere bile vahiy gelirken Cebrail tankerini dolduruyor, gelip Rasûlullah’a hortumu uzatıyor öyle veriyor.

Rasûlullah da bize veriyor.

Onun için ta’zim iledir bu. Anaya, anadan Rasûle.

Anan baban yok, cesedine edeceksin.

Allah sana “şah damarından daha Yakinim” diyor.

Cesede ta’zim edersen kendi vücuduna Allah’a ta’zim edersin.

Allah’a ta’zim etmiş olursun.

Onun için abdestli bulunmak sana senden yakin olan büyük Allah’a bir edebtir.

Onun için daima abdestli gezin diyorum size. Şimdi anladın mı.

Daha bunun çok derinleri var.

Bunların derinlerini dedi mi artık havuzun başından hiç biriniz ayrılamazsınız.

Yahut da ibrikle gezer herif sokağa giderken.

Aman abdestim bozulacak.

Sokakta durur abdest almağa başlarsın.

Deli diye tımarhaneye gönderirler, gezersin.

Onun için size Ezan-ı Muhammedî (Sallallahu Aleyhi Vessellem) sesini işittiğiniz dakikada abdestli bulunun.

İşittiğiniz zaman abdest almayın.

Ezan yanaştığı zaman abdestli bulunun.

Güneş batarken abdestli bulunun.

Güneş doğarken abdestli bulunun, sebebini de sormayın!.

Güneş doğarken, çıkarken kendin abdestli olmuş ol.

Doğarken abdest alma.

Bir de güneş batarken abdestli bulun.

Ezan-ı Rasûlullah okurken abdestli bulun.

Ezanı işitip de abdeste gitme.

“Efendim ben öyle gidiyorum”

Eeee git.

Öyle de olur olmaz demiyorum ben.

Amma biz başka şeyden bahsediyoruz muhteremler.

İslâm dininde bir avret kelimesi vardır. Setr-i avret.

Avret kelimesi Muhiddini Arabî bunu şöyle târif eder.

Kur'ânda sev'e kelimesi geçer sev'e.

Hafız hangi âyettedir bu.

Haaa Hafız yok mu içinizde. Sev'e.

Avret demek; insanın açığa çıkmasından utandığı ve gizli kalmasını istediği cismanî lezzetlerin, ahlâkî rezâletlerin, hayvanî arzuların, canavarca fiilerin her birine "avret" ismi verilir Arapçada.

"Setr" örtmek demek.

Eskiler setre derlerdi çekete bilirsiniz. Örten demek. Setr, örtmek.

Örtmek de Arabçada utanarak, hicab duyarak edebten dolayı Settar Esmâsına hürmeten örtmek demektir. Settar örtücü.

Sana şah damarından daha yakin onu örtüyorsun kendini değil.

İçinde pislik dolu olan bağırsaklarını örtmüyorsun.

Kendini örtüyorsun. Onun için setr bütün vücuda lâzımdır.

“Ama efendim yok da avret yerini örtüyorsun?”

O avret yerini örttüğün zaman kendin için o, kendin için o!

Settar için değil.

Efendim yok. Cenâb-ı Allah rızkını kesmiş herifin.

Bakâlim yalınız vücudunu örtüyor.

Öteki işler için ne diyecek diye, imtihan için.

Erkek ve kadında setr-i avret müşterek cepheleri olduğu gibi hususî tarafları da vardır.

Çıplak gezmek insanı nasıl vücudunu hasta yaparsa, kışın çıplak gez, hasta yapar.

Zaturre olur, şu olur bu olur, yaparsa,

Setr-i avretsizlik de mânevî düzenden bozar.

İnsanın ruhunu berbat eder.

Yüz kızarmasını, yüzü hani bazı utanır da, o ruhun hicabıdır.

Cesed utanıyor demektir!

“Kul dan utanmayan Allah’tan utanmaz!” derler.

Dedelerin sözüdür.

Onun içi setr-i avret yedi türlüdür oğlum setr-i avret.

Etrafı için setr-i avret. Kimse bana bakıp da şöyle bu ne biçim adamdır, yahut ne biçim şeydir diye bana bakmasın diye setr-i avret vardır.

İkincisi yakini için setr-i avret. Çocuğun, karın, kocan için kadınsa.

Bazı herifler vardır. Evin içinde kimsesi yok. Çoluğu çocuğu yok çırılçıplak gezer.

Bu ne İslâmdır. Ne Hristiyandır, ne Mecusidir. Bu bir âlemdir bu.

Hiçe sayıyor Allah’ı.

Bu çok ayıp bir şeydir .

Hamamda da bazıları böyle yapar.

Aman aman aman… Secdeye başını koyan böyle şey yapmaz.

Huzur için setr-i avret. Nasıl ?

Efendim bazısının kravatı iri olur da canı sıkılır düzeltir.

Böyle yapar. Kendi huzuru için rahat edemez.

Bu da setr-i avrettir. Kendisi için setr-i avret.

Allah için setr-i avret. Yani Settar Esmâsı için.

Şirkten kurtulmak için setr-i avret.

“Efendim ben baktım da bir kadın çıplak geziyormuş da, efendim niye geziyormuş.”

Sana ne! Dağ başında evliyalık kolaydır.

Tutamıyormuş kendini.

Ulan sen hayvansın. Hayvanlar bile muayyen zaman tutuyorlar kendine. Martta dama çıkıyorlar.

Öteki devirde edeb içinde.

Hanı birisinin… İki kardeş varımış.

Evliya imişler bunlar.

Bayburt’tan yukarı Osluk denilen bir köy vardır.

Bayburt’a gidenler varsa Gümüşhane ile şey arasında Osluk.

Buradan Hüsmen Efendi ile Kadri Efendi iki...

Hüsmen beş altı yaş büyük Kadri Efendiden.

Abdulhamid zamanında.

Kadri Efendi İstanbul'da Kapalı Çarşıda kunduracılık yapıyor.

Hüsmen de Oslukda Bayburt'un o Osluk köyünde çoban.

On onbeş sene birbirini göremememişler.

Hüsmen Efendi bir torbaya doldurmuş sütü almış sırtına.

Binmiş gelmiş Trabzon'a oradan binmiş vapura haydi İstanbul'a.

Çoban kıyâfetiyle. Gelmiş, bulmuş kardeşini Kapalı Çarşıda, mevsim de kış. Mangal da var orda.

"Nasılsın kardeşim?"

"İyiyim!" demiş.

Asmış torbayı oraya sana süt getirdim. Süt duruyor, torbanın içinde. Damlama yok. Eeee o kadar da onun hüneri olsun beyim. Allah yolunda bu kadar uğraşmış.

Torbanın içinde de sütü aktırmasın. O kadar hüneri olsun onun.

Acayiplik yok.

Öteki de “Nasılsın kardeşim?”

“İyi işte!”, sarmaş dolaş olmuşlar.

O sıra Hüsmen ayağı takılmış mangala, mangal devrilmiş.

“Telaş etme!” demiş Kadri Efendi de toplamış şeyleri, mangalın içine kömürleri.

Onun da hüneri o.

Doldurmuş eli meli yanmamış.

Yanmaz yaaa. Ulan bir basit maşa tutuyor ateşi.

İnsan maşayı icad etti. İnsan niye tutmasın.

Ama benim elim yanıyor. Senin elin el değil ki yanmasın.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 69

“Telaş etme!” demiş Kadri Efendi de toplamış şeyleri, mangalın içine kömürleri.

Onun da hüneri o.

Doldurmuş eli meli yanmamış. Yanmamış…

Yanmaz yaaa. Ulan bir basit maşa tutuyor ateşi.

İnsan maşayı icad etti. İnsan niye tutmasın.

Ama benim elim yanıyor. Senin elin el değil ki yanmasın.

O sırada bir hristiyan madamı girmiş ayakkabı alacak.

Kadri Efendi oturtmuş kadını "bu ayakkabı şöyle böyle" falan derken bizim Hüsmen Efendi kadının ayağına dikmiş gözünü.

Derken süt çırp çırp çırp çırp başlamış damlamağa. Süt.

Kadın gitmiş. Kadri Efendi demiş ki: "Abi demiş Osluk'da dağ başında evliyalık kolay. Burada asıl!"

Bazınız kızarsınız.

Efendim şimdi zaman şöyle karışmayın.

Sen kendini tut. Sen kendini hakiki tutarsan hiçbir şey görmezsin.

Hiç kimseye kimsenin söz söylemeye hakkı selahiyeti yoktur.

Ne dinen, ne kanunen, ne nizamen, ne edeben, ne nezaketen. Kendiliğinden setr-i avret tenasül a'zazsı açık olan mahlukta yoktur.

Göster bana bir mahluk ki tenasül a'zası açıkta olsun.

Hiç birinin yoktur. Kimisi tüynen, kimi kuyruk.

Yalınız insanda tenasül a'zası açık olduğu için insana setr-i avret emrolunmuştur.

Gözün burnun kulağın, yerin yemeğin vücudun için, sıhhatin için bir çoook setr-i avretler vardır.

Bunları bir, her müslümanın bilmesi lâzımdır.

Eğer bunu böyle yaparsan vücudun yarın Huzur-u İlahîye ye gittiği zaman bir şeyden utanmaz.

Utanmadı mı mezarda insanın cesedi çürümez.

Cesedin çürümesi, yarın cesede ruh geldiği zaman bakıp da:

"Yahu ben bu cesette iken şöyle edebsizlikler yaptım!" diye utanıp da Allah'tan Yâ Rabbî beni affet dememekten alıkoymasın kendini diye Cenâb-ı Allah cesedi bile yok ediyor.

Onun için cesedine setr-i avret.

Nasıl olur muş cesede setr-i avret?

Elinde elma var yiyorsun, yere düştü al hemen.

Yok sokma ağzinâ yıka ye! Eline al yıka ye!

Aldığın üzümü yiyeceksin yıka ye!

Öküz gibi böyle hırsız gibi ağzına doldurma!

Bazısı hıyarı alır böyle sümüğünen beraber yer.

Bu İslâm değil!

İşte setr-i avret!

Bunlar insanı mahveder.

Aziz cemaat namaz kılmak kolay, hep kılıyoruz.

Namazın bize vereceği çengellerle Cenâb-ı Allah'ın makamlarına yükselmek için bunları yapmak lâzım.

Hııı pençereden dışarı burnunu, bi de kıçına sür!

Yahut da bak etrafına köprüye sür, duvara sür, ağaca sür.

Bu setr-i avretsizlikdir.

Bu insanın bin senelik namazını an-ı vahidde yok eder.

Onun için her şeyi gizlemek lâzım.

Evin içinde kimse yok diye çırıl çıplak gezme.

Onun için Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerim'de tedâvi olunuz diyor. Vücudunuza hastalık gelirse tedavi olunuz diyor.

Yani: "Vücudunuzda Ben Hayy Esmâsıyla daima varım, Bana hürmet edin, Ben iyi besleyin!"

"Ben kulumla görürüm. Kulumla işitirim. Kulumla yürürüm!" hikayeleri bunlardan başka bir şey değildir.

Onun için vücud ibadetlerin hareketleriyle fenâlığa meyyal taraflarını temizler.

Sen de Setr-i avretle, vücuduna bakmakla, nefis, mânevî, ruhanî tarafını Nurlu kimselerin sohbet ve telkinleriyle ibadetin görünmeyen feyz kapılarından içeri girmeye başlar insan.

O zaman bu feyz iki türlü gelir.

İlk defa içerden, kendinden, kendini temizlersen, kendinden gelir, sonra da dışardan gelir.

"Kendinden nasıl?"

Hepimizde -salâvat-ı şerife getirin.-

Nur-u Muhammedî nüvesi vardır biliyor sunuz.

O nüve açılır, kestane kabuğu gibi yarılır.

Vücud nurlanmağa başlar. Bu nuru görmek çok güç.

Göründü mü, ziyâya koşan kelebekler gibi ötelerden…

“Öte neresi?”

Anlamadıysan yuhhh sana. !

Ötelerden yıldırım suratıyla “Feyz” ve “Nur” lar size yağmaya başlar.

O zaman bir anofora kapılırsınız.

Yani bir nevi serserileşir insan.

Bu anafora İslâm dininde “Cezbe” derler.

Cezbe, Celâl ile Cemâl arasında … Nur-u Rasûlullah’ın harekete çıkmasıyla kamaşmasıdır.

Bu anaforda hakiki mütehassıs (ehil) bulunursa o şahsın iplerini çeker, frenler. “Hele dur!” der.

Düzeltir, süzer, sakinleştirir ve kendisine kim olduğunu öğretir.

İNSAN o zaman insan olduğunu anlar.

Onun için insanın kadrini insan bilir derler.

Bu sözlerim size daima anlattığım sözler, sizlere, secdeye başını koyanlarla, Allah ve Rasûlunün müsadesiyle bunları aşılamak istiyorum. İçinizde feyzlenen çok vaaar.

Sizin aynaya da baksan, mikroskopa da baksan, başkasına alnını da kazıtsan göremezsin o nuru!

Onları da görüyorum ben nurlu insanlarınız var içinizde.

Olmayanı da var.

Olmayanlar, kendilerini henüz boşaltmayanlardır. Şüphe içindedirler.

Bu herif bir şey mi söylüyor iyi mi diye.

Yüze bakmak için, bakarak içi anlamak çok güçtür oğlum.

Fakat o işte izni İlahî ile biraz hüner sahibi olduk. Anlayan bunu anlar!

Onun için, hani derler: "Denizde yüzmek için suya kendi bırakmak lâzımdır!"

Korkmazsan batmazsın. Korkarsan batarsın.

Korku zâten şüphenin şiddet halidir.

Kur'ân da diyor ki:

"Ve lâkinne ekserahüm la ya'lemun"

Fakat onların çoğu bilmezler.

"Ve lâkinne eskerahüm câhilün."

Fakat onların ekserisi de câhildir.

Onun için Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem buyuruyor.

"Hakiki hakkıyla abdest alan mü'minden şeytan uzaklaşır" diyor.

Yine Ezanı Muhammedî okunurken Sallallahu Aleyhi Vessellem...

Güneş batarken, güneş doğarken abdestli bulunun.

Hele her zaman haaa!

İbrik al koluna "deli" desinler sana. Abdestli gezin!

Onun için böyle Secde-yi Rahmâna başını koyana bir dert gelince kendi kendini kurtarmağa savaşır.

İşte bir yerden bir şey yapmıştır. Parası yetmemiştir.

"Çoluğumu nasıl getireceğim. Bilmem ne edeceğim."

Kendi kendini kurtarmağa çabalar.

Muvaffak olamazsa etrafından yardım istemeye başlar.

Der ki: “Hacı Ömer Efendiye gideyim de bana biraz faizle para versin!” Bilmem yardım ister.

Rütbe sahiplerine gider: “Efendim sen valiyi tanıyorsun. Felan mebusu tanıyorsun. Ona söyle!

Zenginlere, hal sahiplerine gider: “Efendi Hazretleri dua et de vaziyetim düzelsin!.” Dua ister. Himmet ister.

Hasta ise doktora gider.

Bunlardan faide göremediğini anlayınca adaklar başlar.

“Felan yere adak horoz keseceğim. Felan yere mum dikeceğim. Felan yere bilmem ne edeceğim!.”

Ocaklara gider. Hocaların peşinde koşar.

“Aman şunu yap bilmem ne felan düğmeyi bağla.

Bilmem ne ünlük otunu yak. Bilmem neyi tavana as. Şunu bilmem ne yap!.”

Bunların peşine koşar.

“Felan yerde bir hoca varımış git ona der!”

Dolandırıcılara soyulur. Üstünde hiçbir şey kalmaz.

Gelir gider dolaşır. Nihâyet bakar ki iş yook.

Gözünü, kafasını havaya kaldırır : “Yâ Rabbî!.” der…

Ulan Allah sana şah damarından daha yakîndir O’nu unutup da nereye gidiyorsun.

Bunaldı O’nu da kendinde aramaz havaya bakar.

Sanki yukarıda Kutub Yıldızının üzerinde oturuyor.

Eğer kendi işini yapabilseydi bu, bir müracaat ettiği bir adamlan işini göreydi, Hakka da dönmezdi, hiç.

Nihâyet dua eder yalvarır fakat beklemeye çar, naçar başlar.

Baktı ki iş yok. Bekler. Kader tecellî eder. Olacak olur!

İyiliğin gelmesini, kötülüğün gitmesini isteme!

Kısmetinde sana gelecek ne nimet varsa istesen de gelecek, istemesen de gelecek.

Gelecek belâ varısa, kaçsan da gelir, dursan da gelir, başka memlekete gitsen de gelir.

Belânın kalkması için istersen dua et, istersen sabret, istersen kendini Hakka teslim et!

Nimet gelirse şükretmeğe başla, belâ gelirse sabretmeğe başla.

Kimlen sabrediyorsun.

Yarış edeceksin. Sana şah damarından dahi yakin olan Cenâb-ı Allah'nan sabır yarışına gireceksin.

Sabredeceksin! İkiniz ede, ede, ede; bir gün diyecek:

"Ulan bu Bennen sabır yarışına gidiyor şuna bak yav Benim halk ettiğim kul bennen sabır yarışına giriyor!"

Bir tekme yiyeceksin işte sabrın sonu selâmet. Bitti. Zafere kavuştun gitti.

"Bennen sabır olmaz!" diyor.

"Benim kulum bennen sabır yarışına çıktı şuna bak!" diyecek.

İşte "Şuna bak!" dedirtmek için ağzını kapa.

Belâyı, bir nev'i nimettir. Gizlemeğe çalış.

Hele her yerde anlatmaktan sakıın. Gidermeğe çalış.

Benim başıma şu belâ geldi, şunu…

Hani dedelerimiz der kızılcık kan kusar da: "Kızılcık şurubu yedim!" der.

Bunlarda boş lakırdı değil.

Belâyı bırak gelsin. Seni ziyâret etsin. Yolunu aç, kucağını aç, kapama. Önünde durma.

Sana gelmesinden, yaklaşmasından korkma.

Nasıl olsa onun ateşi. Cehennem ateşinden daha şiddetli değildir.

Kıyamet günü cehennemin üzerinden geçildiği zaman cehennem bağıracak. Hadis-i peygamberi bu.

“Çabuk geç mü’miiin, çabuk geç, nurun alevimi söndürdü!” diyor.

“Bu söndürücü nur nedir?”

O cehennemin ateşini söndüren NUR ancak dünyada kazanılır.

O nur İman Nurudur.

“Bu nerede bulunur?”

O nur hem isyan edende, hem de itaat edende vardır.

Amma isyan eden ondan faydalanamaz.

Dünyadaki belâ ateşini söndürende bu nurdur.

Bu nur başladı mı sende, her türlü belâya boyun eğersin.

Belâ insanı öldürmek için gelmez aziz cemaat.

Tecrübe için gelir tecrübe için.

İmanın sıhhatini ölçmek için gelir belâ. Bu çok mühimdir!

Kader-i İlahînin çizgisi dahilindeyiz hepimiz.

Kader ise karanlıktır. Karanlığa lamba ile gir.

Bu lamda da Allah’ın Kitabı, Peygamberin Sünnetidir.

Bu ikisinden ayrılma!

Nasîbinde varısa ister istemez olur.

Olunca yaptığın sabır derhal şükre çevrilir.

Yeryüzünü Velîler bezemiştir.

Kadife gibi süslemiştirler Dünya Yüzünü, Allah Dostları.

Onlar hep birden dağlar gibidirler. Dağ gibidirler. Büyükler.

Hak’ka giden yollar bunların aralarından geçip de gider.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 70

Yeryüzünü Velîler bezemiştir.

Kadife gibi süslemiştirler Dünya Yüzünü, Allah Dostları.

Onlar hep birden dağlar gibidirler. Dağ gibidirler. Büyükler.

Hak’ka giden yollar bunların aralarından geçip de gider.

Allah Kitab-ı Celilinde Kur’ân-ı Kerim’de bazı yarattıkları üzerine yemin eder.

Bu Allah’a mahsus bir sırrdır.

Bu sırrdan mânâ çıkaran Allah Dostlarının heybelerine mahrem hikmet sırlar süzülmeğe başlar.

Bu sırrları bilenler vardır.

Sessiz ve gürültüsüz dururlar.

Bunları görmek sohbetlerinde bulunmak lâzımdır.

Yıldızların mevkilerine yemin ederim diyor Cenâb-ı Allah. “Bimevaki'innnucum.”

“Felan yaratığıma yemin ederim!.” Diyor

Bunlar çok ince sırlardır.

Hani hazine diye bir kelime vardır, hazine. Nedir hazine?

İçinde insanların közünü kamaştıran, kıymetli bir çok mücevher, altın, elmas, para bulunan bir yerdir. Değil mi hazine?

Bir de Mânevî Hazine vardır. Nehir yataklarında altın tozları gizlidir.

Yer altında kömür tabakaları içinde elmaslar gizlidir.

Deniz diplerinde sadef ve inciler vardır.

Tırtıl Böceği ipeği gizler içinde.

Arı balı kendine hazine yapmıştır.

İnsanda da bir hazine vardır.

İnsan Ruhu, Allah çeşmesinden bir damladır.

“İnna a'taynakel Kevser.”

“Biz sana kevserden bir şey hediye ettik.”

“İnna a'tayna, biz size atiye ettik. Ke’l- Kevser”

Kevseri, Kevser, koskocaman işte söylerler havuzmuş bilmem ne.

Kel Kevser, kel Kevser, sana bir Hayy dan bir parça verdim.

Kalbinin havuzunda, içinde ke’l- Kevser.

Bunu bil “Fe salli li rabbike venhar” ve Allah’ına bu nimetten dolayı secde et demek.

“Fe salli li rabbike” “Allah’ın için secde et!” demek.

“Venhar” içindekini kes at!

“Şüphe etme artık!” demek bir mânâsı da bu.

Onun için Hayy Esmâsı Allah çeşmesinden, Kevser Çeşmesinden bir parçadır.

İşte bütün ibadetler, bütün edebler, bütün temizlikler, bütün haramlardan kaçma bu KEVSER'e HÜRMET etmek demektir.

Allah, sendeki Kevser o, o bir damlaya hürmet ettirmek için:

“Şunu yapmayacaksın, bunu yaparsan cehenneme sokarım!” diyor seni.

Allah kendi kendine hürmet ettiriyor.

Bu hürmeti bilin de bilerek yaparsanız nur içinde gark olursunuz.

Öyle insan Allah'ın huzuruna kolunu sallaya sallaya, Rasûlullah'ın mübârek yüzünü ve elini öpmek nasib ederek Livâ-yi Muhammedî'de doğru Allah'ın nimetlerine vasıl olur.

Bu o kadar güç bir iş değildir Efendiler.

Bu damlayı deryaya ulaştırmağa çalış.

Hanı “Elestü bi Rabbiküm”…

“Ben sizin Allah'ınız değil miyim?”

“Galu Belâ; evet dediler.”

“Elestü bi Rabbiküm.”

Bunu hikaye tarzında dinleme.

“Elestü bi Rabbiküm!”

“Evet! “

Senin kevserinden bizde bir Hayy Esmâsından bize daha yakinsin. Kalbimizde o damla var.

O damlanın üstünde Nur-u Rasûlullah var. Yâ Rabbi biliyorum Kâlu Belâdan.

Ha bildin mi kolunu sallaya sallaya gidersin.

Yok bilmedi mi köstebek gibi olduğun yerde döner durursun.

Onun için Cenâb-ı Allah’ın senin ne ibadetine ne bilmem neyine ihtiyacı yok!

Sana bir parça vermiş “sakla bunu!” diye.

Bakâlım bunu nasıl muhafaza ediyor. Senin edebine, ta’zimine…

“Efendim ben bu ta’zimi nasıl yapayım?”

Haaa ta’zimi yapmak için, temiz gez, yalan söyleme, kumar oynama, bilmem şu, şunları bunları yapma!

Yapmazsan bu cevher onun üzerinde durur.

“Efendim ben turşu aldım da bunu nasıl muhafaza edeyim, bozuluyor?” Efendim turşucuya git sor.

Sirkenin içinde şöyle üstü kapalı muhafaza edeceksin.

İnsanın vücudunda bulunan Nur-u Rasûlullah’la Allah çeşmesinden nefholunan sana ruhu, kevserden bir damlayı muhafaza için: “Aha Yâ Rabbî bana verdiğin gibi, billur gibi sana getirdim!” diye bilmek için.

Onun için de:

“Ve vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.”

O damlayı Bana açık alınla getirenler,

“vucuhun yevmeizin naziretün ila Rabbiha nazira.”

Allah’ını göreceklerdir onlar.

“vucuhun yevmeizin naziretün ila Rabbiha nazira.”

“Ve vucuhun yevmeizin basire”

Yav, oğlum anla ha kirli olan diyor.

“Tezunnu en yuf'ale biha fakiretun.”

Onlar düşünsünler sonu ne olacaklardır.

“Kella iza beleğatitterakiye.Ve kiyle men rak.”

Vaktaki hulukuma can gelir buraya.

“Doktor çağırın efendim!”

Hadiii doktorlar gelirler, iğne Hasan Efendiye, Mehmed Efendiye. Sok çıkar iğneleri.

“Kella iza beleğatitterakiye.Ve kiyle men rak. Ve zanne ennehulfirak.” (Kıyamet Sûresi 28).

Hasta bakar ki: “Artık tutturamayacağım ben gidiyorum!”

“Velteffetissaku bissaki.”

Bu ayak kemikleri birbirine dolaşmağa başlar.

“İla rabbike yevmeizinilmesaku.”

Artık o Allah’ına gidiyor.

“Fela saddeka ve la salla. Ve lâkin kezzebe ve tevella. Summe zehebe ila ehlihi yetemetta.”

Hani sen dolandırıcılık, uyuzluknan, şunnan bunnan yükseleceğini anlatıyordun, şey ediyordun dünyada. Aha şimdi sona geldin Diyor.

“Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.”

Yazıklar olsun sana kulum, bir daha yazıklar olsun!

“Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.”

Arabçada yazıklar olsun sana! Bir daha yazıklar olsun!

“Summe evla leke feevla…”

“Eyahsebul'insanu en yutreke sude.”

“İnsan başı boş mu bırakıldı sen zannettin!” Diyor.

“Elem yeku nutfeten min meniyyin yumna. Summe kane 'alekâten fehaleka fesevva. Fece'ale minhuzzevceynizzekere vel'unsa.”

Biz sizi bir pıhtı parçasından yarattık. Koskocaman yaptık.

Düşünür yaptık. İdrak verdik. Siz düşündünüz, düşündünüz acaba öldükten sonra veyahut geberdikten sonra… -Bazısı geberir bazısı ölür bilirsiniz- Öldükten sonra,

“Eleyse zalike bikadirin 'ala en yuhyiyelmevta.”

“Acaba ölüyü diriltebilir mi?”

Aklınızdan bu geçiyor du. Aha dirildiniz!

Onun için o dirilme anında Allah hepimize alın açıklığı versin.

Bu damlayı deryaya ulaştırmağa bak!

Bu yaşadığımız kadar daha yaşayacak değiliz. Gençler başka.

Onun için onu koy böyle Kalb Kâsene etrafında Nur-u Rasûlullah: “Yâ İlahî! Buyur. Vucuhun yevmeizin naziretün ila Rabbiha nazira” Al.

Bu damlayı deryaya ulaştırmağa bak!

Dünyada evvela bu damlayı Rasûlün süzgecinden geçirmek lâzımdır.

Allah’ın İsmini diline arkadaş yap. Dost olursun.

Dost olana da Vallahi ve Billahi hesap yoktur.

Onun için balık suda boğulmaktan korkmaz aziz muhteremler!

Allah’la dost olan hiç bir şeyden korkmaz.

Korkan adamın muhakkak bir berbatlığı vardır.

O berbatlığından dolayı korkmağa başlar.

Allah’la dost olmak, Namaz Mektebine kaydedilmekle başlar.

Hepimiz kaydedildik. Kimimiz elli senedir, kimimiz kırk senedir… kılıp duruyoruz.

Bazı gençler de: “Efendim ben yeni başladım sonu ne olacak?”

Başladın ya bitti!

Hz. Ömer kırk dört yaşında İslâm oldu.

“Eeeee evvelden yaptığı edebsizlikler ne oldu?”

Hepisi hebâen mensura gitti.

“Ben bu gün Müslüman oldum!” dersin. Düşünme sonunu.

Hulusi kalb ile Huzur-u İlahîye şey etti mi, Nur-u Rasûlullah Allah’ın rahmeti her şeyi temizler.

Önümüz bakın Ramazan geliyor.

Allah nasîb-i müyesser eylerse…

Hele bazı Müslümanlar: “Hele bir gelse de tutsak!” diyor, Ramazanı.

Ulan biz onu tutacak değiliz o bizi tutacak.

Onun için aziz cemaat abdestli gezin, abdestli gezin, abdestli gezin!

Yarın âhirette abdestli iken: “Ulan şu heriften Allah razı olsun!” diye bana şefaat edersiniz.

Abdestli gezen adam başkasına şefaat etmeğe yetkilidir oğlum.

Abdest. İbriği al sokakta gez. “Deli!” desinler sana.

Ama ben hastalıklıyım yapamıyorum dersen güneş doğarken, batarken, bir de Ezan-ı Muhammedî okunmadan evvel abdestli gez!

Abdestli gezmek sana demin dedim Allah çeşmesinden olan RUHun ve sana şah damarından daha yakin olan Cenâb-ı Allah’a edeb içinde ta’zim demektir.

Bu işler ta’zim ile kazanılır.

Allah cümlemizi Rasûlullah’ın kurduğu Tren Yolundan Şaşırtmaya!

Âmin!

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammed!

Subhaneke Yâ Allâm, Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ mine’n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennânü Bediü’s- semâvati ve’l- ard!

Zülcelâli vel ikram Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!

Yâ Allahu celle celâluhu.

Yâ İlâhîî Bizler günahkar değiliz. İsyankar da değiliz.

Hatamız varısa rahmet suyunnan bunu üzerimizden reff -i def eyle Yâ Rabbî!

Midemize, evimize, çoluğumuza, çocuğumuza hepisine birden helâl lokma nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî!

Şeytanı bizden uzak et Yâ Rabbî!

Memleketimizi her türlü âfat-ı belâiye, âfat-ı semâiye, âfat-ı araziyeden, sel su âfetinden, zelzeleden, yangından, düşman istilasından şuradaki bir avuç Nur-u Rasûlullah'ı üzerinde taşıyıp Secde-yi Rahmâna kapayan şu … hürmetine Yâ Rabbî !...

Sen masun kıl memleketimizi Yâ Rabbî!

Yarın huzuru mahşerde Rasûlullah'ın mübârek yüzünü görmek nasîbi müyesser Eyle. Elinden öpmek nasîbi müyesser Eyle Yâ Râbbî!

Son nefesinde buyurun: "Lâ İlâhe illallah Muhammedur Rasûlullah!" kelimesi tayyibesiynen Sana kavuşmak nasîbi müyesser Eyle Yâ Rabbî!

Rızıklarımızı bol Eyle Yâ Rabbî!

Bizi cehennem azabından Koru Yâ Rabbî!

Lillahil Fâtiha…

KAYIT 71

Aziz cemaat imam efendi yine mihrabda gâyet güzel bir âyet-i kerime okudu mü'minler için.

Diyor ki: "Gece Sâcid ve Kâim, olanlar, bilenle bilmeyenler Allah indinde müsavi değildirler!" diyor.

Okuduğu Kur'ân-ı Kerimi tabii siz mübârek Kur'ânın sesine veriyorsunuz. Mânâsını anlamasanız da Kur'ân-ın kelâmı Allah kelâmı olduğu için hayvana bile tesir eder.

"Efendim ben Arabça bilmiyorum!"

Bunlar saçma. Bel kemiğinden düşünen insanların lakırdılarıdır.

"Gece Kâim ve Sâcid olanlar, bilenle bilmeyenler Allah indinde müsavi değildirler" diyor.

Onlara hesabı mümkün olmayan Allah ecir hazırlamıştır.

"Ecr nedir?"

Yüz ecir, bin ecir, on bin ecir.

Cenâb-ı Allah'ın Cemâl sıfatıyla kuluna gülmesidir ecir.

Gel kulum, işte ecir bu. Al on para, al yirmi para, al beş denk, bal falan değil ecir bu, ecir bu.

Ecr; kulun Rasûlullahı memnun edip kolunu sallaya sallaya Huzur-u İlahîye gitmek vesikasıdır ecir.

On ecir verir, yüz ecir verir ne ecir o.

Ne eciri cebedir o.

On bin ecir, yirmi bin ecir. Ecir bu ecir bu!

Rasûlullahın böyle Mahkeme-i Kübra'da geçerken mübârek yüzünün "Benim kuluma, ümmetime bak!"

Güldüğü ve senin ondan kuvvet alarak Allah'ın huzurunda kolunu sallaya sallaya gitmek vesikasıdır, pasaportu.

Hanı pasolar var trene biniyor, "paso!" diyor herif.

İşte odur. Ecir denen işte o dur.

Onun için Müslümanların ecirlerini vesika haline geçirip başka çetele açması günü vardır.

Çetelen dolar. Ecir, ecir, ecir!

"Yav uçacak değilim ya !"

Çetelem. Eskiden bizim küçüklüğümüzde şöyle değnekler vardı, küçük.

Fırına gider ekmeği alırdık, fırıncı bir oraya keltik yapardı.

Her gün bir, ay sonunda sayar babamız parasını verirdi.

Buna çetele derler çetele.

İnsanın mü'minin de çetelesi dolduğu gün vardır. Kırar başka çetele verirler.

Onlar ihtiyar ninelerin, babaların dediği milad üç aylar.

Üç ay deyip de geçme. Allah'ın Ayı, Rasûlullah'ın Ayı, başını secdeye koyanan ayı.

Nüfus kağıtlı müslüman ayı değil!

“Men tereke's salât fakat kefer.”

Aldın mı sözünü. Kim ki salâtı terk etti küfr içindedir.

Hz. Sallallahu Aleyhi Vessellemin hadisi bu.

“Men tereke's salât fakat kefer.”

Namaz kılmadı mı insan küfür içindedir!..

Onun için Receb Ayı Allah'ın Ayı.

Bu ayın yirmi yedinci günü de Mi'rac Gecesidir bilirsiniz.

Niye efendim Receb'in başında olmadı, ortasında olmadı da yirmi üçünde oldu.

Bu başka mesele.

Onun için Kur'ân-ı Azimüşşanda.

BismillâhirRahmânîrrahim.

"Sübhanellezi esra bi abdihi leylen minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi." Diyor…

"Subhanellezi", Aman Yâ Rabbî. Allah'ın kudretine bak demek Türkçesi.

"Subhanellezi", aman aman aman bu ne büyük kudret bizim aklımız almıyor!.

Esra, götürdü, yürüttü, aldı gitti.

Bi abdihi, kulunu. Leylen, gece vakti.

"Efendim acaba Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem, Mekke'den Kudüs'e ruhen mi gitti yoksa nasıl?"

Bi abdihi, abid abid. Abid demek; cesedin içinde ruh demektir.

Şimdi ruhumuz çıktı mı ruh gider, geriye bazen cesed kalır, lâşe kalır, murdarlık kalır.

O insanın kendi kudretine ayarına göre.

İçindeki bakır miktarına göre, on beş ayar, yirmi iki ayar, beş ayar,

Sahte ise, o başka hikaye!

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizi böyle aldılar,

Cesedi mübârekinen Turfetu'l- ayn içre yani gözünün kapayacağı sürede aldı götürdüler Kudüs'e kadar.

"Ondan sonra ne oldu?"

Ondan sonra kul olarak kimseye söz söylemek müsadesi yoktur.

Ağzına fermuar geçirirler insanın.

"Ordan öteye ne oldu?"

Bizim aklımıza dökülmez o.

Hz. Cebrail geldi Rasûlullah Efendimizi Sallallahu Aleyhi Vessellemi, hacca gidenler var ise, Mutaf kısmı vardır Kâbe'nin.

Bir de önünde ay gibi bir yer vardır.

Hz. İsmail'in şeyi dir orda kabri.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem bazı geceler orada uyurmuş. Oradan geldi aldılar O'nu.

Nurdan bir ata bindirdiler.

Anlamamız için diyoruz ata bindirliler.

Burak'a bindirdiler, sesten, ışıktan, elektrikten suratlı.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem bindi ona gittiler.

"Nereye gittiler?"

Ne senin aklın erer buna, ne benim ki. Hiç birimizin. Gittiler işte.

Mi'rac uructan geliyor. Yani çıkıyor. Göğe mi çıktı?

Biz biliyorsunuz dua edeceğimiz zaman göğe doğru bakarız.

Cenâb-ı Allah gökte midir?

Hâşâ sümme hâşâ.

En güzel yeri O'na orası bulduğumuz için göğe bakarız.

Gök çünkü temizdir.

En münasip yeri orayı gördüğümüz için göğe kaldırırız "Yâ Rabbî "diye.

“La yesa’ani fil ard.” Hadis-i Kudsî.

“Ben namutenahi kâinata sığmam!” diyor Cenâb-ı Allah.

“Hakiki mü’minin, secde yapan mü’minin kalbinin içine girerim!” Diyor, Sığarım Diyor. Hadis-i Kudsî.

Onun için Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem, Buraka bindiği gibi Miraca teşrif etti.

Mi’racta neler oldu?

Mevlüd de gördünüz Süleyman Dedeoğlu ne güzel anlatmış.

Öyle şeyler olmamış bizim anlayacağımız şekle sokmuş.

“Geldi ordan oraya durdu.

Ordan sesler geldi bilmem ne etti.”

Onlar bizim aklımızın ereceği şeyler değil.

Bütün beşeri perdeler ref’doldu.

Mekan ortadan kalktı.

Bütün gözümüzdeki perdeler, Rasûlullah'ın gözündeki perdeler,

Mekan ortadan kalktı.

Senli-Benli Allahu Lemyezelnen karşı karşıya geldiler Cenâb-ı Allah'la Cenâb-ı Peygamber.

"Nasıl geldiler karşı karşıya?"

Bunları anlatmağa yeltenirse insan İKİlik yaparız.

Demek ki Cenâb-ı Allah'ın sarayı var.

Oraya gitti, oturdular sohbet ettiler.

Anlatmak için kelime yok.

Yani insanın içinde Hayy Esmâsı var.

Allah" Ben size yakinim diyor sizden."

İşte onu anladı o Anda.

Onun için namaz da mi'racta emrolunmuştur Cenâb-ı Peygambere.

Onun için miraci'l- mü'minin namazdır.

Efendim ama namazda biz uçmuyoruz?

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin cesedi hususi sûrette yaratılmıştır.

Hususî sûrette terbiye görmüştür.

Elem neşrah leke sadrak.

İçi açılmış, yıkanmış, temizlenmiş.

Hususî bir terbiye, hususî bir yaradılış, hususî bir nur ile olduğu için cesedi mübârekleriyle Huzur-u İlahîyeye kabul edilir..

Bizim daha bağırsaklarımızın içinde cife dolu.

O cifeynen ancak ruhen mi'rac yapabiliriz.

Bu pisliknen yapamayız.

Onun için ruhu, Allah'ın huzuruna ruhumuz giderken cesedden çıkıyor, cesed yıkanıyor ve doğrudan doğruya toprağa terkediliyor.

Toprakta da Cenâb-ı Allah cesedi çürütüyor.

Sebebi:

"Bu benim kulum. Rasûlumun ümmeti. Hayatta iken daima bana secde etti. Benim ismimi andı. Rasûluma salâvat-ı şerife getirdi.

Emrettiğim şeyleri yaptı. Belki bir hatası olabilir. Ben Erhamer Rahiminim.

Yarın huzuruma çıktığı zaman cesedini görüp de eski hatıraları gözünün önüne gelmesin!" diye Cenâb-ı Allah cesedi kul utanmasın diye yok eder, şeyde (mezarda)

Yani "Cesedim çürümedi!" diye şey etme, gururlanma!

O cesedi çürümeyenler başka başka sınıftan onlar.

Onun için cesedin çürümesi mü'min için gâyet iyi bir şeydir.

Çünkü baktığı zaman: "Ulan bu cesedde iken ben felan edebsizliği yaptım!" diyip de utanmasın diye.

Allah bile kulunu utandırmamak için Settardır. Settar-ı uyubtur.

Sen böyle olduğun halde birinin ayıbını görüp de utanmadan suratına vuruyorsun.

Onun için şu üç günü var Recebin.

Üç günde hiç olmazsa cesedine mi'rac yaptır.

"Cesede mi'rac yapılır mı?"

Yaptırılır ya. Aç dur be. Allah için aç dur.

Ama "Akşama börek yiyeceğim!" diye değil.

"Tavuğu kızartacağım!" diye değil.

İbadaat bütün bunlar hepsi Allah için yapılır.

Şuradan bir taşı bir yerden alıp başka yere korsan Allah için yapacaksın.

“Allah için ne demek yav?”

Herkes söyler. “Her işini Allah için yap!”

Ben size anlatayım. Hiç biriniz bilmezsiniz bunu.

Yüzlerce defa: “Allah rızası için, Allah için yap!”

Hocalar söyler. Kitaplar söyler. Şunlar söyler, bunlar söyler.

Sen kendi iyiliğini mi seversin. İyiliğini seversin değil mi?

Başkasının fenâlığını sevme.

“Fakat kendi iyiliğini sever misin, niye seviyorsun?”

Vücudun var değil mi?.

Sana senden yakin olan Hayy var içinde.

“Allah!. Allah!.” diyor içinde.

Sana senden yakin olan Allah'ın istediğini de yaparsan Allah rızası için iş yapmış olursun.

Anlaşıldı mı?

Onun için ibadatlar Allah Rızası için yapılır.

Gösteriş için değildir.

Size bir şey söyleyeceğim ama korkmayın haaa.

"Lâ İlâhe illallah!" diyen İslâm olur.

Namaz kılmasa ne olur İslâm mı?

İslâmdır cezasını görür.

Demin ki o buruşuk yüzü görürsünüz.

"Hacc mevsimi geldi. Parası vardı gitmedi. Kâfir olur mu?"

Hâşâ bişey olmaaaz!

"Oruç tutacaktı tutmadı. Kâfir olur mu?"

Olmaaaz!.

"Zekât verecekti, vermedi ne olur?"

Derhal kâfir olur Efendiler. Derhal kâfir olur!..

"Niye?"

"Cenâb-ı Allah'ın verdiği nimeti Allah rızası için Allah yolunda kullanmadı!" diye. Sana veriyor.

Bu benim musluğum. Şurada çeşme var. Musluğu da koydun oraya. Çeşme senin musluktan efendim ben vermeyeceğim.

"Ulan nerden geliyor su, dağdan gelip senin depona?"

"Ben komşuma su vermeyeceğim!"

Onun için Cenâb-ı Allah kulunu imtihan eder.

Kendisi havadan zembilnen herkesin evine göndermez. Kulu vesile eder.

Kamer bile ayrılacağı zaman Rasûlu Sallallahu aleyhi Vessellem Efendimiz mübârek parmaklarını uzattı.

"İkterabetis saatu venşakkal kamer."

Cenâb-ı Allah'ın kudreti parmaklarından tecellî ederek şey (ay) ikiye ayrıldı.

Kamer ikiye ayrıldı biliyorsunuz.

Onun için Cenâb-ı Allah Er Rezzâk esmâsını bazı seçkin kullarına: "Sen Benim yerime ver!" der.

İmtihan eder.

Bakar ki bu musluğunu idare ediyor mu?

Vermezsen verene ihânet olur. Küfrolur. Gider.

“Efendim felan zengin var, milyonları var, bilmem neleri var. Şunları var, bunları var. Herif prostat kanseri oldu. Amerika’ya gitti. İngiltere’ye gitti, şuraya gitti. Buraya gitti. İflah bulmadı!”

Zekât vermediği için Efendiler.

Bu zekât çok berbattır haaa.

Ama şimdi zekât veren yok, yok, yokkk!..

Herifin milyonları var. Arazisi var. Kasaları var, bilmem nesi var.

İki top basma alıyor. “Mahallede yetimlere dağattım!.”

Böyle zekât olmaz.

Bir, iki, üç, kırk mı?

Al babam. Kırk mı, vereceksin.

Bu gün hakiki zekât verecek adam yok oğlum, yok.

Hakiki zekât verecek adam olursa uçar bu gün oğlum uçar, havada gider.

Onun için bu üç gün kaldı Şabana.

Şu üç gün biraz mideni boş bırak.

Gece de sâcid ol biraz.

Allah'ın bu ayda inen bir Âyet-i var ki, Cenâb-ı Allah'ın imzası o biliyorsunuz.

"Kul hüvallahü ehad."

Bu âyeti de geceleri okuyun.

"Ne çıkar?"deme, "Ne çıkar?" deme.

Aşşağıda görürsün çıkacağını.

Aşağıda çok güzel televizyonlar vardır orada görürünür bu.

Bunu, üç gün oruç, Allah önüne üç tane sıfır koyar.

Bu son üç gün.

Mi'ractan, mi'rac gecesinden o Şaban ayı girinceye kadar o üç gün var ya sen oruç tut.

"Efendim Cuma ya geldi."

Cuma günü de tut.

Berbatlığı var ise at benim üzerime. Ben o yükü taşırım.

Öyle şey mi. İki gün tut, bilmem ne yok. Bunlar lakırdı.

Yalınız muayyendir oruç tutulmayacak günler. …

Ramazan bayramının birinci günü.

Kurban Bayramının dört günü.

Tamam mı?

“Niye tutmayayım, Efendim Cuma.”

Cuması yok! Varısa kabahatı benim üzerime yüklersiniz. Çok semerim var benim taşırım.

Bu üç gün Ramazan orucu tutun!

Ramazan orucu diye Allah rızası için bağırsaklarını boşalt. Mânevî lavuman yap bağırsaklarını.

Ama: “Akşama ulan bi de tavukla börek yiyeyim!” diye değil.

Öyle oruç olmaz!

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 72

Bu üç gün Ramazan orucu tutun!

Ramazan orucu diye Allah rızası için bağırsaklarını boşalt. Mânevî lavuman yap bağırsaklarını.

Ama: “Akşama ulan bi de tavukla börek yiyeyim!” diye değil.

Öyle oruç olmaz!

Oruç, doğrudan doğruya Allah’ın Rızası…

“Efendim peki aç durmaktan Allah’a ne?”

Ulan dedik ya Allah’ın imzası:

“Kul hüvallahü ehad. Allahüs samed. Lem yelid ve lem yuled. Ve lem yekün lehu küfüven ehad.”

Uyumaz, doğurmadı, bilmem ne etmedi. Değil mi? Bunlar değil mi?

Sana senden daha yakîn olan Allah gibi olmağa savaş!

Melekleşmeğe bak!.

Yeme bir şey. Aç dur! Aç durmayla ölmez insan.

Ben doktorun söylüyorum size.

Ama işkembesine bağlı olan iki günde geberir. O başka. O ölmez o geberir.

Onun için Ramazanda bir bardak sütle tutabiliyor musun oruç.

Böyle için kıl gibi tertemiz olarak çıkarsın dışarı.

“Ama Efendim ben dayanamıyorum!”

Dayanamıyorsun o yine börek usulüne devam edersin.

“Oruç olur mu?”

Olur ya! Ama ooo tuhaf olur o. Başka türlü olur!

Adamın biri hastalanmış gitmiş doktora. Meşhur bir doktora.

Midesinden rahatsızmış.

Demiş: “Doktor Bey benim midem, şöyle oluyor, böyle oluyor!” anlatmış. Doktor da: “Soyun!” demiş.

Soyunmuş. Bakmış bir saat.

“Peki!” demiş giyinmiş.

“Al şu reçeteyi kullanacaksın demiş. Bir de sütlaç yersin demiş tamaaaam.

“… bu iğneleri de!”

“Teşekkür ederim Doktor bey!” demiş çıkmış.

Aşağıya inmiş. Birden gerisin geri “hırrrrrıııııt!” hemen yukarı.

“Tak tak tak!” kapı.

“Ne var?” demiş doktor bey.

“Doktor bey müsaade ederseniz bir şey soracağım!” demiş.

“Hay hay demiş buyurun!” demiş.

“Sen bana demiş şunu, şunu, şunu sabah öğle ikindi yiyeceksin!” demiştin.

“Bunları yemekten evvel mi yiyeceğim yemekten sonra mı?” demiş.

Yani “şimdi ben yemek yemeyeceğim!” deyip de akşama börekleri mörekleri hazırlama!

Bir bardak süt. Bir bardak sütle Cenâb-ı Allah’a yakınlaşmak lâzım.

Aç mideyle insan aynada göremeyeceğini bir kiremit parçasında görmeğe başlar.

Çünkü bütün hassaları insanın şeyidir.(açılmıştır)

Oruç, ömrü de uzatır efendim ömrü de uzatır.

“Ömür uzar mı?”

Uzar yaaa!..

“Efendim hani Allah indinde tesbit edilmiştir insanın öleceği de kalacağı da. Peki tesbit edilmişse ömrün uzun olsun diye dua etmek küfür olur o zaman. Değil mi?”

Ömür hikayesi Kur’ân-ı Kerimde “bir saniye eksilmez şey etmez.”

Siz şu adam, nasıl adam diye düşünüp bakın.

Dünyaya 1900 senesinde doğdu diyelim. Şurada duruyor.

Bir de kıyametin kopacağı zaman vardır.

Diyelim o da 2000 senesinde kopacak.

1900 senesi burada 2000 senesi burada.

Kıyamet koptuktan sonra Cenâb-ı Allah bütün...

Çok dikkat edin aziz cemaat! Bu çok mühüm bir meseledir.

Ruhları da yok edecek Cenâb-ı Allah. Ruhları da mahvedecek.

O zaman El Mütekebbir Esmâsıyla tecellî edecek.

“Ene Allah! İşte Ben Allah’ım!” diyecek.

İşte bu iki mesafedir.

Doğduğun dakika değişmez.

Ruhların mahvolacağı dakika da değişmez.

İnd-i İlahî de bunlar tespit edilmiştir.

Sen gelirsin, gelirsin, gelirsin şurda öldün.

Öl burası değişmez. Anlaşıldı mı?

Ömrün uzaması demek cesedde ruhun kalarak ibadatını mümkün olduğu kadar fazla yapması için dünya yüzünde onun için Allah ömrünü muzdat etsin derler.

Anlaşıldı mı?

"Ömür uzar mı?"

Uzar yaaa! Aç durmakla.

Bundan üç ay evvel, Almanya da Kunisberg diye bir şehir vardır.

Kunisberg. Burada Almanların bir büyük Forsun İnstutut, Arama Enstitüsü diye bir enstitüsü vardır.

Burda Profosör Müller Kunt isminde bir adam var, halen yaşıyor.

Üç ay evvel onun bir çalışması çıktı, kitap halinde böyle yirmi beş sayfa.

Bana geldi bende var.

Adam İslâm Dininin bütün rukünleri üzerinde çalışıyor.

Kendisi Biyoloji Profosörü. 68-69 yaşında.

Şu beyaz fâreler vardır bilirsiniz. Beyaz fâreler.

Bunların ömrü üç senedir, 3 sene yaşarlar ölürler.

Allah o kadar tespit etmiştir bunlara.

İnsanlar da 100-120 sene, beş yüz sene yaşamaz şimdiki insanlar.

Buğday, dokuz ay yaşar ondan sonra da çürür gider değil mi?

Aynen olduğu gibi?

Yüz, bir yüz daha, bir yüz daha bir yüz daha.

Dört yüz tane sağlam fâre almış aynı yaşta, odalara koymuş.

Birinci yüzüne normal gıdasını vermiş; sabah, öğle, akşam. Bakmış bunlara.

İkinci odada olan yüz taneye günlük gıdasından fazla gıda vermiş herif.

O günlük gıdasını alanlar, normal alıp doyanlar; üç sene yaşamışlar, üç sene sonra ölmüşler.

Gıdasından fazla gıda verdiği de iki buçuk sene yaşamışlar. Hani öküz gibi yiyenler!

Üçüncü yüz şeye bir gün yemek vermiş bir gün yemek vermemiş.

Bunlar dört sene yaşamışlar.

Dördüncü yüz olan fârelere de bir gün yemek vermiş üç gün yemek vermemiş. Ne su, ne yemek!

Onlar altı buçuk sene yaşamışlar.

Bakın üç sene ömrü olan.

Onun için kitabında diyor ki: “İslâmların tuttuğu oruç çooooook büyük faydaları vardır.”

O kendi cephesinden şey ediyor.

Gâyet tabi faydaları var.

Şimdi o profosöre soralım: “sen onu fâreler üzerinde biliyorsun.

Ben de insanlar üzerinde biliyorum!”

Öyle mubarek insanlar vardır ki İslâm içinde 85-90’a gelmiş başı ağrımamıştır mübareğin.

Dişinde bir tek çürük yoktur.

Çünkü daimi İslamî Edeb Rasûlullahın hıfzıssıhası, trafik yolu üzerinde yürür.

Hakiki islâma mükrop bile yanaşamaz.

Ama hakiki İslâm, nerede bulsak da eline ayağını yalasak!

Onun için şu üç gün bağırsaklarınızı, şeyi boşaltın.

Ondan sonra da Rasûlullah’ın Ayı geliyor, Şaban Ayı.

Bu ayda biliyorsunuz Receb Ayında “Kul hüvallahü ehad.”

Üç günüde oruç, geceleri de sabit, ayakta.

Uyuma, uyuma!

Gece saat akşam beşe altı kala, on kala akşam oluyor.

Sabah beş buçukta sabah namazı oluyor.

On iki saat uyku var. Hayvan gibi uyu istediğin kadar!.

Tabiii bunlar burdakilerine değil haaa!..

Sobayı yakarsın ısısını sana verir.

Duman da havadan çıkar gider yukarıdan şeyden.

Şaban ayında da Rasûlullah Efendimizin Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin Kabr-i Mübâreklerine, Ravza-yı Mutaharasına salâvat-ı şerife…

Dilin yettiği kadar: "Allahümme salli âla Muhammedin ve alâ âli Muhammed!"

Otur bir yerde salâvat-ı şerife getir.

Çünkü Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz buyurmuş ki: "Salâvat-ı Şerifeler, benim kabrimin yanında salâvat-ı şerife getirirseniz ben duyarım!" diyor Hadis-i şerif.

"Uzaktan yaparsanız!" diyor.

Her Cuma günü görünmeyen jet uçaklarıyla, tayyareler, melekler yüklerler ona.

Sizin anlayabileceğiniz şekilde söylemek için söylüyorum.

“Bu Salâvat-ı Şerifeler yüklenir bana arz olunur!” diyor Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Bazı Salâvat-ı Şerifeler de vardır ki jet uçağına lüzum yoktur.

“İçerki odadan Katip Mehmed Efendiyi bana çağırın!” dedik.

Şu çocuğa dedik kalktı gitti dedi ki: “Sizi içerden istiyorlar”.

Bi vakıt geçti. Bi de “çin çin çin!” zil çalarsın.

Bi de buradan düğmeye bastı mı: “Mehmed Efendi buraya gel, hemi çabucak!”

Öyle salâvat-ı şerife de vardır haaaa.

Öyle jet uçağına lüzum yoktur.

İki kelime söyledin “viiiiiiijiit!” diye gider.

Orayı bombardıman edeceksiniz.

Amma salâvat-ı şerife boğaztan çıkmayacak, Kalbten çıkacak.

Çünkü her insanın kalbinde Nur-u Rasûlullah vardır.

Zâten namaz, niyaz bütün oruç, bu ibadatlar insanın şeklini değiştirmez. Sarı iken kırmızı, mavi gözken sarı göz, sarı gözken yeşil göz yapmaz!

Ne ise insan odur.

Bir elma ağacının altına bakarsanız, elma güzel kırmızı olur.

Fakat elmadan üzüm olmaz.

İbadet de insanda bulunan bir hassayı ortaya çıkarır ki o da Nur-u Rasûlullah’tır.

O nur ile birlikte geceleri Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin Ravza-yi Mutaharasını bombardıman edeceksin, Salâvatla.

Ordan bir delik açtığın zaman nasıl ki ayna kırıkları bir yamacın üzerine düşer de güneş vurdu mu yıldız gibi parlarlar.

O zaman kalbinden Rasûlullahu Sallallahu aleyhi Vessellemin içindeki senin kalbindeki nura bir huzme gelir.

Bakınız şu elektriklerde şimdi elektrik gelmiş orda bekliyor.

Şurdaki aşağıdaki düğmeğe basmak lâzım.

Bastı mı fenere geçecek.

Senin içinde duruyor ama sen haberinde değilsin.

Bağırsakların bilmem neyle dolu, kafan şunnan dolu.

Bilmem neyin şunnan dolu bunan dolu.

İşte salâvat-ı şerife buradan giderse oradaki düğmeye basmış olursun.

Basıp da kalbinde Rasûlullah'ın Nur-u Rasûlullah parladı mı ondan sonra hiçbir şeyden korkma.

Çırçıplak gez. Hiç kimse bir şey edemez sana.

Nur olursun o zaman.

Ondan sonra da Şabanı uğurladıktan sonra hepimizin ayı geliyor.

Hacı Efendi geliyor yavaş yavaş.

İnşallahu Rahman hepimize nasib-i müyesser Eder Allah da Ramazan orucumuzu tutarız.

Ramazanda bütün bereketler gelir.

Cebinde iki liran vardır. Akşama sofraya oturduğu zaman bir sürü yemek gelir ortaya.

"Yavv nerden oldu?"

Ulan işte artı. İşte kerâmet bu!

Senin iki liran var. Pide aldın. Bir de kadıncağız evde çorba yaptı sana.

Bir şey yok: "Ulan bak ulan bunlar yetmeyecek gibi" felan dersin.

Akşam olur açarsın bakarsın, işte çoğalıyor ama senin gözün görmüyor.

Gözün görmüyor. Çoğalır, yemek küçük tastaki yemek çoğalır.

Vallahi de çoğalır, Billahi de çoğalır.

Tartıynan hemde göznen değil. Bir okkaysa üç okka olur.

Ama senin gözün görmüyor onu.

Her mü'minin her oruç tutanın, o küçücük mütevazi sofrasında melekler hizmet eder.

Vallahi de eder Billahi de eder.

Ama biz adam olamıyoruz.

Abdulkadir Geylanî Hazretleri bir gün bir şey…

Bir cilve-yi Rabbanî ile… hikaye uzun onu o kelime ile kesiyorum.

“Yemek yemeyeceğim!” demiş.

“Bu iş olmazsa!”

Bir şey dua etmiş de.

On altı gün çıkarmış hırkasını oturmuş.

Yemiyor yemek!

Hızır gelmiş: “Ağa etme ye! Amuca etme yeee!”

“Iıı, ıııı” (yemeyeceğim) demiş.

Şu gelmiş bu gelmiş. Hızır demiş: “Ya Gavs ye bak ne güzel yemek!.”

“Heeet! demiş yemeyeceğim!” demiş.

On altı gün. On altı gün şimdi dünyada yaşayacak hayvan bile yoktur açlıktan yav!

Bunlar masal değil!

Bir aralık Sallalahu aleyhi vessellem Efendimizin ruhaniyeti gelmiş:

“Ya Abdulkadir evladım” demiş. “Ye” demiş. “Duan kabul olacak!”

Hırkasını giydirmiş. Abdulkadir Geylanî de yemek yemiş.

Ulan, Abdulkadir Geylanî oluyor da biz niye olamayalım?.

Kıymetini bilirsen olursun Efendim. Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem Efendimizin mübarek yüzünü görüp de İslam olmayan varıdı değil mi?

Onun zamanında Sahabe-yi Muhteremeleri onun sohbetinde bulunmuşlar,

Mübârek yüzünü görmüşler.

Onu gördükleri halde imana gelmeyenler de vardı!

Bin üç yüz küsür sene sonra hâlâ Rasûlullahu sallalahu aleyhi vessellem Efendimizin mübârek MîM ile başlayan ismi ağzımızda.

Emrettiği secdeyi halen… ne zannediyorsun sen hakiki şey ederbilirsen sahabe mertebesine yükselirsin.

Cenab-ı Peygamber hutbelerinin birinde demiş ki:

"Benden sonra sizden sonra gelen kardeşlerime dini hakiki sûretle bildiriniz!" demiş.

Selmani Farisî Hazretleri kalkmış: "Ya Rasûlullah biz senin kardeşlerin değil miyiz?" demiş.

"Hayır" demiş. Siz benim Eshab ve Ensarımsınız. Hakiki benim kardeşlerim benim yüzümü görmeden bana iman edenlerdir!" demiş.

Bin üçyüz altmış küsür sene sonra. (Bin üç yüz) Seksen sene sonra Rasûlullah'ın İsmini korkuyorum ağzıma almaya, titriyoruz hepimiz!

Ne zannettin ya İslamlık kıymetini bileceksin!

Yarın böyle devam edersen âhirete kolunu sallaya sallaya alnın açık, "Vücuhun yevmeizin nasiretün ila Rabbiha nazira!"

Âyeti elinde âlem olarak gideceksin.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 73

Cenab-ı Peygamber hutbelerinin birinde demiş ki:

"Benden sonra sizden sonra gelen kardeşlerime dini hakiki sûretle bildiriniz!" demiş.

Selmani Farisî Hazretleri kalkmış: "Ya Rasûlullah biz senin kardeşlerin değil miyiz?" demiş.

“Hayır” demiş. Siz benim Eshab ve Ensarımsınız. Hakiki benim kardeşlerim benim yüzümü görmeden bana iman edenlerdir!” demiş.

Bin üçyüz altmış küsür sene sonra. (Bin üç yüz) Seksen sene sonra Rasûlullah’ın İsmini korkuyorum ağzıma almaya, titriyoruz hepimiz!

Ne zannettin ya İslamlık kıymetini bileceksin!

Yarın böyle devam edersen âhirete kolunu sallaya sallaya alnın açık,

“Vücuhun yevmeizin naziretün ila Rabbiha nazira!”

Âyeti elinde âlem olarak gideceksin.

Ne zannettin ya! İslamlık kolay iş değil!

Yalancı olmayacaksın, edebsiz olmayacaksın.

Helal mal yemeye bakacaksın.

Beş vakit namazını kılacaksın.

Bunlar az iş değil!

Bugünkü dünyada her babayiğidin yapacağı iş değil!

Beş dakka! Evet beş dakka yaa kıl hadi kıl!

Beş dakkaysa kıl bakalım!

Ama “Allahuekber!” iiii yok, değil!

“Allahuekber!” dedi mi bu dünyanın hepisini def’ ettim ya İlahî Huzuruna geldim demektir.

Kolay iş değil Müslümanlık!

Hem kolay hem değil!

Neler var neler var!

Hiç korkacak bir şey yok secdeye başını koyanlar hiçbir şeyden korkmasınlar!

Rasûlullahu sallalahu aleyhi vessellem var!

“Hüvel habibullezi turca şefaatehu li küllü havlil minel ahvali mühteyt.”

Öyle bir şefaatçi ki o… Onun şefâatının gölgesine girdi mi bütün yüklere insan tahammül eder.

Biz içimizdeki Rasûlullah sevgisini, içimizdeki Nur-u Rasûlullahı temizlikle, bize hediye edildiği gibi yerine emânet edelim.

Allah cümleye alın açıklığı versin!

Emevîler devrinde Muhammed İbni Halvanî diye mübârek bir zât vardı.

Yaşlı bir zât. Sözünü esirgemez.

Şu hadisin âlemdârı Herif:

“Afdalül cihadül kelimetün adlül inde sultani caiz.”

En büyük cihad hükümdarın huzurunda hakikatı söylemektir.

Rasûlullah Sallalahu aleyhi vessellem in hadisi.

“Ahfalül cihadül kelimetün adlül inde sultani caiz.”

Kızmış Emevî Emirine de.

Emevî Emirini o kadar kızdırmış ki...

Emir demiş ki: “Bunu aslanlara atın!” demiş.

Böyle bu câmi gibi bir etrafı duvar bir yere koymuşlar bunu yetmiş yaşında.

Zayıf ama uuuu kaba sığmaz bir adam.

Herkes seyrediyor yukardan.

İki tane aslan, açmışlar kapıyı iki üç gün aç kalmışlar orda kapıda.

Aslanlar içeri bir girmişler şöyle.

Gelmişler bu Amucayı kokluyorlar.

Koklamış oturmuşlar karşısında.

“Nasıl olur?”

Ulan şurada sirkte aslanı terbiye ediyor bilmem Yugoslavyalı bir herif ediyo da Allah'ın Velîsi niye etmesin yahu!

O terbiye ediyo. Bu ne olmuş? Bu vahşi mi?

Gelmiş oturmuşlar karşısına.

Emir korkmuş!

Bu yalan değil bu tarihte var.

Hemen askerleri sokmuşlar mızraklarınan felan.

Aslanları yine kıstırmış odaya sokmuşlar.

Gelmiş almışlar bunu ordan.

Emir demiş ki: "Amuca demiş affet demiş ben bir kusur ettim …!"

"Yok oğlum bir şey yok!" demiş.

“Ne oldu demiş korktun mu?” demiş.

“Yok oğlum ben neye uğradığımı bilmiyorum!” demiş.

“Yalınız aslan geldi kokladı beni acaba salyası aktı da demiş abdestim bozuldu mu ona bakıyordum ben!” demiş.

Allah’a merbutiyyetine bak!

Onun için Allah’la bir olduğun zaman hiçbir şey bomba bile tesir etmez insana.

Ama bazen ipi kaçırır insan.

Şeyi sıkıştırmasın ampulu, çevirirsin yanmaz ulan ampul yandı!

Yok efendim bilmem aydınlık!

Yok ampul yanmadı! Dün almıştık bunu. Muhakkak sigorta attı!."

Hadi sigortaya bakarsın. Sigorta da bir şey yok.

Yok cereyan gelmedi.

Ulan biraz sıkıştır onu bak bakalım hemen telaşa kapılmayın, yapmayın!

Böyle halleri vardır insanın.

Onun için Allah'la olandan, Allah ile beraber olan, kimseden korkmaz, hatta ondan korkmaya başlarlar.

Çünkü Allah ile beraber olanlar huşu içindedir.

Huşu demek, tanımaktan, korkudan ve heybetten doğar.

Allah'ı tanıdı mı korku gelir insana.

Korku geldi mi insanda bir heybet belirmeye başlar.

Herkesin göremeyeceği bir Aslan vaziyeti alır insan.

O vakit karşındaki korkar senden.

“Sacid olanlar, bilen ile bilmeyenler Allah huzurunda bir değildirler.”

Okudu imam efendi.

Bir gün Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem Efendimiz Mescid-i Mübârekte oturuyormuşlar. Vaaz ediyorlar.

Bir Arabî girmiş içeri.

Arabî Arab değil. Yabancı, yabancı garip.

Aradan gelmiş sallalahu aleyhi vessellem in yanına oturmuş.

Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem Efendimiz böyle yerinden kalkar gibi vaziyet almış ve mübârek sağ elini o adamın dizine koymuşlar.

Rasûlullah Efendimizle kırk gün kalmış bu adam, bu zât.

Kırk gün bunun yediğini görmemişler.

Sahabe-yi Kiram anlatıyor.

Konuştuğunu da görmemişler.

Kırk birinci günü bu mübârek zât vefat etmiş.

Tabii sahabe kim olduğunu soramıyorlar Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem den.

Rasûlullah bildirmedikten sonra sormazlardı.

Zâten ara sıra Cebrail Aleyhisselâm gelirdi Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem in huzuruna.

Bazen görülmez bazen sahabeden Dihye radiyallahuanh diye bir sahabe varıdı ki Sahabenin en güzeli idi.

Onun vaziyetinde gelirmiş Rasûlullah sallalahu aleyhi vesselleme.

O zaman sahabe anlarmış ki Cebrail aleyhisselâm.

Zâten Cebrail hakiki şeyiyle göründü mü oooooh!

Herkes bir şeye korkudan ödü çatlar.

Serçeden ödü patladı herifin yav!

Hz. Ebebekir demiş ki: "Ya Rasûlullah ben bunu gasl edeyim!" demiş. "Yooooo Eba Bekir sen tahammül edemezsin!" demiş.

Hz. Ömer demiş: "Ya Rasûlullah ben!."

"Yooo demiş sen de tahammül edemezsin!" demiş.

Hz. Osman’a: “ııı ıı.” (hayır)

Hz. Ali’ye: “ııı ıı.” (hayır)

“Siz tahammül edemezsiniz!” demiş.

Kibarı, en büyükleri bunlar.

Sahabenin ötekileri artık bir şey söylememişler.

Yalnız Cenâb-ı Peygamber: “Ya Selman demiş sen Gasl et!” demiş. Selmani Farisî Hazretleri.

Biliyorsunuz Selmani Farisî Hazretleri Ehl-i Beyttendi.

Kendisi için bir hadis var.

“El Selmani min ehl-i beyti!. Selman benim Ehl-i Beytimdir!”

O zaman iki yüz küsür yaşındaydı Selmanı Farisî hazretleri.

Hücre’ye gitmiş işte yıkamış.

Tam yıkama bitecek Selman içerden: “Ya Allah celle celâlihu!” diye avazı çıktığı kadar bağırmış.

Ve bağırmış dışarı çıkmış.

O bembeyaz yüzü bembeyaz daha olmuş Selmanı Farisî’nin.

Almışlar Rasûlullahu sallalahu aleyhi vessellem namazını kılmış, defnetmişler.

Hep toplanmışlar sahabeler Selmani Farisî Hazretlerinin karşısına.

“Ne oldu Yaa Selman!” demişler.

“Valla demiş adamı yıkadım demiş ben. Elini yıkıyordum demiş. Elimi tuttu” demiş. Açtı gözlerini: “Ya Selman demiş. Benim edeb yerime niçin elini vuruyorsun!” dedi diyor.

“Ben şaşırdım ve şu Âyet-i Kerimeyi okudu yine gözlerini yumdu. “Allah yolunda ölenler ölmemiştirler” Âyet-i Kerimesini okudu!.”

Onun için teneşirdeyken bile onlar farkındadırlar. Edeben sesini çıkarmazlar.

Edeben teneşirdeyken Hoca Efendi yıkarken elini kaldırdı mı hepisi korkar.

Onun için edeben korkmasınlar diye öyle adamlar teneşirde elini şey etmezler.

Sen ona öldü diye bakma!

Biz ölürüz leş oluruz ruhumuz gider o başka.

Öyle adamlar ölmezler.

Öyle ölmeyen adamlar da böyle secdeye kapana kapana kazandılar.

Anasının karnında değil!

Anasının karnında insan isti’dad kazanır.

Bu ayda merhametlerinizi harekete getirin!.

Yakın akrabanıza yardım ediniz!

Hakiki fakirlere yardım ediniz!

Allah indinde yardım üç türlüdür.

Nakdî Yardım, zenginsen yaparsın.

Yapamıyorsun!

Bir kör adamcağız gidiyor kolundan tutar kaldırırsın, bu da Cesedî Yardımdır.

Birisi düştü gücün yetmiyor onu kaldırmağa!

Başka birisini çağır bu da yardımdır.

Bunu da yapamıyorsan güzel kelime söyle yahu!

İslamdan güzel inci lakırtıları çıkar.

Badat’ta bir zengin varmış. Zamanın zengini.

Çok cimri bir herif, ama milyarder.

Bir gün atına binmiş giderken, bir dala çarpmış gözü çıkıvermiş.

O zaman Basra’da göz doktorları varımış oraya gitmiş.

Bu takma gözler var ya hani camdan.

Bunlar beş bin sene evvelden Geldaniler zamanında Bâbil Hükümeti zamanında Hamurabi zamanından kalmadır bunlar çok eskidır.

Orda bir doktor var. Göz takıyor gitmiş ona.

Doktor buna bir cam göz takmış.

Adam aynaya bakmış ki tıpkı eskisi renginde.

“Kaç para demiş?”

“Üç altın!”

“Al on beş altın!” demiş bu cimri herif.

“Yahu efendim üç altın bu, sen on beş altın!.” demiş

“Yok demiş al yahu demiş helal olsun. Al yav demiş eski gözüm gibi oldu!"

Dönmüş atına binmiş gelmiş Bağdat’a.

Evinin konağının karşısında bir fakir bir kötürüm bir adam, bir kulubede yaşıyor.

Bir de köpeği var bu şeyin o fakirin.

Herkes o fakire para verdiği zaman köpek kuyruğunu sallarmış.

Ve elini yalarmış adamların.

Bu zengin ki ismi Rammaz'dır. Şimdi hatırıma geldi Rammaz.

Bunu gördüğü zaman "Hırrrr!" dermiş köpek.

Çünkü o beş para atmazmış bu fakire.

İşte bu gözü çıkıp şey ettikten sonra gelmiş evine girecek bakmış ki köpek uyuyor adamın arkasında gitmiş bir kese para atmış şeye fakire.

"Al" demiş.

"Yavv Rammaz" demiş.

“Ben otuz sene evinin karşısında otururum! Bana bir metelik vermedin bu nerden çıktı bu sehavet!” demiş.

“Sen demiş al!” demiş. “Yalnız benim şu gözüme bak demiş. Benim bir gözüm takma!” demiş.

“Hangisidir bu takma olan?”

“Belli değil..”

O ihtiyar da şöyle gözü görmüyor ya.

Derken arkadan köpek uyanmış, hırlayan köpek.

Köpek başlamış kuyruğunu sallamaya.

İhtiyar şöyle parmağını uzatmış: “Naah demiş bu gözündür senin demiş takma olan!”

“Nerden anladın demiş onun takma olduğunu?” demiş.

“Yalınız o gözünden merhamet okunuyor!” demiş.

Onun için aziz cemaat İslamî kafanızda, Nur-u Rasûlullahı taşıyan kalbinizde ve gözleriniz de takma değil kendi gözünüz!

Bu mübârek aylarda düşmüşlere yardım ediniz!

“Vallahu hayrun hafizen ve hüvevererhamürrahimîn.”

Allahın Hafız ve Rahim Esmasına sarılarak onun işte Allah rızası için Allah yolunda şey etmek budur.

“On dörtte bir peygamberliktir” buyurmuştur Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem …

Bir salavatı şerife getirelim.

Essalatu vessalamün aleyk Yaa Rasûlallah!

Yaa Seyyidî! Ya Rasûlallah huzbiyedihi kallethilleti edrikni.

Subhane Ya Allâm tealeyte Ya Selâm ecirna minenar ve bi affike Ya Mücir.

Allahümme entel Mennan Bediü’s- Semavâti velardı zelcelali vel ikram!

Ya Hayyü Ya Kayyumu Ya Allahu Celle Celalehu.

Ya İlahî, Yâ Rabbî!

Rasûl-ü Muhterem Habibi Kibriyâ Sallalahu aleyhi vessellem hürmetine bu mübârek aylarda bize ecr nasip Eyle Yâ Rabbî!!

Evimize, midemize helal lokma nasip eyle Yâ Rabbî!. Sıhat ver bize Yâ Rabbî!.

Memleketimizi her türlü afat-ı semaviye, afat-ı belaiye, afat-ı araziyeden koru Yâ Rabbî!.

Hükümetimizin büyüklerine zihin ver Yâ Rabbî!.

Ordumuzu muzaffer kıl Yâ Rabbî!.

Yarın huzuruna geldiğimiz zaman Yâ Rabbî!

Bizim yüzümüzü ak u pâk eyle Yâ Rabbî!.

Son nefesimizde ki buyurun: “Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve Eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Rasûluhü!” Kelime-yi Tayibesiyle çene kapatmak nasib-i müyesser Eyle Yâ Rabbî!.

Bizi Bağışla Yâ Rabbî!.

Cehenmem azabından masun Kıl Yâ Rabbî!.

Rasûlullah’ın yarın âhirette elini öpmek nasib-i müyesser Eyle Yâ Rabbî!.

Lillahil Fâtiha…

KAYIT 74

Aziz Cemaat Sallalahu Aleyhi Vessellem Efendimizin güzel hadislerinden bir hadisle başlayacağım söze.

“El edebi hayrün minez-zehebi. Edeb altından ve her şeyden hayırlıdır!” buyuruyor Cenâb-ı Sallalahu aleyhi vessellem Fahr-i âlem, Allahın Rasûlü!

Kâinât bütün onun için yaratıldı, Allah şefaatine nâil eyleye!

Edeb, burda “El edebi hayrün minez-zehebi” kelimesi; önünü iliklemek, yahut efendim böyle dalkavukluk etmek...

“Beyefendi hazretleri nasılsın? Hoca Efendi hazretleri nasılsın? Bilmem efendim Paşam nasılsın!” değil bu edeb değil.

İslamda böyle edeb yoktur.

Edebin dışına çıktığı zaman insan Şeytan ile arkadaş olur.

Çok dinleyin bunu!

Size Şeytanı çok anlatmıştırlar sanki sokakta gezen bir herifmiş gibi Şeytan.

Dışarıda yağmur yağarsa, evden dışarı çıktığınız zaman ıslanırsın şemsiyen olmazsa.

Şeytan, İslamî edebin dışına çıktığınız zaman yağmur gibi sizi ıslatmağa başlar.

O halde Şeytan Allah’tan uzak kalmışların sırrıdır Şeytan.

Kim ki Cenâb-ı Allah’tan uzak gidiyor Şeytannan arkadaştır.

Allah’tan uzak kalmışlarındır sırrı Şeytan denilen mahluk.

Allah ile olana Şeytan değil hiçbir şey yanaşamaz.

Siz Allah için câmiye girdiğiniz zaman kapıda Şeytanı bıraksınız.

Yağmur yağmaz buraya kiremitleri kuvvetli buranın.

Onun için İslamda bir edeb vardır.

Bu edebi Cenâb-ı Peygamber: “El edebi hayrün minez-zehebi.”

Bu edebin içinde efendim büyüğe hürmet, küçüğe şefkat, efendim ohoooooo bunlar değil bunlar insanlığın şeyleridir.

Kedi büyük abdestini yapar, eşeler, kapatır koklanır.

Bu bunun yaratılışındaki edebidir.

Sonradan öğreneceği değildir.

Köpeğe bir parça ekmek verirsiniz sizin kulunuz, köleniz olur.

Onun edebine girmişsinizdir siz.

Edebine girdiğiniz için o sizin esiriniz olur.

Her şeyin kendine göre bir edebi vardır.

Şurada bir kap su; suyu ısıtın, su sıcaklık edebine girdiği zaman buhar olmağa başlar.

Buhar gider havaya soğukluğa girdiği zaman soğukluk edebine...

Oranın Allah'ın takdir ettiği hududa girdi mi yağmur olur düşer.

Sen de köpeğin edeb hududuna girip onu okşar, onu sever, ekmek verirsen köpek senin bütün hayatınca esirin, kölen olur.

Onun için canlı cansız bütün her şeyin edebini bilen Velîyullah olur.

Velîyullah demek her şeyin edebini bilen İNSAN demektir.

Çiceği koparmaz, ötekini berikini dürtüklemez. Yerinde şey olur.

Ama bu edebe girmek için başka türlü edebler lâzımdır.

Nasıl ki Huzur-u İlahîye çıkmak için ilk defa temiz olmamız lâzım.

Temizlik, cünüp olmayacaksın, üstünde leke meke pislik olmayacak.

Ondan sonra abdest alacaksın.

Abdest aldıktan sonra artık pis lakırdı yok.

Şakadan bile bir şey yok.

Niyet ettin gidiyorsun.

Yolda efendim işte (birine) hayvan söyledi git de abdest…

Ama benim gitmedi (abdestim) öyle de olur. Öyle de olur.

Bektaşi çıkıyormuş câmiden de Müftüye sormuş: “Müftü Efendi abdestsiz namaz olur mu?” demiş.

“Nasıl olur Efendi Hazretleri?” demiş.

“Ben kıldım oldu!” demiş.

Öyle de olur.

“Ama ben hayvan dedim birine de abdestim bozulmadı.”

Bozulmaz, öyle de olur.

Ama bir de mertebe de vardır ki gözünü kapatsan abdest bozulur.

Bizim kıldığımız namaz yat kalk taklid-i iman bunlar. İman-ı taklidideyiz biz!

Onun için abdestini aldıktan sonra bir ağız edebi vardır.

Câmiye gelinceye kadar yahut evinde seccadeye geçinceye kadar.

Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem'e salavat-ı şerife getir.

"Lâ ilâhe illâ ente subhaneke inni küntü minez zalimin!"de!.

"Hasbinallahu ve ni'mel vekil ve ni'mel Mevla ve ni'mel Nâsir!"de!.

"Lâ havle velâ kuvvete illâ billahil Aliyim!"de!.

Bu ağzın edebidir.

Gözün edebi var bilmem câminin kapısına geldi mi önün iliklenyor,

Kafa yerde: “Bismillâhirrahmânirrahîiim.” İçeri…

Böyle entari kapatmak, bilmem ne etmek.

Donunu pantolonunu burda giymek. Kıravatını burda bağlamak.

Bunlar İslamî edeb dışında hareketlerdir.

Onun için aziz cemaat dünya zâten bütün edebini kaybetti.

Bu edebler birleşerek… “sız” değil edebsiz değil.

Edeb verilir insana, verilir Allah tarafından.

Alındı mı: “Bunda edeb yoktur!” denir. “Edebsiz” denmez.

Edebsiz edebinden bir parça var da kuyruk taktı demektir o, yoktur.

Edebe sız ilave edilmez İslam edebine.

Hani “edeb-edebsiz, akıllı-akılsız.”

Haydi bilmem efendim “sulu-susuz” böyle değil bu edeb.

İslamdaki “edeb” in sonuna “sız” konulmaz.

Edeb bir tacdır verilir.

Allah tarafından yine alınır. Edeb bu!

Rasûlullah sallalahu aleyhi vessellem Efendimizin: “El edebi hayrün minez-zehebi.” buyurduğu edeb bu!

Bu edeb o kadar büyük, edeb o kadar büyük edebdir ki edebin büyüğü küçüğü, kilosu, bir gramı, yüz gramı milyon tonu yoktur.

Edeb bir türlüdür.

Rammâz diye bir Bağdat’ta eskiden,… bu olmuş bu.

Ben buradan böyle uydurmasyon Cingöz Recai, Karagöz Hikayeleri anlatmam oğlum!

Olmuş, kitaba geçmiş kitabın sahibi de: “Allaha yemin ederim ki bu doğrudur!” diyen kitaplardan ve işittiklerimden anlatırım.

Burada Karagöz hikayesi ben anlatmam.

Öyle aklın almayacağı hikaye yok.

Rammâz isminde bir şekerci var Bağdat'ta.

Rammâz yaşlı bir adam. Kimsesi yok. Leblebi şekeri şunu bunu satıyor.

Elli beş yaşlarında.

Bir gün dükkanına bir kızcağız girmiş.

Useymâ ismindeki Useymâ, Useymâ.

Kızın bak ne kadar güzel Arab ismi.

Useymâ güzel bir isim yazın bir yerinize de kızınız olursa yahut tanıdığınız. Useymâ ne kadar güzel isim.

On üç yaşında gelmiş koşa koşa: "Amuca demiş şeker alacaktım!."

Derken kızcağız af edersiniz yellenivermiş. Çocuk ya bu!

Der demez kıpkırmızı olmuş çocuk.

Artık şeker de ağzında kalmış hepisi de böyle.

Bizim Rammâz da yer süpürüyor böyle.

Süpürge ile o zamanın süpürgesi.

Hiç aldırdığı yok. Kız öyle duruyor.

Biraz sonra dönüvermiş: “Ne istiyorsun kızım!” demiş “Nedir?” demiş.

“Biraz hızlı söyle benim kulağım duymaz!” demiş.

Halbuki Rammâz’ın kulağı sinek vızıltısını duyar.

Kız işte: “Amuca şeker!”

“Anlamadım demiş bağırarak söyle kızım!.”

Kız bu dedi mi: “Ulan bu duymadığına nazaran bizim yellenmemizi de duymadı!” diye ferahlanmış çocuk.

Ondan sonra söylemiş.

Edebe bakın!

Kırkların Pîri de İmamı Hızır kapıda bekliyormuş.

O senenin kutbunu arıyormuşlar Kutub ölmek üzereymiş Gavs.

“Yâ Rammâz gel demişler Gavs-ı Azam sen oldun!”

İşte bakın edebe bakın. Edeb.

Allah verir, biçimini görmezse alır.

Bir günde verdiği zaman kafana koydu değil mi kafannan beraber tutar seni alır. İşte oldun Gavs!.

Ama ibiğinden tutarsa başın açık kalır.

Eğer bir kelini örtmüşse Cenâb-ı Allah o himmetiyle kelin ortaya çıkar.

Bu edebin içine setr-i avrette girer haaa!

“Efendim ben kimse yokken böyle yapıyordum!”

Edebsizliğin daniskası!.

Asıl kimse olmadığı yerde yapacaksın.

Allah her yerde hazır ve nazırdır.

Allahı görür gibi evinde bile edeb.

“Efendim ben evimdeyim, çırılçıplak gezeceğim!”

Ulan evinde senin Allah yok mu, orda unutuyorsun câmide mi İslam oluyorsun.

Dışarıda gezenlere sözüm yok.

İslama konuşuyorum ben, İslamla konuşuyorum.

Hazreti Aişe radiyallahu anhuma, Allah şefaatine nâil Eyleye...

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellemin sevdiği kadınlardan birisi Aişe Vâlidemiz.

Oturuyormuş hücresinde.

Uzatmış mübârek ayaklarını, yorulmuş ev işi.

O sırada kapıdan içeri Ruhim isminde, Ebu Ruhim isminde Medine de şeymiş kendisi, körmüş.

Çiçek hastalığı geçirmiş gözü görmezmiş.

Gelmiş duruyor: “Yâ Aişe demiş bir parça bir şey ver bana!” demiş.

Aişe Vâlidemiz derhal ayaklarını örtmeye başlamış.

Hemen hışırtıyı duymuş.

Ruhim demiş: “Yâ Aişe, benim gözlerim görmüyor demiş. Bacaklarını görecek değilim senin!” demiş. “Görmediğimi bildiğin halde niçin?.”

“Yâ Ruhim demiş. Yâ Eba Ruhim demiş. Ben senin için şey etmiyorum demiş. Yanıma girdin. Sen nâmahremsin Allah burda!” demiş.

Biz evimize girdiğimiz zaman kapıda çeketi, merdivende donu, çırçıplak haydiii dolaşıyoruz!.

Bir de çıplaklar kampı var.

Onlar, onlar kurtuldu. O çıplaklar kampında olanlar.

Hani şu ecnebilerin çıplakların kampı. Anadan doğma.

İşte bilmem neyimiş de bir takım felsefeler.

Bunları cehenneme bile sokmazlar oğlum.

Yok yok yok!..

Cehennem de bir insan yeridir oğlum.

Hayvanların cehennemde işi yok, bilmem nenin işi yok!

Onlar için başka bir şey var. Kıyma yapacaklar onları!.

Cehennem insanlar içindir oğlum.

Temizlenme yeridir, edebsizliğin varısa gidip orda yıkanacaksın, ateşle.

Nasıl ki kirleniyorsun gidiyorsun.

Erdem Hamamına, bilmem İşçibaşı Hamamına şurda keseleniyorsun, meseleniyorsun.

Kimi gusletmek için dökünüp çıkıyor.

Kimisi duş yapmak için.

Kimisi kirlidir keseleniyor.

Kimisi kaşağılanıyor.

Biçimine göre.

Onun için ben bu edebten bahsediyorum.

İslam bu edebte olur.

Bilirsiniz altın vardır atlın.

Demin gine zehebten bahsettik.

Altın dirhemle ölçülür.

Eski ismi miskalle miskal.

Miskal bir buğdayın yedide birini tartarsan bir miskal eder.

Altın dirhem ve miskal ile, elmas da kıratla ölçülür. Bak şu kadar kırattır…

Öküz de kiloyla ölçülür kasaplara sorarsan.

İslamın ölçüsü gözle görülemeyecek kadar bir ölçüyle ölçülür.

O işte bu görülmeyen edeb ile ölçülür edeb.

Edebli olan adamın ibadetinde riyâ, işinde hile ve yalan, midesinde kat'iyen haram yoktur.

Aziz cemaat bu devirde, bu asırda midesine bir parça helâl ekmek koyabilmek buradan Çukurhisar'a yer altından kazmayla tünel açmaktan daha güçtür, buna emin olun.

Bütün hastalıklar bütün dertler mideye giren haram lokmanın tesiriyledir.

Elma alırsın elmanın rengi vardır, elmanın tadı vardır.

Elmanın posa kısmı vardır.

Yediğin posa kısmıdır.

Renginden bir şey anlamazsın, tadından bir şey anlamazsın.

Onun için gelen gıdanın içinde de haramiyet kokusu, haramiyet rengi vardır.

Bunlar mideyi bütün vücudu berbat eder bırakır!

Bu günkü insanların hepimizin böyle perişan oluşu, hepimizin kursağına haram giriyor.

Gider : “Efendim ben akşama kadar kuvvetimle çalışıyorum. Ekmeğimi alıyorum!.”

Onu eken Herifte bakalım abdest var mıydı?

Acaba bir yerden mi tohumu çaldı.

Teee bu toprağı ekene kadar gider.

Onun için bu gün dediğim gibi midemize haram sokmamak buradan Çukurhisar’a şeyle, kazmayla tünel açmaktan güçtür.

Kim ki hastadır, midesinde haram birike birike birike, zehir birike birike bunları yapar.

Araplarda bir lakırdı vardır:

“Ve sahabun hayru lehu matarun

Faksit mahya zatil araci …”

gidiyor bu uzun bir şey.

Buluttan istenilen yağmur değildir.

Asıl istenilen yağmur değildir.

Asıl istenilen meyvelerin yetişip oluşlarıdır. Anladın mı?

Biz buluttan yağmur istemeyiz.

Yağacak ne olacak?

Yağsın da meyvaları yetiştirsin.

Rahmet-i İlâhiyedir o.

Merhametle temiz meyva, temiz gıda alalım diye.

Zira amelin kabulu Hakk Teâlâ’ya aittir.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 75

Buluttan istenilen yağmur değildir.

Asıl istenilen yağmur değildir.

Asıl istenilen meyvelerin yetişip oluşlarıdır. Anladın mı?

Biz buluttan yağmur istemeyiz.

Yağacak ne olacak?

Yağsın da meyvaları yetiştirsin.

Rahmet-i İlâhiyedir o.

Merhametle temiz meyva, temiz gıda alalım diye.

Zira amelin kabulu Hakk Teâlâ'ya aittir.

Allah'ı bilen kimsenin asla gam ve kederi olmaz ve olamaz da.

Ama Allah'ı bilebilmek için de mideye haram sokmayacağız.

Nasıl sokmayacağız?

Bilsem kitap hâlinde yazardım.

Herkes kendi aklınlan bulacak onu.

Riyâyı kaldıracaksın, yalanı kaldıracaksın.

Mümkün olduğu kadar temiz almaya başlayacaksın.

Allah yardım ederse midene helâl girecektir.

Onun için insanlar yalınız ekmekle değil, iyi söz ve nasihatlarla da beslenirler. Sözü, haram midene girecekse hiç olmazsa güzel sözlerle kendini besle!

Bir insan bir insana üç türlü yardım eder.

Ya maddî yardım eder.

Yaralı kaldırır. Yarasını sarar.

Veyahut: “Yav benim elimde bir şey yok İnşallah iyi olursun. Hadi aslanım!” der.

Yahutta başka birine haber verir: “Ulan şurda birisi var!”

Bu üç türlüdür.

Lakırdıyla, elle, bir de başkasına haber vermeyle.

İnsan birbirine yardım eder.

Düşmüş bir adam: “Kardeşim ben yaşlıyım kaldıramayacağım seni. Ama hadi aslanım biraz dişine tak. Allah büyüktür. Allah de! Ben şimdi sana!”

İşte okşadım bunu.

Güzel lakırdı verdin ona.

Gidip başkasına da: “Yav şurada birisi düştü şuna haber verelim de gelsin!”

İşte başkasına söylemekle üç şeyle birbirine yardım eder insan.

Onun için kendi kendinize yardım edin efendim.

Evinize haram lokma sokmayım.

Sokacağına aç dur, aç dur, aç dur daha hayırlıdır!.

Ama bu günün insanına bunu anlatmak, deveye değil file hendek atlatmaktan daha güçtür.

Hepimiz aynı yaştayız, eskiden bilirsiniz.

Bilmem benim memleketimde öyleydi.

İnsanlar dikeni olmayan güller gibiydi.

Birine bir çarpsan geçerken: “Zararı yok oğlum hadi git evladım!” derdi.

Birine çarpsan, yaşlıya çarptın.

Yaşlı döner: “Ulan kör müydün?” der.

Ötekisi de o genç yaşlıya: “Vay öküz vay sen mi körüdün?”

Haydi kavga.

Onun için eskiden insanlar dikeni olmayan güller gibiydiler.

Şimdi gülü olmayan diken hâline geldiler.

Birbirine afkırıyorlar: “Hav! Hov! Hav!” birbirini yiyecekler, yediler zâten. Yiyorlar.

Bilirsiniz karanlık vardır karanlık.

Karanlıklar nurların zıttıdır.

Her nurun karşısında da küçücük bir karaltı vardır.

Her karaltı insandaki nurun miktarıncadır.

Bak şuradan güneş vuruyor oraya.

Burası parlak biraz sonra ara sıra buluta çıkıyor, birden inip çıkıyor.

Hemen bakıyorsunuz ki bir karanlık oluvermiş.

İnsanlar da böyledir.

Harama gittiği zaman içi böyle kararır.

Temize gittiği zaman nurlaşır.

Daha temize gittiği zaman daha nurlaşır.

Ondan sonra, ulan uçar ondan sonra insan be.

Nasıl uçar?

Buz gibi uçar!

Şey gibi değil başka türlü uçar. Aklınnan uçar.

Cenâb-ı Allah'nan sohbet eder.

Onun için dedim ki şeytan uzak kalmışların sırrıdır.

Kimden?

Allah'tan uzak!.

Allah'nan bir olana şeytan yanaşabilir mi?

Yanaşamaz.

İnsan bu edebin içinde kaldı mı, riyâ yalan yoktur onda midesine de haram giremez oğlum!

Soksan bile kusar herif haramı.

Bunların habercisi kimdir?.

Hani geçende sivil savunma tatbikatı oldu.

Düdükler çaldı. Tayyare geldiği zaman şöyle olacak.

Evvelden radyo haber veriyor.

"Şöyle bir filo geliyor!" bilmem ne ediyor.

"Haber vereceğiz herkes sığınağa girsin!"

-Allah o günleri göstermesin.-

Şöyle olsun böyle olsun diye haber verdiği gibi insanlarda da böyle edebe girdiği, Allah'ın rızasına kavuştuğunu belli eden bir şey vardır İslâmda;

Ona göz yaşı derler göz yaşı.

Şimdi göz yaşını herkes bilirsiniz; şöyle buradan damlar, bazısı elinnen siler, bazısı mendille siler, siler oğlu siler!.

Ama neyi siler, farkında değil.

Ben size şimdi göz yaşını bir anlatayım da bakın neleri siliyorsun.

Akıl ve fennin inanma vasıtası, Laboratuar vardır.

Fenni bir adama, profesöre yahut üniversiteye bir şey var mıdır?

Evet efendim.

“Laboratuar da ispat edin bunu bana!” der.

Sanki laboratuarında iki tane şişe, üç tane cam, dört tane mi’yar vardır.

Sanki dünya otuz sahife fiziknen, kırk sayfa kimya kitabının içindedir.

Ama bunlar fen.

Gayet tabi bunlar Allah’ın şeyleri.

Akıl ve fennin inanma vasıtası olan laboratuar muayenesinde, göz yaşında su vardır içinde. Tuz vardır. Üre vardır. Şeker vardır.

Dört tane madde vardır bunun içinde.

Laboratuarda tahlil edersen göz yaşını...

İçinde üre denilen idrarda çıkan hani çoğalırsa kanda üremi yapar.

Üre vardır, tuz vardır, şeker vardır, su vardır.

Bu gözyaşında.

Bu kimya laboratuarının cevabı.

Bir de maneviyat laboratuarının cevabı raporunda:

İnsanda Hayy Esması var biliyorsunuz.

Canlılık demek hayy. Allah'ın Hayyı.

Hayyın devamına yani insandaki canlılığın hayatın devamına kaderle bahşedilen El Rezzâk Esması ile.

El Rezzâk Esması ne?

Yiyoruz yemek değil mi, El Rezzâk Esmasıyla yıkanan, içinde aklın alamadığı değişmeyen madde ve cevherler bulunan kandan süzülen bir nesnedir göz yaşı.

İnsanın kanından süzülür.

O halde Hayy Esmasının Rahmân Çeşmesinden gelen İnci Dânelerine şey derler göz yaşı.

Gözyaşı bir de atta ve köpekte vardır, onlar da ağlarlar.

Atla köpek ağlar efendim.

Onun için Kur'ân-ı Kerimde attan da bahseder, köpekten de bahseder.

İnsan Allah ile en samimi irtibat zamanı, gözünden yaş geldiği zamandır.

Ağlayan insan güzelleşir efendim!

Çirkin bile ağlarken muhakkak güzeldir.

Çünkü Allah'nan irtibatını temin etmiştir.

Çirkin bir insan bile ağlarken güzelleşir.

İnsan ağlarken muhakkak güzelleşir.

Çok gülme esnasında gözden gelen yaş, insandaki yaradılış edebinin kendi kendine utanarak nefsinin: "Bu ne yaptığını bilmiyor Yâ Rabbi affet!" demesidir.

İnsan gülerken göz yaşı gelir ya, o insanı: "Yâ Rabbi affet bunu!" demektir onun için gelir göz yaşı gözden.

Allah'nan irtibatı olan şey.

Çok ince bir nokta burası. Onun için: "El Kahkahatül mine'ş- şeytan, el tebessüme min Allah!" Hadisi Şerif...

"Kahkaha Şeytandandır, tebüssüm Allah'tandır!" buyrulur.

Onun için Resul-i Ekrem Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz kahkahayla gülmezmiş, tebessüm edermiş.

Kahkahayla güldüğünüz zaman gözünüzden yaş gelir.

Yaşa hürmetsizliktir o.

Yaş deyip de geçmeyin.

Göz yaşında aziz cemaat riyâ yoktur.

Göz yaşında yalan yoktur.

Göz yaşında bir şey daha vardır.

Söyleyemem onu kafamı vursanız bile.

Onu da siz arayın bulun.

Ben otuz senede buldum.

Arapçada: “Ed demmatü’l- ayni lâ yağrifu ilel arif. Vel hübbü ya’telezül lezzâti bi’l- elemi.” derler.

“Ed demmatü’l- ayni”, göz yaşını “lâ yağrifu” hiç kimse bilmez.

“İlel arif” ancak arif bilir.

“Vel hübbü ya’telezül lezzâti bi’l- elemi.”

Gözünüzden yaş düşüp de şöyle geldiği zaman kendinde değildir insan.

Diline vurduğu zaman tuzu duyar duymaz kendine gelir insan.

İşte onu duyup da kendine gelmezse derhal “Vel hübbü ya’telezül lezzâti bi’l- elemi.” o ızdıraptan büyük bir zevk vardır.

Allah’a vusul vardır. Onu bi hele bir bilse diyor!.

Bir hadis-i kudsî de Buyuruyor ki: “Bana duyulan sevgiden”

“Sevgi ne demek?”

Bir kişiye karşı duyulan sevgi, iltifat.

“Bana duyulan sevgiden, havf ve sevgiden dolayı gözden düşen yaşı yere bırakmam!” diyor Cenâb-ı Allah: “Yeri mahvederim!” diyor. Hadis-i Kudside.

O halde Allah ile ahbablığın devam ettiği zaman ulan O da sana şeyinden yakın be şah damarından yakın.

Ağlayan da O, hepisi de O, Kendi yaşını yere düşürür mü? O demek.

Bir gün Hz. Musa’ya ümmeti demiş ki: “Yâ Musa! Yağmur yağmıyor hele bir dua et de yağsın!” demiş.

O da Peygamber değil mi : “Yâ İlahi! Ümmet bunaldı yağmur ver!”

Yağmur yok…

Hele hele yok yağmur!. Hele hele yine yok!

Ümmeti başlamış gülmeye: “Ulan bu ne biçim Peygamberdir, daha yeni zâten peygamberliği!”

Hz. Musa telsizlerini şey ediyor, çeviriyor: “Yâ Rabbi ben senin peygamberinim. Şunlarda ümmetim ve Senin kulun. Bak beni fena vaziyete düşürdüler. Nasıl yağmur vermezsin Sen!” diyor.

Sırrına vahiy geliyor: “Yâ Musa karşı dağa git demiş. Orda Benim bir kulum var ona söyle o dua etsin vereceğim!” demiş.

“Peki!” diyor.

“Siz burda durun ben karşı dağa gideceğim!.”

Ve gidiyor bakıyor ki küçücük bir kovuğun içinde zayıf bir adam oturuyor orada.

Ağustos ayı. Zâten oralar sıcak memleketler, Ağustosu mağustosu yok.

Havada bulut yok. Ağaç mağaç...

“Selâmün aleyküm!” diyor.

Hemen adam ayağa kalkıyor: “Aleykümeselâm Yâ Rasulallah Yâ Musa buyurun!”

“Sen bırak hele işi bırak!” diyor.

“Selâmı melâmı otur aşağıya!” diyor.

Hz. Musa çok asabî bir Peygamberdi. Allah şefaatine nâil eyleye.

Uzun boylu öyle şakası makası olan bir adam değil.

“Şurada bir dua et de demiş, ümmet bekliyor bennen alay ediyorlar.

Vahiy aldım sen dua edersen Cenâb-ı Allah yağmur verecekmiş!.”

“Emredersiniz Yâ Rasûlallah!” diyor.

Orada küçücük şöyle bir fincan gibi topraktan yapılmış bir fincan var.

Almış onu eline. O şey, Zayıf adam.

Bakmış göğe doğru.

Allah gökte mi?

Hayır gökte değil Allah.

En münasip yeri orayı görürüz temiz olduğu için kafamızı yukarı kaldırırız. Ondan dolayı.

“Yâ İlahi demiş yağmuru yağdır yoksa deviriyorum bunu!” demiş.

Daha bu lakırdıyı söyler söylemez birden ortalık kararı vermiş min tarafillah, şakır şakır yağmurlar yağmaya başlamış.

“Onun içinde ne var?”

Onun içinde ibadet ederken Allah’ın sevgisinden gelen göz yaşlarını toplamış adam onun içine koymuş oraya.

Hadisi şerifte diyor ki: “Benim sevgimden gelen göz yaşını yere düşürmem yeri mahvederim!” diyor.

Şimdi herif yere dökerse kıyamet zamanı gelmedi Allah verdiği sözden dönmez mahvedecek dünyayı: “Aman dur!” demiş.

Yaaa bak ince noktalar var oğlum. Püf noktaları var.

Onun için gözyaşında bir şey var söyleyemem dedim kafamı vursanız.

Çok şeyler var İslamlarda, bizde ama biz farkında değiliz.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 76

Onun için gözyaşında bir şey var söyleyemem dedim kafamı vursanız.

Çok şeyler var İslamlarda, bizde ama biz farkında değiliz.

Cenâb-ı Peygamber bir hadisinde buyuruyor ki: “len yendi ahaden min küm amale!”

“Sizden hiç birinizi ameliniz kurtaramaz” diyor.

Kıldığımız namazlar, tuttuğumuz (oruç…) amel kurtaramaz bizi.

“İki rekat namaz kılmağa mezun olan bir kula dünyada daha hayırlısı verilmemiştir” diyor Cenâb-ı Peygamber ikinci bir hadiste.

“Dünya da iki rekat namaz kılan bir mümine verilecek işin, iki rekattan iki rekat namazdan daha hayırlı bir iş yoktur” diyor.

Amma Allah ile birleşerek kılacaksın.

“Allahuekber!”

“Ulan imam efendi çabuk kıldırsa da beni bekliyor kahvede gidip iskambil oynasak!”

Yahut: “Efendim treni kaçıracağım!”

Treni kaçıracaksan câmi de ne işin var.

Buraya geldiğin zaman Allah’a bırak kendini.

Acele etme dışarı düşünme. Dışarıyı düşündün mü o namaz olmaz. O namaz olmaz.

Eğer sen hakiki namaz kılarsan o göz yaşı gibi olur işte.

O zaman Allah’a onu zornan kabul ettirirsin.

Yaaaa biz bilmiyoruz da onun için kabul olmuyor veya kabul oluyor ve yahut da Allah bilir onu.

Onun için namaz ile…, namazda insan Allah ile halvette bulunmaktır.

Ve yalınız onunla bulunmaktır.

Allah'a iki fânilik kapısından gidilir.

Biri büyük fânilik kapısı ki o tabiî ölümdür.

Diğeri de seyr-ü sülüktür.

Yani Namazda Allah'a yanaşmak.

Allah'tan uzaklık şehvetleridir insanın.

Şehvet nedir? Kadına karşı şey mi duymak?

O da bir şey. Hırs, paraya karşı, şuna karşı hepsi şehvettir bunların.

Şehvet bu.

Onun için "Mülk Âlemi, Şehadet Âleminin meleküt gayb âlemleridir" derler eskiler bilirsiniz.

İnsan bunların arasında mutavassıt olduğu için cismanî ve ruhanî bütün mevcudatın hulasasıdır.

Bakın Amerikalılar "Rayniye" diye bir peyk gönderdiler bundan dokuz ay evvel.

Merihe doğru. Dünkü Gazetede yazıyordu.

222 milyon kilometre uzağa gitti şimdi o peyk ,hâlâ gidiyor.

Saatte 47 bin kilometre süratle gidiyor.

222 milyon kilometreyi bu günkü otomobille yüz kilometreynen kat etsek 670 senede gideriz.

Daha bu, dünyaya en yakın yıldız. Mesafelerin uzaklığına bakın!

Allah'ın büyüklüğüne bakın!.

O Cenâb-ı Allah celle celâlihu, tenezzül ederek Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem'i göndermiş. Bizi muhatap tutmuş.

Daha bu şeref nedir yavvv. İki rekat namazdan kaçıyoruz!.

Kaç ama, adam akıllı kıl.

Kıldığın zaman.

Yıldızlar da gelir. An-ı vahidde yıldızları dolaşırsın.

Ama böyle olursa yerinden bir karış yukarı kalkamazsın.

Namazlarınızı doğru kılın!

Midelerinize haram sokmayın!

O halde insan bütün kâinatın içinde sedefin içinde inci gibidir inci.

Bir hadiste, Hadis-i Kudsî de: "İnsan oğlu! Eyy İnsan oğlu" diyor Cenâb-ı Vacibü'l- Vücud. "Eşyayı senin için ve seni kendim için yarattım!" diyor Cenâb-ı Allah.

Şu büyüklüğe bakınız!.

Gaybın meydanları kendine açılmayan kimse kendi mühiti içinde hapsedilmiş ve kendi zâtının heykeli içinde mahsur kalmıştır.

Kâinatın bu kadar çeşitli oluşu yüzlerce binlerce çeşitli oluşu, Allah'ın kendisin bildirmek istediğindendir.

Siz civciv çıkardınız değil mi, kuluçkadan?

Bu günkü insanlar bu vaziyette.

Civciv 22 gün yumurta durdu şeyin altında. Söyleyin tavuğun altında.

Bu gün 22.ci gün aldım bir yumurtayı ki içinde dolaşıyor.

Biraz sonra “pıt!” dedi çıktı dışarı.

Al o güzel, tertemiz civcivi avucunun içine.

Onun lisanını öğreteyim ben sana civciv lisanı.

Karga lisanı var, civciv lisanı var, öküz lisanı var, insan lisanı var.

Envai çeşit lisanlar var dünyada.

O civcivle konuş de ki:

“Bak sen şimdi doğdun daha yeni çıktın.

Anan da şurda. Senin gibi gardaşların çıkacak.

Seni anan altına alıp besleyecek. Testi yerleri eşecek.

Getirip sana şey verecek.

Sahibin yumurta pişirecek sana sarısını verecek yiyeceksin.

İşte, bahçeleri dolaşacaksın.

Aylar geçecek büyüyeceksin, anan gibi tavuk olacaksın.

Sen de yumurtlayacaksın.

Sen de senin gibi civcivler çıkaracaksın!” de.

Buraya kadar inanır, inanır tavuk.

Ondan sonra: “Efendim şu herifler, insanlar seni kesecekler.

Yolacaklar, haşlayacaklar, parça parça edip suyundan pilav yapacaklar.

Bilmem şunları yapacaklar bunları yapacaklar seni yiyecekler!” desen inanmaz ona.

İnsanlar da böyledir.

Doğduk büyüdük, yaşlandık.

Bir gün öleceğiz. Öleceğiz.

“Mezarda sual var?”

Var buz gibi yaaa ne zannettin Ahmet Efendi!. Var ya!.

Mehmet Bey’e de söylüyor ikimize: “Mezarda sual var!.”

Ondan sonra tartılacaksın. Boyun ölçülecek gramı gramına.

Göz muayenesi, kulak muayenesi hepsi var orda! Ne düşünürsen.

Ondan sonra hesaplar, tartılmalar falanlar bilmem neler.

Cenneti, cehennemi şunu bunu!

İşte o civcivin hani kesme hikayesi başlıyor ya onun gibi kimse inanmaz.

İnsanlar gaflet içindedir.

Fakat ister inansın, ister inanmasın.

Vallahi de ve billahi de bu olacak!.

Bu olacak!

Onun için dünya bâtıldır âhiret hakikattır.

Onun için aziz cemaat size tavsiye edeyim hem de vasiyet.

Vesveseyi içinizden def' edin!.

Ne kadar işin var ise kaza ve kadere teslim et!

Sıkıntıda olanı Allah, feraha muhakkak ulaştırır!

Allah’ın kahrı maaazallah fezayı bile daraltır.

Nasıl dilerse öyle iş gören Allah’a kendini teslim et!.

Sonunda rıza yoluna girersin!.

Böyle rıza yoluna girenlerden biri Mekke yolunda bir hastalığa tutuldu.

Vefât etti. Kendisini orada çölde gömdüler.

Gömüldüğü sahanın suyu tuzlu idi.

Gömüldükten bir müddet sonra gördüler ki o çölün bütün tuzlu ve acı suları birden bire tatlaşmıştır.

Onun için Hakiki Müslüman, Secde-yi Rahmân’a kapanan, dünyada da başkasına faidesi vardır yere gömüldüğü zaman da.

İşte bu mübârek adam defnedildiği zaman o mıntıkanın bütün gölleri suları tatlılaşmıştır.

Tuzlu iken tatlı olmuştur.

Allah hepimize bu nasibi vermiştir.

Muhakkak olur olmasa âhiret de olur.

Cenâb-ı Allah cümlemizi doğru yoldan ayırmasın.

Bir dua edelim Efendim!

Allahümme salla ala Muhammedin ve ala ali seyidina Muhammed

Essalatu vessalamü aleyk Yaa Seyidî Yaa Rasûlallah!!

Huzbiyedihi kallet hilleti edrikni!

Esselatü vesselâmü aleyk…

Mahzen-i Esrarı Tâ-Hâ,

Sırr-ı Subhanellezi,

Menbai-i Enbarı Yâ-Sîn,

Ma'kesi Rahmet-i Rahmân.

Essalatü vessalamü aleyk Vaizi Esrar-ı Hılkat Rahmetenlil âlemin!

Serveri Taht-i Risâlet Ahmedi Ruhu'l- Emîn!

Yâ İlahî!

Pâki Zülcelalin aşkına,

Nur-u Zâtın hem vücudun lâ misâlin aşkına

Bizleri kurtar bu “BEN” likten Nur-u Cemâlin aşkına!

Nakzımız görme Yâ İlahî kudret-i kemâlin aşkına!

Merhamet kıl Yâ İlahî bi misâlin aşkına!.

Ey Cemâlin Kulhuvallahu ahad, Sûret-i nakşındır Allahussamed!

Merhamet kıl Yâ İlahî Yâ Erhamerrahîmin!

Bizi cehennemden koru Yâ İlahî!

Bizi bağışla Yâ Rabbi!

İbadet zevkini bizden alma Yâ Rabbi!

Merhamet kıl memleketimize, hepimize Yâ İlahî Muhammed Mustafa’nın aşkına!

Lillahi’l- Fâââtiha!

KAYIT 77

Aziz cemaat namazlardan sonra, namaz kıldıktan sonra imam efendiler,

Kur'ân'ın o anda kendi aklına gelen bir sûreden bir sayfa okurlar.

İslam Dininde, İslam âdâbında câmii lügatında "mihrabiye" derler.

Yani mihrabdan Ümmet-i Muhammed'e dönüp Kur'an-ı Azimüşandan bir sayfa okumak.

Şimdi imamın okuduğu Kur'ândan bir Âyet Allah'ın kelâmı.

Tabi ne dediğini bilmediniz siz, ne söylediğini.

Gâyet, Kur'ân'ın her tarafı güzel.

Ama çok güzel bir Âyet-i kerime okudu mü'minler için.

Şimdi mihrabda okudu "sadak Allahu'l- azim." dedi.

Diyor ki: "bütün kâinatı, namütenahi (sonsuz) kâinatı yaratan Allah'a, arz da ve semavatta O'nun ilminden gayb bir şey yoktur. Her şeyi bilir görür!" diyor.

"Kendi Rasûlünün peşine takılıp hakiki mü'min, birbirine kardeş olmuş, malını canını her şeyini Allah

yolunda fisebilillah olarak koymuş insan, sâdıklar zümresine girer” diyor.

Sâdıklar zümresine giren artık onlara hesap yoktur, onlara korku yoktur.

Onlara daima Cemâlullahın güzel Cemâli vardır.

Onun için aziz mü’minler, dünya bu gün gafletle dolu.

Gafletli insanlarla dolu.

Hiç kimse ne olduğunun farkında değildir.

Hiç kimse kimse için ölmeyecektir. Herkes kendi için ölecektir.

Dünya nihâyet 60, 70, 80, 100 sene diyelim…

Ondan sonra âhirete intikaldir.

Âhirete intikal, âhiret seyhatının yolculuğu, pasaportu…

Orada nasıl seyahat edilir, oranın nasıl lisanı vardır. Trafiği nedir?..,

Secdede öğrenilir.

Onun için bütün insanlardan Cenâb-ı Allah iki şey istiyor:

Biri, Rasûlü tarafından getirilen emirlere "Baş üstüne!." deyip inkıyâd etmek (itaat etmek),

İkincisi, kalben kendine bağlanmak, Allah'a bağlanmak.

"Peki efendim Rasûlünün emirlerini yerine getiriyoruz amma kalben bağlanamıyoruz!."

En mükemmel yer olan Huzur-u İlahîde her gün seksen türlü iş yaparsın namazda hatırına gelir.

Tavla oynarsın, gazete oynarsın kağıdın sesini duymazsın.

Namazda ohoooooo. Bit pazarları, İstanbullar, dağlar dereler her tarafı dolaşmağa!..

"Niye öyle?"

Bak beni dinliyorsunuz hiç başka bir şey düşünen yok ne söyleyecek bu adam onu dinliyorsunuz.

"Bu Namazda bi… hâşâ!"

Namazda ama aklım başka tarafa gidiyor.

Pazar gün imamı dinlerken hadiiii odun pazarına.

Odun pazarından Çukurhisara.

Çukur hisardan bilmem nereye…

Niye gidiyor kafanız. Ulan namaz mi’ractır be.

Sen yalandan berbat mi’rac yapıyorsun da ondan.

Namaz mi’ractır da ondan…

Serserice dolaşıyorsun.

Serserice dolaşma, Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem’in mi’racı gibi mi’rac yaparsın.

Onun için Allah’a bağlanmasını istiyor Cenâb-ı Allah.

Birisi emirlere inkıyad, ikincisi kalbinden Allah’ı çıkarmamak.

Kalbinden Allah’ı çıkarmamak!

“Efendim ben burada namaz kılarken kafam Muttalib’e yahutta Çukurhisar’a gitmesin ne yapayım?”

Namazı doğru kıl.

Namazı yan kılarsan aklın başka tarafa gider.

Namazı biçimsiz kılmazsan doğru aklın illiyine doğru uçar gidersin.

O zaman Allahnan beraber olursun.

Yoksa bunu yapamadıktan sonra ha kılmışsın ha kılmamışsın. Hepisi bir!

Zâten kılsan bile o namaz sayılmaz ki.

Onun için aziz cemaat âhir zamandayız, âhir zamandayız.

Kafanızı gözünüzü iyice açın!

Şu namazı adam akıllı kılın!

Başka bir şey yapma namazını adam akıllı kıl!

Abdest alıyorsun değil mi?

Kaşağı, ata kaşağı yapar gibi adam akıllı ovv yıkan!

Abdestin zevkini duy!

Böyle cup cup cup böyle pis pis herifler gibi almayın abdesti. Allah için alacaksın, derini kazıyarak, namazı da öyle kılacaksın.

Cüneydi Bağdadî namaz kılarken kemikleri çatır çatır ötermiş.

Ezan okunduğu zaman Hz.Ali (kv)’nin yüzü bembeyaz olurmuş.

“Yâ Ali ne oldu?”

“Yine huzura çıkacağız. Acaba bir hata mı yaparım!” diyor.

“Evet! Allah! Allah!”

Ama bizde “Heee heee heeheee!.”

Yok böyle!

Her insan kılabilir bunu oğlum, her insan kılabilir. Her insan kılabilir!.

“Efendim benim işim var!”

Kılma. Sonra kılarsın.

“Hiç kılmayacağım!”

Hiç kılma âhirette kılarsın. Kıldırırlar sana orda.

“Hiç kılmayacağım!.”

Kılma, ötede kıldırırlar.

Onun için Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem'i anlamak çok güçtür.

Cenâb-ı Allah'ı dinsizi de anlar, imansızı da anlar.

Fakat Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimizi anlamak çok güçtür!.

Mübârek parmağını uzattı, kudreti İlahîynen buradan tecelli ederek ay ikiye ayrıldı.

"Nasıl ayrıldı?"

Buz gibi ayrıldı oğlum.

"Efendim göze öyle!..."

Hayır göze öyle değil!.

Allah'ın Rasûlünde hokkabazlık yoktur.

İkiye buz gibi ayrıldı…

Haah işte, "Nasıl ayrıldı?" dedi mi "Rasûlullah'a inanmıyorsun!" demektir.

Rasûllullah'ı anlamak herkese nasip değildir.

Onun için Cenâb-ı Allah Rasûllullah'ı anlayan kullar safına bizi (dahil Etsin), onun için Müezzin Efendi: "Allahummahşurna fizümreti's- sâlihin."

"Bizi de Sâlihler sınıfına sokuver de onlarınan haşrolalım hiç olmazsa!" diyor.

"Allahummahşurna fizümreti's- sâlihin."

"Yâ İlahî Yâ Rabbi mahşurna bizi haşret, onlarnan karıştır.

Fi Zümretil sâlihin: Sâlihler zümresinin içinde!."

Onun için en birinci kurtuluş çaresi aziz cemaat namazı doğru kılmaktır, namazı doğru kılın!.

Doğru kıldıkça içiniz bambaşka olur.

Onun için: "Efendim Rasûll neymiş?" diyenler çok.

O diyen "Rasûl nedir ?"diyen, o pireyi bile anlayamaz pire!..

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem' in emirlerine, sünnetlerine, Cenâb-ı Allah'ın emirlerini yapmazsak bir gün Yâ Rabbi Sen bilirsin!.

Mağfiret eder seni oğlum.

Allah Gafuru'r- Rahîm. İnsanı affeder hiç belli olmaz.

Ama Rasûlün sünnetleri berbattır haaa!. Çok berbattır haaa!..

Birisi, Ehl-i Beytin sahabeden birisi, demiş ki:

"Ehl-i Beytin katillerinden ben olaydım demiş. Eğer Allah beni tesadüfen onların katilleri arasına koysaydı. Beni de affedeydi Cenâb-ı Allah da cennete koysaydı. Cennetten kaçardım demiş doğru cehenneme giderdim!" demiş.

"Tutsalar götürseler!, Niçin?" demişler.

"Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem' in nazar-ı akdesi yani mukaddes gözünün nazarı bana akseder de: "Bu bak benim ehli beytime fenalık yaptı" diye, üzülür diye gitmem cennete!" demiş.

Böyle adam akıllı ilim yapmış hocalara sorun bilirler.

Ragıbu İsfehanî, İsfahanlı Rağıp. Bunun “Mufredat” diye bir kitabı vardır. Orda yazar.

“Bir gün diyor ben Şam’a gittim”

Şam’da büyük Umayya Câmisi vardır.

“Ümeyye” dedikleri onlara Araplar “Umayya” derler.

Arapçada ü harfi yoktur.

“Üzüm” diyemezler Araplar “uzum” derler.

Na’büdü yoktur Arapçada na’budu vardır. yü’minün yoktur, Yu’minun vardır.

Ülaike değildir o ulaike dir. Yu’kinün, Yu’kinun!

Elhamdü, dü mü yok öyle şeyler.

Umayye Câmisine gitmiş şöyle ikindi namazını kılmış.

Herkes çıkmış orda bir köşecikte şöyle dalıvermiş Rağıbu İsfahanî Hazretleri.

Kendi “Mukadderat” isimli kitapta yazıyor.

Diyor ki: “Bir rüyâ gördüm.

Bir düzlük, milyonlarca kişi gidiyor.

Baktım baktım nedir bu?” dedim.

“Hz. Âdem bütün peygamberler gidiyor.

Başta Hz. Âdem, Sahabeler, bütün peygamberlerin ümmeti, sahabeleri.

Bakmış Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem’ in sahabeleri de gidiyor.

Hz. Ebu Bekir, Ömer bütün ne kadar varısa.

Ben de diyor “Ne oldu?” dedim!” diyor.

Diyor ki: “Mansur Hallacı Mansur bir kabahat işledi.”

Zâhir ulemâsı, zâhir ulemâsı denilen bir şey yoktur oğlum.

Ulemâ hem zâhirdir hem bâtındır.

Efendim şöyle olursa böyle olur.

Hiçbir şey olmaz bunlar soytarılıktır.

İnsan hem et kemikten, hem de ruhtan ibarettir.

Dinin bâtınını da bileceksin, zâhirini de bileceksin.

Zâhir Ulamesı, Bâtın Ulemâsı. Dinde böyle şey yoktur. Soytarılıktır.

“Efendim şu tarafa döndüm gavur oldum.

Bu tarafa döndüm bilmem cehennemlik oldum!.”

Yok böyle şey.

Rasûllullah’ın peşine takılıp da hulus-i kalb ile buraya koydu mu korkma sallayarak geç git!.

“Sağa döndüm kafir oldun, sola!.”

Ne bu mürâyilik böyle zırtapoz hocalar var.

“Sağa döndün kafir oldun!

Yok böyle şey!.

Secde-yi Rahmâna hulus-i kalb ile başını koyan.

Rasûlullah’a salavatı şerife getiren,

Cenâb-ı Allah’ı kalbinden çıkarmayana korku yoktur.

“La tahzen” Âyet-i kerime vardır.

Bu kadar serseri dolu dünya!.

Onlar korkuyorlar da, Secde-yi Rahmâna (alnını) koyan bir adam nasıl korksun?

Hiç korkmayın, Cenâb-ı Allah cümlemize mağfiret edecektir!.

Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellem’in elini bize zorla öptürecektir. İnşeAllahu Rahmân.

“(Hallacı Mansur’u) Affettirmek için Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem’in huzuruna gidiyorlar demiş.

Ben de takıldım peşlerine. Git git git… diyor ki:

“Büyük birdüzük, çimen diyor. Çimenliğin ortasında dört parmak yükseklikte”

İşte aha bu mihrab gibi bir yer var.

Mihrab bakın aşağıdan dört parmak yüksek değil mi?

Sallallahu Aleyhi vessellem orada diz çökmüş böyle Nuuur feneri gibi duruyor mübârek.

Hz. Âdem gitmiş oraya diz çökmüş.

Bütün enbiya, velîler, şeyler, peygamberler hep Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem' in önüne diz çökmüşler.

Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellem nur gibi duruyor böyle.

Ben de diyor uzaktan seyrediyorum!"

"Kim diyor?"

Rağıbu İsfahanî.

"Hatırımdan geçti diyor. Bu kadar peygamberler, milyarlarca velîler hepisi orda oturuyor da Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem niçin dört parmak yukarıda oturuyor diye hatırımdan geçti diyor.

"O hatırımdan geçer geçmez çeneme bir tekme yedim!" diyor.

"Bir uyandım ki Umeyye Câmisinin Müezzini kandilleri yakıyor."

Eskiden elektrik yoktu bilirsiniz kandilleri yakıyor.

Tekmeyi o vurmuş.

Demiş ki: “Çok mu gördün o yeri O’na dört parmak yüksek yeri!.”

Ve diyor: ”Ben bir nara attım kaybettim kendimi!” diyor.

“Otuz seneden beri o müezzini ararım bulamam!” demiş.

Onun için hakiki secdeye başını koyan, Rasûllullah’ın peşinden giden, Allah’ı kalbinden daima çıkarmayan insan ötekinin uyanıkken gördüğü rüyâyı bile görür.

Başkasının aynada göremeyeceğini tuğla parçasında görür.

Ne zannettin müslümanı sen!.

Onun için bu lakırdıları oğlum herkes anlayamaz.

Karga bülbülün sesinden anlayamaz.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 78

Onun için hakiki secdeye başını koyan, Rasûllullah'ın peşinden giden, Allah'ı kalbinden daima çıkarmayan insan ötekinin uyanıkken gördüğü rüyâyı bile görür.

Başkasının aynada göremeyeceğini tuğla parçasında görür.

Ne zannettin müslümanı sen!.

Onun için bu lakırdıları oğlum herkes anlayamaz.

Karga bülbülün sesinden anlayamaz.

Bir kafese kargayı bülbülü yan yana koysan.

Bülbülün dili tutuluverir.

O da kuş ötekisi de kuş.

Bülbül de kuş o da kuş.

Ney çalarlar hani bilirsiniz.

Neyden çok güzel sesler çıkar ama bu sesleri ney ne bilsin!.

Ney kuru bir kamış parçasıdır. Boş bir boru.

Ama üflemede hüner var üflemede.

Neye üflemede hüner var.

Ben ney çalamam. Fakat hünerle üfleyene de hürmet ederim.

Dikkat buyurun çalgıcılıktan bahsetmiyorum.

Boru gibi olmamalı insan boru gibi.

Zâten görünmede hüner yoktur.

Görünmeyeni görmede hüner vardır.

Kamış görülür.

Aha, çıkan ses gözükmez, duyulur.

Kulak gözden afdaldır (faziletlidir) islamiyette.

Onun için İslamiyette göze kulağa sövmek büyük küfürdür oğlum.

Kur'ân-ı Kerim de "Es semi'ü'l- Basîr" diyor.

“El Basîrü’s- Semi’” demiyor.

Kulağa afdal, kulağa evvel bahsediyor sonra görmeden bahsediyor.

Rasûllar içinde, Peygamberler içinde gözleri amâ olanlar vardı fakat sağır olanlar yoktu.

Göz için ışığa ihtiyaç var, fakat kulak için hiçbir şeye ihtiyaç yoktur.

Göz bir taraftan görür kulak her taraftan işitir. Dikkat ederseniz.

Görmeyen konuşur. Amâ konuşur.

Fakat sağır adam konuşamaz.

Sesleri nerden öğrensin?

Onun için kulağınız açık olsun.

Onun için: “On söyle, yirmi dinle!” derler.

Gevezelik de doğru değildir.

İşte Secde-yi Rahmâna hakiki kapanıp, Rasûlah’ın peşinden mükemmel giderse insan doğruluk caddesine girmiş olur.

“Doğruluk nedir?”

"Dümdüz!.."

Yok efendim!

Doğruluk, gönlün konuşmasıdır gönlün.

İnsanın gönlü konuştu mu doğru konuşur.

Gönülden konuşan dünyanın neresinde konuşursa konuşsun hepsi aynıdır hiç fark yoktur!.

Gönlün konuşmasını anlamayanlar anlayamayanlar doğruluk fazilet nedir bilmeyenlerdir.

Onlar hakkında Âyet vardır.

"Biz onların kalblerini, gönüllerini kapadık". Âyet-i Kerime.

Cenâb-ı Allah istedi mi "rak!" diye kapar "rak!" diye açar.

Bu gün dünyada nabızları, şu nabızları, nabız atıyor ya!.

İslamiyet düşmanlığıyla atan bir çok bedbahtlar vardır dünyada, dünya yüzünde.

Bu gibi mahlukların derecelerini kelimelerle belirtmek ve bu hallerine bir kıymet ölçüsü bulmak mümkün değildir!.

Bunlar dini dünyadan atmak isteyenlerdir, bütün dünyada vardır.

Niçin dini dünyadan atmak istiyorlar.

“Niçin dünyayı dinden ayıramıyorlar?”

Sual soruyorum.

Dünyadan dini atmak istiyorlar. Niçin dünyayı dinden ayıramıyorlar?

Din doğmalıktır oğlum kimse atamaz onu!.

Sonra birisi çıkar: “Efendim dini siyasete âlet etmek suçtur!.”

Evet suçtur.

Meb’us seçeceksin: “Yok yok efendim. Din başka dünya işi başka. Din siyasete âlet edilmez anlaşıldı mı?”

Hiç katiyen doğru değildir.

Efendim meb’us seçilecek hocanın biri çıkar bilmem.. bunlar doğru değildir. Din başka siyaset başka!”

Amma “Siyaseti dinsizliğe âlet etmek?” nedir.

O da başka bir şey.

Onun için Secde-yi Rahmâna kapanan Allah’ın huzuruna giden kendi işiyle meşgul olur.

Ötede beride partiymiş, zımbırtıymış bunlarla meşgul olmaz İslam.

Ulu’l- Emir ne derse onu yapar.

İnanmayan adam da zâten bir devlet hiçbir ululuk yoktur.

Ölümden kurtulmak çaresizdir.

O herif bomboş bir borudur, boru!.

Boru ölmez oğlum vücudu bile.

İşte kamışlar çocuklar balık tutuyor.

İçi ölür dışı kalır kabuğu!.

Kimse senin için ölmeyecek, aziz cemaat hiç birimiz için ölmeyecek!.

O halde ölümümüze hazırlanmamız lâzım.

"Nasıl hazırlanalım. Kefen mi hazırlıyalım?"

Yok ulan öyle değil!

Gafletle kılınan namaza karşılık bir yufka ekmeği bile elde edemezsin bunu düşün!.

Gafletle kıldığın namaza karşı bir yufka ekmeği bile elde edemezsin.

Ona, yani karşılık olarak.

Gelip geçici yüzlerce iş yapıyoruz.

Hepsi de ancak namaz kılarken aklımıza geliyor demin söyledim.

Namazın böyle mecazî olduktan sonra ha kıl ha kılma!.

Zâten kılsan da kılmamış sayılırsın ya!.

“Efendim şeytan aklıma girdi!.”

Şeytanın câmide işi yok şeytanın!. Şeytanın câmide işi yok!.

İşte zâhir hocaları söyler bunu: “Şeytan aklıma girdi!.”

Şeytan sensin ulan!.

Onlara inanmayın.” Şeytan câmiye giremez!” bu kadar.

Şeytan zâten “Allah’tan uzak kalmışların sırrıdır” oğlum!.

Sırr demek, esrar demek Arap dilinde gönlün iç yüzü demektir. İç yüzü demektir!.

Kâğıda sarılmış bilmem kopya yahut şey değil kroki değil harita değil.

Gönlün iç yüzüne ESRAR-SIRR derler.

Allah kuldan onun için iki şey ister.

Zâhirde Hakkın emrini yerine getirmek, bâtında kalbi Allah’a bağlamaktır.

“Nasıl bağlanır?”

Ulan şah damarından sana daha yakın.

Sen bağlanmayacaksın, O bağlanmış zâten.

Sen O’nu bulacaksın!.

“Benim yoluma bir adım gelene on adım Yanaşırım!” Diyor Cenâb-ı Allah Hadis-i Kudsîde.

Bunlar yalan mı?

Onun için Allah iki şey: zâhirde hakkın emrini yerine getirmek, bâtında da kalbini Allah’a bağlamaktır.

“Peki nasıl bağlayım efendim bunu.?”

Yavv diyor ki:

“Ben Habli’l- Veriden şuradaki şah damarından sana daha yakınim.

Ben her yerde hazır ve nazırım.”

Ben kulumla görürüm. Kulumla işitirim diyor.

Daha eşekliği bırak ulan içinde beee!.

O halde, o halde namazı doğru kılarsan Esrar Perden açılır.

Gönlün iç yüzü çıkar. Cemâlullah belli olur. O zaman hepsi ortaya çıkar.

Allah bu iki şeyi ihsan ederse zâhir ve bâtın nimetlerini o kulun üzerine yaymış demektir.

O halde Allah’dan istediğin Ubudiyet Yolunda istikamettir.

O Peygambere bile öyle Buyurmuştur:

“Festekim kema ümirte”

Dümdüz git.

Sırate'l- Müstakim diyoruz değil mi. Yoksa bilmem efendim köprü varmış da Sırat Köprüsü!. Kıldan ince bilmem neden kılıçtan keskin!"

Yok efendim böyle şeyler.

Onlar başka köprüler. Böyle başka köprüler.

Ordan cambaz bile, sinek bile geçemez.

Edepsizliği yapana sokakta bile, caddede bile gidemez.

Bazı insan çıkar tel üstünde yürür.

"Bazısı da minareye çıktımı yere oturur. Neden?"

Korkusundan. Yok sırat kıldan ince, koyunun üstüne bineceksin.

Allah'ın huzurunda böyle cambazlıklar mambazlıklar olmaz.

Bunlar soytarılıktır. Küfürdür küfür!. Acem düzmesi lakırdılar!.

Böyle Kur'an da iş yok!.

Bunu anlamayan bir takim serseriler ki bunların küfrü, küfürdedir bunlar.

Küfürde, küfürde!.

Yok efendim. Telmiş geleceksin. Kestiğin koyun hazır sana, numarası verilmiş.

“Felan yerden aldığım boynuzlu, üzerinde de kırmızı olan!.”

Bin efendim bindin hadi tıkır tıkır tıkır!” telin üstünden koyun gidecek!.

Yok efendim böyle.

Teleferik bilmem neler, dağa çıkma sporu böyle şeyler yok.

Bunlara inanmayın efendim.

Zâten bu mübârek dini bir takım serseriler böyle hale getirmiştirler.

Fakat muhakkak ki bunların hepsi ortadan kalkacaktır.

Bir gün gelecek ki bütün dünya İslam olacaktır.

Tık tık tık tık!.(elini vurmakta)

Göreceğim bir iş olursa bu işle nefsin hoşlanacağı bir hal olmamak şartıyla işini

doğrudan doğruya Allah'a bırak, şeytan ortadan kendiliğinden kalkar.

Allah'dan bir şey istedin değil mi, bir iş yapacaksın.

Bu işten gönlün hoşlanmamak şartı ile Allah'a gönlünü bağladığın zaman şeytan ortadan kalkar. Kaybolur!.

Amelsiz cennet istemek günahtır.

Sebebsiz şefaat dileği de gururun bir nev'idir gururlanmaktır.

El Mütekebbir Esmasına sataşmaktır haaa!.

Hani esmaya: "Sus üstüne esma sıçrar!" derler bazıları.

"Efendim ben oturdum gece de Lâ ilâhe illallah Lâ ilâhe illallah dedim çıldırdım da esma sıçramış!."

Ulan sen nesin ki esma senin üzerine sıçrayacak.

Lâ ilâhe İlallah… Bazısı: “Efendim otuz bin defa Lâ ilâhe İlallah çek uçarsın!.”

Ulan sen üç yüz milyon çeksen uçmazsın!.

“Lâ ilâhe İlallah nedir bunu bilmek lâzımdır.

Lâ ilâhe İlallah dediğin zaman kalbinin iç yüzünde Rasûllullah’ın Nurunu ve Allah’ın Büyüklüğünü hissettiğin dakikada o “Lâ ilâhe illallah” olur.

“Lâ ilâhe illallah , La İlahe İlallah.. ıı ee aa!. “

Diş ağız dil “Lâ ilâhe illallah”ı değil!.

Sen onu kalbinden “Lâ ilâhe illallah” ı beş defa söyleyemezsin.

Yıkıldığın gibi gidersin gürültüye.

Öyle soytarılıkları bırakın efendim.

En büyük zikir, “Vele zikrullahı ekber” Allah’ın zikridir.

Allah’ın zikri değildir en büyük zikir değil!.

“Vele zikrullahı ekber” Âyeti, Allah’ın zikri büyük zikirdir.

Yani Cenâb-ı Allah kimi zikrederse…

Seni zikretti mi Allah’ın zikri büyüktür.

İçinde Allah’ın işte şeyi var o zikri duyduğun zaman öyle “Vele zikrullahı ekber” Âyeti tecellî eder.

Onlara sual yok. Sual yok onlara.

Her şeyin zâhirde görülüşü insanı gurura götürücüdür.

İç yüzü, bâtını ise ibret vericidir.

Onun için bir şeyle gururlanmamak lâzımdır.

“Benim apartumanım var. Eee otomobilim var.

Bankada dörtyüzelli binliram var. İstanbul da köşküm var.

Şunum var. Bunum var!.”

Eeee daha başka.

İşte o kadar daha ne olsun. Her istediğimi yapıyorum.

Peki gelsenle Odun Pazarı şeyine gidelim gece vakti mezarlığına.

Eeee gittik.

“Hanı apartuman?.”

“Benim de aşağıda var deyus” diyeceksin.

Benim de aşağıda var apartumanım. Kayıklar var, trenler var. Televizyonlarım var. Otomobilim var… ohooo ohoooo neler var.

İşte oranın apartumanı burada kazanılır.

Hepimiz öleceğiz.

Kimimiz vefât edeceğiz.

Kimimiz öleceğiz.

Kimimiz geberecek.

Kimisi : “Nalları dikti!” diyecek.

Kimisi zıbaracak.

Kimisi mord olacak.

Sen vefât etmeye bak. Merhum olmaya bak. İş bunda!.

Onun için Cenâb-ı Allah diyor ki: “Her işe Besmele ile başla!” diyor.

Besmele o halde her işi Allah adı ile feth edilmesi için elimize verilmiş bir anahtar yahu anahtar!.

O anahtarı kullanabilmek için evvela Allah adını kalbinde tut ve gör!. Onunla konuş!.

Yapacağın zaman: “Yâ Rabbi aman Senin Adına yapıyorum!”

Dedi mi o zaman kolundan Cenâb-ı Peygamberin “Bismillâhirrahmânirrahîm!” dediği zaman Allah’ın Kudreti kalbinden geldi, parmağından intikal etti. Kamer ikiye ayrıldı.

“Şöyle dedi şöyle oldu.”

İşte o: “Bismillâhirrahmânirrahîm!” dedi mi her şeyi unutuyor.

Kalbinde olan Resûlün Nuru yardımıyla Allah’tan yardım istiyorlar.

Açıyor fitili oğlum. Düğmeyi açıyor.

O vakit sen hiç görmüyorsun, Allah görüyor.

Onun için “Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim” diyor Cenâb-ı Allah.

Hadis-i Kudsî de Söylüyor Kur’ân-ı Kerimde böyle Âyetler.

Uydurma Âyet değil!.

Cingöz Recai’nin kitabı değil bu!.

Roman da değil. Allah’ın Âyetleri!

Allah kula tam hüriyet vermiştir.

İster inan ister inanma. İster Allah’ı inkar et, etme!. Hüriyet vermiştir.

Amma çok dikkat edin hürriyet vermesine rağmen kendi izni olmaksızın bir toz zerresinin bile yerinden kalkmasını imkânsız kılmıştır.

Bu işi kavrayan, işte şu anlattığımı kavrayan kaderin ne demek olduğunu hemen anlar.

(Devamı bir sonraki kayıttadır…)

KAYIT 79

Allah kula tam hüriyet vermiştir.

İster inan ister inanma. İster Allah'ı inkar et, etme!. Hüriyet vermiştir.

Amma çok dikkat edin hürriyet vermesine rağmen kendi izni olmaksızın bir toz zerresinin bile yerinden kalkmasını imkânsız kılmıştır.

Bu işi kavrayan, işte şu anlattığımı kavrayan kaderin ne demek olduğunu hemen anlar.

Onun için her fenalıkların kökü, nefsinden razı olmaktır nefsinden razı olmak.

Nefis ne?

Nefisi bilmiyorsan hiç, gittin!.

Çırılçıplak koş yandım Allah diye koş. Şeye doğru.

Ne tarafa istersen dağa doğru. Nefsin ne olduğunu bilmiyorsan.

Zâhid, zühd diye bir lakırdılar vardır nefsin yanında.

Zühd büyük bir makamdır İslamiyette.

Zâhid, bütün dünyayı gönlünden çıkarmış demektir.

Zâhidler yani "fi Zümreti's- Sâlihin" demin şeyde ihlas bozucu afetlerden kurtulmuşlardır bunlar.

Yapılan amellerde iyi güzel işlerde boşa gidecek bir istek yahut ileride kazanılacak bir sevap için olmamalıdır.

Namazı kılıyorsun: "Ben cennete gireceğim, sevap edeceğim!"

Hayır hayır hayır onun için kılmayacaksın!.

"Benim kalbimin içinde Allah varımış onu bulacağım yahuuu!"

Herifler kazmalarnan, küreklernen geliyorlar İzmir'den felan höyükte bilmem Rum Defosun altını varımış diye serserice aylarca senelerce arıyor.

Ulan içerde işte sen de O'nu arıyacaksın.

Allah'ın rahmeti tecellî edince iyi ve güzel işlerin varlığı da yokluğu da bir olur. Hiç!.

Onun için vücud zindanı, nefis nefis.

Vücud zindanı kendi varlığını görmesi ve nefsin isteklerine uymuş olmasıdır.

Bi de vehim var hanı vehmeden: "Şöyle olacaktı da!."

Vehim, hakikatta varlığı ve aslı olmayan insan tereddütlerinden başka bir şey değil. İslamda da vehim yoktur.

"Lâ tahzen."

Bi de İslamiyette istidrac vardır istidrac.

Allah bir insana: “ Yavv ben namaz kılıyorum, evet. Orucumu tutuyorum. Kimseye zararım yok. Geçinemiyorum, darlık içindeyim. Borç borç içindeyim!.”

Ulan felanca vefa içinde be bilader.

“Herif dinsiz imansız otomobili var, bilmem nesi var. Para içinde yüzüyor!”

Hatta hatta hatta bazısı yahu ne adaletsizlik gibi aklından geçer.

Yok efendim yok. Buna dinde istidrac derler.

Derece derece helake yaklaştıran bir müsibettir bu.

Nimetlerin devamında bunun bir istidrac olacağından korkmak lâzımdır.

Bir gün Hz. Ömer’e işi iyi gitmiş de gitmiş Ebu Bekir’e demiş ki:

“Yâ Eba Bekir acaba bu bir istidrac olmasın. Cenâb-ı Allah bana veriyor rızkı da sonunda helake mi götürecek diye?”

Onun için aza kanaat.

Aza kanatı istidracı önlemek için de: “Men sabere zafere!”

Sabır zırhını vermiştir Cenâb-ı Peygamberimiz.

Onun için felanca aldı aldı, Zengin ulan üstüne kazanıyor.

O istidracta Cenâb-ı Allah onu imtihan ediyor. O serserinin haberi yok.

Yavaş yavaş yavaş. Eeeeeee.

Bir silindir gibi indire indire indire ezer.

Bir gün sokakta giderken: “Felç oldu Mehmet Bey!”

Felç olmak da, bir İslamda da olur, Kafirde de olur.

Mazallahu Teâlâ felç, bir edepsizliğin neticesi Cenâb-ı Allah’ın o kulu kurtarmak için verdiği bir afât-ı İlahîyedir.

… etti felç indi!

“Efendim bu adamda hiç günah yok!”

Öküz gibi yiyordu ulan! Öküz gibi yiyordu!.

Tansiyonu fırlamış öküz gibi yemekten.

Allah’ın nimetlerine “hav hav hav!” böyle köpek gibi saldırmaktan ileri gelir.

Hani kanaat İslamda kanaat varıdı?

İşte bunlar bir nev’i istidractır.

İnsanın haberi olmadan kendi kuyusunu kazar!.

Aziz cemaat!

Bu lakırdıları bir yerde bulamazsınız.

Onun için çok yeme, çok uyuma!.

Gül gibi insanlarla gezmeye savaş!.

“Efendim Hacı Efendi!.” Kabul.

“Herkese yardım ederdi!”

Ederdi.

Biz bunun fenalığını görmedik.

Giderken felç oldu adam. Tansiyonu yükseldi.

Hakikaten bakıyorsun bir şeyisi yok, bir edepsizliği yok.

Amma ye babam ye. Tavuğu yedi.

“Yavv yeme dediler. Biraz perhiz yap!”

Ye babam ye, ye babam ye, ye babam ye!.

Nefis, nefsinin hoşlandığını verdi.

Nefsinin hoşlandığını vermek nedir dedim.

Bir nev’i gururdur. Bir nev’i gurur Allah’ın El Mütekebbir Esmasına karşı gelmektir.

İşte tedrici tedrici, aşına aşına aşına berbat eder.

Musluk damlaya damlaya damlaya mermeri deler.

Onun için aza kanaattir.

İnci, sadef aza kanaat ettiği için Allah içini inci ile doldurdu.

Onun için aziz cemaat!.

Midenizi çok doldurmayın!.

Gözlerinizi çok uyutmayın!.

Leş gibi yatmayın!.

Yarın o kadar çok yatacaksın ki ohooooooo! Hem de toprak altında.

İlahî varidat iyi amellerin karşılığı değildir haa.

Allah'ın sadece hususi lütfu ve keremidir.

"Felanca adam ya kıldı namaz kıldı namaz. Öldü şey etti. Erdi, evliya oldu!"

Yok efendim amelin neticesi değildir.

Allah'ın sadece hususi bir lütfudur. İstediğine verir, istediğine vermez!.

Hiçbir şey istemeden Allah'ın emirlerine yerine getirdiğin zaman Cenâb-ı Allah celle celâlihu:

"Şu kuluma bak yahu şu kuluma bak!. Bütün emirlerimi yerine getiriyor!. Benden habersiz gibi duruyor!. Dur şunu bir dürtüyüm!" der.

Bir Nuruyla tecellî ettiği zaman, bir sarsılırsın.

Gözünü açtığın zaman buradan Mekke'yi görmeyi başlarsın.

Arzuların yerine gelir.

Onun için Allah'ın bir lutfudur.

Bu şeyle, kitapla bilmem neyle, okumayla olmaz!.

Cenâb-ı Allah'a yanaşmayla olur!.

Dağın başında üşüyen herif, odun pazarındaki yanan fırının penceresini dürbünle görse ısınamaz!.

Yanına yanaşması lâzımdır.

Ansızın tecellî eder.

Herkes buna eremez. Allah'ın bir lutfudur.

İşte burada lütuf Secde-yi Rahmân!..

Bazı gevezeler vardır.

Bir sual sorarsın cevap verir.

Her bildiğini söyler. Her gördüğünü anlatmağa çalışır.

Bunlar câhillerdir oğlum câhillerdir.

Her söz her suala cevap verilmez.

Arapça da ekvaaan diye bir kelime vardır.

Cihan bütün kâinat.

Ekvan, nefsin hoşlanacağı her şey ekvandır.

Dünyada görünüşte her şey sevimli ve tatlıdır.

Fakat iç yüzü çirkin ve mülevvesdir.

Her şey güzel görünür insana ama altı öyle değildir.

Ekmeği, buğdayı, pirinci yere atamayız.

Çiğneyemeyiz. Alır bir tarafa koyarız.

Eti at, çiğne. Niye?

Düşünmedin mi bunu?.

Et yere düştü kaldırmazsın.

Çiğnesen de günah değildir.

“Nerden günah, hangi kitab yazıyor?”

Yaa dedelerimiz öyle söylemiş.

Ninem dedi ki: “Oğlum ekmeğe basma!.”

“Yerden aldı mı başına koy haa!.”

“Peki Nine!.”

Ete dememiş öyle niye dememiş.

Ulan un başka, un başka. Un insan vücudunda yok!.

Et var insan vücudunda!.

İnsan vücudunda olanların hepsi çürüyecektir aşağıda.

Buğday yere düşüyor kaldırıyorsunuz.

Tavuk eti güzel düşüyor, ona basanda günah değil.

Niye, niçin düşün?

Bunlar hepisi Âyet.

Onun için fâni olmayacak bir izzet ve şeref ister isen, fâni olacak bir izzetle aziz olmak isteme!.

Âhirette aziz olmak istersen.

Fâni bir izzet ve şeref isteme!.

“Efendim benim arabalarım olsun, kölelerim olsun. Maiyyetim olsun.

Herkes giderken divan dursun!”

“Hööööt sen bu tarafa. Hööööt bu tarafa!.”

“Gel Hasan bas üstüne... İşte şunları var, bunları!.”

Bu izzet değil oğlum. Bunlar fâni.

Allah ile baki olacak bir izzeti ihtiyar edersen hiçbir kimse seni zelil edemez.

Harunu Reşid meşhur biliyorsunuz.

Emire’l- Mü’minin adaletiyle meşhur.

Harunu Reşid devrinde bir sâlih zât varımış.

Fi Zümreti’s- Sâlihin Sınıfından.

Harunu Reşid’e haber göndermiş ki: “Adaletle hareket etsin!” demiş.

Harunu Reşid adil yahu!..

Harunu Reşid’e haber gönderiyor ki: “Adaletle hareket etsin!”

Harunu Reşid de gazaba geliyor. Gazaba geliyor. Hiddetleniyor.

Diyor: “Bu herifi diyor bir azgın katırla bağlıyorlar yan yana bunu. Bu zâtı!.”

Emir emrediyor.

Katır bir şey etmiyor bu adama.

Sen götür de apartmanı olan bilmem ne efendiyi katırla bi koy bir yere bakalım.

Deşer tekmeyle karnını.

Katır bir şey etmiyor bu adama.

Harunu Reşid’e söylüyor ki. “Ulan bu katır, bu deli katır bir şey etmedi. Kilitleyin zindana!” diyor!.

Odaya kilitliyorlar adamı.

Biraz sonra bakıyorlar ki adam dışarıda bahçede geziyor.

Harunu Reşid’e gidip diyorlar ki: “Kilitledik biz odaya ama demin bu hariç de geziyor!”

Gelmiş Harun Reşid: “Seni odadan kim çıkardı?” demiş.

Hani birisi çıkardıysa asacak onu.

“Beni bahçeye koyan çıkardı Yâ Emir!.” demiş.

Bahçeye kim koydu? demiş.

Odadan çıkaran koydu! demiş.

Anladınız değil mi?

Harunu Reşid bunun üzerine bir atın üzerine koyuyor bu zâtı muhteremi.

Yanına da bir tellal.

Bütün memleketi gezdiriyor.

Ve şöyle bağırttırıyor: Allah’ın aziz Eylediği bir kulunu Harunu Reşid zelil etmek istedi fakat gücü yetmedi!.

Bunun için aziz cemaat Allahın meşgul olduğu kimseyi, kancasını taktığı kimseyi ne cin taifesi, ne yırtıcı hayvan ne insan katiyen korkutamaz.

Cesedi toprağa verildiği zaman böyle adamın ne yer haşeresi ne çiyan cesedine yanaşamaz.

Toprak bile hürmetine kendisine temiz geldiği için cesedine dokunmaz oğlum!.

Topraktan temiz geldik, toprağa temiz gidersen toprak senin cesedine şey etmez.

Toprakta yok oluşu dünyada bulunduğu zaman yaptığı fenalıklardan utanarak Cenâb-ı Allah'tan Yâ Rabbi! bir talepte bulunmaktan kaçmasın diye Cenâb-ı Allah toprakta cesedi yok eder.

Toprakta temiz yaratılan insan aynı temizlikte toprağa giderse toprak ona kıyam eder.

Böyle kabire de nur inmeğe başlar, felan kabre nur indi…

Gitti mi haa buradan böyle gitti.

Şu şöyledir, bu böyledir.

Namazı öğrenemezsen onu öte tarafta serseri gibi hani bazen Pazar günleri köyden büyük köpekler gelir şeye, sahibiyle pazara.

Kaybeder yolunu caddenin ortasından kuyruğunu altına alır o azgın köpek.

Kurtla şey eden köpek.

Böyle etrafa salak salak bakar.

Onun gibi kalır durursun ahirette!.

Onun için namaz trafik dersidir, aşağının trafik dersi.

Sen namazını kıl!.

Öyle bilmem: Efendim kıl incedir, kıldan ince, kıldan yüksek!

Ohoooo öyle köprüler yok oğlum!.

Öyle asfaltlar var, gül kokulu yollar var ki orda.

Oranın trafiğini bil!. trafiğini bil!..

KAYIT 80

Muhterem Cemaat İmam Efendi bir mihrabiye okudu.

Mihrabiye biliyorsunuz imamlar namazdan sonra hıfzındaki, aklına ne gelirse Kur'ân-ı Kerimden bir sûre bir âyet okurlar.

Bu âyet ister İmam Efendi evvelden hazırlansın, isterse hazırlanmasın Hakk tarafından hangisi dürtülürse onu okur.

Başkası lakırdıdır.

Şimdi de okuduğu Âyet-i kerimeyi, tabii mânâsını bilmiyorsunuz ne olduğunu…

Mânâsı; bütün kâinat kürelerin ağırlığından daha ağır bir Âyet-i kerime! Allah'ın Kur'ânına sarılanlar ve Allah'a, Peygamberine hakiki inananlar, İnanlar ve Sarılanlara şöyle dudağını büküp bu nedir gibi diyenler, hepsi cehenneme lâyık insanlardır buyuruyor Cenâb-ı Allah.

Onun için İslamda şaka, alay bilmem latife yoktur. Hele câmide!..

Yine saflarda imama uyulduğu zaman, imam, Semi Allahulimen hamideh diyor.

Ayağı mezara yanaşmış bir arkadaşımız, mü'min arkadaşımız yavaş yavaş böyle eğiliyor.

İşte bu da latifedir Allah'la.

Bu da bu Âyet-i kerimeye gider.

Namaz kılıyorum sanıp da kurtulacağım diye zannetme, gümm! diye Allah cehenneme gönderir insanı. Maazallah!.

Cenâb-ı Allah'la şaka olmaz!

Onun için Aziz cemaat, bak ne kadar cemaat kaldık şurada…

Secdelerinizin kıymetini bilin!.

İmamdan evvel, sana söylüyorum Hacı Efendi, imamdan evvel gidiyorsun secdeye!.

Namazın berhava olur gider, berhava olur gider. Maazallahu Teâlâ

Bir daha yapmayın!. Tövbe et, Allah'ın huzuru bura!.

Reis-i Cumhurun, Kumandanın bilmem neyin değildir.

Hiç şakası yoktur efendim!.

Hz. Ali Keremullahiveche ezan okunduğu zaman mübârek kırmızı yüzü bembayaz olurmuş:

Yâ Ali ne oluyorsun?

Huzura çıkıyoruz! dermiş, acaba bir yanlışlık mı yaparız.

Allah'ın huzuru bu!.

Ne kadar Allah müsaade etmiştir ki; bir Allahuekber!'le huzuruna giriyorsun.

Vurursun bir yerin kapısını tak tak tak! "Gir" gelir mi gelmez mi beklersin.

"Allahuekber!" dedin mi giriyorsun.

Edeble girelim efendim, edeple, edeple…

Onun için cemaat hiç belli olmaz.

Cemaatın içinde Allah'ın sevgili kulları vardır.

Kim bilir şuradaki mavi başlı, mavi takkeli adam "Allahuekber!" dediği zaman Kâbe'yi görmemiş kim iddia edebilir?

Herkes kendi kabuğuna şey edilmiştir.

Bir gün Yeni Câmii'de, size eskiden de anlatmıştım, namaz kılıyordum.

Yanımda bir iki kişi var.

Dolu cemaat çıkıyoruz.

Benim sağ tarafımda bir halıcı var. Halı, halıcıymış.

Dördüncü Vakfın altındaki halıcılardan birisi.

Döndü oradan bir adam onun kulağına bir şey söyledi. Çıktı gitti.

Bu adam kapıdan çıkarken benim dayım da ordaymış, dayımı da tanıyor.

Fazıl Bey dedim böyle böyle oldu. Herifin peşine üçümüz birden gittik bulamadık herifi. Mısır çarşısına girdi kayboldu!.

Ne dedi dedik o Kayseri'li Rahmi Bey, halıcı…

Dedi: Efendim, ben dedi buradayım üç senedir, "bu Yeni Câmi'ye Hızır gelir, Velîyullah gelir" diye söylediler.

Ben de bütün namazları burada kılarım gündüzleri, dedi. Bu gün Câmiye girdim gine aklımdan geçti. Kalabalık câmii. Acaba Allah'ın burda Velîyullah'ı var mı yok mu, diye hatırımdan geçti demiş.

Çıkarken bu adam deeeee ondan ötede, ayağını giyerken: Oğlum demiş, Allah'a yemin ederim ki senin safında beş tane Allah'ın Velîsi vardı! demiş.

Onun için onlar telsiz, melsiz gelir.

Velî'nin bulunduğu yer… Ama burda var mı?

Allahuâlem ya var ya yok. Belki hiç yok!.

Ama mâdem ki secdeye başını koyuyor, Velîlik ona vâcibdir.

Onların bulunduğu yerde edebsizliktir bu!.

Bu edebsizlik dediğim, akıllı akılsız, kuvvetli kuvvetsiz kelimesinin sonuna eklenen "siz" değil bu.

Bu edeb başka EDEB dir.

Nizamdan çıkmak demektir. İyi bir şey değildir bu.

Onun için Secde-yi Rahmâna başını koyanlar, Kur'ânının sînesine ihlas ile kulağını korsan, oradan sana ne sesler geliiiiir ne sesler gelir bilsen!.

Yüzünü aşk ile Nur-u Basîreti sürersen neler görmezsin.

Bunlar hep burada sürülür burada işitilir.

Ama akıl buna isyan eder: Efendim nasıl olur?.

Gönlün gözü daima açıktır unutma.

Aklın burada işi yoktur.

El Emîn diye hitap ettikleri Rasûll-i Ekrem'e kavmi birden bire en amansız düşman kesildi biliyorsunuz.

"El Emîn" derdiler hepsi…

Vaktaki Vahdaniyet-i İlahîyeyi ilan etti, hepsi düşman kesildi.

Resûl-i Ekrem gönül pencerelerini açtı ve onlara hakikat, söyledi.

Aklı isyan etti. Bütün kavmin aklı isyan etti.

Onun için Ebu Cehil aklın isyanının temsilcisidir: "Nasıl olur?" dedi.

Akılla bu iş anlaşılmaz!.

Ama aklı kullanmayacak mıyız…

Yoooo akıl olacak.

Aklı bir hududa kadar edeble götüreceksin.

Ondan sonra: Olur mu olmaz mı?.

Efendim felan adam, Beyazidi Bestamî su üstünde yürürmüş. Yürünür mü yürünmez mi?

Yürünsün yürünmesin onu münakaşa etme!.

İnsanda demek ne kadar büyük kuvvet var ki onu kullandığı zaman Sünnetullahın dışında bir hadise yapıyor.

Suyun üstünde bile yürüyebilir demektir.

Kıymet oradadır. Güzellik oradadır.

Olur mu olmaz mı? diye düşünme.

Aklınla her şeye tepme.

Bu gönüllen anlaşılır, gönül penceresinden.

Onun için gönülden söyleyen, daima hakikatı söyler!.

Nuh (a.s.) zamanında biliyorsunuz…

Su yağdı aşağı, su yağdı yağdı yağdı hepsi gitti.

Gemi de suyun üstüne çıktı. Gemi çıktı.

Ulan o gemi, hakikat hakikat!.

Allah'a tapan, Rasûlllerini bilen insanlar su üstünde bile kalırlar.

Gemiyi arıyorlar hâlâ bir sürü serseri.

Geminin direği var mıydı yok muydu?

Böyle serseriler de vardır ha sorar!.

Var gemi, var ama, gemi onu temsil eder.

Suyun üstüne çıktı. Allah'la beraber hakikat bir oldu.

Onun için Allah'la bir olan oğlum suyun üstünde de yürür havada da gider!.

Bu Âyeti, Nuh'un bu tufanını Cenâb-ı Allah,Kur'ân-ı Kerim'de Hazreti Sallallahu aleyhi vessellem'e anlatırken diyor ki Âyet-i kerime:

Ve kiyle ya ard eblaiy maek.

Ebla, belâa yutmak demek Arapçada.

Belun bu yemek borusu…

Ve kiyle ya ard eblaiy maek.

“Suyunu yut!” diyor Allah emir veriyor.

Arz üzerindeki suyu yut! diyor.

Su yutuluyor!..

Ve ya semâü akleiiy ve ğidal ma.

Aklea tutmak demek, galea etmek, boşaltmak demek.

Yâ semâ sen de suyunu tut!emri çıktığı zaman, su an-ı vahidde kayboluyor.

Bu Âyet-i kerime; “ya ard eblaiy maek…” Âyeti Kerimesi indiği zaman, Emrul Kays’ın Muallakat-ı Seb’a (Yedi Askı) Şiiri…

Emrul Kays’ın kız kardeşi sağ o zaman.

Bu insan lakırdısı değil! diye gidip indiriyorlar aşağıya Emrul Kays’ın kasidelerini.

“Ya ard eblaiy maek…”

Bu kelime bunu Arap bilir ne olduğunu bunun!.

Bu, bu insanın kafasını yerinden oynatır, Türkçeye çevirdin mi: Ey Arz suyunu tut. Ey Semâ sen de bilmem ne yap aahaa!.

Bu gün Kur’ânın icâzına lâyıkıyla dalacak adam yoksa, ne yapalım susalım mı? Söyleyeceğiz bunu!.

****

(AÇIKLAMA: Arap şiirinin ve kelâm tılsımının baş örnekleri... Yedi askı... Kabe duvarında asılı duruyor. Başta İmrülkays'ın şaheseri...

Belagatta herkesi kemiklerine kadar eriten bir âyet indi. İmrülkays'ın henüz hayatta bulunan kız kardeşi hemen Kabe'ye koştu, kardeşinin şaheserini Kabe duvarından tırnaklariyle yırtıp indirdi ve haykırdı:

— Artık kimsenin diyeceği kalmadı!.. Kardeşimin şiiri de iftihar makamında duramaz!

Ve bütün yedi askı, birbirini arkasından toprağa serildi.)

****

Bunları anlamak için hani, kurşun tüfekten çıkar.

Harbde olan varsa bir kurşunun ciğeri delip geçmesi ve hemen çıkıp gitmesi gibi sürer bu hâl insanda.

Bir an-ı vahidde anlar bunu!.

Öyle düşünmeyle olmaz!.

Ciğerine nasıl kurşun bir an-ı vahidde delip geçer, bu işler de insanın aklına gelir gider böyle.

Bir gün perdeler açılır, kapabilirsen anlayabilirsen alırsın.

Efendim bir şey çarptı bana!.

Aklınla ayar edersen aklın onu, çakıntıyı ne hissedeceğine göre sen gürültüye gidersin!.

Gönlün penceresi açık olursa miknatıs gibi Rap! diye çeker onu. İnsanlara Velîyullahlık gelir gider, gelir gider.

Secdeye başını koyanlara hepisine gelir gider.

Kerâmet gösterir kendisi. Haberi yoktur eşekliğinden!.

Ne zannettin ya!..

Bak alınlarınızda ben neler görüyorum sizin, ama farkında değilsiniz!

Aklını getirmişsin gönlünün üzerine perde yapmışsın!.

At aklını başka yerde dünya işleriyle gönder. Gönlünü aç!.

Ruhanîyet-i Rasûllullah dolsun içine, buraları hep dolu onlarla.

Secdeye onunla gir!.

Aman şöyle miydi aman böyle miydi? deme.

Biz birbirimize giriyoruz: Efendim felan şeyde secde-i sehv lâzım mı yok mu?.

Ulan bunları bırak!. Gönül pencereni aç, gönül pencereni aç!.

Her perde arkasında gizli, her perdenin önünde âşikârdır.

İşte o kadar; kısanın kısası bir zaman bu!.

Siz buna ister rüyâ deyin, ister hayal deyin ne derseniz deyin!.

Benim diyeceğim şudur: Buna zaman içinde zaman, mekan içinde mekan! derler.

Her Müslümanda tecellî eder bu amma, farkında olmaz, akılla ayar etmeye başlar.

Aklını bırakıp gönlünle şey edersen, ateşe bile gitsen duymazsın onu.

Gönlünü bırakmak demek, şekki şüpheyi hepsini atmak demektir.

İhlas… bu, böyledir!.

Başkasına da anlatmağa kalkma, içinde kalsın, içinde kalsın!.

Bu gün böyle hadiseler olur mu? dersiniz.

Su üstünde yürülür mü?. Hamam sıcağa girilir mi?.

Herif duvarın arkasından...

Geçende radyoda söyledi, Amerika'da bir fotoğraf makinası çektiler bir metre duvarın arkasındakinin resmini çekiyor, ses dalgalarıyla.

Âlet yaptılar, insan yaptı onu.

Ne zannettin ya Allah'ın öyle kulları vardır on sekiz metre duvarın arkasını çeker.

Efendim nasıl olur, böyle hadiseler var mıdır bu gün?

Vardıır, amma göremezsiniz bu akıllan.

Bu gün görünürse bunlar bütün insanlar çıldırır, tahammül edemez, çıldırır!..

Onun için bu böyle hadiseler geceleyin görülür, GECEleyin!.

Itlınbni abdi fizilamin leyl, Ene Dayyan.

Itlınbni teceddini…

"İste kulum" Diyor "gece karanlığında beni bulabilirsin" Diyor Cenâb-ı Allah.

İstediğini o anda veririm Diyor. Bu Hadis-i Kudsî.

(Devamı sonraki kayıttadır)

KAYIT 81

Onun için bu böyle hadiseler geceleyin görülür, GECEleyin!.

Itlınbni abdi fizilamin leyl, Ene Dayyan.

Itlınbni teceddini…

"İste kulum" Diyor "gece karanlığında beni bulabilirsin" Diyor Cenâb-ı Allah.

İstediğini o anda veririm Diyor. Bu Hadis-i Kudsî. İste kulum, gece karanlığında Beni bulabilirsin Diyor istediğini o anda veririm!.

Öğle üzeri, ikindi üzeri, bilmem ne üzeri arama!.

Herkes yattığı zaman gece kalk, gece kalk, gece kalk!..

Bir hicret vardır bilirsiniz Hicret-i Nebevî. Muhacırlık demek.

Mekke'den Medine'ye Emr-i İlahî ile Rasûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vessellem bir gece gitti.

Resûl-i Ekrem aceba düşmanlarından mı kaçtı?

Hayır efendim, hayır!..

Güneş başını alıp her gün gidiyor bak!.

Sabahtan buradaydı aha gidiyor bu tararfa. Doğar, batar!...

Bu doğup batmak insanlara bir şey söylemiyor mu, farkında değil misiniz?.

Bu alıp gitme de muayyen mesafelerde iken namaz vakitleri oluyor.

Bu nedir?

Sabah öğle ikindi akşam. Ne demektir bu, nedir bunlar?

Bak ikindi namazını kıldık, niye?

Güneş alıp gidiyor ikisinin, öğle ile akşam arası oldu mu orada namaz kılınıyor.

Niçin? Niye alıp gidiyor başını güneş?

Bunları düşünün oğlum!.

Aklınızla değil gönülünüzle…

İçinizde güneşlerden büyük güneşler çıkar ortaya!.

…… biz nelerle uğraşıyoruz!.

Akşam, yatsı ne demektir?...

Buraya gelmeden evvel bir bıyıklı kırk yaşlarında biri, tanımıyorum.

Yolda hastaneden çıktım: Bey Efendi bir şey soracağım size!

Buyurun efendim dedim.

İnsan cünüb oldu, ezan da okunuyor. Ezan da okunuyor. Su var ama vakit geçecek. Cünüb namaz kılınır mı?

Bir tek namaz kılınır!.

Namaz vakti geçiyor öğle namazı, kılamazsın!

İkindi geçiyor kılamazsın, akşam geçiyor kılamazsın!

Yatsı geçiyor kılamazsın!

Kılamazsın oğlu kılamazsın!.

Yıkanacaksın cünüblüğün gidecek ondan sonra!.

Yalınız sabah namazı…

Dikkat edin cemaat.

Sabah namazını kalktın ki cünübsün. Ezan da okunuyor güneş neredeyse doğacak.

Hemeen bir Namaz Abdesti alırsın.

Allahuekber! dersin sünnetini farzını kılarsın. Bitti!.

Güneş doğduktan sonra tekrar gusl edersin.

Tekrar namazı sünnetiyle beraber iâde edersin.

Yalınız Şükür Namazında olur bu!

Kulluk Namazında olmaz!.

Sabah namazı Kulluk Namazı değildir Şükür Namazıdır.

Şükür Namazıdır sabah namazı.

Allah şükrünü yapsın diye müsaade Ediyor dikkat buyurursanız güneş doğduktan sonra bile öğleye kadar sünnetiyle birlikte kılınıyor namaz!.

Niçin?

Şükrünü yapsın diye, öteki namazlarda yok!.

İkindi geçtiği zaman kaza yaparsan sünneti artık yandı onun, öğlenin yandı, şunun yandı bunun yandı!.

O halde sabah namazında bir şey var, bir şey var!.

Vaktinde kılmağa bak!.

Koy başına cıngırak, saat koy ne korsan koy kırk gün sabah namazını vaktinde kıl!.

Ondan sonra sen uyusan da, uyku ilacı alsan da, gebersen de seni sabah namazına kaldırırlar!.

Efendim uyuyacağım!

Uyudu, öğleye kadar vakit var!.

O namaz olmaz oğlum!.

Öğleye kadar Cenâb-ı Peygamberin müsaade etmesi onun kıymetinin ne kadar büyük olduğunu anlatması içindir.

Sabah namazını vaktinde kılın cemaat!.

İçinizde kılanlar var.

Otuz senedir kılanlar var ben emînim.

Onu suratından, burnunun üzerinden anlarım ben.

Doktorum ben anların onu!.

Sabah namazını kaçırmayın!.

Sonra o kadar da geciktirmeyin!.

Hanı İmam Efendiler söyler: Efendim biraz geç gelelim!.

Allahuekber! dedi mi kıl namazını.

Ne kadar erken kılarsan o kadar iyidir.

Çünkü güneş doğuncaya kadar Tesbih Zamanıdır.

Kapanıyor oralarda dua et işte oralarda.

İşte Diyor “iste kulum gece karanlığında Beni bulursun. İstediğini o anda veririm!.”

O an, o an işte O!.

Müslüman bahar rüzgarı gibidir bahar rüzgarı.

Bir yerde durmaz. Fırtına yapmaz.

Bütün gülistanı dolaşır.

İslam dâima seferdedir oğlum seferde!. Hicret de budur.

Lâkin arkadaşlık, uhuvvet bâkidir.

İşte o kadar daha açıklayamam!

Niçin? diye sorma!.

Bilmiyorsun da söylemiyorsun! deme.

Bilmezsem yatıp kalkmam.

Bunları da söyleyemem!.

Neler biliyorum ben ama söyleyemem.

Kafamı vursan bile!.

13 küsur asırdır bütün ibadet mekanı, câmilerin, bu mescidlerin, duvarı içinde mihrab isimli bir oyukla yüzlerini kendisine bağladığı milyonlarca mü'minin şimâl, cenüb, şark, garb her taraftan ona göre ayarlanarak istikametinde divan durduğu bu ESRARLI NOKTA nedir?

Bu işte sabah namazı ile güneş doğarken insanın kulağına fısıldanır o NOKTA nedir.

Bütün melek, cin ve mahlukatın SECDE NOKTASI orası.

Nur-u İlahînin Esrar Adesesi.

Bütün İlahî feyz ve ışıklarını bir noktada toplayan ve yeryüzü perdesine aksettiren yer, nedir oğlum?

İşte ORAsı!.

Eskilerden birisi demiş ki:

O divanda açılır perdeler ötenin ötesinde

Sûret-i Rahmân görülür o yerin ötesinde! demiş.

Onun için KÂBE'ye dön!.

Kahvede otururken bile Kâbe'ye dön.

Dedelerimiz asırlardır bu divana durduklarından dünyayı fethetmişlerdir.

Bereket içinde ömürlerini sürmüşlerdir.

Dedelerimizin evlerinde helâların yapılışı bile Kâbe'ye arkaları gelmesin diye çok dikkat ederlerdi.

Ben eski evleri bilirim!.

Sizde bilirsiniz, hürmetsizlik olur diye.

Şimdi bunları düşünen olmadığı gibi, Kâbe'ye insanî yüzünü çevirenlerin bile sayısı yok.

Bereket, sıhhat, dirilik, ilim, derece, makam insan bu NOKTA'ya ta'zim ile kazanır.

Bir KITMİR denilen bir köpek vardır hani Kur'ân-ı Kerim'de.

Ashab-ı Kehf...

Yemlihâ, Mekselinâ, Mislinâ, Mernuş, Debernuş, Şâzenuş, Kefeştatayyuş, KITMİR...

O KITMİR DENİLEN KÖPEK NE KADAR KOŞARSA KOŞSUN, KIÇINI KÂBEYE ÇEVİRMEZ!..

Böyle yan durur, böyle yan durur!

Siz kendi kendinize dikkat etmiyorsunuz, köpeğe nerde dikkat edeceksiniz!.

Tarlalarınızı yonan köstebek yuvalarına bakın, ne tarafa doğru?

Şu tarafa doğru!.

Ulan git bak ne tarafa doğru!. Hiç farkında değilsin!.

Kâinat bir edeb bir nizam edeb içindedir.

Hiç kimse farkında değildir.

Tazim Hududuna evvela Cesed-i Tazim ile gidilir.

Buna, Tazim Hududuna Cesed-i tazim.

Cesed-i Tazim nedir?

Cesedini temiz tut!.

Midene haram lokma sokma!..

Helal yolunda yürü!

Her an abdestli bulun!

Daima abdestli olana şeytan katiyen yanaşamaz.

Burada şeytanın işi yok câmide, hepimiz abdestliyiz.

Çok uyuma! Mideni çok doldurma!

Bunlar hep cesedî ta’zimdir.

Dilinden şükrü bırakma!

Belâlara sonsuz bir sabır göster! Kızma!

Tövbe ve istiğfar fırçasıyla durmadan kaşağılan! Fırçala üstünü!

Güler yüzlü ol!

Büyüklere hürmet et! İ'timat et!

Küçüklere şefkatli ol!

Hayvanlara, nebatlara karşı sonsuz bir merhamet göster!

Giderken dalı koparma!

"Efendim hamam böceğidir" diye "rab!" diye ayağınla ezme!

Allah'ın mahlukudur. Hayy taşıyor.

Hangi selahiyetle bilmem ne!.

"Küllün muzırrın yüktelun!"

Ulan hamam böceği sana ne yaptı?

Kurt atlar üzerine seni boğacak o zaman öldürürsün onu.

Amma sen onlara hürmet edersen kurt yanından gelip geçer sana bir şey yapmaz.

Çocukların elindeki kuşlara "pıt! pıt!."

Şimdi bir serserilik daha oldu haaaa, herkesin elinde bir kamış dere kenarında.

Şu kadarcık balık!..

Haydi eeee tut, on tane tut.

Ulan o ne olacak. Pişerken su olur o.

İşte bunlar, Allah'ın mahluklarına eziyyettir oğlum!

Bunun babası anası yok mu o serseri çocuğun, kırsın o kamışı.

Bu serseriliği de devam ettirmek için de balıkçı dükkanları, bilmem efendim ağlar, yok iğneler, yok rezâletler çıkıyor.

Bırak balığı gitsin!

Yemesen ne olur onu!

İlla alacaksın onu yiyeceksin o iki lokmayla onu, miden dört saat sonra afedersin onu maddi galileye çevirecek.

O halde vücudun afedersiniz, sümme hâşâ sümme hâşâ "bok" i'mal ediyor vücudunuz!.

İnsan pislik imal etmek için gelmemiştir dünyaya.

Efendim açlıktan ölürüm.

Ölmezsin Allah yaşatır insanı!.

Ümmü'l- Hasan. Hasanın anası, "ÜMM" ana demektir.

Bağdat'lı mübârek bir Velî kadın.

Bağdad'ın en zengin ailesine şey.

Hiç kimseden bir lokma istemezmiş.

Buyurun. Hikaye değil, menkıbe de değil hakikat.

Bir kulübede aç susuz dururmuş.

Bulursa yer, bulamazsa yemezmiş.

Bütün aile efradı zengin hep kapıda geziyorlar:

“Emret demiş sana her şeyi verelim!.”

“Ihhhıııh!”

Gitmişler zamanın Gavsına.

“Yâ Gavs. Senin sözün geçer Ümmü’l -Hasan’a git söyle de!” demiş.

“Bir şey verelim buna.”

Gelmiş Ümmü’l- Hasan’ın yanına Gavs.

“Selâmün Aleyküm!. Hasan’ın anası Ümmü’l -Hasan!.”

“Aleykümüs selâm Yâ Gavs!”. demiş.

“Yâ Ümmü’l- Hasan bak ne hale geldin. Bir et, deriden bir kemik kaldın demiş.

Bak akrabaların sana helal lokma getiriyorlar demiş. Ye bunları!.”

“Ben öyle bir derde giriftar oldum ki demiş.

Ben bütün kâinatı yaratan Kadir-i Mutlaktan bir parça ekmek istemeye utanıyorum!” demiş.

“Bu zayıf kuldan mı isteyeceğim!.” demiş.

Biz: “Heeeee!”

…. gibi dalkavuk: “Eeeeheeee Mehmet Bey! Haaa Hasan Bey, Murat Bey. Neeee efendim heeeeee!”

Allah nerde oğlum?..

Kafan dik olacak. Güler yüzlülükle...

(Devamı sonraki kayıttadır…)

KAYIT 82

Allah nerde oğlum?..

Kafan dik olacak. Güler yüzlülükle...

Onun için hiç kimse kendisine, parasına, arabasına şuna buna güvenmesin Âyet-i kerime var, Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem’ e inen Diyor ki:

“Yâ Rasûll! Sen de öleceksin. Onlar da ölecekler.” Diyor Cenâb-ı Allah.

Dünya hiç kimseye kalmaz oğlum. Yalınız Allah’la olmaya bak! Allah’la olmaya bakın!.

“Allahla nasıl olunur?”

Şimdiye kadar öğrenmediysen “tühhh!..” yüzüne be!..

İşte burada secde!.

Allah’la olanı hiç kimse korkutamaz.

Ne cin, ne peri, ne yılan, ne aslan.!

Aşağıda çiyanlar yılanlar bile yanına yanaşamaz.

Cesedine toprak bile dokunamaz.

Öyle insanın mezarda iken sual melekleri geldiği zaman iltifat ile böyle onun önünde dururlar.

Suala cevabı ister verir o adam ister vermez!

Yaaaa öyle edeb ederler ondan!..

O demin ki Hz. Halvanî isminde bir zât-ı muhterem Velîyullah.

Heybesi omuzunda seyahat ediyor.

Çölde gidiyor. Akşam olmuş. Yatsı olmuş.

Demiş artık yürümeyim. Ay da çıkmış böyle.

Koymuş bir kum şeyinin yerine heybesini, kırbasını çıkarmış.

Bir abdest tazelemiş. Yatsıyı kılmış. Selâm vermiş. Tam yatacak.

Bakmış ki etraftan: "Uhuuuuu!" sesler mesler!.

"Ulan ne oluyor?."

Aslanlar, kaplanlar, şey bir sürü vahşi hayvanlar gelmiş etrafına toplanmışlar böyle.

Hayal deği,l rüyâ da değil.

Hazreti Halvanî yalan da söylemez.

Bakmış aslanlar: Huuu! Muuu!"

Yılanlar felan: “Herhalde demiş ben bunlardan korkmuyorum yahu belki Allah beni korkusuzluk makamına çıkardı!” demiş.

“Bismillâhirrahmânirrrahîm!” demiş yatmış uyumuş sabaha kadar.

Kalkmış sabah namazı vakti. Abdest almış böyle. Kılmış namazı.

Güneş işte çıkmak üzere almış şeyini.

O hayvanları ite ite ite, koyun sürüsü gibi ite ite çıkmış dışarı.

En sonunda da bir Aslan şöyle duruyor.

Ona da bir suratına vurmuş hiç aldırmıyor!.

Bir saat gittikten sonra güneş epey bi yükselmiş.

Bir dere kenarına gelmiş.

Terlemiş. Omzundaki heybeyi şey etmiş, sıvamış kolunu.

“Şuradan demiş bir ellerimi yıkayım!.”

“Yıkayım!” derken: “Pırrrr!” iki tane serçe..

Bizim Halvanî “Küttt!” diye düşmüş bayılmış.

Birazdan kendine gelmiş. Yüzünü yıkamış.

“Yâ Rabbi!” demiş. “Ben demiş Akşam aslanların içinde hiç korkum yoktu demiş. İki tane serçeyle nerdeyse ölecektim korkudan!” demiş.

Serçelerin gittiği yerden telsiz gelmiş içine, telsiz!.

“Nasıl telsiz?”

Ulan bunun telsizi burada öğrenilir.

Öğrendikten sonra onun ismine “telsiz” dersin.

“Yaaa Halvanî demiş gece bizimle beraberdin de korkmadın!” Demiş.

“Gündüz nefsinlendin!” Demiş.

İnsan kendinle olduğu zaman sinekten bile korkar.

Kendinde olmadığı zaman, alevin içine girer.

Geçen hafta Ankara'daydım, kızımı görmeye gittim bir haftalığına.

Diyanet işleri Reisi ricâ etti.

Hacı Bayramda bir vaaz ettim orda, iki saat.

Bu müftüler de gelmişti.

Türkiye'nin bütün müftüleri toplanmış, 150 kadar da vardı.

… müftüler.

Bir yerin bir müftüsü çıktı, oturduk namazdan sonra Hacı Bayram'ın dışında oturduk.

Diyanet İşleri Reisine dediki: "Efendi Hazretleri!" dedi.

"Biz dedi bir çok hocalardan, profosörlerden, âlim, işte mühendislerden, doktorlardan bazı sual soruyorlar bize!" diyor.

"İşin içinden çıkamadık. Diyanet işlerine yazdık diyor oradan da bir cevap gelmedi!" diyor.

“Müsaade ederseniz” dedi. Benim için, “Doktor Bey’e soralım!” dedi.

“Hay hay sorun müstefid olursun!” dedi.

“Nedir o Hoca Efendi, Müftü Efendi?” dedim.

Dedi: “Efendim. Ayda yıldızlarda insan, canlı var mıdırrr yok mudurrr?” dedi.

“Bunun için Âyet-i kerime yok!” dedi.

“Kur’ân-ı Kerimde Âyet-i kerime yok.

“Hadisi Peygamberi de yok” dedi.

“Hadisi peygamberi yok mu?” dedim..

“Yok!” dedi. Peki. “Âyet-i kerime de mi yok!”

“Yok!”

Peki Diyanet İşleri Reisi Nasûhi Efendi de oradaydı.

Âlim adamlar bunlar.

“Yok mu dedim Efendim?”

“ Yok!” dedi.

“Var!” dedim be!”

“Var!”

Şimdi hepisi: “Ulan bu herif atıyor mu, yalan mı söylüyor? Ne oluyor?” diye bakmağa başladılar.

“Ne bakıyorsunuz?” dedim “Âyet-i kerime var!”

Herifler şaşırmadı şamşurdular.

“Lâ havle vela kuvvete illa...”

Tefsirci, tefsir yapan adam, hafızlar var Ankara burası, bura değil.

“Nasıl olur Efendim?”

“Var dedim yahu!”

Cebimden çıkardım bir beş kuruş.

Bak şurada bir civata var iskemlinin kıyısında bu civatayı çıkarmak için tornavida lâzım değil mi.

“Tornavida neye yarar?” derseniz şu çocuğa: “Efendim civatayı çıkarmak için!”

Bak bu da para dedim bak.

Aha bununan da çıkıyor. Çıkıyor mu?

Ama bu tornavida değil dedim.

“Ben şimdi size Âyet-i kerime söyleyeceğim bununla ayda insan olmadığını, hayvan canlı mahluk olmadığını anlayacaksınız!” dedim.

“Söyle bakalım” dediler.

“Acele etme yaaav. Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem’ in mu’cizesine inanır mısınız?” dedim.

“Âmennâ ve saddekna, inanarız!” dediler.

“Mu’cize-yi Peygamberiyeye inandınız mı?”

“Hay hay âmennâ ve saddeknâ!”.

“Ay ikiye ayrıldı mı?”

Ay böyle. Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem mübârek parmağını uzattı.

Çünki, Cenâb-ı Allah kudretini insanlar muhatap olduğu için insan tarafından gösterilir.

Hz. Musa Bahr-i Ahmere vurdu ikiye ayrıldı biliyorsunuz.

Musa’nın Asâsından Kudret-i İlahîye tecellî etti.

“İkterebes sâatu ve şakkal kamer”

Vaktaki saat geldi.

Cenâb-ı Rasûl parmağını uzattı. Ay ikiye ayrıldı. Böyle ayrıldı.

Gözler öyle gördü değil.

Mu’cizeler daima Sunnetullah içinde olur.

Sünnetullah dan dışarı olmaz.

“Sünnetullah nedir?”

Bütün fizikî, kimyevî, meorolojik bütün hadisat.

Bunların içinde olur.

Allah bir an için o nizamı bozar, kudretini gösterir orda.

O halde ay tamamıyle ikiye ayrıldı böyle.

Yani öyle göründü değil.

Birinci Âyet bu mu?.

Buu!

“La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha,…”

Allah kulun tahammülünün fevkinde korku, eziyet, şu, bu taşıyamayacağından fazla yük vermez insanlara.

Doğru mu bu Âyet-i kerime de?

“Doğru!”

La yükellifüllahü…

Cenâb-ı Allah zâlim midir, Erhamer Rahîmin midir?

“Erhamerrahîmindir.”

Erhamerrahîmin olduğuna nazaran ayda canlı mahluk olaydı Cenâb-ı Allah :

“La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha” onların tahammülü… ay ikiye ayrılmasıyla hepsi çıldırırlardı.

Zâlim olmadığı için yine ayı ayırmıştır.

Eğer mahluk olaydı Cenâb-ı Allah ayın ikiye ayrılma mucizesini başka bir yerde yapardı o halde bunlara göre var mıdır yok mudur ay da şey?

“Yoktur!.”

Diyanet İşleri Reisi kalktı. Sarıldı bana vayy oğlum Allah razı olsun dedi ağlamağa başladı.

Öteki Müfti Efendiye dedim: “Müftü Efendi Âyet-i kerime var mıymış” dedim.

“Var dedi Doktor Bey ama bizim gözlerimiz bulamamış!”

Ulan her gün okuyoruz ya.

Yahu Şeyi, Amener rasûllude her gün: “la yukellifullaha illa nefsen vusaha.”

Yâ Erhamerrahîmin.

O halde oğlum hepinizde var oğlu amma kâl ü gıll ile zımbırtıyla uğraşıyoruz.

Secdeyi sehiv lâzım mı değil mi?

Yok efendim burda böyle miymiş.

Ulan öyle diyeceğine secdeden kafanı ayırma!

Onun için aziz Müslümanlar hepinizin kalbinde Nur-u Rasûllullah var.

Bütün kâinat Nur-u Rasûllullah hürmetine şey etti.

Salavatı şerife getirin!

Midenizi helal lokma koyun! Çok yemeyin!

Çok uyumayın! Gece namazına kalkın!

İlla ve illa abdestsiz yere basmayın!

Şimdi çıktın sıkıştın abdeste gittin değil mi?

Hemen abdest al ondan sonra çık dışarıya.

Hele bir devam et buna.

Ulan nesi var bunun yav.

Yolda bozuldu çeşmeye var yüz metre.

Geç duvara. …

Deli desinler sana sokakta bu herif duvarda ne yapıyor diye.

Teyemmüm ettik.

Belki yolda geberir insan.

Daima abdestli gezmek demek: “Yâ Rabbi ben abdestsiz ölmeyeceğim!” demektir.

İnat edeceksin inat.

İnat etti mi Allah diyecek: “Ulan benim ne mübârek kulum. Bennen inat ediyor. Hadi bağışladım!” sana Derse tamamıyla abdesti olursun.

Bakma başkalarına sen kendine bak sen kendine bak.

Allah cümlemizi islah eylesin.

Biraz da dua edelim.

Çünkü ben bu gün üç kişinin midesi patladı, bir kişinin de bağırsağı dolandı.

Dört tane ameliyat yaptım.

Şimdi bir bağırsağı dolanan daha var onu da yapacağım.

Onun için çok yoruldum.

Âmiiiin!

Yâ Erhamerrahîmin!

Bizi yolumuzdan şaşırtma!

Bize sabır ihsan eyle!

Kanaat hasletlerimizi takviye eyle!

A'malımızı kabul eyle!

Her şeyi hakkıyla duyan, kemâliyle bilen Sensin!

Bizi cehennemden koru!

Hatalarımızı bağışla!

Rızıklarımızı helal yoldan nasip eyle!

Bizlere sıhhat afiyet ve dirilik bahşeyle!

Rahmetini ülkemizden esirgeme!

Sen her şeye Kadîrsin!

Memleketimizi her türlü afattan masun kıl!

Yâ İlahî Kudret-i Kemâlinin aşkına!..

Es selâtü vesselâmu aleyk Yâ Seyyidî Yâ Rasûlullah!

Huzbiye'dîhi kad tâkat hilleti edrikni yâ Rasûlullah!.

Huve'l- Habibu'llezi turcau şefaatuhu bi küllî havlin minel ahvali muhtelin. Subhâneke Yâ Allâm taa aleyte Yâ Selâm!

Ecirna min nari ve bi abdike Yâ Mücîr.

Allahümme ente'l- Mennan Bediü's- semavati ve'l- ardı ze'l- celali ve'l- ikram!

Yâ Hayyu Yâ Kayyumu Yâ Allahu Celle Celalehu!.

Bize Nur-u Muhammedi Havzında yıkanmak nasib eyle!.

Bize kadar uzanan Rasûlullah ın yüzünü, nurunu kalb penceremizi açarak bize göstermeyi izin ver Yâ Rabbi!.

Yarın mezarda sual meleklerini bize iltifatla karşılat Yâ İlahî!.

Cehennem azabından koru Yâ Rabbi!.

Son nefesimizdeki buyurun: “Eşhedu enlâ ilâhe İllallah ve eşhedu enne Muhammeden Abduhu ve Rasûluhü”

Kelime-yi Tayyibesiynen bize çene kapatıp Rasûlullah ve Sana kavuşmak müyesser eyle Yâ Rabbi!.

Lillahi’l- Fâtiha.